

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เฉลิมพระเกียรติ

คู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้

(สำหรับครูผู้สอน)

เพื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓)

โครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

ด้วยพระบรมราโชบายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ทรงมุ่งหมายให้การศึกษา บ่มเพาะสมรรถนะให้แก่ผู้เรียน เพื่อสร้างคุณลักษณะสำคัญ ๔ ประการให้กับคนไทย อันได้แก่ ๑) มีทัศนคติที่ดี และถูกต้อง ๒) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง ๓) มีอาชีพ มีงานทำ ๔) เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย และพระราชปณิธานใน การสืบสาน รักษา พัฒนาต่อยอด โครงการในพระราชดำริของพระราชบิดา จึงทรงพัฒนา การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม หรือ NEW DLTV ในทุกด้าน อาทิ ระบบออกอากาศ อุปกรณ์เทคโนโลยี บุคลากรและกระบวนการจัดการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สร้างโอกาส การเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย ผ่านการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมจำนวน ๑๕ ช่องสัญญาณ ไปยังโรงเรียนต่าง ๆ และผู้สนใจทั่วประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นสังคมแห่งปัญญา มี จิตอาสาในการสรรค์สร้างและพัฒนาประเทศให้มั่นคง

การสอนออกอากาศทางไกลผ่านดาวเทียม ระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นมา เป็นการสอนออกอากาศในแนวใหม่ บันทึกลงเทปการสอนจากห้องเรียนต้นทางของโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ ครูปลายทางสามารถดูเทปการสอนผ่านทางเว็บไซต์ www.dltv.ac.th และ Application on mobile DLTV ของมูลนิธิ และมีคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมงครบทั้ง ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งครูปลายทางสามารถปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น วัฒนธรรมและบริบทของแต่ละโรงเรียน

คู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ ๑ ฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงครั้งที่ ๓ ซึ่งดำเนินการโดยมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม **ในพระบรมราชูปถัมภ์** โดยความร่วมมือจากคณะทำงาน ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คณาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ และครูผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง ๘ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ เพื่อให้ครูปลายทางใช้ในการเตรียมการสอนล่วงหน้า รวมทั้งสามารถจัดเตรียมเอกสาร ได้แก่ ใบงาน ใบความรู้ แบบฝึกหัด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิผล นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กต่อไป

นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมุ่งมั่นพัฒนา ยกระดับคุณภาพการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เพื่อพัฒนาสังคมไทยและยกระดับคุณภาพของคนไทยให้ เข้มแข็ง สมดัง พระราชปณิธาน “...การศึกษาคือความมั่นคงของประเทศ...” ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

บ

ที่ ศธ ๐๔๐๑๐/๕๘๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง รับรองความร่วมมือการพัฒนาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการสอนออกอากาศทางไกล
ผ่านดาวเทียม

เรียน เลขาธิการมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

อ้างถึง หนังสือมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ มศทท. ๙/๗๒ ลงวันที่
๒๕ มกราคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ แจ้งว่า
มูลนิธิ ฯ ได้ปรับปรุงคู่มือครูและแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปฐมวัย คู่มือครูและ
แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ตามข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ
จากผู้ทรงคุณวุฒิ คณะผู้นิเทศ ครูผู้สอนจากโรงเรียนต้นทางและโรงเรียนปลายทาง และได้พัฒนาเป็นคู่มือครู
และแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปฐมวัย ฉบับปรับปรุง คู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
สื่อ ๖๐ พรรษา ระดับประถมศึกษา ฉบับปรับปรุง โดยมูลนิธิ ฯ ได้ดำเนินการพัฒนาและบรรณาธิการกิจ
โดยคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์เป็นผู้ร่วมในการพัฒนา
คู่มือจนสำเร็จ และได้ประชุมหารือเพื่อให้ข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุงจากสำนักวิชาการและมาตรฐาน
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นั้น

ในการนี้ ขอรับรองว่าคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ ๖๐ พรรษา ระดับประถมศึกษา
ฉบับปรับปรุง และคู่มือครูและแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปฐมวัย ฉบับปรับปรุง สามารถใช้
ในการจัดการเรียนการสอนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมพร พินะสา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๕๗๖๕-๖๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๘ ๕๗๕๕

สารบัญ

หน้า

คำนำ

ก

หนังสือรับรองความร่วมมือในการพัฒนาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
เพื่อการสอนออกอากาศทางไกลผ่านดาวเทียม

ข

สารบัญ

ค

คำชี้แจงการรับชมรายการออกอากาศด้วยระบบทางไกลผ่านดาวเทียม

ช

คำชี้แจงรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

ณ

คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

ต

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ถ

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

ธ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ชื่อหน่วย ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน

๑

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้

๑๕

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วฉฉาว

๔๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา

๕๖

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

๗๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๙๐

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

๑๐๖

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)

๑๑๙

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)

๑๓๓

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)

๑๔๗

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม

๑๕๘

แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

๑๗๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชื่อหน่วย ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๑๗๓

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อธิบายความหมายของคำจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน

๑๘๔

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

๑๘๕

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

๒๐๖

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)

๒๑๘

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน	๒๒๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)	๒๓๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)	๒๕๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ	๒๖๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ท่องจำบทอาขยาน	๒๗๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม	๒๘๑
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	๒๙๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ชื่อหน่วย เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	๒๙๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้	๓๐๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล	๓๒๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๓๓๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน	๓๔๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย	๓๗๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา	๓๘๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา	๔๐๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์	๔๑๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและคำบอกกำหนด	๔๒๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต	๔๔๒
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	๔๕๙

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย วินิจฉัยภาษาเพื่อการสื่อสาร	๔๖๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู้สำนวนไทย	๔๗๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๑)	๔๘๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๒)	๔๙๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย	๕๑๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)	๕๒๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)	๕๓๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำบุพบท	๕๕๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อม	๕๖๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน	๕๗๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ	๕๘๘
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	๕๙๙
บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	๖๐๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย สุภาชิตสอนหญิง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ	๖๐๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง	๖๑๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาชิตสอนหญิง	๖๓๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง	๖๔๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพุดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า	๖๖๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ	๖๗๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญญ	๖๘๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน	๗๐๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ประโยครวม	๗๑๓
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	๗๒๗
	๗๔๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ชื่อหน่วย คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ข้อคิดจากนิทาน	๗๔๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)	๗๕๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๒)	๗๖๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ	๗๘๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า	๗๙๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรียงความ ๑	๘๐๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เรียงความ ๒	๘๑๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ ๑	๘๓๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ ๒	๘๔๙
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	๘๖๓
	๘๗๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ชื่อหน่วย สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสี่สานคุณค่ามรดกไทย	๘๗๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา	๘๘๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร	๙๐๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์	๙๑๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด	๙๓๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)	๙๔๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)	๙๖๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)	๙๗๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)	๙๘๖
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	๙๙๙
	๑๐๑๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ชื่อหน่วย อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	๑๐๑๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ	๑๐๒๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย	๑๐๓๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ ๑	๑๐๕๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ ๒	๑๐๖๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา	๑๐๗๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ	๑๐๙๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เขียนประกาศ	๑๑๐๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)	๑๑๑๖
แบบประเมินตนเอง หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	๑๑๒๗
บันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	๑๑๒๘
บรรณานุกรม	๑๑๒๙
ภาคผนวก	๑๑๓๐
ภาคผนวก ก แบบประเมินรวม	๑๑๓๑
ภาคผนวก ข ผังกราฟิก	๑๑๕๔
ภาคผนวก ค แบบประเมินตนเองและแบบบันทึกการเรียนรู้	๑๑๖๔
ภาคผนวก ง	๑๑๗๓
คณะผู้จัดทำคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา	
คณะจัดทำคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑)	๑๑๘๖
คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓)	๑๑๘๘

คำชี้แจง

การรับชมรายการออกอากาศด้วยระบบทางไกลผ่านดาวเทียม

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมในพระบรมราชูปถัมภ์ ให้บริการการจัดการเรียนการสอนจากสถานีวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม จำนวน ๑๕ ช่องรายการ ทั้งรายการสด (Live) และ รายการย้อนหลัง (On demand) สามารถรับชมผ่านช่องทาง www.dltv.ac.th

หมายเลขช่องออกอากาศสถานีวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ๑๕ ช่องรายการ

ช่อง (DLTV)	ช่อง (TRUE)	รายการในเวลาเรียน (ช่วงเวลา ๐๘.๓๐ น. - ๑๔.๓๐ น.)	รายการนอกเวลา (ช่วงเวลา ๑๔.๓๐ น. - ๐๘.๓๐ น.)
DLTV ๑	ช่อง ๑๘๖	รายการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	สถาบันพระมหากษัตริย์
DLTV ๒	ช่อง ๑๘๗	รายการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	ความรู้รอบตัว
DLTV ๓	ช่อง ๑๘๘	รายการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
DLTV ๔	ช่อง ๑๘๙	รายการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
DLTV ๕	ช่อง ๑๙๐	รายการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	ศิลปวัฒนธรรมไทย
DLTV ๖	ช่อง ๑๙๑	รายการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	หน้าที่พลเมือง
DLTV ๗	ช่อง ๑๙๒	รายการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
DLTV ๘	ช่อง ๑๙๓	รายการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาษาต่างประเทศ
DLTV ๙	ช่อง ๑๙๔	รายการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	การเกษตร
DLTV ๑๐	ช่อง ๑๙๕	รายการสอนชั้นอนุบาลปีที่ ๑	รายการสำหรับเด็ก-การเลี้ยงดูลูก
DLTV ๑๑	ช่อง ๑๙๖	รายการสอนชั้นอนุบาลปีที่ ๒	สุขภาพ การแพทย์
DLTV ๑๒	ช่อง ๑๙๗	รายการสอนชั้นอนุบาลปีที่ ๓	รายการสำหรับผู้สูงอายุ
DLTV ๑๓	ช่อง ๑๙๘	รายการของการอาชีพวังไกลกังวล และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	
DLTV ๑๔	ช่อง ๑๙๙	รายการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช	
DLTV ๑๕	ช่อง ๒๐๐	รายการพัฒนาวิชาชีพครู	

*หมายเหตุ : รายการสอนออกอากาศในเวลาเรียนระดับชั้นปฐมวัย ช่วงเวลา ๐๘.๓๐ น.-๑๑.๓๐ น.

การติดต่อรับข้อมูลข่าวสาร

๑. มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
เลขที่ ๒๑๔ ถนนนครสวรรค์ แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร
โทร ๐๒ ๒๘๒ ๖๗๓๔
โทรสาร ๐๒ ๒๘๒ ๖๗๓๕
๒. สถานีวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ซอยหัวหิน ๓๕ ถนนเพชรเกษม ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๑๑๐
โทร ๐๓๒ ๕๑๕๔๕๗ - ๘
โทรสาร ๐๓๒ ๕๑๕๔๕๑
web@dltv.ac.th (ติดต่อเรื่องเว็บไซต์)
dltv@dltv.ac.th (ติดต่อเรื่องทั่วไป)
๓. โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๑๑๐
โทร ๐๓๒ ๕๒๒ ๓๔๗ , ๐๓๒ ๕๒๐ ๔๗๘ โทรสาร ๐๓๒ ๕๒๐ ๔๗๘

Facebook : โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

Website : <http://www.kkws.ac.th>

๔. ช่องทางการติดตามข่าวสาร

Facebook : มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์ DLTV

Website : <http://www.dltv.ac.th>

คำชี้แจง

รายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๑. แนวคิดหลัก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดสาระการเรียนรู้จำนวน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยนำความรู้ด้านเนื้อหาวิชา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยการฝึกทักษะให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ๕ ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ๕ ประการ

- ๑) ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับสารและสื่อสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา
- ๒) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อใช้ในการตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเอง สังคมได้อย่างเหมาะสม
- ๓) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม
- ๔) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการเข้าใจและเคารพตนเอง สามารถนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
- ๕) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสม มีคุณธรรมด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเอง สังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

- ๑) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๒) ซื่อสัตย์ สุจริต
- ๓) มีวินัย
- ๔) ใฝ่เรียนรู้
- ๕) อยู่อย่างพอเพียง
- ๖) มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๗) รักความเป็นไทย

๘) มีจิตสาธารณะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ ซึ่งเยาวชนคนไทยใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการนำไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และในการพัฒนาอาชีพ นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม เป็นสมบัติของชาติซึ่งคนรุ่นหลังควรอนุรักษ์ จรรโลง และสืบสานต่อไป

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจ หลักภาษา การใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความเป็นไทยและอัตลักษณ์ไทย และหลักการ “สุ จี ปุ ลี” เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้คนแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย จึงเป็นการพัฒนาผู้เรียนทุกคนตามองค์ความรู้ ไม่จำกัดอยู่แต่ในห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายได้อย่างมีความสุข

หลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย มีการบูรณาการด้านคุณลักษณะในแผน การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงคุณลักษณะ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีทักษะด้านภาษาหลังการเรียนรู้ สอดคล้องตามเป้าหมายของหน่วยการเรียนรู้ มีเจตคติที่ดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และมีจิตอาสา ครูผู้สอนควรปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียนทุกแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเป็นคนดีของสังคม

๒. กระบวนการจัดการเรียนรู้

แนวคิดสำคัญของการจัดการศึกษา ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน คิดและลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ การประเมินการเรียนรู้จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน เพราะสามารถทำให้ผู้สอนประเมินระดับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ให้ความสำคัญของการบูรณาการความรู้คู่คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา ด้ระบุให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๑) สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

๒) การจัดสภาพแวดล้อมส่งเสริมการเรียนรู้

(๑) จัดสภาพแวดล้อม ห้องเรียน หรือภายนอกห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ สะอาด ความเป็นระเบียบ ตกแต่งห้องเรียนให้น่าอยู่ มีมุมต่าง ๆ ในห้องเรียน มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ และง่ายต่อการนำมาใช้ มีป้ายนิเทศให้ความรู้ ภายนอกห้องเรียนจัดบรรยากาศให้เป็นธรรมชาติ น่าอยู่ ร่มรื่น และเหมาะกับกิจกรรมการเรียนรู้ ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย

(๒) จัดสภาพแวดล้อม หรือห้องให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการ

(๓) จัดสื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้เพียงพอ เหมาะสม

(๔) จัดหาเครื่องมือแสวงหาความรู้ หรือ ช่องทางเสนอข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยปัจจุบันอยู่เสมอ

๓) ครูผู้สอน

การจัดการเรียนรู้ตามแนวดังกล่าว จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน ทั้งของผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือลดบทบาทของครูผู้สอน จากการเป็นผู้บอกเล่า บรรยาย สาธิต เป็นการวางแผนจัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องเน้นที่บทบาทของผู้เรียนตั้งแต่เริ่ม คือ ร่วมวางแผนการเรียน การวัดผล ประเมินผล และต้องคำนึงว่ากิจกรรมการเรียนนั้น เน้นการพัฒนา กระบวนการคิด วางแผน ลงมือปฏิบัติศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งเรียนรู้ หลากหลาย ตรวจสอบ วิเคราะห์ การแก้ปัญหา การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การสร้างคำอธิบายเกี่ยวกับ ข้อมูลที่สืบค้นได้ เพื่อนำไปสู่คำตอบของปัญหาหรือคำถามต่าง ๆ และสร้างองค์ความรู้ ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้เหล่านี้ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

หลักการจัดกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ฝึกทักษะทางภาษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรใช้ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Centered) และให้ผู้เรียน

ได้ลงมือกระทำ ได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Active learning) โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ การวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการคิดอย่างหลากหลาย ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างครูกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ครูต้องลดบทบาทในการสอนโดยเป็นผู้ชี้แนะ กระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้นและอย่างหลากหลาย ดังนี้

(๑) ควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลาด้วยการกระตุ้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติและอภิปรายผล โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ของการสอน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน การใช้คำถาม ที่จะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจและมีชีวิตชีวา

(๒) ครูควรมีการวางแผนการใช้คำถามอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน และนำสู่ข้อสรุปได้โดยที่ไม่ใช้เวลาอันเกินไป ครูควรเลือกใช้คำถามที่มีความยากง่ายพอเหมาะกับความสามารถของนักเรียน

(๓) เมื่อนักเรียนถาม อย่าบอกคำตอบทันที ควรให้คำแนะนำที่จะช่วยให้นักเรียนหาคำตอบได้เอง ครูควรให้ความสนใจต่อคำถามของนักเรียนทุก ๆ คน แม้ว่าคำถามนั้น ๆ อาจจะไม่เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังเรียนอยู่ก็ตาม ครูควรชี้แจงให้ทราบและเบนความสนใจของนักเรียนกลับมาสู่เรื่องที่กำลังอภิปรายอยู่ สำหรับปัญหาที่นักเรียนถามมานั้น ควรจะได้หยาบกมาอภิปรายในภายหลัง

(๔) การสำรวจตรวจสอบซ้ำ เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้ ครูควรย้ำให้นักเรียนได้สำรวจตรวจสอบซ้ำเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้องและเชื่อถือได้

๔) กระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

(๑) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทัศนศึกษานอกสถานที่ การเรียนรู้จากห้องสมุด แหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน งานวิเคราะห์จากการศึกษาภาคสนาม พิเคราะห์แหล่งข้อมูล การสอนแบบให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยอิสระจากศูนย์การเรียนรู้และการเรียนรู้ตามความสนใจ

(๒) การเรียนรู้โดยผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ได้แก่ เกม การศึกษาสถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมุติ โครงการ การทดลอง ศิลปสร้างสรรค์การสอน เขียนบุคลากรวิชาชีพ คือ โวหารชนิดหนึ่งในโวหารภาพพจน์ที่มีลักษณะการสมมุติให้สิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ให้มีอากัปกริยาท่าทางความรู้สึกเหมือนมนุษย์ การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย การอภิปรายกลุ่มย่อย การแก้ปัญหากลุ่ม สืบค้นความรู้ กลุ่มสัมพันธ์ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การอภิปราย การเรียนการสอนโดยใช้หัวเรื่อง

(๓) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด ได้แก่ การแก้สถานการณ์ การถามตอบ การสืบสอบ ความคิดรวบยอด การพัฒนากระบวนการคิด การใช้ทักษะกระบวนการ การสอนการอ่านโดยใช้วิธีการตั้งคำถามผู้เรียน การเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizers) การเรียนการสอนด้วยกระบวนการ

คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ การคิดเปรียบเทียบ การคิดสังเคราะห์ การคิดประยุกต์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การคิดกลยุทธ์ การคิดบูรณาการ การคิดมโนทัศน์ และการคิดวิพากษ์

(๔) การเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี ได้แก่ โปรแกรมสำเร็จรูป ชุดการสอน ชุดการสอนรายบุคคล ชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย ชุดการสอนประกอบคำบรรยายของครู คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ การนำเสนอโดยวีดิทัศน์

๓. สื่อการจัดการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

สื่อการจัดการเรียนรู้

สื่อการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับความรู้ ทักษะกระบวนการได้ง่ายในระยะเวลาสั้นและช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดอย่างถูกต้องและรวดเร็ว สื่อที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

- ๑) ใบความรู้ ใบงาน แผนภาพนำเสนอข้อมูล
- ๒) คลิป/วีดิทัศน์/ภาพข่าวสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๓) สถานการณ์สมมติ
- ๔) สื่อบุคคล

แหล่งเรียนรู้

แหล่งเรียนรู้เป็นเครื่องมือสร้างคุณลักษณะการเรียนรู้ที่ทุกคนต้องใฝ่รู้ตลอดชีวิต ดังนี้

- ๑) แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน
- ๒) แหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน ได้แก่ ชุมชน ท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดแห่งชาติ

ห้องสมุดเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญและเป็นหัวใจสำคัญของผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้า โรงเรียนควรจัดห้องสมุดกลาง ห้องสมุดหมวดวิชา มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องสมุดเคลื่อนที่ รถเคลื่อนที่ ห้องสมุดประชาชน ล้วนเป็นแหล่งเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

- ๓) แหล่งเรียนรู้ออนไลน์
 - สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 - กระทรวงวัฒนธรรม

ฯลฯ

๔. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์สำคัญของการประเมินการเรียนรู้คือ การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ที่ผู้สอนหรือหลักสูตรวางไว้ ปัญหาที่พบในปัจจุบันก็คือ ผู้บริหาร ผู้สอน ตลอดจนผู้ปกครองเป็นจำนวนมาก ยังให้ความสำคัญการเรียนรู้แบบท่องจำเพื่อสอบ หรือการเรียนรู้เพื่อแข่งขัน ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้แบบผิวเผิน

มากกว่า การประเมินการเรียนรู้ระหว่างเรียน การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งผลลัพธ์ของการเรียนรู้จะยั่งยืนกว่า (กุศลสิน มุสิกกุล, ๒๕๕๕; ขจรศักดิ์, เพ็ญจันทร์ และวรรณทิพา รอดแรงคำ, ๒๕๔๘)

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องมีการประเมิน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นระหว่างและสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้การประเมินในรูปแบบ ที่หลากหลายสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ รูปแบบการประเมินการเรียนรู้ได้แก่ การประเมิน การเรียนรู้ระหว่างเรียน (Formative Assessment) การประเมินการเรียนรู้สรุปรวม (Summative Assessment) และการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการประเมิน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการประเมินตามสภาพจริงนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องสะท้อนการประเมิน ให้ผู้เรียน รับทราบเพื่อปรับปรุงและพัฒนาตนเอง และผู้สอนต้องนำผลการประเมินมาพิจารณาเพื่อทบทวนและปรับ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้สามารถดำเนินการแก้ไข ช่วยเหลือ หรือหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียน แต่ละคนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเป้าหมายของตัวชี้วัดต่าง ๆ (กุศลสิน มุสิกกุล, ๒๕๕๕)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐาน การเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัด และประเมินการเรียนรู้ในทุกระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๒)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ความสำคัญของการประเมิน พฤติกรรมการปฏิบัติดังนี้

๑) วิธีการประเมิน

(๑) การวัดและประเมินก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความพร้อม และความรู้เดิมของผู้เรียน (ผสมผสานในกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นนำ)

(๒) การวัดและประเมินระหว่างเรียน ได้แก่ ด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติ และคุณลักษณะโดย วิธีการสังเกตพฤติกรรม ถามตอบพร้อมแสดงเหตุผล ตรวจสอบชิ้นงาน การนำเสนอ ผสมผสานในกิจกรรม การเรียนรู้ชั้นสอน จุดมุ่งหมายของการประเมินระหว่างเรียนมีดังนี้

(๒.๑) เพื่อค้นหาและวินิจฉัยว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหา มีทักษะความชำนาญ รวมถึงมีเจตคติทางการเรียนรู้อย่างไรและในระดับใด เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนสามารถวางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

(๒.๒) เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับให้กับผู้เรียนว่ามีผลการเรียนรู้อย่างไร

(๒.๓) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสรุปผลการเรียนรู้และเปรียบเทียบระดับพัฒนาการด้าน การเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

(๓) การวัดและประเมินหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความสำเร็จตามจุดประสงค์รายแผน เป็นการพัฒนาในจุดที่ผู้เรียนอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง (ผสมผสานในกิจกรรมชั้นสรุป) และเพื่อตัดสินผลการจัดการเรียนรู้ เป็นการประเมินหลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว ผลจากการประเมินประเภทนี้ใช้ประกอบการตัดสินผลการจัดการเรียนการสอน หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด

(๔) ประเมินรวบยอดเมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ ดำเนินการดังนี้

การประเมินโดยครูผู้สอน เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนว่าบรรลุเป้าหมายของหน่วยการเรียนรู้ตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด สมรรถนะ คุณลักษณะ และ เจตคติหรือไม่ เช่น การทำโครงการ การนำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาสังคมในรูปแบบต่าง ๆ

การประเมินโดยผู้เรียนแต่ละคน โดยการทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log) ควรให้ผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อเปิดโอกาสได้สะท้อนคิดสิ่งที่เรียนรู้ทั้งที่ทำได้และยังต้องพัฒนา (ตัวอย่างแบบบันทึกการเรียนรู้ ดูภาคผนวก ค) ควรให้ผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ย่อยหลังจบการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ และประเมินการเรียนรู้รวมในช่วงกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน โดยครูสามารถเลือกใช้ชุดคำถามและจำนวนข้อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ช่วงเวลาและธรรมชาติของแต่ละวิชา ทั้งนี้ในครั้งแรกครูควรทำร่วมกับนักเรียนเพื่อแนะนำวิธีการเขียนแบบสะท้อนคิด และควรอ่านสิ่งที่นักเรียนบันทึกพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ เสนอแนะในเชิงบวกและสร้างสรรค์ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากข้อมูลในแบบบันทึกเพื่อพัฒนาการสอนของตนเองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

๒) ผู้ประเมิน ได้แก่ เพื่อนประเมินเพื่อน ครูประเมินผู้เรียน ผู้เรียนประเมินตนเอง และผู้ปกครองร่วมประเมิน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านภาษา

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านภาษา เป็นงานที่ต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษา ดังนั้น ครูผู้สอนจะวัดผลการเรียนรู้ด้านภาษาจำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำเนินการดังนี้

๑) ทักษะทางภาษาทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง ดูและการพูดมีความสำคัญเท่า ๆ กัน และทักษะเหล่านี้ครูผู้สอนควรบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ไม่ควรฝึกทักษะทีละอย่างแต่ควรฝึกทักษะไปพร้อม ๆ กันซึ่งทักษะทางภาษาหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ด้วย

๒) ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิดเพราะสื่อภาษาเป็นสื่อของความคิดผู้ที่มีทักษะความสามารถในการใช้ภาษา มีคลังคำมากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด

๓) ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการใช้ภาษาไม่ใช่เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาอย่างเดียว การเรียนภาษาต้องเรียนรู้ไวยากรณ์หรือหลักภาษา การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และนำความรู้ดังกล่าวไปฝึกฝน

๔) ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากันแต่พัฒนาทักษะทางภาษาไม่เท่ากัน และวิธีการเรียนรู้ต่างกัน

๕) ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การจัดกิจกรรมภูมิหลังของภาษา และการใช้ภาษาถิ่นของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาไทยของตนและพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับภาษาไทย

๖) ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ การสื่อสาร ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

๕. คำแนะนำบทบาทครูปลายทางในการจัดการเรียนรู้

ครูปลายทางควรมีบทบาทการสอนคู่ขนานกับครูต้นทางในการกำกับดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในทุกขั้นตอนการสอน ดังนี้

๑) ชั้นเตรียมตัวก่อนสอน

(๑) ศึกษาทำความเข้าใจคำชี้แจงและทำความเข้าใจเชื่อมโยง ทั้งเป้าหมาย กิจกรรม และการวัดผลและประเมินผลระหว่างหน่วยการเรียนรู้กับแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

(๒) ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม จากแหล่งเรียนรู้ หน่วยงาน องค์กรที่ให้ความรู้ที่เชื่อถือได้ รวมทั้งเทคนิคการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างรอบด้าน

(๓) ปรับ/ประยุกต์หรือเพิ่ม เป้าหมายทั้งเนื้อหา ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะ ที่เป็นจุดเน้น และที่เป็นปัจจุบันตามบริบทของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน รวมถึงการวัดประเมินทักษะ กระบวนการเรียนรู้ ตามศักยภาพของผู้เรียน และตามสภาพจริง

(๔) ศึกษาคลิปบทเรียนที่มีการอัปเดตล่วงหน้าเพื่อทำความเข้าใจการจัดกิจกรรม PowerPoint และสื่อต่าง ๆ ที่ครูใช้ประกอบการสอน โดยเฉพาะแนวการจัดการกิจกรรมในขั้นตอนช่วงการปฏิบัติ ทั้งด้านวิธีการ สื่อที่ใช้ และช่วงเวลาของการทำแต่ละกิจกรรมเพื่อนำมาวิเคราะห์และหาแนวทางเตรียมนักเรียน/ช่วยเหลือ ส่งเสริม/อำนวยความสะดวกนักเรียนตามบริบทของห้องเรียนของตนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเต็มตามศักยภาพ

(๕) เตรียมใบงาน (ที่คัดเลือกสำหรับมอบหมายให้นักเรียนได้ทำตามเห็นควรและเหมาะสม) รวมทั้งการเตรียมอุปกรณ์ตามระบุในแผนฯและ/หรือที่ปรากฏในคลิป (ในกรณีมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติม)

(๖) ติดตามข้อมูลรายละเอียดการจัดการกิจกรรมในช่วงการปฏิบัติตามกำหนดการสอน ที่มีรายละเอียดของสื่อการสอน ใบงาน ใบความรู้ บนเว็บไซต์ www.dltv.ac.th

๒) ชั้นการจัดการเรียนรู้

(๑) สร้างการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการทำกิจกรรม เช่น กระตุ้นให้นักเรียนคิด ตอบคำถาม ของครูต้นทาง ฟังเฉยและช่วยเหลือ/อธิบาย/ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ ชมเชย/ให้กำลังใจหากนักเรียน ทำได้ดี

(๒) ให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ตามไม่ทัน เช่น อธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) กำกับดูแลให้มีวินัยในการเรียน เช่น ไม่เล่นหรือพูดคุยกัน ปฏิบัติตามคำสั่งในการทำกิจกรรม ฯลฯ

(๔) อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เช่น จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้/อุปกรณ์

(๕) สังเกตพฤติกรรมนักเรียน เช่น คุณลักษณะผู้เรียน สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้/การปฏิบัติงาน ความรู้ในบทเรียน และบันทึกข้อมูลตามแนวทางประเมินที่แนะนำไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนานักเรียนและให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งชั้น/กลุ่ม/รายบุคคลตามกรณี

๓) ชั้นการปฏิบัติ

(๑) ทบทวนขั้นตอนการทำกิจกรรมตามที่ครูต้นทางแนะนำและตามข้อแนะนำการปฏิบัติที่ระบุใน PowerPoint ตรวจสอบความเข้าใจ และเตรียมนักเรียนก่อนทำกิจกรรม (การแบ่งกลุ่ม ฯลฯ)

(๒) กำกับให้การทำกิจกรรมเป็นไปตามลำดับเวลาตามแนวทางที่ระบุใน PowerPoint

(๓) ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรม

(๔) เตรียมพร้อมนักเรียนสำหรับกิจกรรมในขั้นตอนสรุปการเรียนรู้ (ถ้ามี) เช่น การสรุปผลปฏิบัติงานเพื่อเทียบกับผลงานที่นักเรียนต้นทางจะนำเสนอ เป็นต้น

๔) ชั้นสรุป

(๑) กำกับนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการเฉลยใบงาน/สรุปผลการทำกิจกรรม ฯลฯ

(๒) ทบทวนประเด็นสำคัญที่มีการสรุปท้ายชั่วโมง และงาน/ใบงานที่ครูต้นทางมอบหมายให้ทำเป็นการบ้าน/หรือใบงานที่ครูปลายทางได้เลือกมาใช้กับชั้นเรียนของตน

(๓) จัดให้นักเรียนได้ทำแบบประเมินตามระบุในหัวข้อ *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้* (เฉพาะหลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้และครึ่ง/ปลายภาคเรียน)

๕) การบันทึกผลหลังสอน

(๑) บันทึกการจัดการเรียนรู้ของตนเอง โดยใช้ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนระหว่างเรียน และแบบประเมินตนเอง บันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์เทคนิค หรือวิธีการใด ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีความรู้ มีทักษะ และคุณลักษณะตามจุดประสงค์

(๒) บันทึกสาเหตุของความสำเร็จ อุปสรรค และ/หรือข้อจำกัดที่เกิดขึ้น เช่น เทคนิค หรือวิธีการใด การบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมอย่างไร ฯลฯ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีความรู้ มีทักษะ และคุณลักษณะตามจุดประสงค์ โดยใช้คำถามที่ไว้ใน “คำถามบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูปลายทาง” (ดูภาคผนวก ค) เป็นแนวทางในการย้อนคิด ไตร่ตรองสิ่งที่เกิดขึ้นและนำไปบันทึกผลหลังสอนของชั่วโมงนั้น ๆ

(๓) วิเคราะห์และสรุปผลจากข้อมูลตามปัญหา/ความสำเร็จที่เกิดขึ้น และเสนอแนวทางการปรับปรุงเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และช่วยเหลือ/ส่งเสริมนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาเป็นงานวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑

รายวิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เวลาเรียน ๑๖๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการอ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ และมีมารยาทในการอ่าน

เขียนสื่อสารโดยใช้คำถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน เขียนเรียงความ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เขียนจดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ความเข้าใจตามจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟัง และดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ระบุลักษณะของประโยค วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล แต่งบทร้อยกรอง

ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น อธิบายคุณค่าวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่านแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

โดยใช้กระบวนการทางภาษาได้แก่ กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการฟังกระบวนการพูด และการดู การคิด กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ตั้งใจเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ซักถามและสืบค้นเพื่อหาข้อมูล มีความรอบคอบในการทำงาน ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม นำความรู้ที่ให้การศึกษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ๓๔ ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป. ๖/๑ , ป. ๖/๒ , ป. ๖/๓ , ป.๖/๔ , ป. ๖/๕ ,ป.๖/๖ , ป. ๖/๗, ป.๖/๘ ,ป.๖/๙

ท ๒.๑ ป. ๖/๑ , ป. ๖/๒ , ป.๖/๓, ป.๖/๔ , ป. ๖/๕ , ป. ๖/๖ , ป. ๖/๗ , ป. ๖/๘, ป.๖/๙

ท ๓.๑ ป. ๖/๑ , ป. ๖/๒ , ป. ๖/๓ , ป. ๖/๔ , ป. ๖/๕ , ป.๖/๖

ท ๔.๑ ป. ๖/๑ , ป. ๖/๒ , ป. ๖/๓ , ป. ๖/๔ , ป. ๖/๕ , ป. ๖/๖

ท ๕.๑ ป. ๖/๑ , ป. ๖/๒ , ป. ๖/๓ , ป. ๖/๔

รวมทั้งหมด ๓๔ ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชาภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๗๕ ชั่วโมง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป.๖/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร
- ป.๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ป.๖/๔ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ป.๖/๕ อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
- ป.๖/๖ อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและการปฏิบัติตาม
- ป.๖/๗ อธิบายความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
- ป.๖/๘ อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ
- ป.๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด
- ป.๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม
- ป.๖/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน
- ป.๖/๔ เขียนเรียงความ
- ป.๖/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน
- ป.๖/๖ เขียนจดหมายส่วนตัว
- ป.๖/๗ กรอกแบบรายการต่าง ๆ
- ป.๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
- ป.๖/๙ มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

ป.๖/๑	พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู
ป.๖/๒	ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู
ป.๖/๓	วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล
ป.๖/๔	พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
ป.๖/๕	พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
ป.๖/๖	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป.๖/๑	วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
ป.๖/๒	ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
ป.๖/๓	รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
ป.๖/๔	ระบุลักษณะของประโยค
ป.๖/๕	แต่งบทร้อยกรอง
ป.๖/๖	วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง

ตัวชี้วัด

ป.๖/๑	แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน
ป.๖/๒	เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น
ป.๖/๓	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง
ป.๖/๔	ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑ รวมเวลา ๗๕ ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน ๔ หน่วยกิต

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	หน้า หน้า คะแนน
๑	ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๓ ป. ๖/๔ ป. ๖/๙ มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๓ ป. ๖/๙ มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑ มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๒ ป. ๖/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	การอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้าน จะต้องอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี เว้นจังหวะและวรรค ตอนในการอ่านที่ถูกต้อง สามารถ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และค้นหาข้อคิดกับคุณค่าของ นิทานพื้นบ้านได้ ตลอดจนสามารถ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจาก เรื่องที่อ่าน รวมถึงคัดลอกจาก นิทาน เล่านิทานจากแผนภาพ โครงเรื่องที่เขียนไว้ และสำรวจ ค้นหาคำนามจากนิทานพื้นบ้าน พร้อมทั้งจำแนกชนิดของคำ	๑. การอ่านคำที่มีพยัญชนะควบ กล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มี ตัวการ์นต์ ๒. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว จากนิทานพื้นบ้าน ๓. การคัดลอกมือตัวบรรจงครึ่ง บรรทัด ๔. การอ่านเร็วและจับใจความ ๕. การแยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๖. การพูดแสดงความรู้ ความ เข้าใจ ๗. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ นิทานพื้นบ้านที่อ่าน ๘. การเล่านิทานพื้นบ้านตาม ความสนใจ ๙. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง จากการอ่านนิทานพื้นบ้าน ๑๐. ชนิดและหน้าที่ของคำนาม	๑๐	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ อ่านคำนำไปใช้	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นการอ่านคำให้ถูกต้องตาม วิธีการอ่านออกเสียงคำ โดย จะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ตามอักษรวิธีและหลักภาษาไทย น้ำเสียงในการอ่านมีความชัดเจน น่าฟัง และนำไปใช้ในชีวิต ประจำวันให้ถูกต้อง นับเป็นการใช้ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	- การอ่านคำที่มีพยัญชนะควบ กล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัว การันต์	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ อ่านบทร้อยแก้ว คล้องแคล่วฉวนา	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วเป็น การอ่านที่ต้องออกเสียงเพื่อให้ผู้ฟัง เข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยจะต้อง อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทใน การอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านนั้นมี ประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ ต่อผู้ฟัง	- การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว จากนิทานพื้นบ้าน	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ คัดลายมือสื่อภาษา	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัดและครึ่งบรรทัดจะต้องคัด ตามหลักการคัดลายมือ รูปแบบ	- การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่ง บรรทัด	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				การเขียนตัวอักษรไทยอย่างถูกต้อง สวยงาม และมีมารยาทในการเขียน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ การอ่านเร็ว และจับใจความ	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน สาระสำคัญจากการอ่านจะเป็นความรู้ และข้อคิดสำคัญที่สามารถนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้	- การอ่านเร็วและจับใจความ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ การแยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๔	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การอ่านเรื่องเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเป็นการอ่านอย่างไตร่ตรองพิจารณาเหตุผลแล้วตีความหมายของข้อความหรือเรื่องเพื่อแยกให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น เพื่อให้การรับสื่อนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเลือกข้อมูลจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง	- การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๖	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจเป็นลักษณะการพูดที่ผู้พูดจะต้องนำเสนอความรู้ ความเข้าใจ และความคิด จากเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่ง	- การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เกิดจากความรู้ และความคิดของ ผู้พูด			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็น)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การแสดงความคิดเห็นจาก วรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ผู้อ่านจะอ่านเรื่องให้เข้าใจ จับ ประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้ จากนั้นจึงจะแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล ตรงประเด็น และมี ความน่าเชื่อถือ	- การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ นิทานพื้นบ้านที่อ่าน	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็น รูปแบบหนึ่งของแผนภาพความคิด มักใช้ในการวางโครงสร้างเรื่องที่ จะเขียน และใช้ในการสรุปเรื่อง จากการอ่านเพื่อย่อความ ซึ่งจะ ช่วยให้เข้าใจความคิดรวบยอดหรือ ข้อเท็จจริงได้ดียิ่งขึ้น	- การเขียนแผนภาพโครงเรื่องจาก การอ่านนิทานพื้นบ้าน	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๒	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การเล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่น ตนเอง จะต้องเลือกใช้คำให้ เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล โดยคำนึงถึงมารยาทที่ดีในการเล่า	- การเล่านิทานพื้นบ้านตามความ สนใจ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ คำานาม	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำานาม เป็นคำที่หมายถึง บุคคล พืช สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สถานที่ สภาพธรรมชาติ ความคิด ความ เชื่อ ค่านิยม โดยรวมทั้งสิ่งมีชีวิต	- ชนิดและหน้าที่ของคำานาม	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				และไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของนามวลี การเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำนาม จะสามารถทำให้ใช้ประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง			
๒	ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๒ ป. ๖/๙ มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑ มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๓ ป. ๖/๔	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา ๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	การอ่านออกเสียงร้อยกรองในเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลินซาบซึ้งในรสของคำประพันธ์ จึงต้องอ่านอย่างมีจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองตามลักษณะคำประพันธ์ รวมถึงการอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียน ต้องรู้หลักการอ่านและฝึกอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงการศึกษา คำสรรพนาม และความหมายของคำหรือข้อความจากวรรณคดี ทำให้ใช้ในการอ่านและเขียนประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และจะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ การท่องจำบทอาขยานเป็นการ	๑. ความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน ๒. ความเป็นมาของเรื่องขุนช้างขุนแผน ๓. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ๔. การอ่านจับใจความ ๕. การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๖. การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ๗. การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ ๘. การท่องจำบทอาขยาน เรื่องขุนช้าง ขุนแผน ๙. ชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนาม	๑๐	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				พัฒนาการอ่านและความจำ วรรณคดีไทยอันเป็นสมบัติทางภูมิ ปัญญาไทย ที่ผู้อ่านต้องอ่านอย่าง วิเคราะห์ พิจารณาและแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของ ตัวละคร เนื้อเรื่อง เพื่อสามารถ อธิบายคุณค่าที่ได้รับเพื่อไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ อธิบายความหมายของคำ จากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๒	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การศึกษาคำ ความหมายของคำ หรือข้อความ เป็นการศึกษาคำ ศัพท์ในเรื่องขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ควรอ่าน เนื้อเรื่องเพื่อให้รู้ถึงความเป็นมา และเข้าใจความหมายของคำ ทำ ให้สามารถอ่านเรื่องได้อย่างเข้าใจ	๑. ความหมายของคำศัพท์ใน บทเรียน ๒. ความเป็นมาของเรื่องขุนช้าง ขุนแผน	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอ่านบทร้อยกรอง	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การอ่านออกเสียงร้อยกรอง เป็น การอ่านที่มุ่งให้เกิดความ เพลิดเพลิน และซาบซึ้งในรสของ คำประพันธ์ ควรอ่านอย่างมี จังหวะ ลีลา และท่วงทำนองตาม ลักษณะของคำประพันธ์แต่ละชนิด เป็นการสืบทอดศิลปะการอ่าน ออกเสียงบทร้อยกรอง ควรค่าแก่ การอนุรักษ์สืบไป	- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิด พลายงาม	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ อ่านเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๑.๑)	การอ่านจับใจความ เป็นการอ่าน เพื่อหาความคิดสำคัญของเรื่อง ควรปฏิบัติตามหลักการอ่านจับ ใจความ และตรงตามเกณฑ์ที่ กำหนด ส่งผลให้เข้าใจสาระสำคัญ ของเรื่องได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น	- การอ่านจับใจความเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ อ่านเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๑.๑)	การอ่านจับใจความ เป็นการอ่าน เพื่อหาความคิดสำคัญของเรื่อง ควรปฏิบัติตามหลักการอ่านจับ ใจความ และตรงตามเกณฑ์ที่ กำหนด ส่งผลให้เข้าใจสาระสำคัญ ของเรื่องได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น	- การอ่านจับใจความเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ การแสดงความคิดเห็นจาก เสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๑.๑)	การแสดงความคิดเห็นจากเสภา เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิด พลายงาม เป็นการพิจารณา และ แสดงความคิดเห็นลักษณะนิสัย ของตัวละครในเรื่อง ควรเข้าใจ หลักการแสดงความคิดเห็น และ เข้าใจในเนื้อหา เพื่อนำความรู้ที่ ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	- การแสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ การอธิบายคุณค่า ของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓)	การอธิบายคุณค่าจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม เป็นการอธิบายสิ่งที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน ควรนำคุณค่าและข้อคิดที่ได้รับนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้	- การอธิบายคุณค่าของเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การอธิบายคุณค่า ของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓)	การอธิบายคุณค่าจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม เป็นการอธิบายสิ่งที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน ควรนำคุณค่าและข้อคิดที่ได้รับนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้	- การอธิบายคุณค่าของเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๖	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔)	พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู เป็นการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ควรพุดได้ถูกต้องตามหลักการ และสามารถนำความรู้เรื่องการพุดไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	- การพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ จากเรื่องที่ฟังและดู	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาขยาน	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๔	- ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๑)	บทอาขยาน เป็นบทท่องจำที่มี ความไพเราะ ให้ข้อคิดที่เป็น ประโยชน์ ควรท่องจำบทอาขยาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และ ความจำ ตลอดจนการนำคุณค่า และข้อคิดที่ได้จากบทอาขยานมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	- การท่องจำบทอาขยานขุนช้าง ขุนแผนตอน กำเนิดพलयงาม	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ คำสรรพนาม	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำสรรพนาม เป็นคำที่ใช้แทน คำนาม คำสรรพนาม เป็นได้ทั้ง ประธานและกรรมของประโยค คำ สรรพนามมีหลายชนิด ควรเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนาม ทำให้ใช้คำสรรพนามในการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	- ชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนาม	๑	
๓	เรียนรู้ภาษา พัฒนาชีวิต	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๕ ป. ๖/๙ มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๘ ป. ๖/๙ มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๒ ป. ๖/๖	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	การนำความรู้และความคิดที่ได้รับ จากการอ่านเรื่องต่าง ๆ ไปปรับ ใช้ในการดำเนินชีวิต โดยตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลจาก เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำเสนอ ความรู้ ความคิดที่ได้จากเรื่อง รวมถึงใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ด้วยการเขียนเรื่องตามจินตนาการ รู้และเข้าใจเกี่ยวกับอักษรย่อและ เครื่องหมายวรรคตอน เพื่อเข้าใจ	๑. การนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปใช้ ๒. การตั้งคำถามและตอบคำถาม เชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ๔. อักษรย่อ ๕. เครื่องหมายวรรคตอน ๖. การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย ๗. คำกริยา ๘. คำช่วยกริยา	๑๐	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑ มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๒ ป. ๖/๓		คำเต็มของคำที่อ่าน อ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง เข้าใจภูมิปัญญาทางภาษา และวิเคราะห์ คำกริยา คำช่วยกริยา คำวิเศษณ์ คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน และคำบอก กำหนด รวมถึงอ่านนิทานเสริมปัญญา เพื่อพัฒนาความคิด และนำข้อคิดไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	๙. คำวิเศษณ์ ๑๐. คำที่เกี่ยวกับจำนวน ๑๑. คำบอกกำหนด ๑๒. อ่านนิทานเสริมปัญญา พัฒนาชีวิต		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปใช้	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๕	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่เกิดจากการที่ผู้อ่านได้เห็นความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยเมื่ออ่านแล้วสามารถค้นหาความรู้ ความคิดจากเรื่องได้ จนนำไปสู่การปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	- การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิงเหตุผล	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๒ ป. ๖/๖	๑. ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง และเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู สามารถวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ เพื่อนำความรู้หรือข้อคิดที่ได้มาปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้	- การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ การเขียนเรื่องตาม จินตนาการ	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๘ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการคิด (๒.๒)	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็น การเขียนที่แสดงออกถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดย ถ่ายทอดเป็นตัวหนังสือ ด้วยภาษา ที่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากจินตนาการ ในทางที่ดี แปลกใหม่ สร้างสรรค์ ไม่ซ้ำใคร ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เร้า ความสนใจและความรู้สึกของ ผู้อ่าน มีความเพลิดเพลิน และให้ ข้อคิดที่เป็นประโยชน์	- การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ อักษรย่อ นำรู้คู่เครื่องหมาย วรรคตอน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การอ่านอักษรย่อ คำย่อ และ เครื่องหมายวรรคตอน จะต้องม ีความรู้เกี่ยวกับคำเต็มของอักษร ย่อ หรือคำย่อ นั้น ๆ และรู้หลักการ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการ เขียนจึงจะสามารถทำให้อ่านและ บอกความหมายของคำนั้น ๆ ได้	๑. อักษรย่อ ๒. เครื่องหมายวรรคตอน	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ การอ่านวันเดือนปีแบบไทย	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย จะต้องเข้าใจความหมายของการ ใช้ตัวเลขแทนวัน เดือน และชื่อปี นักษัตร จึงจะเข้าใจความหมาย และสามารถอ่านวัน เดือน ปีแบบ ไทยได้ ตลอดจนสื่อสารได้ตรงกัน	- การอ่านวันเดือนปีแบบไทย	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ คำกริยา	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำกริยา เป็นคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของกริยาวลี ซึ่งเป็นหัวใจของประโยค โดยมีทั้งหน่วยกรรม และไม่มีหน่วยกรรม การเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำกริยาทำให้ใช้ประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	- คำกริยา	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ คำช่วยกริยา	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำช่วยกริยา เป็นคำที่ไม่ใช่กริยา และไม่สามารถปรากฏตามลำพังได้ แต่จะอยู่ร่วมกับคำกริยาเสมอ เพื่อบอกความหมายของไวยากรณ์ของกริยา	- คำช่วยกริยา	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ คำวิเศษณ์	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำวิเศษณ์ เป็นคำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา และเป็นส่วนหลักของวิเศษณ์ช่วยให้ใจความของประโยคชัดเจนขึ้น การใช้คำวิเศษณ์อย่างถูกต้อง จะทำให้สื่อความหมาย และขยายความได้ชัดเจนมากขึ้น	- คำวิเศษณ์	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน และคำบอกกำหนด	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน เป็นคำที่หมายถึงจำนวน แสดงลำดับ ซึ่งปรากฏอยู่หน้าและหลังของคำบอกจำนวน รวมถึงคำบอกกำหนด เป็นคำที่ขยายนามที่อยู่ตำแหน่ง	๑. คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน ๒. คำบอกกำหนด	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				<p>สุดท้ายในนามวลี บอกความชี้เฉพาะและไม่ชี้เฉพาะ การเข้าใจทั้งสองเรื่องนี้จะทำให้สามารถเข้าใจประโยคและสื่อสารในชีวิตประจำวันได้</p>			
	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ อ่านนิทานเสริมปัญญา พัฒนาชีวิต</p>	<p>มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓</p>	<p>- ความสามารถในการคิด (๒.๑)</p>	<p>การอ่านนิทานเสริมปัญญา เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคุณค่าและข้อคิดของเรื่อง โดยแนวคิดของนิทานจะเป็นเรื่องที่เตือนสติและเสริมปัญญาให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจเรื่อง สรุปเรื่อง และนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต</p>	<p>- การอ่านนิทานเสริมปัญญา</p>	<p>๑</p>	
<p>๔</p>	<p>วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร</p>	<p>มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๓ มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๖ ป. ๖/๗ ป. ๖/๘ มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๑ มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๖</p>	<p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔. ความสามารถในการแก้ปัญหา ๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี</p>	<p>หลักการใช้ภาษาในการเขียน ผู้เขียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสำคัญ ๆ ดังนี้ คำบุพบทซึ่งทำหน้าที่ เชื่อมคำกับคำเพื่อให้ประโยคมีความสมบูรณ์ คำเชื่อมเป็นคำที่ใช้เชื่อมคำ ประโยค หรือข้อความให้ต่อเนื่องกัน โวหารสำนวน สุภาพศั คำพังเพย เป็นข้อความที่มีความหมายไม่ตรงตัว ผู้ใช้จะต้องรู้ความหมายของคำ ประโยค และข้อความ รวมทั้ง</p>	<p>๑. การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ ๒. การวิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาพศั ๓. การอ่านเรื่องและจับใจความ ๔. การเขียนจดหมายส่วนตัว ๕. ชนิดและหน้าที่ของคำบุพบท ๖. ชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อม ๗. ชนิดและหน้าที่ของคำอุทาน ๘. การกรอกแบบรายการ</p>	<p>๑๐</p>	<p>๕</p>

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				<p>สามารถวิเคราะห์และเปรียบเทียบ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและ สุภาษิต</p> <p>การเขียนในชีวิตประจำวัน ได้แก่ จดหมายส่วนตัว เป็นการเขียน สื่อสารซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราว เฉพาะบุคคล เพื่อบอกเล่าเรื่องราว แจ้งความต้องการ หรือแสดง ความคิดเห็นต่าง ๆ โดยใช้ถ้อยคำและ สำนวนภาษาที่เหมาะสม ส่วนการ กรอกแบบรายการ เป็นการเขียน รายละเอียดต่าง ๆ ลงในแบบ รายการ ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่กรอกไปใช้งาน ดังนั้นจึงต้องกรอกให้ครบถ้วน และถูกต้อง</p>			
	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย</p>	<p>มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๑</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๒) 	<p>พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู เป็นการพุดแสดงความรู้ ความ เข้าใจ จากประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับสำนวนไทยควรพุดได้ ถูกต้องตามหลักการ และสามารถ นำความรู้เรื่องการพุดไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - หลักการพุดแสดงความรู้ความ เข้าใจ - พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจาก ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสำนวน ไทย 	<p>๑</p>	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ สำนวน สุภาพ คำพังเพย (๑)	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๖	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๑)	สำนวน สุภาพ คำพังเพย เป็น ถ้อยคำหรือข้อความที่มี ความหมายลึกซึ้ง ความหมายไม่ ตรงตัว ต้องอาศัยการตีความ โดย มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ผู้เรียนต้อง วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวน ที่เป็นคำพังเพยและสุภาพ อีกทั้ง ยังสามารถใช้สำนวนไทยให้ถูกต้อง ในสถานการณ์ที่พบเจอใน ชีวิตประจำวัน	- ความหมายของสำนวนสุภาพ คำพังเพย - การใช้สำนวน สุภาพ คำพังเพย - การวิเคราะห์และเปรียบเทียบ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและ สุภาพ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ สำนวน สุภาพ คำพังเพย (๒)	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๖	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๑)	สำนวน สุภาพ คำพังเพย เป็น ถ้อยคำหรือข้อความที่มี ความหมายลึกซึ้ง ความหมายไม่ ตรงตัว ต้องอาศัยการตีความ โดย มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ผู้เรียนต้อง วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวน ที่เป็นคำพังเพยและสุภาพ อีกทั้ง ยังสามารถใช้สำนวนไทยให้ถูกต้อง ในสถานการณ์ที่พบเจอใน ชีวิตประจำวัน	- การใช้สำนวน สุภาพ คำพังเพย - การวิเคราะห์และเปรียบเทียบ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและ สุภาพ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๔) - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๒)	อ่านเรื่องน่ารู้ เกี่ยวกับสำนวนไทย เป็นการอ่านงานเขียนต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องกันกับสำนวนไทย ควรใช้ทักษะในการอ่านและตั้งคำถามเพื่อเข้าใจในเนื้อหาอย่างสมบูรณ์ โดยสามารถนำความรู้เรื่องสำนวนไทยมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข	- หลักการอ่านเรื่อง และจับใจความเรื่อง - อ่านงานเขียน และวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องกันกับสำนวนไทย	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ จดหมายส่วนตัว (๑)	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๖	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๔) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (๕.๑)	จดหมายส่วนตัว เป็นการเขียนสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเฉพาะบุคคล เพื่อสื่อสารบอกเล่าเรื่องราว แจ้งความต้องการ หรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ควรใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่เหมาะสม อีกทั้งยังนำความรู้ในการเขียนจดหมายมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงให้เข้ากับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสาร	- รูปแบบและประเภทของจดหมาย - หลักการเขียนจดหมาย	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ จดหมายส่วนตัว (๒)	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๖	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๔) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (๕.๑)	จดหมายส่วนตัว เป็นการเขียนสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเฉพาะบุคคล เพื่อสื่อสารบอกเล่าเรื่องราว แจ้งความต้องการ หรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ควรใช้	- หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว - เขียนจดหมายส่วนตัว	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่เหมาะสม อีกทั้งยังนำความรู้ในการเขียนจดหมายมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงให้เข้ากับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสาร			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ คำบุพบท	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๒) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๕)	คำบุพบท เป็นคำที่ทำหน้าที่เชื่อมคำกับคำ เพื่อให้ประโยคมีความสมบูรณ์ คำบุพบทมีหลายชนิด ควรนำไปใช้อย่างถูกต้องเพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจน และปรับใช้ในชีวิตจริงได้เหมาะสม	- ชนิดและหน้าที่ของคำบุพบท - การใช้คำบุพบท	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ คำเชื่อม	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๒) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๕)	คำเชื่อม เป็นคำที่ใช้เชื่อมคำ ประโยค หรือข้อความให้ต่อเนื่องกัน ควรใช้คำเชื่อมให้ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ประโยคหรือข้อความมีความต่อเนื่องกัน สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนมากขึ้น และปรับใช้ในชีวิตจริงได้เหมาะสม	- ชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อม - การใช้คำเชื่อม	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ คำอุทาน	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๒) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๕)	คำอุทาน เป็นคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่แสดงอารมณ์ของผู้กล่าวหรือเสริมคำในการพูดจากัน ควรใช้ คำอุทานให้ ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ประโยค หรือ	- ชนิดและหน้าที่ของคำอุทาน - การใช้คำอุทาน	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ข้อความมีความชัดเจนในด้านของ อารมณ์และความรู้สึก อีกทั้งยัง สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน มากขึ้น และปรับใช้ในชีวิตจริงได้ เหมาะสม			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ กรอกแบบรายการ	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป.๖/๗	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๒) - ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยี (๕.๑)	การกรอกแบบรายการ เป็นการ เขียนรายละเอียดต่าง ๆ ลงในแบบ รายการ ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่กรอกไปใช้งาน ควร กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน และ ถูกต้อง เพื่อสามารถใช้ทักษะใน การกรอกแบบรายการใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบเจอใน ชีวิตประจำวันได้	- หลักการกรอกแบบรายการ - ผีกรอกแบบรายการ	๑	
๕	สุภาชิตสอนหญิง	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓ ป.๖/๔ ป.๖/๕ ป.๖/๙ มาตรฐาน ท ๒.๑ ป.๖/๑ มาตรฐาน ท ๓.๑ ป.๖/๑	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต	การอ่านจับใจความเรื่อง สุภาชิต สอนหญิง จะต้องเข้าใจความหมาย ของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง จึงจะ ทำให้เข้าใจความหมายของเรื่อง และจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ เป็นอย่างดี รวมถึงการอ่านออก เสียงบทร้อยกรองเป็นทำนอง เสนาะ วิเคราะห์และอธิบายคุณค่า ของเรื่อง que อ่าน นำคุณค่าและ ข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนิน	๑. การอธิบายความหมายของ คำศัพท์จากเรื่อง สุภาชิตสอน หญิง ๒. การอ่านจับใจความสำคัญเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” ๓. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ๔. การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง	๙	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๖/๑ มาตรฐาน ท ๕.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๒ ป.๖/๓		ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม ตลอดจนสามารถพูด รายงานจากการศึกษาค้นคว้า นำเสนอแนวคิดจากเรื่องที่ศึกษา เรียนรู้เกี่ยวกับคำลงท้าย คำ ปฏิเสธและวิเคราะห์ประโยค สามัญ ประโยคซ้อน และประโยค รวมได้อย่างถูกต้อง	๕. การพูดรายงานประเด็นสำคัญ จากการศึกษาค้นคว้า ๖. คำลงท้าย ๗. คำปฏิเสธ ๘. ประโยคสามัญ ๙. ประโยคซ้อน ๑๐. ประโยครวม		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การอธิบายความหมายของ คำ	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๖/๒	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การศึกษาคำและความหมายของ คำหรือข้อความจากเรื่อง “สุภาชิต สอนหญิง” จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจ ความหมายของเรื่อง แปลความ จากเรื่องที่ได้ อ่านได้ เขียนคำศัพท์ได้ ถูกต้อง นำไปสื่อสารได้ ทำให้การ อ่านนั้นมีประสิทธิภาพ	๑. คำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ๒. การอธิบายความหมายของคำ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอ่านจับใจความ สุภาชิตสอนหญิง	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๖/๓ ป.๖/๕	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ อ่านต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ให้ชัดเจน สำนวณส่วนประกอบ หนังสืออย่างคร่าว ๆ ทำความ เข้าใจประเภทหนังสือ แปล ความหมายและใช้ประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องที่มาประกอบ	- การอ่านจับใจความสำคัญเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง”	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ การอ่านบทร้อยกรอง สุภาษิตสอนหญิง	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๖/๑	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง ผู้อ่านต้องอ่าน ออกเสียงเป็นทำนองเสนาะ ซึ่งทำ ให้ผู้อ่านสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง อื่น ๆ ได้ดี ทั้งนี้ช่วยให้เกิด ประสิทธิภาพ ไพเราะ และน่าฟัง	- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ การอธิบายคุณค่า ของสุภาษิตสอนหญิง	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป.๖/๓	- ความสามารถในการสื่อสาร (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๑)	การอ่านวรรณคดีเรื่อง สุภาษิต สอนหญิง จะต้องสามารถอธิบาย คุณค่าของเรื่องได้ และนำคุณค่าที่ ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิตประจำวันได้	- การอธิบายคุณค่าวรรณคดีเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ การพูดรายงานประเด็น ศึกษาค้นคว้า	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป.๖/๔	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การพูดรายงานประเด็นที่ศึกษา ค้นคว้า เป็นวิธีการที่เหมาะสม สำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ โดย อาจพูดรายงานเพื่อนำเสนอทฤษฎี วิธีการหรือเรื่องราวต่าง ๆ ผู้พูด จะต้องรายงานให้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน อย่างมี มารยาทในการพูด	- การพูดรายงานประเด็นสำคัญ จากการศึกษาค้นคว้า	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ คำลงท้าย/คำปฏิเสธ	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๖/๑	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำลงท้าย เป็นคำที่ปรากฏใน ตำแหน่งท้ายสุดของประโยค ไม่มี ความหมายเด่นชัดในตัว และไม่มี หน้าที่สัมพันธ์กับส่วนใดส่วนหนึ่ง	๑. คำลงท้าย ๒. คำปฏิเสธ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ของประโยค โดยควรคำนึงถึงการ ใช้คำลงท้ายให้ถูกต้องตามเจตนา และความรู้สึกในการออกเสียง ส่วนคำปฏิเสธ เป็นคำที่ใช้บอกปิด หรือไม่ยอมรับ ในการปฏิเสธเรา ควรปฏิเสธอย่างมีมารยาท			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ ประโยคสามัญ	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๖/๔	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	ประโยคสามัญ เป็นประโยคที่ ประกอบด้วยนามวลี ทำหน้าที่เป็น ประธาน กับกริยาวลีทำหน้าที่เป็น ภาคแสดง โดยประโยคสามัญอาจ มีกริยาวลีเดียวหรือกริยาวลีหลาย วลีก็ได้ การเรียนเรื่องประโยค สามัญจะทำให้เข้าใจและสามารถ สื่อสารได้ถูกต้อง	- ประโยคสามัญ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ ประโยคซ้อน	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๖/๔	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	ประโยคซ้อน เป็นลักษณะประโยค ที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับ อนุประโยค โดยมีส่วนหนึ่งทำ หน้าที่เป็นส่วนหลักและอีกส่วน ทำหน้าที่เป็นส่วนขยาย การเข้าใจ เรื่อง ประโยค จะทำให้วิเคราะห์ โครงสร้างของประโยคได้ถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างชัดเจน	- ประโยคซ้อน	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ประโยคกรรม	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๖/๔	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	ประโยคกรรม เป็นประโยคย่อย ตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมารวมเข้า เป็นประโยคเดียวกัน ประโยคย่อย นั้นอาจเป็นประโยคสามัญหรือ ประโยคซ้อนก็ได้ และต้องมี คำเชื่อมทำหน้าที่เชื่อมประโยคเข้า ด้วยกัน	- ประโยคกรรม	๑	
๖	คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๕ มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๔ ป. ๖/๘ ป. ๖/๙ มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๕ มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต ๔. ความสามารถในการแก้ปัญหา	การเขียนมีวัตถุประสงค์ในการ เขียนแตกต่างกัน การเขียน เรียงความ เป็นการเขียนที่มุ่ง ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด และทัศนคติด้วยภาษาถ้อยคำที่ สละสลวย โดยคำนึงถึง องค์ ประกอบในการเขียน เรียงความ และมีมารยาทในการ เขียน การเขียนจดหมายกิจธุระ เป็นการเขียนสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหา เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เพื่อสื่อสาร บอกเล่าเรื่องราว แจ้งความ ต้องการ หรือแสดงความคิดเห็น ต่าง ๆ โดยใช้ถ้อยคำและสำนวน ภาษาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ ผู้เขียนต้องมีมารยาทในการเขียน	๑. การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ๒. ความหมายและประเภทของ โวหาร ๓. หลักการใช้โวหารในการเขียน ๔. การเขียนเรื่องจากภาพ ๕. การอธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรม ๕. การเขียนเรียงความ ๖. การแต่งกลอนสุภาพ	๙	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				<p>การพูดโน้มน้าว เป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตามผู้พูดอย่างมีเหตุผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ผู้พูดต้องรู้หลักการการเตรียมตัวใน การพูด ควรพูดด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสม สุภาพ มีบุคลิกภาพที่ดีและแสดงออกด้วยความจริงใจ และมีมารยาทในการพูด ผู้ฟังที่ดีควรมีมารยาทที่ดีในการฟัง</p>			
	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ ข้อคิดจากนิทาน</p>	<p>มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๕</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิด (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๒) 	<p>การหาข้อคิด หรือคติสอนใจจากเรื่องที่อ่าน เป็นการหาว่าเรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง ควรนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การหาข้อคิดจากการอ่านหนังสือต่าง ๆ เช่น การอ่านนิทาน บทความ สารคดี ควรอ่านตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง แล้วทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และจับใจความสำคัญ อีกทั้งยังเข้าใจประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน</p>	<p>- การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน</p>	<p>๑</p>	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ โวหารในงานเขียน (๑)	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการสื่อสาร (๔.๒) - ความสามารถในการคิด (๑.๑)	โวหาร เป็นข้อความที่มีความหมาย ไม่ตรงตัว ในการศึกษาเรื่องโวหาร ควรอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็น สำนวนได้ อีกทั้งยังนำมาใช้ เกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารหรือการ เขียนของตนเองได้	๑. ความหมายและประเภทของ โวหาร ๒. หลักการใช้โวหาร	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ โวหารในงานเขียน (๒)	มาตรฐานท ๑.๑ ป. ๖/๑ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการสื่อสาร (๔.๒) - ความสามารถในการคิด (๑.๑)	โวหาร เป็นข้อความที่มีความหมาย ไม่ตรงตัว ในการศึกษาเรื่องโวหาร ควรอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็น สำนวนได้ อีกทั้งยังนำมาใช้ เกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารหรือการ เขียนของตนเองได้	- การเขียนเรื่องโดยใช้โวหาร	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ การเขียนเรื่องจากภาพ	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๘	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๑)	การเขียนเรื่องจากภาพ เป็นการ เขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยใช้ ประสบการณ์ เดิม ผสมวกกับ ความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอด เรื่องราวด้วยสำนวนภาษาที่ สนุกสนาน น่าสนใจผู้เขียนและ ผู้อ่านควรมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี และได้ ข้อคิดจากนิทานมา ประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตของ ตนให้มีความสุข	- การเขียนเรื่องจากภาพ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ วรรณกรรมที่มีคุณค่า	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓)	การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรม เป็นการอธิบายสิ่งที่ได้รับจากเรื่อง ที่อ่าน ควรนำคุณค่าและข้อคิดที่ได้รับนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้	- หลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรม	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรียงความ ๑	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๔	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓)	การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนที่มุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด และทัศนคติด้วยภาษา ถ้อยคำที่สละสลวย ควรคำนึงถึงองค์ ประกอบในการเขียนเรียงความ และมีมารยาทที่ดีในการเขียน	๑. ส่วนประกอบของเรียงความ ๒. หลักการเขียนเรียงความ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรียงความ ๒	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๔	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓)	การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนที่มุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด และทัศนคติด้วยภาษา ถ้อยคำที่สละสลวย ควรคำนึงถึงองค์ ประกอบในการเขียนเรียงความ และมีมารยาทที่ดีในการเขียน	- การเขียนเรียงความ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ แต่งกลอนสุภาพ ๑	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๕	- ความสามารถในการคิด (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๕)	การแต่งกลอนสุภาพ เป็นการนำคำมาเรียบเรียงขึ้นให้เป็นบทร้อยกรองที่ไพเราะตามรูปแบบกลอนสุภาพ ควรคำนึงถึงลักษณะและข้อกำหนดของบทร้อยกรอง รู้จัก	- การแต่งกลอนสุภาพ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เลือกสรรถ้อยคำที่มีความหมาย และเสียงคล้องจองเหมาะสมมาใช้ จึงจะทำให้บทร้อยกรอง นั้น ไพเราะ สละสลวย คงเอกลักษณ์ ของความเป็นไทย			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ แต่งกลอนสุภาพ ๒	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๕	- ความสามารถในการคิด (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๓) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๕)	การแต่งกลอนสุภาพ เป็นการนำ คำมาเรียบเรียงขึ้นให้เป็นบทร้อย กรองที่ไพเราะตามรูปแบบกลอน สุภาพ ควรคำนึงถึงลักษณะและ ข้อกำหนดของบทร้อยกรอง รู้จัก เลือกสรรถ้อยคำที่มีความหมาย และเสียงคล้องจองเหมาะสมมาใช้ จึงจะทำให้บทร้อยกรอง นั้น ไพเราะ สละสลวย คงเอกลักษณ์ ของความเป็นไทย	- การแต่งกลอนสุภาพ	๑	
๗	สร้างสรรค์ภาษา พาสุนก	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๒ มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๕ ป. ๖/๖ มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๒ มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ภาษาไทยในบทเพลงเป็นการ สร้างสรรค์ถ้อยคำในรูปแบบของ การร้อง เช่น เพลงพื้นบ้าน ซึ่ง จะต้องมีความรู้เรื่อง ระดับภาษา และหลักการใช้ระดับภาษาไทยให้ ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล รวมถึงใช้ภาษาไทยในการแต่งคำ ขวัญหัวข้อต่าง ๆ เพื่อรณรงค์เชิญ ชวนให้ผู้อ่านคล้อยตามและปฏิบัติ	๑. ความหมายและลักษณะของ เพลงพื้นบ้าน ๒. การร้องเพลงพื้นบ้าน ๓. คุณค่าของเพลงพื้นบ้าน ๔. ระดับภาษา ๕. หลักการใช้ระดับภาษาเพื่อ การสื่อสาร ๖. การแต่งคำขวัญ ๗. การพูดโน้มน้าวใจ	๙	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ตามในสิ่งที่เขียน ตลอดจนสามารถ พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผลและ โต้แย้งที่ได้อย่างมีหลักการพูดและ มีเหตุผลประกอบการพูดน่าเชื่อถือ	๘. การพูดโต้แย้งที่		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่า มรดกไทย	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๓)	เพลงพื้นบ้านของไทย เป็นเพลง พื้นบ้านที่มีคุณค่า ข้อคิด ทำให้ ผู้อ่านหรือผู้ร้องสามารถนำข้อคิดที่ ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม	๑. ความหมายและลักษณะของ เพลงพื้นบ้าน ๒. คุณค่าของเพลงพื้นบ้าน	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ ระดับภาษา	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๒	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีหลาย ระดับ การมีความรู้เกี่ยวกับระดับ ภาษา จะช่วยให้สามารถพูดและ เขียนภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสม กับระดับบุคคล โอกาส กาลเทศะ และบรรลุผลตามจุดประสงค์ของผู้ ส่งสาร และผู้รับสาร	- ระดับภาษา	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ การใช้ระดับภาษา เพื่อการสื่อสาร	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๒	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	การเลือกใช้คำทั้งภาษาพูดและ ภาษาเขียนให้เหมาะสมกับระดับ ภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะแสดงว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมใน การใช้ภาษาอย่างเหมาะสม	- หลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการ สื่อสาร	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ คำราชาศัพท์น่ารู้	มาตรฐาน ท ๔.๑ ป. ๖/๒	- ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำราชาศัพท์ เป็นถ้อยคำที่ใช้ สื่อสารสำหรับบุคคล ๕ ชั้น ได้แก่ กษัตริย์ เชื้อพระวงศ์ พระสงฆ์ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และสุภาพชน ซึ่งแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ เช่น หมวดคำนาม คำกริยา เครื่องใช้ กีฬา และอื่น ๆ การเรียนเรื่อง คำ ราชาศัพท์จะทำให้เข้าใจและ นำไปใช้ได้เหมาะสมกับบุคคล	- คำราชาศัพท์ที่ใช้กับ พระมหากษัตริย์	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ คำขวัญชวนคิด	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๒ ป. ๖/๙	๑. ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด (๒.๑)	คำขวัญ เป็นถ้อยคำที่แต่งขึ้นเพื่อ เตือนใจหรือเพื่อเป็นสิริมงคล ซึ่งมี ลักษณะเป็นการเชิญชวนหรือ ขอร้องให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังยึดเป็น แนวทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อ ตนเองและส่วนรวม	- การแต่งคำขวัญ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ การพูดโน้มน้าว ๑	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๕ ป. ๖/๖	๑. ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การพูดโน้มน้าว เป็นการพูดให้ ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตามผู้พูด อย่าง มีเหตุผล โดยผู้พูดต้อง เตรียมตัวในการพูดด้วยสำนวน ภาษาเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่ดี และมีการแสดงความจริงใจต่อ ผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังปฏิบัติตนในสิ่งที่ผู้ พูดต้องการ	- การพูดโน้มน้าวใจ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การพูดโน้มน้าว ๒	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๕ ป. ๖/๖	๑. ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด (๒.๑)	การพูดโน้มน้าวเป็นการพูดให้ผู้อื่น เชื่อถือและคล้อยตามผู้พูดอย่างมี เหตุผล โดยผู้พูดต้องเตรียมตัวใน การพูด ด้วยสำนวนภาษาที่ เหมาะสม บุคลิกภาพที่ดีและมีการ แสดงความจริงใจต่อผู้ฟัง ทำให้ ผู้ฟังปฏิบัติตนในสิ่งที่ผู้พูดต้องการ	- การพูดโน้มน้าวใจ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ การโต้วาที ๑	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๕ ป. ๖/๖	๑. ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๔)	การโต้วาที เป็นการพูดโต้ตอบและ หักล้างกันด้วยเหตุผล โดยการโน้มน ้าวใจผู้ฟังให้เห็นด้วย หรือคล้อย ตามฝ่ายผู้พูดด้วยการพูดอย่างมี มารยาท	- การโต้วาที	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ การโต้วาที ๒	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๕ ป. ๖/๖	๑. ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๔)	การโต้วาที เป็นการพูดโต้ตอบและ หักล้างกันด้วยเหตุผล โดยการโน้มน ้าวใจผู้ฟังให้เห็นด้วย หรือคล้อย ตามฝ่ายผู้พูดด้วยการพูดอย่างมี มารยาท	- การโต้วาที	๑	
๘	อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๖ ป. ๖/๘ มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๒ ป. ๖/๕ ป. ๖/๙	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต ๔. ความสามารถในการแก้ปัญหา	การอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผู้อ่าน ต้องรู้จักหนังสือประเภทต่าง ๆ และหลักการเลือกหนังสืออ่าน เพื่อเลือกหนังสือที่ดีมีคุณค่า เป็น ประโยชน์แก่ผู้อ่าน มีความยากง่าย ตรงตามความสนใจของผู้อ่าน การ อ่านงานเขียนที่มุ่งอธิบาย ออก	๑. การเลือกอ่านหนังสือตาม ความสนใจ ๒. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย ๓. การเขียนย่อความ ๔. รูปแบบและหลักการเขียนย่อ ความ	๘	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๓ ป. ๖/๖ มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๙		คำสั่ง หรือแนะนำให้ปฏิบัติตาม เป็นการอ่านในชีวิตประจำวันและ ควรมีมารยาทในการอ่านด้วย ทักษะการเขียนที่จำเป็นในปัจจุบัน ได้แก่ การเขียนย่อความ ซึ่งเป็น การสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ อ่าน และถูกต้องตามรูปแบบของ ย่อความแต่ละประเภท และการ เขียนประกาศ ซึ่งเป็นการเขียนให้ สาธารณชนทราบข่าวสารเรื่อง เดียวกันอย่างแพร่หลาย โดยอาศัย สื่อสารธารณะชนิดใดชนิดหนึ่ง	๕. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ ของสื่อโฆษณา ๖. การอ่านประกาศ ๗. การเขียนประกาศ ๘. การทอ้งบเทาขยาน “ผู้ชนะ”		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ การเลือกอ่านหนังสือตาม ความสนใจ	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๘	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๒)	การเลือกอ่านหนังสือตามความ สนใจ เป็นการเลือกหนังสืออ่านให้ ตรงตามจุดประสงค์ เลือกหนังสือ ที่ดีมีคุณค่า เป็นประโยชน์แก่ ผู้อ่าน มีความยากง่ายตรงตาม ความสนใจของผู้อ่าน ส่งเสริมการ เรียนรู้ในชั้นเรียน และควรคำนึงถึง มารยาทในการอ่านด้วย	- การเลือกอ่านหนังสือตามความ สนใจ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๖	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๓)	การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย เป็น การอ่านงานเขียนที่มุ่งอธิบาย ออก คำสั่ง หรือแนะนำให้ปฏิบัติตาม ผู้เรียนควรปฏิบัติตามได้อย่าง	- การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ถูกต้อง และเหมาะสม โดยสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตได้			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ การเขียนย่อความ ๑	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป.๖/๕	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔)	การเขียนย่อความ เป็นการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ถูกต้องตามรูปแบบของย่อความแต่ละประเภท ควรศึกษารูปแบบและหลักการเขียนย่อความ เพื่อเขียนย่อความได้ ถูกต้องตามรูปแบบ และปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม	๑. การเขียนย่อความ ๒. รูปแบบและหลักการเขียนย่อความ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ การเขียนย่อความ ๒	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๕	- ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔)	การเขียนย่อความ เป็นการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ถูกต้องตามรูปแบบของย่อความแต่ละประเภท ควรศึกษารูปแบบและหลักการเขียนย่อความ เพื่อเขียนย่อความได้ ถูกต้องตามรูปแบบ และปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม	๑. การเขียนย่อความ ๒. รูปแบบและหลักการเขียนย่อความ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ การวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือจาก สื่อโฆษณา	มาตรฐาน ท ๓.๑ ป. ๖/๓	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๓)	สื่อโฆษณา เป็นสื่อที่สามารถดึงดูดใจผู้ฟังและผู้ดูได้สูง การรับสื่อเหล่านี้ ควรรู้จักวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ และข้อเท็จจริงของสื่อ ก่อนตัดสินใจเชื่อข้อมูลต่าง ๆ เพื่อ	- การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณา	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ การอ่านประกาศ	มาตรฐาน ท ๑.๑ ป. ๖/๔	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๓) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔)	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม ประกาศ เป็นข้อความการบอก ความต้องการ หรือข้อเท็จจริงของ หน่วยงานหรือบุคคล เพื่อให้ทราบ ทั่วกันอย่างกว้างขวาง มี ๒ ประเภท คือ ที่ไม่เป็นทางการ และเป็นทางการ ควรมีความเข้าใจ ในประกาศ และหลักการอ่าน ประกาศ เพื่อสามารถนำความรู้ที่ ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิได้ อย่างเหมาะสม	- การอ่านประกาศ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เขียนประกาศ	มาตรฐาน ท ๒.๑ ป. ๖/๒	- ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๔) - ความสามารถในการคิด (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๔)	การเขียนประกาศ เป็นการเขียนที่ ทำให้สาธารณชนทราบข่าวสาร เรื่องเดียวกันอย่างแพร่หลาย โดย อาศัยสื่อสารธารณะชนิดใดชนิด หนึ่ง ควรเขียนประกาศโดยใช้คำ ได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิได้	- การเขียนประกาศ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)	มาตรฐาน ท ๕.๑ ป. ๖/๙	- ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต (๔.๔)	บทอาขยาน เป็นบทท่องจำร้อย กรองที่มีความไพเราะ ให้ข้อคิดที่ เป็นประโยชน์ การท่องจำบท อาขยาน ควรพัฒนาการอ่าน ความจำ และการเห็นคุณค่าของ บทร้อยกรอง ตลอดจนการนำ ข้อคิดที่ได้มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	- การท่องบทอาขยานเรื่อง ผู้ชนะ	๑	

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑
ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป.๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ป.๖/๔ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ป.๖/๕ มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด
- ป.๖/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน
- ป.๖/๕ มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู
- ป.๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ป.๖/๑	แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน
ป.๖/๒	เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น
ป.๖/๓	อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้าน ผู้อ่านจะต้องอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นจังหวะและเว้นวรรคตอนในการอ่านที่ถูกต้อง โดยสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และค้นหาข้อคิดกับคุณค่าของนิทานพื้นบ้านได้ ตลอดจนสามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน รวมถึงการคัดลายมือจากบทร้อยแก้วเกี่ยวกับประวัติของนิทานพื้นบ้าน รวมถึงเล่านิทานจากแผนภาพโครงเรื่องที่เขียนไว้ และสำรวจค้นหาคำนามจากนิทานพื้นบ้าน พร้อมทั้งจำแนกชนิดของคำนามให้ถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้/ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกลักษณะคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์ได้
- ๒) บอกหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้
- ๓) บอกหลักการคัดลายมือตัวบรรจงได้
- ๔) บอกหลักการอ่านเร็วและจับใจความสำคัญได้
- ๕) บอกหลักการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้
- ๖) บอกหลักการพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๗) บอกหลักการแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านได้
- ๘) บอกหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้
- ๙) บอกหลักการเล่านิทานพื้นบ้านได้
- ๑๐) บอกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) อ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์ได้
- ๒) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วตามที่กำหนดได้
- ๓) คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้
- ๔) อ่านได้เร็วตามเวลาที่กำหนดและจับใจความสำคัญได้
- ๕) แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
- ๖) พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๗) แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๘) เขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๙) เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองหรือท้องถิ่นอื่นได้
- ๑๐) จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) บอกความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำได้
- ๒) มีมารยาทในการอ่าน
- ๓) มีมารยาทในการเขียน
- ๔) เห็นความสำคัญของการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ
- ๕) บอกประโยชน์ของการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- ๖) มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- ๗) บอกประโยชน์ของการแสดงความคิดเห็นได้
- ๘) บอกประโยชน์ของการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้
- ๙) เห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน
- ๑๐) บอกความสำคัญของการใช้คำนามในการสื่อสารได้

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) อ่านคำได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญ และนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม (๑.๑)
- ๒) อ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียง และไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง (๑.๑)
- ๓) เขียนสื่อสารด้วยลายมือตัวบรรจง เป็นระเบียบ ตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างมีมารยาทในการเขียน (๑.๑)
- ๔) อ่านจับใจความในเวลาที่กำหนด โดยสรุปประเด็นสำคัญได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร และนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)
- ๕) พูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีมารยาท และตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑)
- ๖) เล่านิทานพื้นบ้านได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง บอกประโยชน์ข้อคิด และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตจริง (๒.๑)
- ๒) คิดวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาข้อคิด และนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)
- ๓) แยกองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน วางลำดับแผนภาพโครงเรื่อง โดยเชื่อมโยงเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมระบุข้อคิด และนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๒.๑)
- ๔) วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำนาม โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๓ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วฉวฉวฉว
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
- ๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน
- ๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
- ๙) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน
- ๑๐) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอกลักษณะ - คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์	บอกลักษณะของคำ ทั้ง ๓ ชนิดได้ถูกต้อง ครบถ้วนชัดเจน	บอกลักษณะของคำ ทั้ง ๓ ชนิดได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	บอกลักษณะของคำ ทั้ง ๓ ชนิดได้ ถูกต้องเพียง เล็กน้อย	บอกลักษณะของคำ ทั้ง ๓ ชนิดไม่ ถูกต้อง
๒. การอ่านคำที่มี พยัญชนะควบกล้ำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๔-๓๖ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๐-๓๓ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๒๕-๒๙ คำ	อ่านถูกต้อง เพียง ๑-๒๔ คำ
๓. การอ่านคำที่มี อักษรนำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๔-๓๖ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๐-๓๓ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๒๕-๒๙ คำ	อ่านถูกต้อง เพียง ๑-๒๔ คำ
๔. การอ่านคำที่มีตัว การ์นต์	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๑๑-๑๒ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๙-๑๐ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๗-๘ คำ	อ่านถูกต้อง เพียง ๑-๖ คำ
๕. มารยาทใน การอ่าน	ท่าทางสุภาพ ไม่อ่านตะโกน ตั้งใจอ่าน มีสมาธิ ในการอ่าน	ท่าทางสุภาพ ไม่อ่านตะโกน ตั้งใจอ่าน ค่อนข้าง มีสมาธิในการอ่าน	ท่าทางสุภาพ ไม่อ่านตะโกน ค่อนข้างตั้งใจอ่าน และมีสมาธิ	ท่าทางไม่สุภาพ อ่านตะโกนเสียงดัง ไม่ตั้งใจอ่าน และไม่ มีสมาธิในการอ่าน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อักษรวิธี	อ่านถูกต้องทุกคำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๑-๒ คำ แต่ ออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๓-๔ คำ แต่ ออกเสียง ร ล ชัดเจนเป็นบางคำ	อ่านผิดตั้งแต่ ๕ คำ ขึ้นไป และออก เสียง ร ล ไม่ชัดเจน
๒. การแบ่งวรรค ตอน	แบ่งวรรคตอน ถูกต้องทุกวรรค	แบ่งวรรคตอนผิด ๑-๒ แห่ง	แบ่งวรรคตอนผิด ๓-๔ แห่ง	แบ่งวรรคตอนผิด มากกว่า ๔ แห่ง
๓. บุคลิกภาพ ท่าทางในการอ่าน	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือถูกต้อง ไม่ชี้หรือส่ายหน้า ตามตัวอักษร	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	นั่งในท่าที่เหมาะสม แต่ใช้สายตามอง กวาดส่ายหน้าตาม ตัวหนังสือถูกต้อง เป็นส่วนน้อย	นั่งในท่าที่ไม่ค่อย เหมาะสม ใช้นิ้วชี้ ตามตัวอักษร และ ส่ายหน้าไปตาม ตัวอักษร
๔. น้ำเสียงในการ อ่าน	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวล น่าฟัง สอดแทรกอารมณ์ สัมพันธ์กับเนื้อหา	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวลน่าฟังเป็น ส่วนใหญ่	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวลน่าฟังเป็น ส่วนน้อย	น้ำเสียงไม่ชัดเจน ขาดความมั่นใจ ในการอ่าน
๕. มารยาท ในการอ่าน	ไม่อ่านเสียงดัง รบกวนผู้อื่น ไม่เล่น ขณะอ่าน และมี สมาธิในการอ่าน	ไม่อ่านเสียงดัง รบกวนผู้อื่น ไม่เล่น ขณะอ่านและมี สมาธิในการอ่าน เป็นส่วนใหญ่	ไม่อ่านเสียงดัง รบกวนผู้อื่น ไม่เล่น ขณะอ่านและมี สมาธิในการอ่าน บ้างเป็นบางครั้ง	อ่านเสียงดังและ รบกวนผู้อื่นเป็น บางครั้ง และขาด สมาธิในการอ่าน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การคัดลายมือสื่อภาษา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. รูปแบบ ตัวอักษร	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบที่ กำหนดทั้งหมด	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบที่ กำหนดบางส่วน บกพร่อง	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบที่ กำหนดบกพร่อง เป็นส่วนใหญ่	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ไม่ถูกต้องตามแบบ ที่กำหนด
๒. การเขียนคำ และวรรคตอน	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนไม่ ถูกต้องเป็นจำนวน มาก
๓. ความสะอาด เรียบร้อย	ตัวอักษรสม่ำเสมอ เรียบร้อย สวยงาม ผลงานสะอาด ไม่มี รอยลบขีดฆ่า	ตัวอักษรสม่ำเสมอ เรียบร้อยสวยงาม ผลงานสะอาด มี รอยลบขีดฆ่า ๑-๒ แห่ง	ตัวอักษรไม่ค่อย สม่ำเสมอ ผลงาน ไม่สะอาด มีรอย ลบขีดฆ่า ๓-๕ แห่ง	ตัวอักษรไม่ สม่ำเสมอ มีรอยลบขีดฆ่า มากกว่า ๖ แห่ง
๔. ส่งตามเวลาที่ กำหนด	เสร็จตามเวลาที่ กำหนด	-	-	ไม่เสร็จตามเวลาที่ กำหนด
๕. มารยาท ในการเขียน	มีสมาธิ และตั้งใจ ในการเขียนอย่าง สม่ำเสมอ ไม่พูด ไม่คุย และไม่เล่น ระหว่างทำงาน	ตั้งใจในการเขียน อย่างสม่ำเสมอ ไม่ พูด ไม่คุย และไม่ เล่นระหว่างทำงาน	ตั้งใจในการเขียน พอสมควร พูด คุย และเล่นระหว่าง ทำงานเป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจในการ เขียน พูด คุย และ เล่นระหว่างทำงาน ตลอดเวลา ต้องคอยตักเตือน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตั้งคำถาม จากเรื่อง	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา ทั้ง ๕ ข้อ	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา เพียง ๔ ข้อ	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา เพียง ๒-๓ ข้อ	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา เพียง ๑ ข้อ
๒. การตอบคำถาม จากเรื่อง	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วนตาม เนื้อหา ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. ใจความสำคัญ ถูกต้องชัดเจน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้อง ได้ใจความ ต่อเนื่องกัน	บอกเนื้อหาสาระ ได้ถูกต้องแต่รวน บ้างเล็กน้อย	บอกเนื้อหาสาระ ได้ถูกต้องแต่รวน เป็นส่วนใหญ่	บอกเนื้อหาสาระ ไม่ถูกต้องและ รวนไปมา
๔. การบอกข้อคิด	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น ถูกต้อง และชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นเล็กน้อย และไม่ค่อยชัดเจน	บอกข้อคิดของ เรื่องไม่ชัดเจน
๕. เวลาในการอ่าน	เวลาของการอ่าน อยู่ภายในเวลาที่ กำหนด	เกินไป ๑ นาที	เกินไป ๒ นาที	เกินตั้งแต่ ๓ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ ถูกต้องตั้งแต่ ๔ ประเด็นขึ้นไป	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ เพียง ๑ ประเด็น
๒. ระบุข้อเท็จจริง ได้ถูกต้อง	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๔ ข้อ	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๓ ข้อ	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้อง ๒ ข้อ	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้อง ๑ ข้อ
๓. ระบุข้อคิดเห็น ได้ถูกต้อง	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๔ ข้อ	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๓ ข้อ	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๒ ข้อ	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๑ ข้อ
๔. บอกระโยชน์ การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น	บอกระโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ตั้งแต่ ๔ ประเด็นขึ้นไป	บอกระโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้เพียง ๓ ประเด็น	บอกระโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้เพียง ๒ ประเด็น	บอกระโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้เพียง ๑ ประเด็น
๕. บอกแนวทางการ นำความรู้ไปปรับใช้	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ได้ถูกต้อง	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ได้ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดแสดง ความรู้ ความเข้าใจ	- พูดได้สัมพันธ์กับ เหตุการณ์ - มีเหตุผลประกอบ ถูกต้อง ชัดเจน - ใช้ภาษาถูกต้อง - พูดฉะฉาน น่าฟัง	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. การนำเสนอ ข้อมูล	พูดให้ข้อมูลถูกต้อง สมบูรณ์ เตรียมตัว พูดเป็นอย่างดี	พูดให้ข้อมูล ค่อนข้างสมบูรณ์ เตรียมตัวพูด ค่อนข้างดี	พูดให้ข้อมูลชัดเจน และเตรียมตัวพูดดี พอสมควร	ไม่เตรียมการพูด ขาดความพร้อมใน การพูด
๓. บุคลิกภาพ ลีลาในการพูด	แสดงออกได้อย่าง เหมาะสม น่าเสียง ตรีงความสนใจของ ผู้ฟัง และมีความ มั่นใจในการพูด	แสดงออกได้อย่าง เหมาะสมสม น่าเสียงตรีงความ สนใจของผู้ฟังและ ค่อนข้างมั่นใจใน การพูด	แสดงออกได้อย่าง เหมาะสม น่าเสียง ตรีงความสนใจได้ พอสมควร	แสดงออกไม่ค่อย เหมาะสม พูดไม่ น่าสนใจ และ น่าเสียงไม่น่าฟัง
๔. มารยาทใน การพูด	พูดด้วยถ้อยคำ สุภาพ ท่าทางสุภาพ สบตา ผู้ฟังเป็นระยะ ๆ และยิ้มแย้มแจ่มใส	พูดด้วยถ้อยคำ สุภาพ ท่าทางสุภาพ สบตา ผู้ฟังเป็นระยะ ๆ แต่ ไม่ค่อยยิ้มแย้ม แจ่มใส	พูดด้วยถ้อยคำ สุภาพ ท่าทางสุภาพ ไม่ ค่อยสบตาผู้ฟัง และ ไม่ค่อยยิ้มแย้ม แจ่มใส	พูดเสียงเบามาก ไม่ สบตาผู้ฟัง และไม่ ยิ้มแย้มแจ่มใส
๕. ตรงต่อเวลา	พูดตามเวลาที่ กำหนด	พูดเกินเวลาตามที่ กำหนด ๑ นาที	พูดเกินเวลาตามที่ กำหนด ๒ นาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนดตั้งแต่ ๓ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน

ประเด็นชวนคิด	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดแสดงความคิดเห็น	- พูดตรงประเด็น - มีเหตุผลประกอบ ถูกต้องและชัดเจน - ใช้ภาษาถูกต้อง - พูดฉะฉาน น่าฟัง	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. การเขียนแสดงความคิดเห็น	เขียนตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นได้ครบถ้วนมี เหตุผลชัดเจน สร้างสรรค์	เขียนตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นได้มีเหตุผล ชัดเจน แต่ยังไม่สร้างสรรค์	เขียนตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นได้ มีเหตุผล แต่ไม่ค่อยชัดเจน	เขียนตอบคำถาม และแสดงความคิดเห็นไม่ถูกต้อง
๓. บุคลิกภาพ	บุคลิกภาพดูดีและ เรียบร้อย สง่างาม ไม่ย่นหลังค่อม ยิ้มแย้มแจ่มใส	บุคลิกภาพดูดีและ เรียบร้อยเป็นส่วน ใหญ่ ไม่ย่นหลังค่อม ยิ้มแย้มบ้าง	บุคลิกภาพสุภาพ ค่อนข้างเรียบร้อย ย่นหลังค่อม ยิ้มให้ผู้ฟังน้อยมาก	บุคลิกภาพสุภาพไม่ ค่อยเรียบร้อย และ ไม่ยิ้มให้ผู้ฟัง
๔. มารยาทในการพูด	- แนะนำตนเอง - สบตาผู้ฟัง - ไม่ตะโกนใส่ผู้ฟัง - พูดจาสุภาพ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ
๕. ท่าทางการพูด	- ท่าทางสุภาพ - ใช้มือประกอบ การพูดได้เหมาะสม -	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	๔	๓	๒	๑
๑. องค์ประกอบครบถ้วน	องค์ประกอบของการเขียนแผนภาพโครงเรื่องครบถ้วน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. สรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้ สอดคล้องสัมพันธ์กันครอบคลุมตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย และไม่ซ้ำซ้อน	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้ สอดคล้องกัน และครอบคลุมเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องเป็นส่วนใหญ่ อ่านแล้วไม่ซ้ำซ้อน	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้ เข้าใจ ครอบคลุมเรื่องทั้งหมด แต่อ่านแล้วซ้ำซ้อนเล็กน้อย	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องไม่เข้าใจ และไม่ครอบคลุมเรื่องทั้งหมด อ่านแล้วซ้ำซ้อน
๓. การสรุปข้อคิด	สรุปข้อคิดของเรื่องได้ถูกต้องครบถ้วน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	สรุปข้อคิดของเรื่องได้ค่อนข้างถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	สรุปข้อคิดของเรื่องได้ถูกต้องแค่เพียงบางส่วน แต่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	สรุปข้อคิดของเรื่องไม่ถูกต้อง อ่านแล้วไม่เข้าใจ
๔. ความเรียบร้อยสวยงาม	ผลงานเป็นระเบียบเรียบร้อยแสดงออกถึงความประณีต และตกแต่งใบงานได้สวยงาม	ผลงานเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย ตกแต่งใบงานได้สวยงาม	ผลงานค่อนข้างเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก และตกแต่งใบงานได้ค่อนข้างสวยงาม	ผลงานมีข้อบกพร่องค่อนข้างมาก
๕. มารยาทในการเขียน	- ลายมือสวยงาม - ผลงานสะอาด - เว้นวรรคตอน - ใช้ถ้อยคำสุภาพ	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเล่านิทาน	- เล่าได้น่าสนใจ - เล่าได้เข้าใจ - เล่าได้สร้างสรรค์ - เล่าโดยมีท่าทางประกอบที่เหมาะสม	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. เนื้อหาสาระ	เนื้อหาตรงประเด็น ตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ	เนื้อหาตรงประเด็น แต่มีตกหล่นบ้าง เล็กน้อย	เนื้อหาตรงประเด็น แต่มีตกหล่นเป็น ส่วนใหญ่	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็น
๓. บุคลิกภาพ และการแต่งกาย	มีบุคลิกภาพที่ดีใน การเล่า ไม่ยืนตัวงอ และไม่ยืนหลังค่อม ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายเรียบร้อย สุภาพ เหมาะสม	มีบุคลิกภาพที่ดีใน การเล่า ไม่ยืนตัวงอ และไม่ยืนหลังค่อม ยิ้มแย้มแจ่มใสบ้าง แต่ไม่ต่อเนื่อง	มีบุคลิกภาพที่ดีใน การเล่า มียืนตัวงอ และหลังค่อมบ้าง ยิ้มแย้มเล็กน้อย แต่งกายค่อนข้าง เรียบร้อย	บุคลิกภาพท่าทาง ไม่ถูกต้องและไม่ เหมาะสม
๔. การระบุข้อคิด	พูดถึงข้อคิดของ นิทานและบอกวิธี การนำไปปรับใช้ใน ชีวิตจริงได้อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม	พูดถึงข้อคิดของ นิทานและบอกวิธี การนำไปปรับใช้ใน ชีวิตจริงได้ค่อนข้าง เหมาะสม	พูดถึงข้อคิดของ นิทานและบอกวิธี การนำไปปรับใช้ได้ ค่อนข้างน้อย	ไม่พูดถึงข้อคิดของ นิทานและไม่บอก วิธีการนำไปปรับใช้
๕. น้ำเสียง	น้ำเสียงดังชัดเจน สุภาพ น่าฟัง และ สัมพันธ์กับเรื่อง ตลอดทั้งการเล่า	น้ำเสียงดังชัดเจน สุภาพ น่าฟัง และ สัมพันธ์กับเรื่องเป็น ส่วนใหญ่	น้ำเสียง น่าฟัง แต่ไม่ค่อยดังชัดเจน และไม่ค่อยสัมพันธ์ กับเรื่องเท่าที่ควร	น้ำเสียงไม่น่าฟัง และไม่สัมพันธ์กับ เรื่อง มีตะโกนบ้าง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกชนิด ของคำนาม	จำแนกชนิดของ คำนามได้ถูกต้อง ครบทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกชนิดของ คำนามได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	จำแนกชนิดของ คำนามได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	จำแนกชนิดของ คำนามได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ
๒. การจำแนกหน้าที่ ของคำนาม	จำแนกหน้าที่ของ คำนามได้ถูกต้อง ครบทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกหน้าที่ของ คำนามได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	จำแนกหน้าที่ของ คำนามได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	จำแนกหน้าที่ของ คำนามได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ
๓. การใช้คำนาม แต่งประโยค	- แต่งประโยคได้ ถูกต้อง - เนื้อหาเข้าใจ - มีความหมาย ชัดเจน - ถูกต้องตาม โครงสร้างของ ประโยค	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๔. คะแนนสะสม จากการเล่นเกม คำนามต้องเชื่อม	มีผลคะแนนสะสม ตั้งแต่ ๙-๑๐ คะแนน	มีผลคะแนนสะสม ตั้งแต่ ๗-๘ คะแนน	มีผลคะแนนสะสม ตั้งแต่ ๕-๖ คะแนน	มีผลคะแนนสะสม ต่ำกว่า ๕ คะแนน
๕. การนำความรู้ไป ปรับใช้	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องคำนาม ไปปรับใช้ได้เข้าใจ และเหมาะสมกับ เนื้อหาที่ปรับใช้	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องคำนาม ไปใช้ได้ค่อนข้าง เข้าใจ เหมาะสม	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องคำนาม ไปใช้ได้ แต่ขาด ความเข้าใจ	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องคำนาม ไปใช้ได้ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป. ๖/๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการอ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย เป็นการอ่านคำให้ถูกต้องตามวิธีการอ่านออกเสียงคำ โดยจะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและหลักภาษาไทย น้ำเสียงในการอ่านมีความชัดเจน น่าฟัง มีมารยาทในการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกลักษณะคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 ๑. บอกความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำได้
 ๒. มีมารยาทในการอ่าน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านคำได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญ และนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย		กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที			
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านคำได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญ และนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกลักษณะคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ ได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ ได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายสวัสดีนักเรียนด้วยบทร้อยกรองและสนทนาการเปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๗</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p style="text-align: center;">สวัสดีนักเรียนที่น่ารัก ครูหายทักสมัครใครทั้งชายหญิง ศิษย์ทุกคนยิ้มรับด้วยใจจริง ไม่กล่อกลิ้งรักทุกคนเท่าเทียมกัน</p> </div> <p>๒. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : จากบทร้อยกรองที่ครูกล่าวทักทายนักเรียนเมื่อสักครู่ เป็นบทร้อยกรองที่มีลักษณะอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนสังเกตเห็นคำที่ครูขีดเส้นใต้หรือไม่ เป็นคำที่มีลักษณะใดบ้าง</p> <p>๓. เมื่อครูได้คำตอบจากนักเรียนแล้ว ครูสนทนาเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาว่าวันนี้จะเรียน เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์</p>	<p>๑. นักเรียนกล่าวทักทายสวัสดีคุณครู และร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการเปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๗ รวมถึงการเตรียมความพร้อมในการเรียนรายวิชาภาษาไทย</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : เป็นบทร้อยกรองที่มีเนื้อหาในการกล่าวทักทาย ใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่าย</p> <p>- นักเรียน : คำที่ขีดเส้นใต้ เป็นคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์</p> <p>๓. นักเรียนเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. บทร้อยกรองทักทายนักเรียน</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๑</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำและคำที่มีตัวการ์นต์</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านออกเสียงคำ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย		กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที			
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>๑. บอกความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำได้</p> <p>๒. มีมารยาทในการอ่าน</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนาถึงความจำเป็นในการอ่านและใช้คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ ว่าจำเป็นจะต้องอ่านให้ถูกต้อง จึงจะทำให้การสื่อสารเป็นไปตามที่เราต้องการ</p> <p>๒. ครูนำบัตรคำที่มีคำควบกล้ำ อักษรนำ และตัวการ์นต์ มาให้นักเรียนลองอ่านพร้อมกัน จากนั้นครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : บัตรคำเหล่านี้อ่านออกเสียงยากหรือไม่ เพราะอะไร</p> <p>- ครู : แล้วนักเรียนจะมีวิธีการอย่างไร ที่จะทำให้อ่านคำยาก ๆ เหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. จากนั้น ครูกำหนดให้นักเรียนอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการอ่านออกเสียงคำ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ การอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ☛ การอ่านคำที่มีอักษรนำ ☛ การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ 	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงความจำเป็นในการอ่านและใช้คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ให้ถูกต้อง</p> <p>๒. นักเรียนทุกคนอ่านบัตรคำที่มีคำควบกล้ำ อักษรนำ และตัวการ์นต์ พร้อมกัน</p> <p>- นักเรียน : ยาก เพราะการออกเสียงต่างจากคำปกติทั่วไป</p> <p>- นักเรียน : ฝึกอ่านบ่อย ๆ ฝึกออกเสียงให้ชัดเจน</p> <p>๓. นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับวิธีการอ่านออกเสียงคำตามประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ การอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ☛ การอ่านคำที่มีอักษรนำ ☛ การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ 	<p>- บัตรคำ</p> <p>- คำควบกล้ำ</p> <p>- คำที่มีอักษรนำ</p> <p>- คำที่มีตัวการ์นต์</p> <p>- ใบความรู้ที่ ๑</p> <p>- อ่านคำนำไปใช้</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูตรวจสอบข้อสรุปเกี่ยวกับวิธีการอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์ โดยนำเสนอในสื่อ Power Point</p> <p>๕. เมื่อตรวจสอบข้อสรุปเกี่ยวกับวิธีการอ่านแล้ว ครูนำบทอ่านเกี่ยวกับคำทั้งสามชนิดมาให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน เพื่อเป็นการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์ โดยครูอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านตาม</p> <p>๒. จากนั้นครูแจ้งนักเรียนว่า ให้นักเรียนลองอ่านด้วยตนเองเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>๓. ครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้</p>	<p>๔. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบข้อสรุปเกี่ยวกับวิธีการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์</p> <p>๕. นักเรียนรับบทอ่านจากครู และตรวจสอบบทอ่านเบื้องต้นว่า เข้าใจหรือไม่ อย่างไร และจะเตรียมตัวฝึกอ่านอย่างไร</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์ โดยอ่านตามครูทีละคำ</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์ ด้วยตนเอง</p> <p>๓. นักเรียนฟังการชี้แจงการทำใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้ และทำความเข้าใจในการทำงาน</p>	<p>- บทอ่าน คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์</p> <p>- ใบงานที่ ๑ อ่านคำนำไปใช้</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย		กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที			
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ช่วงเวลา ๕ นาทีสุดท้ายของชั้นปฏิบัติกิจกรรม คุณครูสุ่มตัวแทน โดยให้ออกมาอ่านบทอ่านให้เพื่อน ๆ ในห้องฟัง จากนั้นทุกคนร่วมกันประเมิน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน เรื่อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ โดยครูตั้งคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การสนทนาในชีวิตประจำวัน จำเป็นต้องออกเสียงคำให้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ เพราะอะไร - ครู : ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องจะส่งผลกระทบต่อผู้ฟังอย่างไร - ครู : นักเรียนจะนำความรู้ เรื่อง การอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ ไปพัฒนาตนเองอย่างไร 	<p>๔. ตัวแทนนักเรียนที่ครูสุ่มได้ ออกมาอ่านบทอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง และรับการประเมินการอ่านจากคุณครูและเพื่อน ๆ</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน เรื่อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ โดยตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : จำเป็น เพราะถ้าออกเสียงคำไม่ถูกต้องชัดเจนจะทำให้การสื่อสารผิดพลาดได้ - นักเรียน : จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดหรืออาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่เราอ่าน - นักเรียน : อ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ให้ถูกต้องชัดเจน และตระหนักถึงความสำคัญในการอ่านคำอยู่เสมอ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย 	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ</p> <p>Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
- ๔) บทร้อยกรองที่กทหายนักเรียน
- ๕) บัตรคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์
- ๖) บทอ่านคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) การอ่านคำที่มีคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์
- ๒) การทำใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ได้	- ประเมินการอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์	- แบบประเมินการอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. บอกความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำ ๒. มีมารยาทในการอ่าน	- ประเมินการตอบคำถาม - สังเกตมารยาทในการอ่าน	- คำถาม - แบบสังเกตมารยาทในการอ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร อ่านคำได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญ และนำไปปรับใช้ในการสื่อสาร (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการอ่านออกเสียงคำ	- แบบประเมินสมรรถนะในการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้กิจกรรมการอ่านออกเสียงคำ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอกลักษณะ - คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์	บอกลักษณะของ - คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ ได้ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน	บอกลักษณะของ - คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	บอกลักษณะของ - คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ ได้ถูกต้องเพียง เล็กน้อย	บอกลักษณะของ - คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ ไม่ถูกต้อง
๒. การอ่านคำที่มี พยัญชนะควบกล้ำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๔-๓๖ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๐-๓๓ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๒๕-๒๙ คำ	อ่านถูกต้อง เพียง ๑-๒๔ คำ
๓. การอ่านคำที่มี อักษรนำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๔-๓๖ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๓๐-๓๓ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๒๕-๒๙ คำ	อ่านถูกต้อง เพียง ๑-๒๔ คำ
๔. การอ่านคำที่มีตัว การันต์	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๑๑-๑๒ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๙-๑๐ คำ	อ่านถูกต้อง ตั้งแต่ ๗-๘ คำ	อ่านถูกต้อง เพียง ๑-๖ คำ
๕. มารยาทใน การอ่าน	ท่าทางสุภาพ ไม่อ่านตะโกน ตั้งใจอ่าน มีสมาธิ ในการอ่าน	ท่าทางสุภาพ ไม่อ่านตะโกน ตั้งใจอ่าน ค่อนข้างมีสมาธิ ในการอ่าน	ท่าทางสุภาพ ไม่อ่านตะโกน ค่อนข้างตั้งใจอ่าน และค่อนข้างมี สมาธิในการอ่าน	ท่าทางไม่สุภาพ อ่านตะโกนเสียงดัง ไม่ตั้งใจอ่าน และไม่ มีสมาธิในการอ่าน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่านออกเสียงคำ

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม					
		การบอก ลักษณะ ของคำทั้ง ๓ ชนิด				การอ่าน คำที่มี พยัญชนะ ควบกล้ำ				การอ่าน คำที่มี อักษรนำ				การอ่าน คำที่มี ตัวการ์นต์					มารยาท ในการอ่าน				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความสำคัญของการอ่านคำ

การอ่านคำ นับว่ามีความสำคัญ เพราะถ้าอ่านผิดก็จะทำให้เข้าใจความหมายของคำ ๆ นั้น ผิดเพี้ยนได้ เมื่ออ่านคำผิดก็จะทำให้แปลความหมายผิด เมื่อแปลความหมายผิด ก็จะทำให้เข้าใจความหมายไม่ถูกต้อง ส่งผลให้กระบวนการสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล ซึ่งหลักการอ่านคำประเภทต่าง ๆ ในภาษาไทย ก็จะมี ความแตกต่างกันไปตามชนิด โดยขอยกตัวอย่างการอ่านคำไว้ ๓ ชนิด ดังนี้

๑. การอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นอยู่ติดกัน ๒ ตัว ประสมด้วยสระเสียงเดียวกัน โดยแบ่งเป็น ๒ ชนิด ได้แก่ คำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้

๑.๑. คำควบกล้ำแท้ เป็นคำที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น ก ข ค ต ป พ ผ และพยัญชนะตัวหลังเป็น ร ล ว โดยเมื่ออ่านจะต้องอ่านออกเสียงควบกล้ำกัน

ตัวอย่าง คำควบกล้ำแท้	ร	ล	ว
ก	โกรธ กรง กราย กริ้ว กรวย แกร่ง	กลับ กลอก กลิ้ง กลม กล้า กลุ่ม	กวาง กว้าง ไกว กวัก เหวียน กว่า
ข	ขริบ ขรม ขริ้ว ขริ้ม เ خرอะ ขรุขระ	ขลุ่ย ขลาด เขลา โขลง ขลัง โขลก	ขวาง ขว้าง ขวาน ขวัญ ไชวี่ ขวา
ค	ครู ครบ ครอง ครีบ ครั้น คราบ	คลอง คลึง เคล้า คลื่น คลุ่ม คลาน	ควาน ควาย แคว้น คว้น คว่า ความ
ต	ตริ้ง ตรม ตราด ไตร ตรง ตรวจ	-	-
ป	ปรบ ปรี ปราบ ปรับ ปรง แปร	ปลี ปลุก ปลาย ปลง ปล่อย ปลอม	-
พ	พรุ พราน พร้อม พริก ไพร พรุน	พลุ ปล้น พลอย พลี ปลั่ว พलग	-
ผ	-	ผลุบ โผล่ แผล ผลาญ ผละ แผลอ	-

๑.๒. คำควบกล้ำไม่แท้ มีอยู่ ๒ ประเภท ได้แก่

๑.๒.๑ คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น **ส จ ศ ช** พยัญชนะตัวหลังเป็นตัว **ร** ให้ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า เช่น

เสร็จ	อ่านว่า	เสียด
จริง	อ่านว่า	จิง
ปราศรัย	อ่านว่า	ปรา - ไส
เศร้า	อ่านว่า	เส้า
ศรี	อ่านว่า	สี
ไซร์	อ่านว่า	ไซ้

๑.๒.๒ คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น **ท** พยัญชนะตัวหลังเป็นตัว **ร** ให้ออกเสียง /ทร/ เป็นเสียง /ซ/ เช่น

ทรวดทรงทราบทราบทราขาย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรีอินทรีย์มี	เทริดนทรีพุทราเพรา
ทรวงไทรทรัพย์แทรกวัด	โตรมนัสณะเชิงเทรา
ตัว “ทร” เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง “ซ”

๒. การอ่านคำที่มีอักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันและตัวหน้ามีอิทธิพลนำเสียงวรรณยุกต์ของตัวที่ตามมา ตัวหน้าจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลางก็ได้ แต่ตัวที่ตามมาจะต้องเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้นดังนั้น การอ่านคำที่มีอักษรนำ จะต้องอ่านให้เหมือนเสียงวรรณยุกต์ของตัวหน้า

คำที่มี ห นำ

๑. คำที่มี ห นำ ง	เช่น เหงา หงุดหงิด เหงือก หงิก แหงน หงอก หงอน บุงหา
๒. คำที่มี ห นำ ญ	เช่น ไหญ่ หลึง หล้า
๓. คำที่มี ห นำ น	เช่น หน้า ไหน หนี หนู หนัก หนา หน่าย เหนื่อย หนาว
๔. คำที่มี ห นำ ม	เช่น หมวด หมวก หมาก หมา หมก หมด หม่น หมอง หมวด
๕. คำที่มี ห นำ ย	เช่น หยิก หยัก หยก หยด หยอก หยุดหย่อน หย่า หยุม แหย่
๖. คำที่มี ห นำ ร	เช่น หรุ หระ หรือ หรี หรอ หรีด หรีง
๗. คำที่มี ห นำ ล	เช่น หลาน หลอก หลัก หลับ หลุด เหลือ เหลือง โหล เหล้า
๘. คำที่มี ห นำ ว	เช่น หวัด หวาด หวัน หวาน แหวน แหวก ไหว ไหว้ หวี แหวก

คำที่มี อ นำ

มีเพียง ๔ คำ ที่ใช้ในภาษาไทย ได้แก่ **อย่า อยู่ อย่าง อยาก**

อักษรนำที่มีการอ่านออกเสียง โดยพยางค์หน้าออกเสียงเป็น “อะ” กึ่งเสียง พยางค์หลังออกเสียง “หน้า” เช่น

กนก	อ่านว่า	กะ - นก	ผลิต	อ่านว่า	ผะ - หลิด
ขนบ	อ่านว่า	ขะ - นบ	อ่งุ่น	อ่านว่า	อะ - หุ่น
ตลิ่ง	อ่านว่า	ตะ - หลิ่ง	จรวด	อ่านว่า	จะ - หรวด
สนุก	อ่านว่า	สะ - นุก	สมัคร	อ่านว่า	สะ - หมัก
อร่อย	อ่านว่า	อะ - ร่อย	ปรอท	อ่านว่า	ปะ - หรอด

๓. การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

ตัวการ์นต์ คือ พยัญชนะที่ไม่ออกเสียง และมีเครื่องหมาย (ˊ) กำกับไว้ข้างบน โดยความหมายของคำไม่เปลี่ยนไป ซึ่งเครื่องหมายดังกล่าวนี้ เรียกว่าเครื่องหมาย “ทัณฑฆาต” (ˊ) เป็นชื่อของเครื่องหมายที่ใช้กำกับตัวการ์นต์ แสดงว่าไม่ออกเสียง

ตัวอย่างคำที่มีตัวการ์นต์		
๑. ตัวการ์นต์ ที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว	๒. ตัวการ์นต์ ที่เป็นพยัญชนะสองตัว	๓. ตัวการ์นต์ ที่เป็นพยัญชนะและสระ
อารมณั์ คอมพิวเตอร์ โจทก์ ฉกรรจ์ ศิลป์ แพทย์ เคาราห์ วิทย์ ลิฟต์ ไหว้ สงฆ์	วันจันทร์ เวทมนตร์ อัปลักษณั์ พระอินทร์ ประวัติศาสตร์	ชลภักดี ศักดิ์ศรี สวัสดิ์ บริสุทธิ์ รามเกียรติ์ เผ่าพันธุ์ อิทธิฤทธิ์

หลักการอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

๑. ไม่ออกเสียงพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย (ˊ) กำกับ
๒. ไม่ออกเสียงทั้งพยัญชนะและสระที่มีเครื่องหมาย (ˊ) กำกับ
๓. ไม่ออกเสียงพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย (ˊ) กำกับอยู่ และถ้ามีพยัญชนะซึ่งไม่มีตัวสะกดอยู่ข้างหน้า ก็ไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้นด้วย เช่น ดวงจันทร์ คณิตศาสตร์

ตัวอย่าง คำอ่านของคำที่มีตัวการ์นต์

อารมณฺ์	อ่านว่า	อา - รม
ชลภักดี	อ่านว่า	ชน - ละ - พัก
รามเกียรติ์	อ่านว่า	ราม - มะ - เกียน
เวทมนตร์	อ่านว่า	เวด - มน
พราหมณฺ์	อ่านว่า	พราม

ประโยชน์ของการอ่านออกเสียงคำ

๑. การฝึกอ่านออกเสียงคำบ่อย ๆ จะช่วยให้การพูดของเราออกเสียงชัดเจน และเป็น การฝึกบังคับลิ้นและรูปปาก ทำให้ออกเสียงชัดขึ้น

๒. ทำให้ได้ยินเสียงที่เราอ่านไปด้วย ทำให้สามารถจดจำคำหรือประโยคที่อ่านมากกว่า การอ่านในใจ

๓. เมื่อเราอ่านออกเสียงคำ เราจะได้ยินเสียงนั้นไปด้วย แล้วส่งผ่านไปยังสมอง ทำให้ สมองถูกกระตุ้นให้คิดตามไปด้วย ทำให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

บทร้อยกรองของ ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต เพียรชอบ จากหนังสือชุดความรู้ภาษาไทยที่ได้ นำเสนอปัญหาเกี่ยวกับการพูดและการออกเสียง ร ล ไว้ดังนี้

ภาษาไทยในปัจจุบันมีปัญหา	เมื่อคนฟังพูดจาและปราศรัย
ฟังแล้วไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ	สื่อสารกันไม่ได้ตั้งใจจับ
เพราะพูดจาไม่ชัดให้ชัดเขิน	พูดพล่อยเพลिनทำให้เกิดการติฉิน
พูดปอดโป่งแทนปอดโปรงเมื่อยลยิน	ทำให้สิ้นศรัทธาในบุคคล
เมื่อพูดรักก็ต้องรักประจักษ์จิต	เมื่อพูดริดก็เป็นริดจึงได้ผล
ไม่พูดรักเป็นลักพูดปะปน	ทำให้คนสับสนในข้อความ
ควรระมัดระวังการออกเสียง	เพราะสำเนียงทำให้คนเหยียดหยาม
พูดไม่ชัดก็ต้องหัดและพยายาม	พูดให้ถูกต้องตามที่ควรเป็น
	ศิลปะการใช้ภาษา : สุจิต เพียรชอบ

ใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ การอ่านเป็นคำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสอบอ่านคำ ชุดที่ ๑ - ๓ กับครู โดยสอบอ่านทีละชุดหรือครบทุกชุดก็ได้
 กรณีอ่านถูกต้อง ครูผู้สอนทำ กรณีอ่านไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนทำ

ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำ ที่มีเสียง ร ควบ จำนวน ๑๒ คำ

กรีดกราย ☐	กราบกราน ☐	ขรุขระ ☐	เครื่องขรีม ☐
ครั้นคร้าม ☐	ครื้นเครง ☐	ตราครุฑ ☐	ไตร่ตรอง ☐
โพรยปราย ☐	ปรับปรุง ☐	พรั่งพรู ☐	พรานไพร ☐

สรุปการอ่านคำชุดที่ ๑ อ่านถูกต้อง _____ คำ อ่านไม่ถูกต้อง _____ คำ

ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำ ที่มีเสียง ล ควบ จำนวน ๑๒ คำ

กลมกลืน ☐	กล่อมเกล่า ☐	ขลาดเขลา ☐	ขลุ่ยขลุ่ย ☐
เคลื่อนคลา ☐	โคลงเคลง ☐	เปล่งปลั่ง ☐	ปลอมแปลง ☐
ผลุบโผล่ ☐	ผลุนผลัน ☐	พลุกลั่น ☐	โพล่พลัด ☐

สรุปการอ่านคำชุดที่ ๒ อ่านถูกต้อง _____ คำ อ่านไม่ถูกต้อง _____ คำ

ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำ ที่มีเสียง ว ควบ จำนวน ๑๒ คำ

แกว่งไกว ☐	กวัดแกว่ง ☐	กว้างขวาง ☐	ขว้างขวาน ☐
ไขว่ไขว ☐	ของขวัญ ☐	ขวกไขว ☐	ไขว่คว้า ☐
แคว้นกว้าง ☐	คว่ำขวาน ☐	แคว้งคว้าง ☐	ควักเงิน ☐

สรุปการอ่านคำชุดที่ ๓ อ่านถูกต้อง _____ คำ อ่านไม่ถูกต้อง _____ คำ

ชุดที่ ๔ คำที่มีอักษรนำ

หรุหรา	☐	เหวอะหะ	☐	หวือหวา	☐	หละหลวม	☐
เหลวไหล	☐	เหล็กเหลว	☐	หลากหลาย	☐	หยุดหย่อน	☐
หยุมหยิม	☐	หนักหนา	☐	เหยียดหยาม	☐	โหยกเหยก	☐

สรุปการอ่านคำชุดที่ ๔ อ่านถูกต้อง _____ คำ อ่านไม่ถูกต้อง _____ คำ

ชุดที่ ๕ คำที่มีอักษรนำ

หวานแหว	☐	หงุดหงิด	☐	หวุดหวิด	☐	เหงาหงอย	☐
แหงนหน้า	☐	หงุบหงับ	☐	หงุ่หงิง	☐	หญิงใหญ่	☐
หน้าหนาว	☐	หนักหน่วง	☐	หมวดหมู่	☐	หมาหมู่	☐

สรุปการอ่านคำชุดที่ ๕ อ่านถูกต้อง _____ คำ อ่านไม่ถูกต้อง _____ คำ

ชุดที่ ๖ คำที่มีอักษรนำ

หมอนใหม่	☐	หมูหมา	☐	หมักหมม	☐	หยุดหยิก	☐
หยินหยาง	☐	หยิบหย่อง	☐	หรีดหรีง	☐	หมู่เหล่า	☐
เหล็กไหล	☐	หลบหลีก	☐	ไหล่หลุด	☐	หลงไหล	☐

สรุปการอ่านคำชุดที่ ๖ อ่านถูกต้อง _____ คำ อ่านไม่ถูกต้อง _____ คำ

ชุดที่ ๗ คำที่มีตัวการ์นต์

ศักดิ์สิทธิ์	☐	ศิลปศาสตร์	☐	พระอินทร์	☐	อาทิตย์	☐
พราหมณ์	☐	วิทยาศาสตร์	☐	เวทมนตร์	☐	รามเกียรติ์	☐
เผ่าพันธุ์	☐	อุปลักษณ์	☐	อิทธิฤทธิ์	☐	สงคราม	☐

สรุปการอ่านคำชุดที่ ๗ อ่านถูกต้อง _____ คำ อ่านไม่ถูกต้อง _____ คำ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ ๒ การอ่านเป็นเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง เรื่อง ครูครองขวัญกับต้นกล้วย โดยอ่านให้ถูกต้องตาม อักษรวิธี และขีดเส้นใต้คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ ที่ตนเองอ่านไม่คล่อง และฝึกอ่าน คำนั้นบ่อย ๆ ให้เกิดความชำนาญ

บทอ่าน เรื่อง ครูครองขวัญกับต้นกล้วย

วันนี้เป็นวันหยุดวันอาทิตย์ และเป็นวันหยุดที่ใครหลาย ๆ คนชอบ เพราะเป็นโอกาสที่จะ ได้พักผ่อน บางคนใช้โอกาสนี้ในการออกไปเที่ยวอย่างสนุกสนาน เพื่อปลดปล่อยคลายเครียด ให้กับสมอง บางคนทำอาชีพเสริมจนร่ำรวย มีทรัพย์สินเงินทองมากมายจนกลายเป็นเศรษฐี

ครูครองขวัญก็เป็นหนึ่งในนั้นเช่นเดียวกัน ซึ่งกำลังพักผ่อนอยู่ในบ้าน ได้ผลออกไปมองเห็น ต้นกล้วยต้นหนึ่งที่เคยปลูกไว้อยู่ริมคลองหน้าบ้าน จึงรีบรุดไปที่ต้นกล้วยทันที และยืนไต่ร่ตรอง ใคร่ครวญอยู่สักพัก ที่ต้นกล้วยมีเครือกล้วยขนาดใหญ่หลายหวีสะดุดตา และมีหัวปลีสีสีแดงสด ครูครองขวัญครุ่นคิดว่า รสชาติของกล้วยคงหวานกลมกล่อมเป็นแน่ จึงเดินไปตรวจสอบดูใกล้ ๆ พบว่าผิวกล้วยเนียนสวยไร้ขรุขระ เอามือลูบคลำที่เปลือกกล้วย ยิ่งทำให้สัมผัสถึงความงามของ กล้วยเครือนั้นเป็นอย่างมาก

ครูครองขวัญจึงตัดสินใจที่จะตัดต้นกล้วยแต่ข้างต้นกล้วยมีรังผึ้ง ผึ้งตกใจบินขวักไขว่ไปมา อย่างรวดเร็ว ครูครองขวัญตกใจวิ่งหนีผึ้ง แต่ผึ้งกลับไม่ต้อยครูครองขวัญ พวกมันบินหนีไปไกล จากนั้นครูครองขวัญตั้งสติและนำมีดมาตัดต้นกล้วย ผลที่เหลืองสุกจะนำไปรับประทานสดและ ทำเป็นกล้วยตาก แล้วนำไปแจกให้ครูและนักเรียนที่โรงเรียน ส่วนที่เป็นลำต้นจะนำไปสับให้ ละเอียด เพื่อเป็นอาหารของหมู วัว และควาย ซึ่งสรรพคุณของกล้วยนั้นมีมาก ดังนี้ รากกล้วย นำมาต้มช่วยดับกระหายได้ กาบกล้วยที่แห้งนำมาทำเป็นเชือก เรียกว่า เชือกกล้วย หยวกกล้วย นำมาแกงและปรุงเป็นอาหารอย่างเอร็ดอร่อย ใบกล้วยใช้ห่ออาหารและขนมต่าง ๆ เช่น ห่อหมก ขนมใส่ไส้ ข้าวต้มมัด หรือทำเป็นกระทงและบายศรีก็ได้ ส่วนผลกล้วยมีแร่ธาตุมากมาย ทั้งช่วย เสริมสร้างให้ร่างกายแข็งแรง ช่วยรักษาท้องผูก เสียดท้อง และยังลดกรดในกระเพาะได้อีกด้วย

วันหยุด บางครั้งอาจไม่ได้หมายความว่า จะต้องหยุดทำทุกสิ่งในวันนั้น แต่ถ้าเรามีโอกาส ได้มองเห็นประโยชน์จากสิ่งรอบตัวเรา ชีวิตของเราอาจพบอะไรดี ๆ ก็ได้

ประพันธ์โดย นายชลภักดิ์ คงกำเนิด ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ ๓ การสรุปความรู้ (เป็นการบ้าน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้จากการเรียน เรื่อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ เป็นแผนภาพความคิด พร้อมตกแต่งให้สวยงาม

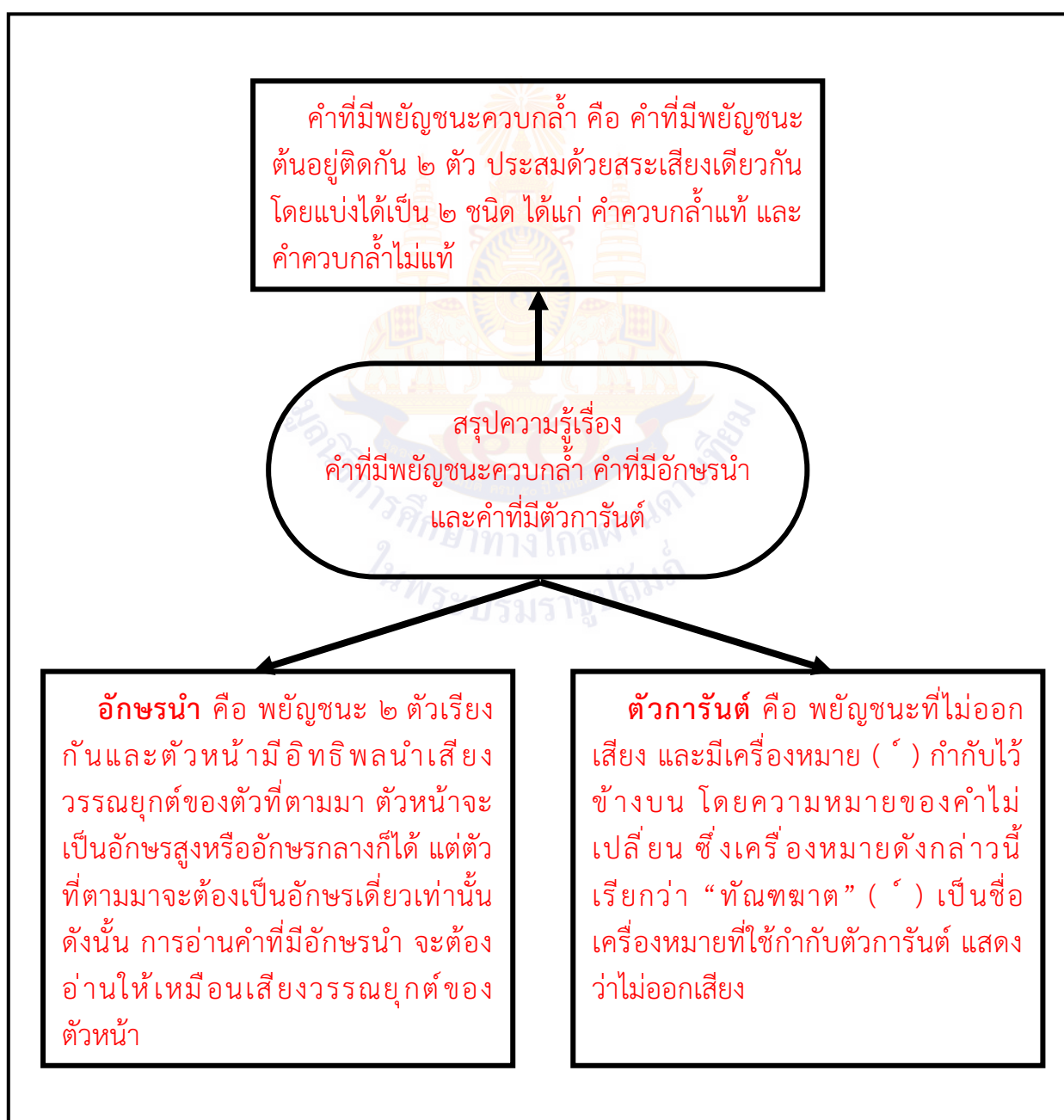
มณฑลการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๓ การสรุปความรู้ (เป็นการบ้าน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้จากการเรียน เรื่อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการ์นต์ เป็นแผนภาพความคิด พร้อมตกแต่งให้สวยงาม

สื่อสำหรับครู เรื่อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านคำนำไปใช้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กรีดกราย	กราบกราน
ขรุขระ	เคร่งขรึม
ครั่นคร้าม	ไตร่ตรอง
ตรากตรำ	โพรยปราย
ปรับปรุง	พรั่งพรู

กลมกลืน	กลิ้งกลอก
ขลาดเขลา	เคลื่อนคลา
คลาไคล	โคลงเคลง
เปล่งปลั่ง	ปล่อยปละ
ผลุบโผล่	พลิกแพลง
พลุกพล่าน	โพล้เพล้

แกว่งไกว	กว้างขวาง
ไข้วไขว	ขว้างขวาน
ของขวัญ	ขวักไขว่
ควักเงิน	แคว้นกว้าง
คว่าขวาน	แคว้งคว้าง
ไขว่คว่า	คว่าขัน

หรุหฺรฺรา

หฺวือหฺวา

เหวอะหฺวะ

เหฺลวฺเหฺล

หฺลอะหฺลวฺม

แหฺลกฺแหฺลว

หยุดหย่อน

หยุ่มหยม

หนักหนา

เหยียดหยาม

โหยกเหยก

หวานแหวว

หงุดหงิด

เหงาหงอย

หวุดหวิด

แหงนหน้า

หุงหงิง

หญิงใหญ่

หน้าหนาว

นกหนาว

หมวดหมู่

หมาหมู่

หมอนใหม่

หมอนใหม่

หฺมุหฺมา

หฺม้กหฺมม

หฺยุกหฺยิก

หฺยินหฺยาง

หฺยิบหฺย่ง

หฺรีดหฺรีง

คักคัลลิตฺธิ์	อาทิตยฺ
รามเกียรตฺตี	สงเคราะห์
เวทมนตรฺ	อิทธิฤทธิ์
พราหมณฺ	ชลภักคิตฺ
เผ่าพันธุ์	บริสุทธิ์
อุปลักษณฺ	ศรีสวัสดิตฺ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วเป็นการอ่านที่ต้องออกเสียงเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยจะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้ฟัง

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วตามที่กำหนดได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- มีมารยาทในการอ่าน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียง และไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียง และไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วตามที่กำหนดได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนคู่วิเคราะห์การอ่านบทร้อยแก้วของผู้อ่าน ๒ คน และให้นักเรียนสังเกตการอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คนที่ ๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วไม่ถูกต้อง - คนที่ ๒ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วถูกต้อง <p>๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านบทร้อยแก้วของผู้อ่านทั้ง ๒ คน ว่าอ่านเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดี เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมจากนั้นครูตั้งคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนคิดว่า การอ่านของใครเหมาะสมตามการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว <p>๓. ครูพูดว่า การอ่านบทร้อยแก้วมีความสำคัญมากเพราะในชีวิตประจำวันของนักเรียนจะพบเจอการอ่านตลอดเวลา จากนั้นเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และแจ้งให้นักเรียนทราบว่าวันนี้จะเรียนเรื่อง การอ่านบทร้อยแก้ว</p>	<p>๑. นักเรียนชมวิดิทัศน์การอ่านบทร้อยแก้วของผู้อ่าน ๒ คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คนที่ ๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วไม่ถูกต้อง - คนที่ ๒ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วถูกต้อง <p>๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการอ่านบทร้อยแก้วของผู้อ่านทั้ง ๒ คน และตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : การอ่านของคนที่ ๒ เหมาะสมและถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว <p>๓. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านบทร้อยแก้วและเรื่องที่จะเรียน และเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. วิดิทัศน์ สถานการณ์ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๒	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการอ่านบทร้อยแก้ว</p> <p>๒. ประเมินการอ่านบทร้อยแก้ว</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านบทร้อยแก้ว</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามนักเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : ถ้านักเรียนต้องการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วให้มีประสิทธิภาพ นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไร</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับความหมายและหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วจากกรอ่านใบความรู้ที่ ๒ หลังจากที่นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จ ครูถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : จากการอภิปราย นักเรียนสรุปความหมายและหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>นักเรียน :</p> <p>- ต้องรู้หลักและวิธีการอ่าน</p> <p>- ฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>- ออกเสียงชัดเจน เสียงดังพอประมาณ</p> <p>- ออกเสียงคำให้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี</p> <p>๒. นักเรียนอภิปรายความหมาย และหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วตามความเข้าใจและเพิ่มเติมจากใบความรู้</p> <p>- นักเรียน :</p> <p>☛ บทร้อยแก้ว คือ ความเรียงที่อยู่ในรูปแบบของบรรยาย พรรณนา เทศนา สาธก อุปมา บทพูด บทสัมภาษณ์ ประกาศ หรือข่าวสาร</p> <p>☛ หลักการอ่านบทร้อยแก้ว เช่น อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี น้ำเสียงชัดเจน เสียงดังพอประมาณ เว้นจังหวะวรรคตอนในการอ่าน ฯลฯ</p>	- ใบความรู้ที่ ๒ อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูให้นักเรียนฟังตัวอย่างการบทร้อยแก้วจากวีดิทัศน์ เรื่อง การอ่านออกเสียง แล้วให้สังเกตวิธีการอ่านตามหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่ถูกต้อง</p> <p>๔. หลังจากนั้น ครูพานักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากตัวอย่างการอ่านบทร้อยแก้ว เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำเสียงในการอ่าน - การแบ่งจังหวะและวรรคตอน - บุคลิกภาพในการอ่าน - มารยาทในการอ่าน - การออกเสียง ถูกต้อง ชัดเจน ตามอักขรวิธี <p>๕. ครูให้นักเรียนอ่านบทร้อยแก้วที่เป็นข้อความความยาวประมาณ ๕-๘ บรรทัด จากสื่อ PPT พร้อมกัน</p>	<p>๓. นักเรียนฟังตัวอย่างการอ่านบทร้อยแก้ว และสังเกตวิธีการอ่านตามหลักการอ่านบทร้อยแก้ว โดยนักเรียนปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ มีมารยาทในการฟังและดู ☛ ตั้งใจฟังและสังเกตการอ่าน ☛ สรุปสิ่งที่ได้จากตัวอย่างการอ่านบทร้อยแก้ว <p>๔. นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากตัวอย่างการอ่านบทร้อยแก้ว เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำเสียงในการอ่าน - การแบ่งจังหวะและวรรคตอน - บุคลิกภาพในการอ่าน - มารยาทในการอ่าน - การออกเสียง ถูกต้อง ชัดเจน ตามอักขรวิธี <p>๕. นักเรียนทุกคนซักซ้อมการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วเป็นข้อความ ความยาวประมาณ ๕-๘ บรรทัด จากสื่อ PPT พร้อมกัน</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่ววจานา หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๖. เมื่อนักเรียนอ่านจบ ครูถามนักเรียนในประเด็นของการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ดังนี้ - การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี - การเว้นจังหวะและวรรคตอน - น้ำเสียงในการอ่าน - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูแจกใบงานที่ ๒ อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่ววจานา เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว โดยฝึกอ่านภายในเวลาที่ครูกำหนด ๒. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว เรื่อง นิทานพื้นบ้านคืออะไร ๓. ครูพานักเรียนร่วมกันสรุปการทำกิจกรรมโดยประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วด้วยตนเอง จากนั้นครูกล่าวชมเชยนักเรียนที่ตั้งใจอ่าน	๖. นักเรียนตอบคำถามและร่วมกันวิเคราะห์การอ่านข้างต้นตามประเด็นที่ครูกำหนด - การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี - การเว้นจังหวะและวรรคตอน - น้ำเสียงในการอ่าน - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน ๑. นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยแก้วจากใบงานที่ ๒ อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่ววจานา ภายในเวลาที่ครูกำหนด ๒. ตัวแทนนักเรียนออกมาอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ๓. นักเรียนร่วมกันสรุปการทำกิจกรรมโดยประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วด้วยตนเอง จากนั้น ร่วมแสดงความยินดี พร้อมทั้งปรบมือให้กำลังใจเพื่อนและตนเอง	- ใบงานที่ ๒ อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่ววจานา		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่ววงนา					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปหลักการอ่านบทร้อยแก้ว โดยตั้งคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : ถ้านักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในการอ่านบทร้อยแก้ว นักเรียนจะต้องทำอย่างไร - ครู : การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วกับการพูดมีสิ่งเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง - ครู : นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการอ่านบทร้อยแก้วไปปรับใช้อย่างไร <p>๒. จากนั้นครูสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิดบนกระดาน เพื่อย้ำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการอ่านบทร้อยแก้วอีกครั้ง</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านบทร้อยแก้ว และแนวทางการพัฒนา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ฝึกอ่านบทร้อยแก้ว โดยศึกษาจากต้นแบบที่ถูกต้อง และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ - นักเรียน : สิ่งเหมือนกันคือ ต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน ใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง สิ่งที่แตกต่างกัน คือการพูดต้องพูดให้เป็นธรรมชาติ และไม่อ่านตามบท - นักเรียน : อ่านบทร้อยแก้วให้ถูกต้องมากขึ้น เช่น อ่านบทความ อ่านข่าว ฯลฯ <p>๒. นักเรียนช่วยครูสรุปความรู้เกี่ยวกับการอ่านบทร้อยแก้ว เป็นแผนภาพความคิด</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ</p> <p>Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว
- ๔) วิดีทัศน์การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว
- ๕) บทอ่านร้อยแก้ว “นิทานพื้นบ้านคืออะไร”

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว
๒. การใบงานที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วตามที่กำหนดได้	- ประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว	- แบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการอ่าน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน - สังเกตมารยาทในการอ่าน	- คำถาม - แบบสังเกตมารยาทในการอ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารอ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียง และไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการอ่านบทร้อยแก้ว	- แบบประเมินสมรรถนะในการอ่านบทร้อยแก้วโดยใช้กิจกรรมการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อักษรวิธี	อ่านถูกต้องทุกคำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๑-๒ คำ แต่ ออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๓-๔ คำ แต่ ออกเสียง ร ล ชัดเจนเป็นบางคำ	อ่านผิดตั้งแต่ ๕ คำ ขึ้นไป และออก เสียง ร ล ไม่ชัดเจน
๒. การแบ่งวรรค ตอน	แบ่งวรรคตอน ถูกต้องทุกวรรค	แบ่งวรรคตอนผิด ๑-๒ แห่ง	แบ่งวรรคตอนผิด ๓-๔ แห่ง	แบ่งวรรคตอนผิด มากกว่า ๔ แห่ง
๓. บุคลิกภาพ ท่าทางในการอ่าน	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือถูกต้อง ไม่ชี้หรือส่ายหน้า ตามตัวอักษร	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	นั่งในท่าที่เหมาะสม แต่ใช้สายตามอง กวาดส่ายหน้าตาม ตัวหนังสือถูกต้อง เป็นส่วนน้อย	นั่งในท่าที่ไม่ค่อย เหมาะสม ใช้นิ้วชี้ ตามตัวอักษร และ ส่ายหน้าไปตาม ตัวอักษร
๔. น้ำเสียงในการ อ่าน	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวล น่าฟัง สอดแทรกอารมณ์ สัมพันธ์กับเนื้อหา	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวลน่าฟังเป็น ส่วนใหญ่	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวลน่าฟังเป็น ส่วนน้อย	น้ำเสียงไม่ชัดเจน ขาดความมั่นใจ ในการอ่าน
๕. มารยาท ในการอ่าน	ไม่อ่านเสียงดัง รบกวนผู้อื่น ไม่เล่น ขณะอ่าน และมี สมาธิในการอ่าน	ไม่อ่านเสียงดัง รบกวนผู้อื่น ไม่เล่น ขณะอ่านและมี สมาธิในการอ่าน เป็นส่วนใหญ่	ไม่อ่านเสียงดัง รบกวนผู้อื่น ไม่เล่น ขณะอ่านและมี สมาธิในการอ่าน บ้างเป็นบางครั้ง	อ่านเสียงดังและ รบกวนผู้อื่นเป็น บางครั้ง และขาด สมาธิในการอ่าน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม					
		อักขรวิธี				การแบ่งวรรคตอน				บุคลิกภาพท่าทางในการอ่าน				น้ำเสียงในการอ่าน					มารยาทในการอ่าน				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
 คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

บทร้อยแก้ว เป็นข้อเขียนที่นำคำและสำนวนมาเรียบเรียงเป็นข้อความหรือเรื่องราวที่ สละสลวยด้วยกระบวนการเขียนแบบต่าง ๆ เช่น บรรยาย พรรณนา เทศนา สาธก อธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ ฯลฯ ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกลอยตามหรือเกิดจินตนาการตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

การอ่านออกเสียงร้อยแก้วเป็นการอ่านออกเสียงเหมือนเสียงพูดธรรมดา เพื่อรับสารจาก เรื่องที่อ่าน โดยมีหลักการอ่าน ดังนี้

๑. ศึกษาเรื่องที่อ่านให้เข้าใจ เพื่อให้ทราบถึงสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน อารมณ์และ ความรู้สึกที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ แล้วแบ่งวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้องว่า ตอนใด ควรเว้นวรรคน้อย ตอนใดควรเว้นวรรคมาก

๒. ศึกษาหลักการอ่านคำในภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การอ่านคำที่นิยมมาจาก ภาษาต่างประเทศ ต้องอ่านให้ถูกต้องโดยยึดตามพจนานุกรม

๓. ต้องมีสมาธิในการอ่าน คือ ต้องมีความมั่นใจตัวเอง ไม่อ่านผิด ไม่อ่านตก ไม่อ่านเติม หรืออ่านผิดบรรทัด ต้องควบคุมสายตาจากซ้ายไปขวาและย้อนกลับมาอีกบรรทัดหนึ่งอย่างว่องไว และแม่นยำ

๔. อ่านด้วยน้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติ คือ การอ่านให้มีน้ำเสียงเหมือนเสียงพูด ไม่ดัดเสียงหรือ ใช้เสียงแหลมเกินไป เน้นเสียงหนักเบา สูงต่ำ ให้เป็นไปตามธรรมชาติโดยสอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน

๕. อ่านออกเสียงให้ดังพอประมาณ ไม่ตะโกนหรือเสียงแผ่วเกินไป หากอ่านเสียงดังผ่าน ไมโครโฟนควรให้ปากห่างจากไมโครโฟนของแต่ละคน และระมัดระวังอย่าให้เสียงหายใจเข้า ไมโครโฟน เพราะเสียงจะพร่า ไม่น่าฟัง

๖. อ่านเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง เป็นการกำหนดการอ่านให้เหมาะสม ไม่อ่านเร็วหรือช้าเกินไป ต้องอ่านให้จับคำและจบความ ถ้าเป็นคำยาวหรือคำหลายพยางค์ไม่ควรหยุดกลางคำหรือ ตัดประโยคจนเสียความ

๗. อ่านอย่างมีลีลาและอารมณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน คือ เน้นคำสำคัญและคำที่ต้องการเพื่อให้ เกิดภาพพจน์หรือจินตนาการ การเน้นควรเน้นเฉพาะคำไม่ใช่เน้นทั้งวรรคหรือเน้นทั้งประโยค เช่น “แม่ คือผู้ให้กำเนิดและผู้มีพระคุณต่อเรา” เน้นคำว่า “แม่” เป็นต้น

๘. อ่านเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง เช่น คำที่ใช้อักษรย่อต้องอ่านให้เต็มคำดังตัวอย่าง “สมาคมแม่บ้าน ทบ. ลงพื้นที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม” ต้องอ่านว่า “สมาคมแม่บ้าน ทหารบก ลงพื้นที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม”

๙. การผ่อนคลายหายใจ เมื่ออ่านจบย่อหน้าหนึ่ง ๆ ควรผ่อนคลายใจเล็กน้อย เมื่ออ่านย่อหน้าใหม่จึงเน้นเสียงหรือทอดเสียง เพื่อดึงดูดความสนใจ จากนั้นก็อ่านตามปกติตามเนื้อหาที่อ่าน

๑๐. การจับหนังสือ ควรวางหนังสือหรือบทอ่านบนฝ่ามือซ้าย ยกขึ้นให้ได้ระดับตามความเหมาะสม มือขวาคอยพลิกหนังสือหน้าถัดไปไม่ควรใช้นิ้วชี้ตามตัวหนังสือ

มารยาทในการอ่าน

มารยาทในการอ่านหนังสือในที่สาธารณะ มีข้อควรปฏิบัติ ดังนี้

ข้อ	มารยาทในการอ่าน / ข้อควรปฏิบัติตนในการอ่าน
๑	ไม่อ่านแบบตะโกน และไม่ควรอ่านเสียงดังจนทำให้รบกวนสมาธิของผู้อื่น
๒	ไม่หยอกล้อเล่นกันขณะอ่าน หรือทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการรบกวนผู้อื่น
๓	หากเป็นการนั่งอ่าน ควรนั่งอ่านด้วยท่าทางที่สุภาพ สบาย ถูกต้อง และเหมาะสม
๔	ไม่ทำลายหนังสือ หรือเจตนาทำให้หนังสือเกิดความชำรุด โดยเฉพาะหนังสือของส่วนรวม เช่น หนังสือในห้องสมุด หนังสือที่ยืมจากผู้อื่น เป็นต้น
๕	ไม่ชะโงกหน้าไปยังหนังสือของผู้อื่น ขณะที่ผู้อื่นกำลังฝึกอ่านอยู่ เพราะเป็นการรบกวนสมาธิของผู้อื่น
๖	ไม่รับประทานอาหารหรือขนมขบเคี้ยวในขณะที่อ่านออกเสียง เพราะอาจทำให้อาหารหรือขนมติดคอได้
๗	ขณะที่กำลังอ่านออกเสียงอยู่ ควรหลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ร้องเพลง ดูโทรทัศน์เพราะจะทำให้อ่านได้ไม่เต็มที่
๘	หากต้องการพูดคุย สอบถาม ปรีक्षा กับคนข้าง ๆ ให้สะกิดหรือกระซิบ และควรขออนุญาตเขาก่อนเสมอ
๙	ไม่หยิบฉวย หรือแย่งหนังสือในมือของผู้อื่นมาอ่าน
๑๐	ไม่ปฏิบัติตนหรือกระทำการอื่นใดที่กระทบต่อเสรีภาพของผู้อื่นในขณะที่อ่าน

ใบงานที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยแก้ว คล่องแคล่วว่องไว
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วต่อไปนี้ ให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน และประเมิณการอ่านของตนเองด้วยความซื่อสัตย์ และตามความเป็นจริง

นิทานพื้นบ้าน คืออะไร

นิทานพื้นบ้าน ในวิชาคติชนวิทยา หมายถึง เรื่องเล่าที่เล่าต่อ ๆ กันมา จากคนรุ่นหนึ่งมาสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น เราไม่สามารถบอกได้ว่า ใครแต่งนิทานเรื่องสังข์ทอง ปลาบู่ทอง โสนน้อยเรือนงาม ไกรทอง นางสิบสอง เพราะนิทานเหล่านี้ ถ่ายทอดโดยวิธีการเล่าจากความทรงจำต่อ ๆ กันมา เช่น ปู่ย่าตายายเล่าให้พ่อแม่ฟัง พ่อแม่เล่าให้ลูกหลานฟัง หรือมีการแพร่กระจายจากท้องถิ่นหนึ่งไปยังอีกท้องถิ่นหนึ่ง

นิทานเรื่องเดียวกัน เช่น นิทานเรื่องสังข์ทอง จึงอาจมีหลายสำนวนได้ ขึ้นอยู่กับผู้เล่าแต่ละคน ผู้เล่าที่ต่างวัยกัน ผู้เล่าที่เป็นผู้หญิง ผู้เล่าที่เป็นผู้ชาย ผู้เล่าในแต่ละท้องถิ่น อาจเล่านิทานเรื่องเดียวกันต่างกันออกไป ทำให้เกิดนิทานสังข์ทองสำนวนต่าง ๆ ขึ้น ดังนั้น เมื่อเราศึกษานิทานพื้นบ้าน เราจึงไม่ควรตั้งคำถามว่า นิทานสำนวนใดถูกต้อง หรือสำนวนใดเป็นสำนวนต้นฉบับ หากแต่เราควรยอมรับความหลากหลายของนิทานสำนวนต่าง ๆ ที่เล่ากันในท้องถิ่นต่าง ๆ หรือในบริบทต่าง ๆ และควรทำใจให้สนุกสนานไปกับรายละเอียด ที่อาจต่างกันไปในแต่ละสำนวน

นิทานพื้นบ้านไทย หมายถึง นิทานที่เล่าสู่กันฟังในหมู่บ้านในท้องถิ่น หรือในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย ซึ่งอาจมีที่มาหลายแหล่ง คือ เป็นนิทานพื้นบ้านที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทยเอง เช่น สังข์ทอง ปลาบู่ทอง ไกรทอง โสนน้อยเรือนงาม ขุนช้างขุนแผน ศรีธนญชัย นางนาคพระโขนง เป็นต้น

ที่มา : หนังสือสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ (เล่มที่ ๒๖ เรื่องที่ ๑ นิทานพื้นบ้านไทย)

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

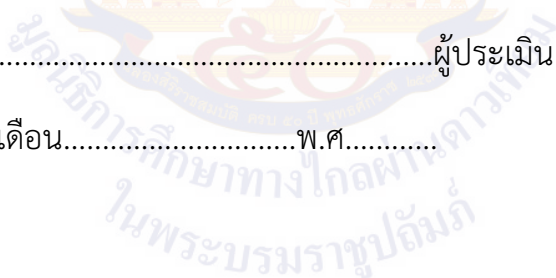
แบบประเมินการอ่านออกเสียง (สำหรับนักเรียนประเมินตนเอง)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความสามารถของนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีมาก (๔)	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง (๑)
๑. อ่านคำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ ได้ถูกต้อง				
๒. อ่านเสียงดังชัดเจน น้ำเสียงน่าฟัง เป็นธรรมชาติ				
๓. เว้นจังหวะวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้อง				
๔. บุคลิกภาพ ท่าทางในการอ่านสุภาพ เรียบร้อย				
๕. มีมารยาทในการอ่าน				
รวมคะแนนที่ได้ของแต่ละช่อง				
รวม (คะแนนเต็ม ๒๐)คะแนน			

ลงชื่อ (นักเรียน) ผู้ประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๑	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดจะต้องคัดตามหลักการคัดลายมือ รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทยอย่างถูกต้อง สวยงาม และมีมารยาทในการเขียน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์

๓. สาระการเรียนรู้

- การคัดลายมือ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการคัดลายมือตัวบรรจงได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการเขียน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร เขียนสื่อสารด้วยลายมือตัวบรรจง เป็นระเบียบ ตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างมีมารยาทในการเขียน (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย		กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที			
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร เขียนสื่อสารด้วยลายมือตัวบรรจง ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างมีมารยาทในการเขียน (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการคัดลายมือตัวบรรจงได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการเขียน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการคัดลายมือว่ามีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างลายมือ ๒ แบบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ แบบที่ ๑ ลายมือสวยงามเป็นระเบียบ ☛ แบบที่ ๒ ลายมือไม่สวยและไม่เป็นระเบียบ <p>จากนั้น ครูได้ตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : ลายมือของนักเรียนอยู่ในรูปแบบใด - ครู : นักเรียนพอใจกับลายมือของตนเองหรือไม่ เพราะอะไร - ครู : นักเรียนคิดว่า ลายมือแบบใดที่ควรนำไปใช้เป็นแบบอย่าง เพราะอะไร <p>๓. ครูสรุปจุดเด่นของลายมือแต่ละแบบ และตั้งคำถามต่อไปว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : จะทำอย่างไรจึงจะเขียนหนังสือได้สวยงามเหมือนแบบที่เราดู 	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของการคัดลายมือ</p> <p>๒. นักเรียนดูตัวอย่างการคัดลายมือทั้ง ๒ แบบ และเปรียบเทียบกับลายมือของตนเอง จากนั้นก็ตอบคำถาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : แบบที่ ๑, แบบที่ ๒ (ตามความจริง) - นักเรียน : พอใจ / ไม่พอใจ เพราะ..... - นักเรียน : แบบที่ ๑ เพราะลายมืออ่านง่ายและสวยงามเป็นระเบียบ <p>๓. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับจุดเด่นของลายมือ แต่ละแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เขียนให้ถูกต้องตามการเขียนอักษรไทยเขียนอย่างตั้งใจ 	<p>๑. ตัวอย่างในการคัดลายมือ</p> <p>๒. วิดีทัศน์การคัดลายมือ</p> <p>๓. คำถาม</p> <p>๔. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๓</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p> <p>๓. ประเมินการคัดลายมือ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการคัดลายมือ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สูวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย		
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>๔. ครูกล่าวว่า การเขียนด้วยลายมือที่ถูกต้อง เป็นระเบียบ สวยงาม คือ สิ่งสำคัญในการใช้สื่อสาร จากนั้นครูแจ้งนักเรียนว่าวันนี้เราจะเรียน เรื่อง การคัดลายมือ โดยจะได้เรียนรู้หลักการคัดลายมือ และฝึกคัดลายมือที่ถูกต้องตามรูปแบบ</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำนักเรียนให้อภิปรายความรู้ด้วยการศึกษาเกี่ยวกับประเด็น ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การคัดลายมือ ๒. ลักษณะของลายมือ ๓. หลักการคัดลายมือ ๔. รูปแบบตัวอักษร ๕. สมมาตรระหว่างการคัด <p>๒. ครูให้นักเรียนศึกษาตัวอักษรที่อยู่ในผลงานการคัดลายมือของผู้ที่ชนะการประกวดว่ามีความสวยงามหรือไม่</p>	<p>๔. นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการคัดลายมือ จากนั้นเข้าสู่บทเรียน</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้ด้วยการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นที่ครูกำหนดให้ โดยไล่ไปที่ละประเด็นตาม ประเด็นที่ ๑ - ๕</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาและสังเกตตัวอักษรที่อยู่ในผลงานการคัดลายมือของผู้ที่ชนะการประกวด</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๓ คัดลายมือ สื่อภาษา</p> <p>- ผลงานการคัด ลายมือที่ชนะการ ประกวด</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. จากนั้นครูตั้งคำถามว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนลองพิจารณาดูว่า ทำไมข้อความที่นักเรียนเห็นจากตัวอย่างจึงมีความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย <p>๔. ครูเปิดวิดีโอเรื่อง การคัดลายมือ ให้นักเรียนชมและตั้งคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : จากการชมวิดีโอ นักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้าง <p>๕. ครูพานักเรียนร่วมกันสรุปหลักการคัดลายมือว่าควรปฏิบัติอย่างไร ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเน้นย้ำเรื่องมารยาทในการเขียน</p> <p>ตัวอย่าง หลักการคัดลายมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ เขียนด้วยตัวบรรจง เป็นระเบียบ สวยงาม ☛ เว้นช่องไฟให้เท่ากัน เพื่ออ่านง่ายสบายตา ☛ ท่าทางในการนั่งเขียน ต้องถูกต้อง เหมาะสม ฯลฯ 	<p>๓. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ตัวอักษรสวยงาม เป็นระเบียบ มีการเว้นช่องไฟสม่ำเสมอ ตัวบรรจง เป็นต้น <p>๔. นักเรียนชมวิดีโอเรื่อง การคัดลายมือ และตอบคำถามจากการฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ได้ความรู้เกี่ยวกับการคัดลายมือให้สวยงามต้องเขียนตัวอักษรให้ถูกต้อง วางสระให้ถูกที่ เว้นช่องไฟให้สม่ำเสมอ เขียนด้วยความตั้งใจ <p>๕. นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการคัดลายมือเป็นแผนภาพความคิด</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ ผู้วรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา และตรวจสอบความเข้าใจที่ถูกต้องอีกครั้ง ก่อนลงมือปฏิบัติ</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนฝึกคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดในใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา</p> <p>๓. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อประเมินผลงานการคัดลายมือร่วมกัน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของกลุ่ม กลุ่มละ ๑ ผลงาน แล้วมานำเสนอหน้า ชั้นเรียน พร้อมให้เหตุผลประกอบในการคัดเลือกโดยครูตั้งคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าผลงานของเพื่อนที่ออกมา นำเสนอมีส่วนใดที่ดีและส่วนใดที่ควรพัฒนา</p>	<p>๑. นักเรียนรับใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา และตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการทำใบงานที่ถูกต้องอีกครั้ง ก่อนลงมือปฏิบัติ</p> <p>๒. นักเรียนคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดในใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกัน ประเมินผลงานของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มคัดเลือก ผลงานที่ดีที่สุด และนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนพร้อมให้เหตุผลประกอบการเลือก</p> <p>- นักเรียน : ส่วนที่ดี คือ ลายมือเป็นระเบียบ อ่านง่ายสบายตา ส่วนที่ต้องพัฒนา คือ รูปแบบของตัวอักษรควรเขียนให้ถูกต้องตามแบบกระทรวง</p>	- ใบงานที่ ๓ คัดลายมือ สื่อภาษา		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูกล่าวชมเชยนักเรียนที่ได้รับคัดเลือกให้นำเสนอผลงานพร้อมทั้งให้กำลังใจ นักเรียนทุกคน เพื่อการพัฒนาตนเองต่อไป</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามเพื่อนำสรุป ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ความรู้อะไร ได้คุณธรรมเรื่องใด และจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>๒. ครูขึ้นสรุปความรู้ เป็นแผนผังความคิด</p> <p>๓. ครูมอบหมายให้นักเรียนไปออกแบบแผ่นป้าย สุภาชิต หรือป้ายคำคม แล้วให้นักเรียนเขียนด้วยลายมือที่สวยงามตัวบรรจง แล้วมานำเสนอ จากนั้น สามารถนำไปติดตามต้นไม้ได้ กลายเป็นต้นไม้พูดได้หรือเรียกว่าต้นไม้ให้ข้อคิด</p>	<p>๕. นักเรียนแสดงความยินดี พร้อมทั้งปรบมือให้กำลังใจเพื่อน</p> <p>๑. นักเรียนตอบคำถามตามสิ่งที่ตนเองได้รับการเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ได้รับความรู้เรื่อง การคัดลายมือที่ดีและถูกต้องตามหลักการคัดลายมือ ☛ การมีมารยาทในการเขียน <p>๒. นักเรียนสรุปความรู้ในบทเรียนร่วมกับครู</p> <p>๓. นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้ตามที่ครูมอบหมายไปออกแบบแผ่นป้ายสุภาชิต คำคม สอนใจ แล้วเขียนด้วยลายมือที่สวยงามตัวบรรจงเต็มบรรทัด เป็นการบ้าน แล้วนำเสนอ</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ</p> <p>Power Point</p> <p>๓. ตัวอย่างแผ่นป้ายคำคม</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา
- ๔) วีดิทัศน์ เรื่อง การคัดลายมือ
- ๕) ตัวอย่างการคัดลายมือ
- ๖) ตัวอย่างแผ่นป้ายคำคม

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการคัดลายมือตัวบรรจงได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้	- ประเมินการคัดลายมือของนักเรียน	- แบบประเมินการคัดลายมือสื่อภาษา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มารยาทในการเขียน	- สังเกตมารยาทในการเขียน	- คำถาม - แบบสังเกตมารยาทในการเขียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารเขียนสื่อสารด้วยลายมือตัวบรรจงตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างมีมารยาทในการเขียน (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการเขียนคัดลายมือ	- แบบประเมินการเขียนคัดลายมือ โดยใช้กิจกรรมการคัดลายมือ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การคัดลายมือสื่อภาษา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. รูปแบบ ตัวอักษร	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบที่ กำหนดทั้งหมด	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบที่ กำหนดบางส่วน บกพร่อง	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบที่ กำหนดบกพร่อง เป็นส่วนใหญ่	คัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัด ไม่ถูกต้องตามแบบ ที่กำหนด
๒. การเขียนคำ และวรรคตอน	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนถูกต้อง เป็นส่วนน้อย	เขียนคำ และเว้น วรรคตอนไม่ ถูกต้องเป็นจำนวน มาก
๓. ความสะอาด เรียบร้อย	ตัวอักษรสม่ำเสมอ เรียบร้อย สวยงาม ผลงานสะอาด ไม่มี รอยลบขีดฆ่า	ตัวอักษรสม่ำเสมอ เรียบร้อยสวยงาม ผลงานสะอาด มี รอยลบขีดฆ่า ๑-๒ แห่ง	ตัวอักษรไม่ค่อย สม่ำเสมอ ผลงาน ไม่สะอาด มีรอย ลบขีดฆ่า ๓-๕ แห่ง	ตัวอักษรไม่ สม่ำเสมอ มีรอยลบขีดฆ่า มากกว่า ๖ แห่ง
๔. ส่งตามเวลาที่ กำหนด	เสร็จตามเวลาที่ กำหนด	-	-	ไม่เสร็จตามเวลาที่ กำหนด
๕. มารยาท ในการเขียน	มีสมาธิ และตั้งใจ ในการเขียนอย่าง สม่ำเสมอ ไม่พูด ไม่คุย และไม่เล่น ระหว่างทำงาน	ตั้งใจในการเขียน อย่างสม่ำเสมอ ไม่ พูด ไม่คุย และไม่ เล่นระหว่างทำงาน	ตั้งใจในการเขียน พอสมควร พูด คุย และเล่นระหว่าง ทำงานเป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจในการ เขียน พูด คุย และ เล่นระหว่างทำงาน ตลอดเวลา ต้องคอยตักเตือน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสื่อภาษา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การคัดลายมือ

การคัดลายมือ เป็นการฝึกเขียนเบื้องต้นที่จำเป็นต้องฝึกปรือตั้งแต่เยาว์วัยให้เคยชินกับการเขียนที่สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเขียนได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว รวดเร็วสวยงาม น่าอ่าน บางคนคิดว่าลายมือไม่สำคัญนัก ถ้าการเขียนนั้นมีเนื้อเรื่องดี มีการแสดงความคิดเห็น ลีลาและสำนวนโวหารดีก็เพียงพอแล้วถือเป็นความเข้าใจผิด เพราะลายมืออ่านไม่ออกไม่ชัดเจน ผู้อ่านก็อ่านไม่ออกทำให้ไม่เข้าใจ ไม่ทราบคุณค่าของงานเขียนว่าดีอย่างไร

จุดประสงค์ของการคัดลายมือ

การคัดลายมือมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาไปสู่ทักษะการเขียน การฝึกคัดลายมือจึงมีจุดประสงค์สำคัญ ดังนี้

๑. เพื่อฝึกการเป็นผู้มีสมาธิในการเขียนตัวอักษรไทย
๒. เพื่อให้เขียนตัวอักษรไทยได้ถูกต้องตามหลักวิธีการต่าง ๆ
๓. เพื่อให้รู้จักการจัดระเบียบ การเว้นวรรค และเว้นช่องไฟได้ประณีต อ่านง่าย สบายตา
๔. เพื่อให้รู้จักสังเกตแบบอย่างตัวอักษรที่ถูกต้องสวยงามและนำไปเป็นตัวอย่างในการเขียน
๕. เพื่อให้มีความภาคภูมิใจ รักการเขียนภาษาไทยอันเป็นมรดกและภาษาประจำชาติไทย

หลักและวิธีคัดลายมือ

๑. อ่านข้อความที่จะคัดให้จบก่อนคัด เพื่อทำความเข้าใจข้อความ
๒. เริ่มคัดตัวอักษรจากหัวไปหางเสมอโดยไม่ยกดินสอ
๓. ไม่เขียนตัวอักษรแบบนั่งเส้น หมายถึง ส่วนกลางของตัวอักษรทับเส้นบรรทัดโดยตลอด เช่น ตัว ข ฐานล่างของเส้นจะไม่ลากตรงที่เดียว จะมีรอยหยักตรงมุมซ้ายเล็กน้อย
๔. ถ้าคัดลายมือครึ่งบรรทัด ขนาดความสูงของตัวอักษรด้านบนต้องสูงเท่ากันโดยตลอด
๕. คัดตัวอักษรและข้อความด้วยตัวตรงเสมอแนวเดียวกัน ตัวอักษรไม่เอนเอียง โย้ไปข้างหน้าหรือหลัง

หลักและวิธีคัดลายมือ (ต่อ)

๖. เว้นระยะช่องไฟระหว่างตัวอักษรให้ห่างเสมอกัน
๗. ถ้าเขียนผิดหรือจำเป็นต้องลบ ต้องระมัดระวังเรื่องความสะอาด ก่อนเขียนใหม่ต้องลบรอยเก่าให้สะอาดเรียบร้อยเสียก่อน
๘. สระและวรรณยุกต์ต้องวางให้ถูกที่
๙. ขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษรและสระต้องตรงตามแบบ
๑๐. ควรควบคุมอัตราความเร็วในการเขียน อย่าเขียนเร็วเกินไป
๑๑. ต้องระมัดระวังอย่าคัดให้ตกหล่น การเว้นวรรคตอนต้องถูกต้อง
๑๒. เมื่อคัดจบต้องอ่านทบทวนและตรวจสอบอีกครั้ง

ประโยชน์ของการคัดลายมือ

๑. ช่วยฝึกสมาธิให้แก่ผู้ที่คัดลายมือ เพราะการคัดลายมือจะต้องใช้สมาธิในการคัดสูงมาก
๒. ช่วยให้จิตใจสงบลง เข้าใจในสิ่งที่เขียน สติไม่วอกแวก ใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เขียน
๓. ช่วยให้สมองซีกซ้ายและซีกขวาประสานกัน ทำงานเท่ากันได้ และเสริมความคิดได้ดี
๔. ช่วยเพิ่มทักษะความรู้ในสิ่งที่เขียน เพราะขณะที่เขียนคัดไป ก็จะได้อ่านสิ่งนั้นไปด้วย

บทกลอน “การคัดลายมือ”

เขียนลายมือมีหลักรู้จักนั่ง	ตัวต้องตั้งตรงแนบถูกแบบอย่าง
จับดินสอปากกาถูกท่าทาง	สมุดวางพลาถ่วงเพ่งแล้วเล็งแล
ค่อยเขียนไปให้งามตามส่วนสัดส่วน	ช่องไฟจัดวัดกะระยะแน่
สระหรือเครื่องหมายอย่าย้ายแปร	ตั้งใจแน่วมีระเบียบเรียบร้อย
	ที่มา : แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม ๒
	กระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ

ตัวอักษรแบบกระทรวงศึกษาธิการ

พยัญชนะ

ก ข ฃ ค ฅ ฉ ง จ ฉ
 ฐ ฑ ฒ ณ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ
 ณ ด ต ถ ท ธ น บ ป
 ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล
 ว ศ ษ ส ห ฬ อ ฮ

สระ

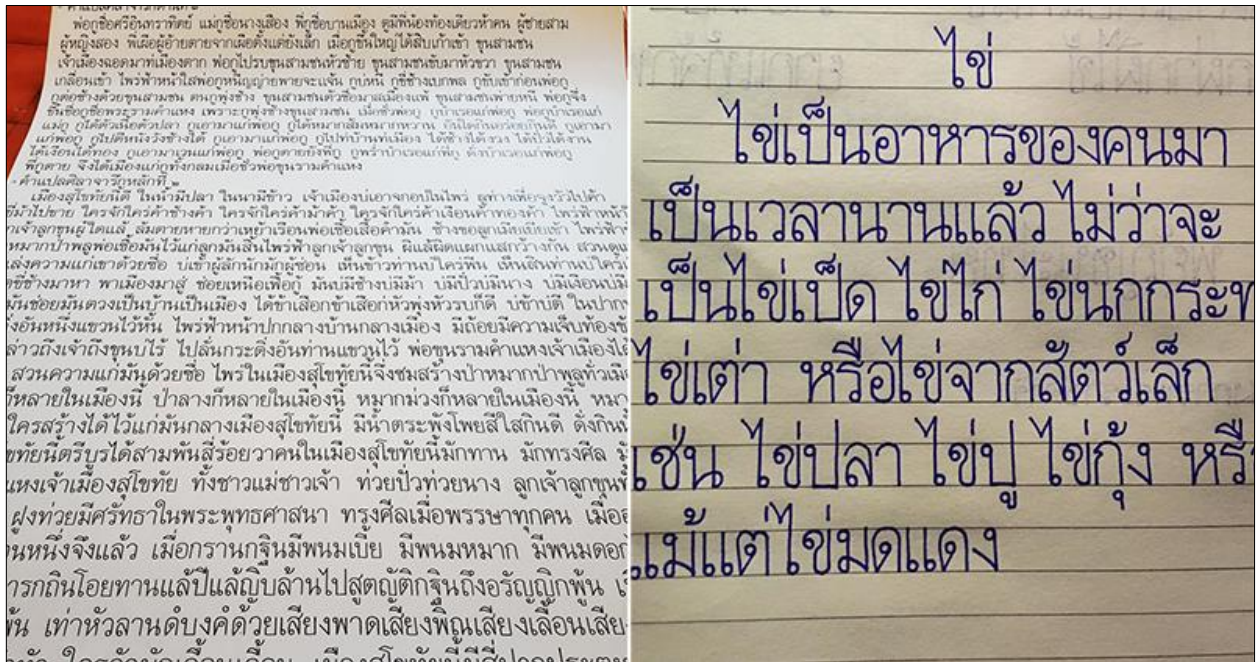
ะ ำ ิ ึ ุ ู ื ุ ุ
 ัว ำ ไ ใ โ ฤ ฎ

Scanned with
CamScanner

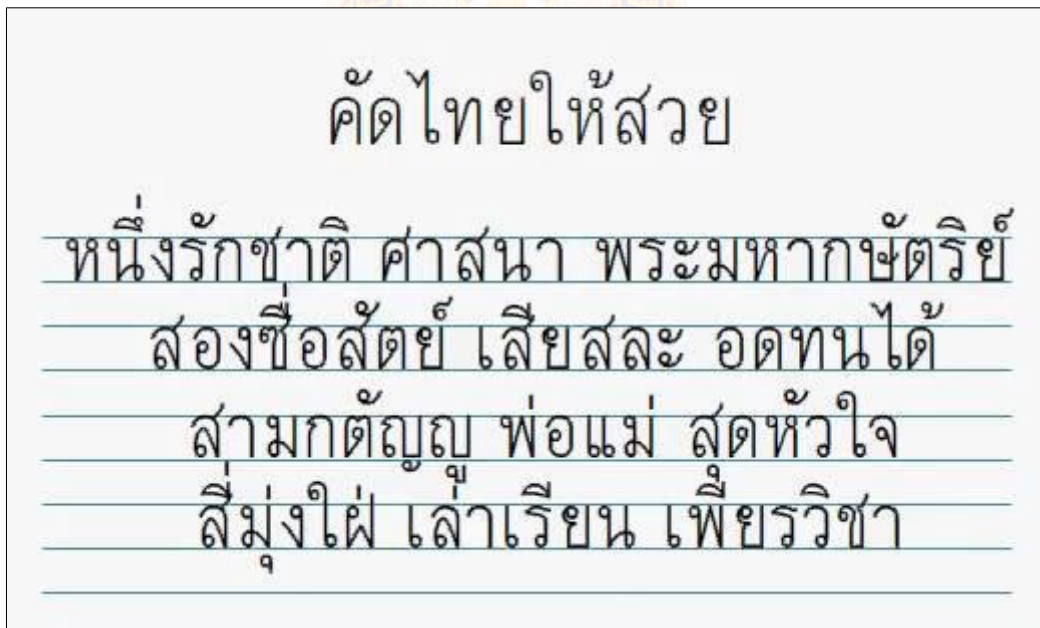
ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ

ตัวอย่าง ลายมือที่สวยงาม เป็นระเบียบ

ที่มา Facebook โดย พิชัยยุทธ เกตุสุวรรณ

ที่มา Facebook โดย บัญญพนต์ พลสิทธิ์

แหล่งที่มาของข้อมูล : <https://www.pinterest.com/pin>

ตัวอย่าง ลายมือที่สวยงาม เป็นระเบียบ

การศึกษามือ (ม.๔ - ๖)

ชื่อ นางสาวพัชชานันท์ ลุก จันทะนนตรี
 ชั้น ม.๔ โรงเรียน สารคามพิทยาคม สังกัด สพม. เขต ๒๖

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
 สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๒๐ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระนามเดิม อัมพร
 ประสัดตพงศ์ นายอ อมพร โดยทรงเริ่มดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์
 พ.ศ. ๒๕๖๐ และทรงเป็นเจ้าอาวาสวัดวาขบพิชสถิตมหาสีมาราม วาฬวิหาร
 ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุตและแม่กองงาน
 พระธรรมทูต

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
 ประสูติเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๐ ตรงกับแรม ๑๒ ค่ำ เดือน
 ปีกะเถ ณ ตำบลบางป่า อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี พระชนกชื่อ น
 ประสัดตพงศ์ พระชนนีชื่อ ตาล ประสัดตพงศ์ เป็นบุตรคนที่ ๒ จากพี่น้อง
 ๙ คน มีพระอนุชาหนึ่งโอรสคือ พระเทพสุเมธี (ไสว วฑฒโน) ที่ปรึกร
 จังหวัดราชบุรี เจ้าอาวาสวัดศรีสุริยวงศาามวราวิหาร จังหวัดราชบุรี ด
 สมเด็จพระสังฆราช

วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
 มหเทพยวรางกูรมีพระราชโองการโปรดสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช
 สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๒๐ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และได้เสด็จ
 ราชดำเนินไปประกอบพระราชพิธีสถาปนา เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์
 เวลา ๑๖.๕๐ น. ณ พระโอบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยนิ
 พระราชาคณะกรรมการมหาเถรสมาคม

เจ้าของผลงาน : นางสาวพัชชานันท์ จันทะนนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ (ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑)
 โรงเรียนสารคามพิทยาคม อ.เมืองสารคาม จ.มหาสารคาม

ใบงานที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสี่อภาษา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง คัดลายมือสี่อภาษา
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนคัดลายมือจากข้อความที่กำหนดให้ ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบของกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีความสวยงาม สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อย

นิทานคติสอนใจของไทย มักเป็นเรื่องที่มีขนาดไม่ยาวนัก การดำเนินเรื่องก็ไม่ซับซ้อน ตัวละครอาจเป็นคนหรือสัตว์ก็ได้ เรื่องหนึ่ง ๆ อาจมีตัวละครประมาณ ๒ - ๔ คน แนวคิดที่ปรากฏในนิทานประเภทนี้ คือ คุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม และผลแห่งกรรม โดยชี้ให้เห็นว่าการประกอบกรรมดีย่อมได้ดี และการประกอบกรรมชั่วย่อมได้ชั่ว กรรมดีที่นำผลดีมาให้ ได้แก่ ความกตัญญูรู้คุณ ความเมตตากรุณา ความซื่อสัตย์ ฯลฯ ส่วนกรรมชั่วที่นำผลร้ายมาให้ คือ การกระทำที่ตรงกันข้าม ได้แก่ ความไม่กตัญญู ความใจร้าย ความทุจริต ฯลฯ ทั้งนี้ ก็เพื่อสอนให้เราทุกคนเป็นคนดี ละเว้นความชั่ว ทำจิตใจให้บริสุทธิ์

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน สาระสำคัญจากการอ่านจะเป็นความรู้และข้อคิดสำคัญที่สามารถนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านเร็วและจับใจความ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการอ่านเร็วและจับใจความสำคัญได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- อ่านได้เร็วตามเวลาที่กำหนดและจับใจความสำคัญได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- เห็นความสำคัญของการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านจับใจความในเวลาที่กำหนด โดยสรุปประเด็นสำคัญได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร และนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านจับใจความในเวลาที่กำหนด โดยสรุปประเด็นสำคัญได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร และนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอ่านเร็วและจับใจความสำคัญได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านได้เร็วตามเวลาที่กำหนดและจับใจความสำคัญได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจ้งนักเรียนว่า วันนี้พานักเรียนทำกิจกรรม “อ่านเร็วไว...จำไปสรุป” โดยเป็นการอ่านข้อความที่มีความยาว ๒-๓ บรรทัด ดังนี้</p> <p style="padding-left: 20px;">“การดำรงตนเป็นคนดีมีคุณธรรมต่อสังคมเป็นสิ่งที่มีมนุษย์พึงกระทำ เพราะเราอยู่รวมกันเป็นกลุ่มไม่ว่าจะกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ก็ต้องการคนดีด้วย กันทั้งนั้น”</p> <p>กติกากิจกรรมมี ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านข้อความในเวลาที่กำหนด ๓๐ วินาที ☛ เขียนสรุปใจความให้ถูกต้องและใกล้เคียงกับข้อความเดิมมากที่สุด <p>๒. หลังจากทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อย ครูตั้งคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากกิจกรรมนี้บ้าง - ครู : แล้วต้องทำอย่างไรจึงจะชนะเกมนี้ได้ 	<p>๑. นักเรียนฟังข้อตกลงเกี่ยวกับการทำกิจกรรม “อ่านเร็วไว...จำไปสรุป” โดยอ่านข้อความดังนี้</p> <p style="padding-left: 20px;">“การดำรงตนเป็นคนดีมีคุณธรรมต่อสังคมเป็นสิ่งที่มีมนุษย์พึงกระทำ เพราะเราอยู่รวมกันเป็นกลุ่มไม่ว่าจะกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ก็ต้องการคนดีด้วยกันทั้งนั้น”</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ได้ฝึกการอ่านเร็ว ฝึกความจำ - นักเรียน : ต้องอ่านให้เร็ว/จำข้อความให้ได้ 	<p>๑. เกมอ่านเร็วไว จำไปสรุป</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๔</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p> <p>๓. ประเมินการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นความสำคัญของการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>- ครู : เราสามารถพัฒนาการอ่านให้เร็วขึ้นได้หรือไม่ โดยการทำอะไร</p> <p>๓. ครูพูดว่า การอ่านเร็วเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของการอ่าน และจะต้องสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้ จากนั้นแจ้งว่าจะเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความ</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนจับกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความจากการอ่านใบความรู้ที่ ๔ แล้วสรุปหลักการลงในใบงานที่ ๔ (ตอนที่ ๑)</p> <p>๒. จากนั้นครูถามกระตุ้นความคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความสำคัญอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า การอ่านเร็วสัมพันธ์กับการจับใจความอย่างไร</p>	<p>- นักเรียน : พัฒนาได้โดยฝึกอ่านหนังสือให้คล่อง อ่านหนังสือทุกวัน จำเรื่องที่อ่านให้แม่นยำ</p> <p>๓. นักเรียนเข้าสู่บทเรียน โดยสนทนากการอ่านเร็วร่วมกับคุณครู</p> <p>๑. นักเรียนจับกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความจากการอ่านใบความรู้ที่ ๔ แล้วสรุปหลักการลงในใบงานที่ ๔ (ตอนที่ ๑)</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบ เช่น</p> <p>- นักเรียน : เป็นการอ่านวิเคราะห์ แยกแยะ เพื่อสรุปประเด็นสำคัญ</p> <p>- นักเรียน : การอ่านเร็วทำให้รู้และเข้าใจเนื้อหาแล้วจับใจความได้เร็วตามมา</p>	<p>๑. ใบความรู้ที่ ๔ การอ่านเร็วและจับใจความ</p> <p>๒. ใบงานที่ ๔ การอ่านเร็วและจับใจความ (ตอนที่ ๑)</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>- ครู : จากการศึกษาใบความรู้ นักเรียนได้ความรู้เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความอย่างไรบ้าง</p> <p>- ครู : บทความส่วนใหญ่จะมีใจความสำคัญของเรื่องให้ตั้งเป้าหมายในการค้นหาสาระสำคัญ ซึ่งจะหาจากจุดใดได้บ้าง</p> <p>๓. ครูยกตัวอย่างบทอ่าน เรื่อง “นกกระเรียน ห่านและเหยี่ยว” ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านเร็วและจับใจความ</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเรื่อง “นกกระเรียน ห่าน และเหยี่ยว” โดยครูใช้คำถามดังนี้</p> <p>- ครู : ตัวละครที่สำคัญคือใคร</p> <p>- ครู : เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน</p> <p>- ครู : สรุปเหตุการณ์สำคัญได้อย่างไร</p>	<p>- นักเรียน : การอ่านเร็วต้องอ่านเรื่องคร่าว ๆ กวาดสายตาด้วย ความรวดเร็ว หาสาระสำคัญ มีสมาธิในการอ่าน อ่านโดยละเอียด</p> <p>- นักเรียน : การจับใจความสำคัญต้องตั้งคำถามและหาคำตอบว่า เรื่องที่อ่านมีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร</p> <p>๓. นักเรียนได้ฝึกอ่านเร็วและจับใจความ เพื่อเป็นแนวทางก่อนทำกิจกรรมในใบงานที่ ๔ ตอนที่ ๒</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของ เรื่อง “นกกระเรียน ห่านและเหยี่ยว” ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : นกกระเรียน ห่าน และเหยี่ยว</p> <p>- นักเรียน : สระน้ำแห่งหนึ่ง</p> <p>- นักเรียน : นกกระเรียนสัญญาว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีกับห่าน และชวนห่านขึ้นมาหากินบนบก</p>	<p>- บทอ่านเรื่อง นกกระเรียน ห่าน และเหยี่ยว</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>- ครู : ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร</p> <p>- ครู : ได้ข้อคิดอะไรจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนอ่านเร็ว จากเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต” โดยกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่าน ๕ นาที แล้วทำใบงานที่ ๔ ใน ตอนที่ ๒ โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้มากที่สุดและครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด โดยใช้เวลา ๕ นาที</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนนำผลงานส่งคุณครู เพื่อใช้แข่งขันตอบคำถาม โดยการสุ่มเลือกคำถามจากทุกกลุ่มที่ได้สาระครอบคลุมเนื้อเรื่องจากต้นจนจบเรื่อง</p> <p>๓. ครูบอกกติกาการแข่งขันตอบคำถามมี ดังนี้</p> <p>☛ ครูจะสุ่มเลือกคำถามจากแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คำถาม / รอบ</p>	<p>- นักเรียน : ห้ามถูกเหยี่ยวจับไปกินเป็นอาหาร ส่วนนกกระเรียนไม่ช่วยและบินหนีไป</p> <p>- นักเรียน : อย่าไวใจทาง อย่าวางใจคน</p> <p>๑. นักเรียนอ่านเร็ว จากเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต” แล้วทำใบงาน ที่ ๔ ตอนที่ ๒ โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้มากที่สุดและครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด โดยใช้เวลา ๕ นาที</p> <p>๒. นักเรียนส่งผลงานใบงานต่อครู เพื่อใช้แข่งขันในการตอบคำถาม</p> <p>๓. นักเรียนเล่นเกมการตอบคำถามจากการอ่านเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต”</p>	<p>- ใบงานที่ ๔ การอ่านเร็วและจับใจความ (ตอนที่ ๒)</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<ul style="list-style-type: none"> ☛ กลุ่มใดตอบคำถามได้ให้ยกมือ (ยกเว้นเจ้าของคำถาม) ครูจะเป็นผู้เรียกให้ตอบคำถาม ☛ กลุ่มใดตอบคำถามได้ถูกต้องจะได้คะแนน ๑ คะแนน เจ้าของคำถามได้ ๑ คะแนน ☛ หากเพื่อนตอบคำถามข้อใดไม่ได้ เจ้าของคำถามเฉลยได้จะได้คะแนน ๒ คะแนน คือ คะแนนคำถามและคำตอบ ☛ กลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนโดยการอภิปรายเรื่อง หลักการอ่านเร็วอย่างถูกวิธีและแนวทางในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยครูใช้คำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การอ่านเร็วมีประโยชน์อย่างไร - ครู : นักเรียนมีแนวทางในการนำความรู้เรื่องการอ่านเร็วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร 	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนโดยการอภิปรายเรื่อง หลักการอ่านเร็วอย่างถูกวิธีและแนวทางในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ทำให้จับใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้รวดเร็ว และชัดเจน - นักเรียน : นำไปพัฒนา การอ่านของตนเองให้เร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพ 	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
- ๒) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
- ๔) เกมพรายกระซิบ
- ๕) บทอ่าน “นกกระเรียน ห่าน เหยี่ยว”
- ๖) บทอ่าน “เส้นด้ายกับชีวิต”

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านเร็วและจับใจความสำคัญได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านได้เร็วตามเวลาที่กำหนดและจับใจความสำคัญได้	- ประเมินการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ	- แบบประเมินการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการอ่านเร็วและการอ่านจับใจความ	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารอ่านจับใจความในเวลาที่กำหนดโดยสรุปประเด็นสำคัญได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารและนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการอ่านเร็วและอ่านจับใจความสำคัญ	- แบบประเมินสมรรถนะการอ่านเร็วและอ่านจับใจความสำคัญ จากการอ่านเรื่อง เส้นด้ายกับชีวิต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตั้งคำถาม จากเรื่อง	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา ทั้ง ๕ ข้อ	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา เพียง ๔ ข้อ	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา เพียง ๒-๓ ข้อ	ตั้งคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจนตามเนื้อหา เพียง ๑ ข้อ
๒. การตอบคำถาม จากเรื่อง	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วนตาม เนื้อหา ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องชัดเจน ครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. ใจความสำคัญ ถูกต้องชัดเจน	บอกเนื้อหาสาระ ถูกต้อง ได้ใจความ ต่อเนื่องกัน	บอกเนื้อหาสาระ ได้ถูกต้องแต่รวกวน บ้างเล็กน้อย	บอกเนื้อหาสาระ ได้ถูกต้องแต่รวกวน เป็นส่วนใหญ่	บอกเนื้อหาสาระ ไม่ถูกต้องและ รวกวนไปมา
๔. การบอกข้อคิด	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น ถูกต้อง และชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องชัดเจน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นเล็กน้อย และไม่ค่อยชัดเจน	บอกข้อคิดของ เรื่องไม่ชัดเจน
๕. เวลาในการอ่าน	เวลาของการอ่าน อยู่ภายในเวลาที่ กำหนด	เกินไป ๑ นาที	เกินไป ๒ นาที	เกินตั้งแต่ ๓ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านเร็ว

การอ่านเร็ว ถือเป็นวิธีการจับใจความอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องใช้ความเร็วในการอ่าน เพื่อค้นหา คำตอบ หรือค้นหาประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน

อัตราเร็วในการอ่าน

อัตราเร็วในการอ่าน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน เช่นเดียวกับความถูกต้องของการอ่าน ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผู้อ่าน คือ จับใจความได้ถูกต้อง แต่อ่านช้า ซึ่งจะพบว่าอัตราเร็วในการอ่านมีความสัมพันธ์ด้านลบกับการอ่าน คือ อ่านช้า แต่จับใจความได้ถูกต้อง แต่ถ้าอ่านเร็ว จะจับใจความได้ไม่ถูกต้อง

“อัตราเร็ว จึงหมายถึง การอ่านด้วยความถูกต้องตามเนื้อหาที่เหมาะสมกับเวลา” เพราะ สารเนื้อหาวิชาการ ต้องการความละเอียดรอบคอบในการอ่านต้องใช้เวลาดูมากกว่าสารเนื้อหาบันเทิง “ดังนั้น การอ่านเร็วจึงต้องคำนึงถึงความยากง่ายของสารเป็นหลักด้วย”

วัตถุประสงค์ของการอ่านเร็ว

เพื่อพัฒนาอัตราเร็วในการอ่านให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อ่าน โดยมีความถูกต้องในใจความ

ลำดับขั้นของการอ่านเร็ว

๑. ขั้นก่อนอ่าน

เป็นขั้นที่เตรียมตัวให้พร้อมที่จะอ่าน เช่น การกวาดสายตาในการอ่าน การเตรียมนาฬิกาจับเวลาเพื่อใช้จับเวลาในการอ่าน

๒. ขั้นอ่าน

เริ่มต้นอ่านชื่อเรื่อง พยายามทำความเข้าใจความหมายของชื่อเรื่อง จากนั้นเริ่มอ่านเนื้อหาไปที่ละบรรทัดอย่างรวดเร็ว และจับใจความแต่ละย่อหน้าให้ได้

๓. ขั้นหลังอ่าน

บันทึกเวลาเมื่ออ่านจบว่าอ่านใช้ไปทั้งหมดกี่นาที แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จดบันทึกสาระสำคัญ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน และตรวจสอบคำตอบ

ที่มา : สรุปรมาจากคู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย (๒๕๕๘), พิมพ์ครั้งที่ ๓
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการฝึกอ่านเร็ว

๑. มีสติ มีสมาธิ และมีความตั้งใจในการอ่าน
๒. ฝึกกวาดสายตาในขณะที่อ่าน โดยกวาดสายตาไปที่ตัวหนังสือ มองตั้งแต่บรรทัดแรกไล่ไปจนถึงบรรทัดสุดท้ายอย่างรวดเร็ว ๑ รอบก่อน จากนั้นจึงกลับมาอ่านใหม่อีกครั้งเฉพาะข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ
๓. ฝึกเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา และพยายามปรับปรุงการเคลื่อนไหวของสายตาให้รวดเร็วขึ้น
๔. ฝึกอ่านข้ามคำ โดยข้ามคำที่ไม่สำคัญ อ่านเฉพาะข้อความที่สำคัญอย่างรวดเร็ว
๕. ฝึกฝนการอ่านตามวิธีขั้นต้นอย่างสม่ำเสมอ
๖. กำหนดเวลาและบันทึก ความก้าวหน้าของอัตราเร็วในการอ่านแต่ละครั้ง

การอ่านจับใจความ

ใจความ ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ หมายถึง ส่วนสำคัญของเรื่อง ตรงข้ามกับ พลความ ซึ่งหมายถึง ส่วนที่ไม่สำคัญของเรื่อง

ใจความจะมีปรากฏอยู่ตามย่อหน้าต่าง ๆ ของเรื่อง ที่อ่าน ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นประโยคที่เป็นส่วนสำคัญปรากฏในส่วนต้น ส่วนกลาง หรือส่วนท้ายของย่อหน้า

การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง หรือความคิดหลักของเรื่อง ที่อ่าน โดยใจความจะต้องเป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ที่ครอบคลุมสาระของเรื่อง ที่อ่าน

ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ จะมีเพียง ๑ ใจความเท่านั้น

หลักการอ่านจับใจความ

- ข้อที่ ๑** อ่านชื่อเรื่อง แล้วทำความเข้าใจชื่อเรื่อง โดยทั่วไปชื่อเรื่องมักจะเป็นแนวทางเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ถ้าไม่เข้าใจชื่อเรื่อง ให้ค้นหาความหมายจากพจนานุกรม
- ข้อที่ ๒** เริ่มอ่านทีละย่อหน้าให้เข้าใจ แล้วค้นหาประเด็นสำคัญหรือใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ซึ่งอาจปรากฏอยู่ตอนต้น ตอนกลาง หรือตอนท้ายก็ได้ โดยเรื่องหนึ่ง ๆ อาจมีย่อหน้าเดียวหรือหลายย่อหน้าก็ได้
- ข้อที่ ๓** ชีตเส้นใต้ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ แล้วเขียนสรุปไว้ในสมุดบันทึก ส่วนไหนที่ไม่สำคัญ ไม่ต้องนำมาเขียน
- ข้อที่ ๔** นำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเขียนเรียงเรียงให้เข้าใจ ด้วยสำนวนภาษาของเราเอง ควรเขียนให้สั้น กระชับ และสละสลวย
- ข้อที่ ๕** ตรวจสอบความถูกต้อง และนำเสนอใจความสำคัญ

บทอ่าน เรื่อง “นกกระเรียน ห่าน และเหยี่ยว”

นกกระเรียนตัวหนึ่ง บินมาถึงสระน้ำ เห็นห่านกำลังดำผุดดำว่ายอยู่ในสระ จึงถามห่านว่า กำลังทำอะไร ห่านจึงอธิบายให้ฟังว่า “นี่เป็นวิธีหาอาหารในน้ำของพวกเรา และถ้ามีภัยอันตราย มาเราก็สามารถดำน้ำหนีได้เช่นกัน”

“ขอเพียงเจ้ามาเป็นเพื่อนของเราเท่านั้น ต่อไปก็ไม่ต้องมัวดำผุดดำว่ายให้เสียเวลา” ฝ่าย นกกระเรียนให้คำแนะนำ “ขึ้นมาหาอาหารบนบกนี่สบายกว่า ส่วนภัยอันตรายนั้น ด้วยร่างกายที่ แข็งแรงของเรา ขอรับรองว่า จะคอยคุ้มครองให้เจ้าเอง”

ห่านหลงเชื่อที่นกกระเรียนกล่าว จึงขึ้นมาหาอาหารบนบกกับนกกระเรียน อยู่ต่อมาไม่นาน มีเหยี่ยวตัวหนึ่งกำลังบินร่อนหาเหยื่อ เหลือบมองไปเห็นห่านกำลังหากินอยู่บนบก จึงโฉบลงมาจับ ตัวได้โดยง่าย ทันใดนั้นห่านได้ตะโกนส่งเสียงร้องเรียกให้นกกระเรียนมาช่วย ซึ่งห่านคิดว่าเป็นมิตร สหายของตนจึงให้ช่วยเหลือ แต่ปรากฏว่า นกกระเรียนบินหนีเตลิดไปนานแล้ว

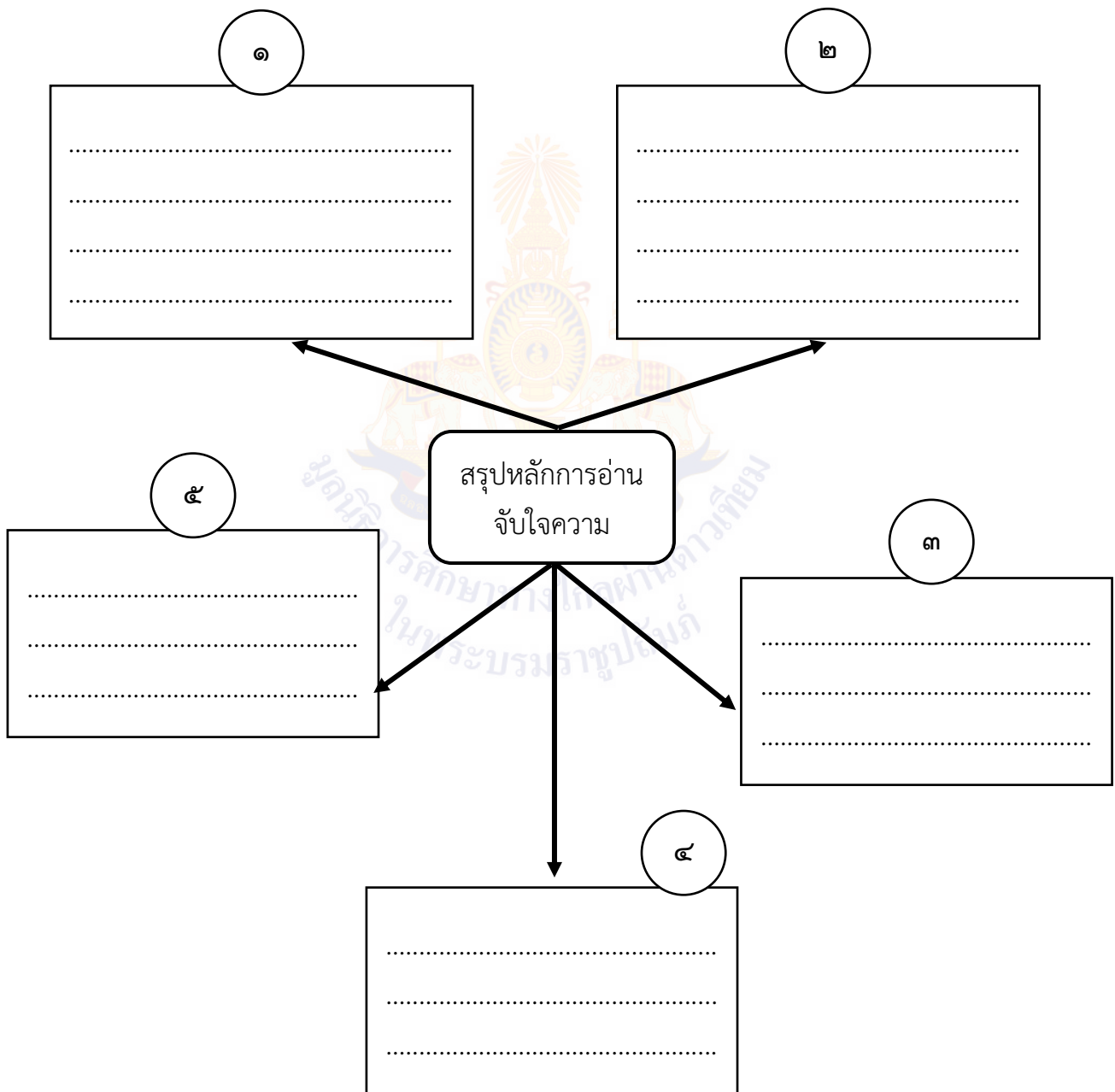
ที่มา : หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ สรุปหลักการอ่านจับใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านจับใจความด้วยแผนภาพความคิดต่อไปนี้

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ ๒ อ่านเรื่องแล้วตั้งคำถาม ตอบคำถาม และสรุปใจความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต” แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง จากนั้นสรุปใจความสำคัญ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง และแนวทางการนำไปใช้ในชีวิตจริง

บทอ่าน เรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต”

ถ้าเรามีเวลาพอที่จะนั่งดูเส้นด้ายที่พันไว้ในหลอดอย่างเป็นระเบียบ เราจะพบว่า แม้เส้นด้ายยาวหลายสิบลเมตร แต่มันก็ไม่พันกันยุ่งเหยิง หยิบมาใช้ได้ง่ายตามความต้องการ เมื่อใช้เสร็จก็เก็บเข้ากล่องด้วยความเรียบร้อย

เส้นทางชีวิตของเราก็เหมือนกัน ถ้าเราดำเนินชีวิตอย่างไม่มีหลักการและระบบระเบียบ คิดทำ กิน อยู่ไปตามอารมณ์ เมื่อเกิดปัญหาก็เก็บหมักหมมเอาไว้ หรือแก้ปัญหาไปแบบขายผ้าเอาหน้ารอด ชีวิตย่อมยุ่งเหยิง จนในที่สุดก็กลายเป็นปมเงื่อนที่รัดตัวจนตาย สายชีวิตก็เปรียบได้กับเส้นด้ายที่มีโอกาสดำเนินไปอย่างมีระเบียบหรือยุ่งเหยิงซับซ้อน เกิดเป็นปมเงื่อนที่แกะไม่ออกตามกระแสพัดพาของอารมณ์ที่หวนไหวตามสภาพแวดล้อม สายชีวิตที่ไม่ยุ่งเหยิงก็เหมือนเส้นด้ายที่กรอไว้อย่างเป็นระเบียบ สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ไม่สะดุด หรือหยุดชะงัก

การใช้จ่ายเป็นอย่างที่เห็นได้ชัด ในชีวิตของคนเราเมื่อยังเล็กก็ต้องพึ่งพาพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย หรือญาติพี่น้อง หรือบุคคลที่เลี้ยงดูเรามา แต่พอโตขึ้นเราสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ รู้จักคิดวางแผน รายได้กับรายจ่ายในชีวิตประจำวันให้เหมาะสมกับฐานะ รู้เก็บออมไว้ส่วนหนึ่ง แม้จะเก็บได้ไม่มาก แต่พอนานเข้าเงินออมนั้นก็เพิ่มพูนขึ้น

ที่มา : หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ

การตั้งคำถามและตอบคำถามจากบทอ่าน เรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต”

๑) คำถาม :

คำตอบ :

๒) คำถาม :

คำตอบ :

๓) คำถาม :

คำตอบ :

๔) คำถาม :

คำตอบ :

๕) คำถาม :

คำตอบ :

จงบอกใจความสำคัญของเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต”

.....

ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้เป็นอะไร

.....

นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร

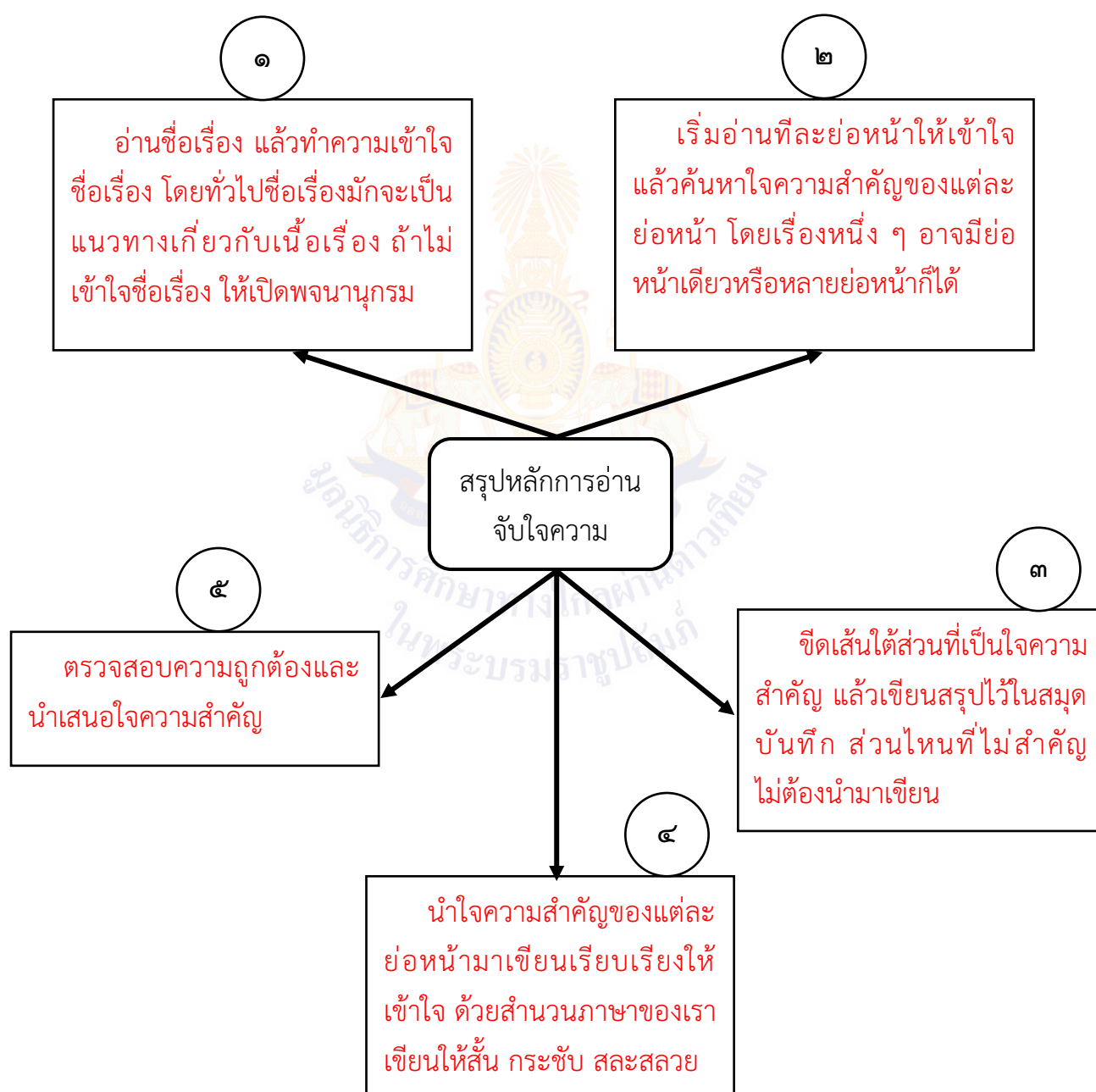
.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านเร็วและจับใจความ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ สรุปหลักการอ่านจับใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับหลักการอ่านจับใจความด้วยแผนภาพความคิดต่อไปนี้

ตอนที่ ๒ อ่านเรื่องแล้วตั้งคำถาม ตอบคำถาม และสรุปใจความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต” แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง จากนั้นสรุปใจความสำคัญ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง และแนวทางการนำไปใช้ในชีวิตจริง

๑) คำถาม : จุดประสงค์ของเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต” สอนเกี่ยวกับเรื่องใด

คำตอบ : สอนให้เป็นคนมีระบบระเบียบในการใช้ชีวิต และรู้เก็บออมประหยัด

๒) คำถาม : เส้นทางชีวิตของมนุษย์เปรียบเหมือนกับสิ่งใด

คำตอบ : เปรียบเหมือนกับเส้นด้าย

๓) คำถาม : คำว่า “เส้นด้ายที่ยุ่งเหยิง” เปรียบได้กับชีวิตของมนุษย์อย่างไร

คำตอบ : เปรียบได้กับชีวิตที่ไร้หลักการ ไร้ระบบระเบียบ ทำอะไรก็มักทำตามอารมณ์

๔) คำถาม : สายชีวิตที่ไม่ยุ่งเหยิง เหมือนกับเส้นด้ายที่มีลักษณะอย่างไร

คำตอบ : เส้นด้ายที่กรอไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

๕) คำถาม : เมื่อโตขึ้นเราสามารถเลี้ยงดูตนเองได้หรือไม่ เพราะอะไร

คำตอบ : ได้ เพราะถ้าเรารู้จักวางแผนชีวิตให้ดี มีความตั้งใจ มีสติ ก็จะสามารถพึ่งพาตนเองได้

จงบอกใจความสำคัญของเรื่อง “เส้นด้ายกับชีวิต”

ชีวิตของมนุษย์เหมือนกับเส้นด้าย มีทั้งเป็นระเบียบเรียบร้อยและยุ่งเหยิง แต่ทุกอย่างล้วนมีสาเหตุในตัวเอง ถ้าเรารู้จักจัดระบบระเบียบเส้นทางของชีวิตได้ก็จะทำให้ชีวิตเราดำเนินไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ แต่ถ้าเราไม่จัดระเบียบชีวิตให้ดี ก็จะทำให้ชีวิตสะดุดได้

ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร

การจัดระบบระเบียบของชีวิตให้เหมือนกับเส้นด้ายที่กรอไว้อย่างเรียบร้อย จะทำให้ชีวิตของเราไม่ยุ่งเหยิง สามารถจัดการกับชีวิตของตนเองได้ และดำเนินไปได้โดยไม่สะดุด หรือหยุดชะงักลง นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร

ฝึกจัดระเบียบของเส้นทางชีวิตมีระบบ มีระเบียบ มีหลักการใช้ชีวิต มีสติ มีความรอบคอบ และเก็บออมประหยัดเงินทอง เพื่อไว้ใช้ในวันข้างหน้า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเป็นการอ่านอย่างไตร่ตรองพิจารณาเหตุผลแล้วตีความหมายของข้อความหรือเรื่องเพื่อแยกให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น เพื่อให้การรับสื่อนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเลือกข้อมูลจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

- การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- บอกประโยชน์ของการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตจริง (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที้อ่านได้ถูกต้อง และนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตจริง (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกประโยชน์ของการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำประโยคมาให้นักเรียนอ่านและพิจารณาจำนวน ๓ ประโยค ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดเชียงใหม่อยู่ทางภาคเหนือของไทย - จังหวัดเชียงใหม่มีทิวทัศน์ที่สวยงาม - เราน่าจะไปเยือนเชียงใหม่สักครั้งหนึ่งในชีวิต <p>๒. ครูให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็นด้วยคำถามดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนคิดว่าเรื่องราวในชีวิตประจำวันเป็นความจริงทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร <p>๓. จากนั้น ครูซักถามประสบการณ์นักเรียนในชีวิตประจำวัน เรื่อง การแยกแยะข้อเท็จจริงจากสิ่งที่ได้อ่าน ฟังหรือ ดู โดยนำบทกลอนเรื่อง ก่อนจะเชื่อสิ่งใดให้ยั้งคิด มาให้นักเรียนอ่าน ศึกษาสรุปสาระสำคัญร่วมกัน ครูเพิ่มเติมความรู้ให้โดยใช้คำถามดังนี้</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านประโยคที่ครูกำหนดให้ทั้ง ๓ ประโยค ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดเชียงใหม่อยู่ทางภาคเหนือของไทย - จังหวัดเชียงใหม่มีทิวทัศน์ที่สวยงาม - เราน่าจะไปเยือนเชียงใหม่สักครั้งหนึ่งในชีวิต <p>๒. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็น และตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ไม่ เพราะอาจจะเป็นเรื่องที่เป็นการแสดงความคิดเห็นก็ได้ ซึ่งนักเรียนสามารถตอบได้หลายคำตอบ <p>๓. นักเรียนอ่านบทกลอน เรื่อง ก่อนจะเชื่อสิ่งใดให้ยั้งคิด แล้วศึกษา สรุปสาระสำคัญ ร่วมกันจากคำถามของครู</p>	<p>๑. แถบประโยค</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. รูปภาพ</p> <p>๔. สื่อนำเสนอ</p> <p>Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๕</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที้อ่าน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที้อ่าน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	<p>- ครู : เวล่านักเรียนฟัง หรือ อ่านเรื่องอะไรแล้วนักเรียนเชื่อในเรื่องนั้นเลยทุกเรื่องหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>๔. ครูพูดสรุปท้ายและสนทนาเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูนำประโยคข้างต้น ๓ ประโยค มาสนทนาเพื่อค้นหาหลักการร่วมกัน ครูตั้งคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : จากประโยคทั้ง ๓ ประโยค นักเรียนวิเคราะห์ได้ว่าอย่างไร</p> <p>๒. ครูพานักเรียนวิเคราะห์เพื่อสรุปความหมายของข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และครูตั้งคำถามต่อไปว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เราพบเจอในชีวิตประจำวันนั้นเป็นความจริงทั้งหมดหรือไม่อย่างไร</p>	<p>- นักเรียน : เชื่อบ้างในบางเรื่อง เพราะมีความน่าจะเป็นไปได้, เคยอ่านในหนังสือเขาบอกไว้ ฯลฯ</p> <p>๔. นักเรียนสนทนากับครูและเข้าสู่บทเรียน</p> <p>๑. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับประโยคข้างต้น ๓ ประโยค และช่วยกันตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : มีทั้งประโยคที่เป็นเรื่องจริงและประโยคที่เป็นการแสดงความคิดเห็น</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์เพื่อสรุปความหมายของข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และตอบคำถามดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ไม่ เพราะอาจมีเรื่องอื่นที่ไม่ใช่ความจริงปะปนอยู่บ้าง</p>	- แฉบประโยคทั้ง ๓ ประโยค		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูให้นักเรียนจับคู่กันศึกษาใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม และครูตั้งคำถามตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนสังเกตประโยคในแต่ละข้อและตอบคำถาม</p> <p>- ครู : ประโยคในแต่ละข้อต่อไปนี้ ประโยคใดเป็นข้อเท็จจริง และประโยคใดเป็นข้อคิดเห็น พร้อมให้เหตุผลประกอบ</p> <p>ข้อ ๑ น้ำมีสถานะเป็นของเหลว</p> <p>ข้อ ๒ อ่างเก็บน้ำที่ตั้งอยู่ติดทะเลน่าอยู่ที่สุด</p> <p>ข้อ ๓ วันนี้เมฆครึ้ม ฝนน่าจะตก</p>	<p>๓. นักเรียนจับคู่กันเพื่อศึกษาใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม</p> <p>๔. นักเรียนสังเกตประโยคในแต่ละข้อและตอบคำถาม</p> <p>ข้อ ๑ เป็นข้อเท็จจริง เพราะตรงกับทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ที่บอกว่าน้ำเป็นของเหลว</p> <p>ข้อ ๒ เป็นข้อคิดเห็น เพราะมีคำว่า “น่าอยู่” ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นอาจจะไม่ได้คิดเห็นว่า อ่างเก็บน้ำที่ตั้งอยู่ติดทะเลน่าอยู่ก็ได้</p> <p>ข้อ ๓ เป็นข้อคิดเห็น เพราะมีคำว่า “น่าจะ” ซึ่งเป็นการคาดเดา</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๕</p> <p>ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูให้นักเรียนอภิปรายและสรุปความหมาย ความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น</p> <p>- ครู : นักเรียนเห็นลักษณะที่เหมือนหรือต่างกัน ของข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นอย่างไรบ้าง</p> <p>๖. ครูพานักเรียนเล่นเกมแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น โดยกำหนดประโยคมา ๑๐ ประโยค แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบ ถ้าตอบถูก ได้ ๑ คะแนน ถ้าตอบผิด ได้ ๐ คะแนน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น และกล่าวชี้แจงนักเรียน ดังนี้</p> <p>- แจงจำนวนข้อคำถาม มีทั้งหมดกี่ข้อ อะไรบ้าง</p> <p>- อธิบายข้อคำถามและบทอ่าน (ถ้ามี)</p> <p>- บอกเวลาในการทำกิจกรรม</p>	<p>๕. นักเรียนร่วมกันอภิปราย และสรุปความหมาย ความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น</p> <p>- นักเรียน : เห็นความแตกต่างคือ ข้อเท็จจริง เป็น ความจริง/เชื่อถือได้/มีหลักฐานพิสูจน์ได้/ มี อยู่จริง ส่วนข้อคิดเห็นนั้น เป็นการคาดเดา/ คาดคะเน/เป็นการแสดงความรู้สึก/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๖. นักเรียนเล่นเกมแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น โดยตอบคำถาม ด้วยการยกป้าย</p> <p>- ป้ายข้อเท็จจริง</p> <p>- ป้ายข้อคิดเห็น</p> <p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงรายละเอียดในใบงานที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น</p>			
			- ใบงานที่ ๕ เรื่อง การแยก ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๒. ครูอธิบายการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๕ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกัน อาจแนะนำตัวอย่างให้ นักเรียนดูเพื่อเป็นแนวทางในการทำงาน จากนั้น มอบหมายให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรม</p> <p>๓. ครูเดินดูการทำงานของนักเรียนระหว่างปฏิบัติ กิจกรรม พร้อมให้คำแนะนำและคำปรึกษา</p> <p>๔. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเพื่อตรวจทาน ผลงาน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปความรู้ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น เป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามสรุปอีกครั้งว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง</p>	<p>๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๕ เรื่องการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น</p> <p>๓. หากนักเรียนมีข้อสงสัย ข้อคำถาม สามารถยกมือถามครูผู้สอนได้</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเพื่อตรวจทานผลงาน</p>			
		<p>๑. นักเรียนสรุปความรู้เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น เป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อสรุป</p> <p>- นักเรียน : แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากสิ่งที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน และไม่หลงเชื่อผู้ใดโดยง่าย ต้องพิสูจน์ให้เข้าใจชัดเจนเสียก่อน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- ๒) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- ๔) แถบประโยค/แถบข้อความ
- ๕) รูปภาพประกอบประโยค
- ๖) เกมแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน	- ประเมินการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน	- แบบประเมินการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ข้อที่ ๒.๑ (จำแนกข้อมูลจากเรื่องี่อ่านได้)	- ประเมินการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน	- แบบประเมินการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ ถูกต้องตั้งแต่ ๔ ประเด็นขึ้นไป	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	อธิบายหลักการ แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ เพียง ๑ ประเด็น
๒. ระบุข้อเท็จจริง ได้ถูกต้อง	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๔ ข้อ	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้อง ๒ ข้อ	ระบุข้อเท็จจริง จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้อง ๑ ข้อ
๓. ระบุข้อคิดเห็น ได้ถูกต้อง	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๔ ข้อ	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๓ ข้อ	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๒ ข้อ	ระบุข้อคิดเห็น จากข้อความที่อ่าน ได้ถูกต้องทั้ง ๑ ข้อ
๔. บอกประโยชน์ การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น	บอกประโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ตั้งแต่ ๔ ประเด็นขึ้นไป	บอกประโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้เพียง ๓ ประเด็น	บอกประโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้เพียง ๒ ประเด็น	บอกประโยชน์ของ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้เพียง ๑ ประเด็น
๕. บอกแนวทางการ นำความรู้ไปปรับใช้	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ได้ถูกต้อง	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ได้ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกแนวทางการ นำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในชีวิตจริง ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ข้อเท็จจริง	ข้อความหรือเหตุการณ์ที่เป็นมาหรือที่เป็นอยู่ตามจริง พิสูจน์ได้ มีหลักฐานน่าเชื่อถือ และสมเหตุสมผล
ข้อคิดเห็น	ความเห็น ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด การคาดเดา และการคาดคะเน รวมไปถึงการแสดงทรรศนะ

แหล่งข้อมูลหรือสื่อที่อาจมีข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

เรื่องราว เหตุการณ์ ข่าวสารบ้านเมือง บทความ นิทาน สื่อออนไลน์ หนังสือพิมพ์ เฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ และสื่ออื่น ๆ ที่เราพบเห็นและอ่านในชีวิตประจำวันนั้น อาจมีทั้งเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นปรากฏอยู่ ดังนั้น เราจะต้องมีวิจารณญาณในการอ่าน และไม่ควรเชื่อก่อนได้รับการพิสูจน์ว่าสิ่งนั้นจริงหรือไม่จริง เรื่องนั้นถูกหรือผิด จำต้องอาศัยทักษะในการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเป็นเครื่องมือประกอบ

การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของการอ่านว่าตอนใดเป็นข้อเท็จจริง ตอนใดเป็นข้อคิดเห็น ในขณะที่เดียวกันก็ต้องใช้ความคิด ความรู้ และประสบการณ์ เพื่อพิจารณาว่าเรื่องนั้นมีความสมเหตุสมผล มีความถูกต้องหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยมีหลักการพิจารณา ดังนี้

ลักษณะข้อเท็จจริง	ลักษณะข้อคิดเห็น
๑. มีความเป็นไปได้	๑. แสดงความรู้สึก
๒. มีความสมจริง	๒. แสดงความคาดคะเน
๓. มีหลักฐานเชื่อถือได้	๓. แสดงการเปรียบเทียบ
๔. มีความสมเหตุสมผล	๔. แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

ตัวอย่าง ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ประโยคที่เป็นข้อเท็จจริง	ประโยคที่เป็นข้อคิดเห็น
๑. จังหวัดน่านอยู่ทางภาคเหนือของไทย	๑. จังหวัดน่านมีภูมิประเทศที่สวยงามน่าอยู่
๒. โลมาเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	๒. โลมาเป็นสัตว์ที่น่ารัก
๓. ผักบุงจีนมีลำต้นอวบกว่าผักบุงไทย	๓. ถ้าเรากินผักบุงจะทำให้ตาหวาน
๔. แมวมีผีเท้าเบามาก	๔. แมวดำเป็นสัญลักษณ์ของความโชคร้าย
๕. น้ำทะเลมีรสเค็ม	๕. ฉันทชอบทะเลมากกว่าภูเขา
๖. ประเทศไทยอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	๖. ประเทศไทยมีรูปร่างเหมือนกระบวยตักน้ำ
๗. ตลาดน้ำอัมพวาอยู่ในสมุทรสงคราม	๗. ตลาดน้ำอัมพวาน่าท่องเที่ยวที่สุดแล้ว
๘. โพลสำรวจบอกว่า คนอีสานส่วนใหญ่จะกินข้าวเหนียวคู่กับส้มตำไก่ย่าง	๘. ข้าวเหนียว ส้มตำ ไก่ย่าง มีรสชาติอร่อยกว่าอาหารชนิดอื่น ๆ
๙. กล้วยเป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว	๙. กล้วยเป็นผลไม้ที่คนนิยมกินมากที่สุด
๑๐. พระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก	๑๐. พระอาทิตย์ตกสวยกว่าพระอาทิตย์ขึ้น

การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องทีอ่าน

ตัวอย่าง เรื่อง การตักบาตร

วิถีชีวิตคนไทยผูกพันกับวัดและพระสงฆ์ รวมทั้งคุ้นเคยกับการทำบุญตักบาตร พระสงฆ์จะมารับบิณฑบาตในตอนเช้า เรานิยมตักบาตรเพื่อเสริมบุญให้ตนเอง และเชื่อว่าการตักบาตรเป็นการสะสมบุญไว้ก่อนตาย ขั้นตอนการตักบาตร คือ เตรียมอาหารคาวหวาน ดอกไม้สด ขณะพระสงฆ์รับบาตรผู้ตักบาตรต้องถอดรองเท้า ตักข้าวก่อนตามด้วยกับข้าวและของหวาน เมื่อพระปิดฝาบาตรให้วางดอกไม้ แล้วนั่งพนมมือรับพรจากพระ

ข้อเท็จจริง	ข้อคิดเห็น
๑. พระสงฆ์มารับบิณฑบาตในช่วงเช้า	๑. คนไทยผูกพันกับวัดและพระสงฆ์
๒. ขั้นตอนการตักบาตร คือ เตรียมอาหารคาวหวาน ดอกไม้สด ผู้ตักบาตรต้องถอดรองเท้า แล้วตักข้าวก่อน จากนั้นตามด้วยกับข้าวและดอกไม้สด และนั่งพนมมือรับพรจากพระ	๒. การตักบาตรทำเพื่อเสริมบุญ และสะสมบุญไว้ก่อนตาย

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความตามที่กำหนด และวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๑) ในฤดูฝนพ่อแม่ส่วนใหญ่มักเป็นกังวลกับการแพร่ระบาดของโรคมือเท้าปาก ๒) อาการของโรคคือ มีไข้ ปวดหัว มีแผลในปาก เจ็บคอ มีตุ่มใสขึ้นตามมือ เท้า และลำตัว ๓) การรักษาเด็กที่เป็นโรคมือเท้าปากคือการรักษาตามอาการ เช่น ถ้าตัวร้อนก็กินยาลดไข้ ๔) โรคนี้สามารถรักษาให้หายขาดได้โดยการกินน้ำสมุนไพร เพราะเชื่อว่า น้ำสมุนไพรจะช่วยบรรเทาอาการป่วยของเด็กหรือลูกหลานของท่านได้

๑. เขียนประโยคที่เป็น**ข้อเท็จจริง**

.....

.....

๒. เขียนประโยคที่เป็น**ข้อคิดเห็น**

.....

.....

๑) โรคอัลไซเมอร์เป็นโรคที่น่ากลัวมากที่สุดสำหรับคนหนุ่มสาว เพราะไม่อยากสมองเสื่อม ๒) โดยอาการเริ่มต้นที่พบ คือ จำเหตุการณ์ปัจจุบันไม่ได้ ๓) เมื่อโรครุนแรงมากขึ้น เราควรจะรีบดูแลตนเองโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้ตนเองสมองเสื่อม ๔) แม้การกำเริบของโรคในแต่ละบุคคลอาจมีความเร็วแตกต่างกัน แต่จะแสดงอาการชัดเจนภายใน ๓ - ๙ ปี

๑. เขียนประโยคที่เป็น**ข้อเท็จจริง**

.....

.....

๒. เขียนประโยคที่เป็น**ข้อคิดเห็น**

.....

.....

(ก) น้ำเป็นองค์ประกอบหนึ่งในร่างกาย เป็นตัวกลางในการนำออกซิเจนไปเลี้ยงเซลล์
 (ข) ร่างการของมนุษย์ประกอบด้วยน้ำ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ทุกวันเราสูญเสียน้ำในร่างกายผ่านรูปแบบเหงื่อ การหายใจ และระบบขับถ่าย (ค) คนส่วนใหญ่มักไม่ค่อยใส่ใจการดื่มน้ำมากนักจึงส่งผลกระทบต่อสุขภาพ (ง) เชื่อกันว่าการดื่มน้ำ ๑ แก้ว หลังตื่นนอนจะช่วยลดน้ำหนักและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้ดีขึ้น

๑. เขียนประโยคที่เป็นข้อเท็จจริง

.....

๒. เขียนประโยคที่เป็นข้อคิดเห็น

.....

(ก) ดาวเรืองมีถิ่นกำเนิดในประเทศเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกา เป็นไม้ที่นำเข้ามาปลูกในประเทศไทย (ข) คนไทยนิยมปลูกดาวเรืองกันมาก ถือเป็นไม้มงคล แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง (ค) ดาวเรืองเป็นไม้ล้มลุก มีหลายสี เช่น เหลือง แสด ทอง (ง) คนไทยนำดอกดาวเรืองไปปลูกประดับสถานที่ ตัดดอกเพื่อการค้าขาย จัดช่อดอกไม้ บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ร้อยเป็นพวงมาลัย ฯลฯ

๑. เขียนประโยคที่เป็นข้อเท็จจริง

.....

๒. เขียนประโยคที่เป็นข้อคิดเห็น

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบางานที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
 หน่วยงานเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความตามที่กำหนด และวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

๑) ในฤดูฝนพ่อแม่ส่วนใหญ่มักเป็นกังวลกับการแพร่ระบาดของโรคมือเท้าปาก ๒) อาการของโรคคือ มีไข้ ปวดหัว มีแผลในปาก เจ็บคอ มีตุ่มใสขึ้นตามมือ เท้า และลำตัว ๓) การรักษาเด็กที่เป็นโรคมือเท้าปากคือการรักษาตามอาการ เช่น ถ้าตัวร้อนก็กินยาลดไข้ ๔) โรคนี้สามารถรักษาให้หายขาดได้โดยการกินน้ำสมุนไพร เพราะเชื่อว่า น้ำสมุนไพรจะช่วยบรรเทาอาการป่วยของเด็กหรือลูกหลานของท่านได้

๑. เขียนประโยคที่เป็น**ข้อเท็จจริง**

- อาการของโรคคือ มีไข้ ปวดหัว มีแผลในปาก เจ็บคอ มีตุ่มใสขึ้นตามมือ เท้า และลำตัว
- การรักษาเด็กที่เป็นโรคมือเท้าปากคือการรักษาตามอาการ เช่น ถ้าตัวร้อนก็กินยาลดไข้

๒. เขียนประโยคที่เป็น**ข้อคิดเห็น**

- ในฤดูฝนพ่อแม่ส่วนใหญ่มักเป็นกังวลกับการแพร่ระบาดของโรคมือเท้าปาก
- โรคนี้สามารถรักษาให้หายขาดได้โดยการกินน้ำสมุนไพร เพราะเชื่อว่า น้ำสมุนไพรจะช่วยบรรเทาอาการป่วยของเด็กหรือลูกหลานของท่านได้

๑) โรคอัลไซเมอร์เป็นโรคที่น่ากลัวมากที่สุดสำหรับคนหนุ่มสาว เพราะไม่อยากสมองเสื่อม
 ๒) โดยอาการเริ่มต้นที่พบ คือ จำเหตุการณ์ปัจจุบันไม่ได้ ๓) เมื่อโรครุนแรงมากขึ้น เราควรจะรีบดูแลตนเองโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้ตนเองสมองเสื่อม ๔) แม้การกำเริบของโรคในแต่ละบุคคลอาจมีความเร็วแตกต่างกัน แต่จะแสดงอาการชัดเจนภายใน ๓ - ๕ ปี

๑. เขียนประโยคที่เป็น**ข้อเท็จจริง**

- โดยอาการเริ่มต้นที่พบ คือ จำเหตุการณ์ปัจจุบันไม่ได้
- แม้การกำเริบของโรคในแต่ละบุคคลอาจมีความเร็วแตกต่างกัน แต่มักจะแสดงอาการชัดเจนภายใน ๓ - ๕ ปี

๒. เขียนประโยคที่เป็นข้อคิดเห็น

- โรคอัลไซเมอร์เป็นโรคที่น่ากลัวมากที่สุดสำหรับคนหนุ่มสาว เพราะไม่อยากสมองเสื่อม
- เมื่อโรครุนแรงมากขึ้น เราควรระวังดูแลตนเองโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้ตนเองสมองเสื่อม

(ก) น้ำเป็นองค์ประกอบหนึ่งในร่างกาย เป็นตัวกลางในการนำออกซิเจนไปเลี้ยงเซลล์
 (ข) ร่างการของมนุษย์ประกอบด้วยน้ำ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ทุกวันเราสูญเสียน้ำในร่างกายผ่านรูปแบบเหงื่อ การหายใจ และระบบขับถ่าย (ค) คนส่วนใหญ่มักไม่ค่อยใส่ใจการดื่มน้ำมากนักจึงส่งผลกระทบต่อสุขภาพ (ง) เชื่อกันว่าการดื่มน้ำ ๑ แก้ว หลังตื่นนอนจะช่วยลดน้ำหนักและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้ดีขึ้น

๑. เขียนประโยคที่เป็นข้อเท็จจริง

- น้ำเป็นองค์ประกอบหนึ่งในร่างกาย เป็นตัวกลางในการนำออกซิเจนไปเลี้ยงเซลล์
- ร่างการของมนุษย์ประกอบด้วยน้ำ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ทุกวันเราสูญเสียน้ำในร่างกายผ่านรูปแบบเหงื่อ การหายใจ และระบบขับถ่าย

๒. เขียนประโยคที่เป็นข้อคิดเห็น

- คนส่วนใหญ่มักไม่ค่อยใส่ใจการดื่มน้ำมากนักจึงส่งผลกระทบต่อสุขภาพ
- เชื่อกันว่าการดื่มน้ำ ๑ แก้ว หลังตื่นนอนจะช่วยลดน้ำหนักและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้ดีขึ้น

(ก) ดาวเรืองมีถิ่นกำเนิดในประเทศเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกา เป็นไม้ที่นำเข้ามาปลูกในประเทศไทย (ข) คนไทยนิยมปลูกดาวเรืองกันมาก ถือเป็นไม้มงคล แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง (ค) ดาวเรืองเป็นไม้ล้มลุก มีหลายสี เช่น เหลือง แสด ทอง (ง) คนไทยนำดอกดาวเรืองไปปลูกประดับสถานที่ ตัดดอกเพื่อการค้าขาย จัดช่อดอกไม้ บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ร้อยเป็นพวงมาลัย ฯลฯ

๑. เขียนประโยคที่เป็นข้อเท็จจริง

- ดาวเรืองมีถิ่นกำเนิดในประเทศเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกา เป็นไม้ที่นำเข้ามาปลูกในประเทศไทย
- ดาวเรืองเป็นไม้ล้มลุก มีหลายสี เช่น เหลือง แสด ทอง
- คนไทยนำดอกดาวเรืองไปปลูกประดับสถานที่ ตัดดอกเพื่อการค้าขาย จัดช่อดอกไม้ บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ร้อยเป็นพวงมาลัย ฯลฯ

๒. เขียนประโยคที่เป็นข้อคิดเห็น

- คนไทยนิยมปลูกดาวเรืองกันมาก ถือเป็นไม้มงคล แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู
 ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ เป็นลักษณะการพูดที่ผู้พูด จะต้องนำเสนอความรู้ ความคิด เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากความรู้ ความคิดของผู้พูด

๓. สาระการเรียนรู้

- การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร พูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีมารยาท และตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร พูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีมารยาท และตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำสำนวนไทยมาให้นักเรียนอ่านและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center; margin: 10px 0;">น้ำท่วมทุ่ง ผักบุ้งโหรงเหรง พายเรือในอ่าง</div> <p>๒. ครูถามคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าสำนวนไทยทั้ง ๒ สอนเรื่องใด</p> <p>- ครู : นักเรียนทราบความหมายของสำนวนทั้งสองหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า การพูดที่ดีต้องคำนึงถึงสิ่งใด</p> <p>๓. ครูพูดว่า สำนวนทั้งสองให้ข้อคิดในเรื่องการพูดเวลาที่เรารู้เรื่องอะไร ไม่ควรพูดเยิ่นเย้อ ควรพูดแต่เฉพาะประเด็นสำคัญ และแจ้งว่าวันนี้จะเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านพิจารณาสำนวนไทยและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center; margin: 10px 0;">น้ำท่วมทุ่ง ผักบุ้งโหรงเหรง พายเรือในอ่าง</div> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เรื่อง การพูดเฉพาะประเด็นที่สำคัญ</p> <p>- นักเรียน :</p> <p>- นักเรียน : คำนึงถึงคำพูด สีหน้า ท่าทาง และมารยาทในการพูด</p> <p>๓. นักเรียนรับทราบเรื่องที่จะได้เรียนรู้ในวันนี้ คือ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สำนวนไทย</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๖</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการเรียน</p> <p>๒. ประเมินการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจ</p>

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p> <p>หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>เรื่องการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนถึงการฟังและดูข่าวด้วยการตั้งคำถามว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การฟังและดูข่าวมีประโยชน์อย่างไร - ครู : นักเรียนคิดว่าข่าวทุกข่าวน่าเชื่อถือได้หรือไม่ เพราะเหตุใด <p>๒. ครูชี้ให้นักเรียนเข้าใจว่า เมื่อเราฟังหรือดูข่าวแล้วนักเรียนควรพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากข่าวที่เราฟังหรือดูให้ได้ด้วย</p> <p>๓. ครูสนทนากับนักเรียนในประเด็น เรื่อง การฟังข่าว/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนมีวิธีการปฏิบัติตนอย่างไรเกี่ยวกับการรับข่าว 	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ทำให้รอบรู้ ทันโลก ทันเหตุการณ์ - นักเรียน : มีทั้งน่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือ เพราะบางข่าวเป็นเรื่องจริง บางข่าวเป็นเรื่องเท็จ <p>๒. นักเรียนฟังครูอธิบายว่า เมื่อเราฟังหรือดูข่าวแล้วนักเรียนควรพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากข่าวที่เราฟังหรือดูให้ได้ด้วย</p> <p>๓. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับประเด็นการฟังข่าว/เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : พิจารณาข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากข่าวนั้น ๆ 			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>- ครู : เมื่อฟังหรือดูข่าวแล้วนักเรียนคิดว่าตนเองสามารถพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้หรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนอภิปรายความรู้ภายในกลุ่มเพื่อสร้างความเข้าใจ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ความหมายของการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจจากการฟังและดู ☛ หลักการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจจากการฟังและดู และมารยาทในการพูด <p>๕. ครูถามย้ำ เพื่อสรุปหลักการพูด ดังนี้</p> <p>- ครู : ถ้าต้องการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากให้ออกมาดี นักเรียนจะต้องทำอย่างไร</p> <p>๖. ครูหาอาสาสมัครนักเรียนออกมานำเสนอเป็นแผนภาพความคิด เรื่อง หลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู หน้าชั้นเรียน</p>	<p>- นักเรียน : ได้/ไม่ได้ เพราะ.....</p> <p>๔. นักเรียนอภิปรายความรู้ภายในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ความหมายของการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจจากการฟังและดู ☛ หลักการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจจากการฟังและดู และมารยาทในการพูด <p>๕. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ตอบคำถามทีละกลุ่ม เช่น</p> <p>- นักเรียน : พูดในเชิงสร้างสรรค์ มีมารยาทในการพูด พูดในเชิงเสนอแนะ เพื่อการพัฒนา</p> <p>๖. นักเรียนออกมานำเสนอเป็นแผนภาพความคิด เรื่อง หลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู หน้าชั้นเรียน</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๖ การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๗. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม เรื่อง หลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๘. ครูยกตัวอย่างการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจด้วยการเปิดวิดิทัศน์ “การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากการฟังและดูข่าว” ว่าจะต้องกล่าวคำขึ้นต้น พูดจุดประสงค์ ชื่อเรื่อง จากนั้นพูดสรุปและลงท้ายอย่างไรจึงจะครบถ้วน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ และชี้แจงวิธีการทำใบงาน</p> <p>๒. ครูเปิดวิดิทัศน์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่น่าสนใจให้นักเรียนดู</p> <p>๓. ครูสุ่มจับฉลากตัวแทนนักเรียนออกมาพูดแสดงความรู้ความเข้าใจข่าวตามประเด็นต่าง ๆ</p>	<p>๗. นักเรียนจดบันทึกประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๘. นักเรียนดูตัวอย่างการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ เพื่อเป็นแนวทางก่อนลงมือปฏิบัติจริง</p> <p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทำใบงานที่ ๖</p> <p>๒. นักเรียนชมวิดิทัศน์ข่าวหรือเหตุการณ์อย่างมีมารยาทในการฟังและดู</p> <p>๓. นักเรียนออกมาพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่าง ๆ จากนั้นให้นักเรียนในห้องช่วยกันประเมินการพูดของเพื่อน</p>	<p>๑. วิดิทัศน์ข่าว/เหตุการณ์</p> <p>๒. ใบงานที่ ๖ การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูสรุปการทำกิจกรรม และมอบหมายให้นักเรียนตอบคำถามจากข่าวในใบงานที่ ๖ ถ้าเวลาไม่ทันในชั่วโมง มอบหมายเป็นการบ้านได้</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป “หลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู” ด้วยคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนมีหลักในการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจอย่างไร - ครู : การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูมีความสำคัญอย่างไร - ครู : นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดี ในการฟัง ดู พูด 	<p>๔. นักเรียนตอบคำถามในใบงานที่ ๖ ถ้าทำไม่เสร็จ สามารถนำกลับไปทำเป็นการบ้านได้</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันสรุป “หลักการพูด แสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู” และตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : จับใจความสำคัญของเรื่อง/พูดลำดับความให้ต่อเนื่อง/สรุปข้อคิด - นักเรียน : แสดงให้รู้ว่าผู้พูดมีความรู้ความเข้าใจ และมีความคิดเห็นอย่างไร - นักเรียน : ใช้ภาษาสุภาพ/ไม่พูดให้ผู้อื่นเสียหาย 	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
- ๒) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
- ๔) วิดีทัศน์ข่าว/เหตุการณ์ที่น่าสนใจ ๑ เรื่อง
- ๕) สำนวนเกี่ยวกับการพูด

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
- พูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและดู

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้	- ประเมินการพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู	- แบบประเมินการพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	- สังเกตมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	- แบบสังเกตมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารพูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีมารยาทและตรงตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑)	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินสมรรถนะการพูดแสดงความรู้และความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดแสดง ความรู้ ความเข้าใจ	- พูดได้สัมพันธ์กับ เหตุการณ์ - มีเหตุผลประกอบ ถูกต้อง ชัดเจน - ใช้ภาษาถูกต้อง - พุดฉะฉาน น่าฟัง	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. การนำเสนอ ข้อมูล	พูดให้ข้อมูลถูกต้อง สมบูรณ์ เตรียมตัว พูดเป็นอย่างดี	พูดให้ข้อมูล ค่อนข้างสมบูรณ์ เตรียมตัวพูด ค่อนข้างดี	พูดให้ข้อมูลชัดเจน และเตรียมตัวพูดดี พอสมควร	ไม่เตรียมการพูด ขาดความพร้อมใน การพูด
๓. บุคลิกภาพ ลีลาในการพูด	แสดงออกได้อย่าง เหมาะสม น้ำเสียง ตรงความสนใจของ ผู้ฟัง และมีความ มั่นใจในการพูด	แสดงออกได้อย่าง เหมาะสมสม น้ำเสียงตรงความ สนใจของผู้ฟังและ ค่อนข้างมั่นใจใน การพูด	แสดงออกได้อย่าง เหมาะสม น้ำเสียง ตรงความสนใจได้ พอสมควร	แสดงออกไม่ค่อย เหมาะสม พูดไม่ น่าสนใจ และ น้ำเสียงไม่น่าฟัง
๔. มารยาทใน การพูด	พูดด้วยถ้อยคำ สุภาพ ท่าทางสุภาพ สบตา ผู้ฟังเป็นระยะ ๆ และยิ้มแย้มแจ่มใส	พูดด้วยถ้อยคำ สุภาพ ท่าทางสุภาพ สบตา ผู้ฟังเป็นระยะ ๆ แต่ ไม่ค่อยยิ้มแย้ม แจ่มใส	พูดด้วยถ้อยคำ สุภาพ ท่าทางสุภาพ ไม่ ค่อยสบตาผู้ฟัง และ ไม่ค่อยยิ้มแย้ม แจ่มใส	พูดเสียงเบามาก ไม่ สบตาผู้ฟัง และไม่ ยิ้มแย้มแจ่มใส
๕. ตรงต่อเวลา	พูดตามเวลาที่ กำหนด	พูดเกินเวลาตามที่ กำหนด ๑ นาที	พูดเกินเวลาตามที่ กำหนด ๒ นาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนดตั้งแต่ ๓ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																	รวม				
		การพูดแสดงความรู้และความคิดเห็น				การนำเสนอข้อมูล				บุคลิกภาพ สีต่าในการพูด				มารยาทในการพูด									
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑		๒	๓	๔	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
- คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

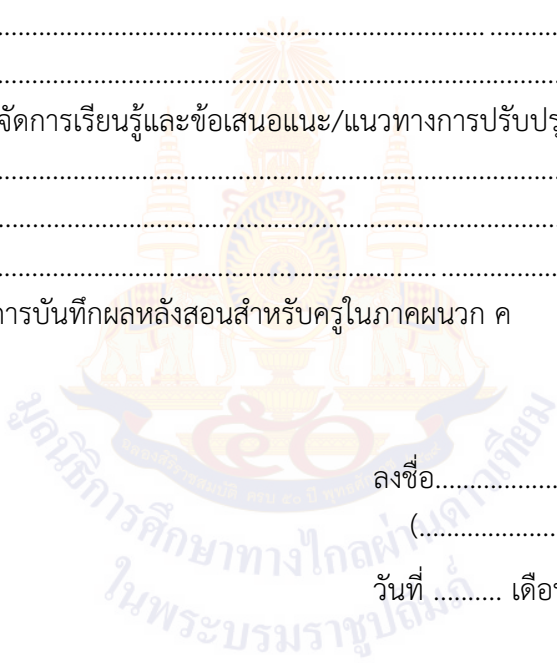
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ เป็นการพูดจากเรื่องที่ฟังและดู ซึ่งผู้พูดจะต้องพูดให้ถูกต้องตรงประเด็น และมีมารยาทในการพูดด้วย หากพูดแสดงความรู้ความเข้าใจได้ดี จะแสดงถึงการฟังและการดูที่มีประสิทธิภาพของผู้พูด ซึ่งมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

๑. ฟังและดูเรื่องนั้น ๆ โดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ จะช่วยให้เข้าใจได้ดี
๒. จับใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้หลักในการตั้งคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร แล้วสรุปเป็นข้อความสั้น ๆ
๓. หาข้อคิดที่เป็นประโยชน์จากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งพิจารณาถึงโอกาส สถานที่ และสถานการณ์ขณะฟังและดู เพื่อตีความและวิเคราะห์จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูนั้น
๔. นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงให้เป็นข้อความสั้น ๆ แต่ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้องตรงตามเนื้อหาเดิม โดยใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย เขียนถูกต้อง มีการลำดับเรื่อง
๕. พูดโดยลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่อง ไม่วกวนสับสน ใช้ถ้อยคำกระชับ สุภาพ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น
๖. ถ้าเป็นการฟังและการบรรยายหรืออภิปราย ควรจดบันทึกสาระสำคัญไว้ด้วยเพื่อกันลืม

มารยาทในการพูด

- ใช้คำทักทายผู้ฟังให้ถูกต้อง เหมาะสม
- ใช้คำพูดที่สุภาพไม่หยาบคาย
- ใช้น้ำเสียงสุภาพ หรือเหมาะสมกับเรื่องที่พูด
- สบตาผู้ฟังเป็นระยะ ๆ ไม่ก้มหน้าพูด
- เมื่อพูดจบ ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ซักถาม
- ไม่ควรโต้เถียงกับผู้ฟัง และใช้ท่าทางไม่สุภาพกับผู้ฟัง
- พูดหรือปฏิบัติในสิ่งที่สุภาพและเหมาะสมตลอดการพูด

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู้วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

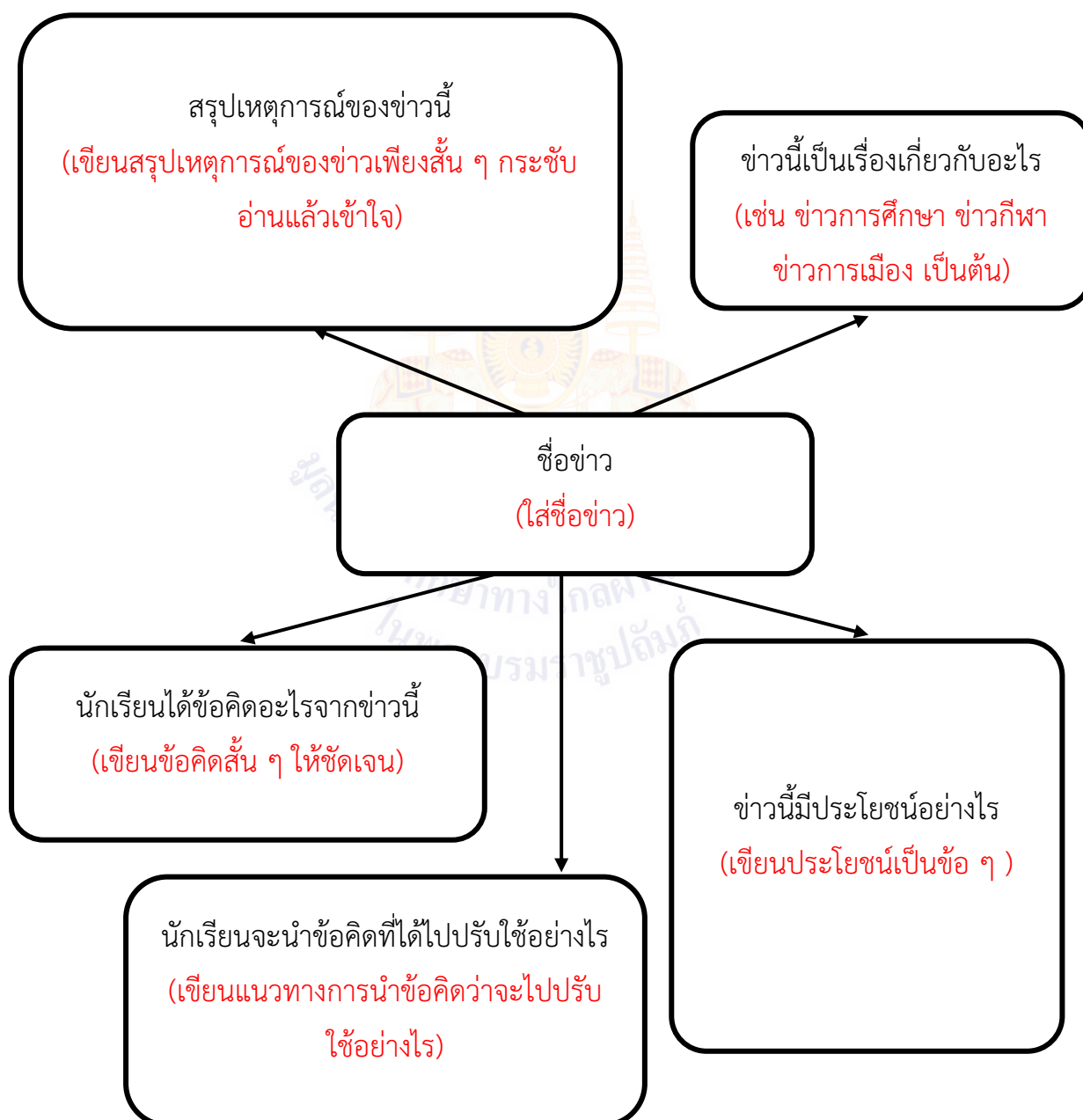
คำชี้แจง ให้นักเรียนจับใจความและตอบคำถามจากข่าวที่ฟังและดู จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปพูดแสดงความรู้ความเข้าใจหน้าชั้นเรียน (เวลาพูด ๓ นาที)

สรุปรูปเหตุการณ์ของข่าวนี้	ข่าวนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร	
ชื่อข่าว		
นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากข่าวนี้	ข่าวนี้มีประโยชน์อย่างไร	นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้อย่างไร

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับใจความและตอบคำถามจากข่าวที่ฟังและดู จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อ่านไปพูดแสดงความรู้ความเข้าใจหน้าชั้นเรียน (เวลาพูด ๓ นาที)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ผู้อ่านจะอ่านเรื่องให้เข้าใจ จับประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้ จากนั้นจึงจะแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงประเด็น และมีความน่าเชื่อถือ

๓. สาระการเรียนรู้

- การแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ของการแสดงความคิดเห็นได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาข้อคิด และนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)

หน่วยที่ ๑

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน โดย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของ เนื้อหาข้อคิด และนำไป ปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการ แสดงความคิดเห็น จากวรรณคดีหรือ วรรณกรรมได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- แสดงความคิดเห็น จาก นิทานพื้นบ้าน ที่อ่านได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกประโยชน์ ของการ แสดงความคิดเห็นได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง นิทานพื้นบ้าน โดยใช้ คำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยอ่าน นิทานพื้นบ้าน หรือไม่</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จัก นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ไตบ้าง</p> <p>๒. ครูชี้แจงกติกาการแข่งขัน ตอบคำถาม จากนิทาน พื้นบ้านว่า ตัวละครที่ ครูกำหนด มาจากนิทาน พื้นบ้าน เรื่อง ไต</p> <p>๓. ครูให้นักเรียน ดูชื่อ และภาพ ตัวละคร จากนิทาน พื้นบ้าน แล้วให้นักเรียน เขียนคำตอบ ในกระดาษที่ ครูแจกให้</p> <p>๔. ครูสรุปคะแนน และชี้แจงให้นักเรียน เข้าใจว่า เมื่อนักเรียน อ่านนิทาน หรือ รู้จัก ตัวละคร จากนิทาน แล้วนักเรียน ต้องแสดงความคิดเห็น จากนิทาน หรือ พฤติกรรม ของตัวละคร ได้</p>	<p>๑. นักเรียน สนทนากับ ครู เกี่ยวกับ นิทานพื้นบ้าน และตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เคย/ไม่เคย</p> <p>- นักเรียน : ไกรทอง ปลาบู่ทอง แก้วหน้าม้า ฯลฯ</p> <p>๒. นักเรียน ฟังกติกาการแข่งขัน ตอบคำถาม นิทาน พื้นบ้าน จากรูปภาพ ตัวละคร ที่ครูกำหนด ให้</p> <p>๓. นักเรียน ดูรูปภาพ ตัวละคร จากนิทาน และเขียน คำตอบ ลงในกระดาษ จากนั้น ชูป้ายคำตอบ</p> <p>๔. นักเรียน สนทนาร่วมกับ ครู ในประเด็น การแสดง ความคิดเห็น จากนั้น เข้าสู่บทเรียน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. นิทานพื้นบ้าน</p> <p>๓. รูปภาพ ตัวของ ละคร จากนิทาน พื้นบ้าน</p> <p>๔. สื่อ นำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๗	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถาม ของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ แสดงความคิดเห็น จาก การอ่าน นิทานพื้นบ้าน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบ สังเกต พฤติกรรม ของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบ ประเมิน การแสดงความคิดเห็น จากนิทาน พื้นบ้าน ที่อ่าน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูคัดเลือกตัวแทนนักเรียนออกมาอ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้านหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟัง ๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละครจากนิทานพื้นบ้านที่เพื่อนเล่า - ครู : ตัวละครในเรื่องมีพฤติกรรมใดบ้างที่น่าชื่นชมและควรนำมาเป็นแบบอย่าง - ครู : นักเรียนมีหลักในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละครอย่างไร ๓. ครูให้นักเรียนอ่านใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับประเด็นสำคัญของการแสดงความคิดเห็น ๔. ครูชี้แจงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปหลักการแสดงความคิดเห็นจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน แล้วเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด	๑. ตัวแทนนักเรียนออกมาเล่านิทานพื้นบ้าน ๒. นักเรียนตอบคำถาม - นักเรียน : ตอบคำถามตามความรู้สึกร - นักเรียน : (ตอบคำถามตามความเข้าใจ) ๓. นักเรียนอ่านใบความรู้ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับประเด็นสำคัญของการแสดงความคิดเห็น ๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปหลักการแสดงความคิดเห็นเป็นแผนเขียนแผนผังความคิด			
			- ใบความรู้ที่ ๗ การแสดงความ คิดเห็นจากนิทาน พื้นบ้าน		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบใบงานที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน และพานักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง จันทโครพ ไปพร้อม ๆ กัน</p> <p>๒. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมาพูดแสดงความคิดเห็นจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน ตามประเด็นที่กำหนดให้</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันเสนอแนะเพิ่มเติมตามประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน และสรุปการทำกิจกรรม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ประโยชน์อะไรหลังการแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง จันทโครพ</p> <p>๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษานิทานพื้นบ้านเรื่องอื่น ๆ ที่ตนเองสนใจ เพื่อมาเล่าในชั่วโมงหน้า</p>	<p>๑. นักเรียนฟังการชี้แจงการทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน จากนั้นลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน</p> <p>๒. ตัวแทนกลุ่ม ออกมาพูดแสดงความคิดเห็นจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน</p> <p>๓. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่เพื่อนออกมานำเสนอ จากนั้นร่วมกันสรุปการทำกิจกรรม</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ และตอบคำถามจากการเรียนเรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านที่อ่าน</p> <p>๒. นักเรียนไปศึกษาค้นคว้านิทานที่ตนเองสนใจคนละ ๑ เรื่อง เพื่อมาเล่าให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน</p>	<p>- ใบงานที่ ๗</p> <p>การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน
- ๒) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)
- ๔) บทอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง จันทโครพ
- ๕) รูปภาพตัวละครจากนิทานพื้นบ้านต่าง ๆ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. การทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน
๒. การพูดแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง จันทโครพ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้านได้	- ประเมินการแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน	- แบบประเมินการแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการแสดงความคิดเห็นได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง(๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน	- แบบประเมินสมรรถนะในการคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน

ประเด็นชวนคิด	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดแสดงความคิดเห็น	- พูดตรงประเด็น - มีเหตุผลประกอบ ถูกต้องและชัดเจน - ใช้ภาษาถูกต้อง - พูดฉะฉาน น่าฟัง	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. การเขียนแสดงความคิดเห็น	เขียนตอบคำถาม และแสดงความ คิดเห็นได้ครบถ้วนมี เหตุผลชัดเจน สร้างสรรค์	เขียนตอบคำถาม และแสดงความ คิดเห็นได้มีเหตุผล ชัดเจน แต่ยังไม่สร้างสรรค์	เขียนตอบคำถาม และแสดงความ คิดเห็นได้ มีเหตุผล แต่ไม่ค่อยชัดเจน	เขียนตอบคำถาม และแสดงความ คิดเห็นไม่ถูกต้อง
๓. บุคลิกภาพ	บุคลิกภาพดูดีและ เรียบร้อย สง่างาม ไม่ย่นหลังค่อม ยิ้มแย้มแจ่มใส	บุคลิกภาพดูดีและ เรียบร้อยเป็นส่วน ใหญ่ ไม่ย่นหลังค่อม ยิ้มแย้มบ้าง	บุคลิกภาพสุภาพ ค่อนข้างเรียบร้อย ย่นหลังค่อม ยิ้มให้ผู้ฟังน้อยมาก	บุคลิกภาพสุภาพไม่ ค่อยเรียบร้อย และ ไม่ยิ้มให้ผู้ฟัง
๔. มารยาทในการพูด	- แนะนำตนเอง - สบตาผู้ฟัง - ไม่ตะโกนใส่ผู้ฟัง - พูดจาสุภาพ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ
๕. ท่าทางการพูด	- ท่าทางสุภาพ - ใช้มือประกอบ การพูดได้เหมาะสม	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

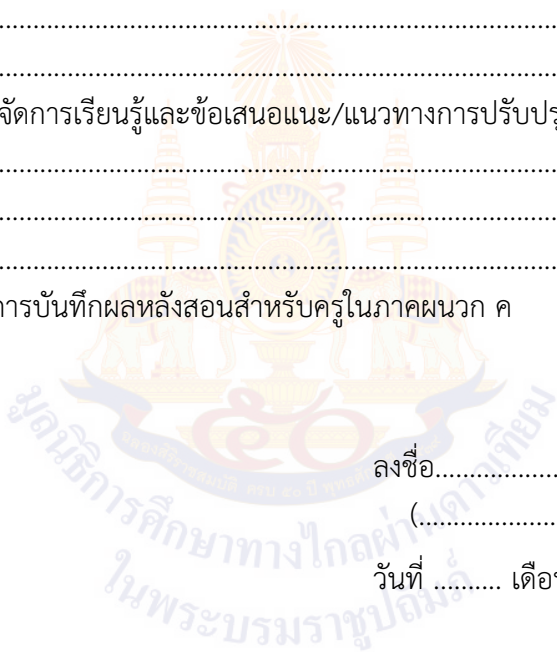
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของวรรณกรรม

ตามความหมายจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายไว้วว่า น. งานหนังสือ, งานประพันธ์, บทประพันธ์ทุกชนิดทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง
 ดังนั้น “นิทานพื้นบ้าน” มีลักษณะการแต่งในรูปแบบร้อยแก้ว จึงจัดเป็นวรรณกรรมด้วย

ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นทอด ๆ ตั้งแต่อดีต (มุขปาฐะ) ใช้ถ้อยคำภาษาที่เข้าใจง่ายผ่านบทร้อยแก้ว ไม่ได้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร บางเรื่องไม่ปรากฏนามผู้แต่ง มีอยู่หลายภาคในประเทศไทย ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้

ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้านมีหลายประเภท แต่จะขอยกตัวอย่างสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้ดังนี้

๑. นิทานเทพปกรณหรือตำนานปรัมปรา

เป็นเรื่องเล่าถึงกำเนิดจักรวาล โลก มนุษย์ สัตว์ และพืช เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น ลม ฝน จันทรคราส สุริยคราส ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ฯลฯ หรือเล่าตำนานสร้างโลก เช่น เรื่องปู่สังกะสาย่าสังกะสี

๒. นิทานมหัศจรรย์

เป็นนิทานเกี่ยวกับของวิเศษสิ่งมหัศจรรย์และสิ่งต่าง ๆ เช่น การแปลงตัว การเหาะเหินเดินอากาศและการเนรมิตของวิเศษ เช่น นิทานไทยที่เป็นเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ

๓. นิทานชีวิต

มีลักษณะเป็นเรื่องที่เชื่อว่า เกิดขึ้นจริง มีบุคคลและสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ นิทานชีวิตของไทยบางเรื่องมีลักษณะเป็นนิทานประจำถิ่นด้วย เช่น ไกรทอง เป็นนิทานประจำจังหวัดพิจิตร เรื่อง ขุนช้างขุนแผน เป็นนิทานประจำถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดกาญจนบุรี เป็นต้น

๔. นิทานคติสอนใจ

เป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าของจริยธรรมและผลแห่งกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว กรรมดี ได้แก่ ความกตัญญู ความเมตตากรุณา ความซื่อสัตย์ และความเลื่อมใสศรัทธาในพระศาสนา ส่วนกรรมชั่ว ได้แก่ ความอกตัญญู ความใจร้ายโหดเหี้ยม ความทุจริต และความไม่เลื่อมใสศรัทธาในพระศาสนา เช่น นิทานเรื่อง ลูกกตัญญู ของหมู่บ้าน ในตำบลนาป่า อำเภอเมืองฯ จังหวัดชลบุรี เป็นต้น

การแสดงความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็น หมายถึง การมีความคิดเห็น ทักษะคิด หรือความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ซึ่งอาจแสดงความคิดเห็นในรูปแบบของการพูดหรือการเขียนก็ได้ หากเป็นการพูดก็จะเรียกว่า “การพูดแสดงความคิดเห็น” หากเป็นการเขียนก็จะเรียกว่า “การเขียนแสดงความคิดเห็น”

ในรายวิชา ภาษาไทย นี้ เราเรียนทั้งการพูดและการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยเริ่มจากการเขียนก่อน แล้วจึงค่อยพูดแสดงความคิดเห็น พูดเฉพาะประเด็นสำคัญ และสรุปเรื่องกับข้อคิดที่ได้ให้เข้าใจ เราสามารถพูดหรือเขียนแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน หรือจากการฟังและดูก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของเรา หากเราชอบอ่าน เราก็อ่าน หากเราชอบฟังและดู เราก็ฟังและดู แต่หัวใจสำคัญ คือ เราจะต้องพูดและเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีหลักการ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น

การเขียนแสดงความคิดเห็น

การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล โดยใช้ความรู้และทักษะต่าง ๆ จากการฟัง การอ่าน การพูด และการคิดมาประกอบกัน เขียนด้วยข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง มีความเป็นกลาง รอบคอบ ในการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดเห็นนั้น ๆ ได้อย่างมีเหตุผล

หลักการแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน

๑. อ่าน หรือ ฟังและดู นิทานพื้นบ้านให้เข้าใจ ตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อจับใจความจากเรื่อง
๒. ตั้งคำถามจากเรื่องว่า “ใคร ทำอะไรที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และได้ข้อคิดอะไรจากเรื่อง”
๓. เขียนข้อมูลหรือข้อเท็จจริงก่อน แล้วจึงเขียนความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเอง โดยใช้เหตุผลหรือหลักฐานที่น่าเชื่อถือมาประกอบ
๔. เขียนในเชิงสร้างสรรค์ มีข้อเสนอแนะ และสะท้อนข้อคิด/ประโยชน์จากเรื่องที่อ่าน
๕. มีมารยาทในการเขียน ไม่ใช่ถ้อยคำรุนแรงในการแสดงความคิดเห็น ควรใช้ภาษาสุภาพ

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง จันทโครพ

เรื่องย่อ

จันทโครพ เป็นพระโอรสของพระเจ้าพรหมทัต และทรงเป็นที่รักของพระบิดาอย่างยิ่ง เนื่องจากจันทโครพจะต้องปกครองบ้านเมืองในอนาคต จึงจำเป็นต้องศึกษาวิชาอันเป็นประโยชน์ต่อการปกครองบ้านเมืองของตนในอนาคต จากนั้น จันทโครพจึงออกเดินทางไปศึกษาร่ำเรียนวิชากับพระฤๅษีในป่า เมื่อจันทโครพสำเร็จวิชาแล้ว จึงได้กราบลาพระฤๅษีกลับบ้าน พระฤๅษีจึงได้มอบผอบและกำชับว่า ห้ามเปิดผอบนี้เด็ดขาด มิฉะนั้นจะได้รับอันตราย จันทโครพก็สัญญาหนักแน่น จากนั้นก็มุ่งหน้าเดินทางกลับบ้านเมืองของตน ในระหว่างการเดินทางจันทโครพก็ได้แอบเปิดผอบ แต่ก็ยังคงกังวลถึงคำสั่งของพระฤๅษี และเกรงว่าตนเองจะได้รับอันตรายอีกด้วย

ในที่สุด พระองค์ทรงตัดสินใจเปิดผอบ เมื่อผอบถูกเปิด มีหญิงสาวผู้เลอโฉมออกมาจากผอบนั้น เธอส่งยิ้มหวานให้กับจันทโครพ ผู้ซึ่งทอดพระเนตรอยู่ด้วยความตื่นเต้น จันทโครพได้ตกหลุมรักนางโมราและขอเป็นชายา อย่างไรก็ตาม สิ่งที่พระฤๅษีพูดนั้นกำลังจะเป็นจริง เพราะว่ามีโจรป่าแอบซ่อนอยู่ในพุ่มไม้เพื่อดูความเคลื่อนไหวของทั้งคู่อย่างเงียบ ๆ และเมื่อได้เห็นความงามของนางโมรา เกิดความหลงใหลอยากได้ไปเป็นภรรยา ช่วงเวลานั้น นางโมรารู้สึกกระหายน้ำมาก แต่ที่ไม่มีน้ำให้นางดื่มกิน จันทโครพจึงใช้พระขรรค์แทงเนื้อรินพระโลหิตให้นางโมราดื่มกินแก้กระหาย ขณะนั้นโจรป่าเผล่ออกมาจากพุ่มไม้ทันที และกล่าวหาทั้งคู่ว่าบุกรุกเข้ามายังถิ่นของตน แต่เจ้าชายยืนกรานว่าป่าไม้นี้ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง ทั้งสองโต้เถียงกันอย่างรุนแรง โดยไม่พูดพร่ำทำเพลง โจรป่าได้พุ่งเข้าใส่จันทโครพแล้วชกเขาล้มลงกับพื้นโดยที่จันทโครพตั้งตัวไม่ทัน ทั้งคู่ต่อสู้กันอยู่พักหนึ่ง ก่อนที่โจรจะป่าได้เปรียบ แต่เจ้าชายจันทโครพมีทักษะในการต่อสู้ได้ดีกว่า จึงสามารถผลักโจรป่าและเรียกให้นางโมราหยิบพระขรรค์ให้ตน เมื่อนางโมราไม่สามารถตัดสินใจได้ นางโมราจับพระขรรค์ไว้แต่ลังเลที่จะส่งให้ใครดี เพราะในใจก็ไม่ต้องการให้จันทโครพฆ่าโจรป่า ซึ่งนางก็มีใจอยู่ด้วยเหมือนกัน นางจึงรีบวางพระขรรค์ไว้ตรงกลางชายทั้งสอง แต่ว่าตามของพระขรรค์นั้นได้หันไปทางโจรป่า

จันทโครพถูกคมมีดบาดจึงปล่อยพระขรรค์ และเป็นจังหวะที่โจรป่าได้โอกาส จึงคว้าพระขรรค์แทงจันทโครพสิ้นพระชนม์อยู่ตรงนั้น ร่างของจันทโครพนอนจมกองเลือดอยู่อย่างนั้น ตอนนี้องที่นางโมรารู้สึกเสียใจที่เห็นร่างไร้วิญญาณของสามี แต่แล้วนางตัดสินใจเป็นเมียของโจรป่า เมื่อพระอินทร์ที่อยู่บนสวรรค์ทอดพระเนตรเห็นและทรงทราบเรื่องราว จึงได้แปลงกายลงมาช่วยเหลือจันทโครพ แต่ก่อนที่จะช่วยจันทโครพ ทรงแปลงกายเป็นพญานกคาบเนื้ออย่าง

ก้อนใหญ่มาเกาะที่กิ่งไม้ข้างนางโมรา เมื่อนางโมราเห็นเช่นนั้น จึงเอ่ยปากขอเนื้ออย่างจากพญานก พญานกได้ล่องใจนางโมรา โดยบอกว่าถ้ามาเป็นเมียจะแบ่งก้อนเนื้อให้ นางโมราจึงตกลงและยอมทำตามทีพญานกพูด พระอินทร์ในร่างพญานกเห็นดังนั้น จึงโกรธและไม่พอใจที่นางโมราที่หลงใจ ไร้จิตสำนึก จึงได้สาปนางโมราเป็นชะนีอยู่ในป่า

จากนั้น พระอินทร์ได้ชุบชีวิตของจันทโครพจนฟื้นขึ้นมา พระอินทร์ได้เล่าความจริงให้จันทโครพฟัง และสอนจันทโครพว่า นางโมราเป็นหญิงชั่วร้าย ไม่ควรเลือกเป็นคู่ครอง เพราะเนื้อคู่ที่แท้จริงของจันทโครพคือ นางมัจฉินท์ ซึ่งเป็นลูกของพญานาคอาศัยอยู่ในถ้ำ จันทโครพก็ตัดสินใจไปหานางมัจฉินท์ที่ถ้ำพญานาคและได้เกี่ยวพาราสีจนได้ครองรักกันที่สุดในที่สุด จนกระทั่งทั้งสองมีโอรสด้วยกัน และกลับไปครองราชย์ที่บ้านเมืองของจันทโครพ

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง จันทโครพ จากนั้นออกไปพูดแสดง
 ความคิดเห็นหน้าชั้นเรียน

ประเด็นที่ ๑ นักเรียนชอบตัวละครใดมากที่สุด เพราะอะไร

ประเด็นที่ ๒ นักเรียนคิดว่า การกระทำของใครไม่เหมาะสม เพราะอะไร

ประเด็นที่ ๓ นิทานเรื่อง จันทโครพ สะท้อนปัญหาอย่างไร

ประเด็นที่ ๔ ข้อคิดจากนิทานเรื่อง จันทโครพ คืออะไร

ประเด็นที่ ๕ นักเรียนจะนำข้อคิดจากนิทานเรื่อง จันทโครพ ไปปรับใช้อย่างไร

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบางานที่ ๗ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๑ (แสดงความคิดเห็นจากนิทานพื้นบ้าน)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง จันทโครพ จากนั้นออกไปพูดแสดงความคิดเห็นหน้าชั้นเรียน

ประเด็นที่ ๑ นักเรียนชอบตัวละครใดมากที่สุด เพราะอะไร

ตอบ ชอบจันทโครพ เพราะมีความกล้าหาญ มีความซื่อสัตย์ต่อคนที่ตนเองรัก

ประเด็นที่ ๒ นักเรียนคิดว่า การกระทำของใครไม่เหมาะสม เพราะอะไร

ตอบ การกระทำของนางโมราไม่เหมาะสม เพราะนางส่งดาบให้กับโจรป่า ผู้ซึ่งกำลังจะฆ่าจันทโครพที่เป็นสามีของตน

ประเด็นที่ ๓ นิทานเรื่อง จันทโครพ สะท้อนปัญหาอย่างไร

ตอบ สะท้อนปัญหาในเรื่อง การไม่ซื่อสัตย์ต่อคนรัก ซึ่งในสังคมปัจจุบันก็มีให้เห็นอยู่ทั่วไปว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ซื่อสัตย์ต่อความรัก หรือหลอกหลวงคนรักของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำยกเว้นว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำผิดก่อน จึงเห็นสมควรว่า ไม่ต้องรักฝ่ายนั้นอีกต่อไป

ประเด็นที่ ๔ ข้อคิดจากนิทานเรื่อง จันทโครพ คืออะไร

ตอบ เราควรซื่อสัตย์ต่อคนเรารักและคนที่รักเรา ไม่ว่าจะฝ่ายใด เพศใดก็ควรซื่อสัตย์ต่อคนรัก

ประเด็นที่ ๕ นักเรียนจะนำข้อคิดจากนิทานเรื่อง จันทโครพ ไปปรับใช้อย่างไร

ตอบ รักเดียวใจเดียว ซื่อสัตย์ต่อความรัก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ คู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน
ป. ๖/๔ มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็นรูปแบบหนึ่งของแผนภาพความคิด มักใช้ในการวางโครงสร้างเรื่องที่จะเขียน และใช้ในการสรุปเรื่องจากการอ่านเพื่อย่อความ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจความคิดรวบยอดหรือข้อเท็จจริงได้ดียิ่งขึ้น

๓. สาระการเรียนรู้

- การเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 ๑. บอกประโยชน์ของการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้
 ๒. มีมารยาทในการเขียน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด แยกองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน วางลำดับแผนภาพโครงเรื่อง โดยเชื่อมโยงเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมระบุข้อคิด และนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)					
หน่วยที่ ๑		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด แยกองค์ประกอบของเรื่อง ที่อ่าน วางลำดับแผนภาพ โครงเรื่องโดยเชื่อมโยง เหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมระบุข้อคิดและนำไป ปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการเขียนแผน ภาพโครงเรื่องได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนแผนภาพโครงเรื่อง จากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนาและทบทวน เรื่อง การเขียนแผนภาพ โครงเรื่อง ด้วยคำถามดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง หรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : การเขียนแผนภาพโครงเรื่องคืออะไร และมี วิธีการเขียนอย่างไร</p> <p>๒. ครูสอบถามนักเรียนว่า จากการมอบหมายจาก ชั่วโมงที่แล้ว โดยให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้านิทาน พื้นบ้านตามความสนใจ คนละ ๑ เรื่อง นักเรียนได้ เรื่องอะไรมาบ้าง</p> <p>๓. ครูกล่าวว่า วันนี้เราจะมาเขียนแผนภาพโครง เรื่องจากการอ่านนิทานพื้นบ้าน จากนั้นเชื่อมโยง ว่าวันนี้จะสอนเรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาและร่วมกันทบทวน เรื่อง การ เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก เพราะเคยเขียนมาในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕</p> <p>- นักเรียน : การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง เป็นการ เขียนสรุปเรื่องที่แสดงให้เห็นภาพรวมของเรื่อง ทั้งหมด</p> <p>๒. นักเรียนตัวแทนนำเสนอเรื่องที่ตนเองได้ไป ศึกษาค้นคว้ามานำมา</p> <p>๓. นักเรียนนำหนังสือนิทานพื้นบ้านที่ไปศึกษา ค้นคว้าขึ้นมาวางไว้บนโต๊ะของตนเอง</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. ตัวอย่างภาพ หนังสือนิทาน พื้นบ้าน</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๘</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการ แสดงความคิด เห็นของนักเรียน</p> <p>๓. ประเมินการ เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติกรรมการ ของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การเขียนแผน ภาพโครงเรื่อง</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย		
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. บอกประโยชน์ของการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้ ๒. มีมารยาทในการเขียน	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากการอ่านใบความรู้ที่ ๘ ๒. ครูพานักเรียนสรุปความหมายและหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องอีกครั้ง เพื่อเน้นย้ำให้นักเรียนเข้าใจ ๓. ครูยกตัวอย่างการเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทาน เรื่อง จันทโครพ มาให้นักเรียนได้ดูเป็นแนวทาง โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับประเด็น ดังนี้ - ตัวละคร - ฉาก/สถานที่ - เหตุการณ์สำคัญ (๑ ๒ ๓) - ผลเป็นอย่างไร - ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ๔. จากนั้น ครูสรุปการนำเสนอตัวอย่าง และมอบหมายให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายความรู้และสร้างความเข้าใจให้ตรงกันเกี่ยวกับการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง จากนั้นช่วยกันเขียนสรุปหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง ๒. นักเรียนร่วมกันสรุปความหมายและหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องอีกครั้ง เพื่อเน้นย้ำให้นักเรียนเข้าใจ ๓. นักเรียนร่วมกันอ่านนิทาน เรื่อง จันทโครพ จากนั้นดูการเขียนแผนภาพโครงเรื่องไปที่ละขั้นตอน ๔. นักเรียนเตรียมตัวฝึกเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านที่ตนเองสนใจ คนละ ๑ เรื่อง	- ใบความรู้ที่ ๘ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และอธิบายวิธีการทำใบงานให้นักเรียนฟัง เพื่อจะได้ทำใบงานได้ถูกต้อง</p> <p>๒. ครูกำหนดให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้ โดยเมื่อนักเรียนทำเสร็จ ให้ตรวจสอบความถูกต้องให้เรียบร้อย</p> <p>๓. ครูเฉลยใบงานที่ ๘ และให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องพร้อมกัน และสรุปกิจกรรม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามนักเรียนเพื่อสรุป ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าการเขียนแผนภาพโครงเรื่องของตนเองมีข้อดีและข้อควรพัฒนาอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่องไปปรับใช้ในงานเขียนอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อจะได้ทำใบงานได้ถูกต้อง</p> <p>๒. นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม โดยการเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานที่ตนเองสนใจ</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบของตนเอง และประเมินให้คะแนนตนเอง</p> <p>๑. นักเรียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : ข้อดี คือ ทำให้จับใจความและช่วยให้เข้าใจเรื่องทีอ่านมากยิ่งขึ้น / ข้อควรพัฒนา คือ เขียนช้า เสร็จไม่ทันเวลา จับใจความยังไม่ได้</p> <p>- นักเรียน : นำความรู้ไปปรับใช้ในการสรุปเรื่อง</p>	<p>- ใบงานที่ ๘ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
- ๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)
- ๔) บัตรคำ หัวข้อการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
- ๕) บทอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง จันทโครพ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้	- ประเมินการเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้านที่อ่าน	- แบบประเมินการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. บอกประโยชน์ของการเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้ ๒. มีมารยาทในการเขียน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน - สังเกตพฤติกรรมการเขียนและตรวจใบงาน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด แยกองค์ประกอบของเรื่องที่อ่าน วางลำดับแผนภาพโครงเรื่องโดยเชื่อมโยงเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมระบุข้อคิดและนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต	- ประเมินสมรรถนะในการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงจากการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง	- แบบประเมินสมรรถนะในการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงจากการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	๔	๓	๒	๑
๑. องค์ประกอบครบถ้วน	องค์ประกอบของการเขียนแผนภาพโครงเรื่องครบถ้วน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. สรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้ สอดคล้องสัมพันธ์กันครอบคลุมตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย และไม่ซ้ำซ้อน	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้ สอดคล้องกัน และครอบคลุมเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องเป็นส่วนใหญ่ อ่านแล้วไม่ซ้ำซ้อน	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องได้ เข้าใจ ครอบคลุมเรื่องทั้งหมด แต่อ่านแล้วซับซ้อนเล็กน้อย	เขียนสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องไม่เข้าใจ และไม่ครอบคลุมเรื่องทั้งหมด อ่านแล้วซับซ้อน
๓. การสรุปข้อคิด	สรุปข้อคิดของเรื่องได้ถูกต้องครบถ้วน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	สรุปข้อคิดของเรื่องได้ค่อนข้างถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	สรุปข้อคิดของเรื่องได้ถูกต้องแค่เพียงบางส่วน แต่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	สรุปข้อคิดของเรื่องไม่ถูกต้อง อ่านแล้วไม่เข้าใจ
๔. ความเรียบร้อยสวยงาม	ผลงานเป็นระเบียบเรียบร้อยแสดงออกถึงความประณีต และตกแต่งใบงานได้สวยงาม	ผลงานเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย ตกแต่งใบงานได้สวยงาม	ผลงานค่อนข้างเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก และตกแต่งใบงานได้ค่อนข้างสวยงาม	ผลงานมีข้อบกพร่องค่อนข้างมาก
๕. มารยาทในการเขียน	- ลายมือสวยงาม - ผลงานสะอาด - เว้นวรรคตอน - ใช้ถ้อยคำสุภาพ	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

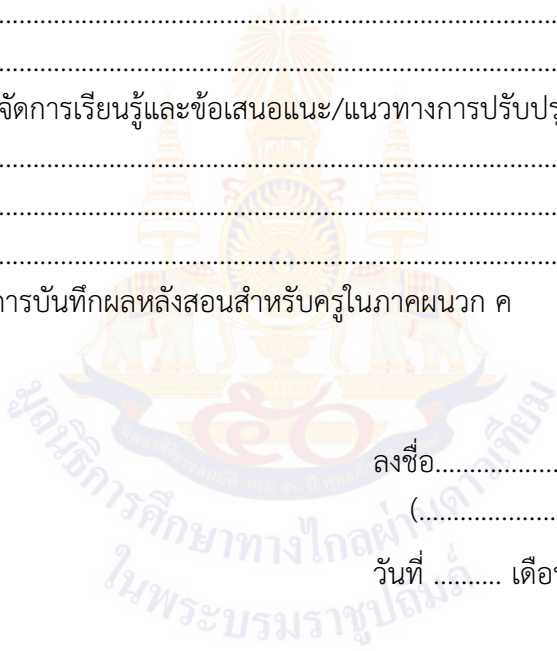
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง เป็นการเขียนที่แสดงให้เห็นภาพรวมของเรื่องทั้งหมด ทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องได้อ่านได้ดียิ่งขึ้น การเขียนแผนภาพโครงเรื่องต้องอาศัยการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องได้อ่านว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร” หรือตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง ฉากและสถานที่เกิดขึ้นที่ไหนบ้าง มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ผลของเหตุการณ์นั้นเป็นอย่างไร

แผนภาพโครงเรื่องส่วนใหญ่จะใช้ในการวางโครงเรื่องที่มีตัวละคร ฉาก สถานที่ และการดำเนินเรื่องตามลำดับของเหตุการณ์ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบหลักของการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

๑. ชื่อเรื่อง	๒. ตัวละคร	๓. ฉากและสถานที่
๔. เหตุการณ์สำคัญ	๕. ผลของเรื่อง	๖. ข้อคิดจากเรื่อง

หลักการเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทานพื้นบ้าน

ข้อ ๑	เขียนชื่อเรื่องตามชื่อนิทานพื้นบ้านที่อ่าน
ข้อ ๒	เขียนฉากและสถานที่ที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้าน ควรเขียนให้ชัดเจน หากมีชื่อสถานที่นั้น ๆ ก็ให้ระบุชื่อด้วย เพื่อให้แผนภาพโครงเรื่องมีความถูกต้อง
ข้อ ๓	สรุปใจความสำคัญของเรื่อง หรือสรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง หากเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาค่อนข้างมาก ให้แบ่งเหตุการณ์เป็นลำดับ ๆ เช่น เหตุการณ์ที่ ๑ เหตุการณ์ที่ ๒ เหตุการณ์ที่ ๓ ตามลำดับ หากเป็นเรื่องสั้น ๆ สามารถสรุปเป็นเหตุการณ์เดียวได้
ข้อ ๔	เขียนผลสรุปของเรื่อง หรือผลของเหตุการณ์ โดยจะต้องเขียนสรุปให้สั้น กระชับ เข้าใจ และตรงประเด็น
ข้อ ๕	เขียนข้อคิดที่ได้จากเรื่อง โดยเขียนเป็นประโยคสั้น ๆ หรือสรุปเป็นคำคมก็ได้
ข้อ ๖	ตรวจทานการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และตรวจสอบการเขียนสะกดคำ

ตัวอย่าง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

เรื่อง กากับสุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์

อีกาตัวหนึ่งกำลังหิว มันจึงบินออกหาอาหาร มันเลื้อยไปเห็นเนื้อชิ้นหนึ่งหล่นอยู่ มันจึงใช้ปากคาบเนื้อชิ้นนั้นขึ้นมา แล้วบินไปเกาะที่ต้นไม้ต้นหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งเดินผ่านมาเห็นอีกาคาบเนื้ออยู่ในปาก มันอยากกินเนื้อชิ้นนั้นมันจึงเอ่ยปากทักอีกาว่า

“สวัสดิ์ครับคุณกา คุณช่างสง่างามอะไรอย่างนี้ ขนของคุณก็ดูสวยงามมาก” อีการู้สึกชอบใจมาก มันมองดูขนของตัวเองอย่างภูมิใจ สุนัขจิ้งจอกจึงพูดต่อไปว่า

“คุณคงมีเสียงที่ไพเราะมาก คุณคงร้องเพลงเพราะด้วยใช่ไหม” อีการับฟังหัวรับ

“ถ้าอย่างนั้นคุณช่วยร้องเพลงให้ผมฟังสักหน่อยเถิดครับ” อีกาจึงอ้าปาก จะร้องเพลงพอมันอ้าปาก เนื้อก็หลุดจากปากตกลงที่พื้น สุนัขจิ้งจอกจึงรีบคาบเนื้อชิ้นนั้น แล้ววิ่งหนีไป

- แผนภาพโครงเรื่อง** : กากับสุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์
- ตัวละคร** : อีกา และสุนัขจิ้งจอก
- ฉาก/สถานที่** : ต้นไม้ต้นหนึ่ง
- เหตุการณ์สำคัญ** : อีกาซึ่งกำลังคาบเนื้ออยู่ในปาก หลงเชื่อคำพูดของสุนัขจิ้งจอกที่ชมว่า อีกามีเสียงไพเราะ จึงอ้าปากจะร้องเพลงให้สุนัขจิ้งจอกฟัง
- ผลของเหตุการณ์** : ขณะที่อีกาอ้าปากทำให้ชิ้นเนื้อที่อีกาคาบมาหล่นจากปาก สุนัขจิ้งจอกจึงมาคาบเนื้อไปกินแทน
- ข้อคิด** : อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคน จะจนใจเอง กล่าวคือ หากไว้ใจคนอื่นมากจนเกินไป อาจจะทำให้ได้รับเคราะห์หรือผลเสียได้

ที่มาของนิทาน เรื่อง กากับสุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์ : นิทานอีสป

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง จันทโครพ

เรื่องย่อ

จันทโครพ เป็นพระโอรสของพระเจ้าพรหมทัต และทรงเป็นที่รักของพระบิดาอย่างยิ่ง เนื่องจากจันทโครพจะต้องปกครองบ้านเมืองในอนาคต จึงจำเป็นต้องศึกษาวิชาอันเป็นประโยชน์ต่อการปกครองบ้านเมืองของตนในอนาคต จากนั้น จันทโครพจึงออกเดินทางไปศึกษาร่ำเรียนวิชากับพระฤๅษีในป่า เมื่อจันทโครพสำเร็จวิชาแล้ว จึงได้กราบลาพระฤๅษีกลับบ้าน พระฤๅษีจึงได้มอบผอบและกำชับว่า ห้ามเปิดผอบนี้เด็ดขาด มิฉะนั้นจะได้รับอันตราย จันทโครพก็สัญญาหนักแน่น จากนั้นก็มุ่งหน้าเดินทางกลับบ้านเมืองของตน ในระหว่างการเดินทางจันทโครพก็ได้แอบเปิดผอบ แต่ก็ยังคงกังวลถึงคำสั่งของพระฤๅษี และเกรงว่าตนเองจะได้รับอันตรายอีกด้วย

ในที่สุด พระองค์ทรงตัดสินใจเปิดผอบ เมื่อผอบถูกเปิด มีหญิงสาวผู้เลอโฉมออกมาจากผอบนั้น เธอส่งยิ้มหวานให้กับจันทโครพ ผู้ซึ่งทอดพระเนตรอยู่ด้วยความตื่นเต้น จันทโครพได้ตกหลุมรักนางโมราและขอเป็นชายา อย่างไรก็ตาม สิ่งที่พระฤๅษีพูดนั้นกำลังจะเป็นจริง เพราะว่ามีโจรป่าแอบซ่อนอยู่ในพุ่มไม้เพื่อดูความเคลื่อนไหวของทั้งคู่อย่างเงียบ ๆ และเมื่อได้เห็นความงามของนางโมรา เกิดความหลงใหลอยากได้ไปเป็นภรรยา ช่วงเวลานั้น นางโมรารู้สึกกระหายน้ำมาก แต่ที่ไม่มีน้ำให้นางดื่มกิน จันทโครพจึงใช้พระขรรค์แทงเนื้อรินพระโลหิตให้นางโมราดื่มกินแก้กระหาย ขณะนั้นโจรป่าเผล่ออกมาจากพุ่มไม้ทันที และกล่าวหาทั้งคู่ว่าบุกรุกเข้ามายังถิ่นของตน แต่เจ้าชายยืนกรานว่าป่าไม้นี้ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง ทั้งสองโต้เถียงกันอย่างรุนแรง โดยไม่พูดพร่ำทำเพลง โจรป่าได้พุ่งเข้าใส่จันทโครพแล้วชกเข่าล้มลงกับพื้นโดยที่จันทโครพตั้งตัวไม่ทัน ทั้งคู่ต่อสู้กันอยู่พักหนึ่ง ก่อนที่โจรจะป่าได้เปรียบ แต่เจ้าชายจันทโครพมีทักษะในการต่อสู้ได้ดีกว่า จึงสามารถผลักโจรป่าและเรียกให้นางโมราหยิบพระขรรค์ให้ตน เมื่อนางโมราไม่สามารถตัดสินใจได้ นางโมราจับพระขรรค์ไว้แต่ลังเลที่จะส่งให้ใครดี เพราะในใจก็ไม่ต้องการให้จันทโครพฆ่าโจรป่า ซึ่งนางก็มีใจอยู่ด้วยเหมือนกัน นางจึงรีบวางพระขรรค์ไว้ตรงกลางชายทั้งสอง แต่ว่าตามของพระขรรค์นั้นได้หันไปทางโจรป่า

จันทโครพถูกคมมีดบาดจึงปล่อยพระขรรค์ และเป็นจังหวะที่โจรป่าได้โอกาส จึงคว้าพระขรรค์แทงจันทโครพสิ้นพระชนม์อยู่ตรงนั้น ร่างของจันทโครพนอนจมกองเลือดอยู่อย่างนั้น ตอนนี้องที่นางโมรารู้สึกเสียใจที่เห็นร่างไร้วิญญาณของสามี แต่แล้วนางตัดสินใจเป็นเมียของโจรป่า เมื่อพระอินทร์ที่อยู่บนสวรรค์ทอดพระเนตรเห็นและทรงทราบเรื่องราว จึงได้แปลงกายลงมาช่วยเหลือจันทโครพ แต่ก่อนที่จะช่วยจันทโครพ ทรงแปลงกายเป็นพญานกคาบเนื้ออย่าง

ก้อนใหญ่มาเกาะที่กิ่งไม้ข้างนางโมรา เมื่อนางโมราเห็นเช่นนั้น จึงเอ่ยปากขอเนื้ออย่างจากพญานก พญานกได้ล่องใจนางโมรา โดยบอกว่าถ้ามาเป็นเมียจะแบ่งก้อนเนื้อให้ นางโมราจึงตกลงและยอมทำตามทีพญานกพูด พระอินทร์ในร่างพญานกเห็นดังนั้น จึงโกรธและไม่พอใจที่นางโมราที่หลงใจ ไร้จิตสำนึก จึงได้สาปนางโมราเป็นชะนีอยู่ในป่า

จากนั้น พระอินทร์ได้ชุบชีวิตของจันทโครพจนฟื้นขึ้นมา พระอินทร์ได้เล่าความจริงให้จันทโครพฟัง และสอนจันทโครพว่า นางโมราเป็นหญิงชั่วร้าย ไม่ควรเลือกเป็นคู่ครอง เพราะเนื้อคู่ที่แท้จริงของจันทโครพคือ นางมัจฉินท์ ซึ่งเป็นลูกของพญานาคอาศัยอยู่ในถ้ำ จันทโครพก็ตัดสินใจไปหานางมัจฉินท์ที่ถ้ำพญานาคและได้เกี่ยวพาราสีจนได้ครองรักกันที่สุดในที่สุด จนกระทั่งทั้งสองมีโอรสด้วยกัน และกลับไปครองราชย์ที่บ้านเมืองของจันทโครพ

ใบงานที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากการอ่านนิทานพื้นบ้านที่สนใจ ๑ เรื่อง
 และตกแต่งแผนภาพโครงเรื่องให้สวยงาม

๑. แผนภาพโครงเรื่อง

๒. ฉาก/สถานที่

๓. เหตุการณ์สำคัญ

๔. ผลของเรื่อง

๕. ข้อคิด

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๘ เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๒ (เขียนแผนภาพโครงเรื่อง)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากการอ่านนิทานพื้นบ้านที่สนใจ ๑ เรื่อง และตกแต่งแผนภาพโครงเรื่องให้สวยงาม

๑. แผนภาพโครงเรื่อง	จันทโครพ
๒. ฉาก/สถานที่	ฉากที่ ๑ เมืองพรหมทัต ฉากที่ ๒ ป่า ฉากที่ ๓ ถ้ำพญานาค
๓. เหตุการณ์สำคัญ	เหตุการณ์ที่ ๑ จันทโครพเป็นโอรสของพระเจ้าพรหมทัต และ ได้ไปศึกษาเล่าเรียนวิชากับพระฤๅษีในป่า จนสำเร็จวิชา และลา กลับบ้านเกิดของตน เหตุการณ์ที่ ๒ จันทโครพเปิดผอบได้พบกับนางโมรา จากนั้นได้ เดินทางกลับบ้านเมืองด้วยกัน ระหว่างทางไปเจอกับโจรป่า และ เกิดการต่อสู้กันระหว่างโจรป่ากับจันทโครพ นางโมราคิดไม่ซื่อ จึงได้ช่วยให้โจรป่าฆ่าจันทโครพสำเร็จ เหตุการณ์ที่ ๓ พระอินทร์ลงมาจากสวรรค์ ได้สาบนางโมราเป็น ชะนีอยู่ในป่า จากนั้นชุกชีวิตจันทโครพให้ฟื้นคืนชีพ และเล่าความ จริงให้ฟังว่าเนื้อคู่ของจันทโครพเป็นนางมัจลินท์ ซึ่งเป็นลูกสาว ของพญานาค
๔. ผลของเรื่อง	นางโมราถูกลูกสาวเป็นชะนี ส่วนจันทโครพจึงออกเดินทางไปตามหา นางมัจลินท์จนพบและได้ครองรักกัน
๕. ข้อคิด	ควรรักเดียวใจเดียว และซื่อสัตย์ต่อคนรัก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง จะต้องเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล โดยคำนึงถึงมารยาทที่ดีในการเล่า

๓. สาระการเรียนรู้

- การเล่านิทานพื้นบ้านในท้องถิ่นของตนเองและท้องถิ่นอื่น

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการเล่านิทานพื้นบ้านได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองหรือท้องถิ่นอื่นได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร เล่านิทานพื้นบ้านได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง บอกประโยชน์ข้อคิด และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)

หน่วยที่ ๑

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร เล่านิทานพื้นบ้าน ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง บอกประโยชน์ของเรื่อง และนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการเล่านิทานพื้นบ้านได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองหรือท้องถิ่นอื่นได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนาถึงชั่วโมงที่แล้วที่นักเรียนได้ฝึกเขียนนิทานพื้นบ้านคนละ ๑ เรื่อง โดยครูชี้แจงให้นักเรียนออกมาเล่านิทานพื้นบ้านจากแผนภาพโครงเรื่องที่ตนเองเขียน เพราะเป็นการสรุปมาแล้ว</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : ถ้านักเรียนจะเล่านิทานให้สนุกและออกมานักเรียนจะมีวิธีการเล่าเรื่องอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าการเล่านิทานมีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๓. ครูเชื่อมโยงคำตอบของนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเรื่องการเล่านิทานพื้นบ้าน</p>	<p>๑. ตัวแทนนักเรียนเตรียมตัวออกมาเล่านิทานพื้นบ้านหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟัง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ตั้งใจเล่า เล่าเรื่องให้ถูกต้องครบถ้วน มีลีลาท่าทางประกอบการเล่า และอาจมีสื่อหรือรูปภาพประกอบการเล่า ใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเรื่อง</p> <p>- นักเรียน : การเล่านิทานมีความสำคัญ เพราะเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานให้ผู้อื่นฟัง เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน และสอดแทรกแนวคิด คุณธรรมที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต</p> <p>๓. นักเรียนเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ไปงานที่ ๙	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p> <p>๓. ประเมินการเล่านิทานพื้นบ้าน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการเล่านิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายความรู้จากการอ่านใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มละ ๑ คนมานำเสนอหลักการเล่านิทานหน้าชั้นเรียน โดยวิธีการพูดตอบคำถามจากครู - คำถาม : การเล่านิทานคืออะไร - คำถาม : การเล่านิทานมีจุดประสงค์เพื่ออะไร - คำถาม : การเล่านิทานมีประโยชน์อย่างไร ๓. จากนั้นครูให้นักเรียนชมวีดิทัศน์ตัวอย่างการเล่านิทานพื้นบ้านว่ามีเทคนิคลีลาการเล่าอย่างไร เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง ๔. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกชื่อนิทานที่ตนเองสนใจคนละ ๑ เรื่องให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟัง	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายความรู้จากการอ่านใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน ๒. ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหลักการเล่านิทานหน้าชั้นเรียน โดยวิธีการพูดตอบคำถามจากครู ๓. นักเรียนชมวีดิทัศน์ตัวอย่างการเล่านิทานพื้นบ้านว่ามีเทคนิคลีลาการเล่าอย่างไร เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง ๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกชื่อนิทานที่ตนเองสนใจคนละ ๑ เรื่องให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟัง	- ใบความรู้ที่ ๙ การเล่านิทาน		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสลับกันเล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน ออกมาเล่านิทานให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินการเล่านิทานของเพื่อน และพิจารณาว่ากลุ่มใดเล่านิทานได้น่าสนใจที่สุด จากนั้นสรุปประโยชน์และคุณค่าของการเล่าในใบงานที่ ๙</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนสรุปความรู้ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การเล่านิทานมีประโยชน์อย่างไร - ครู : หากนักเรียนเล่านิทานบ่อย ๆ จะส่งผลต่อตนเองอย่างไร 	<p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มสลับกันเล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง</p> <p>๒. นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน ออกมาเล่านิทานให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินการเล่านิทานของเพื่อน และพิจารณาว่ากลุ่มใดเล่านิทานได้น่าสนใจที่สุด จากนั้นสรุปประโยชน์และคุณค่าของการเล่าในใบงานที่ ๙</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ทำให้เกิดความเพลิดเพลินและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง - นักเรียน : ทำให้มีทักษะในการเล่านิทาน และสามารถเล่านิทานได้เก่งมากขึ้น 	<p>- ใบงานที่ ๙ การเล่านิทานพื้นบ้าน</p> <p>๑. คำถาม ๒. Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน
- ๒) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)
- ๔) ตัวอย่างการเล่านิทานพื้นบ้าน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน
- การเล่านิทานพื้นบ้าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเล่านิทานพื้นบ้านได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เล่านิทานพื้นบ้านในท้องถิ่นของตนเองหรือท้องถิ่นอื่นได้	- ประเมินการเล่านิทานพื้นบ้าน	- แบบประเมินการเล่านิทานพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารเล่านิทานพื้นบ้านได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง โดยบอกประโยชน์ข้อคิด และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการเล่านิทานพื้นบ้าน	- แบบประเมินสมรรถนะการเล่านิทานพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การเล่านิทาน	- เล่าได้น่าสนใจ - เล่าได้เข้าใจ - เล่าได้สร้างสรรค์ - เล่าโดยมีท่าทางประกอบที่เหมาะสม	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. เนื้อหาสาระ	เนื้อหาตรงประเด็น ตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ	เนื้อหาตรงประเด็น แต่มีตกหล่นบ้าง เล็กน้อย	เนื้อหาตรงประเด็น แต่มีตกหล่นเป็น ส่วนใหญ่	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็น
๓. บุคลิกภาพ และการแต่งกาย	มีบุคลิกภาพที่ดีใน การเล่า ไม่ยืนตัวงอ และไม่ยืนหลังค่อม ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายเรียบร้อย สุภาพ เหมาะสม	มีบุคลิกภาพที่ดีใน การเล่า ไม่ยืนตัวงอ และไม่ยืนหลังค่อม ยิ้มแย้มแจ่มใสบ้าง แต่ไม่ต่อเนื่อง แต่งกายเรียบร้อย	มีบุคลิกภาพที่ดีใน การเล่า มียืนตัวงอ และหลังค่อมบ้าง ยิ้มแย้มเล็กน้อย แต่งกายค่อนข้าง เรียบร้อย	บุคลิกภาพท่าทาง ไม่ถูกต้องและไม่ เหมาะสม
๔. การระบุข้อคิด	พูดถึงข้อคิดของ นิทานและบอกวิธี การนำไปปรับใช้ใน ชีวิตจริงได้อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม	พูดถึงข้อคิดของ นิทานและบอกวิธี การนำไปปรับใช้ใน ชีวิตจริงได้ค่อนข้าง เหมาะสม	พูดถึงข้อคิดของ นิทานและบอกวิธี การนำไปปรับใช้ได้ ค่อนข้างน้อย	ไม่พูดถึงข้อคิดของ นิทานและไม่บอก วิธีการนำไปปรับใช้
๕. น้ำเสียง	น้ำเสียงดังชัดเจน สุภาพ น่าฟัง และ สัมพันธ์กับเรื่อง ตลอดทั้งการเล่า	น้ำเสียงดังชัดเจน สุภาพ น่าฟัง และ สัมพันธ์กับเรื่องเป็น ส่วนใหญ่	น้ำเสียง น่าฟัง แต่ไม่ค่อยดังชัดเจน และไม่ค่อยสัมพันธ์ กับเรื่องเท่าที่ควร	น้ำเสียงไม่น่าฟัง และไม่สัมพันธ์กับ เรื่อง มีตะโกนบ้าง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การเล่านิทาน

การเล่านิทาน เป็นการเล่าเรื่องหรือถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานที่ให้ผู้ฟัง อาจจะเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา เรื่องที่แต่งขึ้นใหม่ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้ก็มีความสุข สนุกสนาน และสอดแทรกแนวคิด คุณธรรม ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

ในการเล่า อาจเล่าด้วยน้ำเสียงที่น่าฟัง สัมพันธ์กับเรื่องและตัวละคร มีลีลาท่าทางประกอบ มีสื่อ รูปภาพ และวัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้การเล่านิทานน่าสนใจและสนุกสนานมากขึ้น

การถ่ายทอดนิทาน

การถ่ายทอดนิทาน แต่เดิมมาใช้ในการเล่า การเล่าประกอบภาพ หรือการแสดง ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีในการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น นิทานก็ได้แพร่หลายในรูปของสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซีดี วีดีทัศน์ วีดีโอ ฯลฯ

สิ่งที่ได้รับจากการฟังนิทาน คือ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความรู้ แนวคิด แนวปฏิบัติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือป้องกันปัญหาในชีวิตประจำวัน นิทานจึงเป็นวรรณกรรมอันควรค่าต่อการศึกษาและสร้างสรรค์

หลักการเล่านิทาน

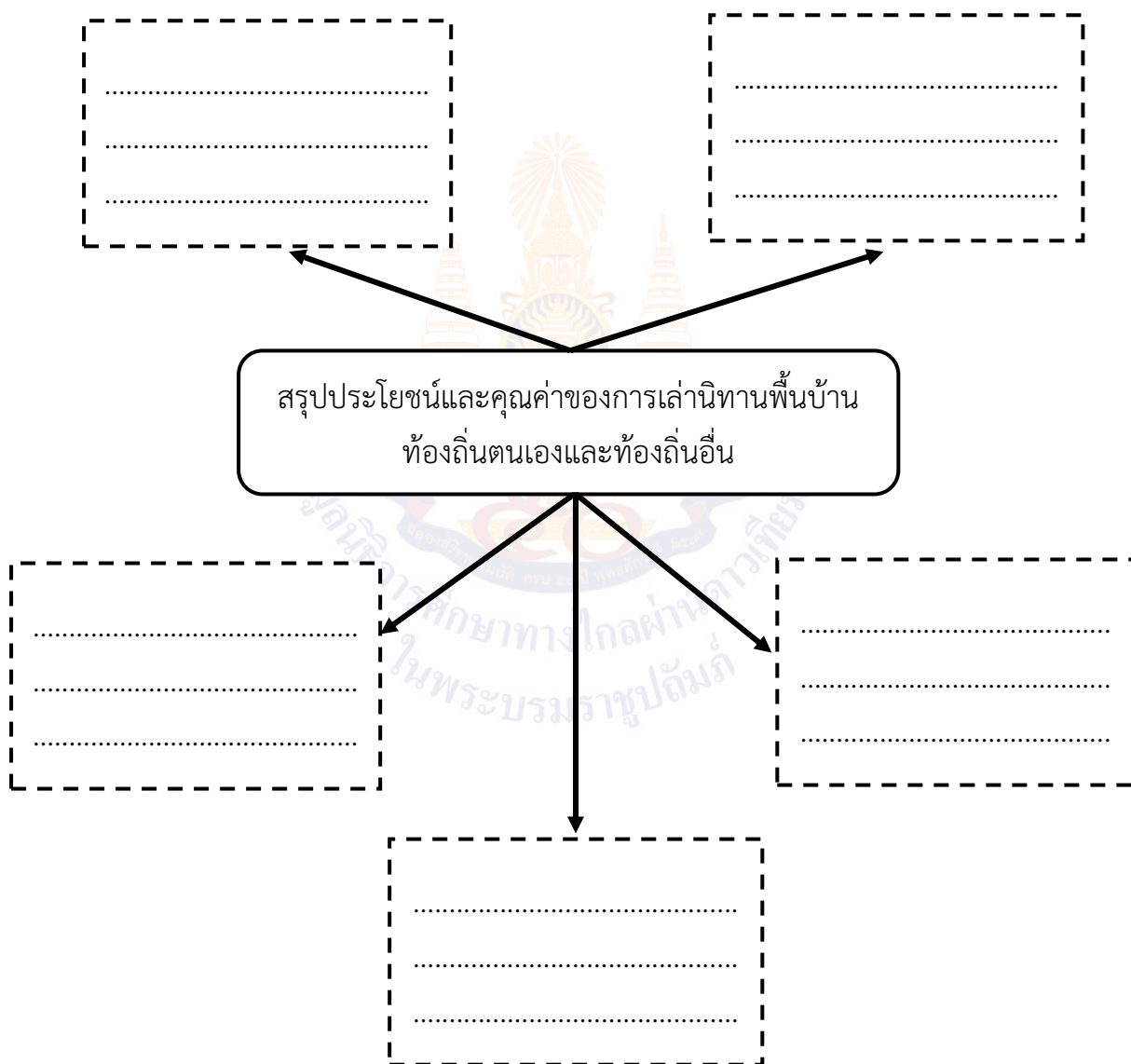
๑. ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่จะเล่า
๒. เลือกใช้คำง่าย ๆ ในการสื่อสาร
๓. หากเนื้อเรื่องมีตัวละครคุยกัน ผู้เล่าควรใช้บทสนทนาในการเล่า
๔. ควรมีวิธีการเริ่มต้นให้ดี เพื่อเรียกร้องความสนใจของผู้ฟัง

ขั้นตอนการเล่านิทาน

๑. บอกชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง หรือที่มาของนิทาน
๒. เล่าเรื่องอย่างมีชีวิตชีวา ใช้น้ำเสียงสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เล่าไม่วกวน
๓. สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทบทวนความเข้าใจของเนื้อเรื่อง
๔. สรุปความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญของเรื่อง
๕. เสนอข้อคิด เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ใบงานที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

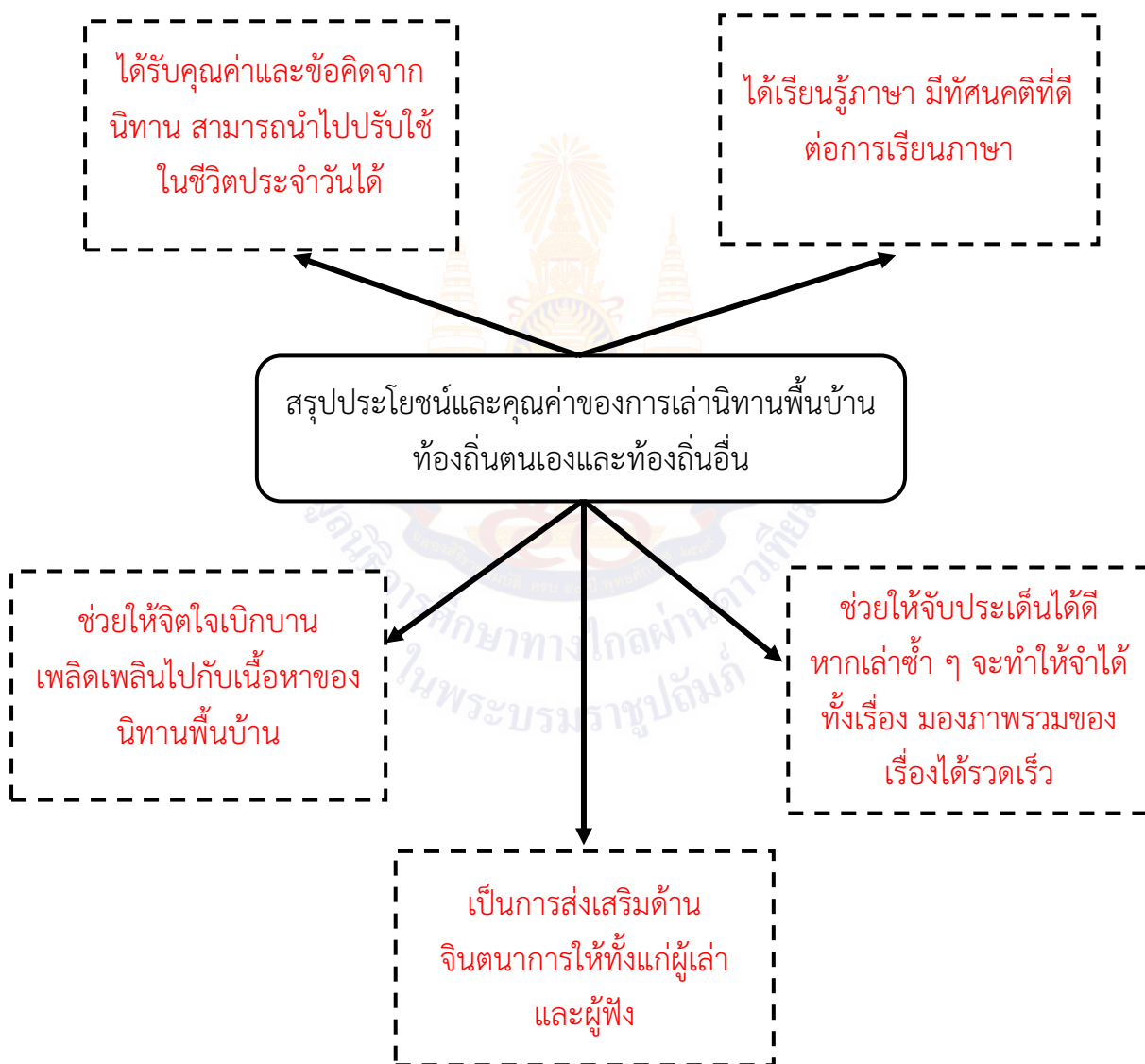
คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปประโยชน์และคุณค่าของการเล่านิทาน เป็นแผนภาพความคิด

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๙ เรื่อง การเล่านิทานพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน ๓ (เล่านิทานพื้นบ้าน)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปประโยชน์และคุณค่าของการเล่านิทาน เป็นแผนภาพความคิด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำนาม เป็นคำที่หมายถึง บุคคล พืช สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สถานที่ สภาพธรรมชาติ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม โดยรวมทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของนามวลี การเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำนาม จะสามารถทำให้ใช้ประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

- คำนาม (ชนิดและหน้าที่ของคำนาม)

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกความสำคัญของการใช้คำนามในการสื่อสารได้

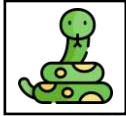

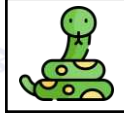
๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำนาม โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ ผู้วรรณกรรมพื้นบ้าน		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำนาม โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกความสำคัญของการใช้คำนามในการสื่อสารได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำภาพคน สัตว์ สิ่งของมาให้ให้นักเรียนดูแล้วตั้งประเด็นคำถามเพื่อสนทนากับนักเรียน ดังนี้</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> </div> <p>- ครู : ภาพที่ได้ดูเป็นภาพอะไร</p> <p>- ครู : เพราะเหตุใด นักเรียนจึงบอกชื่อรูปภาพได้ถูกต้องและตรงกัน</p> <p>๒. ครูอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเข้าใจว่า ชื่อรูปภาพที่นักเรียนสามารถบอกได้ตรงกันและถูกต้องนั้นเป็นเพราะชื่อหรือคำเหล่านั้นเป็นคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ต่าง ๆ</p> <p>- ครู : คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ คือ คำชนิดใด</p>	<p>๑. นักเรียนดูภาพที่ครูกำหนด แล้วตอบคำถาม</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> </div> <p>- นักเรียน : ครู หมอ โรงเรียน กระทะ แม่น้ำ งู</p> <p>- นักเรียน : เพราะทุกคนเข้าใจตรงกันว่ารูปภาพนั้นคืออะไร ซึ่งอาจทราบมาจากเคยพบเห็นก็ได้</p> <p>๒. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูว่าชื่อรูปภาพที่นักเรียนบอกได้ตรงกันนั้น เป็นเพราะชื่อเหล่านั้นเป็นคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่</p> <p>- นักเรียน : คำนาม</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. รูปภาพคำนาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>ใบงานที่ ๑๐</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม					
หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ ผู้วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย		กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑		เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำนาม ขั้นสอน (๒๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่ครูกำหนดให้ ดังนี้ ม้านิลมังกร การออกกำลังกาย โรงเรียนวังไกลกังวล โขลง ป่าไม้ ชิงช้า ความฝัน ตลาด ฉบับนางรจนา กลุ่ม แผ่น ผล ความรัก ฟุ้ง ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจำแนกบัตรคำ โดยครูตั้งคำถามกระตุ้น ดังนี้ - ครู : นักเรียนจะจำแนกบัตรคำเหล่านี้ให้เป็นกลุ่มได้อย่างไร ๓. ครูให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มรายงานผลการจำแนกคำ - ครู : คำที่นักเรียนจำแนกได้ทั้งหมดกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีคำอะไรบ้าง	๓. นักเรียนเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน ๑. นักเรียนร่วมกันอ่านบัตรคำที่ครูกำหนดให้ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจำแนกบัตรคำ และตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : จำแนกบัตรคำตามความเข้าใจ ๓. นักเรียนบอกเหตุผลการจำแนกคำ - นักเรียน : จำแนกได้ ๔ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ ป่าไม้ ชิงช้า ตลาด กลุ่มที่ ๒ ม้านิลมังกร นางรจนา รร.วังไกลกังวล กลุ่มที่ ๓ ฉบับ แผ่น ผล ฟุ้ง โขลง กลุ่ม กลุ่มที่ ๔ การออกกำลังกาย ความฝัน ความรัก	- บัตรคำนาม		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูอธิบายเพิ่มเติมคำใน ๔ กลุ่ม ที่นักเรียนแบ่งได้ชนิดของคำนาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ คำนามสามัญ ☐ คำนามวิสามัญ ☐ คำลักษณนาม ☐ คำอาการนาม <p>๕. ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายความรู้จากใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำนาม เพื่อทำความเข้าใจและอภิปรายถึงชนิดและหน้าที่ของคำนาม จากนั้นครูประเมินการเขียนแผนภาพความคิดของนักเรียน</p> <p>๖. ครูพานักเรียนเล่นเกม “คำนามต้องเชื่อม” โดยมีกติกา ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ให้แต่ละกลุ่มพูดคำนามอะไรก็ได้ แต่ต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กับคำนามก่อนหน้านี้ เช่น ครูกำหนดว่า “ครู” กลุ่มต่อไปตอบว่า “โรงเรียน” ซึ่งถูกต้อง เพราะโรงเรียนสัมพันธ์กับครู แต่ถ้าตอบว่า “มะยม” ซึ่งก็จะสงสัยได้ว่า “มะยม” เกี่ยวอะไรกับ “ครู” ☛ ถ้าพูดคำนามที่ไม่เชื่อมโยงกันกับคำของเพื่อนถือว่าผิด ตกรอบ 	<p>๔. นักเรียน : ศึกษาใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ คำนามสามัญ ☐ คำนามวิสามัญ ☐ คำลักษณนาม ☐ คำอาการนาม <p>๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายความรู้จากใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำนาม จากนั้นช่วยกันเขียนแผนภาพความคิดสรุปความรู้เรื่อง คำนาม</p> <p>๖. นักเรียนร่วมกันเล่นเกม “คำนามต้องเชื่อม”</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๑๐ คำนาม</p> <p>- เกมคำต้องเชื่อม</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ ผู้วรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>☛ ผู้ชนะ รับคะแนนสะสม รอบละ ๕ คะแนน</p> <p>๘. ครูพานักเรียนสรุปการเล่นเกมที่ได้ประโยชน์อะไรบ้าง</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม จากนั้นชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานให้นักเรียนฟังเพื่อให้ทุกคนเข้าใจเป็นแนวทางเดียวกัน</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน โดยครูและนักเรียนตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p>	<p>๘. นักเรียนร่วมกันสรุปการเล่นเกมที่ได้ประโยชน์อะไรบ้าง</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงอธิบายเกี่ยวกับการทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม เพื่อที่จะได้ทำกิจกรรมได้ถูกต้อง</p> <p>๒. นักเรียน ทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม โดยวิเคราะห์ว่า คำนามที่ครูกำหนดให้ในใบงานนั้นเป็นคำนามชนิดใด ทำหน้าที่อะไร และแต่งประโยคจากคำนามนั้นให้ถูกต้อง</p> <p>๓. นักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p>	- ใบงานที่ ๑๐ คำนาม		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ทักษะสัมพันธ์ สุวรรณกรรมพื้นบ้าน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับเรื่อง คำนาม ด้วยคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนสามารถนำความรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำนาม ไปปรับใช้ได้อย่างไร</p> <p>๒. หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปชนิดและหน้าที่ของคำนาม เป็นแผนภาพความคิด</p> <p>- ครู : ครูอยากให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง คำนามเป็นแผนภาพความคิด เพื่อย้ำความเข้าใจร่วมกันอีกครั้ง</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้และตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ใช้คำถามในการสื่อสารให้ถูกต้อง เช่น ใช้คำลักษณนามให้ถูกต้อง และนำความรู้เรื่องนี้ ไปฝึกแต่งประโยคได้อีกด้วย</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันสรุปชนิดและหน้าที่ของคำนาม เป็นแผนภาพความคิด</p> <p>- นักเรียน : คำนามมีทั้งหมด ๔ ชนิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ คำนามสามัญ ☐ คำนามวิสามัญ ☐ คำลักษณนาม ☐ คำอาการนาม <p>จากนั้น นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง คำนาม พร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p> <p>๓. แผนภาพความคิด</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
- ๒) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำนาม
- ๔) เกมคำนามต้องเชื่อม
- ๕) บัตรคำ/แถบประโยค
- ๖) รูปภาพคน สัตว์ สิ่งของ
- ๗) แผนภาพความคิดเรื่อง คำนาม

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนามได้	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการใช้คำนามในการสื่อสารได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำนาม โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำนาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกชนิดและหน้าที่ของค่านาม

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกชนิด ของค่านาม	จำแนกชนิดของ ค่านามได้ถูกต้อง ครบทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกชนิดของ ค่านามได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	จำแนกชนิดของ ค่านามได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	จำแนกชนิดของ ค่านามได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ
๒. การจำแนกหน้าที่ ของค่านาม	จำแนกหน้าที่ของ ค่านามได้ถูกต้อง ครบทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกหน้าที่ของ ค่านามได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	จำแนกหน้าที่ของ ค่านามได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	จำแนกหน้าที่ของ ค่านามได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ
๓. การใช้ค่านาม แต่งประโยค	- แต่งประโยคได้ ถูกต้อง - เนื้อหาเข้าใจ - มีความหมาย ชัดเจน - ถูกต้องตาม โครงสร้างของ ประโยค	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๔. คะแนนสะสม จากการเล่นเกม ค่านามต้องเชื่อม	มีผลคะแนนสะสม ตั้งแต่ ๙-๑๐ คะแนน	มีผลคะแนนสะสม ตั้งแต่ ๗-๘ คะแนน	มีผลคะแนนสะสม ตั้งแต่ ๕-๖ คะแนน	มีผลคะแนนสะสม ต่ำกว่า ๕ คะแนน
๕. การนำความรู้ไป ปรับใช้	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องค่านาม ไปปรับใช้ได้เข้าใจ และเหมาะสมกับ เนื้อหาที่ปรับใช้	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องค่านาม ไปใช้ได้ค่อนข้าง เข้าใจ เหมาะสม	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องค่านาม ไปใช้ได้ แต่ขาด ความเข้าใจ	ตอบคำถามโดย บอกวิธีการนำ ความรู้เรื่องค่านาม ไปใช้ได้ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

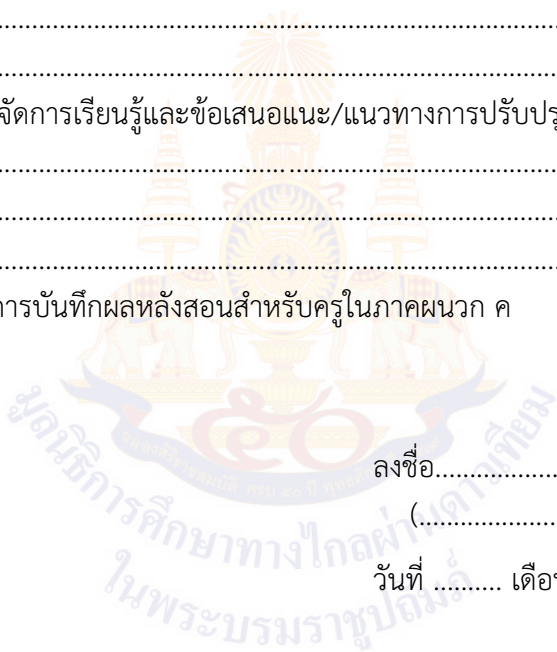
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของคำนาม

คำนาม เป็นคำที่หมายถึง บุคคล สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สภาพธรรมชาติ สถานที่ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม คือรวมทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม คำนามทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของนามวลี

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๕ : ๑๗ - ๒๓) ได้แบ่งคำนามออกเป็น ๔ ชนิดย่อย ดังนี้

ชนิดของคำนาม

๑) คำนามสามัญ คือ คำนามที่ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ โดยทั่วไป มิได้ระบุแน่นอนว่าเป็นสิ่งนี้ มีชื่อเรียกอย่างนี้ หรือสิ่งนั้นมีชื่อเรียกอย่างนั้น เช่น คน บ้าน วัด โรงเรียน สัตว์ อาหาร ถนน คุณธรรม ภูมิประเทศ หมอ ครู พยาบาล นักเรียน ชาวบ้าน ฯลฯ

- บ้านหลังนี้ใหญ่โตน่าอยู่จริง
- คุณตาไปทำบุญที่วัด
- นักเรียนเดินทางไปโรงเรียนโดยรถประจำทาง

๒) คำนามวิสามัญ คือ คำที่เป็นชื่อซึ่งตั้งขึ้นเฉพาะเรียกคำนามสามัญหนึ่ง ๆ เช่น สิริภพ ชลภักดี วิกานดา ญัฐดนัย ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะของคน ส่วนเจ้าแตรัม ยาเหล ทองแดง เป็นชื่อเฉพาะของสุนัข เป็นต้น

- ประเทศไทยมีรูปร่างคล้ายกระบวยตักน้ำ
- ครูชลภักดีสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
- จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์หลายแห่ง

๓) คำลักษณนาม คือ คำที่ใช้บอกลักษณะของคำนามหรือคำกริยา อาจปรากฏอยู่หน้าหรือหลังคำนามและอยู่ติดคำนาม

- ผู้งิ้งเขาจู่โจมศัตรูทันที
- โต๊ะ ๒๐ ตัว
- บ้านหลังแรก (บอกลักษณะคำนาม)
- ขอกอดที (บอกลักษณะคำกริยา)

๔) คำอาการนาม คือ คำนามที่เกิดจากกระบวนการแปลงคำกริยาเป็นคำนาม โดยการเติมหน่วยคำ การ- หรือ ความ- นำหน้าคำกริยา คำอาการนามจะมีความหมายเป็นนามธรรมเสมอ เช่น

การกิน	การนอน	การเดิน	การเรียนรู้
การศึกษา	การพิมพ์	การจดจำ	การค้าขาย
ความเครียด	ความรัก	ความรู้	ความตาย
ความมีเมตตา	ความเกลียดชัง	ความสนุก	ความต้องการ

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

สาระเพิ่มเติม เสริมความรู้

คำลักษณนามของจำนวนนับ ๑ (เอกพจน์)	
ลำ	เรือ เรือดำน้ำ เครื่องบิน เฮลิคอปเตอร์ จรวด ไม้ แพ
เล่ม	กรรไกร มีด หนังสือ สมุด ตำรา เกวียน
ลูก	มะพร้าว ตาล กระจับปี่ ข้าว ถั่ว ก้อย ภูเขา ฟุตบอล เทนนิส
ดวง	ดาว ดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์ แสตมป์ หลอดไฟ
เส้น	ถนน ด้าย เชือก ผม เส้นกัวยเดี่ยว เส้นบะหมี่
ใบ	ถุงพลาสติก กระเป๋า ใ้ไม้ หมอน ตะกร้า หม้อ กระทะ
ต้น	ต้นไม้ เทียนพรรษา เสาว์ว เส้าไฟฟ้า หอม ผักชี
หลัง	ศาลา เรือนไทย ศาลพระภูมิ บ้าน ตู้เย็น ตู้เสื้อผ้า โทรทัศน์
เม็ด	ยา กระจับปี่ สิว ลูกอม กรวด
แผ่น	กระจก กระจาด แผ่นรองตัด กระจับปี่
คัน	รถ รถมอเตอร์ไซด์ ช้อน เบ็ดตกปลา
สาย	แม่น้ำ ถนน รถไฟฟ้า สายไฟ ราง
แห่ง	ดินสอ ลิปสติก ปากกา ขวาน
นาย	ตำรวจ ทหาร
โรง	โรงเรียน โรงเรือน โรงงาน โรงฆ่าสัตว์
ตัว	พัดลม เสื้อ กางเกง หมวก ไก่ ม้า เสื้อ ปลา ช้างป่า
*ข้ออธิบาย คำบางคำอาจมีลักษณนามมากกว่า ๑ คำ ตามความเหมาะสมของการสื่อสาร	

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำนามที่กำหนดให้และจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม

ข้อ	คำนาม	ชนิดของคำนาม	หน้าที่
-	โรงเรียน	คำนามสามัญ	เป็นภาคประธานในประโยค
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	โรงเรียนวังไกลกังวลเปิดสอนตั้งแต่ชั้น อ.๑ - ม.๖	

ข้อ	คำนาม	ชนิดของคำนาม	หน้าที่
๑	โจร		
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	
๒	จันทโครพ		
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	
๓	ความรัก		
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	
๔	เล่ม		
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	
๕	พระฤๅษี		
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำนาม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำนามที่กำหนดให้และจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำนาม

ข้อ	คำนาม	ชนิดของคำนาม	หน้าที่
-	โรงเรียน	คำนามสามัญ	เป็นภาคประธานในประโยค
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	โรงเรียนวังไกลกังวลเปิดสอนตั้งแต่ชั้น อ.๑ - ม.๖	

ข้อ	คำนาม	ชนิดของคำนาม	หน้าที่
๑	โจร	คำนามสามัญ	เป็นภาคประธานในประโยค
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	โจรต่อสู้กับจันทโครพอย่างดุเดือด	
๒	จันทโครพ	คำนามวิสามัญ	เป็นภาคประธานในประโยค
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	จันทโครพเปิดผอบเพราะอยากรู้ว่าในผอบนั้นมีสิ่งใดซ่อนอยู่	
๓	ความรัก	คำอาการนาม	เป็นภาคประธานในประโยค
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	ความรักทำให้คนตาบอด	
๔	เล่ม	คำลักษณนาม	บอกลักษณะของคำนาม
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	พระขรรค์เล่มนี้มีพลังวิเศษยิ่งนัก	
๕	พระฤๅษี	คำนามสามัญ	เป็นภาคประธานในประโยค
	แต่งประโยคได้ ดังนี้	พระฤๅษีถ่ายทอดวิชาอาคมให้แก่จันทโครพ	

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ทักษะสัมพันธ์ สู่วรรณกรรมพื้นบ้าน

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง					☐
๒. อ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้อง					☐
๓. คัดลายมือสื่อภาษา					☐
๔. อ่านเร็วและจับใจความจากเรื่อง					☐
๕. การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น					☐
๖. การเขียนแผนภาพโครงเรื่องจากนิทาน					☐
๗. วิเคราะห์คำนาม					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒
ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๑๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป. ๖/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร
- ป. ๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ป. ๖/๔ มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๑ พูดแสดงความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู
- ป. ๖/๒ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๑ แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน
- ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ป. ๖/๔ ท่องจำอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

๒. สารสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงร้อยกรองในเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลินซาบซึ้งในรสของคำประพันธ์ จึงต้องอ่านอย่างมีจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองตามลักษณะคำประพันธ์ รวมถึงการอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียน ต้องรู้หลักการอ่านและฝึกอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เข้าใจสารสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงการศึกษา คำสรพนาม และความหมายของคำหรือข้อความจากวรรณคดี ทำให้ใช้ในการอ่านและเขียนประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และจะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ การท่องจำบทอาขยานเป็นการพัฒนาการอ่านและความจำวรรณคดีไทยอันเป็นสมบัติทางภูมิปัญญาไทย ที่ผู้อ่านต้องอ่านอย่างวิเคราะห์ พิจารณาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของตัวละคร เนื้อเรื่อง เพื่อสามารถอธิบายคุณค่าที่ได้รับเพื่อไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกหลักการอธิบายความหมายของคำหรือข้อความได้
- ๒) อธิบายหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้
- ๓) บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
- ๔) บอกหลักการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
- ๕) บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้
- ๖) บอกหลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๗) บอกหลักการท่องจำบทอาขยานได้
- ๘) บอกชนิดและหน้าที่ของคำสรพนามได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) อธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามได้
- ๒) เล่าความเป็นมาของเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามได้
- ๓) อ่านบทร้อยกรองเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้
- ๔) จับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้
- ๕) พูดแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีได้
- ๖) อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้
- ๗) พูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๘) ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดได้
- ๙) จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรพนามได้
- ๑๐) สรุปรวคำสรพนามจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) เห็นถึงคุณค่าของที่มา และคำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม
- ๒) เห็นถึงคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรองจากเรื่องชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๓) เห็นถึงคุณค่าของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๔) บอกประโยชน์ของการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ๕) เห็นประโยชน์จากข้อคิดและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- ๖) เห็นคุณค่าของการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู
- ๗) นำข้อคิดจากบทอาขยานไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ๘) บอกความสำคัญของการใช้คำสรรพนามในการสื่อสารได้

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร โดยสื่อสารให้ผู้อื่นทราบได้ตรงตามคุณค่าของบทร้อยกรอง (๑.๑)
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร โดยประเมินคุณค่าที่ได้จากเรื่องได้ (๑.๓)
- ๓) ความสามารถในการสื่อสาร โดยพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๑.๑)
- ๔) ความสามารถในการสื่อสาร โดยพูดและเขียนสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) ความสามารถในการคิด โดยเห็นถึงคุณค่าและสามารถนำไปคิดต่อยอดได้ (๒.๑)
- ๒) ความสามารถในการคิด โดยวิเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ จากวรรณคดีได้ (๒.๑)
- ๓) ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล (๒.๑)

๔.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา

- ๑) ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง และสามารถจัดการแก้ปัญหาได้ (๑.๑)
- ๒) ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยเข้าใจถึงปัญหาความขัดแย้งในเรื่อง (๑.๑)
- ๓) ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยประเมินสาเหตุของปัญหาในเรื่องได้ (๓.๑)

๔.๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ๑) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยยอมรับถึงการนำข้อคิดมาปรับใช้ในชีวิตของตนเอง (๔.๓)
- ๒) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (๔.๔)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม (๔.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๕.๒ มีวินัย
- ๕.๓ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๔ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๕ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำศัพท์จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง จับใจความตามท้องเรื่อง
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง พูดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน
- ๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง แนวคิดจากบทอาขยาน
- ๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำสรรพนามจากรรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การรวบรวม คำศัพท์	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๗-๒๐	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๔-๑๖ คำ	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๑-๑๓ คำ	รวบรวมคำศัพท์ได้ ต่ำกว่า ๑๐ คำ
๒. การเขียนสะกด คำ	เขียนสะกดคำ ถูกต้องทั้งหมด	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	เขียนสะกดคำไม่ ถูกต้องมากกว่า ๗ คำ
๓. การเขียน อธิบายความหมาย	การเขียนอธิบาย ความหมายของคำ ถูกต้องทั้งหมด	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้องมากกว่า ๗ คำ
๔. ความสะอาด เป็นระเบียบ	เขียนได้สะอาด เป็นระเบียบ แสดงออกถึง ความประณีต ตั้งใจ	ส่วนใหญ่สะอาด เป็นระเบียบ แต่ยังมี ข้อบกพร่องเล็กน้อย	มีข้อบกพร่อง ค่อนข้างมาก	มีข้อบกพร่องมาก
๕. การส่งงานตรง ตามเวลา	ส่งงานตรงตามเวลา ที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑-๒ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓-๕ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดเกินกว่า ๕ วัน

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี
 คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอ่าน ถูกต้องตาม ลักษณะบังคับของ คำประพันธ์	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัส เสียงวรรณยุกต์ เสียงหนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนัก เบาถูกต้อง ร้อยละ ๗๐-๗๙	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัส เสียง วรรณยุกต์ เสียงหนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๖๐- ๖๙	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัส เสียง วรรณยุกต์ เสียงหนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๕๐- ๕๙
๒. การอ่านออก เสียง ร ล คำควบ กล้ำ	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๖๐-๖๙	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๕๐-๕๙
๓. ศิลปะในการใช้ เสียง เอื้อนเสียง และทอดจังหวะ	มีการเอื้อนเสียง และทอดจังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	มีการเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๗๐-๗๙	มีการเอื้อนเสียง และทอดจังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๖๐- ๖๙	การเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๕๐-๕๙

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๑ - ๑๒	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๙ - ๑๐	หมายถึง	ดี
คะแนน ๗ - ๘	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๖	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง อ่านจับใจความจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้	ตอบคำถามจากเรื่อง ได้ถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิด ๒ ข้อ	ตอบคำถามผิด เกิน ๓ ข้อ	ตอบคำถามผิด เกินกว่า ๔ ข้อ
๒. บอกใจความ สำคัญจากเรื่อง ที่อ่าน	เนื้อหาสาระถูกต้อง ได้ใจความต่อเนื่อง	เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่วกวนบ้าง	เนื้อหาสาระ ได้ถูกต้อง แต่วกวน	เนื้อหาสาระ ได้บ้างและวกวน
๓. บอกข้อคิดที่ได้ จากเรื่อง ที่อ่าน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น และสมบูรณ์	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องบ้างเล็กน้อย	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น แต่วกวน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้บ้างแต่วกวน
๔. แสดงความ คิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผล สอดคล้องกับเรื่อง และเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผลสอดคล้อง กับเรื่องบางส่วน	เสนอความคิดเห็น และแสดงเหตุผล ไม่สอดคล้องกับ เรื่อง	เสนอความคิดเห็น แต่ไม่แสดงเหตุผล
๕. มารยาทในการ อ่าน	ไม่ส่งเสียงดังรบกวน ผู้อื่น ไม่เล่นในขณะที่ อ่าน และเก็บ หนังสือ เข้าที่เมื่อ อ่านเสร็จ	ไม่ส่งเสียงดังรบกวน ผู้อื่น ไม่เล่นในขณะที่ อ่าน ไม่เก็บหนังสือ เข้าที่เมื่ออ่านเสร็จ	ส่งเสียงดัง และเล่น ในขณะที่อ่าน แต่เก็บ หนังสือเข้าที่ เมื่ออ่านเสร็จ	ส่งเสียงดัง และ เล่นในขณะที่อ่าน ไม่ เก็บหนังสือเข้าที่ เมื่ออ่านเสร็จ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดแสดง ความรู้และ ความคิดเห็น	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น สัมพันธ์กับเหตุการณ์ แสดงเหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ ชัดเจน ใช้ภาษา ถูกต้อง	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น สัมพันธ์กับเหตุการณ์ แสดงเหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ ใช้ภาษาถูกต้อง	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น สัมพันธ์กับ เหตุการณ์ แสดงเหตุผล ยกตัวอย่าง ประกอบบ้าง เล็กน้อย	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น ไม่สัมพันธ์กับ เหตุการณ์
๒. การนำเสนอ ข้อมูล	พูดให้ข้อมูลถูกต้อง สมบูรณ์ เตรียมตัวพูด เป็นอย่างดี	พูดให้ข้อมูลค่อนข้าง สมบูรณ์ เตรียมตัว พูดค่อนข้างดี	พูดให้ข้อมูล และ เตรียมตัวพูดดี พอสมควร	ไม่มีข้อมูล และไม่ เตรียมการพูด
๓. บุคลิกภาพ ลีลาในการพูด	แสดงออกอย่าง เหมาะสม ใช้น้ำเสียงตริ้ง ความสนใจของผู้ฟัง มีสมาธิและมั่นใจ ในการพูด	แสดงออกอย่าง เหมาะสม ใช้น้ำเสียง ตริ้งความสนใจของ ผู้ฟัง มีสมาธิและ ค่อนข้างมั่นใจในการ พูด	แสดงออกอย่าง เหมาะสม ใช้น้ำ เสียงตริ้งความ สนใจได้พอสมควร	แสดงออกไม่ เหมาะสม ไม่น่าสนใจ
๔. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาเหมาะสมกับ กาลเทศะและ เหตุการณ์ สื่อความหมายชัดเจน	ใช้ภาษาเหมาะสมกับ กาลเทศะและ เหตุการณ์ สื่อความ ค่อนข้างชัดเจน	ใช้ภาษาเหมาะสม กับกาลเทศะและ เหตุการณ์ สื่อความหมาย ชัดเจนพอสมควร	ใช้ภาษาไม่ เหมาะสมกับ กาลเทศะและ เหตุการณ์
๕. มารยาทใน การพูด	๑. มองหน้าผู้ฟังทั่วถึง ๒. พูดได้ยืນทั่วถึง ๓. พูดด้วยถ้อยคำ สุภาพ ๔. น้ำเสียงน่าฟัง เหมาะสม	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ต่ำกว่า ๒ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอธิบาย คุณค่าและสรุป ข้อคิด จากเรื่องทีอ่าน ไปใช้ในชีวิต	- อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ - อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ - อธิบายคุณค่าคุณค่า ด้านสังคม และวัฒนธรรมได้ - อธิบายการนำ ความรู้ ข้อคิด และคุณค่าที่ได้รับจาก เรื่องทีอ่านไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๑	หมายถึง	ปรับปรุง
เกณฑ์การผ่าน	ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป		

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	พูดตรงประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตามหัวข้อที่ กำหนด ออกเสียง ถูกต้องใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ออกเสียงได้ ถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นบางส่วนเนื้อหา และการออกเสียง ถูกต้องเป็นบางส่วน	พูดได้เนื้อหาน้อยออก เสียงไม่ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่
๒. ความสามารถ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว เป็น ธรรมชาติประสาน สายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสีหน้า ท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง แสดงออกทางสี หน้าและท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติประสาน สายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มี การประสานสายตา กับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ
๓. ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจน สื่อสารได้ดี	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้สื่อสารไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๑ - ๑๒	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๘ - ๑๐	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖ - ๗	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การท่อบำบัดท่อบำบัด

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การท่อบำบัดท่อบำบัด	- ท่อบำบัดครบถ้วนตามที่กำหนด - เสียงดังฟังชัด - มีบุคลากรทำางที่เหมาะสม - ท่อบำบัดทำางคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด - น้ำเสียงสอดคล้องกับเนื้อหา	ท่อบำบัดครบถ้วนตามที่กำหนด แต่ขาดองค์ประกอบ ๑ ประเด็น	ท่อบำบัดครบถ้วนตามที่กำหนด แต่ขาดองค์ประกอบ ๒ ประเด็น	ท่อบำบัดไม่ได้ตามที่กำหนด และขาดองค์ประกอบ ๓ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกชนิดและหน้าที่คำสรรพนาม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมายของลักษณะ และหน้าที่ของคำสรรพนาม	บอกความหมายของคำสรรพนามได้ถูกต้องทั้งหมด	บอกความหมายของคำสรรพนามได้ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมายของคำสรรพนามได้ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมายของคำสรรพนามได้ถูกต้อง ๑ คำ
๒. การจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามในประโยค	การจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคได้ถูกต้อง ทั้งหมด	การจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคได้ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคได้ถูกต้อง ๕-๖ ประโยค	จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคได้ถูกต้อง ๑-๔ ประโยค

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๓ - ๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๒	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง อธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การศึกษาคำ ความหมายของคำหรือข้อความ เป็นการศึกษาคำศัพท์ในเรื่องขุนช้าง ขุนแผน ตอน
กำเนิดพลายงาม ควรอ่านเนื้อเรื่องเพื่อให้รู้ถึงความเป็นมา และเข้าใจความหมายของคำ ทำให้สามารถอ่าน
เรื่องได้อย่างเข้าใจ

๓. สาระการเรียนรู้

- ความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน
- ความเป็นมาของเรื่องขุนช้าง ขุนแผน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอธิบายความหมายของคำหรือข้อความได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นถึงคุณค่าของที่มา และคำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด โดยเห็นถึงคุณค่าและสามารถนำไปคิดต่อยอดได้ (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน</p> <p>หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด โดยเห็นถึงคุณค่าและ สามารถนำไปคิดต่อยอดได้ (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอธิบาย ความหมายของคำหรือ ข้อความได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อธิบายความหมายของ คำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงามได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นถึงคุณค่าของที่มา และคำศัพท์ในบทเรียน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามชวนคิดกับนักเรียนเกี่ยวกับ ประสบการณ์ในการอ่านวรรณคดีไทย</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักวรรณคดีไทยเรื่องใดบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักวรรณคดีไทยเรื่องขุนช้าง ขุนแผนหรือไม่</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักตัวละครใดในเรื่องขุนช้าง ขุนแผนบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าระหว่างขุนช้างกับขุนแผน ใครเป็นตัวเอกของเรื่อง</p> <p>- ครู : ทำไมจึงตั้งชื่อเรื่องว่าขุนช้างขุนแผน</p> <p>๒. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่าวรรณคดีไทยเรื่อง ขุนช้างขุนแผนเป็นเรื่องที่สนุกน่าติดตาม แต่ ก่อนที่จะศึกษาเนื้อเรื่อง นักเรียนควรทำความเข้าใจ คำศัพท์บางคำก่อนเพื่อให้อ่านเรื่องแล้ว เข้าใจ</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนศึกษา ได้แก่ กรรมชวาต ทรามสวาติ ชัดเขมร เป็นต้น</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : พระอภัยมณี,สังข์ทอง</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก/ไม่รู้จัก</p> <p>- นักเรียน : ขุนช้าง/ขุนแผน/นางวันทอง</p> <p>- นักเรียน : ขุนแผน (ตอบตามความคิด)</p> <p>- นักเรียน : ขุนช้างมีบทบาทมากกว่า</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่าง ถูกต้อง</p> <p>๑. นักเรียนศึกษาบัตรคำพร้อมกับครู และตอบ คำถามดังนี้</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p> <p>๑. บัตรคำศัพท์</p> <p>๒. พจนานุกรม</p>	<p>- ใบงานที่ ๑</p>	<p>๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการ สนทนาและแสดง ความคิดเห็นของ นักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- ครู : คำแต่ละคำอ่านอย่างไร มีความหมาย อย่างไร - ครู : ถ้าอยากรู้ความหมายที่ถูกต้อง หรืออ่านคำ ได้ถูกต้องนักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้จากที่ ไหน ๒. ครูนำพจนานุกรมมาให้ให้นักเรียนศึกษา พร้อม อธิบายและสาธิตวิธีการใช้พจนานุกรม ๓. ครูกำหนดคำศัพท์ เช่น อลหม่าน ทرفี ปีตุรงค์ ปุ่ลุชน กระหม่อม - ครู : นักเรียนแข่งขันกันเปิดพจนานุกรม ใคร พบก่อนให้ออกมาอ่านความหมายหน้าชั้นเรียน และบอกเพื่อนว่าคำศัพท์นั้นอยู่หน้าไหน แล้วให้ เพื่อนเปิดตาม ๔. ครูเล่าที่มาของเรื่องขุนช้างขุนแผน เพื่อ เชื่อมโยงให้นักเรียนรู้ถึงภูมิหลังของเรื่อง จนมาถึง ตอนกำเนิดพลายงาม โดยนักเรียนอ่านในหนังสือ วรรณคดีลำนำประกอบด้วย	- นักเรียน : อ่านออกเสียงคำ และบอกความหมาย จากประสบการณ์เดิม - นักเรียน : สืบค้นจากอินเทอร์เน็ต คำศัพท์ท้าย บทเรียน พจนานุกรม ฯลฯ ๒. นักเรียนร่วมกันศึกษาพจนานุกรม พร้อมฟังครู อธิบายวิธีการใช้พจนานุกรม ๓. นักเรียนแข่งขันกันเปิดพจนานุกรม ตาม คำศัพท์ที่ครูกำหนด - นักเรียน : แข่งขันเปิดพจนานุกรม/ให้เพื่อนเปิด ตาม/ อ่านความหมายพร้อมกัน ๔. นักเรียนจับใจความสำคัญจากการฟังครูเล่า เรื่อง และสนทนาซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัย	๓. หนังสือ วรรณคดีลำนำ		

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน</p> <p>หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนค้นหา คำศัพท์จากวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม โดยให้ทำใบงานที่ ๑ คำศัพท์ จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. ครูอธิบายการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๑ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกัน จากนั้นมอบหมายให้ นักเรียนลงมือทำกิจกรรม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาความหมายของคำศัพท์จากบทเรียน</p> <p>- ครู : การศึกษาคำศัพท์ก่อนการอ่านเนื้อเรื่องมี คุณค่าอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนค้นหาคำศัพท์จากวรรณคดีเรื่องขุน ช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๑ คำศัพท์ จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษา ความหมายของคำศัพท์จากบทเรียน</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้สึก (ทำให้สามารถ อ่านเนื้อเรื่องได้อย่างเข้าใจ, ได้รับความหมายของ คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น, สามารถนำไปใช้ในการอ่าน เนื้อเรื่องอื่น ๆ ได้ เป็นต้น)</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๑ คำศัพท์จาก เรื่องขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิด พลายงาม</p>	<p>- สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน</p>

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำศัพท์จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง อธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน
- ๔) พจนานุกรม
- ๕) บัตรคำ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำศัพท์จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายความหมายของคำหรือข้อความได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. อธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามได้ ๒. เล่าความเป็นมาของเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงามได้	- ประเมินการอธิบายความหมายของคำ	- แบบประเมินการอธิบายความหมายของคำ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงคุณค่าของที่มา และคำศัพท์ในบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยเห็นถึงคุณค่าและสามารถนำไปคิดต่อยอดได้ (๒.๑)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การรวบรวม คำศัพท์	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๗-๒๐	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๔-๑๖ คำ	รวบรวมคำศัพท์ได้ ๑๑-๑๓ คำ	รวบรวมคำศัพท์ได้ ต่ำกว่า ๑๐ คำ
๒. การเขียนสะกด คำ	เขียนสะกดคำ ถูกต้องทั้งหมด	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	เขียนสะกดคำไม่ ถูกต้องมากกว่า ๗ คำ
๓. การเขียน อธิบายความหมาย	การเขียนอธิบาย ความหมายของคำ ถูกต้องทั้งหมด	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	การเขียนอธิบาย ความหมายของ ไม่ถูกต้องมากกว่า ๗ คำ
๔. ความสะอาด เป็นระเบียบ	เขียนได้สะอาด เป็นระเบียบ แสดงออกถึง ความประณีต ตั้งใจ	ส่วนใหญ่สะอาด เป็นระเบียบ แต่ยังมี ข้อบกพร่องเล็กน้อย	มีข้อบกพร่อง ค่อนข้างมาก	มีข้อบกพร่องมาก
๕. การส่งงานตรง ตามเวลา	ส่งงานตรงตามเวลา ที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑-๒ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓-๕ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดเกินกว่า ๕ วัน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

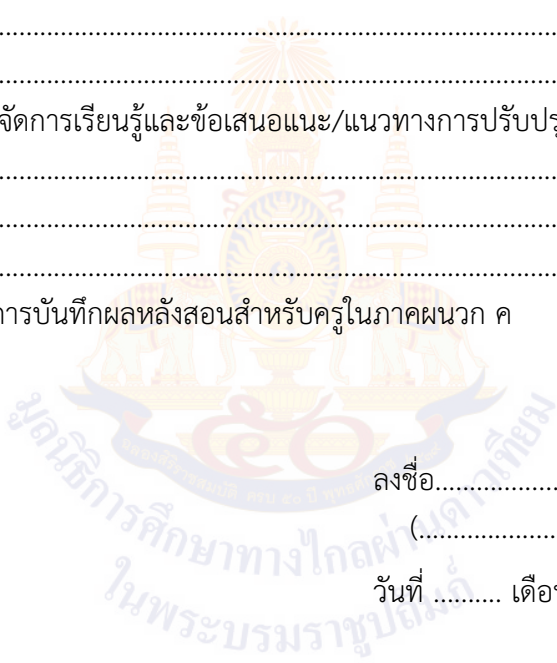
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของคำ ประโยค และข้อความ

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ ด้วยการพูดหรือตัวหนังสือที่เขียนขึ้น มีความหมายในตัวเอง ซึ่งจะมีที่พยางค์ก็ได้ เช่น มะละกอ ทะเล กบ แมลง สินค้า โยธา ตะกร้า ฯลฯ

ความหมายของคำมีอยู่ ๒ แบบ ได้แก่ ความหมายโดยตรงของคำ และความหมายโดยนัย (ซึ่งอาจเรียกว่าความหมายเปรียบเทียบหรือความหมายแฝงก็ได้)

การอธิบายความหมายของคำ

การอธิบายความหมายของคำ เป็นการอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน หรือจากเรื่องี่อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องอ่านเรื่องนั้นตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วค้นหาคำที่ไม่เข้าใจ จากนั้นขีดเส้นใต้คำเหล่านั้นไว้ แล้วหาความหมายจากพจนานุกรม หรือสังเกตจากบริบทแวดล้อมในประโยค

หลักพื้นฐานการอธิบายความหมายของคำ

การอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความ มีหลักการพื้นฐาน ดังนี้

๑. การเปิดดูความหมายจากพจนานุกรม

พจนานุกรม คือ หนังสือว่าด้วยถ้อยคำในภาษาใดภาษาหนึ่ง เรียงตามลำดับตัวอักษร โดยทั่ว ๆ ไป จะบอกความหมายและที่มาของคำ ซึ่งเราสามารถเปิดดูความหมายและที่มาของคำในพจนานุกรมได้

๒. การสังเกตและดูบริบทในประโยค

บริบท คือ สถานการณ์แวดล้อมเพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของภาษาหรือถ้อยคำซึ่งเราสามารถอธิบายความหมายของคำได้จากการสังเกตและดูบริบทในประโยคได้

ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำศัพท์จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์จากวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แล้วอธิบายความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ให้ถูกต้อง

๑. หมายถึง
๒. หมายถึง
๓. หมายถึง
๔. หมายถึง
๕. หมายถึง
๖. หมายถึง
๗. หมายถึง
๘. หมายถึง
๙. หมายถึง
๑๐. หมายถึง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑ เรื่อง คำศัพท์จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำจากเรื่องขุนช้างขุนแผน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์จากวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แล้วอธิบายความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ให้ถูกต้อง

๑. กรรมชวาท	หมายถึง ลมที่เกิดในครรภ์เวลาคลอดบุตร
๒. ทรามสวาทิ	หมายถึง กำลังนารักใคร่ กำลังน่ายินดี
๓. ชัดเขมร	หมายถึง ดึงชายผ้าที่โจงกระเบนอยู่ให้สูงร่นขึ้นไปเหนือเข้า
๔. อลหม่าน	หมายถึง ชุลมุน วุ่นวาย แฉกตื่น
๕. ระหกระเหิน	หมายถึง ตันตันไปด้วยความลำบาก
๖. กำราบ	หมายถึง ทำให้เช็ดหลาบ ทำให้กลัว
๗. สำเหนียก	หมายถึง ฟัง คอยเอาใจใส่ กำหนด จดจำ
๘. วิโยก	หมายถึง การจากไป การพลัดพราก
๙. กระหม่น	หมายถึง เกิดอาการที่กล้ำเนื้อกระดูกต้นเบา ๆ ถือเป็นนิมิตร้ายหรือดีได้
๑๐. ลูกปะหล่ำ	หมายถึง เครื่องประดับข้อมือลูกกลม ๆ หรือเหลี่ยมสลักเป็นลวดลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป. ๖/๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการอ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงร้อยกรอง เป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลิน และซาบซึ้งในรสของคำ ประพันธ์ ควรอ่านอย่างมีจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองตามลักษณะของคำประพันธ์แต่ละชนิด เป็นการสืบทอด ศิลปะการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ควรค่าแก่การอนุรักษ์สืบไป

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
- อ่านบทร้อยกรองเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อ่านบทร้อยกรองเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นถึงคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรองจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสื่อสารให้ผู้อื่นทราบได้ตรงตามคุณค่าของบทร้อยกรอง (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุณข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสื่อสารให้ผู้อื่นทราบได้ตรงตามคุณค่าของบทร้อยกรอง (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- อธิบายหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านบทร้อยกรองเรื่อง ชุณข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงามได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นถึงคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรองจากเรื่อง ชุณข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนฟังการอ่านบทร้อยกรอง จากตัวอย่างการอ่านทำนองเสนาะ แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้</p> <p>- ครู : การอ่านบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองมีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร</p> <p>- ครู : เมื่อนักเรียนได้ฟังแล้วมีความรู้สึกอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าต้องทำอะไร จึงอ่านบทร้อยกรองได้ไพเราะ</p> <p>๒. ครูชี้แจงนักเรียนว่าการอ่านบทร้อยกรองให้ไพเราะต้องปฏิบัติตามหลักการอ่าน จากนั้นกล่าวนำเข้าสู่การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง จากเรื่อง ชุณข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนา</p> <p>- ครู : นักเรียนชอบอ่านบทร้อยกรองหรือไม่ เพราะเหตุใด</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้สึก</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้สึก</p> <p>- นักเรียน : ต้องมีการเว้นวรรคตอน การใช้ น้ำเสียง การใส่อารมณ์ มีความรู้สึก การแบ่งจังหวะในการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนากับครู</p> <p>- นักเรียน : ชอบ / ไม่ชอบ เพราะ... (ตอบตามความรู้สึก)</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p> <p>๓. คลิปเสียงการอ่านทำนองเสนาะ</p>		<p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p>
			๑. คำถาม		
			๑. สื่อนำเสนอ Power Point		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. รักความเป็นไทย	- ครู : นักเรียนรู้จักบทร้อยกรองประเภทใดบ้าง - ครู : นักเรียนเคยอ่านบทร้อยกรองที่เป็นผลงานของใคร - ครู : นักเรียนมีความรู้เรื่องการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองหรือไม่ ๒. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอทัศน์เรื่องหลักการอ่านบทร้อยกรอง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปความรู้เรื่องหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยเขียนสรุปเป็นผังความคิดในสมุด และส่งตัวแทนกลุ่มละ ๑ คน ออกนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ๓. ครูให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างการอ่านบทร้อยกรอง ทั้งการอ่านแบบทำนองเสนาะและการอ่านแบบกลอนเสภา	- นักเรียน : โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย (ตอบตามประสบการณ์) - นักเรียน : สุนทรภู่, รัชกาลที่ ๒, พุทธศาสนิกชนฯ (ตอบตามประสบการณ์เดิม) - นักเรียน : มี/ไม่มี (ตอบตามความเข้าใจ) ๒. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์และสรุปความรู้เรื่องหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง พร้อมส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน ๓. นักเรียนฟังและสังเกตข้อแตกต่างของการอ่านแบบทำนองเสนาะและการอ่านแบบกลอนเสภา	๒. วิดีทัศน์เรื่องหลักการอ่านบทร้อยกรอง ๓. ตัวอย่างการอ่านทำนองเสนาะ		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรองเรื่อง ชุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม โดยฝึกอ่านพร้อมกันทั้งชั้น ฝึกอ่านเป็นกลุ่ม และฝึกอ่านทีละคน</p> <p>๒. นักเรียนและครูประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของนักเรียน</p> <p>ครู : นักเรียนลองประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของตนเอง ว่ามีข้อดีข้อบกพร่องอย่างไร</p> <p>ครู : นักเรียนจะมีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านบทร้อยกรองของตนเองอย่างไร</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>- ครู : นักเรียนมีวิธีการอย่างไรในการอ่านบทร้อยกรองให้มีความไพเราะ</p>	<p>๑. นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง ชุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม</p> <p>- ทั้งชั้น</p> <p>- รายกลุ่ม</p> <p>- รายบุคคล</p> <p>๒. นักเรียนประเมินการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองของตนเอง</p> <p>นักเรียน : ตอบโดยอ้างอิงหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองที่สรุปเป็นของตนเอง</p> <p>นักเรียน : ตอบตามความรู้สึก โดยอ้างอิงหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองที่สรุปเป็นของตนเอง</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>- นักเรียน : ๑. ทำน้ำเสียงให้แจ่มใส</p> <p>๒. ต้องรู้ฉันทลักษณ์ของร้อยกรอง</p>	<p>๑. หนังสือวรรณคดีลำนำ</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		<p>- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
		๓. มีสมาธิ ๔. ออกเสียงเต็มเสียง ๕. ซ้อมอยู่สม่ำเสมอ ๖. ออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง
- ๒) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง
- ๓) ใบงานที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยกรองเรื่อง ชุนช่างขุนแผน ตอน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๔) วีดิทัศน์เรื่องหลักการอ่านบทร้อยกรอง
- ๕) ตัวอย่างการอ่านทำนองเสนาะ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๒ เรื่อง อ่านบทร้อยกรองเรื่อง ชุนช่างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านบทร้อยกรองเรื่องชุนช่างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้	- ประเมินการอ่านบทร้อยกรอง	- แบบประเมินอ่านบทร้อยกรอง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรองจากเรื่องชุนช่างขุนแผนตอน กำเนิดพลายงาม	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอ่าน ถูกต้องตาม ลักษณะบังคับของ คำประพันธ์	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัส เสียงวรรณยุกต์ เสียงหนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนัก เบาถูกต้อง ร้อยละ ๗๐-๗๙	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัส เสียง วรรณยุกต์ เสียงหนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๖๐- ๖๙	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัส เสียง วรรณยุกต์ เสียงหนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๕๐- ๕๙
๒. การอ่านออก เสียง ร ล คำควบ กล้ำ	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๖๐-๖๙	อ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๕๐-๕๙
๓. ศิลปะในการใช้ เสียง เอื้อนเสียง และทอดจังหวะ	มีการเอื้อนเสียง และทอดจังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	มีการเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๗๐-๗๙	มีการเอื้อนเสียง และทอดจังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๖๐- ๖๙	การเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๕๐-๕๙

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๑ - ๑๒ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๙ - ๑๐ หมายถึง ดี

คะแนน ๗ - ๘ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๖ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

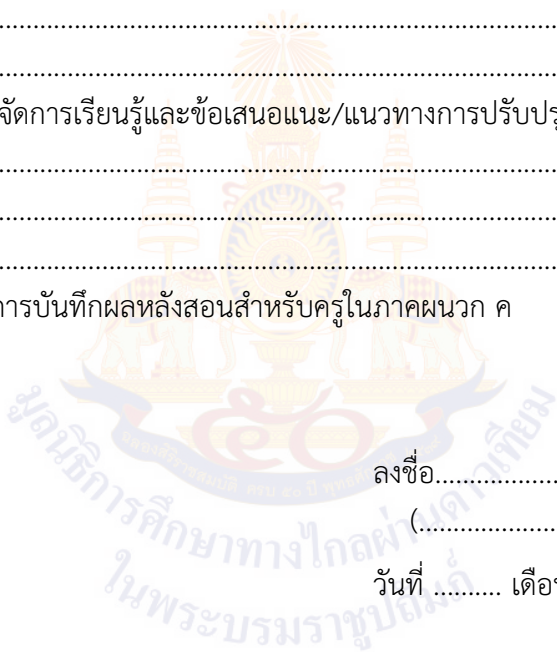
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการอ่านประเภทหนึ่ง ที่มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลิน ซาบซึ้งในรสของคำประพันธ์ ซึ่งจะต้องอ่านอย่างมีจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองตามลักษณะคำประพันธ์

บทร้อยกรอง คือ ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบถูกต้องตามข้อกำหนดฉันทลักษณ์

กลอนสุภาพ คือ เป็นกลอนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งลักษณะคำประพันธ์เรียบเรียงเป็นคณะใช้ถ้อยคำและทำนองเรียบ ๆ กลอนสุภาพนับได้ว่า เป็นกลอนหลักของกลอนทั้งหมด เพราะเป็นพื้นฐานของกลอนหลายชนิด หากเข้าใจกลอนสุภาพ ก็สามารถเข้าใจกลอนอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น และวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม มีลักษณะการแต่งเหมือนกับกลอนสุภาพ คือวรรคหนึ่งมีจำนวนคำประมาณ ๗ - ๘ คำ

สำหรับการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ก่อนอ่านควรศึกษาประเด็นต่อไปนี้ เพื่อให้สามารถอ่านได้ถูกต้อง

การแบ่งจังหวะในการอ่าน ต้องศึกษาจังหวะการอ่านของกลอนสุภาพ

ถ้ามี ๗ คำ ให้อ่านเป็น ๒/๒/๓

ถ้ามี ๘ คำ ให้อ่านเป็น ๓/๒/๓

ถ้ามี ๙ คำ ให้อ่านเป็น ๓/๓/๓

หลักการอ่านออกเสียงร้อยกรอง

๑. ศึกษาฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์ที่จะอ่าน เช่น จำนวนคำ การส่งสัมผัส การใช้เสียงหนักเบา รวมถึงความสามารถที่จะพินิจสารจากการอ่าน เพื่อใช้เสียงช่วยสร้างอารมณ์ ความรู้สึกจากบทประพันธ์

๒. ฟังอ่านออกเสียงแบบธรรมชาติ (อ่านแบบร้อยแก้ว) เพื่อจะได้รู้จังหวะ และใช้น้ำเสียงได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

๓. ฟังอ่านออกเสียงให้ถูกต้องอักขรวิธี ทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๔. วรรคที่ ๒ หากเป็นเสียงจัตวา จะต้องอ่านเปิดเสียงให้สูงและดังก้อง

๕. อ่านเสียงดังพอสมควรที่ผู้ฟังจะได้ยินทั่วถึง ไม่ดังหรือเบาเกินไป

๖. มีการทอดเสียง เอื้อนเสียง และหลบเสียง เพื่อเพิ่มอรรถรสในการอ่าน

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรอง
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง จากตัวอย่างคำประพันธ์จากวรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม เป็นทำนองเสนาะ

ครานั้นวันทองส่องโสภา
 ไม่มีสุขทุกเวลาน้ำตานอง
 จะคลอตบوترสุดปวดให้รวดร้าว
 แสงหิ่งห้อยพรอยพรายพรางสายตา
 แต่นวนวดปวดมวนให้ปวดปั่น
 พยุงท้องร้องเรียกพวกข้าไท
 ขุนช้างตื่นตื่นตัวหัวผวก
 ประคองนางพลางบนเอาต้นทูน
 พलगดูท้องร้องว่าเออออกแล้วซิ
 นางวันทองร้องเสือกกลิ้งเกลือกไป
 เรียกว่าข้าคนอลหม่าน
 ให้ไปรับยายสายกับยายยอ
 เข้าถือท้องต้องถูกว่าลูกด่า
 ช่วยผันแปรแก้ไขใกล้เวลา
 นางวันทองร้องไห้ใจจะขาด
 อรุณฤกษ์เบิกสุรินทร์ทินกร
 พอพันท้องร้องแ้วนางแม่หวีด
 ขุนช้างมองร้องอ้ายหนูเป็นผู้ชาย
 แล้วทอดเตาเข้าไฟไม่ใช้เจ็บ
 ค่อยกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงไว้จนใหญ่มา
 ไม่คลาดเคลื่อนเหมือนมั่นขุนแผนพ่อ
 ทั้งจุกผมกลมกล่อมละม่อมดี
 นางวันทองน้องคะนึ่งถึงขุนแผน
 บอกว่าไพร่ให้สำเหนียกเรียกลูกชาย

อยู่เคหากับขุนช้างให้หมางหมอง
 ด้วยว่าท้องสิบเดือนไม่เคลื่อนคลา
 ดิ่งหัวเห่นาเห่นดเหน้อยเมื่อต้นขา
 จะเรียกหาเจ้าขุนช้างให้หมางใจ
 สุดจะกลั่นกลอกหน้าน้ำตาไหล
 จะขาดใจแล้วช่วยด้วยแม่คุณ
 เห็นเมียดกใจผวาออกว่าอุ่น
 อย่าท้อแท้แม่คุณจงแข็งใจ
 ตั้งสติอารมณ์จะข่มให้
 ขุนช้างได้หมอนรองประคองคอ
 บนนอกชานพวกผู้หญิงออกวิ่งสอ
 แต่ล้วนหมอต้าแยแข็งแ่มมา
 เอาหน้าคว่าไขว่ขวางไปข้างขวา
 บ้างต้ายาขยำสั้มต้มน้ำร้อน
 พอกรรมชวาตวาตะประทะเลถอน
 อุทรคลอนเคลื่อนคลอโตไม่วอดวาย
 หน้าซีดดอกสิ้นมิ่งขวัญหาย
 ทั้งย่ายายเยียมลูกให้หยุดยา
 ครั้นจะเก็บความกล่าวยาวหนักหนา
 กระทั่งอายุเจ้าได้เก้าปี
 เหลืองล่ออวบอ้วนเป็นนวลศรี
 ช่างพาที่ฉอเลาะพูดเพราะพราย
 ด้วยลูกมั่นเหมือนเหลือเป็นเชื้อสาย
 ชื่อว่าพลายงามน้อยแก้วกลอยใจ

คัดมาจากหนังสือเรียนวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หน้า ๕๓-๕๕

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
ป. ๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อหาความคิดสำคัญของเรื่อง ควรปฏิบัติตามหลักการอ่านจับใจความ และตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ หลักการอ่านจับใจความ

๓.๒ อ่านจับใจความเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นถึงคุณค่าของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยประเมินคุณค่าที่ได้จากเรื่องได้ (๑.๓)

๕.๒ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง และสามารถจัดการแก้ปัญหาได้ (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร โดยประเมินคุณค่าที่ได้จากเรื่องได้ (๑.๓)</p> <p>๒. ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง และสามารถจัดการแก้ปัญหาได้ (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์และความหมายของคำจากบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม</p> <p>- ครู : จากที่นักเรียนได้หาความหมายของคำจากบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามสามารถนำมาใช้ในการเรียนได้อย่างไร</p> <p>- ครู : การอ่านทุกครั้ง นักเรียนต้องสามารถทำสิ่งใดได้ เป็นการจับประเด็นหรือสาระสำคัญ</p> <p>๒. ครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความจากวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์ การอ่านจับใจความภายในเวลาที่กำหนด</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยอ่านจับใจความภายในเวลาที่กำหนดหรือไม่</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านคำศัพท์และความหมายของคำจากบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม</p> <p>- นักเรียน : นำมาใช้ในการอ่านวรรณคดี ทำให้เข้าใจในเนื้อหา</p> <p>- นักเรียน : อ่านจับใจความ</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนากับครู</p> <p>- นักเรียน : เคย/ไม่เคย</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)</p>		<p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นถึงคุณค่าของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- ครู : ถ้าเคยนักเรียนมีวิธีการอ่านจับใจความได้ดีอย่างไร (บอกวิธีการอ่าน) - ครู : นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการอ่านจับใจความภายในเวลาที่กำหนด ๒. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงมารยาทในการอ่าน - ครู : นักเรียนคิดว่า การอ่านจับใจความ ควรีมารยาทในการอ่านหรือไม่ - ครู : การอ่านจะต้องมีมารยาทในการอ่าน นักเรียนช่วยกันเสนอว่า การอ่านที่ดีต้องมีมารยาทอย่างไร มารยาทในการอ่าน - มีสมาธิในการอ่าน อ่านอย่างตั้งใจ - อ่านในใจ ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - นั่งอ่านในท่าทางสบาย ตัวตรง สุขภาพ - หยิบจับหนังสืออย่างเบามือ	- นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์ของตนเอง - นักเรียน : กลัวไม่สามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ภายในเวลา, ชอบการอ่านแบบนี้ เพราะรู้สึกท้าทายและสามารถเข้าใจในสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างว่องไว ๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายกับครู - นักเรียน : มี/ไม่มี - นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์ของตนเอง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ใช้ดินสอ ปากกา หรือสีต่าง ๆ ชีตเขียนสิ่งใดลงในหนังสือ - ไม่ควรกางหนังสือคว่ำลง - ไม่ฉีกส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือ - ไม่เล่นกันขณะอ่านหนังสือ - ไม่แย่งหนังสือของผู้อื่นมาอ่าน - ไม่อ่านเอกสารหรือข้อความของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความ แล้วตัวแทนกลุ่มรายงานผลการศึกษานำชั้นเรียน</p> <p>๒. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน ให้อ่านบทเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม กลุ่มละ ๕ บท และสรุปใจความสำคัญ ภายในเวลา ๑๕ นาที แต่ละกลุ่มสลับกันนำเสนอผลงานให้ครูและเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ฟัง และตรวจสอบความถูกต้องที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม</p>	<p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามกระบวนการ Gang of four เพื่อศึกษาใบความรู้</p> <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามกระบวนการ Gang of four เพื่ออ่านจับใจความ</p>	<p>๑. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความ</p> <p>๒. หนังสือวรรณคดีลำนำ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการอ่านจับใจความ</p> <p>- ครู : นักเรียนมีวิธีการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ประโยชน์ที่ได้จากการอ่านจับใจความอย่างไร</p> <p>๔. ครูประเมินมารยาทในการอ่านของนักเรียน ในระหว่างฝึกอ่านจับใจความ</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ</p> <p>- ครู : การอ่านจับใจความได้ดีมีประสิทธิผลส่งผลอย่างไรกับผู้อ่าน</p>	<p>๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้ที่ได้ศึกษามา</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้ที่ได้ศึกษามา</p> <p>๔. นักเรียนอ่านจับใจความจากเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ</p> <p>- นักเรียน : ทำให้ผู้อ่านสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต</p>			
			- คำถาม		- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
- ๒) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- ๓) หนังสือวรรณคดีลำนำ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- อ่านจับใจความจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้	- ประเมินการอ่านบทร้อยกรอง	- แบบประเมินอ่านบทร้อยกรอง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงคุณค่าของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสารโดยประเมินคุณค่าที่ได้จากเรื่องได้ (๑.๓) ๒. ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง และสามารถจัดการแก้ปัญหาได้ (๑.๑)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง อ่านจับใจความจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้	ตอบคำถามจากเรื่อง ได้ถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิด ๒ ข้อ	ตอบคำถามผิด เกิน ๓ ข้อ	ตอบคำถามผิด เกินกว่า ๔ ข้อ
๒. บอกใจความ สำคัญจากเรื่อง ที่อ่าน	เนื้อหาสาระถูกต้อง ได้ใจความต่อเนื่อง	เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่วกวนบ้าง	เนื้อหาสาระ ได้ถูกต้อง แต่วกวน	เนื้อหาสาระ ได้บ้างและวกวน
๓. บอกข้อคิดที่ได้ จากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น และสมบูรณ์	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องบ้างเล็กน้อย	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น แต่วกวน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้บ้างแต่วกวน
๔. แสดงความ คิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผล สอดคล้องกับเรื่อง และเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผลสอดคล้อง กับเรื่องบางส่วน	เสนอความคิดเห็น และแสดงเหตุผล ไม่สอดคล้องกับ เรื่อง	เสนอความคิดเห็น แต่ไม่แสดงเหตุผล
๕. มารยาทในการ อ่าน	ไม่ส่งเสียงดังรบกวน ผู้อื่น ไม่เล่นในขณะที่ อ่าน และเก็บ หนังสือ เข้าที่เมื่อ อ่านเสร็จ	ไม่ส่งเสียงดังรบกวน ผู้อื่น ไม่เล่นในขณะที่ อ่าน ไม่เก็บหนังสือ เข้าที่เมื่ออ่านเสร็จ	ส่งเสียงดัง และเล่น ในขณะที่อ่าน แต่เก็บ หนังสือเข้าที่ เมื่ออ่านเสร็จ	ส่งเสียงดัง และ เล่นในขณะที่อ่าน ไม่ เก็บหนังสือเข้าที่ เมื่ออ่านเสร็จ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่านจับใจความจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		การตอบคำถามจากเรื่องที่ได้				บอกใจความสำคัญของเรื่อง				บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง				แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง					มารยาทในการอ่าน					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี
- คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

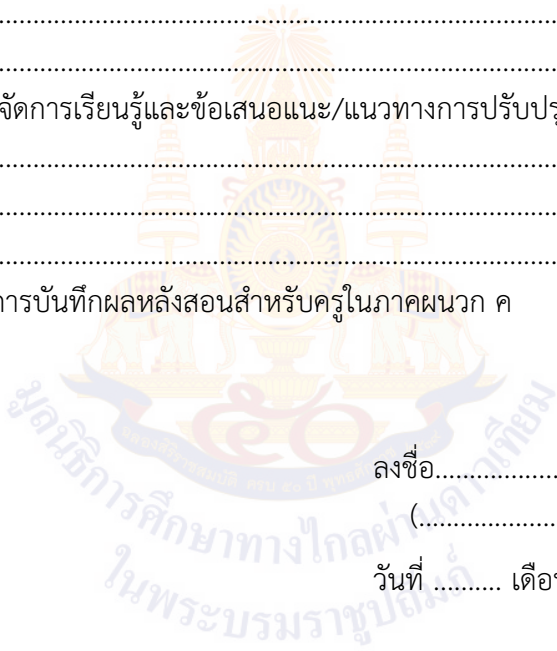
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของใจความสำคัญ

ใจความสำคัญ คือ ข้อความสำคัญของเรื่อง จะตัดออกไปไม่ได้ ถ้าตัดออกไปจะทำให้เนื้อความเปลี่ยนแปลงไปหรือได้ความไม่ครบถ้วน การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ผู้อ่านต้องมีสมาธิในการอ่าน และผู้อ่านจะต้องเข้าใจเรื่องที่อ่าน แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่า **ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร** แล้วตอบคำถามเหล่านั้นแต่เพียงสั้น ๆ แต่ให้ได้ใจความชัดเจน จากนั้นนำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านเพื่อค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ในหนึ่งย่อหน้าจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงใจความเดียว นอกนั้นจะเป็นใจความรอง ซึ่งใจความสำคัญจะปรากฏ อยู่ตามย่อหน้าต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน อาจอยู่ ส่วนต้น ส่วนกลาง หรือส่วนท้าย

หลักการอ่านจับใจความสำคัญ มีหลักการอย่างง่าย ดังต่อไปนี้

๑. อ่าน เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า
๒. คิด โดยตั้งคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
๓. เขียน ร่างข้อความหรือคำตอบที่ได้ไว้เป็นตอน ๆ
๔. เรียบเรียง นำข้อความที่สรุปไว้มาเรียบเรียงให้เป็นข้อความ โดยใช้คำเชื่อมในการเชื่อมประโยค และเป็นสำนวนภาษาของตนเอง

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ต่อไปนี้

๑. ตัวละครหลักในเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ได้แก่ใครบ้าง

.....

.....

๒. นางวันทองตั้งท้องกี่เดือน

.....

.....

๓. เหตุใดขุนช้างจึงไม่รักพลายงาม และขุนช้างปฏิบัติตนต่อพลายงามอย่างไร

.....

.....

๔. ผู้ที่มาช่วยพลายงามให้พ้นเหมือนต้นนอนคือใคร และช่วยโดยวิธีการใด

.....

.....

๕. พลายงามต้องเดินทางไปไหน และไปอย่างไร

.....

.....

๖. สมัยโบราณมีการคลอดบุตรอย่างไร ใครเป็นผู้ทำคลอด

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ต่อไปนี้

๑. ตัวละครหลักในเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ได้แก่ใครบ้าง

ขุนช้าง นางวันทอง พลายงาม ฯลฯ

๒. นางวันทองตั้งท้องกี่เดือน

๑๐ เดือน

๓. เหตุใดขุนช้างจึงไม่รักพลายงาม และขุนช้างปฏิบัติตนต่อพลายงามอย่างไร

เพราะพลายงามเป็นลูกของขุนแผน ไม่ใช่ลูกของตน จึงคิดลงพลายงามไปฆ่าทิ้งเสีย

๔. ผู้ที่มาช่วยพลายงามให้พ้นเหมือนตื่นนอนคือใคร และช่วยโดยวิธีการใด

ผีพราย ซึ่งเป็นบริวารของขุนแผน โดยการยกขอนไม้ที่ผูกทับไว้ออก และเป่าคาถาให้พลายงาม
 พ้นเหมือนตื่นนอน

๕. พลายงามต้องเดินทางไปไหน และไปอย่างไร

ไปหาย่าที่จังหวัดกาญจนบุรี โดยเดินเท้าตามทางเกวียนไป

๖. สมัยโบราณมีการคลอดบุตรอย่างไร ใครเป็นผู้ทำคลอด

คลอดที่บ้านเรือนของตนเอง โดยมีหมอดำแยเป็นผู้ทำคลอด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป. ๖/๓	อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการอ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อหาความคิดสำคัญของเรื่อง ควรปฏิบัติตามหลักการอ่านจับใจความ และตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ หลักการอ่านจับใจความ
- ๓.๒ อ่านจับใจความเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นถึงคุณค่าของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยประเมินคุณค่าที่ได้จากเรื่องได้ (๑.๓)
- ๕.๒ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง และสามารถจัดการแก้ปัญหาได้ (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒) หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๓) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๑.๑) ด้านความรู้ - บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ด้านทักษะกระบวนการ - จับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นถึงคุณค่าของการอ่านจับใจความสำคัญจาก	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาจากบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ที่ได้อ่านจับใจความเมื่อชั่วโมงที่แล้ว - ครู : ขออาสาสมัครนักเรียนเล่าเหตุการณ์โดยย่อจากที่ได้จับใจความไปเมื่อชั่วโมงที่แล้ว - ครู : เหตุใดนักเรียนจึงสามารถเล่าเรื่องได้อย่างไม่ติดขัด ๒. ครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความจากรวรรคตรีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนหลักการอ่านจับใจความ โดยครูให้นักเรียนฝึกเรื่องหลักการอ่านจับใจความเป็นเพลงฉ่อย ๒. ครูให้นักเรียนฝึกจับใจความสำคัญจากบทกลอน บทความ ฯลฯ	๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาจากบทเรียนเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม - นักเรียน : ส่งอาสาสมัครเล่าเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม - นักเรียน : เพราะสามารถอ่านจับใจความได้ ๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ๑. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลงฉ่อยเพื่อทบทวนหลักการอ่านจับใจความ ๒. นักเรียนฝึกจับใจความสำคัญจากบทกลอน บทความ ฯลฯ	๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)		๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓. ครูให้นักเรียนอ่านจับใจความเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ต่อจากชั่วโมงที่แล้ว ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง จับใจความตามท้องเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอของตนเอง โดยเพื่อนในห้องอภิปรายร่วมกัน ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ - ครู : การอ่านจับใจความมีคุณค่าต่อผู้อ่านอย่างไร	๓. นักเรียนอ่านจับใจความเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ต่อจากชั่วโมงที่แล้ว ๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง จับใจความตามท้องเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ๒. นำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง และร่วมกันอภิปรายกับเพื่อน ๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ - นักเรียน : ทำให้เข้าใจในเนื้อเรื่องได้เป็นอย่างดี / สามารถเข้าถึงใจความสำคัญของเรื่อง และสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ แยกแยะ เรื่องต่าง ๆ ได้	Power Point เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒) - หนังสือวรรณคดี - นำมา	- ใบงานที่ ๔ เรื่อง จับใจความตามท้องเรื่อง	- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) เพลงฉ่อย หลักการอ่านจับใจความ
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)
- ๓) หนังสือวรรณคดีลำนำ
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง จับใจความตามท้องเรื่อง
- ๕) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๔ เรื่อง จับใจความตามท้องเรื่อง

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จับใจความสำคัญจากการอ่านเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้	- ประเมินการอ่านบทร้อยกรอง	- แบบประเมินอ่านบทร้อยกรอง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงคุณค่าของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๓) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๑.๑)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง อ่านจับใจความจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้	ตอบคำถามจากเรื่อง ได้ถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิด ๒ ข้อ	ตอบคำถามผิด เกิน ๓ ข้อ	ตอบคำถามผิด เกินกว่า ๔ ข้อ
๒. บอกใจความ สำคัญจากเรื่อง ที่อ่าน	เนื้อหาสาระถูกต้อง ได้ใจความต่อเนื่อง	เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่วกวนบ้าง	เนื้อหาสาระ ได้ถูกต้อง แต่วกวน	เนื้อหาสาระ ได้บ้างและวกวน
๓. บอกข้อคิดที่ได้ จากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น และสมบูรณ์	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องบ้างเล็กน้อย	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น แต่วกวน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้บ้างแต่วกวน
๔. แสดงความ คิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผล สอดคล้องกับเรื่อง และเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็น ด้วยเหตุผลสอดคล้อง กับเรื่องบางส่วน	เสนอความคิดเห็น และแสดงเหตุผล ไม่สอดคล้องกับ เรื่อง	เสนอความคิดเห็น แต่ไม่แสดงเหตุผล
๕. มารยาทในการ อ่าน	ไม่ส่งเสียงดังรบกวน ผู้อื่น ไม่เล่นในขณะที่ อ่าน และเก็บ หนังสือ เข้าที่เมื่อ อ่านเสร็จ	ไม่ส่งเสียงดังรบกวน ผู้อื่น ไม่เล่นในขณะที่ อ่าน ไม่เก็บหนังสือ เข้าที่เมื่ออ่านเสร็จ	ส่งเสียงดัง และเล่น ในขณะที่อ่าน แต่เก็บ หนังสือเข้าที่ เมื่ออ่านเสร็จ	ส่งเสียงดัง และ เล่นในขณะที่อ่าน ไม่ เก็บหนังสือเข้าที่ เมื่ออ่านเสร็จ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่านจับใจความจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม					
		การตอบ คำถามจาก เรื่องที่ได้ อ่าน				บอกใจความ สำคัญจาก เรื่องที่อ่าน				บอกข้อคิด ที่ได้จาก เรื่องที่อ่าน				แสดงความ คิดเห็นจาก เรื่องที่อ่าน					มารยาท ในการอ่าน				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี
 คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หลักการอ่านจับใจความ

- ข้อที่ ๑ อ่านชื่อเรื่อง แล้วทำความเข้าใจชื่อเรื่อง โดยทั่วไปชื่อเรื่องมักจะเป็นแนวทางเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ถ้าไม่เข้าใจชื่อเรื่อง ให้ค้นหาความหมายจากพจนานุกรม
- ข้อที่ ๒ เริ่มอ่านทีละย่อหน้าให้เข้าใจ แล้วค้นหาประเด็นสำคัญหรือใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ซึ่งอาจปรากฏอยู่ตอนต้น ตอนกลาง หรือตอนท้ายก็ได้ โดยเรื่องหนึ่ง ๆ อาจมีย่อหน้าเดียวหรือหลายย่อหน้าก็ได้
- ข้อที่ ๓ ชีตเส้นใต้ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ แล้วเขียนสรุปไว้ในสมุดบันทึก ส่วนไหนที่ไม่สำคัญ ไม่ต้องนำมาเขียน
- ข้อที่ ๔ นำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเขียนเรียงเรียงให้เข้าใจ ด้วยสำนวนภาษาของเราเอง ควรเขียนให้สั้น กระชับ และสละสลวย
- ข้อที่ ๕ ตรวจสอบความถูกต้อง และนำเสนอใจความสำคัญ

ข้อแนะนำ

การเขียนสรุปใจความสำคัญ จากวรรณคดีที่มีเนื้อเรื่องขนาดยาว จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งในการสรุปความนั้น ผู้อ่านจะต้องอ่านเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจ โดยอาจจะขีดเส้นใต้ส่วนที่สำคัญ แล้วนำมาเขียนด้วยสำนวนภาษาของตนเอง จากนั้นเรียงเรียงให้เข้าใจ

ใบงานที่ ๔ เรื่อง จับใจความตามท้องเรื่อง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านบทเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญให้ถูกต้องและครอบคลุมเรื่อง ขุนช้างขุนแผน
 ตอน กำเนิดพลายงาม

ใจความสำคัญของเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม เป็นการพิจารณา และแสดงความคิดเห็นลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่อง ควรเข้าใจหลักการแสดงความคิดเห็น และเข้าใจในเนื้อหา เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๓. สาระการเรียนรู้

- การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- พูดแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกประโยชน์ของการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๑.๑)

๕.๒ ความสามารถในการคิด โดยวิเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ จากวรรณคดีได้ (๒.๑)

๕.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยเข้าใจถึงปัญหาความขัดแย้งในเรื่อง (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน</p> <p>หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยวิเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ จากวรรณคดีได้ (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยเข้าใจถึงปัญหาความขัดแย้งในเรื่อง (๑.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ โดยตั้งประเด็นการอภิปรายต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : เมื่อนักเรียนอ่านหรือดูเรื่องราวต่าง ๆ พฤติกรรมหรือการกระทำของตัวละครในเรื่องเป็นอย่างไร - ครู : ระบุชื่อเรื่องที่นักเรียนเคยแสดงความคิดเห็น <p>๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องการแสดงความคิดเห็นในบทเรียนเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนดูภาพจากบทเรียน เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันเล่าเรื่องจากภาพต่อกันจนจบ 	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์ในการพูดแสดงความคิดเห็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ตอบตามความรู้สึกรหรือประสบการณ์ - นักเรียน : ให้อิสระในการตอบคำถาม <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง</p> <p>๑. นักเรียนศึกษาภาพจากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน เพื่อเล่าเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เล่าเรื่องขุนช้างขุนแผน จากภาพที่ครูกำหนดให้ตามลำดับเหตุการณ์ 	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน</p> <p>๑. ภาพจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม</p>	<p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p>	

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน</p> <p>หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พุดแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกประโยชน์ของการพุดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๒. แบ่งกลุ่มนักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพุดแสดงความคิดเห็น เพื่อที่จะแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน แล้วร่วมกันสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๓. ครูขออาสาสมัครนักเรียน ๑-๒ คนออกมาสรุปความรู้ เรื่องการพุดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ครูช่วยสรุปและให้นักเรียนจดบันทึกความรู้</p> <p>๔. ครูขออาสาสมัครนักเรียน ออกมาแสดงบทบาทสมมุติวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน ขุนช้างลงพลายงามไปฆ่า</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละคร (อภิปรายตัวละครหลักในตอน กำเนิดพลายงาม)</p> <p>- ครู : ลักษณะนิสัยของตัวละครเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงามเป็นอย่างไร</p>	<p>๒. นักเรียน : ศึกษาใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพุดแสดงความคิดเห็น</p> <p>๓. นักเรียนสรุปความรู้ เรื่องการพุดแสดงความคิดเห็น (โดยอิงตามใบความรู้ที่ ๒)</p> <p>๔. นักเรียนส่งตัวแทนออกมาแสดงบทบาทสมมุติให้เพื่อนรับชม</p> <p>๑. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ ๕ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละคร</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความเป็นจริง เช่น พลายงาม มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว แน่วแน่ เป็นต้น</p>	<p>๒. ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพุดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>- ใบงานที่ ๕ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p>	<p>- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>- ครู : เราควรเอาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตเรื่องใด</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องี่อ่าน</p> <p>- ครู : นักเรียนได้รับประโยชน์จากการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องี่อ่านอย่างไร</p>	<p>- นักเรียน : เราต้องมีความอดทน และรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาในชีวิตให้ได้ และครองตนอย่างมีความสุข เป็นต้น</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปความรู้เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามที่ได้ศึกษามา เช่น ทำให้แสดงความคิดเห็นจากเรื่องี่อ่านได้, สามารถนำผลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นมาปรับใช้ในชีวิตได้ เป็นต้น</p>			<p>- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p>	

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ภาพจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน
- ๓) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น
- ๔) ใบงานที่ ๕ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๕ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีได้	- ประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น	- แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร โดยพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด โดยวิเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ จากวรรณคดีได้ (๒.๑) ๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยเข้าใจถึงปัญหาความขัดแย้งในเรื่อง (๑.๑)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดแสดง ความรู้และ ความคิดเห็น	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น สัมพันธ์กับเหตุการณ์ แสดงเหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ ชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้อง	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น สัมพันธ์กับเหตุการณ์ แสดงเหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ ใช้ภาษาถูกต้อง	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น สัมพันธ์กับเหตุการณ์ แสดงเหตุผล ยกตัวอย่างประกอบ บ้างเล็กน้อย	พูดแสดงความรู้ และความคิดเห็น ไม่สัมพันธ์กับ เหตุการณ์
๒. การนำเสนอ ข้อมูล	พูดให้ข้อมูลถูกต้อง สมบูรณ์ เตรียมตัวพูดเป็น อย่างดี	พูดให้ข้อมูลค่อนข้าง สมบูรณ์ เตรียมตัวพูด ค่อนข้างดี	พูดให้ข้อมูล และ เตรียมตัวพูดดี พอสมควร	ไม่มีข้อมูล และไม่ เตรียมการพูด
๓. บุคลิกภาพ ลีลาในการพูด	แสดงออกอย่างเหมาะสม ใช้น้ำเสียงตึง ความสนใจของผู้ฟัง มีสมาธิและมั่นใจ ในการพูด	แสดงออกอย่าง เหมาะสม ใช้น้ำเสียง ตึงความสนใจของ ผู้ฟัง มีสมาธิและ ค่อนข้างมั่นใจในการ พูด	แสดงออกอย่าง เหมาะสม ใช้น้ำเสียง ตึงความสนใจได้ พอสมควร	แสดงออกไม่ เหมาะสม ไม่น่าสนใจ
๔. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาเหมาะสมกับ กาลเทศะและเหตุการณ์ สื่อความหมายชัดเจน	ใช้ภาษาเหมาะสมกับ กาลเทศะและ เหตุการณ์ สื่อความ ค่อนข้างชัดเจน	ใช้ภาษาเหมาะสมกับ กาลเทศะและ เหตุการณ์ สื่อความหมายชัดเจน พอสมควร	ใช้ภาษาไม่เหมาะสม กับกาลเทศะและ เหตุการณ์
๕. มารยาทใน การพูด	๑. มองหน้าผู้ฟังทั่วถึง ๒. พูดได้ยืนทั่วถึง ๓. พูดด้วยถ้อยคำสุภาพ ๔. น้ำเสียงน่าฟังเหมาะสม	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ต่ำกว่า ๒ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดแสดงความคิดเห็น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการพูดแสดงความคิดเห็น

การพูดแสดงความคิดเห็น คือ การพูดแสดงความรู้สึก ความเห็นของตนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากการอ่าน การดู การฟัง เป็นการพูดที่ผู้พูดต้องพูดอย่างมีเหตุมีผล

ข้อควรปฏิบัติในการพูดแสดงความคิดเห็น

๑. ฟัง อ่าน หรือดูเรื่องที่ต้องพูดแสดงความคิดเห็นนั้นโดยตลอด อย่างตั้งใจ
๒. ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง โดยไม่มีอคติหรือความลำเอียง
๓. หาข้อมูลเพิ่มเติม
๔. ใช้ความคิดพิจารณาหาเหตุผล เพื่อประกอบการแสดงความคิดเห็น
๕. มีความยุติธรรม ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
๖. ไม่นำอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบส่วนตัวมาเกี่ยวข้อง โดยไม่มีอคติหรือความลำเอียง
๗. เรียงลำดับเรื่องที่จะพูดให้ดีไม่เกิดการสับสน
๘. ไม่พูดให้เกิดความขัดแย้งกัน
๙. พูดให้ตรงประเด็น
๑๐. ผู้พูดต้องมีมารยาทในการพูด ใช้ถ้อยคำสุภาพ กะทัดรัด ชัดเจน ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล กล่าวขอโทษผู้เขียนหรือผู้ฟังหากทำให้บุคคลนั้นไม่พอใจ

กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ใบงานที่ ๕ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นพฤติกรรมของตัวละครจากเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน
 ตอนกำเนิดพลายงาม ต่อไปนี้

 <p>ตัวละครชื่อ.....</p>	<p>ลักษณะนิสัย</p> <p>.....</p> <p>พฤติกรรมที่เหมาะสม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>พฤติกรรมที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
 <p>ตัวละครชื่อ.....</p>	<p>ลักษณะนิสัย</p> <p>.....</p> <p>พฤติกรรมที่เหมาะสม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>พฤติกรรมที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๕ เรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นพฤติกรรมของตัวละครจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน
 ตอน กำเนิดพลายงาม ต่อไปนี้

 <p>ตัวละครชื่อ พลายงาม</p>	<p>ลักษณะนิสัย กล้าหาญ เด็ดเดี่ยว มีความกตัญญู</p> <p>พฤติกรรมที่เหมาะสม มีความอ่อนน้อมถ่อมตนกับผู้ใหญ่เหมาะสมกับวัย</p> <p>พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม -</p> <p>พฤติกรรมที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง การทำการสิ่งใดโดยตัดสินใจแน่วแน่ เด็ดเดี่ยว มีปกติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่</p>
 <p>ตัวละครชื่อ ขุนช้าง</p>	<p>ลักษณะนิสัย มีความเจ้าเล่ห์เพทุบาย รักเดียวใจเดียว</p> <p>พฤติกรรมที่เหมาะสม พยายามทำทุกวิถีทางที่จะได้นางวันทองมาเป็นภรรยา และดูแลเป็นอย่างดี</p> <p>พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จิตใจโหดร้าย ที่สามารถฆ่าพลายงามได้</p> <p>พฤติกรรมที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง เมื่อต้องรับผิดชอบ หรือมีหน้าที่ในการทำอะไร ต้องทำให้เต็มความสามารถ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอธิบายคุณค่าจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม เป็นการอธิบายสิ่งที่ได้รับ
จากเรื่องที่อ่าน ควรนำคุณค่า และข้อคิดที่ได้รับนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายคุณค่าของเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นประโยชน์จากข้อคิดและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล (๒.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยประเมินสาเหตุของปัญหาในเรื่องได้ (๓.๑)
- ๕.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยยอมรับถึงการนำข้อคิดมาปรับใช้ในชีวิตของตนเอง (๔.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ชุนช้าง ชุนแผน (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนช้างชุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดวิเคราะห์ ได้อย่างมีเหตุผล (๒.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยประเมินสาเหตุของปัญหาในเรื่อง ได้ (๓.๑)</p> <p>๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยยอมรับถึงการนำข้อคิดมาปรับใช้ใน ชีวิตของตนเอง (๔.๓)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันอ่านบทเสภาเรื่องชุนช้าง ชุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม <i>แม่รักลูก...จงหักใจ</i></p> <p>๒. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับบทเสภา เรื่อง ชุนช้าง ชุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม โดยตั้งคำถาม นำเข้าสู่บทเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : เมื่อนักเรียนอ่านบทเสภาดังกล่าวแล้วรู้สึกอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าความไพเราะของบทเสภา เกิดจากสิ่งใด</p> <p>๓. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องการอธิบายคุณค่าของ เรื่อง ชุนช้าง ชุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านบทเสภาเรื่องชุนช้างชุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสนทนาตอบคำถามนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อความเข้าใจในเรื่องที่จะเรียนในวันนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้สึกหรือประสบการณ์ เช่น เห็นถึงความรักที่แม่และลูกมีต่อกัน หาสิ่งใดมาเทียบมิได้</p> <p>- นักเรียน : น่าเสียงในการอ่าน/เนื้อหาของบทเสภาที่ส่งผลถึงอารมณ์และความรู้สึก</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>๑. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ชุนช้าง ชุนแผน (๑)</p> <p>๒. คำถาม</p>		<p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ - อธิบายคุณค่าและข้อคิด จากวรรณคดีหรือ วรรณกรรมได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นประโยชน์จากข้อคิด และสามารถนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน</p> <p>คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันศึกษาหลักการอธิบาย คุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อสามารถ เข้าใจในคุณค่าประเภทต่าง ๆ</p> <p>๒. ครูและนักเรียนเล่นเกม “เสียงดวงพระ คุณค่าวรรณคดี” โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่ง ตัวแทน ออกมาหน้าชั้นเรียน เพื่อจับบทเสภาเพื่อ เล่นเกมตามลำดับ</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนจับบทเสภาไปแล้ว ให้แต่ละกลุ่ม ร่วมกันอธิบายคุณค่าจากบทเสภาที่ได้รับไป</p> <p>๔. ครูสุ่มบทเสภาที่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับไป เพื่อให้นักเรียนที่รับผิดชอบอธิบายคุณค่าบทนั้น ๆ ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนศึกษาหลักการอธิบายคุณค่าของ วรรณคดีและวรรณกรรม จากสื่อนำเสนอ Power Point การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเพื่อออกมาจับบท เสภาเพื่อเล่นเกม “เสียงดวงพระราชา คุณค่า วรรณคดี”</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันอธิบายคุณค่าจากบทเสภาที่ ได้รับไป</p> <p>๔. นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอคุณค่าของบทเสภา ที่ได้จับไป</p>	<p>๑. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอธิบาย คุณค่าของเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)</p> <p>๒. เกมเสียงดวง พระราชา คุณค่า วรรณคดี</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๖ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ตอบข้อคำถามและอธิบายคุณค่าในใบงาน เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสรุปเรื่องการอธิบายคุณค่า “วรรณคดีเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม นอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังมีคุณค่าที่เป็นประโยชน์กับผู้อ่านจึงต้องสามารถอธิบายคุณค่าของวรรณคดีได้ ”</p> <p>๒. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p>	<p>๑. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ ๖ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปราย ตอบข้อคำถามและอธิบายคุณค่าในใบงาน</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูเพื่อได้รู้ถึงความสำคัญของการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปความรู้เกี่ยวกับการอธิบายคุณค่าจากวรรณคดี</p>		<p>- ใบงานที่ ๖ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p>	<p>- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ชุนช้าง ชุนแผน (๑)					
หน่วยที่ ๒		ชื่อหน่วยการเรียนรู้		ชุนช้างชุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- ครู : เราสามารถนำแนวคิดจากเรื่องชุนช้าง ชุนแผน ตอน กำเนิดพลายงามไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร	- นักเรียน : ตอบตามที่ได้ศึกษามา เช่น ปฏิบัติตามแนวคิดที่ได้ โดยนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตในยุคสมัยปัจจุบัน			- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
- ๒) เกมเสี่ยงดวงหรรษา คุณค่าวรรณคดี
- ๓) ใบงานที่ ๖ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๔) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๖ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้	- ประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี	- แบบประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์จากข้อคิดและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอธิบาย คุณค่าและสรุป ข้อคิด จากเรื่องทีอ่าน ไปใช้ในชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายคุณค่าด้านวรรณศิลป์ได้ - อธิบายคุณค่าด้านเนื้อหาสาระได้ - อธิบายคุณค่าคุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรมได้ - อธิบายการนำความรู้ ข้อคิด และคุณค่าที่ได้รับจากเรื่องทีอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ 	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

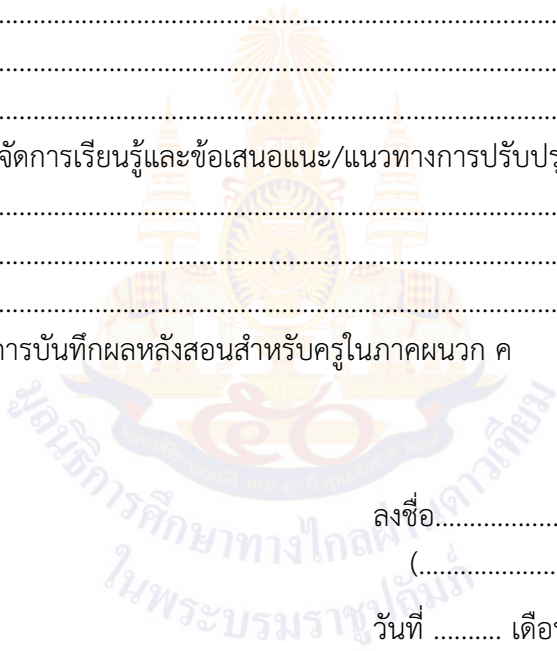
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ การอธิบายคุณค่าของเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอธิบายคุณค่าของเรื่องี่อ่าน เป็นการวิเคราะห์ลักษณะดีเด่นในด้านต่าง ๆ ของเรื่องี่อ่าน เช่น คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านวรรณศิลป์ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง กลั่นกรอง แยกแยะ และแสวงหาเหตุผลเพื่อประเมินคุณค่าของวรรณคดีอย่างมีเหตุผล

คุณค่าของวรรณคดีไทยแบ่งกว้าง ๆ ได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑) คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ

คือ การที่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความคิดเพิ่มขึ้น ทำให้มีปัญญาแตกฉานทั้งด้านวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เท่าทันคนและอื่น ๆ รวมไปถึงข้อคิดของเรื่องี่ด้วย

๒) คุณค่าด้านวรรณศิลป์

คือ ศิลปะในการประพันธ์และความงามทางภาษา เป็นการใช้คำให้เกิดความงาม ความไพเราะทางภาษา ผู้อ่านสามารถซาบซึ้งในความหมายของคำ เห็นภาพเคลื่อนไหว เกิดภาพพจน์จินตนาการตามอารมณ์และความนึกคิดต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกโศกเศร้าสะเทือนใจ โกรธ ตลกขบขัน เป็นต้น

๓) คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

คือ เรื่องราวที่อ่านจะสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม คติชีวิต คำสั่งสอน คุณธรรมและจริยธรรม ความเป็นอยู่ ประวัติศาสตร์ การเมือง อาหารการกิน สอดแทรกไปกับการดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เกี่ยวกับสังคมในอดีต ช่วยให้เข้าใจ วิถีชีวิตความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น และงานเขียนที่ดีจะช่วยจรรโลงสังคมได้ด้วย

๔) คุณค่าด้านการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

คือ ผู้การที่ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดจากวรรณคดีและประสบการณ์จาก เรื่องี่อ่านไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

ใบงานที่ ๒ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอธิบายคุณค่าของเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองและวิเคราะห์คุณค่าด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏ และเขียนอธิบาย

๑. คิ้วกระหม่อมเป็นกลางแต่กลางวัน ให้วันหวั่นหวิวหวิวหิวหาวนอน

คุณค่าด้าน.....

.....

๒. จะบนหมุสุราร่ำว่าครบ ขอให้พบลูกตัวทูนหัวเอ๋ย

คุณค่าด้าน.....

.....

๓. แม่รักลูกลูกก็รู้ยู่ว่ารัก คนอื่นสักหมื่นแสนไม่แมนเหมือน
 จะกินนอนนอนว่าเมตตาเตือน จะจากเรือนร้างแม่ไปแต่ตัว

คุณค่าด้าน.....

.....

๔. พ่อไปตีศรีสวัสดิ์กำจัดภัย จนเติบโตใหญ่ยิ่งยวดได้บวชเรียน

คุณค่าด้าน.....

.....

๕. ลูกก็แลดูแม่แม่ดูลูก ต่างพันผูกเพียงว่าเลือดตาไหล
 สะอื้นร่ำอาลาด้วยอาลัย แล้วแข็งใจจากนางตามทางมา
 เหลียวหลังยังเห็นแม่แลเขม้น แม่ก็เห็นลูกน้อยละห้อยหา
 แต่เหลียวเหลียวเลี้ยวลับบัววิญญาณ์ โื้อ้เปล่าตาต่างสะอื้นย็นตะลึง

คุณค่าด้าน.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ การอธิบายคุณค่าของเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองและวิเคราะห์คุณค่าด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏพร้อมเขียนอธิบายให้ชัดเจน

๑. คีวกระหม่นเป็นกลางแต่กลางวัน ให้ห้วนห้วนหวิวหวิวหิวหวานอน

คุณค่าด้าน **สังคมและวัฒนธรรม (ความเชื่อเรื่องโชคลาง)**

คำว่า “คีวกระหม่น” แสดงให้เห็นถึงความเชื่อของคนไทยว่าหากมีอาการคีวกระหม่นจะเกิดเรื่องราวที่ไม่ดีเกิดขึ้น หรือเกิดเหตุร้ายขึ้น

๒. จะบนหมุสุราร่ำว่าครบ ขอให้พบลูกตัวทูนหัวเอ๋ย

คุณค่าด้าน **สังคมและวัฒนธรรม (ความเชื่อเรื่องการบน)**

คำว่า “บน” แสดงให้เห็นเรื่องการไหว้หรือขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ หากได้สิ่งของตามประสงค์และจะต้องนำไปถวายเพื่อเป็นการแก้บน เป็นความเชื่อที่ปรากฏทุกยุคทุกสมัย

๓. แม่รักลูกลูกก็รู้ยู่ว่ารัก คนอื่นสักหมิ่นแสนไม่แม่นเหมือน

จะกินนอนนอนว่าเมตตาเดือน จะจากเรือนร้างแม่ไปแต่ตัว

คุณค่าด้าน **เนื้อหา**

จากบทร้อยกรองแสดงให้เห็นความรักของแม่ที่มีต่อลูกและความรักของลูกที่แสดงออกกับแม่เป็นความรักที่บริสุทธิ์

๔. พ่อไปตีศรีสวัสดิ์กำจัดภัย จนเติบโตใหญ่ยิ่งยวดได้บวชเรียน

คุณค่าด้าน **สังคมและวัฒนธรรม (ค่านิยมเรื่องการบวชเรียน)**

คำว่า “บวชเรียน” แสดงให้เห็นว่าลูกผู้ชายจะได้รับการศึกษามากกว่าผู้หญิง คือ การมีโอกาสได้บวชเรียนหรือได้เข้าศึกษาในวัด ครูผู้สอนคือพระสงฆ์ ผู้หญิงจะมีค่านิยมคือการเป็นแม่บ้านแม่เรือน

๕. ลูกก็แลดูแม่แม่ดูลูก ต่างพันผูกเพียงว่าเลือดตาไหล

สะอื้นร่ำอาลาด้วยอาลัย แล้วแข็งใจจากนางตามทางมา

เหลียวหลังยังเห็นแม่แลเขม่น แม่ก็เห็นลูกน้อยละห้อยหา

แต่เหลียวเหลียวเลี้ยวลับบัววิญญาณ์ ไ้อ้เปล่าตาต่างสะอื้นยี่นตะลิ่ง

คุณค่าด้าน **วรรณศิลป์**

มีการใช้คำสัมผัสในที่ไพเราะทั้งสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะ เช่น พัน-ผูก-เพียง, อาลา-อาลัย, เหลียวหลัง, เลี้ยว-ลับ, บัว-วิญญาณ์ ปรากฏการใช้คำซ้ำ คือ เหลียวเหลียว ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอธิบายคุณค่าจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม เป็นการอธิบายสิ่งที่ได้รับ
จากเรื่องที่อ่าน ควรนำคุณค่า และข้อคิดที่ได้รับนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายคุณค่าของเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นประโยชน์จากข้อคิดและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล (๒.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยประเมินสาเหตุของปัญหาในเรื่องได้ (๓.๑)
- ๕.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยยอมรับถึงการนำข้อคิดมาปรับใช้ในชีวิตของตนเอง (๔.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดวิเคราะห์ ได้อย่างมีเหตุผล (๒.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยประเมินสาเหตุของปัญหาในเรื่องได้ (๓.๑)</p> <p>๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยยอมรับถึงการนำข้อคิดมาปรับใช้ใน ชีวิตของตนเอง (๔.๓)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงอีแซว เรื่อง “วันทองสองใจ”</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเพลงอีแซว เรื่อง “วันทองสองใจ” โดยตั้งคำถามนำเข้าสู่บทเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : เห็นด้วยกับชื่อเพลงอีแซวที่ว่า “วันทองสองใจ หรือไม่ อย่างไร”</p> <p>๓. ครูกล่าวนำเข้าสู่เรื่องการอธิบายคุณค่าจากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูชวนนักเรียนคุยเรื่อง สำนวนไทยในเรื่องขุนช้างขุนแผน</p> <p>- ครู : นักเรียนพบสำนวนไทยใดบ้าง จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม จากนั้นอธิบายเพิ่มเติมเพื่อขยายความรู้ให้นักเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงอีแซว เรื่อง “วันทองสองใจ”</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสนทนาตอบคำถามนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อความเข้าใจในเรื่องที่จะเรียนในวันนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้สึกหรือประสบการณ์ เช่น เห็นด้วย เพราะ / ไม่เห็นด้วย เพราะ</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง</p> <p>๑. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับสำนวนไทยที่พบในเรื่อง ขุนช้างขุนแผน</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามที่ได้อ่านพบเจอมา เช่น วันทองสองใจ, ทรพี เป็นต้น</p>	<p>๑. เพลงอีแซว เรื่อง วันทองสองใจ</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน (๒)</p> <p>๑. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน (๒)</p>		<p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ - อธิบายคุณค่าและข้อคิด จ ก ว ร ร ณ ค ตี ห รื อ วรรณกรรมได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นประโยชน์จากข้อคิด และสามารถนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน</p> <p>คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. รักความเป็นไทย</p>	<p>๒. ครูและนักเรียนทบทวนหลักในการอธิบาย คุณค่าจากวรรณคดี</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนร่วมกันอ่านบทกลอนที่นำมาจาก เรื่องขุนช้างขุนแผนเพื่อวิเคราะห์ว่าสะท้อนให้เห็น คุณค่าด้านใด</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม คุยเรื่อง เปรื่องรู้ โดย ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ช่วยให้เรามองเห็นภาพ สังคมและวิถีชีวิตของคนไทยในอดีตเรื่องใดบ้าง โดยเขียนเป็นข้อ ๆ เพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๗ เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายใบงาน เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร เมื่อนักเรียนทำใบงาน เสร็จแล้ว</p>	<p>๒. นักเรียนทบทวนหลักในการอธิบายคุณค่าจาก วรรณคดี</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันอ่านบทกลอนที่นำมาจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผนเพื่อวิเคราะห์ว่าสะท้อนให้เห็น คุณค่าด้านใด</p> <p>๔. นักเรียนทำกิจกรรม คุยเรื่อง เปรื่องรู้ โดยเขียน เป็นข้อ ๆ เพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๑. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ ๗ เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและตอบคำถาม ใบงาน</p>	๒. กิจกรรม คุย เรื่อง เปรื่องรู้	- ใบงานที่ ๗ เรื่อง หา ข้อคิด ประดิษฐ์ อักษร	- สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสรุปเรื่องการอธิบายคุณค่า “วรรณคดี ย่อมสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนในยุคหนึ่ง ๆ ”</p> <p>๒. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การอธิบายคุณค่าจากบทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>- ครู : ความเชื่อของคนไทยในอดีตและปัจจุบัน มีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร</p> <p>- ครู : เมื่อนักเรียนได้ศึกษาเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามแล้ว จะมีวิธีการนำคุณค่าที่ได้มาปรับใช้อย่างไรในชีวิตจริง</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูเพื่อรู้ถึงความสำคัญของการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปความรู้เกี่ยวกับการอธิบายคุณค่าจากวรรณคดี</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความคิดของตนเอง</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความคิดของตนเอง</p>			<p>- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p>

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) เพลงอีแซว เรื่อง วันทองสองใจ
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเสภาเรื่อง ชุนช้าง ชุนแผน (๒)
- ๓) กิจกรรม คุยเรื่อง เป็เรื่องรู้
- ๔) ใบงานที่ ๗ เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๗ เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมได้	- ประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี	- แบบประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์จากข้อคิดและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา (๓.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (๔.๓)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอธิบาย คุณค่าและสรุป ข้อคิด จากเรื่องที่อ่าน ไปใช้ในชีวิต	- อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ - อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ - อธิบายคุณค่าคุณค่า ด้านสังคม และวัฒนธรรมได้ - อธิบายการนำ ความรู้ ข้อคิด และคุณค่าที่ได้รับจาก เรื่องที่อ่านไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๗ เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การอธิบายคุณค่าของเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปความรู้ ข้อคิด และการนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต
 ที่ได้จากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม

๑. จากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม สะท้อนสังคมและวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต
 เรื่องใดบ้าง (เขียนอย่างน้อย ๒ ประเด็น)

.....

.....

.....

๒. สมมติเหตุการณ์ “ถ้านักเรียนเป็นพลายงาม ลองเขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่
 เกิดขึ้นกับตนเอง และมีแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างไร”

.....

.....

.....

๓. นักเรียนเห็นด้วยกับนางวันทองหรือไม่ ที่ให้พลายงามไปอยู่กับย่าที่เมืองกาญจนบุรี เพราะอะไร

.....

.....

๔. จากเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม นักเรียนจะนำเรื่องใดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๗ เรื่อง หาข้อคิดประดิษฐ์อักษร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การอธิบายคุณค่าของเสภา เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปความรู้ ข้อคิด และการนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต
 ที่ได้จากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิดพลายงาม

๑. จากเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม สะท้อนเรื่องสังคมและวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต
 เรื่องใดบ้าง (เขียนอย่างน้อย ๓ ประเด็น)

- การบวชเรียนของผู้ชาย ต้องบวช และเรียนที่วัด ผู้หญิงจึงไม่มีโอกาสได้บวชเรียน
- การแต่งกายของชายหญิง ต้องนุ่งโจงกระเบน
- การคลอดโดยหมอต้าแยเป็นผู้ทำคลอด

๒. สมมติเหตุการณ์ ถ้านักเรียนเป็นพลายงาม ลองเขียนบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิด
 ขึ้นกับตนเอง และมีแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างไรต่อไป

เป็นการพลัดพรากที่สร้างความเศร้าโศกอย่างหาที่สุดมิได้ แต่ก็ต้องยอม มิเช่นนั้นอาจต้องแลก
 ด้วยชีวิต คงไม่มีโอกาสได้มาเจอกันอีก จากนั้นไปต้องทำจิตใจให้แข็งและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่จะ
 เกิดขึ้นในชีวิต และมุ่งมั่นตั้งใจบวชเรียนเพื่อมีวิชาความรู้และกลับมาหาแม่ในอนาคต

๓. นักเรียนเห็นด้วยกับนางวันทองหรือไม่ ที่ให้พลายงามไปอยู่กับย่าที่เมืองกาญจนบุรี เพราะอะไร
 เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย เพราะพลายงามจะได้มีความปลอดภัย ไม่ถูกขุนช้างทำร้ายอีก

๔. จากเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม นักเรียนจะนำเรื่องใดไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 ไม่ทำร้ายร่างกายของผู้อื่น ควรใช้เหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ของตนเองเป็นที่ตั้ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพุดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกละในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ พุดแสดงความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู
 ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู เป็นการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ จากเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ควรพุดได้ถูกต้องตามหลักการ และสามารถนำความรู้เรื่อง การพุดไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การพุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - พุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นคุณค่าของการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยพุดและเขียนสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (๑.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุมีผล (๔.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร โดยพูดและเขียนสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุมีผล (๔.๔)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์การดู การฟัง ของตนเอง โดยครูใช้คำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยดู หรือฟัง เรื่องใดอย่างตั้งใจบ้าง</p> <p>- ครู : จุดประสงค์ของการฟัง/ดูเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว คืออะไร</p> <p>๒. ครูกล่าวเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนว่า “การดูหรือฟัง เรื่องราวต่าง ๆ หลังจากดูแล้วถ้ามีผู้ดูหลายคน หลังจากการดูเราควรมีการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่เราดูเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ดูด้วยกัน”</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูอภิปรายหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจร่วมกับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์การดู การฟัง ของตนเอง</p> <p>- นักเรียน : ไม่เคย / เคย (ตอบตามประสบการณ์)</p> <p>- นักเรียน : (ตอบตามประสบการณ์)</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูอภิปรายเพื่อได้รู้แนวทางในการปฏิบัติตนในชั่วโมงนี้</p> <p>๑. นักเรียนร่วมอภิปรายหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจร่วมกันกับครู</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p> <p>๑. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p>		<p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นคุณค่าของการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ จากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ เป็นผังความคิด เพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูสุ่มนักเรียนออกนำเสนอหน้าชั้นเรียน ๑ กลุ่ม พร้อมเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในหลักการและสามารถปฏิบัติได้</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนชมวีดิทัศน์ เรื่อง ไหว้ลูก ทุกระดับประทับใจ โดยนักเรียนต้องจับประเด็นสำคัญของเรื่องเพื่อที่จะพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวีดิทัศน์ที่ชมจบไป จากนั้นให้นักเรียนทำใบงานที่ ๖ เรื่อง พุดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน</p> <p>๓. ครูสุ่มนักเรียนออกมาพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากการชมวีดิทัศน์</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนมาสาธิตวิธีการไหว้แต่ละระดับ โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม</p>	<p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่มสรุปหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ เป็นผังความคิด พร้อมตกแต่งให้สวยงาม</p> <p>๓. นักเรียนกลุ่มตัวแทนออกนำเสนอหน้าชั้นเรียน และร่วมกันอภิปรายกับครู</p> <p>๑. นักเรียนชมวีดิทัศน์ เรื่อง ไหว้ลูก ทุกระดับประทับใจ จับประเด็นสำคัญของเรื่อง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายกับครู และทำใบงานที่ ๖ เรื่อง พุดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน</p> <p>๓. นักเรียนออกมาพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากวีดิทัศน์</p> <p>๔. นักเรียนตัวแทนสาธิตวิธีการไหว้แต่ละระดับ</p>	<p>๒. วีดิทัศน์ เรื่อง ไหว้ลูก ทุกระดับประทับใจ</p>	<p>- ใบงานที่ ๖ เรื่อง พุดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน</p>	<p>- ประเมินการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p> <p>- สังเกตการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุณข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสรุปองค์ความรู้ โดยครูตั้งคำถามดังนี้</p> <p>- ครู : การพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ มีความสำคัญอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนสามารถนำเรื่องการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ ไปปรับใช้ได้อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้เกี่ยวกับการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p> <p>- นักเรียน : การที่เราฟัง หรือดูเรื่องใดก็ตาม ต้องสามารถที่จะพุดเพื่อแสดงถึงความรู้ ความเข้าใจของตนเอง และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง</p> <p>- นักเรียน : การพุดแสดงความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ต้องฟังและดูเรื่องนั้นให้ตลอด จึงจะสามารถพุดได้ถูกต้อง และนำความรู้หรือข้อคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้</p>			- สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง พุดแสดงความรู้ความเข้าใจ
- ๒) วีดิทัศน์ เรื่อง ไหว้ถูก ทุกระดับประทับใจ
- ๓) ใบงานที่ ๘ เรื่อง พุดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน
- ๔) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๖ เรื่อง พุดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดูได้	- ประเมินการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ	- แบบประเมินการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าของการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังและดู	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร โดยพุดและเขียนสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (๑.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (๔.๔)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	พูดตรงประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตามหัวข้อที่ กำหนด ออกเสียง ถูกต้องใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ออกเสียงได้ ถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นบางส่วนเนื้อหา และการออกเสียง ถูกต้องเป็นบางส่วน	พูดได้เนื้อหาน้อยออก เสียงไม่ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่
๒. ความสามารถ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว เป็น ธรรมชาติประสาน สายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสีหน้า ท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง แสดงออกทางสี หน้าและท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติประสาน สายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มี การประสานสายตา กับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ
๓. ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจน สื่อสารได้ดี	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้สื่อสารไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๑ - ๑๒	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๘ - ๑๐	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖ - ๗	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๕	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

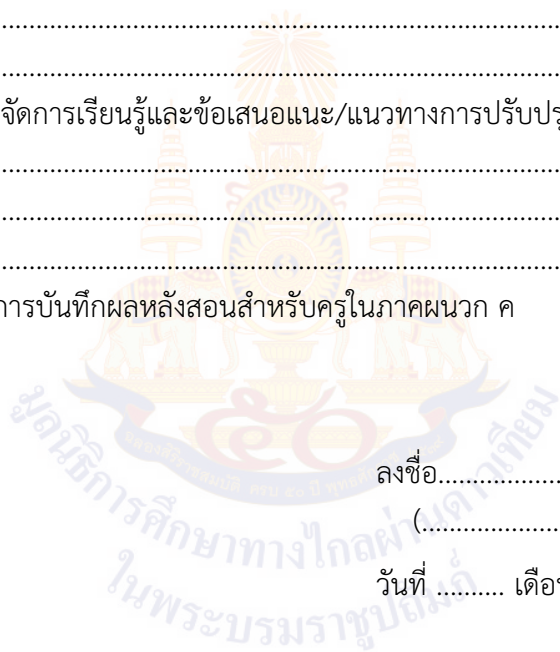
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง พูดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ พูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ เป็นการพูดจากเรื่องที่ฟังและดู ซึ่งผู้พูดจะต้องพูดให้ถูกต้องตรงประเด็น และมีมารยาทในการพูดด้วย หากพูดแสดงความรู้ความเข้าใจได้ดี จะแสดงถึงการฟังและการดูที่มีประสิทธิภาพของผู้พูด ซึ่งมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

๑. ฟังและดูเรื่องนั้น ๆ โดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ จะช่วยให้เข้าใจได้ดี
๒. จับใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้หลักในการตั้งคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร แล้วสรุปเป็นข้อความสั้น ๆ
๓. หาข้อคิดที่เป็นประโยชน์จากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งพิจารณาถึงโอกาส สถานที่ และสถานการณ์ขณะที่ฟังและดู เพื่อตีความและวิเคราะห์จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูนั้น
๔. นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงให้เป็นข้อความสั้น ๆ แต่ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้องตรงตามเนื้อหาเดิม โดยใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย เขียนถูกต้อง มีการลำดับเรื่อง
๕. พูดโดยลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่อง ไม่วกวนสับสน ใช้ถ้อยคำกระชับ สุภาพ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น
๖. ถ้าเป็นการฟังและดูการบรรยายหรืออภิปราย ควรจดบันทึกสาระสำคัญไว้ด้วยเพื่อกันลืม

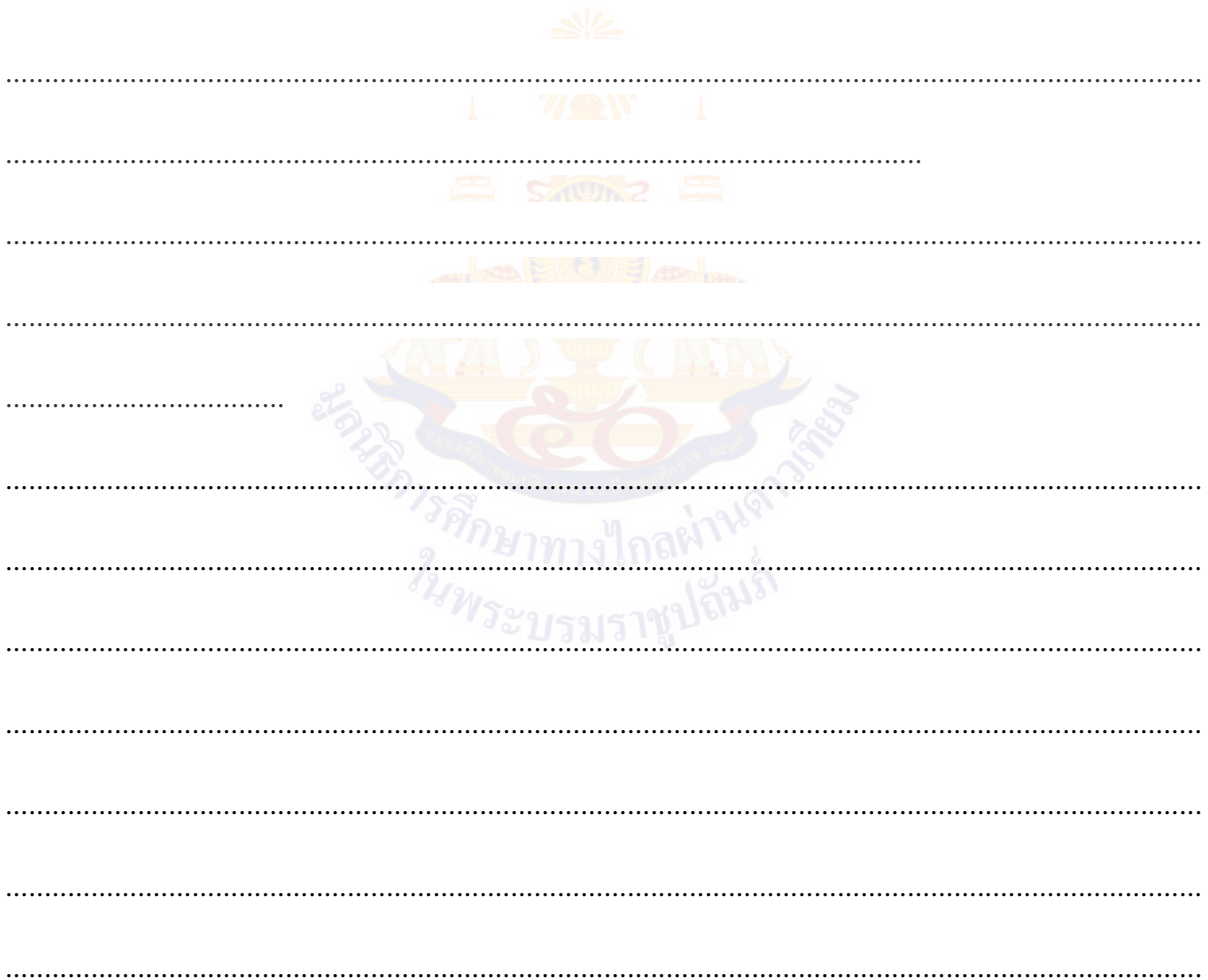
มารยาทในการพูด

- ใช้คำทักทายผู้ฟังให้ถูกต้อง เหมาะสม
- ใช้คำพูดที่สุภาพไม่หยาบคาย
- ใช้น้ำเสียงสุภาพ หรือเหมาะสมกับเรื่องที่พูด
- สบตาผู้ฟังเป็นระยะ ๆ ไม่ก้มหน้าพูด
- เมื่อพูดจบ ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ซักถาม
- ไม่ควรโต้เถียงกับผู้ฟัง และใช้ท่าทางไม่สุภาพกับผู้ฟัง
- พูดหรือปฏิบัติในสิ่งที่สุภาพและเหมาะสมตลอดการพูด

ใบงานที่ ๘ เรื่อง พูดอย่างไร เข้าใจทั่วกัน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชวนช่างชวนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ พูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปความรู้ความเข้าใจจากการชมวีดิทัศน์ตามที่ครูกำหนด เพื่อนำไป
 พูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

สรุปความรู้ความเข้าใจ จากเรื่อง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาขยาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ ท่องจำอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ
สนใจ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

บทอาขยาน เป็นบทท่องจำที่มีความไพเราะ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ ควรท่องจำบทอาขยานเพื่อ
พัฒนาทักษะการอ่าน และความจำ ตลอดจนการนำคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากบทอาขยานมาประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

๓. สาระการเรียนรู้

- การท่องจำบทอาขยานขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการท่องจำบทอาขยานได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- นำข้อคิดจากบทอาขยานไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์
ต่าง ๆ ที่เหมาะสม (๔.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาขยาน					
หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้		ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต โดยใช้ ความสามารถของตนให้ เป็นประโยชน์ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ เหมาะสม (๔.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการท่องจำบท อาขยานได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- ท่องจำบทอาขยานที่ กำหนดได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำข้อคิดจากบทอาขยาน ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนถึงคำว่า “อาขยาน” แล้ว ตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนดังนี้</p> <p>- ครู : อาขยาน อ่านว่าอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนท่องจำบทอาขยานบทใดได้บ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ความรู้อะไรจากการท่องจำบท อาขยาน</p> <p>- ครู : นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการท่องจำ บทอาขยาน</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนท่องบทอาขยานในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่นักเรียนท่องได้ โดยท่อง พร้อมกัน</p> <p>๓. ครูกล่าวนำเข้าสู่เรื่อง การท่องบทอาขยาน ใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่๖ ในบทเรียนเรื่อง ขุน ช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับคำว่า “อาขยาน” กับ ครู</p> <p>นักเรียน : อา-ชะ-หยาน/อา-ชะ-ยาน</p> <p>นักเรียน : ตอบตามความประสบการณ์</p> <p>นักเรียน : ได้นำความรู้/นำความรู้ไปใช้ได้</p> <p>นักเรียน : ตอบตามความรู้สึก</p> <p>๒. นักเรียนท่องบทอาขยานระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๕ พร้อมกัน</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อเป็นแนวทางในการ ปฏิบัติตนในการเรียนชั่วโมงนี้</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง ท่องจำบท อาขยาน</p>		<p>๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการ สนทนาและแสดง ความคิดเห็นของ นักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาขยาน					
หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้		ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนชมวีดิทัศน์การประกวดการท่องบทอาขยาน จากนั้นครูตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายดังนี้ - ครู : เมื่อนักเรียนฟังตัวอย่างการท่องจำบทอาขยานแล้วนักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร - ครู : นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดผู้ท่องจึงท่องได้อย่างไพเราะ - ครู : เมื่อได้ชมวีดิทัศน์แล้ว ได้รับอะไรจากการดูการฟัง ครั้งนี้ ๒. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับบทอาขยาน โดยใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนดังนี้ - ครู : คำว่าบทอาขยานตามที่นักเรียนรู้จัก น่าจะหมายถึงอะไร - ครู : เราท่องจำบทอาขยานเพื่ออะไร ๓. ครูอธิบายหลักการท่องจำบทอาขยาน	๑. นักเรียนชมวีดิทัศน์การประกวดการท่องบทอาขยาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการท่องอาขยาน - นักเรียน : ชื่นชม เพราะท่องได้ไพเราะมาก - นักเรียน : เพราะท่องตามหลักการท่อง / มีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ - นักเรียน : เป็นแนวทางในการฝึกท่องจำบทอาขยาน ๒. นักเรียนร่วมกันสนทนากับครู และตอบคำถาม - นักเรียน : บทท่องจำ / บทอ่านที่ไพเราะ ๆ (ตอบตามประสบการณ์) - นักเรียน : เพื่อนำความรู้และแนวคิดจากบทอาขยานไปใช้ ๓. นักเรียนฟังครูอธิบายหลักการท่องจำบทอาขยานอย่างตั้งใจ	๑. วิดิทัศน์ เรื่องการประกวดการท่องบทอาขยาน ๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง ท่องจำบทอาขยาน	- สังเกตการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียน	

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาขยาน

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูให้นักเรียนจับคู่อ่านบทอาขยาน จากเรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๕. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่าก่อนการท่องจำบทอาขยานนักเรียนควรเข้าใจความหมายของบทอาขยานและแนวคิดที่ได้จากบทอาขยานก่อนท่องจำบทอาขยาน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ ๙ เรื่อง แนวคิดจากบทอาขยาน โดยให้นักเรียนเขียนอธิบายสาระสำคัญของบทอาขยาน แนวคิด และแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานกลุ่มหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนฝึกท่องจำบทอาขยานจากเรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม โดยดูตัวบทจากหนังสือวรรณคดีลำนำ</p> <p>๔. ครูมอบหมายให้นักเรียนกลับไปฝึกท่องจำบทอาขยาน และมาสอบท่องกับครูช่วงว่างเว้นจากภารกิจ ภายใน ๑-๒ สัปดาห์</p>	<p>๔. นักเรียนจับคู่อ่านบทอาขยาน</p> <p>๕. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อเป็นแนวในการปฏิบัติ</p> <p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๙ เรื่อง แนวคิดจากบทอาขยาน</p> <p>๒. นักเรียนนำเสนอผลงาน</p> <p>๓. นักเรียนฝึกท่องบทอาขยาน</p> <p>๔. นักเรียนรับมอบหมายภาระงาน และหาเวลาว่างสอบท่องบทอาขยานกับครู</p>	<p>- หนังสือวรรณคดี ลำนำ</p>	<p>๑. ใบงานที่ ๙ เรื่อง แนวคิดจาก บทอาขยาน</p> <p>๒. ท่องจำ บทอาขยานจาก เรื่อง ชุนข้าง ขุนแผน ตอน กำเนิด พลายงาม</p>	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาขยาน					
หน่วยที่ ๒		ชื่อหน่วยการเรียนรู้		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
ชื่อนักเรียน		ชื่อนักเรียน		เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการท่องจำบทอาขยาน และประโยชน์ที่ได้จากการท่องทำบทอาขยาน ชวนชวนแผนตอนกำเนิดพलयงมโดยอภิปรายจากประเด็นคำถาม ต่อไปนี้</p> <p>- ครู : การท่องจำบทอาขยานมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำข้อคิดจากบทอาขยานชวนชวนแผนตอนกำเนิดพलयงมไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อสรุปบทเรียน</p> <p>- นักเรียน : ฝึกทักษะการจำ / นำข้อคิดไปใช้ได้/ เป็นแนวทางในการแต่งคำประพันธ์</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความคิด (รักแม่ /กตัญญูต่อแม่/เป็นลูกที่ดีของแม่)</p>			<p>- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p>

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง ท่องจำบทอาขยาน
- ๒) วิดีทัศน์ เรื่อง การประกวดการท่องบทอาขยาน
- ๓) ใบงานที่ ๙ เรื่อง แนวคิดจากบทอาขยาน
- ๔) หนังสือวรรณคดีลำนํ้า

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๙ เรื่อง แนวคิดจากบทอาขยาน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการท่องจำบทอาขยานได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดได้	- ประเมินการท่องบทอาขยาน	- แบบประเมินการท่องบทอาขยาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำข้อคิดจากบทอาขยานไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม (๔.๑)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การท่องเที่ยวอากาศยาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การท่องเที่ยว อากาศยาน	<ul style="list-style-type: none"> - ท่องได้ครบถ้วนตามที่กำหนด - เสียงดังฟังชัด - มีบุคลากรทำทางที่เหมาะสม - ท่องถูกทำนองคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด - น้ำเสียงสอคล้องกับเนื้อหา 	<ul style="list-style-type: none"> ท่องเที่ยวได้ครบถ้วนตามที่กำหนด แต่ขาดองค์ประกอบ ๑ ประเด็น 	<ul style="list-style-type: none"> ท่องเที่ยวได้ครบถ้วนตามที่กำหนด แต่ขาดองค์ประกอบ ๒ ประเด็น 	<ul style="list-style-type: none"> ท่องเที่ยวไม่ได้ตามที่กำหนด และขาดองค์ประกอบ ๓ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๙ เรื่อง แนวคิดจากบทอาชยาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาชยาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านและศึกษาบทอาชยานจากเรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม แล้วถอดคำประพันธ์ หาข้อคิด และแนวทางการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

๑. สาระสำคัญของบทอาชยานบทนี้คืออะไร

.....

.....

.....

๒. บทอาชยานบทนี้ให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียน

.....

.....

.....

.....

๓. นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้จากบทอาชยานไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๙ เรื่อง แนวคิดจากบทอาชยาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ ท่องจำบทอาชยาน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านและศึกษาบทอาชยานจากเรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม แล้วถอดคำประพันธ์ หาข้อคิด และแนวทางการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

๑. สาระสำคัญของบทอาชยานบทนี้คืออะไร

ตอบตามความคิดของนักเรียน (ความรักของแม่ที่มีต่อลูก เป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ หาสิ่งใดเปรียบมิได้ เมื่อลูกต้องจากแม่แล้วต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อได้มีชีวิตที่ดีต่อไปข้างหน้า)

๒. บทอาชยานบทนี้ให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียน

ตอบตามความคิดของนักเรียน (ไม่มีความรักใดยิ่งใหญ่เท่าความรักของแม่ และการศึกษาเล่าเรียนส่งผลให้เกิดอนาคตที่ดี)

๓. นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้จากบทอาชยานไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ตอบตามความคิดของนักเรียน (เราต้องรักแม่ให้มาก ๆ กตัญญูรู้คุณต่อบิดามารดา ดังที่ท่านได้เลี่ยมดูเรามาจนเติบโตอย่างไม่มีข้อแม้ใด ๆ และต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่ออนาคตที่ดีต่อไปภายภาคหน้า)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ คำสรรพนาม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำสรรพนาม เป็นคำที่ใช้แทนคำนาม คำสรรพนาม เป็นได้ทั้งประธานและกรรมของประโยค คำสรรพนามมีหลายชนิด ควรเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนาม ทำให้ใช้คำสรรพนามในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

- ชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนาม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกความสำคัญของการใช้คำสรรพนามในการสื่อสารได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ คำสรรพนาม

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกชนิดและหน้าที่ของ คำสรรพนามได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกชนิดและหน้าที่ของ คำสรรพนามได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนถามความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง ชุนข้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม จากนั้นตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยใช้คำแทนตัวเองอย่างไรบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยใช้คำแทนผู้ที่เราสนทนาด้วยว่าอย่างไรบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยใช้คำแทนผู้ที่เรากล่าวถึงว่าอย่างไรบ้าง</p> <p>๒. ครูกล่าวเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำสรรพนาม คำสรรพนาม เป็นคำที่ใช้แทนชื่อ ซึ่งเป็นคำนาม คำสรรพนามเป็นได้ทั้งประธาน และกรรมของประโยค คำสรรพนามมีหลายชนิด การเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามทำให้เขียนสื่อสารได้อย่างถูกต้อง</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำสรรพนาม</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาตอบคำถามร่วมกับครู</p> <p>- นักเรียน : ผม กระผม ฉันทัน ดิฉัน ข้าพเจ้า กู ข้า ฯลฯ</p> <p>- นักเรียน : คุณ เธอ ตัวเอง มึง ฯลฯ</p> <p>- นักเรียน : เขา ท่าน มัน ฯลฯ</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนในการเรียนชั่วโมงนี้</p> <p>๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำสรรพนาม</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำสรรพนาม</p> <p>๑. ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำสรรพนาม</p>		<p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. สังเกตวิธีการสนทนาและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ คำสรรพนาม					
หน่วยที่ ๒		ชื่อหน่วยการเรียนรู้		รุ่นช่างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกความสำคัญของการใช้คำสรรพนามในการสื่อสารได้</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๒. ครูอธิบายเรื่องคำสรรพนาม ในส่วนของ ชนิด และหน้าที่ของคำสรรพนาม การใช้คำสรรพนาม เพิ่มเติมจากที่นักเรียนศึกษาในใบความรู้</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนเล่นเกมตามล่า หาสรรพนาม โดยครูประดิษฐ์เกมบนสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำสรรพนาม ให้นักเรียนได้เล่น เพื่อฝึกการจำแนก คำสรรพนาม</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม จากวรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา นำเสนอผลงานกลุ่มหน้าชั้นเรียน พร้อมอธิบาย เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนสงสัย</p>	<p>๒. นักเรียนฟังครูอธิบายและซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัย</p> <p>๓. นักเรียนเล่นเกมตามล่า หาสรรพนาม</p> <p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม จากวรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p> <p>๒. นักเรียนนำเสนอผลงาน และร่วมกันอภิปราย ซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัย</p>	<p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำสรรพนาม</p> <p>๓. เกมตามล่าหาสรรพนาม</p> <p>- หนังสือวรรณคดีเล่มนำ</p>	<p>ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม จากวรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม</p>	<p>- สังเกตการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ คำสรรพนาม					
หน่วยที่ ๒		ชื่อหน่วยการเรียนรู้		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		เวลา ๕๐ นาที	
		ชื่อนักเรียน		ภาคเรียนที่ ๑	
		ครูผู้สอน		โรงเรียน	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง คำสรรพนาม โดยอภิปรายจากประเด็นคำถามต่อไปนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนสามารถนำเรื่องชนิดและหน้าที่ของ คำสรรพนามไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้กับครู โดยตอบคำถาม และซักถามข้อสงสัย</p> <p>- นักเรียน : เลือกใช้คำสรรพนามให้ถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร</p>			<p>- สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p>

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำสรรพนาม
- ๒) ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม
- ๓) เกมตามล่า หาสรรพนาม
- ๔) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนามจากวรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๕) หนังสือวรรณคดีลำนํ้า

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนามจากวรรณคดี เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำสรรพนามได้ ๒. สืบค้นคำสรรพนามจากเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงามได้	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำสรรพนาม	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำสรรพนาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการใช้คำสรรพนามในการสื่อสารได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร (๑.๑) - ความสามารถในการคิด (๒.๑)	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

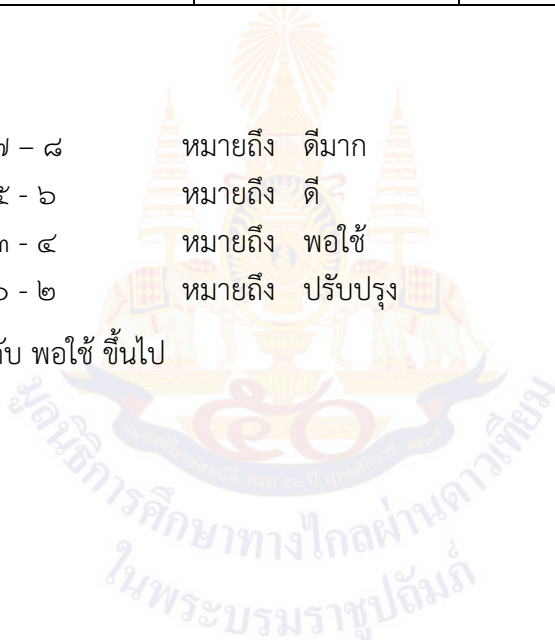
เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกชนิดและหน้าที่คำสรรพนาม

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ ของคำสรรพนาม	บอกความหมายของ คำสรรพนามได้ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกความหมายของ คำสรรพนามได้ ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมายของ คำสรรพนามได้ ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมายของ คำสรรพนามได้ถูกต้อง ๑ คำ
๒. การจำแนกชนิดและ หน้าที่ของคำสรรพนาม ในประโยค	การจำแนกชนิดและ หน้าที่ของคำสรรพ นามในประโยคได้ ถูกต้อง ทั้งหมด	การจำแนกชนิดและ หน้าที่ของคำสรรพ นามในประโยคได้ ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	จำแนกชนิดและ หน้าที่ของคำสรรพ นามในประโยคได้ ถูกต้อง ๕-๖ ประโยค	จำแนกชนิดและหน้าที่ ของคำสรรพนามใน ประโยคได้ถูกต้อง ๑-๔ ประโยค

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๓ - ๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๒	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำสรรพนาม หมายถึง คำที่ใช้แทนคำนาม คำสรรพนามทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของนามวลีได้เช่นเดียวกับคำนาม สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๕: ๒๓-๓๑) ได้แบ่งคำสรรพนามออกเป็น ๕ ชนิดย่อย ได้แก่

๑) คำบุรุษสรรพนาม เป็นคำสรรพนามบอกบุรุษ หรือคำสรรพนามแทนบุคคล เพื่อบอกว่าเป็นผู้พูด ผู้พูดด้วย หรือผู้ที่กล่าวถึง ได้แก่

- สรรพนามบุรุษที่ ๑ คือ สรรพนามบอกบุรุษที่ใช้แทนตัวผู้พูดหรือผู้เขียน เช่น ฉัน ดิฉัน ผม กระผม ข้าพเจ้า หม่อมฉัน ฯลฯ
- สรรพนามบุรุษที่ ๒ คือ สรรพนามที่ใช้แทนผู้ที่พูดด้วย ได้แก่ ผู้ฟังและผู้อ่าน เช่น เธอ คุณ ท่าน ฝ่าบาท ไต่ฝ่าพระบาท ฯลฯ
- สรรพนามบุรุษที่ ๓ คือ สรรพนามบอกบุรุษที่ใช้แทนผู้ที่กล่าวถึง เช่น เขา เธอ พระองค์ มัน ฯลฯ

๒) คำสรรพนามถาม เป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนนามและใช้แสดงคำถาม ในขณะเดียวกันภาษาไทยมีเพียง ๓ คำ ได้แก่ ใคร อะไร ไหน เช่น

- ใครเขียนจดหมายฉบับนี้
- คุณต้องการพูดกับใคร
- อะไรตกลงไปในน้ำ

๓) คำสรรพนามชี้เฉพาะ เป็นคำสรรพนามที่ใช้บอกระยะใกล้ไกล มีเพียง ๘ คำ ได้แก่ นี่ นั่น โน่น นู่น นี้ นั้น โน้น นู้น โดยสามารถใช้ตามหลังคำกริยาหรือใช้ขึ้นต้นประโยคก็ได้ เช่น

- นี่นี่ใหม่
- นี่กระเป๋າของใคร
- โน่นโรงพยาบาล

๔) คำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ เป็นคำสรรพนามที่ไม่ระบุหรือกำหนดแน่นอนว่าหมายถึงผู้ใดอะไร สิ่งใด หรือสถานที่ใด ได้แก่คำว่า ใคร อะไร ไหน เช่น

- เรื่องนี้เขาไม่ได้บอกใครเลย

บางครั้งอาจอยู่ในรูปของคำซ้ำ ได้แก่ ใคร ๆ อะไร ๆ ไต ๆ เช่น

- ใคร ๆ ก็ชอบขนมปังไส้สังขยาร้านนี้

๕) คำสรรพนามแยกฝ่าย เป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามหรือบุรุษสรรพนามที่อยู่ข้างหน้าเพื่อแสดงว่ามีหลายฝ่ายหลายส่วน ได้แก่คำว่า *ต่าง บ้าง กัน* เช่น

- เราต่างคนต่างอยู่ดีกว่า

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนามจากวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 หน่วยงานเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง คำสรรพนาม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม โดยใช้
 คำสรรพนาม และวิเคราะห์ชนิดของคำสรรพนาม

๑. ประโยค : นางทองประศรีท่านเป็นผู้หญิงที่ใจเด็ดเดี่ยวมาก
 คำสรรพนาม : ท่าน
 ชนิดของคำสรรพนาม : คำสรรพนามแทนบุคคล
๒. ประโยค : บ่าวไพร่ของขุนช้างต่างทำงานตามหน้าที่ของตน
 คำสรรพนาม : ต่าง
 ชนิดของคำสรรพนาม : คำสรรพนามแยกฝ่าย
๓. ประโยค : นั่นคือต้นมะยมหวานของนางทองประศรี
 คำสรรพนาม : นั่น
 ชนิดของคำสรรพนาม : คำสรรพนามชี้เฉพาะ
๔. ประโยค : พลายงามไม่เคยทำความเดือดร้อนให้ใคร
 คำสรรพนาม : ใคร
 ชนิดของคำสรรพนาม : คำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ
๕. ประโยค : พลายงามเดินทางไปหาย่าที่ไหน
 คำสรรพนาม : ไหน
 ชนิดของคำสรรพนาม : คำสรรพนามถาม

แบบประเมินตนเอง

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. อธิบายความหมายของศัพท์คำได้ถูกต้อง					☐
๒. อ่านบทร้อยกรองได้ไพเราะ					☐
๓. อ่านจับใจความเรื่อง ชุนช้างขุนแผน ได้					☐
๔. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องได้					☐
๕. อธิบายคุณค่าของเรื่องชุนช้างขุนแผน					☐
๖. พุดแสดงความรู้ความเข้าใจได้					☐
๗. วิเคราะห์คำสรรพนามได้					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓
เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป.๖/๑

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

ป.๖/๕

อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ป.๖/๙

มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ป.๖/๘

เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

ป.๖/๙

มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

ป.๖/๒

ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู

ป.๖/๖

มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป.๖/๑

วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ป.๖/๓

อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การนำความรู้และความคิดที่ได้รับจากการอ่านเรื่องต่าง ๆ ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต โดยตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำเสนอความรู้ความคิดที่ได้จากเรื่อง รวมถึงใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดด้วยการเขียนเรื่องตามจินตนาการรู้และเข้าใจเกี่ยวกับอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน เพื่อเข้าใจคำเต็มของคำที่อ่าน อ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง เข้าใจภูมิปัญญาทางภาษา และวิเคราะห์คำกริยา คำช่วยกริยา คำวิเศษณ์ คำที่เกี่ยวกับจำนวน และคำบอกกำหนด รวมถึงอ่านนิทานเสริมปัญญาเพื่อพัฒนาความคิด และนำข้อคิดไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกหลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ได้
- ๒) บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๓) บอกหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการได้
- ๔) บอกความหมายและลักษณะของอักษรย่อได้
- ๕) บอกความหมายและลักษณะของเครื่องหมายวรรคตอนได้
- ๖) บอกหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้
- ๗) บอกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้
- ๘) บอกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้
- ๙) บอกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้
- ๑๐) บอกลักษณะของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดได้
- ๑๑) บอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) เขียนระบุนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ได้
- ๒) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้
- ๓) เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ได้
- ๔) อ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนได้
- ๕) อ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้
- ๖) จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้
- ๗) จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้
- ๘) จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้
- ๙) จำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดได้
- ๑๐) เขียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) นำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ได้
- ๒) มีมารยาทในการฟังและการดู
- ๓) มีมารยาทในการเขียน
- ๔) เห็นความสำคัญของการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน
- ๕) เห็นคุณค่าของการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
- ๖) บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำกริยา
- ๗) บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำช่วยกริยา
- ๘) บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำวิเศษณ์
- ๙) บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
- ๑๐) เห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่าน
- ๑๑) นำข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) ตั้งคำถามให้ตรงตามจุดประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑)
- ๒) อ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องและนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๑.๑)
- ๓) อ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง และเห็นคุณค่าของการเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) วิเคราะห์ความรู้และข้อคิดจากเรื่อง แล้วนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)
- ๒) ตั้งคำถามตอบคำถามเชิงเหตุผล ระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)
- ๓) คิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยไม่มีเนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคม (๒.๒)
- ๔) วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำกริยา โดยนำไปปรับใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (๒.๑)
- ๕) วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำช่วยกริยา โดยนำไปปรับใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (๒.๑)
- ๖) วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำวิเศษณ์ โดยนำไปปรับใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (๒.๑)
- ๗) วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด โดยปรับใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (๒.๑)
- ๘) คิดวิเคราะห์คุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่าน และนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๓ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
- ๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
- ๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
- ๙) ใบงานที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
- ๑๐) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การระบุความรู้	สรุปความรู้ได้ตรง ประเด็น ถูกต้องตาม ตามเนื้อหาทั้งหมด	สรุปความรู้ได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	สรุปความรู้ได้ถูกต้อง เป็นเพียงบางส่วน	สรุปความรู้ได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. การระบุข้อคิด/ ความคิด	อธิบายข้อคิด ได้ ๔ ประเด็น	อธิบายข้อคิด ได้ ๓ ประเด็น	อธิบายข้อคิด ได้ ๒ ประเด็น	อธิบายข้อคิด ได้ ๑ ประเด็น
๓. การบอกความ สำคัญ/ประโยชน์	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่องที อ่านได้ถูกต้อง ๓ ประเด็นขึ้นไป	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่องที อ่านได้ถูกต้อง ๒ ประเด็น	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่อง ทีอ่านได้ถูกต้อง ๑ ประเด็น	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่อง ทีอ่านไม่ได้
๔. การนำเสนอ แนวทางการนำ ความรู้และข้อคิด ไปใช้	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๓ ข้อขึ้นไป	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๒ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๑ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้เลย
๕. เนื้อหาตรง ประเด็น	เนื้อหาตรงประเด็น อ่านเข้าใจง่าย	เนื้อหาตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาตรงประเด็น เพียงบางส่วน	เนื้อหาไม่ค่อย ตรงประเด็น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตั้งคำถาม	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง ๔ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง เพียง ๒-๓ ข้อ	ตั้งคำถามเชิง เหตุผลถูกต้อง เพียง ๑ ข้อ
๒. การตอบคำถาม	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. การตรงประเด็น	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๔ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๒-๓ ข้อ	ตรงประเด็นตาม เนื้อเรื่อง ๑ ข้อ
๔. การระบุคำสำคัญใน การตั้งคำถาม	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> ครบทั้ง ๕ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๔ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๒-๓ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร ทำไม</u> <u>สาเหตุใด อย่างไร</u> <u>อะไร อยู่ในคำถาม</u> เพียง ๑ ข้อ
๕. มารยาทการฟังและ การดู	ฟังและดูอย่างตั้งใจ ไม่คุยแทรกตั้งแต่ ต้นจนจบเรื่อง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรกบ้าง ๑ ครั้ง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรก ประมาณ ๒-๓ ครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังและดู และมีคุยแทรก มากกว่า ๔ ครั้ง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ชื่อเรื่อง	การตั้งชื่อเรื่องได้น่าสนใจ แปลกใหม่ มีความสร้างสรรค์	การตั้งชื่อเรื่องได้น่าสนใจสร้างสรรค์ เป็นส่วนใหญ่	การตั้งชื่อเรื่องยังไม่ น่าสนใจเท่าที่ควร และไม่ชัดเจน	การตั้งชื่อเรื่องไม่ น่าสนใจ ขาดความคิดสร้างสรรค์
๒. เนื้อเรื่อง	เนื้อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบ มีความเป็นเอกภาพ ไม่นอกประเด็นตลอดเรื่อง	เนื้อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่นอกเรื่อง แต่ขาดความเป็นเอกภาพเล็กน้อย	เนื้อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่นอกเรื่อง แต่ขาดความเป็นเอกภาพหลายจุด	เนื้อเรื่องขาดความสอดคล้องสัมพันธ์กัน และออกนอกเรื่องเป็นส่วนใหญ่
๓. ถ้อยคำสำนวน และภาษา	ใช้ถ้อยคำสุภาพเหมาะสมกับเรื่อง สำนวนภาษาสั้น กระชับ เลือกใช้คำถูกต้อง เหมาะสม	ใช้ถ้อยคำสุภาพเหมาะสมกับเรื่อง สำนวนภาษายังไม่ กระชับเท่าที่ควร แต่เลือกใช้คำถูกต้อง	ใช้ถ้อยคำเหมาะสมกับเรื่อง แต่สำนวนภาษายังไม่กระชับ การเลือกใช้คำยังไม่ถูกต้องมากนัก	ใช้ถ้อยคำไม่ค่อยเหมาะสมกับเรื่อง ใช้ภาษาไม่กระชับ และเลือกใช้คำไม่ถูกต้อง
๔. ความคิดสร้างสรรค์	เรื่องที่เขียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการตลอดทั้งเรื่อง	เรื่องที่เขียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการเกือบทั้งเรื่อง	เรื่องที่เขียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการเป็นบางส่วน	เรื่องที่เขียนขาดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
๕. มารยาทในการเขียน	เขียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบทำให้อ่านง่าย สะอาด ไม่มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษร แสดงให้เห็นถึงมารยาทและความตั้งใจในการเขียน	เขียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบทำให้อ่านง่าย สะอาด มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษรเพียง ๑ - ๒ จุด	เขียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบสะอาด มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษรเพียง ๓ - ๔ จุด	เขียนด้วยลายมือที่ไม่เป็นระเบียบ ทำให้อ่านยาก มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษร ตั้งแต่ ๕ จุดขึ้นไป และเปรอะเปื้อน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง อักษรย่อ นำรู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ของอักษรย่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๔ ชื่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๓ ชื่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ชื่อ
๒. ความถูกต้อง ของเครื่องหมาย วรรคตอน	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง เพียง ๔ ชื่อ	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง เพียง ๓ ชื่อ	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ชื่อ
๓. อ่านออกเสียง อักษรย่อถูกต้อง	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ คำ	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๔ คำ	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๓ คำ	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ คำ
๔. อ่านออกเสียง เครื่องหมาย วรรคตอนถูกต้อง	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง เพียง ๔ ชื่อ	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง เพียง ๓ ชื่อ	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ชื่อ
๕. แต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอนได้ ถูกต้องทั้งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอนได้ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอนได้ ถูกต้องเล็กน้อย	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอน ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอ่านวัน	อ่านวันได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	อ่านวันได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	อ่านวันได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	อ่านวันได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๒. การอ่านเดือน	อ่านเดือนได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	อ่านเดือนได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	อ่านเดือนได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	อ่านเดือนได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๓. การอ่านปี	อ่านปีได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	อ่านปีได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	อ่านปีได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	อ่านปีได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๔. มารยาทใน การอ่าน	อ่านเสียงดังฟัง ชัดเจน ไม่ตะโกน	-	-	อ่านเสียงดังเบาฟัง ไม่ชัดเจน หรือ อ่านแบบตะโกน
๕. การเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง ทุกข้อ	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทย ผิด ๑ ข้อ	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทย ผิด ๒ ข้อ	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทย ผิด ๓ ข้อ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวิเคราะห์ ชนิดของคำกริยา	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง ทั้งหมด ๑๐ ข้อ	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง เพียง ๘ - ๙ ข้อ	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง เพียง ๖ - ๗ ข้อ	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๓. การบอกชนิด ของคำกริยาจาก การแต่งประโยค	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๔. การเล่นเกม คำกริยาחרษา หัวใจ	มีแต้มสะสมไว้ ทั้งหมด ๕ แต้ม	มีแต้มสะสมไว้ ทั้งหมด ๔ แต้ม	มีแต้มสะสมไว้ ทั้งหมด ๓ แต้ม	มีแต้มสะสมไว้ เพียง ๑-๒ แต้ม
๕. บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง คำกริยา	บอกประโยชน์ของ การเรียนคำกริยา ได้ถูกต้อง	-	-	บอกประโยชน์ของ การเรียนคำกริยา ไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำช่วยกริยา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกชนิด ของคำช่วยกริยา	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ๑ - ๕ ข้อ
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๓. บอกรายการแสดง ความหมายของคำ ช่วยกริยา	บอกรายการแสดง ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	บอกรายการแสดง ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	บอกรายการแสดง ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	บอกรายการแสดง ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๔. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๕ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๐ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๕ นาที
๕. บอกรายการ ของการเรียนรู้เรื่อง คำช่วยกริยา	บอกรายการของ การเรียนรู้เรื่องคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง	-	-	บอกรายการของ การเรียนรู้เรื่องคำ ช่วยกริยาไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำวิเศษณ์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ได้ ถูกต้องทั้งหมดและ ครบถ้วน	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ไม่ ถูกต้อง
๒. การจำแนกชนิด ของคำวิเศษณ์	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ๔ ชื่อ	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ๓ ชื่อ	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ชื่อ
๓. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ชื่อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง ๔ ชื่อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง ๓ ชื่อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง ๑ - ๒ ชื่อ
๔. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๕ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๐ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๕ นาที
๕. บอกประโยชน์ ของการเรียนรู้เรื่อง คำวิเศษณ์	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง	-	-	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ วิเศษณ์ไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและคำบอกกำหนด

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกรวมหมาย ของคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนและคำบอก กำหนด	บอกรวมหมาย ของคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนและคำบอก กำหนดได้ถูกต้อง ครบถ้วน	บอกรวมหมาย ของคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนและคำบอก กำหนดได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	บอกรวมหมาย ของคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนและคำบอก กำหนดได้ถูกต้อง เป็นเพียงบางส่วน	บอกรวมหมาย ของคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนและคำบอก กำหนดไม่ได้ถูกต้อง
๒. ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวข้องกับจำนวน	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวข้องกับจำนวนได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวข้องกับจำนวนได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวข้องกับจำนวนได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวข้องกับจำนวนได้ ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๓. ระบุชนิดของคำ บอกกำหนด	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๔. การแต่งประโยค คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนได้ถูกต้อง ครบทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวข้อง จำนวนได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ
๕. การแต่งประโยค คำบอกกำหนด	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้องครบทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่าน	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องครบถ้วน ทุกประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่าน ไม่ถูกต้อง
๒. การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน	อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องครบถ้วน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่าน ไม่ถูกต้อง
๓. การบอกข้อคิด ของเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องทุก ประเด็น	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านไม่ถูกต้อง
๔. การบอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ถูกต้อง เหมาะสม และสร้างสรรค์	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ อย่างถูกต้อง	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ แต่ยังไม่ถูกต้อง เท่าที่ควร	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปใช้ไม่ ถูกต้อง
๕. เห็นคุณค่าของ เรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ที่อ่านได้ถูกต้อง ครบถ้วน	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น บางส่วน	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่ย่านไปใช้	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๕ อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่ย่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่ย่านไปใช้ เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่เกิดจากการที่ผู้อ่านได้เห็นความสำคัญของเรื่องที่ย่าน โดยเมื่ออ่านแล้วสามารถค้นหาความรู้ ความคิดจากเรื่องได้ จนนำไปสู่การปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. สาระการเรียนรู้

- การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่ย่านไปใช้

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่ย่านไปใช้ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- เขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องที่ย่านไปใช้ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- นำความรู้และความคิดจากเรื่องที่ย่านไปใช้ได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ความรู้และข้อคิดจากเรื่อง แล้วนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ความรู้และข้อคิดจากเรื่อง แล้วนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้ได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้ได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามชวนคิด โดยให้นักเรียนในห้องช่วยกันแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนชอบอ่านนิทานเรื่องใดมากที่สุด</p> <p>- ครู : แล้วนักเรียนคิดว่า นิทานเรื่องหนึ่ง ๆ ให้อะไรแก่เราบ้าง</p> <p>๒. ครูนำเสนอสนทนากับครูเกี่ยวกับการเล่านิทาน และบอกว่าจะเล่านิทานให้นักเรียนฟัง</p> <p>๓. ครูเล่านิทาน เรื่อง “พ่อกับลูก” ให้นักเรียนฟังพร้อมให้นักเรียนบอกความรู้และความคิดที่ได้จากการฟังนิทาน</p> <p>๔. ครูพูดว่า นิทานทุกเรื่องล้วนมีความรู้และข้อคิด ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่นักเรียนควรอ่านและนำไปใช้</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม</p> <p>๑. นักเรียน : ราชสีห์กับหนู สมบัติของพ่อ ฯลฯ</p> <p>- นักเรียน : ให้ข้อคิดคติเตือนใจ ความรู้ ความคิดที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>๒. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับนิทาน และฟังครูเล่านิทาน</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูเล่านิทาน เรื่อง “พ่อกับลูก” จากนั้น ช่วยกันบอกความรู้และความคิดที่ได้จากนิทาน</p> <p>๔. นักเรียนเตรียมตัวศึกษาเกี่ยวกับการนำความรู้และความคิดจากการอ่านไปใช้</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. นิทาน เรื่อง “พ่อกับลูก”</p> <p>๓. รูปภาพนิทาน</p> <p>๔. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๑	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการเขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการเขียนระบุความรู้และข้อคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากการอ่านไปใช้ โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน ดังนี้ - ครู : ถ้านักเรียนจะนำความรู้จากเรื่องที่อ่านไปใช้ นักเรียนจะทำอย่างไร ๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายกลุ่ม จากการอ่านใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ โดยช่วยกันวิเคราะห์และแตกประเด็นเกี่ยวกับหลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ - ครู : หลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ มีอะไรบ้าง	๑. นักเรียนสนทนากับครู เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากการอ่านไปใช้ และตอบคำถามดังนี้ - นักเรียน : ต้องอ่านเรื่อง ทำความเข้าใจเรื่องให้ดีเสียก่อน แล้วค้นหาความรู้ ความคิด ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายกลุ่ม จากการอ่านใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ - นักเรียน : หลักการนำความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ จะต้องประกอบด้วยหลักดังนี้ ๑. อ่านเรื่องทั้งหมด ให้เข้าใจ ๒. จับประเด็นสำคัญให้ได้ ๓. ค้นหาส่วนที่เป็นความรู้/ความคิด/ข้อคิดที่แฝงอยู่ในเรื่องที่อ่าน ๔. บอกวิธีนำความรู้/ความคิด/ข้อคิดไปใช้	- ใบความรู้ที่ ๑ การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูพานักเรียนสรุปหลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้เป็นแผนภาพความคิดบนกระดานหรือหน้าจอสมาร์ทบอร์ด</p> <p>๔. เมื่อได้หลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้ที่เข้าใจตรงกันแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการลงมือปฏิบัติกิจกรรมการอ่าน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๑ ให้นักเรียน และกล่าวชี้แจงนักเรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจงจำนวนข้อคำถาม มีทั้งหมดกี่ข้อ อะไรบ้าง - อธิบายข้อคำถามและบทอ่าน (ถ้ามี) - บอกเวลาในการทำกิจกรรม <p>๒. ครูอธิบายการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๑ ให้นักเรียนเข้าใจตรงกัน อาจแนะนำตัวอย่างให้นักเรียนดูเพื่อเป็นแนวทางในการทำงาน จากนั้นมอบหมายให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรม</p>	<p>๓. นักเรียนเขียนหลักการใส่ในกระดาษโพสต์อิท แล้วนำมาแปะที่กระดานหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสรุปเป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๔. นักเรียนเตรียมตัวปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดในใบงานที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้</p> <p>๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๑ เรื่องการนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้ โดยอ่านนิทาน เรื่อง เส้าไห้ ซึ่งเป็นนิทานพื้นบ้านของจังหวัดสระบุรี</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปบทเรียน เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ โดยให้นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : การนำความรู้และความคิดที่ได้จากการอ่านมีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : การนำความรู้และความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตจริง มีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูแสดงความคิดเห็นสรุปท้าย และฝากให้นักเรียนนำความรู้และข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน เรื่อง เส้าให้ ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ และตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : มีความสำคัญ เพราะไม่เสียเปล่าในสิ่งที่อ่าน เมื่ออ่านแล้ว ก็ควรนำความรู้และความคิดที่ได้ไปปรับใช้</p> <p>- นักเรียน : มีประโยชน์ เพราะเป็นการแนวทางที่ดีไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ทำให้ชีวิตเราดำเนินไปอย่างถูกต้อง</p> <p>๒. นักเรียนนำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้
- ๔) นิทาน/รูปภาพนิทาน เรื่อง พ่อกับลูก
- ๕) นิทาน/รูปภาพนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เส้าให้

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้ได้	- ประเมินการเขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่าน	- แบบประเมินการเขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ความรู้และข้อคิดจากเรื่อง แล้วนำไปปรับใช้ในชีวิตรจริง (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการวิเคราะห์ความรู้และข้อคิด	- แบบประเมินสมรรถนะการวิเคราะห์ความรู้และข้อคิด	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การระบุความรู้	สรุปความรู้ได้ ตรงประเด็น ถูกต้องตามตาม เนื้อหาทั้งหมด	สรุปความรู้ได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	สรุปความรู้ได้ ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	สรุปความรู้ได้ แต่ไม่ตรงประเด็น
๒. การระบุข้อคิด/ ความคิด	อธิบายข้อคิด ได้ ๔ ประเด็น	อธิบายข้อคิด ได้ ๓ ประเด็น	อธิบายข้อคิด ได้ ๒ ประเด็น	อธิบายข้อคิด ได้ ๑ ประเด็น
๓. การบอกความ สำคัญ/ประโยชน์	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง ๓ ประเด็นขึ้นไป	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง ๒ ประเด็น	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ๑ ประเด็น	บอกความสำคัญ/ ประโยชน์จากเรื่อง ที่อ่านไม่ได้
๔. การนำเสนอ แนวทางการนำ ความรู้และข้อคิด ไปใช้	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๓ ข้อขึ้นไป	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๒ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ๑ ข้อ	นำเสนอข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้เลย
๕. เนื้อหาตรง ประเด็น	เนื้อหาตรงประเด็น อ่านเข้าใจง่าย	เนื้อหาตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาตรงประเด็น เพียงบางส่วน	เนื้อหาไม่ค่อย ตรงประเด็น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการเขียนระบุความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		การระบุความรู้				การระบุข้อคิด/ความคิด				การบอกความสำคัญ/ประโยชน์				การนำความรู้และข้อคิดไปใช้					เนื้อหาตรงประเด็น					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
- คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

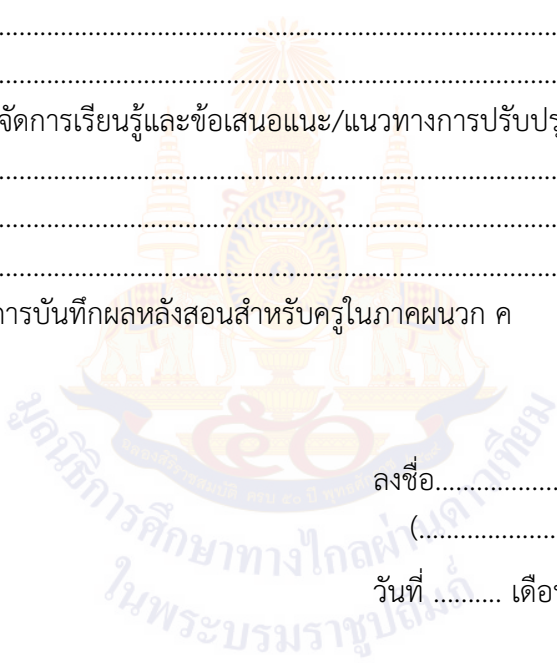
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การสรุปความรู้

การสรุปความรู้ เป็นการสรุปความรู้หรือทฤษฎีที่ปรากฏอยู่ในเรื่องทีอ่าน โดยเขียนสรุปเป็นประโยคสั้น ๆ หรือข้อความสั้น ๆ เพื่อขยายความเข้าใจให้ชัดเจนมากขึ้น

การสรุปข้อคิด

การสรุปข้อคิด เป็นการค้นหาข้อคิดจากเรื่องทีอ่าน ซึ่งข้อคิดอาจแฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง หรืออยู่ส่วนท้ายของเรื่องทีอ่าน โดยผู้อ่านอาจเขียนสรุปข้อคิดเป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ได้ หรือเป็นคำคมก็ได้

ดังนั้น การสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องทีอ่าน คือ การค้นหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องทีอ่านว่าเรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้างแก่ผู้อ่าน แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

การหาข้อคิดจากการอ่านหนังสือต่าง ๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้น ฯลฯ โดยเมื่ออ่านจบเรื่องแล้วจับใจความสำคัญหรือประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

การสรุปความรู้ ความคิด และข้อคิด มีหลักพื้นฐาน ดังนี้

๑. อ่านชื่อเรื่อง ต่อด้วยเนื้อหา แล้วตั้งคำถามจากเรื่องทีอ่าน
๒. พิจารณาเนื้อหาหรือเนื้อเรื่อง เพื่อค้นหาส่วนที่เป็นความรู้ ความคิด และข้อคิด
๓. ขีดเส้นใต้ส่วนที่เป็นความรู้และข้อคิดของเรื่อง
๔. เขียนระบุนความรู้ ความคิด และข้อคิดที่ได้จากเรื่องทีอ่าน
๕. บอกแนวทางหรือนำเสนอวิธีการนำความรู้ ความคิด และข้อคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้

นิทาน เรื่อง พ่อกับลูก (ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน)

ชายแก่คนหนึ่งมีลูกหลายคน ลูกเหล่านั้นทะเลาะกันวุ่นวายอยู่เสมอมีได้ขาด พ่อสั่งสอนเท่าใด ลูกนั้นก็ไม่ได้เลิกทะเลาะกันเสียที วันหนึ่งพ่อจึงบอกให้ลูกไปหาแขนงไผ่มาคนละ ๒-๓ อันตามแต่จะหาได้ เมื่อได้จำนวนมากพอแล้ว พ่อเอาแขนงไผ่เหล่านั้นมัดรวมกันเข้าเป็นกำเดียว

พ่อได้ส่งให้ลูกหักแขนงไผ่ทั้งหมด โดยเติมกำลังทีละคน ๆ ก็ไม่มีใครหักได้สักคนเดียว พ่อจึงมัดแขนงไผ่ออก แล้วยื่นให้หักแก่คนละอัน ลูกทุกคนก็สามารถหักได้ พ่อจึงพูดสั่งสอนให้ฟังว่า

“นี่แหละลูกเอ๋ย ถ้าพวกเจ้ารักกัน พร้อมใจกัน ร่วมแรงร่วมใจช่วยเหลือกันทำงาน และรักใคร่กลมเกลียวกัน พวกเจ้าจะมีกำลังมั่นคงเหมือนกับแขนงไผ่ทั้งหมด ถึงใครคิดร้ายก็จะทำร้ายพวกเจ้าไม่ได้ แต่ถ้าพวกเจ้าทะเลาะวิวาทกัน เป็นต่างคนต่างใจกันแล้ว ก็จะเช่นเดียวกับแขนงไผ่ที่อยู่คนละอัน ใครจะทำร้ายก็สามารถทำได้ โดยทำไปที่ละคน ๆ จนหมดได้

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ความรักใคร่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกัน ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ย่อมเสริมกำลังให้แก่กันและกันทุกคน

ปรับปรุงมาจาก : หนังสือส่งเสริมการอ่าน นิทานอีสป ระดับประถมศึกษา
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องที้อ่านไปใช้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เส้าไห้ แล้วตอบคำถาม เขียนระบุมารู้ ความคิด และข้อคิดที่ได้จากการอ่าน พร้อมนำเสนอแนวทางการนำความรู้และข้อคิดไปใช้

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง เส้าไห้

แต่ก่อนเก่าเล่าสืบกันมาว่า ในยุคสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อกรุงเทพฯ จะถูกสร้างเป็นเมืองหลวง ทางราชการในกรุงเทพฯ ได้ประกาศให้หัวเมืองต่าง ๆ ส่งไม้ดีมีมงคลไปให้ เพื่อจะใช้เป็นเสาหลักเมือง ได้มีหัวเมืองน้อยใหญ่ต่าง ๆ ส่งไม้ไปกันมาก แต่ที่ผ่านการคัดเลือกมีแค่ ๒ ต้นคือไม้เสาคะเคียนของแควป่าสักกับไม้เสาคะเคียนของแม่น้ำเจ้าพระยา ทางการบอกว่า เส้าต้นใดไปถึงกรุงเทพฯ ก่อน เส้าต้นนั้นก็จะได้เป็นเสาหลักเมือง ปรากฏว่าเสาคะเคียนจากแม่น้ำเจ้าพระยาไปถึงก่อนจึงได้รับคัดเลือกให้เป็นเสาหลักเมืองกรุงเทพฯ ส่วนเสาคะเคียนจากแควป่าสัก (แม่น้ำป่าสัก) ไปถึงทีหลัง จึงไม่ได้รับการคัดเลือก

นางตะเคียนที่สิงสถิตอยู่ (ในเสาคะเคียน) เกิดความเสียใจที่ไม่ได้เป็นเสาเอก จึงลอยทวนน้ำไปถึงตำบลเส้าไห้ จังหวัดสระบุรี แล้วส่งเสียงร้องให้คร่ำครวญอยู่นานหลายวัน จากนั้นจึงจมอยู่ใต้ท้องน้ำ ห่างจากที่ว่าการอำเภอไปทางใต้ ประมาณ ๕๐ เมตร

หลักฐานบางแห่งบอกว่า ไม้เสาคะเคียนจากแม่น้ำป่าสักไปถึงก่อนเสาคะเคียนจากแม่น้ำเจ้าพระยาอีก แต่พอไปถึงถูกเขาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วปรากฏว่ามีลักษณะคดไปหน่อยทางกรุงเทพฯ จึงเลือกไม้เสาคะเคียนจากแม่น้ำเจ้าพระยา แม้จะมาช้ากว่า แต่ก็ไม่เป็นไร

นางตะเคียนที่สิงสถิตอยู่ในไม้ตะเคียนเสียใจมาก จึงลอยทวนน้ำไปถึงตำบลเส้าไห้ ร้องให้คร่ำครวญอยู่พักหนึ่งก็จมลงสู่ใต้ท้องน้ำในแม่น้ำป่าสักนั้น ด้วยความเสียอกเสียใจอย่างใหญ่หลวง นางตะเคียนจึงส่งเสียงร้องให้อยู่ใต้ท้องน้ำ ที่ตรงนั้นจึงเรียกกันว่า บ้านเส้าไห้ ผู้คนแถวบริเวณนั้น มักจะได้เสียงผู้หญิงร้องให้อยู่บ่อยครั้ง

นักดื่มเหล้ากลุ่มหนึ่ง ไปนั่งดื่มเหล้ากันที่ท่าหน้า เฝอญทำขวดเหล้าตกลงไปในน้ำ จึงบนบานศาลกล่าวเจ้าแม่ตะเคียนทอง ขอให้ได้ขวดเหล้าคืน แล้วจะเอาหมูมาแค้น ๒ ตัว ครั้นบนบานแล้วก็ลงน้ำไปงมหา และได้เจอขวดเหล้าขึ้นมาตามประสงค์

วันต่อมาจะทำการแก้บน แต่หาหมูไม่ได้ แล้วไม่ได้ใช้ความพยายามในการขวนขวายหาหมูต่อไปอีก เมื่อกาลเวลาผ่านไปนานเข้าก็หลงลืม ต่อมานักตีหม้อเหล่านั้นก็ถึงแก่ความตาย จะด้วยสาเหตุอะไรก็ไม่มีใครทราบ แต่ชาวบ้านบอกว่าเป็นเพราะฤทธิ์ของเจ้าแม่ตะเคียนทอง

ล่วงไปได้ ๓๐ ปี ก็ได้มีการทำพิธีอัญเชิญเสมาแม่ตะเคียนขึ้นจากน้ำ แต่ทว่าเอาขึ้นไม่ได้ ชาวบ้านจึงไปนิมนต์พระสงฆ์มาทำพิธีสวดอัญเชิญดวงวิญญาณของเจ้าแม่ตะเคียนทอง โดยเอาด้ายสายสิญจ์คล้องจุดขึ้นมาเป็นผลสำเร็จ

ไม้เสมาตะเคียนมีสีดำตลอดคัน พระสั่งให้ญาติโยมนำไปไว้ที่วัด วัดนั้นจึงมีชื่อเรียกกันว่า วัดเสาร่องให้ แต่เรียกกันสั้น ๆ ภายหลังว่า “วัดเสาให้”

ที่มา : หนังสือรวมนิทานพื้นบ้านภาคกลาง โดย เอกรัตน์ อุดมพร

ตอบคำถาม ประเด็นชวนคิด

๑. นิทานพื้นบ้านเรื่อง เสาให้ ให้ความรู้อะไรแก่นักเรียน

.....

.....

๒. จากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่องนี้ ทำให้นักเรียนได้ความคิดหรือข้อคิดอะไรบ้าง

.....

.....

๓. นักเรียนเชื่อว่า “เจ้าแม่ตะเคียนทอง” มีอยู่จริงหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

๔. นักเรียนจะนำความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปปรับใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

.....

.....

๕. การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีผลต่อจิตใจของชาวบ้านหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การนำความรู้และความคิดจากเรื่องทีอ่านไปใช้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง เส้าไห้ แล้วตอบคำถาม เขียนระบุความรู้ ความคิด และข้อคิดที่ได้จากการอ่าน พร้อมนำเสนอแนวทางการนำความรู้และข้อคิดไปใช้

๑. นิทานพื้นบ้านเรื่อง เส้าไห้ ให้ความรู้อะไรแก่นักเรียน

ตอบ ให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติและที่มาของชื่อ วัดเส้าไห้ รวมไปถึงชื่อตำบลและอำเภอเส้าไห้ ซึ่งเพี้ยนมาจาก “สาวร้องไห้” จนเป็น “เส้าไห้” และให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเส้าหลักเมือง ซึ่งทำมาจากเส้าตะเคียนทอง

๒. นักเรียนได้ความคิดหรือข้อคิดอะไรบ้าง จากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่องนี้

ตอบ ความคิดที่ได้จากเรื่องนี้ เช่น การใช้ความเชื่อในการแก้ปัญหาหน้าเส้าตะเคียนทองขึ้นจากน้ำ โดยการนิมนต์พระสงฆ์มาทำพิธี เพราะพระสงฆ์คือที่เคารพบูชาของชาวบ้าน หากเกิดอะไรขึ้นเกี่ยวกับสิ่งลึกลับ พระสงฆ์มักจะเป็นที่พึ่งสุดท้ายเสมอ ส่วนข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ คือ การไม่ลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ถือเป็นการเคารพบูชาอย่างหนึ่ง แม้ไม่รู้ว่ามีอยู่จริง แต่ถ้าหากตั้งใจก็สำเร็จได้

๓. นักเรียนเชื่อว่า เจ้าแม่ตะเคียนทอง มีอยู่จริงหรือไม่ เพราะอะไร

ตอบ เชื่อ เพราะเป็นตำนานที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ และมีต้นตะเคียนทองอยู่จริง/ไม่เชื่อ เพราะไม่เคยเห็นเจ้าแม่ตะเคียนทองปรากฏตัวต่อหน้า

๔. นักเรียนจะนำความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปปรับใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

ตอบ ไม่ลบหลู่ความคิดและความเชื่อของผู้อื่น แม้ตนเองจะไม่เชื่อก็ตาม เพราะทุกคนมีเสรีภาพทางความคิด โดยที่ต้องไม่กระทบและสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ซึ่งการที่ชาวบ้านเชื่อว่าเจ้าแม่ตะเคียนทองมีอยู่จริงนั้น ก็ไม่ได้กระทบต่อสังคม ทุกคนก็ยังสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

๕. การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีผลต่อจิตใจของชาวบ้านหรือไม่ เพราะอะไร

ตอบ มีผล เพราะชาวบ้านบางคนอาจเชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีอยู่จริง การที่ชาวบ้านบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาจเป็นไปเพื่อความสบายใจในการดำเนินชีวิตก็ได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒
ป. ๖/๖

ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู
มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง และเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู สามารถวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ เพื่อนำความรู้หรือข้อคิดที่ได้มา ปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- มีมารยาทในการฟังและการดู

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการสื่อสาร ตั้งคำถามให้ตรงตามจุดประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑)

๒. ความสามารถในการคิด ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล พร้อมระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร ตั้งคำถามให้ตรงตามจุดประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการคิด ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล พร้อมระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนาว่า นิทานมีหลายเรื่อง แต่วันนี้จะให้นักเรียนชมวิดีโอที่ศันนิทาน เรื่อง “คนหูตึง” พร้อมตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ดังนี้</p> <p>- ครู : เรื่องนี้มีคนหูตึงทั้งหมดกี่คน ใครบ้าง</p> <p>- ครู : คนหูตึงมีลักษณะอย่างไร</p> <p>- ครู : สาเหตุใดที่ทำให้พ่อ แม่ ลูก ไม่เข้าใจกัน</p> <p>- ครู : จากนิทานเรื่อง คนหูตึง ให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียน</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : ทำไมต้องมีการตั้งคำถามจากเรื่อง</p> <p>- ครู : ถ้าไม่ตั้งคำถาม ผิดหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๓. จากนั้นครูพูดเชื่อมโยงว่า การตั้งคำถามจะช่วยให้เราเข้าใจเรื่องที่ฟังและดูได้ และบอกว่าวันนี้เราจะเรียนเรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่อง</p>	<p>๑. นักเรียนชมวิดีโอที่ศันนิทาน เรื่อง “คนหูตึง” และตอบคำถามร่วมกัน ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ๔ คน / เด็กวัด เด็กหญิงหูตึง แม่ พ่อ</p> <p>- นักเรียน : ได้ยินไม่ชัดเจนเวลาคนอื่นพูดด้วย</p> <p>- นักเรียน : เพราะหูตึง</p> <p>- นักเรียน : การที่เราหูตึง จะทำให้การสื่อสารผิดพลาด ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : เพราะจะทำให้เราเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น</p> <p>- นักเรียน : ไม่ผิด แต่ไม่ได้ฝึกคิด วิเคราะห์</p> <p>๓. นักเรียนสนทนากับครูและเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. วิดีทัศน์นิทานเรื่อง “คนหูตึง”</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ไปงานที่ ๒	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๒. แบบประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟังและการดู</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการตั้งคำถามโดยใช้คำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า การตั้งคำถาม คืออะไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า การตอบคำถาม คืออะไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า คำถามที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร</p> <p>๒. ครูนำภาพมาให้ให้นักเรียนสังเกต แล้วตั้งคำถามจากภาพ จากนั้นเขียนคำถามของนักเรียนลงในแถบกระดาษที่แจกให้ คนละ ๑ คำถาม</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนพิจารณาคำถามของตัวเองว่าเป็นคำถามที่ใช้ความจำหรือใช้ทักษะในการคิด พร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ</p> <p>๔. ครูพิจารณาคำตอบของนักเรียนว่าถูกต้องหรือไม่ จากนั้นครูให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการตั้งคำถาม ในใบงานที่ ๒</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น และตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : การตั้งประเด็นหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดจากการอ่าน การดู การสังเกต และการฟัง</p> <p>- นักเรียน : การตอบในสิ่งที่เราสงสัย เพื่อคลายความสงสัย และเพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่สงสัย</p> <p>- นักเรียน : เป็นคำถามเชิงเหตุผล ทำให้ผู้ตอบคำถามได้คิดวิเคราะห์ เพื่อเป็นการใช้ความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล</p> <p>๒. นักเรียนสังเกตภาพ และเขียนคำถามของตนเองลงในแถบกระดาษ คนละ ๑ คำถาม</p> <p>๓. นักเรียนพิจารณาคำถามของตัวเองว่าเป็นคำถามที่ใช้ความจำหรือใช้ทักษะในการคิด พร้อมอธิบายเหตุผล</p> <p>๔. นักเรียนฟังการตรวจสอบจากครู และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการตั้งคำถาม</p>	- รูปภาพและแถบกระดาษ		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. เมื่อนักเรียนเข้าใจหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล แล้วครูให้นักเรียนพูดนำเสนอหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลที่ละกลุ่ม</p> <p>๖. จากนั้น ครูสรุปเพิ่มเติม เพื่อขยายความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลให้นักเรียน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๒ ให้นักเรียน และกล่าวชี้แจงนักเรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แจงจำนวนข้อคำถาม มีทั้งหมดกี่ข้อ อะไรบ้าง - อธิบายข้อคำถามและบทอ่าน (ถ้ามี) - บอกเวลาในการทำกิจกรรม <p>๒. ครูอธิบายการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๒ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกัน อาจแนะนำตัวอย่างให้นักเรียนดูเพื่อเป็นแนวทางในการทำงาน จากนั้น มอบหมายให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรม</p>	<p>๕. นักเรียนพูดนำเสนอหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล กลุ่มละ ๑ ประเด็น</p> <p>๖. นักเรียนฟังครูสรุป และทำความเข้าใจตรงกัน และศึกษาเพิ่มเติมจากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล</p> <p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดในใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล</p> <p>๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ในใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล โดยชม วิดิทัศน์นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ตำนานบ่อเกลือ</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๒ การตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิง เหตุผล</p> <p>- ใบงานที่ ๒ การตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิง เหตุผล</p> <p>- วิดิทัศน์นิทาน พื้นบ้าน เรื่อง ตำนานบ่อเกลือ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูเดินดูการทำงานของนักเรียนระหว่างปฏิบัติกิจกรรม พร้อมให้คำแนะนำและคำปรึกษา</p> <p>๔. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และให้นักเรียนนำข้อคิดจากนิทานไปปรับใช้</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามเพื่อสรุปบทเรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล มีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง - ครู : นักเรียนสามารถนำความรู้ เรื่อง การตั้งคำถามเชิงเหตุผล ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร <p>๒. จากนั้น ครูสรุปความรู้เป็นแผนภาพความคิดในสื่อ Power Point ให้นักเรียนดูอีกครั้ง</p>	<p>๓. หากนักเรียนมีข้อสงสัย ข้อคำถาม สามารถยกมือถามครูผู้สอนได้</p> <p>๔. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน</p> <p>๑. นักเรียนตอบคำถามเพื่อสรุปบทเรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ทำให้สรุปใจความสำคัญได้ชัดเจน ทำให้ได้ความรู้และข้อคิดที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ - นักเรียน : ตั้งคำถามเชิงเหตุผล จากเรื่องี่อ่านเพื่อวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ <p>๒. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้และเขียนสรุปแผนภาพความคิดลงในสมุดของแต่ละคน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
- ๔) วิดีทัศน์นิทาน เรื่อง “คนหูตึง” และเรื่อง “ตำนานบ่อเกลือ”
- ๖) รูปภาพและแถบกระดาษสำหรับเขียนคำถาม

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูได้	- ประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล	- แบบประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟังและการดู	- สังเกตมารยาทในการฟังและการดู	- แบบสังเกตมารยาทในการฟังและการดู	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสารตั้งคำถามให้ตรงตามจุดประสงค์ของการสื่อสาร (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลพร้อมระบุประโยชน์หรือข้อคิดและนำไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง	- แบบประเมินสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตั้งคำถาม	ตั้งคำถามเชิงเหตุผลถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตั้งคำถามเชิงเหตุผลถูกต้อง ๔ ข้อ	ตั้งคำถามเชิงเหตุผลถูกต้อง เพียง ๒-๓ ข้อ	ตั้งคำถามเชิงเหตุผลถูกต้อง เพียง ๑ ข้อ
๒. การตอบคำถาม	ตอบคำถามได้ถูกต้องครบถ้วน ทั้ง ๕ ข้อ	ตอบคำถามได้ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๔ ข้อ	ตอบคำถามได้ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๒-๓ ข้อ	ตอบคำถามได้ถูกต้องครบถ้วน เพียง ๑ ข้อ
๓. การตรงประเด็น	ตรงประเด็นตามเนื้อเรื่อง ทั้ง ๕ ข้อ	ตรงประเด็นตามเนื้อเรื่อง ๔ ข้อ	ตรงประเด็นตามเนื้อเรื่อง ๒-๓ ข้อ	ตรงประเด็นตามเนื้อเรื่อง ๑ ข้อ
๔. การระบุคำสำคัญในการตั้งคำถาม	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> อยู่ในคำถามครบทั้ง ๕ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> อยู่ในคำถามเพียง ๔ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> อยู่ในคำถามเพียง ๒-๓ ข้อ	มีคำว่า <u>เพราะเหตุใด</u> <u>เพราะอะไร</u> <u>ทำไม</u> <u>สาเหตุใด</u> <u>อย่างไร</u> <u>อะไร</u> อยู่ในคำถามเพียง ๑ ข้อ
๕. มารยาทการฟังและการดู	ฟังและดูอย่างตั้งใจ ไม่คุยแทรกตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรกบ้าง ๑ ครั้ง	ฟังและดูอย่างตั้งใจ แต่มีคุยแทรกประมาณ ๒-๓ ครั้ง	ไม่ตั้งใจฟังและดู และมีคุยแทรกมากกว่า ๔ ครั้ง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		การตั้งคำถาม				การตอบคำถาม				การตรงประเด็น				การระบุคำสำคัญในการตั้งคำถาม					มารยาทการฟังและการดู					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
- คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

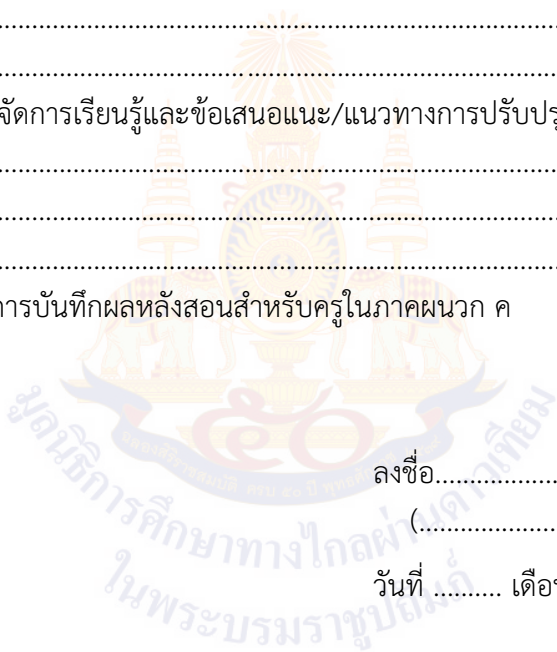
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการตั้งคำถาม

การตั้งคำถาม เป็นการตั้งประเด็นหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดจากการอ่าน การดู การสังเกต การฟัง และการดู หรือแม้แต่การรับรู้ ก็อาจทำให้สงสัยได้ จากนั้นตั้งคำถามเป็นข้อหรืออาจตั้งเป็นประโยคก็ได้ ซึ่งการตั้งคำถามที่ดีควรเป็นคำถามที่มีเหตุผล เพื่อให้ผู้ฟังเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ และกระบวนการแก้ปัญหา

ลักษณะของคำถามเชิงเหตุผล

คำถามที่ดีควรเป็นคำถามเชิงเหตุผลและคิดวิเคราะห์ มักใช้คำว่า “ทำไม เพราะเหตุใด เพราะอะไร อะไร อย่างไร สาเหตุใด” เพื่อเป็นการใช้ความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล รู้จักวิเคราะห์ ข้อความ และคิดหาหลักฐานและเหตุผลมาเขียนประกอบ

หลักพื้นฐานทั่วไปในการตั้งคำถาม

๑. ก่อนตั้งคำถาม ควรตั้งใจฟัง ตั้งใจดู หรือตั้งใจอ่าน เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ
๒. จดบันทึกระหว่างการฟัง การดู การอ่าน ในเรื่องที่สนใจหรือมีข้อสงสัย ได้แก่ “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร”
๓. จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่ฟัง ดู หรืออ่าน ให้ได้
๔. ตั้งคำถามที่ ชัดเจนตรงประเด็นไม่กำกวม ให้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ
๕. ใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย และใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์หรืออคติ
๖. มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดหลายแง่มุม เพื่อจะได้คำถามที่หลากหลายแนวคิด

แนวการตั้งคำถามเชิงเหตุผล

๑. เริ่มจากการตั้งคำถามทำไม อะไร อย่างไรสาเหตุใด เพราะเหตุใด	๒. ในเรื่องที่อ่าน กล่าวถึงอะไรบ้าง และมีจุดประสงค์อย่างไร	๓. ข้อเท็จจริงคืออะไร และข้อคิดเห็นคืออะไร น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด	๔. ความรู้และข้อคิดที่จะนำไปปรับใช้ประโยชน์คืออะไร
--	--	--	--

ตัวอย่างคำถามเชิงเหตุผล

- ตัวละครในเรื่องมีนิสัยอย่างไร นิสัยนั้นส่งผลต่อชีวิตเขาหรือไม่ เพราะอะไร
- เพราะเหตุใดเราต้องประหยัดน้ำในหน้าแล้ง
- เพราะเหตุใดฝนจึงตกหนักในช่วงฤดูฝน
- สาเหตุที่เราต้องปฏิบัติตามกฎจราจรในการขับขีรถยนต์คืออะไร
- สาเหตุใดที่ทำให้ป่าไม้ในประเทศไทยมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง
- ปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อมลพิษทางอากาศ
- เพราะเหตุใดจึงมีการระบาดของโรคโควิด ๑๙

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนชมวีดิทัศน์นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ตำนานบ่อเกลือ แล้วตั้งคำถามและตอบ
 คำถามเชิงเหตุผล จำนวน ๕ ข้อ

๑ คำถาม :

คำตอบ :

๒ คำถาม :

คำตอบ :

๓ คำถาม :

คำตอบ :

๔ คำถาม :

คำตอบ :

๕ คำถาม :

คำตอบ :

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนขมวดิทัศน์นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ตำนานบ่อเกลือ แล้วตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล จำนวน ๕ ข้อ

- ๑ คำถาม : **ทำไม**อาหารของย่าล๊ะจึงมีรสชาติอร่อยกว่าใคร ๆ
- คำตอบ : **เพราะ**ย่าล๊ะนำน้ำที่ใช้อาบมาปรุงอาหาร จึงทำให้อาหารมีรสชาติอร่อย
- ๒ คำถาม : **สาเหตุใด**ที่ทำให้ความลับของย่าล๊ะถูกเปิดเผย
- คำตอบ : **เพราะ**มีชาวบ้านผู้ชายมาพบเห็นตอนย่าล๊ะกำลังปรุงอาหาร
- ๓ คำถาม : **เพราะเหตุใด** ย่าล๊ะจึงเสียชีวิต
- คำตอบ : **เพราะ**ถูกชาวบ้านลงโทษจนได้รับบาดเจ็บหนัก ดิ้นรนหนี และเสียชีวิตในที่สุด
- ๔ คำถาม : **ทำไม**บ่อน้ำจึงมีรสชาติเค็ม และเป็นบ่อเกลือในที่สุด
- คำตอบ : **เพราะ**เลือดของย่าล๊ะไหลลงไปบ่อ ทำให้มีรสชาติเค็ม กลายเป็นบ่อเกลือ
- ๕ คำถาม : **วิธีการ**ปรุงอาหารของย่าล๊ะ**เหมาะสมหรือไม่** อย่างไร
- คำตอบ : **ไม่เหมาะสม** เพราะไม่ถูกสุขลักษณะอนามัยในการทำอาหาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๘	เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนที่แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยถ่ายทอดเป็นตัวหนังสือ ด้วยภาษาที่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากจินตนาการในทางที่ดี แปลกใหม่ สร้างสรรค์ ไม่ซ้ำใคร ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ได้รับความสนใจและความรู้สึกของผู้อ่าน มีความเพลิดเพลิน และให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์

๓. สาระการเรียนรู้

- การเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการเขียน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด คิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยไม่มีเนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคม (๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด คิดสร้างสรรค์ในการเขียน เรื่องตามจินตนาการ โดย ไม่มีเนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคม (๒.๒)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการเขียนเรื่อง ตามจินตนาการได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนเรื่องตามจินตนาการ อย่างสร้างสรรค์ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการเขียน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูนำนักเรียนสนทนากับนิทาน จากนั้น เล่านิทาน ๑ เรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนฟัง โดยเลือก เรื่อง “ชาวสวนกับงูเขียว” ดังนี้</p> <p>นานมาแล้ว มีชาวสวนคนหนึ่ง กำลังท้อกับ ปัญหาภัยแล้ง ทำให้ผักผลไม้ในสวนเสียหาย ขณะที่ชาวสวนกำลังบ่นพึมพำอยู่นั้น ก็ได้มีงูเขียว เลื้อยเข้ามาแล้วถามว่า “ท่านเป็นอะไร ทำไมมา นั่งเศร้าอยู่ตรงนี้ล่ะ” ฝ่ายชาวสวนก็ตกใจที่งูเขียว เลื้อยมาอยู่ด้านข้างได้อย่างไรและยังพูดภาษาคน ได้อีกด้วย เมื่อชาวสวนระงับความตกใจได้จึง ตอบงูเขียวไปว่า “ก็เพราะภัยแล้งนี้สิที่ทำให้น้ำ ในคลองแห้งเหือดหมด ไม่มีน้ำรดผักผลไม้ พุดไป เจ้าก็ช่วยข้าไม่ได้หรอก” งูเขียวได้ฟังดังนั้นก็ นึกสงสารชาวสวน จึงได้แปลงร่างเป็นพญานาค พ่นน้ำไปทั่วสวน ทำให้ในคลองมีน้ำเต็มไปหมด ชาวสวนทั้งตกใจและดีใจที่เจ้างูเขียวได้ช่วยให้ตน มีน้ำไว้รดผักผลไม้ และต่อลมหายใจไปอีกนาน</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับนิทาน และฟัง ครูเล่านิทาน เรื่อง “ชาวสวนกับงูเขียว” อย่างมี มารยาทในการฟัง</p>	<p>๑. คำถาม ๒. นิทาน เรื่อง ชาวสวนกับงูเขียว ๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๓	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกต พฤติกรรมของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ เขียนเรื่องตาม จินตนาการ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติกรรมของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การเขียนเรื่อง ตามจินตนาการ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๒. หลังจากนั้น ครูตั้งคำถามจากนิทาน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นิทานเรื่องนี้ตัวละครที่ตัวใครบ้าง - ครู : นิทานเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ใด - ครู : อะไรคือปมปัญหาของนิทานเรื่องนี้ - ครู : การที่งูเขียวพูดภาษาคนได้ และยังแปลงร่างเป็นพญานาคได้นั้น นักเรียนคิดว่าเกิดจากสิ่งใดของผู้แต่ง - ครู : นักเรียนคิดว่า สามารถดัดแปลงนิทานเรื่องนี้ให้สนุกสนานได้หรือไม่ อย่างไร <p>๓. ครูพูดว่า การแต่งนิทาน เป็นการใช้ความคิดตามจินตนาการ และความคิดที่สร้างสรรค์ เพื่อให้นิทานเรื่องนั้น ๆ ออกมาดี และไม่เป็นผลร้ายแก่ใคร จากนั้นเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ๒ ตัว ได้แก่ ชาวสวนกับงูเขียว - นักเรียน : เกิดขึ้นที่สวนของชาวสวน - นักเรียน : ภัยแล้ง ซึ่งทำให้น้ำในคลองแห้งหมด ชาวสวนไม่มีน้ำรดพืชผักผลไม้ - นักเรียน : เกิดจากจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้แต่ง - นักเรียน : ดัดแปลงได้ เพราะทุกคนมีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการในการแต่งนิทานเป็นเรื่องราวต่าง ๆ <p>๓. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูในประเด็นการแต่งนิทาน ซึ่งเป็นการใช้ความคิดตามจินตนาการ และความคิดที่สร้างสรรค์ จากนั้นเข้าสู่บทเรียน</p>	- ภาพตัวละคร ทั้ง ๒ ตัว		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำแถบประโยค ๒ แถบมาให้ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาว่า ข้อความใดเป็นความหมายของคำว่า “จินตนาการ”</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0; text-align: center;"> แถบที่ ๑ การสร้างภาพขึ้นภายในจิตใจ </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0; text-align: center;"> แถบที่ ๒ ความรู้ที่สั่งสมมาเนิ่นนาน </div> <p>- ครู : สรุปลแล้ว จินตนาการคืออะไร ใครสรุปให้เพื่อน ๆ ฟังได้บ้าง</p> <p>๒. จากนั้น ครูสรุปเป็นกรอบแนวคิดให้นักเรียนเข้าใจ ดังนี้</p> <p>- ครู : จินตนาการ คือ การสร้างภาพขึ้นภายในจิตใจ โดยอาจเป็นความรู้สึกนึกคิดของตนเองซึ่ง</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านแถบประโยค และพิจารณาว่า แถบประโยคใดเป็นความหมายของจินตนาการ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0; text-align: center;"> แถบที่ ๑ การสร้างภาพขึ้นภายในจิตใจ </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px 0; text-align: center;"> แถบที่ ๒ ความรู้ที่สั่งสมมาเนิ่นนาน </div> <p>- นักเรียน : จินตนาการ คือ การสร้างภาพขึ้นภายในจิตใจ โดยอาจเป็นความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ซึ่งจินตนาการสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวใหม่ ๆ บนโลกของเรา</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันทำความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการสรุปความหมายของจินตนาการ</p>	- แถบประโยค จำนวน ๒ แถบ		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>จินตนาการสามารถสร้างสรรค์เรื่องราวใหม่ ๆ บนโลกของเรา เช่น สมัยก่อน มนุษย์เคยมีความคิดและจินตนาการว่า อยากบินได้ โดยอาจรวมไปถึงการประดิษฐ์คิดค้น ทดลองสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อสรุป เหล่านี้ ล้วนใช้จินตนาการเป็นตัวร่วมทั้งนั้น</p> <p>๓. ครูตั้งคำถามกับนักเรียนต่อไปว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนคิดว่าจินตนาการสามารถพัฒนาได้หรือไม่ - ครู : ถ้าเราจะเขียนเรื่องตามจินตนาการ เราจะ มีหลักในการเขียนอย่างไร <p>๔. จากนั้นครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ประมาณ ๒ กลุ่ม</p>	<p>๓. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : พัฒนาได้ เพราะจินตนาการไม่มีขอบเขต สามารถจินตนาการไปได้เรื่อย ๆ - นักเรียน : <ul style="list-style-type: none"> - คิดชื่อเรื่องที่จะเขียน - หาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่เขียน - วางโครงเรื่องว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร - เริ่มเขียน โดยเรียบเรียงให้เข้าใจ <p>๔. นักเรียนประมาณ ๒ กลุ่ม ออกมานำเสนอหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการหน้าชั้นเรียน</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๓ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูพูดสรุปท้ายและอธิบายขยายความเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการ - การใช้ภาษาและความคิดสร้างสรรค์ <p>๖. จากนั้น ครูสรุปหลักการเขียนอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจตรงกัน ก่อนลงมือเขียน และครูได้กำหนดคำมา ๕ คำ แล้วให้นักเรียนแข่งขันกันเขียนนิทานตามจินตนาการ ภายในเวลา ๕ นาที</p> <p>๗. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอนิทานที่แต่ง และเพื่อน ๆ ในห้องเรียนช่วยกันพิจารณา</p> <p>๘. ครูนำตัวอย่างลักษณะของงานเขียนประเภทจินตนาการมาให้ให้นักเรียนดู เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - โลกและอวกาศอันพิศวง - บ้านบนใบบัว เพราะน้ำท่วมโลก ฯลฯ 	<p>๕. นักเรียนฟังครูอธิบายสรุปและจดบันทึกประเด็นสำคัญ</p> <p>๖. นักเรียนฝึกเขียนนิทานตามจินตนาการจากคำที่ครูกำหนดให้ ๕ คำ ได้แก่ “ช้าง กระท่อม เหงาชาวบ้าน และต้นไม้”</p> <p>๗. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอนิทานที่แต่ง</p> <p>๘. นักเรียนดูตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ให้นักเรียน และชี้แจงการทำงาน</p> <p>๒. ครูอธิบายการทำกิจกรรม เพื่อให้ นักเรียน เข้าใจตรงกัน แนะนำตัวอย่างให้นักเรียนดูเพื่อเป็นแนวทางในการทำงาน</p> <p>๓. ครูสุ่มผลงานของนักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนเรื่องจากจินตนาการ โดยตั้งคำถามดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนมีแนวทางในการพัฒนาการเขียนเรื่องจากจินตนาการอย่างไร - ครู : นักเรียนคิดว่า การฝึกเขียนเรื่องตามจินตนาการมีประโยชน์หรือไม่อย่างไร 	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดในใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ</p> <p>๒. นักเรียนเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยแต่งเรื่องอะไรก็ได้ตามจินตนาการ แต่ต้องเป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ไม่เสียดสีสังคม ไม่ให้ร้ายผู้อื่น</p> <p>๓. หากนักเรียนมีข้อสงสัย ข้อคำถาม สามารถยกมือถามครูผู้สอนได้</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนเรื่องจากจินตนาการ โดยตอบคำถามดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ศึกษาตัวอย่างการเขียนเรื่องจากจินตนาการ - นักเรียน : มีเพราะเป็นการฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต มีเหตุผลเป็นการเสริมสร้างจินตนาการ 	<p>- ใบงานที่ ๓ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ</p> <p>๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
- ๔) นิทานเรื่อง ชาวสวนกับงูเขียว
- ๕) บัตรคำ / แถบประโยค

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ได้	- ประเมินการเขียนเรื่องตามจินตนาการ	- แบบประเมินการเขียนเรื่องตามจินตนาการ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการเขียน	- สังเกตมารยาทในการเขียน - ตรวจใบงานที่ ๓	- แบบสังเกตมารยาทในการเขียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยไม่มีเนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคม (๒.๒)	- ประเมินสมรรถนะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ	- แบบประเมินสมรรถนะการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ชื่อเรื่อง	การตั้งชื่อเรื่องได้น่าสนใจ แปลกใหม่ มีความสร้างสรรค์	การตั้งชื่อเรื่องได้น่าสนใจสร้างสรรค์ เป็นส่วนใหญ่	การตั้งชื่อเรื่องยังไม่ น่าสนใจเท่าที่ควร และไม่ชัดเจน	การตั้งชื่อเรื่องไม่ น่าสนใจ ขาดความคิดสร้างสรรค์
๒. เนื้อเรื่อง	เนื้อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบ มีความเป็นเอกภาพ ไม่นอกประเด็นตลอดเรื่อง	เนื้อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่นอกเรื่อง แต่ขาดความเป็นเอกภาพเล็กน้อย	เนื้อเรื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่นอกเรื่อง แต่ขาดความเป็นเอกภาพหลายจุด	เนื้อเรื่องขาดความสอดคล้องสัมพันธ์กัน และออกนอกเรื่องเป็นส่วนใหญ่
๓. ถ้อยคำสำนวน และภาษา	ใช้ถ้อยคำสุภาพเหมาะสมกับเรื่อง สำนวนภาษาสั้น กระชับ เลือกใช้คำถูกต้อง เหมาะสม	ใช้ถ้อยคำสุภาพเหมาะสมกับเรื่อง สำนวนภาษายังไม่ กระชับเท่าที่ควร แต่เลือกใช้คำถูกต้อง	ใช้ถ้อยคำเหมาะสมกับเรื่อง แต่สำนวนภาษายังไม่กระชับ การเลือกใช้คำยังไม่ถูกต้องมากนัก	ใช้ถ้อยคำไม่ค่อยเหมาะสมกับเรื่อง ใช้ภาษาไม่กระชับ และเลือกใช้คำไม่ถูกต้อง
๔. ความคิดสร้างสรรค์	เรื่องที่เขียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการตลอดทั้งเรื่อง	เรื่องที่เขียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการเกือบทั้งเรื่อง	เรื่องที่เขียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการเป็นบางส่วน	เรื่องที่เขียนขาดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
๕. มารยาทในการเขียน	เขียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบทำให้อ่านง่าย สะอาด ไม่มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษร แสดงให้เห็นถึงมารยาทและความตั้งใจในการเขียน	เขียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบทำให้อ่านง่าย สะอาด มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษรเพียง ๑ - ๒ จุด	เขียนด้วยลายมือที่เป็นระเบียบสะอาด มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษรเพียง ๓ - ๔ จุด	เขียนด้วยลายมือที่ไม่เป็นระเบียบทำให้อ่านยาก มีรอยลบหรือรอยขีดฆ่าตัวอักษร ตั้งแต่ ๕ จุดขึ้นไป และเปื้อน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการเขียนเรื่องตามจินตนาการ
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		ชื่อเรื่อง				เนื้อเรื่อง				ถ้อยคำ สำนวน และภาษา				ความคิด สร้างสรรค์					มารยาทใน การเขียน					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

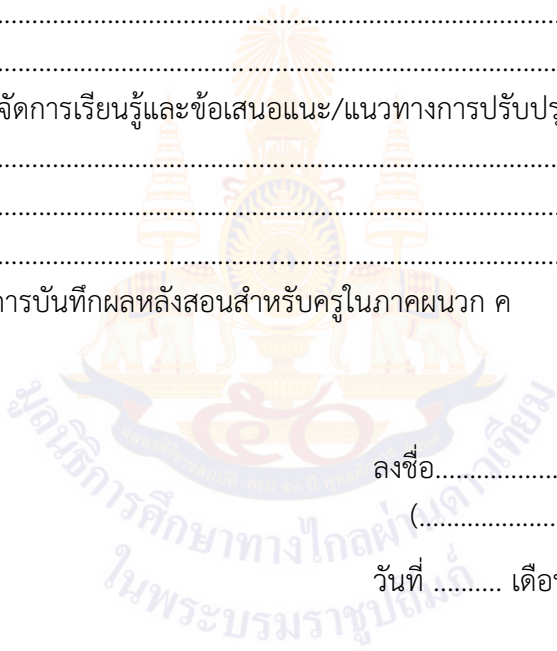
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของจินตนาการ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “จินตนาการ” ไว้ว่า น. การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ (ป. จินตณ + อาการ)

จินตนาการ เป็นความคิดคำนึงถึงที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ อาจจะเป็นการวาดภาพขึ้นมาตามความคิดฝันหรือความคิดคำนึงนั้นอาจจะมาจากประสบการณ์ แล้วสร้างภาพใหม่ให้กว้างและวิจิตรบรรจงกว่าประสบการณ์เดิม

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนเรื่องที่มาจากความคิด ความรู้สึก ความใฝ่ฝันของผู้เขียนเอง เป็นการเขียนแบบอิสระ ผู้เขียนควรมีความคิดสร้างสรรค์และช่างสังเกต

นอกจากนี้ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นความคิดที่เชื่อมโยงประสบการณ์และความจริงในชีวิตจากอดีตไปสู่อนาคต หรือเชื่อมโยงเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบัน โดยผูกเป็นเรื่องราวขึ้นมาจากความคิดของตนเอง การเขียนเล่าเรื่องจากภาพก็เป็นการใช้ประสบการณ์ร่วมกับจินตนาการของแต่ละคน โดยดูรายละเอียดต่าง ๆ ในภาพเป็นพื้นฐานในการจินตนาการ และเขียนออกมาเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจหรือให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน

หลักในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

- คิดแนวเรื่องที่ต้องการจะเขียนและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่จะเขียน
- คิดเรื่องตามจินตนาการของผู้เขียนว่าจะมีใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไรบ้าง
- วางโครงเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง และเรียบเรียงเรื่องราวให้ต่อเนื่องกัน
- ในการตั้งชื่อเรื่องควรตั้งชื่อเรื่องที่น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
- เขียนด้วยลายมือบรรจง เรียบร้อย รักษาความสะอาดในการเขียน

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งนิทานหรือเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ โดยมีความยาวประมาณ ๘ บรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่อง วาดรูปประกอบเรื่อง และตกแต่งระบายสี

เรื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งนิทานหรือเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยมีความยาว ๗ บรรทัดขึ้นไป พร้อมตั้งชื่อเรื่อง วาดรูปประกอบเรื่อง และตกแต่งระบายสี

เรื่อง **ทุ่งนาแดนนี้ มีความหมาย**

ภาพจาก สื่อการเรียนรู้ครูต่อม <https://laddaladda.wordpress.com/2014/07/15/ภาพระบายสี-2/attachment/1280426355/>

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีชานาชื่อว่า ตาสี เป็นคนขยันขันแข็ง มีสัตว์เลี้ยงคู่ใจอยู่หนึ่งตัว คือ เจ้าทวย ซึ่ง “ทวย” เป็นชื่อของควายที่ตาสีเลี้ยงไว้ มีนิสัยเชื่อง และช่วยไถนามาตลอด ตาสีเป็นคนมีจิตใจเมตตา แกะจะให้ทวยไถนาพอประมาณ ไม่ใช้งานทวยจนหักโหม เมื่อไถนาเสร็จแกก็จะไปเกี่ยวหญ้าสีเขียวสดและหาน้ำสะอาดมาให้ทวยกินทุกครั้ง ชีวิตของตาสีดำเนินแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนมาถึงปีนี้ ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ทำให้น้ำในคลองเหือดแห้ง หญ้าก็เหี่ยวตาย จึงไม่มีหญ้าให้ทวยกิน ตาสีจึงตัดสินใจพาทวยออกเดินทางไปหาแหล่งน้ำยังถิ่นอื่น ระหว่างทางตาสีเหนื่อยมาก แทะลุ่มทั้งเย็น แยกมือไหว้อ้อนวอนทวดาช่วยตลบันดาลให้ฝนตก เพื่อที่จะได้มีน้ำไว้ทำนาและไว้ใช้ดื่มกิน ทันใดนั้นก็ มีฝนตกกระหน่ำแรงมากสมใจตาสี ตาสีกระโดดดีใจเฝือกอดทวยร้องให้พलगพูดว่า “ต่อไปนี้เ็งกับข้าไม่อดตายแล้ว”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรนำรู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป. ๖/๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการอ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านอักษรย่อ คำย่อ และเครื่องหมายวรรคตอน จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำเต็มของอักษรย่อ หรือคำย่อ นั้น ๆ และรู้หลักการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนจึงจะสามารถให้อ่านและบอกความหมายของคำนั้น ๆ ได้

๓. สาระการเรียนรู้

๑. อักษรย่อ
๒. เครื่องหมายวรรคตอน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 ๑. บอกความหมายและลักษณะของอักษรย่อได้
 ๒. บอกความหมายและลักษณะของเครื่องหมายวรรคตอนได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นความสำคัญของการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง และนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อคำเครื่องหมายวรรคตอน

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการ สื่อสาร อ่านอักษรย่อและ เครื่องหมายวรรคตอน ได้ถูกต้อง และนำไปปรับ ใช้ในการสื่อสารในชีวิต ประจำวัน (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>๑. บอกความหมายและ ลักษณะของอักษรย่อได้</p> <p>๒. บอกความหมายและ ลักษณะของเครื่องหมาย วรรคตอนได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านอักษรย่อและ เครื่องหมายวรรคตอนได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำประโยคที่มีอักษรย่อและเครื่องหมาย วรรคตอนมาให้นักเรียนอ่าน ดังนี้</p> <p>- ฉันทักอยู่บ้านเลขที่ ๓๓/๑๒๓ ต.หัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์</p> <p>- บ้านของฉันชื่อว่า “บ้านเจริญทรัพย์”</p> <p>- ครอบครัวของฉันชอบไปเที่ยวต่างจังหวัดในช่วง วันหยุดยาวติดต่อกัน ๓ - ๔ วัน</p> <p>- ฉันจะไป จ.เชียงใหม่ วันที่ ๒๐ ต.ค. ๒๕๖๖</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนสังเกตเห็นอะไรในประโยคบ้าง</p> <p>- ครู : ใครสามารถอ่านประโยคเหล่านี้ได้ถูกต้อง ทั้งหมดทุกคำบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนที่อ่านได้ถูกต้องทั้งหมด สามารถ อ่านได้อย่างไร มีวิธีการอ่านอย่างไร</p> <p>๓. ครูพูดเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน และแจ้ง นักเรียนว่าในวันนี้จะเรียนกันในเรื่อง อักษรย่อและ เครื่องหมายวรรคตอน</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านประโยคตามที่ครูกำหนดพร้อม กัน หรือตัวแทนอ่านก็ได้</p> <p>- ฉันทักอยู่บ้านเลขที่ ๓๓/๑๒๓ ต.หัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์</p> <p>- บ้านของฉันชื่อว่า “บ้านเจริญทรัพย์”</p> <p>- ครอบครัวของฉันชอบไปเที่ยวต่างจังหวัดในช่วง วันหยุดยาวติดต่อกัน ๓ - ๔ วัน</p> <p>- ฉันจะไป จ.เชียงใหม่ วันที่ ๒๐ ต.ค. ๒๕๖๖</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันระดมความคิดตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>- นักเรียน : ผมครับ/หนูค่ะ</p> <p>- นักเรียน : อ่านอักษรย่อดังนั้นให้ถูกต้อง โดย อ่านเป็นคำเต็ม และอ่านเครื่องหมายวรรคตอน ให้ถูกต้อง</p> <p>๓. นักเรียนเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แถบประโยค</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๔	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกต พฤติ กรรมของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ อ่านอักษรย่อและ เครื่องหมายวรรค ตอน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติ กรรมของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การอ่านอักษรย่อ และเครื่องหมาย วรรคตอน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นความสำคัญของการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามชวนคิด พินิจความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนคืออะไร</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. จากนั้น ครูอธิบายสรุปความหมาย ดังนี้</p> <p>- ครู : อักษรย่อ หมายถึง อักษรที่ใช้แทนคำเต็มซึ่งมักจะเป็นคำหรือศัพท์เฉพาะที่ยาว เพื่อการสื่อสารที่รวดเร็วและกระชับ อาจใช้ทั้งในการพูดและการเขียน</p> <p>- ครู : เครื่องหมายวรรคตอน คือ เครื่องหมายที่ใช้เขียนประกอบตัวอักษร ตัวเลข คำ ประโยค และข้อความ</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : อักษรย่อ คือ อักษรที่ใช้แทนคำเต็ม ส่วนเครื่องหมายวรรคตอน คือ เครื่องหมายที่ใช้เขียนประกอบตัวอักษร ตัวเลข คำ ประโยค และข้อความ</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก แต่ไม่ทั้งหมด เพราะอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนมีจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถรู้จักและจำได้ทั้งหมด</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูอธิบายเกี่ยวกับความหมายของอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูยกตัวอย่างอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกอ่านไปพร้อมกัน</p> <p>๔. ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนมีวิธีการอย่างไร จึงจะอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง - ครู : นักเรียนคิดว่า หลักการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนมีอะไรบ้าง <p>๕. จากนั้น ครูอธิบายหลักการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - อ่านสำรวจเนื้อหาหรือเนื้อเรื่องที่อ่าน - ชีตเส้นใต้อักษรย่อและวงกลมเครื่องหมายวรรคตอนเอาไว้ เพื่อต้องการทราบว่าเรื่องที่อ่านมีอักษรย่อกี่ตัวและมีเครื่องหมายวรรคตอนอะไรบ้าง - ค้นหาคำเต็มของอักษรย่อ <p>เช่น รร. ย่อมาจาก โรงเรียนและโรงแรม รพ. ย่อมาจาก โรงพยาบาล สภ. ย่อมาจาก สถานีตำรวจภูธร ชม. ย่อมาจาก ชั่วโมง</p>	<p>๓. นักเรียนเรียนรู้อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน และฝึกอ่านพร้อมกัน</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : จะต้องศึกษาหลักการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนว่ามีหลักการอ่านอย่างไร - นักเรียน : อ่านคำเต็มของอักษรย่อให้ถูกต้อง <p>๕. นักเรียนฟังครูอธิบายหลักการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนและจดบันทึกประเด็นสำคัญที่ได้จากการฟังครูอธิบายหรืออาจสรุปเป็นแผนภาพความคิดก็ได้ จากนั้นนักเรียนร่วมกันพิจารณาตัวอย่างพร้อมกัน</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๔ อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>น. ย่อมาจาก นาฬิกา () อ่านว่า วงเล็บเปิด วงเล็บปิด ซึ่งเป็นเครื่องหมายชนิดใด หรือ วงเล็บ ... อ่านว่า ละ-ละ-ละ, จุด-จุด-จุด ฯลฯ</p> <p>๖. ครูสรุปหลักการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมาย วรรคตอนให้นักเรียนฟังอีกครั้ง เพื่อย้ำความเข้าใจ ให้แก่ นักเรียน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนทำในใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>๒. ครูเฉลยใบงานที่ ๔ และให้นักเรียนตรวจสอบ คำตอบไปพร้อม ๆ กัน</p>	<p>๖. นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการอ่านอักษรย่อ และเครื่องหมายวรรคตอนกับครูอีกครั้ง เพื่อย้ำ ความเข้าใจให้แก่ตนเอง</p> <p>๑. นักเรียนอ่านคำชี้แจงในใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน จากนั้นลง มือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบไปพร้อมกัน</p>			

- ใบงานที่ ๔
อักษรย่อและ
เครื่องหมายวรรค
ตอน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามสรุปกิจกรรม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ประโยชน์อะไรบ้างจากการทำกิจกรรมอักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามสรุปบทเรียน เพื่อย้ำความเข้าใจในการเรียนรู้ในช่วงนี้ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้จากการเรียนเรื่องอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนไปใช้ในชีวิตจริงอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : ทำให้รู้จักคำเต็มหรือชื่อเต็มของอักษรย่อและอ่านคำและชื่อเต็มได้ถูกต้อง ส่วนเครื่องหมายวรรคตอน ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเครื่องหมายวรรคตอนและเข้าใจความหมายอีกด้วย</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามสรุปบทเรียน เช่น</p> <p>- นักเรียน : อ่านเขียนอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
- ๒) ใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
- ๔) เกมอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน
- ๕) บัตรคำอักษรย่อ/บัตรเครื่องหมายวรรคตอน
- ๖) แฉกประโยค

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. บอกความหมายและลักษณะของอักษรย่อได้ ๒. บอกความหมายและลักษณะของเครื่องหมายวรรคตอนได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนได้	- ประเมินการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน	- แบบประเมินการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง และนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน	- แบบประเมินสมรรถนะในการอ่านอักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง อักษรย่อ นำรู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ของอักษรย่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๔ ชื่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๓ ชื่อ	เขียนคำเต็มของ อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ชื่อ
๒. ความถูกต้อง ของเครื่องหมาย วรรคตอน	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง เพียง ๔ ชื่อ	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง เพียง ๓ ชื่อ	เขียนชื่อเครื่องหมาย วรรคตอนได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ชื่อ
๓. อ่านออกเสียง อักษรย่อถูกต้อง	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ คำ	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๔ คำ	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๓ คำ	อ่านออกเสียง อักษรย่อได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ คำ
๔. อ่านออกเสียง เครื่องหมาย วรรคตอนถูกต้อง	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง เพียง ๔ ชื่อ	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง เพียง ๓ ชื่อ	อ่านออกเสียง เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ชื่อ
๕. แต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอนได้ ถูกต้องทั้งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอนได้ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอนได้ ถูกต้องเล็กน้อย	แต่งประโยคโดยใช้ อักษรย่อและเครื่อง หมายวรรคตอน ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐

หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๓ - ๑๖

หมายถึง ดี

คะแนน ๙ - ๑๒

หมายถึง พอใช้

คะแนน ๕ - ๘

หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

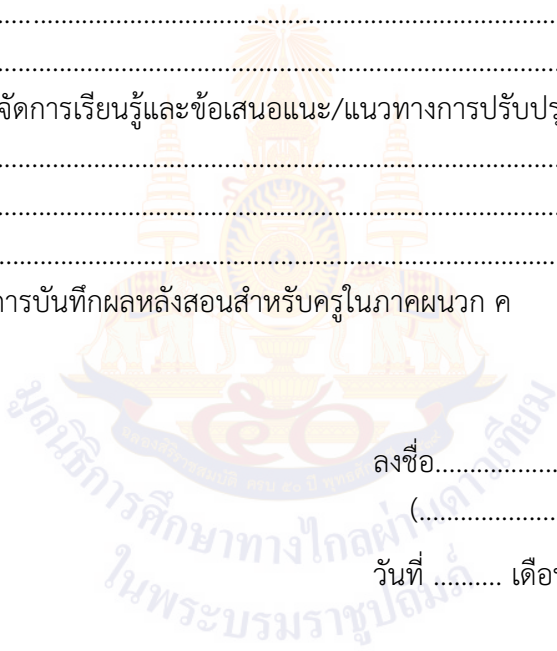
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อ นำรู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อ นำรู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

อักษรย่อ คือ อักษรที่ใช้แทนคำเต็ม ซึ่งมักจะเป็นคำหรือศัพท์เฉพาะที่ยาวเพื่อการสื่อสารที่รวดเร็วและกระชับ อาจใช้ทั้งในการพูดและการเขียน ทั้งนี้ ควรใช้ในกลุ่มผู้รับสารที่เข้าใจเกี่ยวกับอักษรย่อนั้น เมื่อใช้อักษรย่อแทนคำเต็มให้เขียนกำกับด้วยเครื่องหมายทับภาค (.) การอ่านอักษรย่อต้องอ่านเต็มทุกคำ

ตัวอย่าง อักษรย่อ

หมวดคำทั่ว ๆ ไปที่ควรรู้จัก เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
ถ.	ถนน	ต.	ตำบล
บ.	บาท, บ้าน	อ.	อำเภอ
ร.	รัชกาล	จ.	จังหวัด
ด.ช.	เด็กชาย	ด.ญ.	เด็กหญิง
น.	นาย	น.ส.	นางสาว
น.	นาฬิกา, คำนาม	ชม.	ชั่วโมง
สต.	สตางค์	รร.	โรงแรม
นสพ.	หนังสือพิมพ์	ส.ค.ส.	ส่งความสุข
กทม.	กรุงเทพมหานคร	พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ
โทร.	โทรศัพท์	พ.ร.ก.	พระราชกำหนด
จม.	จดหมาย	กม.	กฎหมาย
ภ.ง.ด.	ภาษีเงินได้	รธน.	รัฐธรรมนูญ
ปณ.	ที่ทำการไปรษณีย์	ป.ล.	ปัจฉิมลิขิต
ตจว.	ต่างจังหวัด	ม.	หมู่ (หมู่ ๗, หมู่ ๘)
ว. ด. ป.	วัน เดือน ปี	บขส.	บริษัท ขนส่ง จำกัด
ขสมก.	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	จนท.	เจ้าหน้าที่
สนง.	สำนักงาน	จยย.	รถจักรยานยนต์

หมวดการศึกษา โรงเรียน และมหาวิทยาลัย เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
นร.	นักเรียน	นศ.	นักศึกษา
อ.	อาจารย์	ดร.	ด็อกเตอร์
ศ.	ศาสตราจารย์	ผอ.	ผู้อำนวยการ
รศ.	รองศาสตราจารย์	รร.	โรงเรียน
จนท.	เจ้าหน้าที่	ม.	มหาวิทยาลัย
ป.	ประถมศึกษา	ม.	มัธยมศึกษา
ค.บ.	ครุศาสตรบัณฑิต	ศษ.บ	ศึกษาศาสตรบัณฑิต
ค.ม.	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	ศศ.บ.	ศิลปศาสตรบัณฑิต

หมวดกระทรวงต่าง ๆ

หมายเหตุ อักษรย่อของกระทรวงจะไม่ใส่เครื่องหมายทับภาค (.)

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
นร	สำนักนายกรัฐมนตรี	อก	กระทรวงอุตสาหกรรม
กท	กระทรวงกลาโหม	พณ	กระทรวงพาณิชย์
กค	กระทรวงการคลัง	พน	กระทรวงพลังงาน
กต	กระทรวงการต่างประเทศ	วธ	กระทรวงวัฒนธรรม
กษ	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รง	กระทรวงแรงงาน
มท	กระทรวงมหาดไทย	คค	กระทรวงคมนาคม
สธ	กระทรวงสาธารณสุข	ศธ	กระทรวงศึกษาธิการ
ดศ	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม	ทส	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
อว	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	พม	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์
กก	กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	-	-

หมวดหน่วยงานเกี่ยวกับรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กร หรือสถานที่ราชการ เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล	รพท.	การรถไฟแห่งประเทศไทย
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	กฟผ.	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
ทต.	เทศบาลตำบล	กฟภ.	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ทม.	เทศบาลเมือง	กปภ.	การประปาส่วนภูมิภาค
ทน.	เทศบาลนคร	ททท.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
รพ.	โรงพยาบาล	รร.	โรงเรียน
รพ.สต	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	สพฐ.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ป.ป.ช.	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	สอศ.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
สสวท.	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สกอ.	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
สพป.	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา	สทศ.	สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
สพม.	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา	สช.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สภ.	สถานีตำรวจภูธร	ศรช.	ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
มรภ.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	อปท.	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
สป.ศธ.	สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ	ส.ป.ก.	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

หมวดเดือนทั้ง ๑๒ เดือน

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
ม.ค.	มกราคม	ก.ค.	กรกฎาคม
ก.พ.	กุมภาพันธ์	ส.ค.	สิงหาคม
มี.ค.	มีนาคม	ก.ย.	กันยายน
เม.ย.	เมษายน	ต.ค.	ตุลาคม
พ.ค.	พฤษภาคม	พ.ย.	พฤศจิกายน
มิ.ย.	มิถุนายน	ธ.ค.	ธันวาคม

หมวดตำแหน่ง คณะทำงานของหน่วยงานรัฐ เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
กรม.	คณะรัฐมนตรี	รมว.	รัฐมนตรีว่าการ
ส.ส.	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ส.ว.	สมาชิกวุฒิสภา
ผวจ.	ผู้ว่าราชการจังหวัด	ส.ท.	สมาชิกสภาเทศบาล
ส.อบต.	สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบล	ส.อบจ.	สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด
ชรก.	ข้าราชการ	ตร.	ตำรวจ
นพ.	นายแพทย์	พญ.	แพทย์หญิง
ผบ.ทบ.	ผู้บัญชาการทหารบก	ผบ.ตร.	ผู้บัญชาการตำรวจ
ผบ.ทร.	ผู้บัญชาการทหารเรือ	ผบ.ทอ.	ผู้บัญชาการทหารอากาศ
ตชด.	ตำรวจตระเวนชายแดน	อส.	อาสาสมัคร
ผอ.	ผู้อำนวยการ	ผอ.รร.	ผู้อำนวยการโรงเรียน
ผกก.	ผู้กำกับ	ผอ.รพ.	ผู้อำนวยการโรงพยาบาล
ผอ.สพป.	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา	ผอ.สพม.	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ ศึกษามัธยมศึกษา

หมวดยศตำรวจ - ทหารที่ควรรู้จัก เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
ตัวอย่าง ยศตำรวจ		ตัวอย่าง ยศทหาร	
ส.ต.ต.	สิบตำรวจตรี	ส.ต.	สิบตรี
ส.ต.ท.	สิบตำรวจโท	ส.ท.	สิบโท
ส.ต.อ.	สิบตำรวจเอก	ส.อ.	สิบเอก
ร.ต.ต.	ร้อยตำรวจตรี	ร.ต.	ร้อยตรี
ร.ต.ท.	ร้อยตำรวจโท	ร.ท.	ร้อยโท
ร.ต.อ.	ร้อยตำรวจเอก	ร.อ.	ร้อยเอก
พ.ต.ต.	พันตำรวจตรี	พ.ต.	พันตรี
พ.ต.ท.	พันตำรวจโท	พ.ท.	พันโท
พ.ต.อ.	พันตำรวจเอก	พ.อ.	พันเอก
พล.ต.ต.	พลตำรวจตรี	พล.ต.	พลตรี
พล.ต.ท.	พลตำรวจโท	พล.ท.	พลโท
พล.ต.อ.	พลตำรวจเอก	พล.อ.	พลเอก

หมวดวันทั้ง ๗ วัน /เวลา เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
อา	อาทิตย์	จ.	จันทร์
อ.	อังคาร	พ.	พุธ
พฤ.	พฤหัสบดี	ศ.	ศุกร์
ส.	เสาร์	ว.ด.ป.	วัน เดือน ปี
พ.ศ.	พุทธศักราช	ค.ศ.	คริสต์ศักราช
จ.ศ.	จุลศักราช	ร.ศ.	รัตนโกสินทรศก
ฮ.ศ.	ฮิจเราะห์ศักราช	ม.ศ.	มหาศักราช

หมวดหน่วยวัดระยะ เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
มม.	มิลลิเมตร	ตร.มม.	ตารางมิลลิเมตร
ซม.	เซนติเมตร	ตร.ซม.	ตารางเซนติเมตร
ม.	เมตร	ตร.ม.	ตารางเมตร
ว.	วา	ตร.ว.	ตารางวา
กม.	กิโลเมตร	ตร.กม.	ตารางกิโลเมตร
น.	นิ้ว	ฟ.	ฟุต

หมวดหน่วยชั่งน้ำหนัก ความจุ ปริมาตร เช่น

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
กก.	กิโลกรัม	ก.	กรัม
กก.	กิโลกรัม	มล.	มิลลิลิตร
ซก.	เซนติกรัม	ซล.	เซนติลิตร
ล.	ลิตร	กล.	กิโลลิตร
ลบ.	ลูกบาศก์	ลบ.มม.	ลูกบาศก์มิลลิเมตร
ลบ.ซม.	ลูกบาศก์เซนติเมตร	ลบ.ม.	ลูกบาศก์เมตร

เครื่องหมายวรรคตอน เป็นเครื่องหมายที่ใช้ประกอบการเขียน เมื่ออ่านข้อความที่ใช้เครื่องหมายบางชนิด ต้องทำเสียงให้สอดคล้องกับข้อความ บางชนิดใช้แยกส่วน แยกตอน บางชนิดต้องอ่านเครื่องหมายนั้น ๆ

ตัวอย่างเครื่องหมายวรรคตอนที่ควรรู้จัก

ที่	ชื่อ	เครื่องหมาย	หลักการใช้/ตัวอย่าง
๑.	มหัพภาค	.	<p>๑. เขียนไว้หลังตัวอักษร เพื่อแสดงว่าเป็นอักษรย่อ เช่น</p> <p>ม.ค. คำเต็มว่า มกราคม กทม. คำเต็มว่า กรุงเทพมหานคร อ. คำเต็มว่า อาจารย์, อังคาร ส.ส. คำเต็มว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>๒. เขียนไว้ข้างหลังตัวอักษรหรือตัวเลขที่ เพื่อบอกลำดับข้อ เช่น</p> <p>๑. ๒. ๓. หรือ ก. ข. ค.</p> <p>๓. ใช้คั่นระหว่างชั่วโมงกับนาทีเพื่อบอกเวลา เช่น</p> <p>๑๐.๒๐ น. อ่านว่า สิบนาฬิกายี่สิบนาที ๐๙.๒๓ น. อ่านว่า เก้านาฬิกายี่สิบสามนาที</p> <p>๔. ใช้เป็นจุดทศนิยม แล้วจุดทศนิยมให้อ่านตัวเลขเรียงกันไป เช่น</p> <p>๕.๑๒ อ่านว่า ห้าจุดหนึ่งสอง ๘.๒๕ อ่านว่า แปดจุดสองห้า</p>
๒.	เสมอภาค	=	<p>๑. ใช้เขียนคั่นกลาง เพื่อแสดงความข้างหน้ากับข้างหลังว่ามีส่วนเท่ากัน เช่น</p> <p>$๒ + ๒ = ๔$ (อ่านว่า สองบวกสองเท่ากับสี่) $๕ + ๕ = ๑๐$ (อ่านว่า ห้าบวกห้าเท่ากับสิบ) $๖ + ๒ = ๘$ (อ่านว่า หกบวกสองเท่ากับแปด)</p>
๓.	จุลภาค	,	<p>๑. คั่นจำนวนนับจากหลักหน่วยไปที่ละ ๓ หลัก เช่น</p> <p>๑,๕๐๐ อ่านว่า หนึ่งพันห้าร้อย ๒,๔๖๐,๐๐๐ อ่านว่า สองล้านสี่แสนหกหมื่น</p> <p>๒. ใช้ในหนังสือพจนานุกรมเพื่อคั่นความหมายของคำที่มีความหมายหลาย ๆ อย่าง เช่น</p> <p>บรรเทา ก. ทุเลาหรือทำให้ทุเลา, ผ่อนคลายหรือทำให้ผ่อนคลายนลง</p>

ที่	ชื่อ	เครื่องหมาย	หลักการใช้/ตัวอย่าง
๔.	วงเล็บ นกลิขิต	()	<p>๑. ใช้กันข้อความที่ขยายหรืออธิบายไว้เป็นพิเศษ เพื่อช่วยให้เข้าใจข้อความนั้นได้แจ่มแจ้งขึ้น เช่น มนุษย์ได้สร้างโลหะ (ความโลหะ) โทสะ (ความโกรธ) และโมหะ (ความหลงผิด) ให้เกิดขึ้นในใจของตนเอง</p> <p>๒. ใช้กันข้อความที่บอก ที่มาของคำหรือข้อความ เช่น ชลี (กลอน) ก. อัญชลี, ไหว้</p> <p>๓. ใช้กับหัวข้อที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข ซึ่งอาจจะใช้เพียงเครื่องหมายวงเล็บปิดก็ได้ เช่น (ก) หรือ ก) (๑) หรือ ๑)</p>
๕.	ยัติภังค์	-	<p>๑. ใช้แยกพยางค์เพื่อบอกคำอ่าน โดยเขียนไว้ระหว่างพยางค์แต่ละพยางค์ เช่น เสมา อ่านว่า เส - มา เกษตร อ่านว่า กะ - เสด</p> <p>๒. ใช้ในความหมายว่า ถึง เพื่อแสดงช่วงเวลาจำนวนสถานที่ เช่น ๑. เวลา ๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น. อ่านว่า เวลาเก้านาฬิกาถึงสิบนาฬิกาสิบนาฬิกา ๒. มีผู้ชมประมาณ ๑๐ - ๒๐ คน อ่านว่า มีผู้ชมประมาณสิบถึงยี่สิบคน ๓. ระยะทางนครนายก - จันทบุรี อ่านว่า ระยะทางนครนายกถึงจันทบุรี</p> <p>๓. ใช้เขียนแสดงลำดับย่อยของรายการที่ไม่ต้องใส่ตัวอักษร มีรายการคร่าว ๆ เช่น - พิธีเปิดงาน - รำอวยพร - ดนตรีบรรเลง - ปิดงาน</p>
๖.	อัญประกาศ	“ ”	<p>๑. ใช้เพื่อแสดงว่าคำหรือข้อความนั้น เป็นคำพูดหรือความนึกคิด เช่น - “ขอให้ทุกคนตั้งใจจริง แล้วจะประสบความสำเร็จ”</p> <p>๒. ใช้เพื่อเน้นคำหรือข้อความนั้นให้เด่นชัดขึ้น เช่น - คำว่า “ตะไก่” พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง “ชื่อขนมชนิด</p>

ที่	ชื่อ	เครื่องหมาย	หลักการใช้/ตัวอย่าง
			หนึ่งทำด้วยแป้งข้าวเจ้ากวนเข้ากับน้ำตาล ใส่หัวหรือข้าวโพดเป็นต้นก็ได้ หยอดหน้าด้วยกะทิกวนกับแป้ง”
๗.	ปรีศนี	?	ใช้เมื่อสิ้นสุดความหรือประโยคที่เป็นคำถาม เช่น - ทำไมเธอถึงมาโรงเรียนสาย ? - ใครมาแล้วบ้าง ?
๘.	อัศเจรีย์	!	๑. ใช้เขียนหลังคำ วลี หรือประโยคที่เป็นคำอุทาน เช่น - อื้อฮือ ! มากจังเลย - โอ้ย ! เจ็บ ๒. ใช้เขียนหลังคำเลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อให้ผู้อ่านทำเสียงได้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในเรื่องนั้น ๆ เช่น - โครม ! - ปัง !
๙.	ไม่ยมก หรือ ยมก	ๆ	ใช้เขียนหลังคำ วลี หรือประโยค เพื่อให้อ่านซ้ำคำ วลี หรือประโยค อีกครั้งหนึ่ง เช่น - เด็กเล็ก ๆ อ่านว่า เด็กเล็กเล็ก - ในวันหนึ่ง ๆ อ่านว่า ในวันหนึ่งวันหนึ่ง - แต่ละวัน ๆ อ่านว่า แต่ละวันแต่ละวัน
๑๐.	ไปยาลน้อย	ๆ	ใช้ละคำที่รู้กันดีแล้วโดยละส่วนท้ายไว้เหลือแต่ส่วนหน้าของคำพอเป็นที่เข้าใจ เช่น - กรุงเทพฯ คำเต็มคือ กรุงเทพมหานคร
๑๑.	ไปยาลใหญ่	ๆ	ใช้สำหรับละข้อความข้างท้ายที่อยู่ในประเภทเดียวกันซึ่งยังมีอีกมาก แต่ไม่ได้นำมาแสดงไว้ เช่น - สิ่งของที่ซื้อขายกันในตลาดมี เนื้อสัตว์ ผัก น้ำตาล น้ำปลา ฯลฯ
๑๒.	สัญลักษณ์	_____	ใช้ขีดไว้ใต้คำหรือข้อความที่สำคัญ เพื่อเน้นให้ผู้อ่านสังเกตเป็นพิเศษ เช่น - หลักการอ่านตัวเลขมีตีพิมพ์รวมอยู่ในหนังสือ <u>อ่านอย่างไรเขียนอย่างไร</u>
๑๓.	บุพสัญลักษณ์	”	ใช้แทนคำหรือข้อความที่อยู่บรรทัดบนเพื่อไม่ต้องเขียนซ้ำอีก เช่น กฎหมาย อ่านว่า กต - หมายถึง กระจก ” กระ - จก

ที่	ชื่อ	เครื่องหมาย	หลักการใช้/ตัวอย่าง
๑๔.	ทับ	/	ใช้ขีดหลังจำนวนเลข เพื่อแบ่งจำนวนย่อยออกจากจำนวนใหม่ เช่น - บ้านเลขที่ ๕๖/๓๔๒ อ่านว่า บ้าน - เลข - ที่ - ห้า - สิบบ - หก - ทับ - สาม - สี่ - สอง
๑๕.	ทวิภาค	:	๑. ใช้บ่งบอกว่ากำลังจะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แยกไว้เป็นข้อ ๆ เช่น - แม่สีมี ๓ สี : สีแดง, สีเหลือง, สีน้ำเงิน ๒. ใช้เป็นตัวแบ่งอัตราส่วน อ่านว่า ต่อ เช่น - ผสมน้ำยานี้ลงในน้ำด้วยอัตราส่วน ๑ : ๔ (น้ำยาหนึ่งส่วนต่อน้ำสี่ส่วน) ๓. ใช้เป็นตัวคั่นตัวเลขบอกเวลา สำหรับภาษาไทยสามารถใช้หมัพภาคแทนได้ เช่น - เวลา ๑๒ : ๐๐ น. (เวลาสิบสองนาฬิกา) ๔. ใช้ในบทสนทนา เช่น แก้ว : สวัสดีค่ะ จอย สบายดีไหม จอย : สวัสดีค่ะแก้ว ฉันสบายดี แล้วเธอล่ะ แก้ว : สบายดีค่ะ

ใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำเต็มของอักษรย่อและบอกชื่อเครื่องหมายวรรคตอนจากประโยคที่กำหนดให้ จากนั้นฝึกอ่านข้อความที่มีอักษรย่อกับเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง

ข้อ	ประโยค	คำเต็มของอักษรย่อ
๑	การฆ่าเสือด่า ผิด พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	
๒	ลุงของฉันชอบอ่าน นสพ. ออนไลน์ เพราะสะดวก	
๓	คุณแม่ของฉันทำงานอยู่ที่ อบต.นางรอง	
๔	ผู้คนส่วนใหญ่มักไปเที่ยวทะเลในช่วงเดือน เม.ย.	
๕	ผอ.รร. มีนโยบายเน้นให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้	

ข้อ	ประโยค	ชื่อเครื่องหมายวรรคตอน
๑	๑๐๐ + ๒๐๐ + ๓๐๐ + ๔๐๐ = ๑,๐๐๐	
๒	ครูชลภักดีอยู่บ้านเลขที่ ๓๙/๑๔๒	
๓	ผลไม้มีมากมาย เช่น เงาะ ส้ม ทุเรียน ขนุน ฯลฯ	
๔	วันอาทิตย์นี้พ่อของฉันจะเดินทางไปกรุงเทพฯ	
๕	“ถ้ารักกันจริง เราไม่ควรโกหกกัน”	

ด.ญ. แก้วตา สุขใจ เรียนอยู่ชั้น ป.๖ รร.วังไกลกังวล ต.หัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ทุกวันเธอจะนั่งรถ จยย. มาโรงเรียนกับแม่ โดยมาถึงประมาณ ๐๖.๓๐ น. บ้านของเธออยู่ใกล้ ๆ กับ สภ.หัวหิน บ้านเลขที่ ๑๔/๑๒๓ ถ.เพชรเกษม ซ.หัวหิน ๖๑ พ่อของเธอทำงานอยู่ที่ กทม. จะกลับบ้านประมาณ ๑ - ๒ ครั้ง/เดือน ทำให้เธอคิดถึงพ่อมาก ตอนเล็ก ๆ เธอเคยไปกรุงเทพฯ ประมาณ ๔ ครั้ง ซึ่งระยะทางประมาณ ๑๘๐ กม.

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อักษรย่อหน้ารู้คู่เครื่องหมายวรรคตอน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำเต็มของอักษรย่อและบอกชื่อเครื่องหมายวรรคตอนจากประโยคที่กำหนดให้ จากนั้นฝึกอ่านข้อความที่มีอักษรย่อกับเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้อง

ข้อ	ประโยค	คำเต็มของอักษรย่อ
๑	การฆ่าเสือด่า ผิด พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	พระราชบัญญัติ
๒	ลุงของฉันชอบอ่าน นสพ. ออนไลน์ เพราะสะดวก	หนังสือพิมพ์
๓	คุณแม่ของฉันทำงานที่ อบต.นางรอง	องค์การบริหารส่วนตำบล
๔	ผู้คนส่วนใหญ่มักไปเที่ยวทะเลในช่วงเดือน เม.ย.	เมษายน
๕	ผอ.รร. มีนโยบายเน้นให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้	ผู้อำนวยการโรงเรียน

ข้อ	ประโยค	ชื่อเครื่องหมายวรรคตอน
๑	๑๐๐ + ๒๐๐ + ๓๐๐ + ๔๐๐ = ๑,๐๐๐	เสมอภาค
๒	ครูชลภักดีอยู่บ้านเลขที่ ๓๙/๑๔๒	ทับ
๓	ผลไม้มีมากมาย เช่น เงาะ ส้ม ทุเรียน ขนุน ฯลฯ	ไวยากรณ์ใหญ่
๔	วันอาทิตย์นี้พ่อของฉันจะเดินทางไปกรุงเทพฯ	ไวยากรณ์น้อย
๕	“ถ้ารักกันจริง เราไม่ควรโกหกกัน”	อัญประกาศ

เด็กหญิงแก้วตา สุขใจ เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่หก โรงเรียนวังไกลกังวล ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทุกวันเธอจะนั่งรถจักรยานยนต์มาโรงเรียนกับแม่ โดยมาถึงประมาณหกนาฬิกาสามสิบนาที บ้านของเธออยู่ใกล้ ๆ กับสถานีตำรวจภูธรหัวหิน บ้านเลขที่สิบสี่ทับหนึ่งสองสาม ถนนเพชรเกษม ซอยหัวหินหกสิบเอ็ด พ่อของเธอทำงานอยู่ที่กรุงเทพมหานคร จะกลับบ้านประมาณหนึ่งถึงสองครั้งต่อเดือน ทำให้เธอคิดถึงพ่อมากตอนเล็ก ๆ เธอเคยไปกรุงเทพมหานคร ประมาณสี่ครั้ง ซึ่งระยะทางประมาณหนึ่งร้อยแปดสิบกิโลเมตร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป. ๖/๑	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการอ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย จะต้องเข้าใจความหมายของการใช้ตัวเลขแทนวัน เดือน และชื่อปี
นักษัตร จึงจะเข้าใจความหมายและสามารถอ่านวัน เดือน ปีแบบไทยได้ ตลอดจนสื่อสารได้ตรงกัน

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - อ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นคุณค่าของการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร เข้าใจและอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง และเห็นคุณค่าของการ
เขียนวัน เดือน ปี แบบไทย (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร เข้าใจและอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง และเห็นคุณค่าของการเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นคุณค่าของการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำปฏิทินมาให้นักเรียนสังเกตวัน เดือน ปี แล้วถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนสังเกตเห็นวัน เดือน ปี ในรูปแบบใดบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนอ่านวัน เดือน ปี ตามรูปแบบที่สังเกตเห็นได้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่า รูปแบบนี้ เป็นรูปแบบใด</p> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; width: 60px; margin: 10px auto; padding: 5px;"> ๑๒ ๔ ๖ ๑ </div> <p>รูปแบบปฏิทินแบบจันทรคติ</p> <p>๒. จากนั้น ครูพูดว่า รูปแบบที่นักเรียนเห็นอยู่นั้น เป็นรูปแบบการเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการอ่านที่ถูกต้อง จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนสังเกตปฏิทิน และรูปแบบการเขียนวัน เดือน ปีแบบไทย</p> <p>เช่น - วันจันทร์ เดือน ๔ ขึ้น ๑๕ ค่ำ</p> <p>- วันอังคาร เดือน ๖ ขึ้น ๑๐ ค่ำ</p> <p>จากนั้น นักเรียนช่วยกันตอบคำถามที่ครูถามเป็นการระดมความคิดภายในกลุ่ม เพื่อหาคำตอบ</p> <p>๒. นักเรียนสังเกตรูปแบบการเขียนวัน เดือน ปี แบบไทยที่หน้าจอ/หน้ากระดาน จากนั้นทำความเข้าใจพร้อมกัน และเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. ปฏิทินไทย</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๕	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูชี้แจงต่อไปว่า การอ่าน วัน เดือน ปี แบบไทย เป็นเอกลักษณ์ของไทย ซึ่งนักเรียนควรจะศึกษาและทำความเข้าใจเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ๒. ครูสนทนากับนักเรียนถึงหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย และสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้ในการอ่านวัน เดือน ปีแบบไทย คือ วันแบบไทย เดือนไทย ช้างขึ้น ช้างแรม และปีนักษัตรไทย ๓. ครูให้ความรู้เพิ่มเติม เรื่อง การนับวัน เดือน ปี แบบไทย ปีนักษัตรไทย การนับช้างขึ้น ช้างแรม ๔. ครูให้นักเรียนอภิปรายความรู้ภายในกลุ่มจากใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย ๕. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย	๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงและทำความเข้าใจเรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย ๒. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูเกี่ยวกับหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย ช้างขึ้น ช้างแรม และปีนักษัตรไทย ๓. นักเรียนจดบันทึกความรู้ตามหน้าจอ ๔. นักเรียนอภิปรายความรู้ภายใน เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย ๕. นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย	- ใบความรู้ที่ ๕ การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๖. ครูสาธิตการอ่านวันเดือนปีแบบไทยและให้นักเรียนฝึกอ่านตาม</p> <p>๗. จากนั้น ครูพานักเรียนเล่นเกมอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย (อ่านถูกรับ ๕ คะแนน)</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนฝึกเขียนวัน เดือน ปีแบบไทยในกระดาษที่ครูแจกให้ จากนั้นแลกเปลี่ยนให้เพื่อนเขียนคำอ่าน แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>๒. ครูแจกใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย แล้วให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๓. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และให้เพื่อนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>	<p>๖. นักเรียนฝึกอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย ตามครู และฝึกอ่านจนกว่าจะอ่านได้และอ่านคล่อง</p> <p>๗. นักเรียนแข่งขันกันเล่นเกมอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย โดยกลุ่มไหนยกป้ายเร็วที่สุด ได้ตอบก่อน ถ้าตอบถูกรับ ๕ คะแนน</p> <p>๑. นักเรียนฝึกเขียนวัน เดือน ปีแบบไทย จากนั้น แลกกับเพื่อน ให้เพื่อนเขียนคำอ่าน แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปีแบบไทย</p> <p>๓. นักเรียนออกมานำเสนอผลงานและร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปบทเรียนโดยครูใช้คำถามดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนมีหลักในการอ่านและเขียนวันเดือนปีแบบไทยอย่างไร</p> <p>- ครู : การเรียนรู้วิธีการอ่านวัน เดือน ปีแบบไทย มีประโยชน์อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและตอบคำถามเช่น</p> <p>- นักเรียน : อ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่านวันเดือน ปี แบบไทย โดยตัวเลขหน้าเครื่องหมาย ๑ คือวัน, ตัวเลขหลัง ๑ คือเดือน, ตัวเลขบน ๑ คือข้างขึ้น, ตัวเลขล่าง ๑ คือข้างแรม</p> <p>- นักเรียน : ทำให้อ่านวัน เดือน ปี แบบโบราณได้ และยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอีกด้วย</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
- ๒) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
- ๔) ปฏิทิน
- ๕) เกมอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้	- ประเมินการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้	- แบบประเมินการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าของการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารเข้าใจและอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง และเห็นคุณค่าของการเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย	- แบบประเมินสมรรถนะในการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอ่านวัน	อ่านวันได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	อ่านวันได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	อ่านวันได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	อ่านวันได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๒. การอ่านเดือน	อ่านเดือนได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	อ่านเดือนได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	อ่านเดือนได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	อ่านเดือนได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๓. การอ่านปี	อ่านปีได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	อ่านปีได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	อ่านปีได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	อ่านปีได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๔. มารยาทใน การอ่าน	อ่านเสียงดังฟัง ชัดเจน ไม่ตะโกน	-	-	อ่านเสียงดังเบาฟัง ไม่ชัดเจน หรือ อ่านแบบตะโกน
๕. การเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทยได้ถูกต้อง ทุกข้อ	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทย ผิด ๑ ข้อ	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทย ผิด ๒ ข้อ	เขียนวัน เดือน ปี แบบไทย ผิด ๓ ข้อ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม					
		การอ่าน วัน				การอ่าน เดือน				การอ่าน ปี				มารยาท การอ่าน					การเขียน วัน เดือน ปี แบบไทย				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
- คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

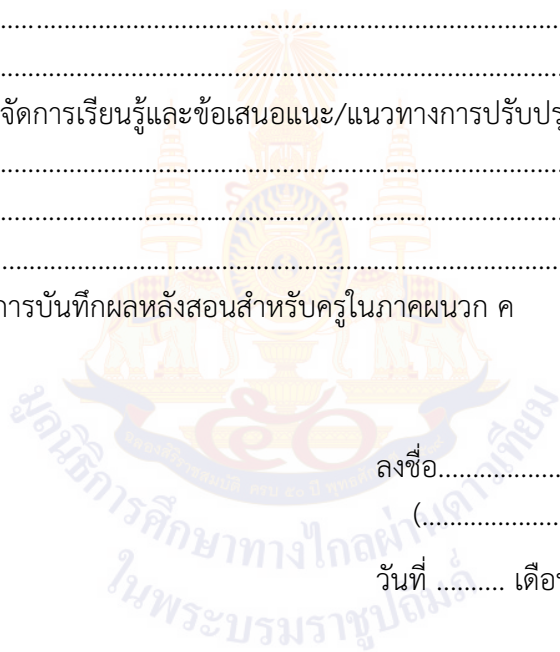
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย เป็นรูปแบบการอ่านวัน เดือน ปี อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะไม่เหมือนกับการอ่านแบบสากล โดยของไทยจะอ่านตามปฏิทินแบบจันทรคติ

ปีนักษัตรทั้ง ๑๒ เดือน

ปีนักษัตร ๑๒ ปีนั้น ได้แก่ หนู (ชวด), วัว (ฉลู), เสือ (ขาล), กระต่าย (เถาะ), งูใหญ่ (มะโรง), งูเล็ก (มะเส็ง), ม้า (มะเมีย), แพะ (มะแม), ลิง (วอก), ไก่ (ระกา), สุนัข (จอ) และหมู (กุน)

การใช้ตัวเลขแทนวันทั้ง ๗ และเดือนทั้ง ๑๒

วัน	ตัวเลข
วันอาทิตย์	๑
วันจันทร์	๒
วันอังคาร	๓
วันพุธ	๔
วันพฤหัสบดี	๕
วันศุกร์	๖
วันเสาร์	๗

เดือน	ตัวเลข/คำอ่าน
มกราคม	๑ เดือนอ้าย
กุมภาพันธ์	๒ เดือนยี่
มีนาคม	๓ เดือนสาม
เมษายน	๔ เดือนสี่
พฤษภาคม	๕ เดือนห้า
มิถุนายน	๖ เดือนหก
กรกฎาคม	๗ เดือนเจ็ด
สิงหาคม	๘ เดือนแปด
กันยายน	๙ เดือนเก้า
ตุลาคม	๑๐ เดือนสิบ
พฤศจิกายน	๑๑ เดือนสิบเอ็ด
ธันวาคม	๑๒ เดือนสิบสอง

ตัวอย่างวัน เดือนปี แบบไทย

๓ ๓ ๔
๙

วันอังคาร เดือนสี่ แรมเก้าค่ำ

๑ ๓ ๒
๔

วันอาทิตย์ เดือนยี่ แรมสี่ค่ำ

๑
๔ ๓ ๑

วันพุธ เดือนอ้าย ขึ้นหนึ่งค่ำ

๔
๔ ๓ ๓

วันพุธ เดือนสาม ขึ้นสี่ค่ำ

ใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ การเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของวัน เดือน ปี แบบไทย และเขียนวัน เดือน ปี แบบไทยจากคำอ่านให้ถูกต้อง

ข้อ	วัน เดือน ปี แบบไทย	คำอ่าน	
๑	๕ ๗ ๕ ๖	อ่านได้ว่า	
๒	๔ ๗ ๖ ๑	อ่านได้ว่า	
๓	๑๐ ๑ ๗ ๑๒	อ่านได้ว่า	
๔	๒ ๗ ๔ ๙	อ่านได้ว่า	
๕	๑๒ ๗ ๗ ๕	อ่านได้ว่า	

ข้อ	คำอ่าน	วัน เดือน ปี แบบไทย	
๑	วันอังคาร เดือนสี่ แรมเก้าค่ำ	เขียนได้ว่า	
๒	วันพุธ เดือนอ้าย ขึ้นสิบสองค่ำ	เขียนได้ว่า	
๓	วันเสาร์ เดือนสิบสอง แรมสี่ค่ำ	เขียนได้ว่า	
๔	วันอาทิตย์ เดือนยี่ ขึ้นหนึ่งค่ำ	เขียนได้ว่า	
๕	วันศุกร์ เดือนแปด ขึ้นสิบห้าค่ำ	เขียนได้ว่า	

ตอนที่ ๒ การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน ให้นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยในเวลาว่าง จากนั้นให้มาสอบอ่านกับครูเพื่อประเมินความถูกต้องของการอ่าน

คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน ให้ครูทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับ การอ่านของนักเรียน

ข้อ	วัน เดือน ปี แบบไทย	สอบอ่าน		สอบแก้ตัว	
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
๑	๑ ๑ ๔ ๑๐				
๒	๒ ๑ ๕ ๖				
๓	๑๔ ๒ ๑ ๓				
๔	๓ ๑ ๔ ๕				
๕	๑๒ ๗ ๑ ๕				
๖	๕ ๑ ๕ ๖				
๗	๔ ๑ ๖ ๑				
๘	๑๐ ๑ ๑ ๑๒				
๙	๑๒ ๔ ๑ ๑				
๑๐	๗ ๑ ๑๒ ๔				

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ การเขียนวัน เดือน ปี แบบไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของวัน เดือน ปี แบบไทย และเขียนวัน เดือน ปี แบบไทยจากคำอ่านให้ถูกต้อง

ข้อ	วัน เดือน ปี แบบไทย	คำอ่าน	
๑	๕ ๓ ๕ ๖	อ่านได้ว่า	วันพฤหัสบดี เดือนห้า แรมหกค่ำ
๒	๔ ๓ ๖ ๑	อ่านได้ว่า	วันพุธ เดือนหก แรมหนึ่งค่ำ
๓	๑๐ ๑ ๓ ๑๒	อ่านได้ว่า	วันอาทิตย์ เดือนสิบสอง ขึ้นสิบค่ำ
๔	๒ ๓ ๔ ๙	อ่านได้ว่า	วันจันทร์ เดือนสี่ แรมเก้าค่ำ
๕	๑๒ ๗ ๓ ๕	อ่านได้ว่า	วันเสาร์ เดือนห้า ขึ้นสิบสองค่ำ

ข้อ	คำอ่าน	เขียนได้ว่า	วัน เดือน ปี แบบไทย
๑	วันอังคาร เดือนสี่ แรมเก้าค่ำ	เขียนได้ว่า	๓ ๓ ๔ ๙
๒	วันพุธ เดือนอ้าย ขึ้นสิบสองค่ำ	เขียนได้ว่า	๑๒ ๔ ๓ ๑
๓	วันเสาร์ เดือนสิบสอง แรมสี่ค่ำ	เขียนได้ว่า	๗ ๓ ๑๒ ๔
๔	วันอาทิตย์ เดือนยี่ ขึ้นหนึ่งค่ำ	เขียนได้ว่า	๑ ๑ ๓ ๒
๕	วันศุกร์ เดือนแปด ขึ้นสิบห้าค่ำ	เขียนได้ว่า	๑๕ ๖ ๓ ๘

ตอนที่ ๒ การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทย

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน ให้นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยในเวลาว่าง จากนั้นให้มาสอบอ่านกับครูเพื่อประเมินความถูกต้องของการอ่าน

ข้อ	วัน เดือน ปี แบบไทย	คำอ่าน
๑	๑ ๑ ๔ ๑๐	วันอาทิตย์ เดือนสี่ แรมสิบค่ำ
๒	๒ ๑ ๕ ๖	วันจันทร์ เดือนห้า แรมหกค่ำ
๓	๑๔ ๒ ๑ ๓	วันจันทร์ เดือนสาม ขึ้นสิบสี่ค่ำ
๔	๓ ๑ ๔ ๕	วันอังคาร เดือนสี่ แรมห้าค่ำ
๕	๑๒ ๗ ๑ ๕	วันเสาร์ เดือนห้า ขึ้นสิบสองค่ำ
๖	๕ ๑ ๕ ๖	วันพฤหัสบดี เดือนห้า แรมหกค่ำ
๗	๔ ๑ ๖ ๑	วันพุธ เดือนหก แรมหนึ่งค่ำ
๘	๑๐ ๑ ๑ ๑๒	วันอาทิตย์ เดือนสิบสอง ขึ้นสิบค่ำ
๙	๑๒ ๔ ๑ ๑	วันพุธ เดือนอ้าย ขึ้นสิบสองค่ำ
๑๐	๗ ๑ ๑๒ ๔	วันเสาร์ เดือนสิบสอง แรมสี่ค่ำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต รายวิชา ภาษาไทย ภาคเรียนที่ ๑	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที
---	---	---

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำกริยา เป็นคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของกริยาวลี ซึ่งเป็นหัวใจของประโยค โดยมีทั้งหน่วยกรรม และไม่มีหน่วยกรรม การเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำกริยาทำให้ใช้ประโยคในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

- คำกริยา

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำกริยา

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำกริยา โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา					
หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำกริยา โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำกริยา</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำบัตรย่อยกรองประเภทกลอนสุภาพมาให้ นักเรียนอ่านและสังเกต ดังนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">จะกินนอนลุกเดินเหาะเหินเที่ยว หรือลดเลี้ยวแบกหามตามประสา กระโดดเต็นว่องไววิ่งไปมา คืบคลานเข้าไม่ทันระวิงตาย</p> <p>๒. เมื่อนักเรียนอ่านบทย่อยกรองเสร็จแล้ว ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า บทย่อยกรองนี้มีจุดเด่นเรื่องการใช้คำอย่างไร</p> <p>- ครู : แล้วนักเรียนรู้ได้อย่างไรว่า คำที่ใช้ในการแต่งเป็นคำกริยา</p> <p>๓. ครูนำนักเรียนสนทนาว่า คำที่ใช้ในบทย่อยกรองส่วนใหญ่แทบทุกคำเป็นคำกริยา ซึ่งคำกริยาในภาษาไทยนั้นมีมากมาย วันนี้เราจะมาเรียนรู้กัน</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านบทย่อยกรองร่วมกัน และสังเกตว่าบทย่อยกรองนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : จุดเด่นของบทย่อยกรองนี้ คือ การใช้คำกริยาในการแต่ง</p> <p>- นักเรียน : สังเกตจากบริบทในบทย่อยกรองที่มีการแสดงอาการของคนหรือสัตว์</p> <p>๓. นักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับคำกริยาที่ใช้ในบทย่อยกรอง และเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. บทย่อยกรอง</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๖	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำกริยา</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยา</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา					
หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูถามคำถามเพื่อนำไปสู่หัวข้อในการเรียนวันนี้ - ครู : นักเรียนทราบความหมายของคำกริยาหรือไม่ คำกริยาคืออะไร - ครู : นักเรียนทราบได้อย่างไร - ครู : แล้วนักเรียนทราบหรือไม่ว่าคำกริยามีกี่ชนิด ๒. ครูพานักเรียนเล่นเกม “คำกริยาซ่อนแอบ” โดยให้นักเรียนช่วยกันค้นหาคำกริยาในตาราง ๓. ครูยกตัวอย่างประโยค ๒ ประโยค ให้นักเรียนสังเกต เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ชนิดของคำกริยา (ตามแนวบรรทัดฐานภาษาไทย) - ครู : ให้นักเรียนอ่านประโยคต่อไปนี้ แล้วสังเกต คำกริยาคือคำว่าอะไร	๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เช่น - นักเรียน : คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของกริยาวลี ซึ่งเป็นหัวใจของประโยค - นักเรียน : ทราบ เพราะเคยเรียนมาหรือเคยอ่านในเอกสารประกอบการเรียน - นักเรียน : ไม่ทราบ / ทราบ มี ๑ ชนิด ๒ ชนิด ๓ ชนิด ๔ ชนิด โดยนักเรียนตอบตามความเข้าใจ และอาจจะจำผิดหรือสับสนก็ได้ ๒. นักเรียนเล่นเกม “คำกริยาซ่อนแอบ” โดยช่วยกันค้นหาคำกริยาในตาราง ๓. นักเรียนอ่านประโยคพร้อมกัน จากนั้นสังเกต ประโยคทั้งสองว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร - นักเรียน : คำกริยาประโยคที่ ๑ คือ “กิน” และ คำกริยาประโยคที่ ๑ คือ “หัวเราะ”			
			- เกม “คำกริยาซ่อนแอบ” - แลปประโยค		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา					
หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ประโยคที่ ๑ น่องกินขนม ประโยคที่ ๒ พี่หัวเราะ</p> <p>๔. ครูถามนักเรียน เพื่อกระตุ้นความคิดให้นักเรียนวิเคราะห์ชนิดของคำกริยา ดังนี้</p> <p>- ครู : จากการที่นักเรียนได้พิจารณาประโยคทั้งสองประโยคแล้ว นักเรียนคิดว่า คำกริยาน่าจะมีอยู่ที่ชนิด</p> <p>- ครู : นักเรียนใช้หลักการอะไรในการจำแนกชนิดของคำกริยา</p> <p>๕. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มจากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา จากนั้นครูกำหนดให้ตัวแทนนักเรียนนำเสนอชนิดของคำกริยา</p> <p>๖. ครูจับฉลากให้ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอเพื่อน ๆ ว่าคำกริยาคืออะไร และมีกี่ชนิด</p>	<p>๔. นักเรียนพิจารณาประโยค แล้วตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : คำกริยาน่าจะมี ๒ ชนิด</p> <p>- นักเรียน : เพราะประโยคแรกมีคำกริยา ๑ คำ นำหน้ากรรม และประโยคที่สองมีคำกริยา ๑ คำ แต่ไม่มีกรรมในประโยค</p> <p>๕. นักเรียนร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มเกี่ยวกับชนิดของคำกริยา จากใบความรู้ที่ ๒</p> <p>๖. นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่ม ออกมานำเสนอความหมายของคำกริยาและชนิดของคำกริยา</p>			
			- ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๗. เมื่อนักเรียนนำเสนอเสร็จ ครูสรุปเนื้อหาของ คำกริยา ชนิดและหน้าที่ของคำกริยา ให้นักเรียน ฟังเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน</p> <p>๘. ครูพานักเรียนเล่นเกม “คำกริยาหรรษาหัวใจ” โดยครูกำหนดประโยคมาให้ทีละ ๑ ประโยค แล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยกแผ่นป้ายว่า ประโยคนี้มี คำกริยาชนิดใด ถ้าตอบถูก รับ ๑ คะแนน</p> <p>๙. ครูพานักเรียนสรุปประโยชน์จากการเล่นเกม “คำกริยาหรรษาหัวใจ”</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา และชี้แจง วิธีการทำงานให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนลง มือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และให้ เพื่อน ๆ ช่วยกันพิจารณาความถูกต้องและแก้ไข ถ้ามีข้อบกพร่อง</p>	<p>๗. นักเรียนฟังครูสรุปเนื้อหา เรื่อง คำกริยา และ จดบันทึกสาระสำคัญ</p> <p>๘. นักเรียนเล่นเกม “คำกริยาหรรษาหัวใจ”</p> <p>๙. นักเรียนสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นเกม “คำกริยาหรรษาหัวใจ”</p> <p>๑. นักเรียนรับใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา และฟัง ครูชี้แจงวิธีการทำงาน จากนั้นเริ่มลงมือปฏิบัติ กิจกรรม</p> <p>๒. นักเรียนฟังเพื่อนนำเสนอผลงาน และช่วยกัน พิจารณาความถูกต้องและแก้ไขถ้ามีข้อบกพร่อง</p>	- ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา					
หน่วยที่ ๓		ชื่อหน่วยการเรียนรู้		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	
ชื่อหน่วยการเรียนรู้		เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำกริยา และการใช้คำกริยาในการสื่อสารโดยตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : สรุปแล้วคำกริยาทำหน้าที่อะไร</p> <p>- ครู : การใช้คำกริยาในการสื่อสารได้ถูกต้องจะเกิดผลดีอย่างไร</p> <p>๒. ครูพูดแนะนำการนำความรู้ เรื่อง คำกริยา ไปใช้ในการเรียนภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของประโยค การแต่งประโยคต่าง ๆ เพราะประโยคต้องประกอบด้วยคำกริยา ถ้าไม่มีคำกริยาจะไม่ว่า ประชานนั้นกำลังทำอะไรอยู่</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของกริยาวลีในภาคแสดงของประโยค</p> <p>- นักเรียน : สื่อสารได้เข้าใจตรงกัน/ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารสละสลวย</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสรุปการนำความรู้ เรื่อง คำกริยาไปใช้ในการเรียนเรื่องต่าง ๆ</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
- ๒) ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำกริยา
- ๔) บัตรคำ/แถบประโยค
- ๕) เกมคำกริยาหรรษาหัวใจ
- ๖) บทร้อยกรองที่มีคำกริยา

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การทำใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยาได้	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยา	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำกริยา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำกริยา	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำกริยา โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยา	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำกริยา	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวิเคราะห์ ชนิดของคำกริยา	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง ทั้งหมด ๑๐ ข้อ	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง เพียง ๘ - ๙ ข้อ	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง เพียง ๖ - ๗ ข้อ	วิเคราะห์ชนิดของ คำกริยาได้ถูกต้อง เพียง ๑ - ๕ ข้อ
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำกริยาได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๓. การบอกชนิด ของคำกริยาจาก การแต่งประโยค	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	บอกชนิดคำกริยา ได้ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๔. การเล่นเกม คำกริยาหรรษา หัวใจ	มีแต้มสะสมไว้ ทั้งหมด ๕ แต้ม	มีแต้มสะสมไว้ ทั้งหมด ๔ แต้ม	มีแต้มสะสมไว้ ทั้งหมด ๓ แต้ม	มีแต้มสะสมไว้ เพียง ๑-๒ แต้ม
๕. บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง คำกริยา	บอกประโยชน์ของ การเรียนคำกริยา ได้ถูกต้อง	-	-	บอกประโยชน์ของ การเรียนคำกริยา ไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำกริยา
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																					
		การวิเคราะห์ชนิดของคำกริยา				การแต่งประโยค				การบอกชนิดของคำกริยาจากการแต่งประโยค				การเล่นเกมคำกริยาหรรษาหัวใจ				บอกประโยชน์ของการเรียนเรื่องคำกริยา				รวม	
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

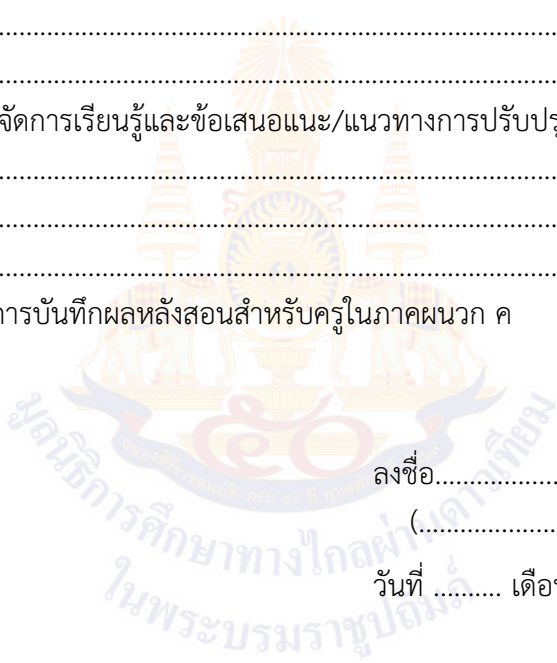
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คำกริยา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของคำกริยา

คำกริยา คือ คำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของกริยาวลี ซึ่งเป็นหัวใจของประโยค คำกริยามี ๒ ประเภท คือ ประเภทที่มีหน่วยกรรมกับประเภทที่ไม่มีหน่วยกรรม คำกริยาที่มีหน่วยกรรม ได้แก่ คำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรม ส่วนคำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม ได้แก่ คำกริยาอกรรม คำกริยาคุณศัพท์ คำกริยาต้องเติมเต็ม คำกริยานำ และคำกริยาตาม

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๕: ๓๒-๓๙) แบ่งคำกริยาไว้ ๒ ประเภท คือ คำกริยาที่มีหน่วยกรรม และคำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม ซึ่งแต่ละประเภทมีชนิดย่อย ดังนี้

ชนิดของคำกริยา

๑) คำกริยาที่มีหน่วยกรรม

๑.๑) **คำกริยากรรม** คือ คำกริยาที่มีนามวลีตามหลัง เช่น ฉันทกินขนม พ่อฟังข่าว น้องอ่านหนังสือ ชวนาเกี่ยวข้าว เป็นต้น

๑.๒) **คำกริยาทวิกรรม** คือ คำกริยาที่มีนามวลี ๒ นามวลีตามหลัง นามวลีแรกทำหน้าที่เป็นกรรมตรง ส่วนนามวลีหลังทำหน้าที่กรรมรอง เช่น

“เขาสอนภาษาไทยเด็ก ๆ” สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

- กริยาทวิกรรม คือ สอน
- นามวลีแรก คือ ภาษาไทย
- นามวลีที่สอง คือ เด็ก ๆ

๒) คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม

๒.๑) **คำกริยาอกรรม** คือ คำกริยาที่ไม่ต้องมีนามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความตามหลัง เช่น หัวเราะ ตก ชื่น ตาย ยืน เดิน เสียใจ ดีใจ วิตก กังวล เซ็ง สนุก ฯลฯ

- เด็กหัวเราะ
- ฝนตก
- เราเสียใจ
- ้วยรุ่นเซ็ง

๒.๒) คำกริยาคุณศัพท์ คือ คำกริยาที่ไม่ต้องมีนามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความตามหลัง เช่น

- เด็กคนนี้ดี
- บ้านแถวนี้สวยทุกหลัง
- นักกีฬาเหล่านี้ว่องไว
- เขาสูงขึ้นมากทีเดียว

๒.๓) คำกริยาที่ต้องเติมเต็ม คือ คำกริยาที่ต้องมีนามวลีเป็นหน่วยเติมเต็มตามหลังเสมอ ได้แก่ เป็น เหมือน คล้าย เท่า ไข้ มี เกิด ปรากฏ เช่น

- เขาเป็นครูอยู่ชายแดนมาสิบปี
- เขาเหมือนพ่อมาก

๒.๔) คำกริยานำ คือ คำกริยาที่ต้องปรากฏหน้าคำกริยาอื่นเสมอ คำกริยานำรวมกับคำกริยาที่ตามมาปรากฏในโครงสร้างกริยาเรียง เช่น ชอบ พलय พยายาม อยากรู ฝัน หัด ตั้งใจ ห้าม ช่วย กรุณา วาน ฯลฯ

- เขาชอบเป็นหวัด
วิเคราะห์ได้ว่า ชอบ = กริยานำ
- เขาฝันกินยาจนหมด
วิเคราะห์ได้ว่า ฝัน = กริยานำ
- นักเรียนตั้งใจฟังครู
วิเคราะห์ได้ว่า ตั้งใจ = กริยานำ

๒.๕) คำกริยาตาม คือ คำกริยาที่ปรากฏตามหลังคำกริยาอื่นเสมอ อาจปรากฏหลังคำกริยาโดยตรงหรือปรากฏหลังหน่วยกรรมของกริยาก็ได้ ซึ่งบางคำมีรูปเหมือนคำกริยากรรมและคำกริยากรรม เช่น ไป มา ขึ้น ลง ให้ ไว้ เสีย เอา ฯลฯ

- เขาส่งพัสดุไปแล้ว
วิเคราะห์ได้ว่า ไป = กริยาตาม
- พวกเขากลับจากเที่ยวกันมา
วิเคราะห์ได้ว่า มา = กริยาตาม

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

เกม ค้นหาคำกริยา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาคำกริยาในตาราง แล้ววงกลม หรือวงรี หรือไฮไลต์ หรือทำสัญลักษณ์
 ใดๆอย่างหนึ่ง เพื่อแสดงให้เห็นว่าคำนั้นคือคำกริยา

เ	ชี	ย	น	ย	บ	๘	เ	ฝ	ต์	อ	ย	ไ
ผ	ใ	จ	บ	ธ	โ	กิ	รู้	ช	ห	ต	ผี	น
ว	๗	กิ	น	ฎ	ก	ร	อ	ล	ค	๙	ว	ล
ย	ฆ	ฤ	ณ	ย	ร	ไ	ง	ใ	ห	า	ว	ป
เ	ต	ะ	เ	ณ	ธ	ด	ไ	ส	ฒ	ไ	ห	ว้
ร	ญ	ก	พิ	น	แ	ร	ห้	ใ	ฟ	ญ	๘	ไ
หิ	อ	ห	ม้	อ	๙	น	ะ	ย	ร	ย	ฮ	ช
ว	ป	อ่	า	น	ว้	อ	ศ	ล	า	นิ	อ	อ
ฟ	ร	โ	อ	ร	พ	น	ไ	ต	ช	ผ	ฉ	บ
ใ	ย้	ม	ล	ใ	ด	ง	ป	า	เ	ดิ	น	ใ
ล	ฐ	อ	ก	เ	สี่	ย	ใ	จ	ส	แ	ง	บ

จากตารางมีคำกริยาทั้งหมด.....คำ

แนวคำตอบเกม ค้นหาคำกริยา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาคำกริยาในตาราง แล้ววงกลม วงรี ไฮไลต์ หรือทำสัญลักษณ์อะไร
 อย่างไม่อย่างหนึ่ง เพื่อแสดงให้เห็นว่าคำนั้นคือคำกริยา

เ	จี	ย	น	ย	บ	๘	เ	ฝ	ต์	อ	ย	ไ
ผ	ใ	จ	บ	ธ	โ	กิ	รู้	ช	ห	ต	ผี	น
ว	๗	กิ	น	ฎ	ก	ร	อ	ล	ค	๙	ว	ล
ย	ฆ	ฤ	ณ	ย	ร	ไ	ง	ใ	ห	า	ว	ป
เ	ต	ะ	เ	ณ	ธ	ด	ไ	ส	ฒ	ไ	ห	ว้
ร	ญ	ก	พิ	น	แ	ร	ห้	ใ	ฟ	ญ	๙	ไ
หิ	อ	ห	ม้	อ	๙	น	ะ	ย	ร	ย	ฮ	ช
ว	ป	อ่	า	น	ว้	อ	ศ	ล	า	นิ	อ	อ
ฟ	ร	โ	อ	ร	พ	น	ไ	ต	ช	ผ	ฉ	บ
ใ	ย้	ม	ล	ใ	ด	ง	ป	า	เ	ดิ	น	ใ
ล	ฐ	อ	ก	เ	สี	ย	ใ	จ	ส	แ	ง	บ

จากตารางมีคำกริยาทั้งหมด ๑๗ คำ

ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ชนิดของคำกริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านพิจารณาประโยคต่อไปนี้ แล้ววิเคราะห์ชนิดของคำกริยาให้ถูกต้อง

ข้อ	ประโยค	คำกริยา	ชนิดของคำกริยา
๑	เกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์ <u>ปลูก</u> มันสำปะหลัง		
๒	เด็ก ๆ กลุ่มนั้น <u>หัวเราะ</u>		
๓	แม่ค้าคนนั้น <u>ให้</u> ผลไม้เด็ก ๆ		
๔	น้องชายของฉัน <u>เสีย</u> ใจ		
๕	ครู <u>สอน</u> ภาษาไทยนักเรียน		
๖	พ่อของฉัน <u>เป็น</u> ครูที่ชายแดนมาเป็นสิบปี		
๗	เด็กชายกิตติชัยหน้าตา <u>คล้าย</u> แม่		
๘	นักกีฬาเหล่านี้ <u>วิ่ง</u> ไว		
๙	เขา <u>กิน</u> น้ำมะเขือเทศ		
๑๐	น้องชาย <u>ฝัน</u> กินน้ำมะเขือเทศจนหมด		

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ ๒

การแต่งประโยค

คำชี้แจง

ให้นักเรียนแต่งประโยคจากรูปภาพ ให้ได้จำนวน ๕ ประโยค จากนั้นขีดเส้นใต้ คำกริยาในประโยค และบอกชนิดของคำกริยานั้น ๆ

	การแต่งประโยค	ชนิดของคำกริยา
ประโยคที่ ๑
ประโยคที่ ๒
ประโยคที่ ๓
ประโยคที่ ๔
ประโยคที่ ๕

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำกริยา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ชนิดของคำกริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านพิจารณาประโยคต่อไปนี้ แล้ววิเคราะห์ชนิดของคำกริยาให้ถูกต้อง

ข้อ	ประโยค	คำกริยา	ชนิดของคำกริยา
๑	เกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์ <u>ปลูก</u> มันสำปะหลัง	ปลูก	คำกริยาที่มีหน่วยกรรม
๒	เด็ก ๆ กลุ่มนั้น <u>หัวเราะ</u>	หัวเราะ	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม
๓	แม่ค้าคนนั้น <u>ให้</u> ผลไม้เด็ก ๆ	ให้	คำกริยาที่มีหน่วยกรรม
๔	น้องชายของฉัน <u>เสียใจ</u>	เสียใจ	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม
๕	ครู <u>สอน</u> ภาษาไทยนักเรียน	สอน	คำกริยาที่มีหน่วยกรรม
๖	พ่อของฉัน <u>เป็น</u> ครูที่ชายแดนมาเป็นสิบปี	เป็น	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม
๗	เด็กชายกิตติชัยหน้าตา <u>คล้าย</u> แม่	คล้าย	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม
๘	นักกีฬาเหล่านี้ <u>ว่องไว</u>	ว่องไว	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม
๙	เขา <u>กิน</u> น้ำมะเขือเทศ	กิน	คำกริยาที่มีหน่วยกรรม
๑๐	น้องชาย <u>ฝัน</u> กินน้ำมะเขือเทศจนหมด	ฝัน	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม

ตอนที่ ๒ การแต่งประโยค

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากรูปภาพ ให้ได้จำนวน ๕ ประโยค จากนั้นขีดเส้นใต้คำกริยาในประโยค และบอกชนิดของคำกริยานั้น ๆ

การแต่งประโยค		ชนิดของคำกริยา
ประโยคที่ ๑	นักเรียนชายสองคนรดน้ำดอกไม้	คำกริยาที่มีหน่วยกรรม
ประโยคที่ ๒	นักเรียนคนนั้นกำลังกวาดเศษใบไม้ร่วง	คำกริยาที่มีหน่วยกรรม
ประโยคที่ ๓	นักเรียนหญิงกลุ่มนั้นปลูกดอกไม้ในแปลง	คำกริยาที่มีหน่วยกรรม
ประโยคที่ ๔	นักเรียนหญิงคนหนึ่งยิ้มแย้ม	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม
ประโยคที่ ๕	ทุกคนมีความสามัคคีในการทำงาน	คำกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำช่วยกริยา เป็นคำที่ไม่ใช่กริยาและไม่สามารถปรากฏตามลำพังได้ แต่จะอยู่ร่วมกับคำกริยาเสมอเพื่อบอกความหมายของไวยากรณ์ของกริยา

๓. สาระการเรียนรู้

- คำช่วยกริยา

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำช่วยกริยา

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำช่วยกริยา โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา					
หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้		เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำช่วยกริยา โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำช่วยกริยา</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสนทนาทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่อง คำกริยา เพื่อจะนำไปสู่เรื่อง คำช่วยกริยา</p> <p>๒. ครูนำประโยคจำนวน ๑ ประโยคมาให้ให้นักเรียนอ่านและสนทนาประเด็นเกี่ยวกับคำที่ขีดเส้นใต้ ดังนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center; margin: 10px auto; width: fit-content;">“ฉัน<u>จะ</u>ไปหาเขาวันพรุ่งนี้”</div> <p>๓. ครูตั้งคำถามจุดประกายความคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่า คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มีลักษณะอย่างไร</p> <p>๔. ครูสนทนากับนักเรียนว่า นอกจากคำกริยาแล้วยังมีคำอีกชนิดคือ คำช่วยกริยา ซึ่งไม่ใช่คำกริยา และก็ไม่สามารถปรากฏอยู่ตามลำพังได้ แต่จะปรากฏอยู่ร่วมกับคำกริยา จากนั้นเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่อง คำกริยา</p> <p>๒. นักเรียนอ่านประโยคที่ครูกำหนดให้ จากนั้นร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับคำที่ขีดเส้นใต้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center; margin: 10px auto; width: fit-content;">“ฉัน<u>จะ</u>ไปหาเขาวันพรุ่งนี้”</div> <p>๓. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : คำว่า “จะ” เป็นคำที่แสดงความหมายบอกกาลเวลาว่าเป็นอนาคต ยังมาไม่ถึง</p> <p>๔. นักเรียนสนทนากับครูประเด็นคำช่วยกริยา จากนั้นเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แลกประโยค</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๗	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยา</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๓. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยา</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา					
หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูพูดว่า การเรียนเกี่ยวกับเรื่อง คำกริยา มานี้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำกริยา และจำแนกคำกริยาได้ ๒. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้ - ครู : ในชีวิตของนักเรียน เคยได้ยินคำช่วยกริยาหรือไม่ อย่างไร - ครู : นักเรียนคิดว่า คำช่วยกริยา คืออะไร - ครู : แล้วนักเรียนคิดว่า คำช่วยกริยา มีลักษณะอย่างไร ๓. จากนั้นครูบอกว่า คำตอบที่นักเรียนตอบมานั้น ยังไม่สมบูรณ์ทั้งหมด ครูจึงให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับประเด็น ดังนี้ - ความหมายของคำช่วยกริยา - ชนิดของคำช่วยกริยา	๑. นักเรียนฟังครูพูดชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนเรื่อง คำกริยา เพื่อเป็นการปรับพื้นฐานเดิมของตนเอง ๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : เคย/ไม่เคย เพราะยังไม่เคยเรียนเกี่ยวกับคำช่วยกริยา - นักเรียน : คำช่วยกริยา คือ คำที่แสดงไวยากรณ์ทางความหมายของคำกริยา - นักเรียน : คำช่วยกริยา มีลักษณะที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาและอยู่ข้างหน้าคำกริยา ๓. นักเรียนร่วมกันอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับประเด็น ดังนี้ - ความหมายของคำช่วยกริยา - ชนิดของคำช่วยกริยา	- ใบความรู้ที่ ๗ คำช่วยกริยา		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา					
หน่วยที่ ๓		ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย			ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูสุ่มถามความหมายของคำช่วยกริยาเป็นกลุ่ม โดยจับฉลาก แล้วให้กลุ่มที่ครูจับฉลากได้เป็นผู้สรุปความหมายของคำช่วยกริยาให้เพื่อน ๆ ฟัง</p> <p>๕. จากนั้น ครูสุ่มอีกกลุ่มเพื่อให้บุตรสรุปชนิดของคำช่วยกริยา</p> <p>๖. ครูสรุปความหมายและชนิดของคำช่วยกริยา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p> <p>๗. ครูตั้งคำถามประเด็นชวนคิดว่า - ครู : ถ้านักเรียนต้องการรู้ว่าประโยคนั้นมีคำช่วยกริยาชนิดใด จะมีวิธีการอย่างไร</p> <p>๘. ครูสรุปหลักการวิเคราะห์ชนิดของคำกริยาบท หน้าจอให้นักเรียนฟัง เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน</p>	<p>๔. นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มจากการสุ่มลุกขึ้น พุดสรุปความหมายของคำช่วยกริยา</p> <p>๕. นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มจากการสุ่มลุกขึ้น พุดสรุปชนิดของคำช่วยกริยา</p> <p>๖. นักเรียนร่วมกันสรุปความหมายและชนิดของคำช่วยกริยา</p> <p>๗. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : ต้องอ่านประโยคนั้น ๆ ให้เข้าใจและสังเกตคำกริยาหลักก่อน จากนั้นค้นหาคำช่วยกริยาว่าเป็นคำใด</p> <p>๘. นักเรียนต่างจดบันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการวิเคราะห์ชนิดของคำช่วยกริยา</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา					
หน่วยที่ ๓		ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย			ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนทำใบงานที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์คำช่วยกริยา พร้อมกัน และจากนั้นก็ให้นักเรียนทำตอนที่ ๒ ด้วยตนเอง</p> <p>๒. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ครูให้นักเรียนออกมา นำเสนอผลงาน และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานนักเรียน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : การเรียนรู้ เรื่อง คำช่วยกริยา มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามการนำไปใช้ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้ เรื่อง คำช่วยกริยา ไปปรับใช้ในการเรียนภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๗ ตอนที่ ๑ พร้อมกัน และจากนั้นลงทำตอนที่ ๒ ด้วยตนเอง</p> <p>๒. นักเรียนที่เป็นตัวแทนออกมานำเสนอผลงาน และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานตนเอง</p> <p>๑. นักเรียนตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ทำให้เราสามารถจำแนกคำช่วยกริยาได้ถูกต้อง</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : นำความรู้ เรื่อง คำช่วยกริยา ไปปรับใช้ในเรื่อง การแต่งประโยค</p>	<p>- ใบงานที่ ๗ คำช่วยกริยา</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
- ๒) ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำช่วยกริยา
- ๔) บัตรคำ/แถบประโยค

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การทำใบงานที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยาได้	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยา	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำช่วยกริยา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำช่วยกริยา	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำช่วยกริยา โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำช่วยกริยา	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำช่วยกริยา	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำช่วยกริยา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกชนิด ของคำช่วยกริยา	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ทั้ง ๑๐ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ๘ - ๙ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ๖ - ๗ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง ๑ - ๕ ข้อ
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๓. บอกรายละเอียด ความหมายของคำ ช่วยกริยา	บอกรายละเอียด ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	บอกรายละเอียด ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	บอกรายละเอียด ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	บอกรายละเอียด ความหมายของ คำช่วยกริยาได้ ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๔. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๕ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๐ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๕ นาที
๕. บอกรายละเอียด ของการเรียนรู้เรื่อง คำช่วยกริยา	บอกรายละเอียดของ การเรียนรู้เรื่องคำ ช่วยกริยาได้ถูกต้อง	-	-	บอกรายละเอียดของ การเรียนรู้เรื่องคำ ช่วยกริยาไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

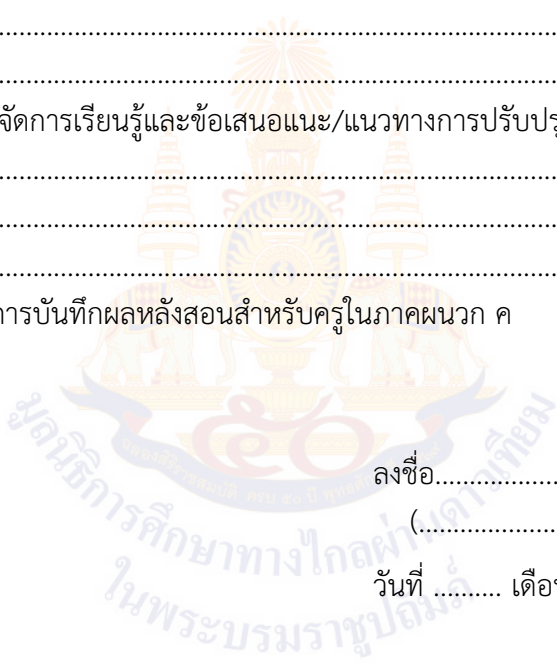
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำช่วยกริยา คือ คำที่ไม่ใช่คำกริยาและไม่ปรากฏตามลำพัง แต่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา และอยู่ข้างหน้าคำกริยาเสมอเพื่อบอกความหมายทางไวยากรณ์ของกริยา

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๕: ๔๐-๔๑) ได้แบ่งชนิดของ คำช่วยกริยา ไว้ดังนี้

๑) แสดงความหมายบอกกาลว่าเป็นอดีตหรืออนาคต เช่น

- หมอ**ได้**ผ่าเอาเนื้อร้ายออกหมดแล้ว (แสดงอดีต)
- **ฉัน**จะไปหาเขาพรุ่งนี้ (แสดงอนาคต)

๒) แสดงความหมายว่าเกิดเหตุการณ์อยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง เกิดเหตุการณ์เป็นประจำ หรือ เหตุการณ์เพิ่งสิ้นสุดไป เช่น

- ผม**กำลัง**อาบน้ำอยู่ เลยรับโทรศัพท์ไม่ได้ (แสดงเหตุการณ์ขณะใดขณะหนึ่ง)
- เขามัก**ออก**ไปวิ่งทุกเย็น (แสดงเหตุการณ์ที่ทำเป็นประจำ)
- นาฬิกา**เพิ่ง**ตาย (แสดงเหตุการณ์ที่เพิ่งสิ้นสุดไป)

๓) แสดงมาลาภาคคะเน ขอร้อง บังคับ เช่น

- เย็นนี้**ฝน**คงตกแน่ (คาดคะเน)
- เขายัง**รับ**ราชการอยู่**มั้ง** (คาดคะเน)
- คุณ**ต้อง**คืนเงินผมให้**ได้** (บังคับ)
- **โปรด**ดสูบบุหรี่**ใน**อาคาร (ขอร้อง)

๔) แสดงวางกว่าเป็นผู้รับการกระทำ เช่น

- รถเรา**ถู**รถคันนั้น**เฉี่ยว**เอา
- **เจ้า**ตูป**โดน**ขัง

๕) คำช่วยกริยาบางคำมักใช้ร่วมกับคำว่า “ไม่” เพื่อบอกความปฏิเสธ เช่น

- เขา**ไม่**ค่อยออกอำลึงกาย
- เขา**ไม่**สู้จะแข็งแรงทำไหร่นัก

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์คำช่วยกริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาประโยค แล้วนำหมายเลขของชนิดของคำช่วยกริยาไปเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องและเหมาะสม

- (๑) แสดงความหมายบอกกาลเวลาว่าเป็นอดีตหรืออนาคต
 (๒) แสดงความหมายว่าเกิดเหตุการณ์อยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง, เป็นประจำ, เพิ่งสิ้นสุดไป
 (๓) แสดงความหมายการคาดคะเน, ขอร้อง, บังคับ
 (๔) แสดงความหมายการเป็นผู้รับการกระทำ

ข้อ	ประโยค	คำช่วยกริยาที่ขีดเส้นใต้ แสดงความหมายอย่างไร
๑	เขา <u>ได้</u> ทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว	
๒	ผม <u>กำลัง</u> ทำการบ้านอยู่ เลยไม่ได้ไปช่วยแม่ทำงานบ้าน	
๓	เที่ยงวันนี้ <u>แดดคง</u> ร้อนจ้าแน่ ๆ	
๔	น้องชาย <u>ถูก</u> แม่ดุเพราะดื้อ	
๕	ฉัน <u>จะ</u> ไปหาพ่อที่นครปฐมในวันพรุ่งนี้	
๖	รถของพ่อ <u>โดน</u> รถคันนั้นเฉี่ยวเอา	
๗	เขา <u>ถูก</u> เชิญเป็นประธานในพิธีมงคลสมรส	
๘	นาฬิกา <u>เพิ่ง</u> ตาย	
๙	คุณ <u>ตามัก</u> กินผลไม้หลังจากรับประทานข้าวเสร็จ	
๑๐	คุณ <u>ต้อง</u> รู้จักผิดชอบชั่วดีนะ ไม่ใช่จะทำอะไรตามใจ	

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

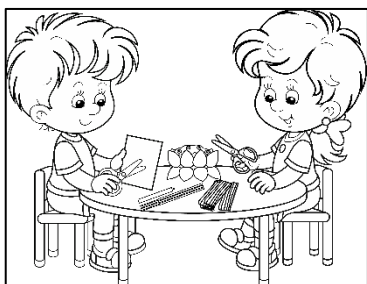
ตอนที่ ๒ การแต่งประโยคโดยใช้คำช่วยกริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากรูปภาพ โดยต้องมีคำช่วยกริยาปรากฏอยู่ในประโยคด้วย

ประโยคที่ ๑

.....
แสดงความหมาย.....

ประโยคที่ ๒

.....
แสดงความหมาย.....

ประโยคที่ ๓

.....
แสดงความหมาย.....

ประโยคที่ ๔

.....
แสดงความหมาย.....

ประโยคที่ ๕

.....
แสดงความหมาย.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำช่วยกริยา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์คำช่วยกริยา

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาประโยค แล้วนำหมายเลขของชนิดของคำช่วยกริยาไปเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องและเหมาะสม

- (๑) แสดงความหมายบอกกาลเวลาว่าเป็นอดีตหรืออนาคต
 (๒) แสดงความหมายว่าเกิดเหตุการณ์อยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง, เป็นประจำ, เพิ่งสิ้นสุดไป
 (๓) แสดงความหมายการคาดคะเน, ขอร้อง, บังคับ
 (๔) แสดงความหมายการเป็นผู้รับการกระทำ

ข้อ	ประโยค	คำช่วยกริยาที่ขีดเส้นใต้ แสดงความหมายอย่างไร
๑	เขา <u>ได้</u> ทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว	๑
๒	ผม <u>กำลัง</u> ทำการบ้านอยู่ เลยไม่ได้ไปช่วยแม่ทำงานบ้าน	๒
๓	เที่ยงวันนี้ <u>คง</u> ร้อนจ้าแน่ ๆ	๓
๔	น้องชาย <u>ถูก</u> แม่ดุเพราะดื้อ	๔
๕	ฉัน <u>จะ</u> ไปหาพ่อที่นครปฐมในวันพรุ่งนี้	๑
๖	รถของพ่อ <u>โดน</u> รถคันนั้นเฉี่ยวเอา	๔
๗	เขา <u>ถูก</u> เชิญเป็นประธานในพิธีมงคลสมรส	๔
๘	นาฬิกา <u>เพิ่ง</u> ตาย	๒
๙	คุณตามักกินผลไม้หลังจากรับประทานข้าวเสร็จ	๒
๑๐	คุณ <u>ต้อง</u> รู้จักผิดชอบชั่วดีนะ ไม่ใช่จะทำอะไรตามใจ	๓

ตอนที่ ๒ การแต่งประโยคโดยใช้คำช่วยกริยา

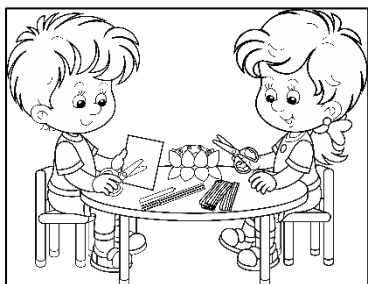
คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากรูปภาพ โดยต้องมีคำช่วยกริยาปรากฏอยู่ในประโยคด้วย

ประโยคที่ ๑

รถของพี่ชายโดนชนท้ายกลางถนน

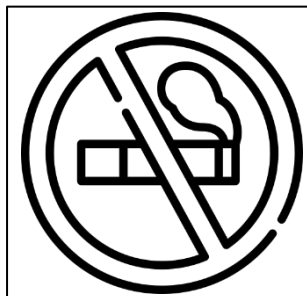
แสดงความหมายการเป็นผู้รับการกระทำ

ประโยคที่ ๒

เด็ก ๆ กำลังประดิษฐ์กระทงอย่างประณีต

แสดงความหมายเกิดเหตุการณ์อยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง

ประโยคที่ ๓

โปรดงดสูบบุหรี่ในสถานที่ราชการ

แสดงความหมายการขอร้อง

ประโยคที่ ๔

เย็นวันนี้ฝนตกแรงแน่ ๆ

แสดงความหมายการคาดคะเน

ประโยคที่ ๕

น้ำชาয়มักออกไปวิ่งที่สวนสาธารณะ

แสดงความหมายเกิดเหตุการณ์เช่นนี้อยู่เป็นประจำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำวิเศษณ์ เป็นคำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา และเป็นส่วนหลักของวิเศษณ์ช่วยให้ใจความของประโยคชัดเจนขึ้น การใช้คำวิเศษณ์อย่างถูกต้อง จะทำให้สื่อความหมาย และขยายความได้ชัดเจนมากขึ้น

๓. สาระการเรียนรู้

- คำวิเศษณ์

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำวิเศษณ์

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำวิเศษณ์ โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์

หน่วยที่ ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้
เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
เรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำวิเศษณ์ โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำวิเศษณ์ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนอ่านและสังเกตประโยคต่อไปนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>“ฉันทัวเราะ” “ฉันทัวเราะดัง” “น้องคลาน” “น้องคลานช้า”</p> </div> <p>๒. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : ประโยคข้างขามีความแตกต่างกันอย่างไร - ครู : นักเรียนคิดว่าคำที่อยู่ข้างหลังกริยาทำหน้าที่อะไร - ครู : คำว่า “ดัง” และ คำว่า “ช้า” ทำให้ประโยคมีความพิเศษอย่างไร <p>๓. ครูพูดว่า คำที่อยู่ข้างหลังที่ทำหน้าที่ขยายกริยานั้น คือ คำวิเศษณ์ ซึ่งตั้งที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ต่อไปนี้</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันสังเกตประโยค</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>“ฉันทัวเราะ” “ฉันทัวเราะดังมาก” “น้องคลาน” “น้องคลานช้า”</p> </div> <p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ประโยคข้างไม่มีคำขยาย แต่ประโยคขามีคำขยาย - นักเรียน : ทำหน้าที่ขยายคำกริยา ซึ่งคำว่า “ดัง” ทำหน้าที่ขยายคำว่า “หัวเราะ” และคำว่า “ช้า” ทำหน้าที่ขยายคำว่า “คลาน” - นักเรียน : ทำให้ประโยคมีความชัดเจนมากขึ้น <p>๓. นักเรียนเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แถบประโยค</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๘</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำวิเศษณ์</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๒๕ นาที) ๑. ครูนำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับคำที่ทำหน้าที่ขยาย ด้วยคำถาม ดังนี้ - ครู : นักเรียนคิดว่า คำขยาย ที่นักเรียนรู้จักนั้น ทำหน้าที่ขยายคำใดบ้าง ๒. ครูพูดว่า คำขยายที่นักเรียนรู้จักกันนั้น เรียกว่า “คำวิเศษณ์” ซึ่งคำวิเศษณ์มีหน้าที่ขยายคำให้คำนั้น ๆ หรือประโยคมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ๓. ครูตั้งคำถามชวนคิดว่า - ครู : นักเรียนทราบความหมายของคำวิเศษณ์หรือไม่ อย่างไร - ครู : ใครสามารถบอกความหมายของคำวิเศษณ์ให้เพื่อน ๆ ฟังได้บ้าง ๔. ครูกำหนดบทบาทให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายความรู้เกี่ยวกับคำวิเศษณ์	๑. นักเรียนร่วมกันสนทนากับครูเกี่ยวกับคำที่ทำหน้าที่ขยาย - นักเรียน : ขยายคำนาม ขยายคำสรรพนาม ขยายคำกริยา เป็นต้น ๒. นักเรียนร่วมสนทนากับครูเกี่ยวกับคำวิเศษณ์และบันทึกประเด็นสำคัญลงในสมุด ๓. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เช่น - นักเรียน : ทราบ/ไม่ทราบ - นักเรียน : ผมครับ/หนูค่ะ ๔. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้เกี่ยวกับเรื่องคำวิเศษณ์	- ใบความรู้ที่ ๘ คำวิเศษณ์		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ชนิดของคำวิเศษณ์ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า คำวิเศษณ์มีกี่ชนิด อะไรบ้าง</p> <p>๖. ครูบอกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์ จากนั้นช่วยกันสรุปเกี่ยวกับชนิดของคำวิเศษณ์</p> <p>๗. ครูสุ่มเรียกนักเรียนประมาณ ๒ กลุ่มเพื่อออกมาสรุปความรู้ เรื่อง คำวิเศษณ์</p> <p>๘. ครูเสนอแนะความรู้ เรื่อง คำวิเศษณ์ เพิ่มเติมให้นักเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันว่าคำวิเศษณ์คืออะไรและมีทั้งหมด ๔ ชนิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำวิเศษณ์สามัญ - คำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ - คำวิเศษณ์แสดงคำถาม - คำวิเศษณ์บอกเวลา 	<p>๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : อาจจะตอบตามความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของตนเอง</p> <p>๖. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์ จากนั้นช่วยกันสรุปเกี่ยวกับชนิดของคำวิเศษณ์</p> <p>๗. นักเรียนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มออกมานำเสนอการสรุปความรู้ เรื่อง คำวิเศษณ์ หน้าชั้นเรียน</p> <p>๘. นักเรียนฟังครูเสนอแนะ เรื่อง คำวิเศษณ์ และสนทนาร่วมกันกับครู</p>	- ใบความรู้ที่ ๘ คำวิเศษณ์		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๙. ครูยกตัวอย่างประโยค และเว้นช่องว่างไว้ให้นักเรียนช่วยกันเติมคำวิเศษณ์ให้ถูกต้องและมีความหมายชัดเจน มีตัวอย่าง เช่น</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <ul style="list-style-type: none"> - นกเขาบิน..... - วันนี้รถติด..... - นื่องนอนหลับ..... - เขาเป็นคนซี้กั่วงลมาก..... - ฝนตกใส่ตัวเขาจนเปียก..... - เขาเหลาดินสอแหลม..... -สัตว์ป่าจึงทยอยสูญพันธุ์ -จึงไม่ยอมเปิดเผยความจริง -ร้านค้าสวนใหญ่ปิดหมดแล้ว - เขาจะเดินทางไปเที่ยวทะเล..... </div> <p>๑๐. ครูเฉลยคำตอบ และพานักเรียนสรุปการทำกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการทำใบงาน</p>	<p>๙. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำวิเศษณ์ เพื่อมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องและมีความหมายชัดเจน</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <ul style="list-style-type: none"> - นกเขาบิน..... - วันนี้รถติด..... - นื่องนอนหลับ..... - เขาเป็นคนซี้กั่วงลมาก..... - ฝนตกใส่ตัวเขาจนเปียก..... - เขาเหลาดินสอแหลม..... -สัตว์ป่าจึงทยอยสูญพันธุ์ -จึงไม่ยอมเปิดเผยความจริง -ร้านค้าสวนใหญ่ปิดหมดแล้ว - เขาจะเดินทางไปเที่ยวทะเล..... </div> <p>๑๐. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบ และสรุปการทำกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการทำใบงาน</p>	- แลบบัตร		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์					
หน่วยที่ ๓		ชื่อหน่วยการเรียนรู้		รหัสวิชา	รายวิชา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต		ท๑๖๑๐๑	ภาษาไทย
		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์ และชี้แจงการทำกิจกรรม</p> <p>๒. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปความรู้ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ โดยการตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ใดในประโยค - ครู : ในชีวิตประจำวันนักเรียนใช้คำวิเศษณ์ใดในการสื่อสารบ้าง - ครู : การใช้คำวิเศษณ์ในการสื่อสารมีประโยชน์อย่างไร 	<p>๑. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานและตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา และเป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี - นักเรียน : คำวิเศษณ์สามัญ คำวิเศษณ์คำถาม และคำวิเศษณ์บอกเวลา ส่วนคำวิเศษณ์ขยายเฉพาะไม่ค่อยใช้ - นักเรียน : ทำให้ประโยคมีความหมายชัดเจนขึ้น 	<p>- ใบงานที่ ๘ คำวิเศษณ์</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
- ๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำวิเศษณ์
- ๔) บัตรคำ/แถบประโยค

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การทำใบงานที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ได้	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำวิเศษณ์	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำวิเศษณ์	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำวิเศษณ์ โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำวิเศษณ์	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่คำวิเศษณ์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำวิเศษณ์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ได้ ถูกต้องทั้งหมดและ ครบถ้วน	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำวิเศษณ์ไม่ ถูกต้อง
๒. การจำแนกชนิด ของคำวิเศษณ์	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ชื่อ	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ๔ ชื่อ	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ๓ ชื่อ	จำแนกชนิดของคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ชื่อ
๓. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ชื่อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง ๔ ชื่อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง ๓ ชื่อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำวิเศษณ์ได้ ถูกต้อง ๑ - ๒ ชื่อ
๔. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๕ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๐ นาที	ส่งงานช้ากว่าเวลา ๑๕ นาที
๕. บอกประโยชน์ ของการเรียนรู้เรื่อง คำวิเศษณ์	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ วิเศษณ์ได้ถูกต้อง	-	-	บอกประโยชน์ของ การเรียนรู้เรื่องคำ วิเศษณ์ไม่ได้เลย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำวิเศษณ์ คือ คำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา และเป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี คำวิเศษณ์ซึ่งเป็นส่วนประกอบของวิเศษณ์วลี มักปรากฏหลังหน่วยกริยา หากเป็นคำกริยากรรมหรือคำกริยาคุณศัพท์ คำวิเศษณ์มักปรากฏหลังคำกริยาโดยตรง

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๕: ๔๑-๔๕) แบ่งคำวิเศษณ์ออกเป็น ๔ ชนิด ได้แก่

ชนิดของคำวิเศษณ์

๑) **คำวิเศษณ์สามัญ** คือ คำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยาโดยทั่วไป เช่น

- วันนี้อากาศดีจัง	- เขามาตรงเวลาที่เดียว
- นอนนอนแล้ว	- แม่บ้านทำกับข้าวเอง

๒) **คำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ** คือ คำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยาคำใดคำหนึ่งโดยเฉพาะคำวิเศษณ์ประเภทนี้จะแสดงลักษณะเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งของคำกริยา เช่น

- แดงแจ๋	- เปียกซก
- อ้วนตะลุกปุก	- กัดฟันกรอด ๆ

นอกเหนือจากนั้นบางสำนวนทำหน้าที่เดียวกับคำวิเศษณ์ จัดเป็นคำวิเศษณ์ด้วย เช่น

- พุดน้ำไหลไฟดับ	- ทำงานหามรุ่งหามค่ำ

๓) **คำวิเศษณ์แสดงคำถาม** คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงคำถามเกี่ยวกับการกระทำ ว่ากระทำไปเพราะเหตุผลอะไรหรือเพื่อวัตถุประสงค์อะไร กระทำลงไปแล้วกี่ครั้ง กระทำไปลักษณะใด

- ทำไมสัตว์ป่าหลายชนิดจึงสูญพันธุ์	- อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้อย่างไร
- เหตุใดจึงไม่แจ้งข่าวล่วงหน้า	- เขาจะมาหาเราเมื่อไร

๔) **คำวิเศษณ์บอกเวลา** เป็นคำวิเศษณ์ที่ใช้เพื่อบ่งบอกเวลาที่เกิดเหตุการณ์หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่คำว่า กลางวัน กลางคืน คำ ๆ เช้า ๆ พุธนี้ มะรืนนี้ ตะกี้ ฯลฯ เช่น

- คำ ๆ เราก็ตัดต่อเขาได้	- เราตัดต่อเขาได้คำ ๆ
- ตะกี้ใครโทรศัพท์มา	- ใครโทรศัพท์มาตะกี้

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกคำวิเศษณ์และชนิดของคำวิเศษณ์จากประโยคที่กำหนด จากนั้นแต่งประโยคจากคำวิเศษณ์ที่กำหนดให้ พร้อมบอกชนิดของคำวิเศษณ์นั้นด้วย

วิเศษณ์สามัญ	วิเศษณ์ขยายเฉพาะ	วิเศษณ์แสดงคำถาม	วิเศษณ์บอกเวลา
--------------	------------------	------------------	----------------

ข้อ	ประโยค	คำวิเศษณ์	ชนิดของคำวิเศษณ์
๑	ตอนดึกร้านค้าต่าง ๆ ไม่ค่อยเปิดหรอก		
๒	เรามีวิธีช่วยให้บ้านเมืองสะอาดได้อย่างไร		
๓	ปรีชาพลเป็นคนที่ทำงานเก่ง		
๔	เด็กทารกกำลังคลานกระดืบ ๆ		
๕	ตำรวจจับผู้ต้องหาได้โดยละม่อม		

ข้อ	ประโยค	คำวิเศษณ์	ชนิดของคำวิเศษณ์
๑		เพราะเหตุใด	
๒		แรง	
๓		พຽงนี้	
๔		น้อย	
๕		แล้ว	

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำวิเศษณ์
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกคำวิเศษณ์และชนิดของคำวิเศษณ์จากประโยคที่กำหนด จากนั้นแต่งประโยคจากคำวิเศษณ์ที่กำหนดให้ พร้อมบอกชนิดของคำวิเศษณ์นั้นด้วย

วิเศษณ์สามัญ	วิเศษณ์ขยายเฉพาะ	วิเศษณ์แสดงคำถาม	วิเศษณ์บอกเวลา
--------------	------------------	------------------	----------------

ข้อ	ประโยค	คำวิเศษณ์	ชนิดของคำวิเศษณ์
๑	ตอนดึกร้านค้าต่าง ๆ ไม่ค่อยเปิดหรอก	ตอนดึก	วิเศษณ์บอกเวลา
๒	เรามีวิธีช่วยให้บ้านเมืองสะอาดได้อย่างไร	อย่างไร	วิเศษณ์แสดงคำถาม
๓	ปรีชาพลเป็นคนที่ทำงานเก่ง	เก่ง	วิเศษณ์สามัญ
๔	เด็กทารกกำลังคลานกระดืบ ๆ	กระดืบ	วิเศษณ์ขยายเฉพาะ
๕	ตำรวจจับผู้ต้องหาได้โดยละม่อม	โดยละม่อม	วิเศษณ์สามัญ

ข้อ	ประโยค	คำวิเศษณ์	ชนิดของคำวิเศษณ์
๑	<u>เพราะเหตุใด</u> สัตว์ป่าหลายชนิดจึงสูญพันธุ์	เพราะเหตุใด	วิเศษณ์แสดงคำถาม
๒	วันนี้ฝนพายุฝนกระหน่ำแรง <u>มาก</u>	มาก	วิเศษณ์สามัญ
๓	แม่จะเดินทางไปอุทยาน <u>พรุ่งนี้</u>	พรุ่งนี้	วิเศษณ์บอกเวลา
๔	<u>ทำไม</u> ต้องใช้กำลังตัดสินปัญหาด้วย	ทำไม	วิเศษณ์แสดงคำถาม
๕	เขาทำการบ้านเสร็จ <u>แล้ว</u>	แล้ว	วิเศษณ์สามัญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำที่เกี่ยวกับจำนวน เป็นคำที่หมายถึงจำนวน แสดงลำดับ ซึ่งปรากฏอยู่หน้าและหลังของคำบอกจำนวน รวมถึงคำบอกกำหนด เป็นคำที่ขยายนามที่อยู่ตำแหน่งสุดท้ายในนามวลี บอกความชี้เฉพาะและไม่ชี้เฉพาะ การเข้าใจทั้งสองเรื่องนี้จะทำให้สามารถเข้าใจประโยคและสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกลักษณะของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและคำบอกกำหนด

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิด ของคำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน และคำบอกกำหนด โดย นำไปปรับใช้ในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกลักษณะของคำที่ เกี่ยวข้องกับจำนวนและคำ บอกกำหนดได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกชนิดของคำที่ เกี่ยวข้องกับจำนวนและคำ บอกกำหนดได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูขออาสาสมัครตัวแทนนักเรียนออกมาแสดง บทบาทสมมติ เป็นลูกค้าและแม่ค้า <u>บทพูด</u> แม่ค้า : สวัสดีจ้า เอาอะไรหรือจ๊ะ ลูกค้า : เอาส้มโอ ๒ ลูก, แดงโม ๑ ลูก ค่ะ แม่ค้าคะ แดงโมเอาลูกนี้คะ แม่ค้า : นี่จ๊ะ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ลูกค้า : ไปก่อนนะ วันหลังจะมาใหม่คะ แม่ค้า : ขอบคุณจ้า</p> <p>๒. ครูนำนักเรียนสนทนาเพื่อสรุปกิจกรรมบทบาท สมมติ ด้วยคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : การที่แม่ค้าจัดของให้ลูกค้าได้ถูกต้องตาม ความต้องการนั้น เป็นเพราะอะไร</p> <p>๓. ครูสนทนาว่า คำว่า “๒ ลูก” และ “๑ ลูก” นั้น เป็นคำที่บอกจำนวน และคำว่า “นี่” เป็นการบอก กำหนดความชี้เฉพาะ จากนั้นแจ้งนักเรียนว่าวันนี้ จะเรียนเรื่อง คำบอกจำนวนและคำบอกกำหนด</p>	<p>๑. ตัวแทนนักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติ เป็นลูกค้าและแม่ค้า ดังนี้</p> <p><u>บทพูด</u> แม่ค้า : สวัสดีจ้า เอาอะไรหรือจ๊ะ ลูกค้า : เอาส้มโอ ๒ ลูก, แดงโม ๑ ลูก ค่ะ แม่ค้าคะ แดงโมเอาลูกนี้คะ แม่ค้า : นี่จ๊ะ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ลูกค้า : ไปแล้วนะคะ แม่ค้า : ขอบคุณจ้า</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เพราะลูกค้าบอกจำนวนของส้มโอ และแดงโมชัดเจนว่าต้องการกี่ลูก</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันสนทนากับครูและเข้าสู่เนื้อหา ในบทเรียน</p>	<p>๑. คำถาม ๒. บทบาทสมมติ ๓. บัตรคำ ๔. แถบประโยค ๕. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๙	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกต พฤติกรรมการ ของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ จำแนกชนิดคำที่ เกี่ยวกับจำนวน/ คำบอกกำหนด</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติกรรมการ ของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การจำแนกชนิด ของคำที่เกี่ยวกับ จำนวนและคำ บอกกำหนด</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเปิดประเด็นความคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักคำที่เกี่ยวกับจำนวนหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักคำบอกกำหนดหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนอภิปรายความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับความหมายของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด จากใบความรู้ที่ ๙</p> <p>๓. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนพูดสรุปความหมายของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด</p> <p>๔. จากนั้น ครูสรุปความรู้คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด ให้นักเรียนฟัง และสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับชนิดของคำทั้งสอง</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบจากประสบการณ์ของตนเอง เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่</p> <p>- นักเรียน : ตอบจากประสบการณ์ของตนเอง เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่</p> <p>๒. นักเรียนอภิปรายความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับความหมายของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด จากใบความรู้ที่ ๙</p> <p>๓. ตัวแทนนักเรียนพูดสรุปความหมายของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด</p> <p>๔. นักเรียนฟังครูสรุปความรู้คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด และจดบันทึกประเด็นสำคัญ</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๙ คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด ว่านักเรียนจะต้องอ่านประโยคที่กำหนดให้เข้าใจก่อน จากนั้นจึงวิเคราะห์ว่าประโยคนั้นมีคำชนิดใดปรากฏอยู่</p> <p>๑.๑ คำที่เกี่ยวกับจำนวน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำบอกจำนวน - คำบอกลำดับ - คำหน้าจำนวน - คำหลังจำนวน <p>๑.๒ คำบอกกำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ - คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงานและให้เพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>๓. ครูพานักเรียนช่วยกันสรุปการทำกิจกรรมและบอกประโยชน์ที่ได้จากการทำใบงานที่ ๙</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดว่าจะต้องทำอะไรให้ถูกต้อง จากนั้นเริ่มทำกิจกรรมได้</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานและช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันสรุปการทำกิจกรรมและบอกประโยชน์ที่ได้จากการทำกิจกรรม</p>	<p>- ใบงานที่ ๙ คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าการเรียน เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนนั้น ยากหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้จากการเรียนเรื่องนี้ไปปรับใช้อย่างไร</p> <p>๒. ครูสรุปบทเรียนบนหน้าจอให้นักเรียนฟังอีกครั้ง เพื่อย้ำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ยาก/ไม่ยาก โดยระบุเหตุผลตามความคิดเห็นของนักเรียน</p> <p>- นักเรียน : พูดสื่อสารโดยใช้คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดในชีวิตประจำวันให้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความชัดเจนในสิ่งที่เราคิดและพูด</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูสรุปบทเรียนอีกครั้ง และย้ำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ถูกต้อง</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
- ๒) ใบงานที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
- ๔) บัตรคำ/แถบประโยค
๕. บทบาทสมมติ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนดได้	- ประเมินการจำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด	- แบบประเมินการจำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่องคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินการจำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด	- แบบประเมินการจำแนกชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของคำที่เกี่ยวกับ จำนวนและคำบอก กำหนด	บอกความหมาย ของคำที่เกี่ยวกับ จำนวนและคำบอก กำหนดได้ถูกต้อง ครบถ้วน	บอกความหมาย ของคำที่เกี่ยวกับ จำนวนและคำบอก กำหนดได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	บอกความหมาย ของคำที่เกี่ยวกับ จำนวนและคำบอก กำหนดได้ถูกต้อง เป็นเพียงบางส่วน	บอกความหมาย ของคำที่เกี่ยวกับ จำนวนและคำบอก กำหนดไม่ได้ถูกต้อง
๒. ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวกับจำนวน	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวกับจำนวนได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวกับจำนวนได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวกับจำนวนได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	ระบุชนิดของคำที่ เกี่ยวกับจำนวนได้ ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๓. ระบุชนิดของคำ บอกกำหนด	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	ระบุชนิดของคำ บอกกำหนดได้ ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๔. การแต่งประโยค คำที่เกี่ยวกับจำนวน	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวกับ จำนวนได้ถูกต้อง ครบทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวกับ จำนวนได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวกับ จำนวนได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำที่เกี่ยวกับ จำนวนได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ
๕. การแต่งประโยค คำบอกกำหนด	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้องครบทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้อง เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้อง เพียง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดย มีคำบอกกำหนด ได้ถูกต้อง เพียง ๑-๒ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

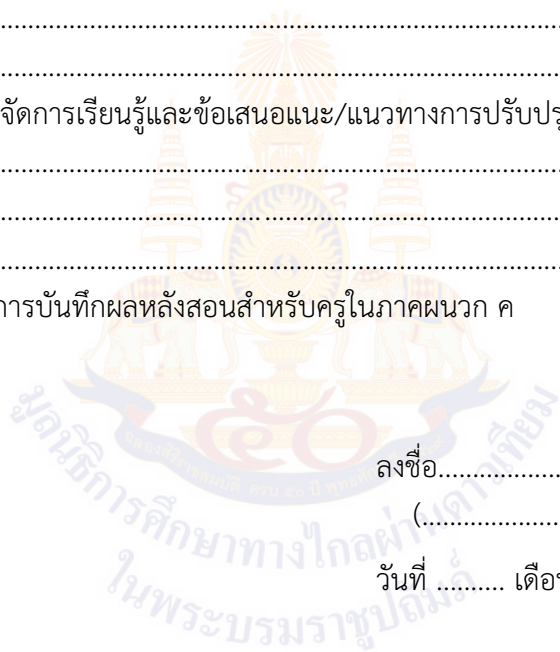
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของคำที่เกี่ยวกับจำนวน

คำที่เกี่ยวกับจำนวน แบ่งเป็น ๔ ชนิดย่อย ได้แก่ คำบอกจำนวน คำบอกลำดับ คำหน้าจำนวน และคำหลังจำนวน

ชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวน

๑) **คำบอกจำนวน** คือคำที่มีความหมายถึงจำนวน เช่น ๑ ๒ ๓ ฯลฯ ทุก หลาย ก็ บาง ครึ่ง ฯลฯ มักปรากฏหน้าคำลักษณนาม หน้าคำนาม หรือหลังคำกริยาที่ต้องเติมเต็ม ตัวอย่างเช่น

- เราจะซื้อหนังสือ ๒ เล่ม
- สามพรานอาสาล่าช้างที่ตมนี้
- ๑๓ ทหารเสื่อออกรบด้วยกัน ตาย ๗ รอด ๖

๒) **คำบอกลำดับ** คือคำที่แสดงลำดับ ได้แก่ คำบอกจำนวนประเภทตัวเลขที่ปรากฏกับคำว่า ที่ เช่น ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ฯลฯ และคำว่า หนึ่ง (ออกเสียงว่า นึ่ง) เดียว แรก สุดท้าย หน้า หลัง กลาง ที่โหล บัวย รั้งท้าย

๓) **คำหน้าจำนวน** คือคำที่ปรากฏอยู่หน้าคำบอกจำนวน และมักมีคำลักษณนามตาม คำหน้าจำนวนจะขยายความหมายของคำบอกจำนวนอีกทีหนึ่ง เช่น อีก สัก ตั้ง ทั้ง เพียง ประมาณ เกือบ ราว เกือบ ๆ ราว ๆ กว่า ฯลฯ

- เราจะซื้อเสื้ออีก ๒ ตัว
- สมฤทัยมีลูกตั้ง ๔ คน

๔) **คำหลังจำนวน** คือคำที่ปรากฏอยู่หลังคำบอกจำนวน อาจปรากฏอยู่หน้าหลังหลังคำลักษณนามก็ได้ เช่น กว่า เศษ พอดี ถ้วน เป็นต้น

- มีคนมาชุมนุมพันกว่าคน
- เขาต้องการซื้อผ้าสามหลาเศษ
- ไก่ตัวนี้หนัก ๒ กิโลพอดี
- เราต้องจ่ายค่าน้ำประปา ๘๐๐ บาทถ้วน

ความหมายของคำบอกกำหนด

คำบอกกำหนด คือ คำขยายนามที่อยู่ในตำแหน่งสุดท้ายในนามวลี แบ่งได้เป็น ๒ ชนิดย่อย ได้แก่

ชนิดของคำบอกกำหนด

๑) **คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ** คือคำขยายนามเพื่อกำหนดชี้เฉพาะว่าคำนามนั้นอยู่ใกล้หรือไกล คำบอกกำหนดจะเป็นคำที่อยู่ตำแหน่งสุดท้ายของนามวลีเสมอ มีจำนวน ๘ คำ ได้แก่ **นี่ นั้น โน่น นู่น** และ **นี่ นั้น โน่น นู่น**

- นิยาย**นี้**ใครเป็นคนแต่ง
- เสื่อ**นั้น**ยังไม่ได้ซัก
- ต้นไม้**นู่น**มีอีกาอยู่เยอะ
- เสื่อตัว**โน่น**ราคาแพง

๒) **คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ** คือคำขยายนามที่ไม่ระบุระยะใกล้ไกล และไม่ระบุแน่ชัดหรือเจาะจงว่าเป็นผู้ใด ชื่นใด ตัวใด เป็นต้น เช่น **อื่น อื่น ๆ นานา ต่าง ๆ ต่าง ๆ นานา ไต ไท**

- รถ**อื่น**เข้าอู่หมด / รถคัน**อื่น**เข้าอู่หมด
- ของ**อื่น ๆ** มีคนจองแล้วทั้งนั้น / ของ**ชั้นอื่น ๆ** มีคนจองหมดแล้วทั้งนั้น

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยมีคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด แล้วขีดเส้นใต้คำทั้งสองชนิดนี้ให้ถูกต้อง พร้อมระบุชนิดของคำที่ขีดเส้นใต้นั้น ๆ ด้วย

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวน
	ตัวอย่าง เธอคือ <u>ที่หนึ่ง</u> ในหัวใจของฉัน	คำบอกลำดับ
๑		
๒		
๓		
๔		
๕		

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำบอกกำหนด
	ตัวอย่าง เสื้อตัว <u>นั้น</u> ฉันชอบมากเพราะมันสวย	คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ
๑		
๒		
๓		
๔		
๕		

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยมีคำที่เกี่ยวกับจำนวนและคำบอกกำหนด แล้วขีดเส้นใต้คำทั้งสองชนิดนี้ให้ถูกต้อง พร้อมระบุชนิดของคำที่ขีดเส้นใต้นั้น ๆ ด้วย

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำที่เกี่ยวกับจำนวน
๑	เราจะซื้อหนังสือ ๒ เล่ม	คำบอกจำนวน
๒	เขาต้องการซื้อผ้าสามหลา <u>เศษ</u>	คำหลังจำนวน
๓	๑๓ ทหารเสื่อออกรบด้วยกัน ตาย ๗ รอด ๖	คำบอกจำนวน
๔	สมุททัยมีลูก <u>ตั้ง</u> ๔ คน	คำหน้าจำนวน
๕	ฉันจะรักคุณเป็นคน <u>สุดท้าย</u>	คำบอกลำดับ

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำบอกกำหนด
๑	นิยาย <u>นี้</u> ใครเป็นคนแต่ง	คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ
๒	เสื่อนั้น <u>ยัง</u> ไม่ได้ซัก	คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ
๓	รถคัน <u>อื่น</u> เข้าอุ้มหมด	คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ
๔	ต้นไม้ <u>นั้น</u> มีอีกาอยู่เยอะ	คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ
๕	สวน <u>นี้</u> มีพันธุ์ไม้นานาชนิด	คำบอกกำหนดไม่ชี้เฉพาะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณกรรมและวรรณคดี

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ใน
ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านนิทานเสริมปัญญา เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคุณค่าและข้อคิดของเรื่อง โดยแนวคิดของนิทานจะเป็นเรื่องที่เตือนสติและเสริมปัญญาให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านควรเข้าใจเรื่อง จับใจความ และสรุปเรื่อง ตลอดจนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน (อธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน)

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- เขียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

๑. เห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่าน

๒. นำข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด คติวิเคราะห์คุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่าน และนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์คุณค่าของ นิทานพื้นบ้านที่อ่าน และ นำข้อคิดไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอธิบาย คุณค่าของเรื่องที่อ่านได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนอธิบายคุณค่าของ นิทานพื้นบ้านที่อ่านได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>๑. เห็นคุณค่าของนิทาน พื้นบ้านที่อ่าน</p> <p>๒. นำข้อคิดจากนิทาน พื้นบ้านที่อ่านไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำข้อความที่ตัดตอนมาจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง “หลวิชัยคาวิ” มาให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน ดังนี้</p> <p>“แม่โคจึงยอมให้ลูกเสือกินนมจนอิ่ม ลูกเสือ รู้สึกซาบซึ้งในบุญคุณของโคแม่ลูกทั้งสอง จึงเอ่ย ปากชวนให้ไปอยู่ด้วยกัน โดยจะถือว่าแม่โคคือแม่ ของตนและลูกโคคือน้อง”</p> <p>๒. ครูถามคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : ข้อความนี้กล่าวถึงอะไร</p> <p>- ครู : ข้อความนี้มีคุณค่าแก่ผู้อ่านอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนได้รับข้อคิดอะไรจากเรื่องนี้บ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิต จริงได้อย่างไร</p> <p>๓. ครูแสดงความคิดเห็นสรุปท้าย จากนั้นเชื่อมโยง เข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอ่านข้อความและแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่ครูกำหนด</p> <p>“แม่โคจึงยอมให้ลูกเสือกินนมจนอิ่ม ลูกเสือรู้สึก ซาบซึ้งในบุญคุณของโคแม่ลูกทั้งสอง จึงเอ่ยปาก ชวนให้ไปอยู่ด้วยกัน โดยจะถือว่าแม่โคคือแม่ของ ตนและลูกโคคือน้อง”</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : กล่าวถึงความเมตตา</p> <p>- นักเรียน : ให้คุณค่าด้านคุณธรรมความเมตตา</p> <p>- นักเรียน : ข้อคิดเกี่ยวกับความรักความเมตตา</p> <p>- นักเรียน : เป็นคนมีเมตตาต่อผู้อื่น</p> <p>๓. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูและเข้าสู่เนื้อหา</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แถบข้อความ</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>ใบงานที่ ๑๐</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกต พฤติกรรมการ ของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ อธิบายคุณค่าของ นิทานพื้นบ้าน เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติกรรมการ ของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การอธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่าน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน เพื่อนำไปสู่การอธิบายคุณค่าของเรื่อง ดังนี้ - ครู : นักเรียนคิดว่านิทานพื้นบ้านที่เราอ่านกันนั้นมีคุณค่าหรือไม่ อย่างไร ๒. ครูกำหนดให้นักเรียนอภิปรายความรู้เกี่ยวกับประเด็น ดังนี้ - ความหมายการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน - หลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายความรู้ตามประเด็นที่กำหนดให้ จากนั้นครูสรุปอีกครั้ง ๔. ครูตั้งคำถามว่า - ครู : นักเรียนคิดว่า ตนเองมีความสามารถในการอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้านได้หรือไม่ อย่างไร - ครู : นักเรียนอยากอธิบายคุณค่านิทานพื้นบ้านเรื่องใดมากที่สุด	๑. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบ โดยอภิปรายภายในกลุ่มของตนเอง - นักเรียน : มี เพราะนิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องที่แฝงคุณค่าและข้อคิดต่าง ๆ ๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้ในกลุ่มตามประเด็นต่อไปนี้ - ความหมายการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน - หลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายความรู้ตามประเด็นที่กำหนดให้ จากนั้นฟังครูสรุปอีกครั้ง ๔. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : สามารถอธิบายได้ เนื่องจากนักเรียนรู้และเข้าใจหลักการอธิบายคุณค่าแล้ว - นักเรียน : จันทโครพ แก้งหน้าม้า ไกรทอง ฯลฯ	- ใบความรู้ที่ ๑๐ อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม “อธิบายคุณค่า...ค้นหาข้อคิด” โดยครูนำบทอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง หลวิชัยคำวี มาให้นักเรียนอ่าน และค้นหาคุณค่าของเรื่อง</p> <p>๖. ครูตั้งคำถาม เพื่อสรุปเรื่องก่อนเข้าสู่การอธิบายข้อคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่อง หลวิชัยคำวี มีตัวละครสำคัญกี่ตัว ใครบ้าง - เรื่อง หลวิชัยคำวี มีการดำเนินเรื่องอย่างไรบ้าง และเรื่องนี้กล่าวถึงอะไรเป็นลำดับแรก - เรื่อง หลวิชัยคำวี มีคุณค่าอย่างไรบ้าง <p>๗. ครูกำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมในบทเรียน โดยครูเกริ่นนำให้นักเรียนเข้าใจว่า การที่นักเรียนจะอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้นั้น นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องนั้นอย่างละเอียดให้เข้าใจ และจับใจความจากเรื่องให้ได้ก่อน จึงค่อยค้นหาคุณค่า และพร้อมบอกข้อคิดของเรื่อง</p>	<p>๕. นักเรียนร่วมกันอ่านนิทาน เรื่อง หลวิชัยคำวี จากนั้นช่วยกันวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิด</p> <p>๖. นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องด้วยประเด็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่อง หลวิชัยคำวี มีตัวละครสำคัญกี่ตัว ใครบ้าง - เรื่อง หลวิชัยคำวี มีการดำเนินเรื่องอย่างไรบ้าง และเรื่องนี้กล่าวถึงอะไรเป็นลำดับแรก - เรื่อง หลวิชัยคำวี มีคุณค่าอย่างไรบ้าง <p>๗. นักเรียนเตรียมตัวทำกิจกรรม และวิเคราะห์คุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่าน</p>	<p>- นิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคำวี</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต

หน่วยที่ ๓

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต โดยให้นักเรียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคารวิ</p> <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามสรุปกิจกรรม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์อะไรบ้างจากการทำกิจกรรมเรื่อง การอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคารวิ</p> <p>๒. ครูสรุปความรู้ในบทเรียนเป็นแผนภาพความคิดในสื่อ Power Point</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต และลงมือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๒. นักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ได้รู้เกี่ยวกับคุณค่าและข้อคิดของของเรื่อง หลวิชัยคารวิ ได้เห็นคุณธรรมของแม่โคในด้านความมีเมตตา และสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่องี่อ่าน และเป็นการพัฒนาชีวิต</p>	<p>- ใบงานที่ ๑๐ อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต</p> <p>๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
- ๒) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
- ๔) แถบข้อความ
๕. บทอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคำวี

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่านได้	- ประเมินการเขียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน	- แบบประเมินการเขียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่าน ๒. นำข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านที่อ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์คุณค่าของนิทานพื้นบ้านที่อ่าน และนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการเขียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน	- แบบประเมินสมรรถนะการเขียนอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่าน	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องครบถ้วน ทุกประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	บอกหลักการ อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่าน ไม่ถูกต้อง
๒. การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน	อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องครบถ้วน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่า ของเรื่องที่อ่าน ไม่ถูกต้อง
๓. การบอกข้อคิด ของเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องทุก ประเด็น	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น เพียงบางส่วน	บอกข้อคิดของเรื่อง ที่อ่านไม่ถูกต้อง
๔. การบอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ถูกต้อง เหมาะสม และสร้างสรรค์	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ อย่างถูกต้อง	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ แต่ยังไม่ถูกต้อง เท่าที่ควร	บอกวิธีการนำ ข้อคิดไปใช้ไม่ ถูกต้อง
๕. เห็นคุณค่าของ เรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ที่อ่านได้ถูกต้อง ครบถ้วน	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ที่อ่านได้ถูกต้องเป็น บางส่วน	ตอบคำถามและ บอกความสำคัญใน การอธิบายคุณค่า ของนิทานพื้นบ้าน ไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม						
		การบอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน				การอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน				การบอกข้อคิดของเรื่องที่อ่าน				การบอกวิธีการนำข้อคิดไปปรับใช้					เห็นคุณค่าของเรื่องที่อ่าน					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
 คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

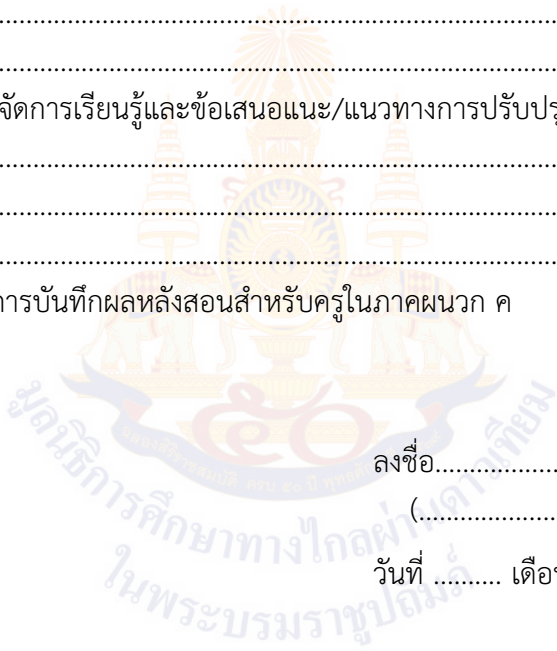
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านนิทาน

การอ่านนิทาน เป็นทั้งการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ส่วนใหญ่มักเป็นการอ่านในใจ เพราะจะต้องจับใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร” เพื่อนำไปสู่การสรุปเรื่อง จากนั้นค้นหาคุณค่าและข้อคิดจากเรื่อง และเขียนสรุปคุณค่าและข้อคิดให้เข้าใจด้วยภาษาของตนเอง

การอ่านนิทานที่บ้านเรื่องหนึ่ง ๆ ควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อพัฒนาตนเอง ในด้านการนำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตอย่างถูกต้องและเหมาะสม หรือจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เพราะการที่ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินจากเนื้อหาที่อ่านนั้น ถือว่าผู้อ่านได้รับคุณค่าจากนิทานที่บ้านเรื่องนั้น ๆ

การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

เป็นการวิเคราะห์ลักษณะดีเด่นในด้านต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน เช่น คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านวรรณศิลป์ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง ถ้อยคำที่แปลกแยกแยะ และแสวงหาเหตุผลเพื่อประเมินคุณค่าของวรรณคดีอย่างมีเหตุผล

การอ่านหนังสือหรือเรื่องต่าง ๆ อย่างพินิจพิเคราะห์จะทำให้ประจักษ์ในคุณค่า ประเทืองปัญญาได้รับประโยชน์หลายประการ รวมทั้งสนุกสนานเพลิดเพลินจากการอ่านยิ่งขึ้นคุณค่าของเรื่องที่อ่านแบ่งกว้าง ๆ ได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑) คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ

คือ การที่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความคิดเพิ่มขึ้น ทำให้มีปัญญาแตกฉานทั้งด้านวิทยาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เท่าทันคนและอื่น ๆ

๒) คุณค่าด้านวรรณศิลป์

คือ ศิลปะในการประพันธ์และความงามทางภาษา เป็นการใช้คำให้เกิดความงาม ความไพเราะทางภาษา ผู้อ่านสามารถซาบซึ้งในความหมายของคำ เห็นภาพเคลื่อนไหว เกิดภาพพจน์จินตนาการตามอารมณ์และความนึกคิดต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกโศกเศร้าสะเทือนใจ โกรธ ตลก ขบขัน เป็นต้น

๓) คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

คือ เรื่องราวที่อ่านจะสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม คติชีวิต คำสั่งสอน คุณธรรมและจริยธรรม ความเป็นอยู่ ประวัติศาสตร์ การเมือง อาหารการกิน สอดแทรกไปกับการดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เกี่ยวกับสังคมในอดีต ช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น และงานเขียนที่ดีจะช่วยจรรโลงสังคมได้ด้วย

๔) คุณค่าด้านการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

คือ ผู้การที่ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดจากวรรณคดีและประสบการณ์จาก เรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

ข้อคิด หมายถึง ประเด็นชวนคิด คติที่เป็นประโยชน์

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เป็นการหาข้อคิดหรือคติสอนใจจากเรื่องที่อ่านนั้น ๆ ว่าเป็นข้อคิดที่เป็นประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การค้นหาข้อคิดจากการอ่านหนังสือต่าง ๆ เช่น การอ่านนิทาน บทความ สารคดี ควรอ่านตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง แล้วทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคำวี

เรื่องย่อ

แม่เสื่อกับลูกเสื่อตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำ วันหนึ่งแม่เสื่อออกไปหากินตามชายป่าจนเพลิน ทั้งลูกเสื่อให้ดอนมอยู่ในถ้ำ ลูกเสื่อจึงออกมารอแม่อยู่หน้าถ้ำด้วยความหิว ขณะนั้นมีแม่โคตัวหนึ่ง กับลูกน้อยเดินผ่านมา ลูกเสื่อก็ร้องวิงวอนขอตีมนมแม่โค แต่แม่โคก็ทำนิ่งเฉยเสีย เพราะเห็นว่า เสื่อกับโคเป็นศัตรูกัน ลูกโคเห็นลูกเสื่ออ่อนวอนแม่ ดังนั้นก็นึกสงสาร จึงพูดขอร้องแม่ให้ช่วยชีวิต ลูกเสื่อไว้ เพราะลูกเสื่อยังเล็กอยู่ แม่โคจึงยินยอมให้ลูกเสื่อกินนมจนอิ่ม

ลูกเสื่อรู้สึกซาบซึ้งในบุญคุณของโคแม่ลูกทั้งสอง จึงเอ่ยปากชวนให้ไปอยู่ด้วยกัน โดยจะถือ ว่าแม่โคคือแม่ของตนและลูกโคคือน้อง แต่แม่โคก็บอกว่ายังไม่ไว้ใจแม่ของเสื่อนัก เกรงว่าอาจจะ มาทำอันตรายตนและลูกได้ ในที่สุดแม่โคก็ยอมรับปากว่าจะอยู่ด้วย ลูกเสื่อก็บอกให้แม่ลูกโคไป ชอนอยู่ในที่แห่งหนึ่ง รอจนกว่าตนได้เจรจากับแม่ก่อน ครั้นแม่เสื่อกลับมา ลูกเสื่อก็ทำที่เป็นตัดพ้อ ต่อว่าแม่เสื่อว่าทอดทิ้งตน หากไม่ได้กินนมของแม่โค ป่านนี้ตนก็คงตายไปแล้ว ฉะนั้นแม่จะต้อง รับปากสัญญากับลูกว่า แม่ต้องช่วยสนองคุณแม่โคตัวนั้น แม่เสื่อก็ยอมทุกอย่าง ลูกก็เอาความไป บอกแม่โคให้ทราบ แล้วพาแม่โคกับลูกไปพบแม่เสื่อ และแม่เสื่อได้กระทำสัตย์สัญญาไว้ว่า แม่เสื่อ จะไม่คิดร้ายต่อแม่โคกับลูก ตั้งแต่นั้นมา เสื่อและโคก็อยู่ร่วมกันในถ้ำเยี่ยงสหายและต่างช่วยกัน เลี้ยงลูกให้แก่กัน เหมือนเป็นลูกของตนเองทั้งสองฝ่าย

แต่โดยแท้จริงแล้ว วิสัยของเสื่อนั้นเป็นสัตว์เหี้ยมโหด ไม่เคยเป็นที่ไว้วางใจของสัตว์อื่น มาก่อนและกับโคแม่ลูกนี้ แม่เสื่อก็มิได้รักใคร่โดยสุจริตใจนัก หากแต่ยังมีลูกเป็นเครื่องผูกพัน กันอยู่ จึงทำดีแต่ภายนอก แต่ในใจครุ่นคิดจะหาทางจัดการโคทั้งสองเป็นอาหารของตนตลอดเวลา ธรรมชาติการออกหากินของเสื่อกับโคนั้นต่างเวลากัน คือแม่เสื่อนั้น ออกหากินตั้งแต่เวลาบ่าย และ กลับมาสู่ถ้ำเวลาจวนสว่าง ส่วนแม่โคนั้นพอดตกเย็นก็กลับถ้ำ ฝ่ายแม่โคนั้นก็ยังไม่ไว้ใจในแม่เสื่อนัก ฉะนั้นเมื่อถึงเวลาออกหากินออกหากินเวลาเช้าครู่จึงพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้ไปทางเดียวกับแม่เสื่อ

ส่วนเวลาที่แม่โคและแม่เสื่อออกไปหากินนั้น ต่างก็ทิ้งลูกของตนไว้ให้อยู่ในถ้ำเป็นเพื่อน หยอกล้อกัน จนนานวันเข้า ทั้งลูกเสื่อและลูกโคก็สนิทสนมดุจพี่น้องร่วมสายโลหิตเดียวกัน อยู่มา วันหนึ่ง ขณะที่แม่โคออกไปหากิน แม่เสื่อก็ถือโอกาสสะกดรอยตามไป และได้เข้าตะครุบแม่โคกิน เป็นอาหาร พอรุ่งขึ้นแม่เสื่อกลับถึงถ้ำ ลูกเสื่อกับลูกโคก็ถามถึงแม่โค แต่แม่เสื่อก็ตอบว่า ตนเองกับ แม่โคออกหากินต่างเวลากัน จึงไม่รู้ว่าแม่โคไปหากินทางไหน ลูกเสื่อกับลูกโคก็สงสัย

ครั้นถึงเวลาบ่าย ลูกสัตว์ทั้งสองจึงชวนกันออกติดตามหาแม่โคในป่า ได้ไปพบซากของแม่โค เหลือจากเสื่อกินอยู่ ไม่ห่างจากถ้ำนัก ก็แน่ใจว่าแม่เสื่อลอบกินแม่โคเสียแล้ว ลูกสัตว์ทั้งสองต่างก็

เสียใจและมีความโกรธแค้นแม่เสียมากที่ไม่ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ จึงคิดว่าแม่เสียควรจะต้องตายตกไปตามกัน เมื่อคิดดังนั้น ลูกสัตว์ทั้งสองก็กลับไปนอนรอในถ้ำ ครั้นแม่เสียกลับมา ลูกเสียกับลูกโคทำเป็นแกล้งหิวนม แม่เสียไม่รู้ทันก็ลงนอนให้นม ทั้งลูกเสียกับลูกโคจึงช่วยกันรุมทำร้ายแม่เสียจนตาย จากนั้นลูกเสียกับลูกโคก็ชวนกันออกจากถ้ำ เพื่อจะไปหาที่อยู่ในที่อื่นต่อไป ครั้นเดินผ่านไปทางหน้าอาศรมของพระฤๅษีคนหนึ่งเข้า พระฤๅษีเห็นสัตว์ทั้งสองซึ่งเคยเป็นศัตรูกัน แต่กลับเดินมาด้วยกัน และคบหากันอย่างสนิทสนม ก็รู้สึกแปลกใจมาก เมื่อได้ถามดูจึงรู้ความจริงทั้งหมด และก็เกิดความเมตตา ถามลูกสัตว์ทั้งสองว่า ถ้าจะซุบให้เป็นมนุษย์จะเอาหรือไม่ เมื่อทั้งสองตอบตกลงพระฤๅษีจึงซุบลูกสัตว์ทั้งสองให้เป็นมนุษย์

ลูกเสียนั้นมีชื่อว่า “หลวิชัย” ส่วนลูกโคนั้นมีชื่อว่า “คาวี” แล้วพระฤๅษีก็อบรมสั่งสอนวิชาคาถาอาคมต่าง ๆ ให้ทั้งสองคนจนแก่กล้า และได้แนะนำทางให้ทั้งสองออกไปเที่ยวหาเกียรติคุณความดี เพื่อความเจริญรุ่งเรืองในอนาคตข้างหน้า ทั้งคาวีและหลวิชัยต่างก็รับฟังและได้ตกลงจะเดินทางไปตามคำแนะนำของพระฤๅษี พระฤๅษีจึงซุบเครื่องอาภรณ์ตกแต่งพร้อมกับพระขรรค์ให้คนละเล่ม แล้วถอดดวงใจคาวีและหลวิชัยบรรจุไว้ในพระขรรค์ เพื่อมิให้ใครฆ่าตาย และกำชับว่าให้รักษาพระขรรค์นี้ไว้ให้ดี อย่าให้ตกไปอยู่ในมือของศัตรู หลวิชัยและคาวีก็ได้ลาพระฤๅษีเดินทางไปตามทิศที่พระฤๅษีบอกให้ มีเมือง ๆ หนึ่งชื่อ “จันทบุรี” เจ้าเมืองชื่อว่า “ท้าวมคธราช” มีมเหสีชื่อ “นางจันทรวดี” มีพระธิดาทรงพระสิริโฉมงามมากชื่อ “ศรีสุตา”

อยู่มาวันหนึ่ง มียักษ์ร้ายมาสิงสถิตอยู่ที่บึงนอกเมือง คอยดักจับคนที่มาตักน้ำในบึงจนชาวบ้านไม่กล้าเหยียบย่างออกไปนอกเมือง ท้าวมคธราชก็จนปัญญาที่จะจัดการหาคนมาปราบยักษ์ตนนี้ได้ เมื่อหลวิชัยและคาวีเดินทางมาถึงเมืองจันทบุรีก็แวะเข้าไปที่บึงคิดว่า จะไปตักน้ำมากินและชำระร่างกาย โดยไม่รู้ว่ายักษ์ร้ายอาศัยอยู่ในบึงนั้น และได้ไปพักอยู่ที่ใต้ต้นไทรต้นหนึ่ง หลวิชัยเหนื่อยอ่อนก็หลับไป แต่คาวีนั้นได้เดินเลียบไปที่ขอบบึง เพื่อจะไปตักน้ำ ยักษ์ซึ่งคอยที่อยู่ก็ปรากฏร่างขึ้น หมายถึงจับคาวีกินเป็นอาหาร จึงเกิดการต่อสู้กันขึ้น คาวีเอาพระขรรค์ฟันถูกยักษ์ตัวขาดตาย แล้วกลับมาเล่าเรื่องไปรบกับยักษ์ให้หลวิชัยฟัง ฝ่ายชาวเมือง ได้เดินมาพบศพยักษ์ก็พากันดีใจ นำความไปกราบทูลท้าวมคธราชให้ทรงทราบ พระองค์ให้ไปสืบดูว่าใครเป็นผู้ฆ่ายักษ์ตาย จะประทานบำเหน็จให้ พวกอำมาตย์ไปพบหลวิชัยและคาวี มีรูปร่างองอาจสง่างามผิดจากชาวเมืองทั่ว ๆ ไปจึงสอบถามดู จนได้ความว่า คาวีคือผู้ฆ่ายักษ์ตาย จึงได้ขอเชิญทั้งสองให้ไปเข้าเฝ้าท้าวมคธราช

ท้าวมคธราชพิจารณาสองกุมารนี้แล้ว เห็นท่วงทีองอาจสง่างามดูราวลูกกษัตริย์ต่างเมืองจึงตรัสถามถึงวงศ์ตระกูลและเรื่องราวต่าง ๆ หลวิชัยก็กราบทูลแต่เพียงว่า ทั้งสองคนเป็นพี่น้องกัน

กำพร้าพ่อแม่ ได้ไปเรียนศิลปศาสตร์จากสำนักพระฤๅษีสำเร็จแล้ว ก็เดินทางกลับเมืองมาพักอยู่ที่ริมบึง คาวีน้องชายลงไปตักน้ำในบึง แล้วพบยักษ์ จึงเกิดการต่อสู้กันขึ้นและคาวีได้ฆ่ายักษ์ตาย ท้าวมครราชได้ฟังดังนั้นทรงพอพระทัยมาก จึงตรัสแก่คาวีว่า เจ้าได้ฆ่ายักษ์ตายครั้งนี้ เสมือนหนึ่งช่วยให้เราและไพร่ฟ้าประชาชนพ้นจากความเดือดร้อน ความดีของเจ้าข้าไม่รู้จะเอาอะไรตอบแทน ข้าขอมอบลูกสาว พร้อมกับตำแหน่งอุปราชให้แก่เจ้า

คาวีกราบทูลว่า น้องไม่ควรจะแสวงหาลาภยศก่อนพี่ชาย และพี่ชายคือหลิวชัยไปพบยักษ์ ก็คงจะฆ่ายักษ์ตายเช่นกัน จึงควรยกความดีนี้ให้แก่หลิวชัย ท้าวมครราชทรงเห็นดีด้วย จึงยกนางศรีสุดาให้แก่หลิวชัย และได้อภิเษกให้เป็นอุปราชอยู่ในเมืองจันทบุรี ในเวลาต่อมา คาวีนั้นก็ได้ไปรำลาพี่ชาย เพื่อออกแสวงหาบ้านเมือง ก่อนจากกันหลิวชัยและคาวีได้เสี่ยงดอกบัวคนละดอก โดยอธิษฐานว่า ถ้าดอกบัวของผู้ใดเหี่ยวแห้งลง แสดงว่าผู้นั้นกำลังจะได้รับอันตราย ให้อีกฝ่ายหนึ่งไปช่วยเหลือ คาวีเดินทางไปถึงเมือง ๆ หนึ่งซึ่งเป็นเมืองร้าง ไม่มีผู้คนก็นึกแปลกใจ จึงเดินขึ้นไปบนปราสาทราชมนเทียร เห็นกลองใบหนึ่ง ลองตีดูก็มีเสียงไม่ก้องกังวานเหมือนกลองทั่วไป จึงเอาพระขรรค์กรีดหนังกลองออก ก็พบหญิงสาวรูปร่างคนหนึ่งนั่งอยู่ข้างใน คาวีจึงช่วยนางออกมาสังเกตเห็นผมของนางงดงามและมีกลิ่นหอมติดกับหญิงอื่น จึงถามถึงเรื่องราวของนาง

นางเล่าว่า นางชื่อ “จันทสุดา” เป็นราชธิดาของ “ท้าวพรหมจักร” แห่งเมือง “จันทนคร” สาเหตุที่นางเข้าไปอยู่ในกลอง ก็เพราะว่ามีนกอินทรีผัวเมียคู่หนึ่ง มาโฉบเอาผู้คนไปกินจำนวนมาก พ่อแม่ของนางจึงซ่อนตัวไว้ในกลอง คาวีได้นำพินมาสูมไฟ นกอินทรีเห็นเข้าจึงบินมาหมายจะกินคนเช่นเคย คาวีเข้าต่อสู้และเอาพระขรรค์ฆ่านกอินทรีตาย คาวีจึงได้เป็นกษัตริย์ปกครองเมืองจันทนคร ครั้นถึงวันสงกรานต์ พระคาวีชวนนางจันทสุดาลงสรงน้ำชำระกายตามประเพณี แล้วเก็บเอาเส้นผมใส่ผอบปล่อยให้ลอยน้ำไป

มีเมือง ๆ หนึ่ง ชื่อ “พัทวิสัย” ซึ่งมี “ท้าวสันนุราช” ทรงเป็นกษัตริย์ปกครองเมือง วันหนึ่งพระองค์เสด็จลงสรงน้ำในแม่น้ำพบผอบลอยน้ำมา เมื่อเปิดผอบก็ทอดพระเนตรเห็นเส้นผมของนางจันทสุดามีกลิ่นหอม ท้าวสันนุราชทรงหลงใหลในกลิ่นผมนั้น ได้ทรงรับสั่งว่า ถ้าใครสามารถนำนางที่ผมหอมนี้มาได้จะมอบสมบัติให้กึ่งหนึ่ง ยายเฒ่าทัตประสาทซึ่งเป็นข้าบริวารท้าวสันนุราชอาสาไปรับตัวนางจันทสุดามาให้ท้าวสันนุราช เมื่อถึงเมืองจันทนครแล้ว ยายเฒ่าในฐานะข้าเก่าของท้าวพรหมจักร ก็ได้ทำที่เข้าไปขออยู่กับนางจันทสุดา โดยทำหน้าที่เป็นผู้คอยรับใช้ ยายเฒ่าทัตประสาท ได้หลอกลวงความลับเกี่ยวกับพระขรรค์ของคาวีจากนางจันทสุดาจนได้ความว่าพระขรรค์เล่มนี้ คาวีได้ถอดหัวใจไว้ในพระขรรค์ เมื่อใดพระขรรค์ถูกไฟไหม้พระคาวีจะต้องตาย ยายเฒ่าได้กราบบังคมทูลให้พระคาวีทำพิธีสงรมุรธาภิเษก (น้ำรดพระเศียรในงานราชาภิเษก) และ

ขณะสร่งน้ำนั้น ยายเฒ่าได้ขอให้พระคาวีถอดพระขรรค์ฝากไว้กับตน เมื่อได้โอกาสเหมาะยายเฒ่า จึงนำพระขรรค์ไปเผาไฟ ทันใดนั้นพระคาวีก็สิ้นพระชนม์ จากนั้นยายเฒ่าได้นำพานางจันทสุดาไป ถวายท้าวสันนุราช แต่ท้าวสันนุราชเข้าใกล้ตัวนางไม่ได้ เพราะตัวนางร้อนดั่งไฟ

ฝ่ายพระหลวิชัยเกิดสังหรณ์ใจ จึงเสด็จไปทอดพระเนตรดอกบัวที่เสีงทลายไว้ เห็นดอกบัว เหี่ยวแห้ง จึงเสด็จออกจากเมืองตามหาพระคาวี เมื่อเสด็จเข้าเมืองจันทนคร ก็ทอดพระเนตรเห็น พระขรรค์ของน้องคาวีอยู่ในกองถ่าน เพียงแต่หมองดำไปเท่านั้น ก็รู้ได้ทันทีว่าน้องคาวีคงยังไม่ตาย เมื่อพบพระคาวีนอนสิ้นสติอยู่ จึงตั้งจิตอธิษฐานขอให้พระอาจารย์ฤๅษีได้มาช่วยชีวิตพระคาวีด้วย พระองค์ทรงขัดพระขรรค์จนเป็นเงาเหมือนเดิม แล้วเอาน้ำชำระล้างจนสะอาด ทันใดนั้นพระคาวี ก็ฟื้นขึ้น เล่าเรื่องให้พระหลวิชัยฟังทุกประการ ทั้งสองพระองค์จึงออกติดตามนางจันทสุดาโดย พระหลวิชัยปลอมเป็นพระฤๅษี ส่วนพระคาวีปลอมเป็นตุ๊กตาเข้าไปอยู่ในยามพระฤๅษี

เมื่อเดินทางถึงเมืองพัทวิสัย ก็มีเสนาออกมาป่าวประกาศหาผู้วิเศษไปชุบตัวท้าวสันนุราช ให้เป็นหนุ่ม พระฤๅษีหลวิชัยจึงอาสาเข้าไปชุบตัว โดยออกอุบายว่าการทำพิธีต้องทำกันเพียง ๒ คน ใช้ม่านกัน ๗ ชั้น พร้อมหลุมสุ่มไฟเป็นกองเพลิงไว้ แล้วให้ท้าวสันนุราชนั่งหันพระพักตร์เข้า กองเพลิงนั้น พิธีก็เริ่มขึ้น โดยพระฤๅษีหลวิชัยได้ผลักรูปปั้นขี้ผึ้งลงไปในกองเพลิง แล้วล้วงเอาพระ คาวีออกมาจากยามมานั่งแทนรูปปั้น ท้าวสันนุราชเห็นก็พอใจมาก จึงนั่งพนมหัตถ์หลับพระเนตร นิ่ง พระฤๅษีหลวิชัยจึงผลักท้าวสันนุราชตกลงไปในกองเพลิงสิ้นพระชนม์ทันที ต่อจากนั้นก็ให้ พระคาวีแต่งเครื่องทรงท้าวสันนุราช พวกสนมกำนัล เหล่าเสนาอำมาตย์ต่างออกมาต้อนรับด้วยความยินดี พระคาวีได้พบกับนางจันทสุดา ทั้งสองต่างเล่าเรื่องราวสู่กันฟังและได้ปกครองเมืองเป็น สุขสืบมา

ที่มา : หนังสือนิทานพื้นบ้านสำหรับเด็กและเยาวชน ชุดที่ ๑ ชุดวรรณคดี

เรียบเรียงโดย รศ.วิเชียร เกษประทุม

ใบบงานที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคาวิ แล้วอธิบายคุณค่าของเรื่องให้ถูกต้อง

อธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง.....

๑) คุณค่าด้านเนื้อหา

.....

.....

.....

๒) คุณค่าด้านวรรณศิลป์

.....

.....

.....

๓) คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

.....

.....

.....

๔) คุณค่าด้านการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตจริง

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อ่านนิทานเสริมปัญญาพัฒนาชีวิต
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคำวี แล้วอธิบายคุณค่าของเรื่องให้ถูกต้อง

อธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน เรื่อง หลวิชัยคำวี

๑) คุณค่าด้านเนื้อหา

- ให้ข้อคิดและคติเตือนใจในการดำเนินชีวิต เป็นพี่น้องต้องพึ่งพาช่วยเหลือกัน
- ให้คุณธรรม เรื่อง ความเมตตาต่อผู้อื่น ดังเช่นตอนที่แม่วัวเมตตาให้ลูกเสือกินนม
- ให้ข้อคิด เรื่อง มิตรแท้ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลและเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน

๒) คุณค่าด้านวรรณศิลป์

- ใช้ภาษาเข้าใจง่าย กระชับ เป็นภาษามุขปาฐะ
- มีการเปรียบเทียบให้เห็นภาพชัดเจน
- มีการใช้ถ้อยคำที่ทำให้เห็นภาพของตัวละครชัดเจนมากขึ้น เกิดจินตภาพตาม เช่น เจ้าเมืองชื่อว่า “ท้าวมคธราช” มีมเหสีชื่อ “นางจันทรวดี” มีพระธิดาทรงพระสิริโฉมงดงามมาก ชื่อ “ศรีสุดา” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่ทำให้เห็นภาพว่า นางศรีสุดานั้นมีความงดงามมาก

๓) คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

- สะท้อนสภาพวิถีชีวิตของผู้คนสมัยนั้นว่า มีการพึ่งพาอาศัยกันในยามที่มีปัญหาตกทุกข์ได้ยาก
- การปกครองสมัยก่อนจะยกย่องผู้นำที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ
- ผู้คนสังคมในสมัยก่อนจะให้ความเคารพต่ออาจารย์ผู้อบรมสั่งสอนวิทยา

๔) คุณค่าด้านการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตจริง

- สามารถนำข้อคิดที่ได้จากเรื่อง หลวิชัยคำวี ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เคารพต่อครูบาอาจารย์ ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้ภาษาพัฒนาชีวิต

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. นำความรู้จากเรื่องที่ย่านไปปรับใช้					☐
๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผล					☐
๓. เขียนเรื่องตามจินตนาการ					☐
๔. อ่านวัน เดือน ปี แบบไทย					☐
๕. วิเคราะห์คำกริยา					☐
๖. วิเคราะห์คำวิเศษณ์					☐
๗. อ่านนิทานแล้วนำข้อคิดไปปรับใช้					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔
วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๖ เขียนจดหมายส่วนตัว

ป. ๖/๗ มีมารยาทในการเขียน

ป. ๖/๘ กรอกแบบรายการต่าง ๆ

ป. ๖/๙ มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๑ พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สารสำคัญ/ความคิดรวบยอด

หลักการใช้ภาษาในการเขียน ผู้เขียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสำคัญ ๆ ดังนี้ คำบุพบทซึ่งทำหน้าที่เชื่อมคำกับคำเพื่อให้ประโยคมีความสมบูรณ์ คำเชื่อมเป็นคำที่ใช้เชื่อมคำ ประโยค หรือข้อความให้ต่อเนื่องกัน โวหาร สำนวน สุภาษิต คำพังเพย เป็นข้อความที่มีความหมายไม่ตรงตัว ผู้ใช้จะต้องรู้ความหมายของคำประโยค และข้อความ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต การเขียนในชีวิตประจำวัน ได้แก่ จดหมายส่วนตัว เป็นการเขียนสื่อสารซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเฉพาะบุคคล เพื่อบอกเล่าเรื่องราว แจ้งความต้องการ หรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ โดยใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่เหมาะสม ส่วนการกรอกแบบรายการ เป็นการเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ลงในแบบรายการ ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่กรอกไปใช้งาน ดังนั้นจึงต้องกรอกให้ครบถ้วน และถูกต้อง

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกหลักการพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจได้
- ๒) อธิบายลักษณะของสำนวนที่เป็นสุภาษิต และคำพังเพยได้
- ๓) อธิบายความแตกต่างระหว่างสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตได้
- ๔) อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้
- ๕) อธิบายรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๖) บอกหลักการเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๗) บอกชนิดและหน้าที่ของคำบุพบทได้
- ๘) บอกชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อมได้
- ๙) บอกชนิดและหน้าที่ของคำอุทานได้
- ๑๐) บอกหลักการกรอกแบบรายการต่าง ๆ ได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสำนวนไทย
- ๒) รวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ๓) ใช้สำนวน สุภาษิต และคำพังเพยประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
- ๔) วิเคราะห์สำนวนไทย จากงานเขียนต่าง ๆ ได้
- ๕) เขียนรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๖) เขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๗) วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำบุพบทได้
- ๘) แต่งประโยคโดยใช้คำบุพบทได้
- ๙) วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อมได้
- ๑๐) แต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมได้
- ๑๑) ใช้คำอุทานในการสื่อสารได้
- ๑๒) กรอกแบบรายการได้ถูกต้อง

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) บอกประโยชน์ของการพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจได้
- ๒) เห็นความสำคัญของสำนวนไทย
- ๓) เห็นประโยชน์ของการใช้สำนวนในการสื่อสาร
- ๔) เห็นความสำคัญของการใช้สำนวนไทยในชีวิตประจำวัน
- ๕) เห็นความสำคัญของการเขียนจดหมายส่วนตัว และมีมารยาทในการเขียน
- ๖) เห็นประโยชน์ของการเขียนจดหมาย และมีมารยาทในการเขียน
- ๗) เห็นความสำคัญของการใช้คำบุพบทในการสื่อสาร
- ๘) เห็นความสำคัญของการใช้คำเชื่อมในการสื่อสาร
- ๙) อภิปรายประโยชน์ของการใช้คำอุทานในการสื่อสาร
- ๑๐) เห็นความสำคัญของการกรอกแบบรายการที่ถูกต้องได้

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร พูดแสดงความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑)
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เหมาะสม (๑.๔)
- ๓) ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการเขียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม (๑.๔)
- ๔) ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ๕) ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนสื่อสารได้ตรงวัตถุประสงค์ (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) ความสามารถในการคิด สามารถวิเคราะห์งานเขียนต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงกับสำนวนไทย (๒.๑)
- ๒) ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)

๔.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา

- ๑) ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา (๓.๕)

๔.๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ๑) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถเรียนรู้โดยการสืบค้นข้อมูลและนำมาพุดนำเสนอองค์ความรู้ให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๔.๒)
- ๒) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสร้างชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (๔.๑)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (๔.๒)
- ๔) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสืบค้นข้อมูล แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่กำลังศึกษา (๔.๒)

๔.๕ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

- ๑) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดการการสื่อสารด้วยการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม (๕.๑)
- ๒) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาการกรอกแบบรายการได้ (๕.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

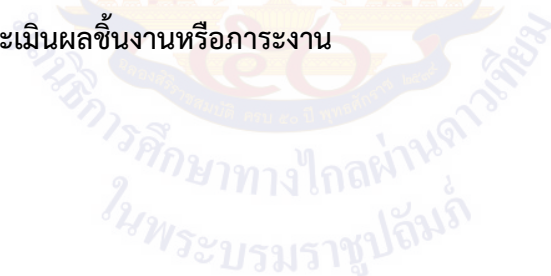
- ๕.๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๕.๒ มีวินัย
- ๕.๓ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๔ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๕ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย
- ๒) การทำพจนานุกรมสำนวนไทย
- ๓) ใบงานที่ ๒ เรื่อง สำนวนไทย คำพังเพย สุภาษิต
- ๔) ใบงานที่ ๓ เรื่อง สำนวนชวนคิด
- ๕) ใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย
- ๖) ใบงานที่ ๕ เรื่อง รูปแบบที่ใช้ จดหมายส่วนตัว
- ๗) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
- ๘) ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำบุพบทน่าจดจำ
- ๙) ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อมเน้นสำคัญไฉน
- ๑๐) ใบงานที่ ๙ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์
- ๑๑) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้องด้าน เนื้อหา	พูดตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตาม หัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ออกเสียง ได้ถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นบางส่วน เนื้อหาและการ ออกเสียงถูกต้อง เป็นบางส่วน	พูดได้เนื้อหา ออกเสียงไม่ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่
๒. ความสามารถในการ พูด	พูดได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้า ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง แสดงออก ทางสีหน้าและ ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติประสาน สายตากับผู้ฟัง น้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสาน สายตากับผู้ฟังบ้าง เป็นระยะ
๓. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัด พูดชัดเจน สื่อสาร ได้ดี	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้สื่อสาร ไม่ชัดเจน	พูดได้บ้างคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๐ - ๑๒	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๗ - ๙	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การรวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
เนื้อหาสอดคล้องกับ หัวข้อ	ผลงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนด	ผลงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนดในบางส่วน	ผลงานไม่ค่อยสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนด	ผลงานไม่สอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนด
การเขียนสื่อความ	เขียนสื่อความได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตรงประเด็นและเข้าใจง่าย	เขียนสื่อความไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๔-๕ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๒-๓ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความได้น้อย ไม่ตรงประเด็น
ประโยชน์ของการนำ ข้อมูลไปใช้	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและในชีวิตประจำวัน	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	ไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ได้
ความตรงต่อเวลา	ส่งงานตรงเวลาตามที่กำหนด	ส่งงานล่าช้ากว่ากำหนด ๑ วัน	ส่งงานล่าช้ากว่ากำหนด ๒ วัน	ส่งงานล่าช้ากว่ากำหนด ๓ วันขึ้นไป
ความคิดสร้างสรรค์	เป็นชิ้นงานที่ไม่แปลกใหม่ ไม่เหมือนตัวอย่าง ตกแต่งสวยงาม ประณีต มีรายละเอียดมาก	เป็นชิ้นงานที่ไม่แปลกใหม่คล้ายตัวอย่าง ตกแต่งสวยงาม รายละเอียดค่อนข้างสมบูรณ์	เป็นชิ้นงานที่ปรับปรุง ดัดแปลงเล็กน้อย จากตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่เหมือนตัวอย่าง รายละเอียดไม่ครบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์สำนวนไทยจากงานเขียน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
สำนวนสอดคล้องกับ งานเขียน	ผลงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนด	ผลงานสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนดในบางส่วน	ผลงานไม่ค่อยสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนด	ผลงานไม่สอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่กำหนด
การเขียนสื่อสาร	เขียนสื่อความได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตรงประเด็นและเข้าใจง่าย	เขียนสื่อความไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๔-๕ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๒-๓ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความได้น้อย ไม่ตรงประเด็น
ประโยชน์ของ การนำข้อมูลไปใช้	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและในชีวิตประจำวัน	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	ไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ได้
ความตรงต่อเวลา	ส่งงานตรงเวลามีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย สร้างสรรค์งานศิลปะได้อย่างถูกต้อง	รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งงานตรงเวลา บางครั้ง	ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้	ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่ครบทุกส่วน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๔ - ๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๘ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๗	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนรูปแบบจดหมายส่วนตัว

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
รูปแบบจดหมาย ถูกต้องตามประเภท ของจดหมาย	รูปแบบของ จดหมายถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว	รูปแบบของ จดหมายถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว บางส่วน	รูปแบบของ จดหมายถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว น้อยมาก	รูปแบบของ จดหมายไม่ถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว
การเขียนสื่อสาร	เขียนสื่อความได้ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ตรง ประเด็นและเข้าใจ ง่าย	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๔-๕ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๒-๓ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความได้ น้อย ไม่ตรง ประเด็น
ประโยชน์ของ การนำข้อมูลไปใช้	สามารถนำข้อมูลที่ ได้ไปประยุกต์ใช้ใน การเรียนการสอน และใน ชีวิตประจำวัน	สามารถนำข้อมูลที่ ได้ไปประยุกต์ใช้ใน การเรียนการสอน ได้	สามารถนำข้อมูลที่ ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่สามารถนำ ข้อมูลที่ได้ไปปรับ ใช้ได้
ความตรงต่อเวลา	ส่งงานตรงเวลามี ความรับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย สร้างสรรค์งาน ศิลปะได้อย่าง ถูกต้อง	รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมาย ส่งงานตรงเวลา บางครั้ง	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายได้	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายไม่ครบ ทุกส่วน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
เนื้อความจดหมาย	เนื้อความมี รายละเอียด ชัดเจน เรียง ตามลำดับ	เนื้อความมีความ ชัดเจนแต่ไม่ ตามลำดับ เหตุการณ์	เนื้อความไม่ชัดเจน เท่าที่ควร	เนื้อความไม่ ถูกต้อง
รูปแบบจดหมาย	รูปแบบจดหมาย และการจำหน่าย ซองถูกต้อง	รูปแบบจดหมาย ถูกต้องจำหน่ายซอง ไม่ถูกต้อง	รูปแบบจดหมาย และจำหน่ายซองไม่ ถูกต้องเท่าที่ควร	จำหน่ายซองและ จดหมาย ไม่เป็นไป ตามรูปแบบ
ลายมือ	ลายมืออ่านง่าย สะอาดเรียบร้อย	ลายมืออ่านง่ายแต่ ไม่สะอาด	ลายมืออ่านได้ยาก	ไม่สามารถอ่าน ลายมือได้เลย
เขียนตรงจุดประสงค์	เขียนตรง จุดประสงค์ ครบถ้วน	เขียนตรงตาม จุดประสงค์ ๓ ใน ๔ ส่วน	เขียนไม่ตรง จุดประสงค์ ๑ ใน ๒ ส่วน	เขียนผิด จุดประสงค์

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๔ - ๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๘ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๗	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้คำบุพบทตามชนิดและหน้าที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ ของคำบุพบท	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ๑ คำ
๒. ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้องตาม ชนิดและหน้าที่	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๖-๕ ประโยค	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ประโยค ๑-๔

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้คำเชื่อมตามชนิดและหน้าที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ ของคำเชื่อม	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ๑ คำ
๒. ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้องตาม ชนิดและหน้าที่	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๖-๕ ประโยค	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ประโยค ๑-๔

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

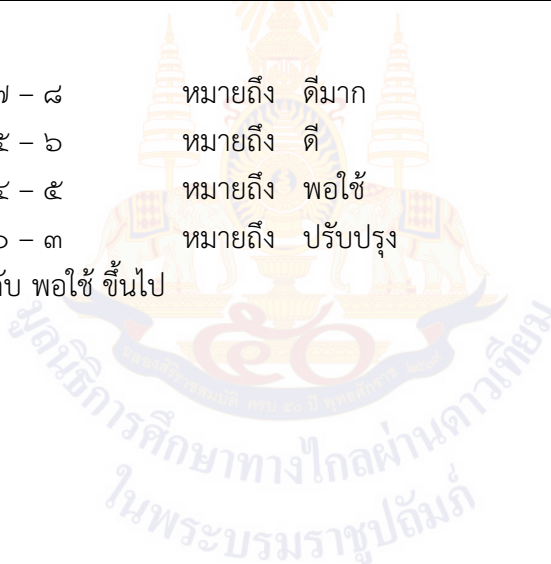
เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้คำอุทานตามชนิดและหน้าที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ ของคำอุทาน	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ๑ คำ
๒. ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้องตาม ชนิดและหน้าที่	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๖-๕ ประโยค	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ประโยค ๑-๔

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

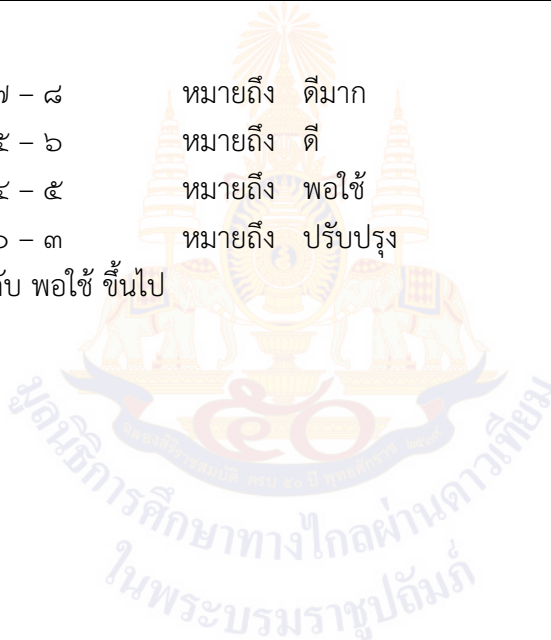
เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การกรอกแบบรายการ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกลักษณะการกรอก แบบรายการ	บอกลักษณะการกรอกแบบรายการได้ถูกต้องทั้งหมด	บอกลักษณะการกรอกแบบรายการผิด ๑ ข้อ	บอกลักษณะการกรอกแบบรายการผิด ๒ ข้อ	บอกลักษณะการกรอกแบบรายการผิด ๒ ข้อขึ้นไป
๒. การกรอกแบบ รายการ	กรอกรายครบบถ้วน ถูกต้องชัดเจน สะอาด เรียบร้อย สามารถแนะนำผู้อื่นได้	กรอกรายครบบถ้วน ถูกต้องชัดเจน แต่ไม่สะอาดเรียบร้อย สามารถแนะนำผู้อื่นได้	กรอกรายการได้ตามแบบแต่ไม่ครบถ้วน ต้องถามผู้อื่นเป็นบางครั้ง	กรอกรายการได้ตามแบบแต่ไม่ครบถ้วน ต้องถามจากผู้อื่น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ คู่สำนวนไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพุดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑

พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู เป็นการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ จากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสำนวนไทยพุดได้ถูกต้องตามหลักการ และสามารถนำความรู้เรื่องการพุดไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- หลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ
- พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสำนวนไทย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสำนวนไทย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกประโยชน์ของการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร พุดแสดงความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑)

๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถเรียนรู้โดยการสืบค้นข้อมูลและนำมาพุดนำเสนอองค์ความรู้ให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๔.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย</p> <p style="text-align: center;">ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร</p> <p style="text-align: center;">ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑</p> <p style="text-align: center;">รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p style="text-align: center;">เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑)</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถเรียนรู้โดยการสืบค้นข้อมูล และนำมาพุดนำเสนอองค์ความรู้ให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๔.๒)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนเป็นเพลงฉ่อย เกี่ยวกับการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ</p> <p style="background-color: #ffffcc;">คนเราเกิดมาพุดจากกันทุกคน ไม่ว่ามีหรือจนพุดกันทุกราย แต่จะพุดอย่างไรให้ใครได้รู้ ต้องมาเรียนกับครูหนูจะเข้าใจ</p> <p>สำนวนไทยศึกษาที่ศนาฟังดู ต้องพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ... เอฮาฯ</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : จากเพลงฉ่อยที่ได้ร่วมร้องด้วยกันจนจบ มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไร</p> <p>- ครู : ทำไม เมื่อเราศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ แล้วต้องสามารถพุดถ่ายทอดให้ผู้อื่นฟังได้</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมให้จังหวะ และร้องรับเอฮาฯ เพื่อให้เข้าใจและเข้าถึงเรื่องที่จะเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : การพุดอย่างไรที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจ</p> <p>- นักเรียน : เป็นการวัดทักษะในการสื่อสารโดยการพุดให้ผู้อื่นได้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ อย่างถ่องแท้</p>	<p>๑. เพลงฉ่อย พุดจา</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p> <p>๓. ตรวจใบงาน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p> <p>๒. แบบประเมินการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสำนวนไทย ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - บอกประโยชน์ของการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจได้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓. เมื่อครูได้คำตอบจากนักเรียนแล้ว ครูสนทนาเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาเรื่อง พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูสนทนากับนักเรียนถึงการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จากเรื่องราวต่าง ๆ ที่เราได้ฟังได้ดู - ครู : นักเรียนรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้โดยวิธีใดบ้าง - ครู : ถ้าให้นักเรียนถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มาโดยการพุด นักเรียนจะมีวิธีการในการพุดอย่างไร ๒. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอ เรื่อง รู้ไหมอะไรน่ากลัวสุด - ครู : จากการดูวิดีโอ เรื่อง รู้ไหมอะไรน่ากลัวสุด แล้วอะไรที่น่ากลัวสุด - ครู : เหตุใดนักเรียนจึงคิดว่า น้ำซูปเป็นสิ่งที่น่ากลัวที่สุด	๓. นักเรียนร่วมสนทนากับครูเพื่อเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน ๑. นักเรียนร่วมกันสนทนากับครูถึงเรื่องของการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ - นักเรียน : ฟัง ดู อ่าน ฯลฯ - นักเรียน : ตอบตามความคิดของตนเอง เช่น ต้องจับประเด็นสำคัญ เรื่องนั้น ๆ ให้ได้ / จดบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องนั้น ๆ ฯลฯ ๒. นักเรียนดูวิดีโอ เรื่อง รู้ไหมอะไรน่ากลัวสุด - นักเรียน : น้ำซูป - นักเรียน : เพราะน้ำซูปมีโซเดียม อันเป็นอันตรายให้เกิดโรคร้ายต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก			

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ พุดแสดงความรู้ สู้สำนวนไทย</p> <p>หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>- ครู : หากจะใช้ความรู้เกี่ยวกับสำนวนไทย มาเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวิถีทัศน์ ควรใช้สำนวนใดจึงเหมาะสม</p> <p>๓. ครูกล่าวเชื่อมโยงเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนจะได้ศึกษาในวันนี้</p> <p>- ครู : การศึกษาสำนวนไทย สามารถนำมาเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วพุดแสดงความรู้ความเข้าใจได้หรือไม่</p> <p>๔. ครูอธิบายหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนจากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู้สำนวนไทย</p> <p>๕. ครูยกตัวอย่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกเปรียบเทียบกับสำนวนไทยที่ตนคิดได้ แล้วพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจให้ครูและเพื่อนฟัง</p>	<p>- นักเรียน : ตอบตามความคิดของนักเรียน เช่น ตามใจปากลำบากห้อง ฯลฯ</p> <p>๓. นักเรียนฟังครู และเตรียมตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความคิดของนักเรียน เช่น ได้ เพราะ เมื่อเราเข้าใจถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ เราสามารถนำมาเปรียบเทียบกับสำนวนไทยแล้วพุดถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ฟังได้</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันศึกษาหลักการพุดแสดงความรู้ความเข้าใจ เพื่อทบทวนความรู้</p> <p>๕. นักเรียนฝึกเปรียบเทียบสำนวนไทยกับเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจให้ครู และเพื่อนฟัง</p>	<p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู้สำนวนไทย</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย
- ๓) เพลงฉ่อย พุดจา
- ๔) วิดีทัศน์ เรื่อง รู้ไหมอะไรน่ากลัวสุด

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) การทำใบงานที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับ สำนวนไทย	- ประเมินการพุดแสดง ความรู้ความเข้าใจ	- แบบประเมินการพุด แสดงความรู้ความเข้าใจ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการพุดแสดง ความรู้ ความเข้าใจได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร พุด แสดงความรู้ความเข้าใจเรื่องราว ต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต โดยสามารถเรียนรู้โดยการ สืบค้นข้อมูลและนำมาพุด นำเสนอองค์ความรู้ให้ผู้อื่นได้ เข้าใจ (๔.๒)	- ประเมินสมรรถนะใน การพุดแสดงความรู้ความ เข้าใจ	- แบบประเมินสมรรถนะ ในการพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้องด้าน เนื้อหา	พูดตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตาม หัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ออกเสียง ได้ถูกต้อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นบางส่วน เนื้อหาและการ ออกเสียงถูกต้อง เป็นบางส่วน	พูดได้เนื้อหา ออกเสียงไม่ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่
๒. ความสามารถในการ พูด	พูดได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้า ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง แสดงออก ทางสีหน้าและ ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติประสาน สายตากับผู้ฟัง น้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสาน สายตากับผู้ฟังบ้าง เป็นระยะ
๓. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัด พูดชัดเจน สื่อสาร ได้ดี	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้สื่อสาร ไม่ชัดเจน	พูดได้บ้างคำ ทำให้สื่อ ความหมายไม่ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๐ - ๑๒	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๗ - ๙	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการพูดแสดงความรู้ความเข้าใจ
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน												รวม		
		ความรู้ ถูกต้องด้าน เนื้อหา				ความ สามารถใน การพูด				ความ คล่องแคล่ว						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๒๐	

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๐ - ๑๒	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๗ - ๙	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

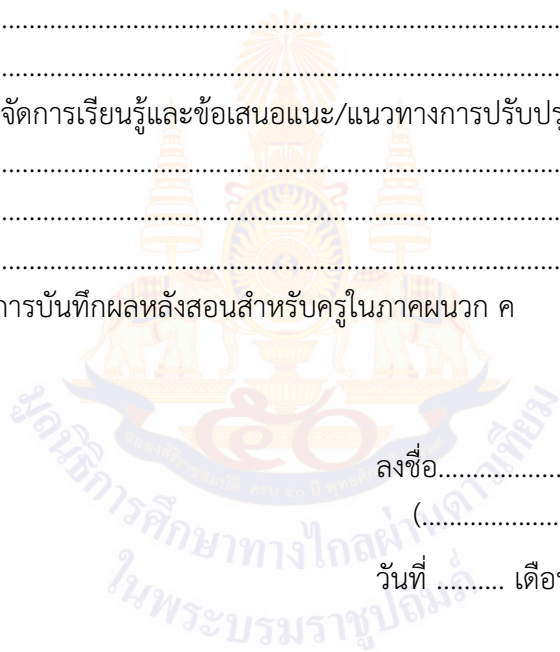
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู้สำนวนไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจิตรภาษา เพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ สู้สำนวนไทย
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ พร้อมกับเปรียบเทียบกับสำนวนไทย และพุดแสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยอภิปรายหน้าชั้นเรียน

สถานการณ์ ๑ นายเจมเป็นคนทีกลัวไปเสียทุกอย่าง เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดก็ตาม จะมีพฤติกรรมหลนลาน ไม่มีสติ จนในที่สุดเสียกระบวนจนไม่ได้ความอะไรเลย

๑. จากเหตุการณ์ดังกล่าว สามารถสรุปใจความสำคัญได้อย่างไร

.....

๒. เปรียบเทียบสถานการณ์ดังกล่าวกับสำนวนไทยใด

มีความหมายว่า

ทำไมถึงใช้สำนวนนี้มาเปรียบเทียบ

.....

สถานการณ์ ๒ นางนวลเป็นคนมีจิตใจโอบอ้อมอารี ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ทำบุญทำทานการกุศล ยามใครทุกข์ยากมาหา นางนวลจะให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่ และในยามที่นางนวลเจ็บไข้ได้ป่วย คนที่นางนวลเคยช่วยเหลือไว้ ต่างพากันมาเยี่ยมเยียนและช่วยเหลือนางนวลอย่างเต็มที่เช่นกัน

๑. จากเหตุการณ์ดังกล่าว สามารถสรุปใจความสำคัญได้อย่างไร

.....

๒. เปรียบเทียบสถานการณ์ดังกล่าวกับสำนวนไทยใด

มีความหมายว่า

ทำไมถึงใช้สำนวนนี้มาเปรียบเทียบ

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ คู่สำนวนไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พุดแสดงความรู้ คู่สำนวนไทย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ พร้อมกับเปรียบเทียบกับสำนวนไทย และพุดแสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยอภิปรายหน้าชั้นเรียน

สถานการณ์ ๑ นายเจมเป็นคนที่กำลังไปเสียทุกอย่าง เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดก็ตาม จะมีพฤติกรรมลนลาน ไม่มีสติ จนในที่สุดเสียกระบวนจนไม่ได้ความอะไรเลย

๑. จากเหตุการณ์ดังกล่าว สามารถสรุปใจความสำคัญได้อย่างไร
นายเจมไม่กล้าในการทำสิ่งใด เพราะความกลัวจนไม่มีสติ

๒. เปรียบเทียบสถานการณ์ดังกล่าวกับสำนวนไทยใด **กระต่ายตื่นตูม**

มีความหมายว่า **แสดงอาการตื่นตกใจง่ายโดยไม่ทันสำรวจให้ถ่องแท้ก่อน**

ทำไมถึงใช้สำนวนนี้มาเปรียบเทียบ **เหตุที่นายเจมตื่นตกใจง่ายจนไม่มีสติ สุดท้ายไม่ได้ความอะไรเลย ตรงกับสำนวน “กระต่ายตื่นตูม”**

สถานการณ์ ๒ นางนวลเป็นคนมีจิตใจโอบอ้อมอารี ชอบช่วยเหลือชาวบ้านทุกคน ทำบุญทำทานการกุศล ยามใครทุกข์ยากมาหา นางนวลจะให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่ และในยามที่นางนวลเจ็บไข้ได้ป่วย คนที่นางนวลเคยช่วยเหลือไว้ ต่างพากันมาเยี่ยมเยียนและช่วยเหลือนางนวลอย่างเต็มที่เช่นกัน

๑. จากเหตุการณ์ดังกล่าว สามารถสรุปใจความสำคัญได้อย่างไร

นางนวลให้การช่วยเหลือผู้อื่นยามทุกข์ยาก ถึงคราวตนเจ็บไข้ได้ป่วยคนที่ตนเคยช่วยเหลือไว้ ก็มาช่วยเหลือตนเช่นเดียวกับที่ตนเคยช่วยเหลือไว้

๒. เปรียบเทียบสถานการณ์ดังกล่าวกับสำนวนไทยใด **น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า**

มีความหมายว่า **การพึ่งพาอาศัยกัน**

ทำไมถึงใช้สำนวนนี้มาเปรียบเทียบ **การที่นางนวลและผู้ที่นางนวลได้ช่วยเหลือ ต่างพึ่งพาอาศัยกัน**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วิจิตรภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

สำนวน สุภาษิต คำพังเพย เป็นถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายลึกซึ้ง ความหมายไม่ตรงตัว ต้องอาศัยการตีความ โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ผู้เรียนต้องวิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต อีกทั้งยังสามารถใช้สำนวนไทยให้ถูกต้องในสถานการณ์ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน

๓. สาระการเรียนรู้

- ความหมายของสำนวนสุภาษิต คำพังเพย
- การใช้สำนวน สุภาษิต คำพังเพย
- การวิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายลักษณะของสำนวนที่เป็นสุภาษิต และคำพังเพยได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - รวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นความสำคัญของสำนวนไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร พุดแสดงความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑)

๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสร้างชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (๔.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๔ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย (๑)					
หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสร้างชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (๔.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายลักษณะของสำนวนที่เป็นสุภาพศิต และคำพังเพยได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูให้นักเรียนเล่นเกมใบ้คำ โดยคัดเลือกตัวแทนนักเรียนออกมาทำท่าทางใบ้สำนวนไทยจากบัตรคำให้เพื่อนทาย แล้วช่วยกันบอกความหมายของสำนวนที่ทาย ตามความเข้าใจของนักเรียน ๒. ครูอธิบายความหมายของสำนวนที่ถูกต้อง ๓. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การใช้สำนวน คำพังเพย และสุภาพศิต จำเป็นจะต้องรู้ความหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด ๔. ครูกล่าวเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนว่า นอกจากจะต้องเข้าใจความหมายของสำนวนแล้ว จะต้องจำแนกประเภทของสำนวนด้วยจึงจะนำไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. นักเรียนร่วมทายสำนวนจากการใบ้สำนวนไทยของเพื่อน พร้อมบอกความหมายของสำนวนนั้น ๆ ตามความเข้าใจ ๒. นักเรียนฟังครูขยายความของสำนวนแต่ละสำนวนที่ได้ทายมา ๓. นักเรียนตอบคำถาม <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : จำเป็นต้องรู้ความหมาย จึงจะใช้ได้ถูกต้องและสื่อสารได้ตรงกัน ๔. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อรบบแนวปฏิบัติในการศึกษาเรียนรู้ในชั่วโมงนี้ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกมใบ้คำ ๒. คำถาม ๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย (๑) 	<p>วิธีวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการรวบรวมสำนวนสุภาพศิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน <p>เครื่องมือวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการรวบรวมสำนวนสุภาพศิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ ส่วนวน สุภาชิต คำพังเพย (๑)					
หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
				ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมสำนวนสุภาชิต คำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เห็นความสำคัญของสำนวนไทย <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย 	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ครูประเมินความรู้เดิมเรื่องสำนวนไทยของนักเรียนโดยให้นักเรียนยกตัวอย่างสำนวนไทยที่นักเรียนรู้จักคนละ ๑ สำนวนพร้อมทั้งอธิบายความหมาย ๒. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระจากสำนวนที่นักเรียนยกตัวอย่าง <ul style="list-style-type: none"> - ครู : สำนวนไทยมีที่มาจากอะไรบ้าง - ครู : สำนวนคืออะไร ๓. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่าสำนวนไทยมีลักษณะเป็นถ้อยคำสั้นๆคล้องจองกัน จดจำง่าย มีความหมายลึกซึ้งให้ขบคิด ชี้แนวทางในการดำเนินชีวิต จำแนกได้เป็น สำนวน คำพังเพย และสุภาชิต 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. นักเรียนยกตัวอย่างสำนวนคนละ ๑ สำนวนพร้อมบอกความหมาย ๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : จากอวัยวะในร่างกาย สภาพแวดล้อม พฤติกรรมของสัตว์ วิธีชีวิตความเป็นอยู่ - นักเรียน : สำนวนคือคำกล่าวถ้อยคำที่ไพเราะคล้องจองกันมีความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร ๓. นักเรียนฟังครูชี้แจงเรื่องสำนวนไทยเพื่อความเข้าใจ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ <p>Power Point เรื่อง สำนวนสุภาชิต คำพังเพย (๑)</p>		

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย (๑)</p>					
<p>หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>		<p>ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖</p>		<p>รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ เวลา ๕๐ นาที</p>	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย แล้วสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มของตนเอง</p> <p>๕. ครูตั้งคำถามเพื่อประเมินความรู้อของนักเรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : สำนวนหมายถึงอะไร - ครู : สุภาพศิตหมายถึงอะไร - ครู : คำพังเพยหมายถึงอะไร - ครู : คำพังเพยและสุภาพศิตแตกต่างกันอย่างไร <p>๖. ครูยกตัวอย่างสำนวนแล้วให้นักเรียนร่วมกัน พิจารณาว่าเป็นสำนวน สุภาพศิต หรือคำพังเพย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : อ้อยเข้าปากข้าง - ครู : อย่างชิงสุกก่อนห่าม 	<p>๔. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย</p> <p>๕. นักเรียนตอบคำถามเพื่อให้ครูได้ประเมิน ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ถ้อยคำที่เรียบเรียงด้วยความคมคาย สละสลวย มีความหมายเป็นนัย - นักเรียน : ถ้อยคำที่กล่าวเป็นทำนองให้ข้อคิด คติ สั่งสอน - นักเรียน : ถ้อยคำที่ มีความหมายทำนองติชม การเปรียบเทียบ - นักเรียน : คำพังเพยมีความหมายเชิง เปรียบเทียบ - นักเรียน : สุภาพศิตเป็นคำสอน <p>๖. นักเรียนร่วมกันพิจารณา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : สำนวน - นักเรียน : สุภาพศิต 	<p>๓. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ ส่วนวน สุภาชิต คำพังเพย (๑)

หน่วยที่ ๔

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจฉัยา เพื่อการสื่อสาร

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>- ครู : นำฟังเรือเสือฟังป่า ชั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนรวบรวม สำนวน สุภาชิต และคำพังเพย พร้อมทั้ง ความหมาย แล้วจัดทำเป็นพจนานุกรมสำนวน ไทยประจำกลุ่ม</p> <p>๒. ครูเดินดูการทำงาน of นักเรียน ให้คำแนะนำ เพิ่มเติม ให้คำปรึกษาหากเมื่อนักเรียนมีปัญหาใน การทำกิจกรรม และควบคุม ดูแล การทำกิจกรรม ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและคล่องตัวดี</p> <p>๓. ครูหาอาสาสมัครนักเรียนออกมานำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งประเมินผลงาน นักเรียน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>	<p>- นักเรียน : คำพังเพย</p> <p>๑. นักเรียนรวบรวมสำนวนสุภาชิต คำพังเพย จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ศึกษาความหมายของ สำนวนนั้น ๆ และจัดทำเป็นพจนานุกรมสำนวน ไทย</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงาน ช่วยเหลือกลุ่มของตนเอง และซักถามครูเมื่อเกิดข้อสงสัย</p> <p>๓. นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน พร้อมฟัง ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>	<p>๑. หนังสือ เกี่ยวกับสำนวน ไทย</p> <p>๒. พจนานุกรม ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>๓. แหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ</p>	<p>- พจนานุกรม สำนวนไทย</p>	

<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ ส่วนวน สุภาชิต คำพังเพย (๑)</p> <p>หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสรุปความรู้เรื่องส่วนวน สุภาชิต คำพังเพย โดยตั้งคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : ส่วนวนไทยมีความสำคัญอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนมีหลักในการเลือกใช้ส่วนวนไทยในการสื่อสารอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นสรุปความสำคัญของส่วนวน สุภาชิต คำพังเพยโดยตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม และวัฒนธรรมไทย</p> <p>- นักเรียน : ต้องศึกษาความหมายของคำพังเพยและสุภาชิตให้เข้าใจก่อนนำไปใช้</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย
- ๒) สื่อ PowerPoint เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๑)
- ๓) เกมใบ้คำ
- ๔) หนังสือเกี่ยวกับสำนวนไทย
- ๕) พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔
- ๖) แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) การทำพจนานุกรมสำนวนไทย

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายลักษณะของสำนวนที่เป็นสุภาษิต และคำพังเพยได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - รวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้	- ประเมินการรวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	- แบบประเมินการรวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของสำนวนไทย	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร พูดแสดงความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสร้างชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (๔.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้สำนวนไทยในทางที่เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้สำนวนไทยในทางที่เหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การรวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
เนื้อหาสอดคล้องกับ หัวข้อ	ผลงานสอดคล้อง กับหัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด	ผลงานสอดคล้อง กับหัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนดใน บางส่วน	ผลงานไม่ค่อย สอดคล้องกับ หัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด	ผลงานไม่ สอดคล้องกับ หัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด
การเขียนสื่อความ	เขียนสื่อความได้ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ตรง ประเด็นและเข้าใจ ง่าย	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๔-๕ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๒-๓ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความได้ น้อย ไม่ตรง ประเด็น
ประโยชน์ของการนำ ข้อมูลไปใช้	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน และใน ชีวิตประจำวัน	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน ได้	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่สามารถนำ ข้อมูลที่ได้ไปปรับ ใช้ได้
ความตรงต่อเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๑ วัน	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๒ วัน	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๓ วันขึ้นไป
ความคิดสร้างสรรค์	เป็นชิ้นงานที่ แปลกใหม่ ไม่ เหมือนตัวอย่าง ตกแต่งสวยงาม ประณีต มี รายละเอียดมาก	เป็นชิ้นงานที่ไม่ แปลกใหม่คล้าย ตัวอย่าง ตกแต่ง สวยงาม รายละเอียด ค่อนข้างสมบูรณ์	เป็นชิ้นงานที่ ปรับปรุง ดัดแปลงเล็กน้อย จากตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่ เหมือนตัวอย่าง รายละเอียดไม่ ครบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการรวบรวมสำนวนสุภาษิตคำพังเพยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม					
		เนื้อหา สอดคล้องกับหัวข้อ				การเขียนสื่อความ				ประโยชน์ของการนำข้อมูลไปใช้				ความตรงต่อเวลา					ความคิดสร้างสรรค์				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี
 คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

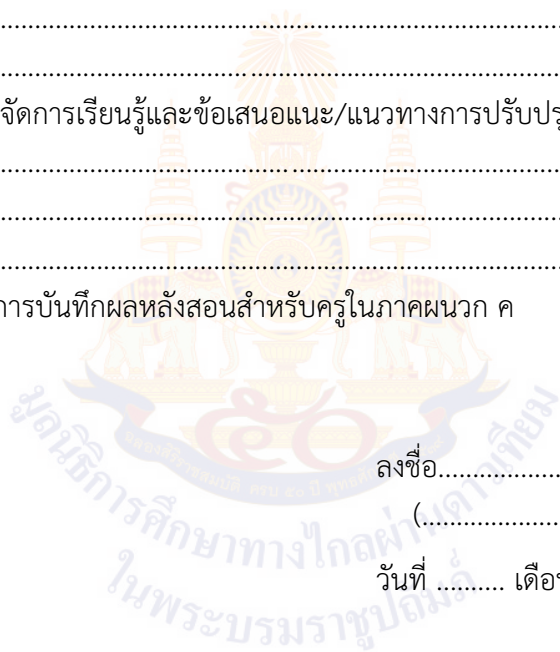
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง พุทธแสดงความรู้ สู่สำนวนไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วจนภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงด้วยความคมคายสละสลวย ใช้พูดสื่อสารกันมีความหมายเป็นนัย กินความลึกซึ้ง มักเป็นคำเปรียบเทียบ เช่น หัวทกกันขวิด หมูไปไก่อมา ตีนเท่าฝ่าหอย อ้อยเข้าปากข้าง ขวานผ่าซาก คว่าน้ำเหลว บั้นน้ำเป็นตัว น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย ฯลฯ

สุภาษิต หมายถึง ถ้อยคำที่กล่าวเป็นทำนองให้ข้อคิด คติ สั่งสอน เพื่อให้กระทำความดีและละเว้นความชั่ว เช่น ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น ฝนทั่งให้เป็นเข็ม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว อย่าชิงสุกก่อนห่าม อย่าเห็นกงจักรเป็นดอกบัว กงเวียนกำเกวียน รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

คำพังเพย หมายถึง ถ้อยคำที่แสดงความจริง ไม่ได้สอนโดยตรง จะเป็นคำที่กล่าวไว้ให้ตีความหมายเข้ากับเรื่อง มีความหมายทำนองติชมการเปรียบเทียบ และให้ข้อคิดในการปฏิบัติ เช่น คางคกขึ้นวอ กระจายตื่นตูม เห็นช้างขี้ อย่าขี้ตามช้าง ไก่งามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า

ข้อสังเกต โดยทั่วไปสำนวนจะมีความหมายครอบคลุมถึงสุภาษิต คำพังเพยด้วย จึงยากที่จะแยกกันได้เด็ดขาด

ตัวอย่าง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย

☞ ชายผ้า เอาหน้ารอด

(ยอมเสียทุกอย่างเพื่อรักษาชื่อเสียง)

☞ ชิงกีร์รา ช่างก็แรง

(ต่างคนต่างแรง ไม่ยอมกัน เรื่องเล็กก็เลยกลายเป็นเรื่องใหญ่ไป เพราะทิฐิมานะ)

☞ ชีข้างจับตักแตน

(ทำเรื่องเล็กให้กลายเป็นเรื่องใหญ่ ได้ผลไม่คุ้มกับที่ต้องเสียไป)

☞ เข้าตามตรอก ออกตามประตู

(ทำอะไรให้ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณี)

☞ เข้าเถื่อนอย่าลืมพรว้า ได้หน้าอย่าลืมหลัง

(อย่าประมาทต้องเตรียมให้พร้อม และให้มีสติกำหนดจดจำให้ดี)

- ☞ เข้าเมืองตาหลิว ต้องหลิวตาตาม
(ประเพณีให้ถูกต้องตามกาลเทศะ เมื่อไปอยู่ในพวกเขาแล้ว ก็ต้องประพฤติก้อยตามเขา)
- ☞ เขียนสื่อให้วักลัว
(ขูให้กลัว)
- ☞ คนดีตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้
(คนดีไปที่ไหนก็มีคนอยากคบหาสมาคมด้วย ไม่ลำบาก)
- ☞ คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย สามคนกลับมาได้
(มีเพื่อนหลายคน ย่อมดีกว่า เพื่อว่าจะได้ช่วยเหลือกันและกัน)
- ☞ คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อ
(คนที่รักเรามีน้อยคล้ายผืนหนัง คนชังมีมาก อย่างกับเสื่อลำแพน)
- ☞ คบคนให้ดูหน้า ซื่อผ้าให้ดูเนื้อ
(การคบเพื่อนให้ดูนิสัยใจคอให้ลึกซึ้งก่อน)
- ☞ คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล
(คบเพื่อนไม่ดีย่อมนำความเดือดร้อนมาให้ คบเพื่อนดีย่อมดีตาม)
- ☞ คบคนดีมีศรีแก่ตัว คบคนชั่วอัปราชัย
(อัปราชัย (อั-ปะ-รา-ชัย) ในที่นี้มีความหมายเท่ากับ ปราชัย (ปะ-รา-ชัย) คือ พ่ายแพ้ หมายถึงไม่เป็นมงคลแก่ตัว)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

สำนวน สุภาษิต คำพังเพย เป็นถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายลึกซึ้ง ความหมายไม่ตรงตัว ต้องอาศัยการตีความ โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ผู้เรียนต้องวิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต อีกทั้งยังสามารถใช้สำนวนไทยให้ถูกต้องในสถานการณ์ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน

๓. สาระการเรียนรู้

- อธิบายความแตกต่างระหว่างสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
- ใช้สำนวน สุภาษิต และคำพังเพยประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- อธิบายความแตกต่างระหว่างสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- ใช้สำนวน สุภาษิต และคำพังเพยประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- เห็นประโยชน์ของการใช้สำนวนในการสื่อสาร

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร พุดแสดงความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑)

๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสร้างชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (๔.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๔ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ สำนวน สุภาพศิต คำพังเพย (๒)					
หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิจารณ์ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสร้างชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (๔.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายความแตกต่างระหว่างสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาพศิตได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันเกมหาสำนวนคู่ควรอวยวะ จากคำที่ครูกำหนดให้กลุ่มใดหาได้มากที่สุดในเวลา ๒ นาทีเป็นผู้ชนะ (คำที่ครูกำหนดให้คือ ปาก มือ หู ตา)</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนไทย ที่ได้ร่วมกันเสนอมา</p> <p>๓. ครูกล่าวเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนว่า นอกจากจะต้องเข้าใจความหมายของสำนวนแล้ว จะต้องจำแนกประเภทของสำนวนด้วยจึงจะนำไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันเล่นเกมโดยหาสำนวนไทยที่เหมาะสมกับคำที่ครูกำหนดให้นักเรียนนำเสนอผลงาน</p> <p>ปาก = ปากว่าตาขยิบ, ปากกับใจไม่ตรงกัน, ปลาหมอตายเพราะปาก</p> <p>มือ = มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ, มัดมือชก, มือหู = หูทวนลม, หูเบา, ฟังหูไว้หู</p> <p>ตา = งงเป็นไก่ตาแตก, ปากว่าตาขยิบ</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูขยายความของสำนวนแต่ละสำนวนที่ได้ทายมา</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อทราบแนวปฏิบัติในการศึกษาเรียนรู้ในชั่วโมงนี้</p>	<p>๑. เกมหาสำนวนคู่ควรอวยวะ</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง สำนวนสุภาพศิต คำพังเพย (๒)</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการใช้สำนวน คำพังเพย และสุภาพศิต ประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการใช้สำนวน คำพังเพย และสุภาพศิต ประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ สำนวน สุภาชิต คำพังเพย (๒) หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - ใช้สำนวน สุภาชิต และ คำพังเพยประกอบ เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นประโยชน์ของการใช้ สำนวนในการสื่อสาร คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ทบทวนความรู้เรื่องสำนวนสุภาชิตคำพังเพย โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนผังความคิดใน กระดาษที่ครูแจกให้ ๒. ครูสุ่มเรียกตัวแทนกลุ่มออกมา นำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน ๓. ครูคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาประเมินการ นำเสนอผลงานของเพื่อนและให้ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม ๔. ครูแจกบัตรสำนวนดังนี้ กระต่ายตื่นตูม หมองู ตายเพราะงู อ้อยเข้าปากช้าง น้ำพึ่งเรือเสือพึ่ง ป่า ชีข้างจับตักแตน น้ำเชี่ยวอย่าขวางเรือ แพ้ เป็นพระชนะเป็นมาร กำแพงมีหู ประตูมีตา รัก ยาวให้บันรกรสั้นให้ต่อ เอาน้ำเย็นเข้าลูบ โดยให้นักเรียนจำแนกประเภทของ สุภาชิต และ คำพังเพย ๕. ครูประเมินผลงานของนักเรียนและร่วมกัน สนทนาถึงความหมายของสุภาชิตและคำพังเพย เหล่านั้น	๑. นักเรียนทบทวนความรู้โดยเขียนผังความคิด เรื่อง สำนวน สุภาชิต คำพังเพย ๒. นักเรียนนำเสนอผังความคิดหน้าชั้นเรียน ๓. นักเรียนตัวแทนประเมินการนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน ๔. นักเรียนจำแนกบัตรสำนวนไทยเป็นสุภาชิต และคำพังเพย พร้อมบอกความหมาย ๕. นักเรียนประเมินผลงานและสนทนาถึง ความหมายของสุภาชิตและคำพังเพย	๑. บัตรสำนวน ๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง สำนวน สุภาชิต คำพังเพย (๒)		

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ สำนวน สุภาพิต คำพังเพย (๒)</p> <p>หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิจิตรภาษา เพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูหาอาสาสมัครนักเรียนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งประเมินผลงานนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องสำนวนไทยในประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : สำนวนไทยสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทยอย่างไร - ครู : ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาเรื่องสำนวนไทยคืออะไร 	<p>๓. นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องสำนวนไทย โดยตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่/สภาพสังคมในอดีต - นักเรียน : ใช้ภาษาในการพูดและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น 	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบงานที่ ๒ เรื่อง สำนวนไทย คำพังเพย สุภาษิต
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง สำนวนชวนคิด
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๒)
- ๔) เกมหาสำนวน คู่ควรอวัยวะ
- ๕) บัตรสำนวน
- ๖) วิดีทัศน์ รู้รักสำนวนไทย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๒ เรื่อง สำนวนไทย คำพังเพย สุภาษิต
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง สำนวนชวนคิด

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายความแตกต่างระหว่างสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ใช้สำนวน สุภาษิต และคำพังเพยประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	- ประเมินการใช้ สำนวน คำพังเพย และสุภาษิตประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ	- แบบประเมินการใช้ สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต ประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์ของการใช้สำนวนในการสื่อสาร	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร พูดแสดงความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสร้างชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (๔.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้สำนวนไทยในทางที่เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้สำนวนไทยในทางที่เหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้ จำนวน คำพังเพย และสุภาษิต ประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
เนื้อหาสอดคล้อง กับหัวข้อ	ผลงานสอดคล้อง กับหัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด	ผลงานสอดคล้อง กับหัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนดใน บางส่วน	ผลงานไม่ค่อย สอดคล้องกับ หัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด	ผลงานไม่ สอดคล้องกับ หัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด
การเขียนสื่อความ	เขียนสื่อความได้ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ตรง ประเด็นและเข้าใจ ง่าย	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๔-๕ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๒-๓ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความได้ น้อย ไม่ตรง ประเด็น
ประโยชน์ของ การนำข้อมูลไปใช้	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน และใน ชีวิตประจำวัน	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน ได้	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่สามารถนำ ข้อมูลที่ได้ไปปรับ ใช้ได้
ความตรงต่อเวลา	ส่งงานตรงเวลามี ความรับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย สร้างสรรค์งาน ศิลปะได้อย่าง ถูกต้อง	รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมาย ส่งงานตรงเวลา บางครั้ง	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายได้	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายไม่ครบ ทุกส่วน
ความคิดสร้างสรรค์	เป็นชิ้นงานที่ แปลกใหม่ ไม่ เหมือนตัวอย่าง ตกแต่งสวยงาม ประณีต มี รายละเอียดมาก	เป็นชิ้นงานที่ไม่ แปลกใหม่คล้าย ตัวอย่าง ตกแต่ง สวยงาม รายละเอียด ค่อนข้างสมบูรณ์	เป็นชิ้นงานที่ ปรับปรุง ดัดแปลงเล็กน้อย จากตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่ เหมือนตัวอย่าง รายละเอียดไม่ ครบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการใช้ จำนวน คำพึงเพย และสุภาชิต ประกอบเหตุการณ์ต่าง ๆ

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม				
		เนื้อหา สอดคล้อง กับหัวข้อ				การเขียน สื่อความ				ประโยชน์ ของการ นำข้อมูล ไปใช้				ความตรง ต่อเวลา					ความคิด สร้างสรรค์			
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี
- คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๒ เรื่อง สำนวนไทย คำพังเพย สุภาษิต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกสำนวนไทยในกรอบสี่เหลี่ยมไปเติมลงในช่องว่างให้สอดคล้องกัน

เกลือเป็นหนอน ความประมาทเป็นหนทางสู่ความตาย ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 เวย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้
 ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

๑. ผู้จัดการบอกว่าความลับของบริษัทเราถูกเปิดเผย เพราะ.....

๒. “เราเกิดมาทั้งที่ชีวิตหนึ่ง อย่าหมายพึ่งผู้ใดให้เขาหยัน
 ควรคะนึ่งพึ่งตนทนกัดฟัน คิดบากบั่นตั้งหน้ามานะทำ”
 บทร้อยกรองนี้ให้ข้อคิดอย่างไร.....

๓. “ในการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำงานใด ๆ ถ้าทุกคนมีความมุ่งมั่นย่อมน้อมประสบผลสำเร็จ”
 คำกล่าวนี้ตรงกับสุภาษิตที่ว่าที่.....

๔. เราไม่ควรอาฆาตพยาบาทผู้ใด ควรอภัยให้เขา เพราะ.....

๕. สุริวิภา เธอไม่ควรขี้บรดด้วยความเร็วเพราะ.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๓ เรื่อง สำนวนชวนคิด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สำนวน สุภาพศัฒ คำพังเพย (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพประกอบคำพังเพยหรือสุภาพศัฒที่นักเรียนชอบ พร้อมเขียนระบุคำพังเพย หรือสุภาพศัฒนั้น ๆ และเขียนเรื่องราวหรือเหตุการณ์สั้น ๆ ๔ - ๕ บรรทัด ให้สอดคล้องกับความหมาย

ชื่อสำนวน.....

ความหมายของสำนวน

.....

.....

เขียนอธิบายเรื่องราวหรือเหตุการณ์

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง สำนวนไทย คำพังเพย สุภาษิต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกสำนวนไทยในกรอบสี่เหลี่ยมไปเติมลงในช่องว่างให้สอดคล้องกัน

เกลือเป็นหนอน ความประมาทเป็นหนทางสู่ความตาย ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
 เวย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้
 ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

๑. ผู้จัดการบอกว่าความลับของบริษัทเราถูกเปิดเผย เพราะ **เกลือเป็นหนอน**

๒. “เราเกิดมาทั้งที่ชีวิตหนึ่ง อย่าหมายพึ่งผู้ใดให้เขาหยัน
 ควรคะนึ่งพึ่งตนทนกัดฟัน คิดบากบั่นตั้งหน้ามานะทำ”
 บทร้อยกรองนี้ให้ข้อคิดอย่างไร **ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน**

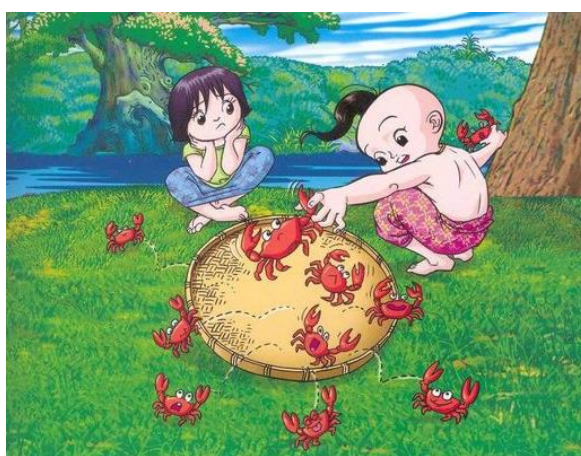
๓. “ในการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำงานใด ๆ ถ้าทุกคนมีความมุ่งมั่นย่อมประสบผลสำเร็จ”
 คำกล่าวนี้ตรงกับสุภาษิตที่ว่าที่ **ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น**

๔. เราไม่ควรอาฆาตพยาบาทผู้ใด ควรอภัยให้เขา เพราะ **เววย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร**

๕. สุริวิภา เธอไม่ควรขี้ประดัดด้วยความเร็วณะ เพราะ **ความประมาทเป็นหนทางสู่ความตาย**

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๓ เรื่อง สำนวนชวนคิด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สำนวน สุภาพซัด คำพังเพย (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพประกอบคำพังเพยหรือสุภาพซัดที่นักเรียนชอบ พร้อมเขียนระบุคำพังเพย หรือสุภาพซัดนั้น ๆ และเขียนเรื่องราวหรือเหตุการณ์สั้น ๆ ๔ - ๕ บรรทัดให้สอดคล้องกับความหมาย

<https://www.pinterest.com/pin/596938125585067952/>

ชื่อสำนวน **จับปูใส่กระดัง**

ความหมายของสำนวน

..... **พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ไม่มีระเบียบ ซุกซน ทำให้อยู่นิ่ง ๆ ได้ยาก**

เขียนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับสำนวน

..... **วันหนึ่งคุณครูพานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ไปทัศนศึกษาในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ปรากฏว่านักเรียนสนุกสนานและซุกซนวุ่นวายมากไม่ยอมอยู่นิ่ง คุณครูต้องคอยควบคุม ดูแลนักเรียนตลอดเวลาเพื่อให้เด็ก ๆ อยู่ในระเบียบ เมื่อเรียกรวมถ่ายรูปก็ปรากฏว่านักเรียนบางคนไม่เข้ามารวมกลุ่ม ทำให้ไม่สามารถควบคุมให้อยู่ภายในเวลาได้เหมือนจับปูใส่กระดัง**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย		
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วิจิตรภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่
อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

อ่านเรื่องน่ารู้ เกี่ยวกับสำนวนไทย เป็นการอ่านงานเขียนต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และวิเคราะห์ความ
เกี่ยวข้องกับสำนวนไทย ควรใช้ทักษะในการอ่านและตั้งคำถาม เพื่อเข้าใจในเนื้อหาอย่างสมบูรณ์ โดยสามารถ
นำความรู้เรื่องสำนวนไทยมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ หลักการอ่านเรื่อง และจับใจความเรื่อง
- ๓.๒ อ่านงานเขียน และวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องกับสำนวนไทย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- วิเคราะห์สำนวนไทย จากงานเขียนต่าง ๆ ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- เห็นความสำคัญของการใช้สำนวนไทยในชีวิตประจำวัน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เหมาะสม (๑.๔)
- ๕.๒ ความสามารถในการคิด สามารถวิเคราะห์งานเขียนต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงกับสำนวนไทย (๒.๑)
- ๕.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (๔.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๔ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย</p> <p style="text-align: center;">ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร</p> <p style="text-align: center;">ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑</p> <p style="text-align: center;">รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p style="text-align: center;">หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการถ่ายทอดองค์ความรู้ อย่างเหมาะสม (๑.๔) - ความสามารถในการคิด สามารถวิเคราะห์งานเขียนต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงกับสำนวนไทย (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (๔.๒) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ออกท่าทาง วางสำนวน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับสำนวนไทยที่ตกลงกันในกลุ่ม เพื่อที่จะทำกิจกรรม เพื่อให้เพื่อนทายว่าเป็นสำนวนใด</p> <p>๒. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรม พลาทาท่าง วางสำนวน โดยตั้งคำถามดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : ทำไมนักเรียนจึงสามารถทายสำนวนไทยจากการแสดงบทบาทสมมติได้ <p>๓. ครูกล่าวเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนว่า สำนวนไทยเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ของคนไทยอย่างลึกซึ้ง เราต้องสามารถนำมางานเขียนต่าง ๆ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสำนวนไทยอย่างเหมาะสม</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันวางแผนทำกิจกรรม ออกท่าทาง วางสำนวน และร่วมกันทายสำนวนไทยจากกิจกรรม</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามกับครู</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เพราะมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องสำนวนไทย จึงสามารถคาดคะเนได้ว่า ที่เพื่อนแสดงท่าทางนั้น น่าจะเป็นสำนวนใด <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แจงเพื่อทราบแนวปฏิบัติ และสามารถเรียนรู้ในชั่วโมงนี้ได้อย่างมีความสุข</p>	<p>๑. กิจกรรม ออกท่าทาง วางสำนวน</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการวิเคราะห์สำนวนไทย จากงานเขียน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการวิเคราะห์สำนวนไทย จากงานเขียน</p>

หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย โดยให้นักเรียนศึกษางานเขียน และวิเคราะห์ว่าควรใช้สำนวนใดเปรียบเทียบ บอกความหมายของสำนวน และบอกเหตุผลที่ใช้สำนวนดังกล่าวมาเปรียบเทียบ</p> <p>๒. ครูตรวจดูการทำงานของนักเรียน ให้คำปรึกษา หากเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และควบคุมดูแลการทำกิจกรรมให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จลุล่วงด้วยดี</p> <p>๓. ครูหาอาสาสมัครนักเรียนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน โดยร่วมกันตรวจทานใบงาน พร้อมให้คำแนะนำ เสริมความรู้นักเรียน พร้อมทั้งประเมินผลงานนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ และซักถามครูเมื่อเกิดข้อสงสัย</p> <p>๓. นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ตรวจทานใบงาน พร้อมฟังข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>		- ใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย	

หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง อ่านเรื่อง น่ารู้ คู่สำนวนไทย ในประเด็นต่อไปนี้</p> <p>- ครู : สำนวนไทยเกี่ยวข้องกับชีวิตเราอย่างไรบ้าง</p> <p>- ครู : สำนวนไทยมีความสำคัญกับเราอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่ สำนวนไทย โดยตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ทำให้เห็นภาพวิถีชีวิตโดยแท้จริง ที่มา จากสำนวนแต่ละสำนวน / สามารถนำมา เปรียบเทียบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้</p> <p>- นักเรียน : ใช้พูดหรือเขียนเปรียบเทียบกับ เรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตจริง เป็นที่เข้าใจและเป็น เอกลักษณ์ของคนไทย</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย
- ๓) กิจกรรม ออกทำทาง วางสำนวน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - วิเคราะห์สำนวนไทย จากงานเขียน ต่าง ๆ ได้	- ประเมินการวิเคราะห์ สำนวนไทย จากงานเขียน	- แบบประเมินการวิเคราะห์ สำนวนไทย จากงานเขียน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการใช้สำนวน ไทยในชีวิตประจำวัน	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร โดย เลือกใช้สื่อในการถ่ายทอดองค์ความรู้ อย่างเหมาะสม (๑.๔) ๒. ความสามารถในการคิด สามารถ วิเคราะห์งานเขียนต่าง ๆ โดยเชื่อมโยง กับสำนวนไทย (๒.๑) ๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเอง (๔.๒)	- ประเมินสมรรถนะใน การวิเคราะห์เรื่อง เทียบ กับสำนวนไทย	- แบบประเมินสมรรถนะใน การวิเคราะห์เรื่อง เทียบกับ สำนวนไทย	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์สำนวนไทยจากงานเขียน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
สำนวนสอดคล้องกับ งานเขียน	ผลงานสอดคล้อง กับหัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด	ผลงานสอดคล้อง กับหัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนดใน บางส่วน	ผลงานไม่ค่อย สอดคล้องกับ หัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด	ผลงานไม่ สอดคล้องกับ หัวข้อหรือเรื่อง ที่กำหนด
การเขียนสื่อสาร	เขียนสื่อความได้ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ตรง ประเด็นและเข้าใจ ง่าย	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๔-๕ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๒-๓ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความได้ น้อย ไม่ตรง ประเด็น
ประโยชน์ของ การนำข้อมูลไปใช้	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน และใน ชีวิตประจำวัน	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน ได้	สามารถนำข้อมูล ที่ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ไม่สามารถนำ ข้อมูลที่ได้ไปปรับ ใช้ได้
ความตรงต่อเวลา	ส่งงานตรงเวลามี ความรับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย สร้างสรรค์งาน ศิลปะได้อย่าง ถูกต้อง	รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมาย ส่งงานตรงเวลา บางครั้ง	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายได้	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายไม่ครบ ทุกส่วน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๔ - ๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๘ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๗	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการวิเคราะห์สำนวนไทยจากงานเขียน
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม			
		สำนวน สอดคล้อง กับงาน เขียน				การเขียน สื่อสาร				ประโยชน์ ของการ นำข้อมูล ไปใช้				ความตรง ต่อเวลา							
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๒๐		

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๔ - ๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๘ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๗	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

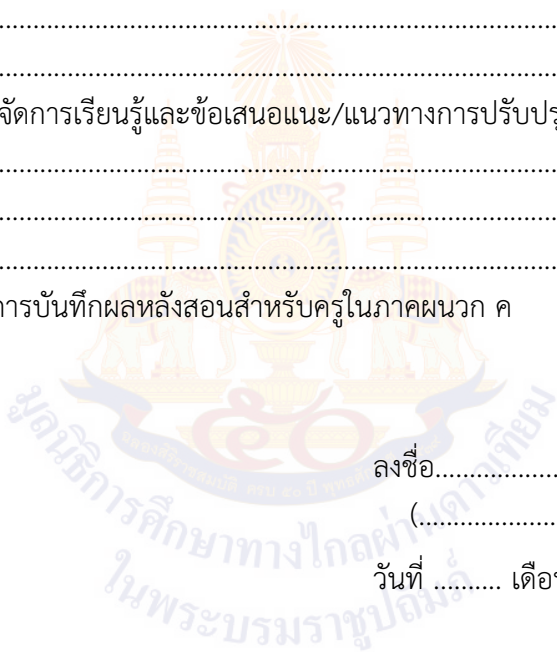
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องน่ารู้ คู่สำนวนไทย
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านจับใจความข้อความในกรอบสี่เหลี่ยมแล้ววิเคราะห์ว่าควรใช้สำนวนใด
 เปรียบเทียบ พร้อมบอกความหมายของสำนวนนั้น

เรื่องที่ ๑ ภูและพาน ปลูกบ้านอยู่ใกล้กัน เขาเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็ก โดยทั้งสองฝ่ายต่างชอบ
 โอ้อวดในความมั่งมีของตน ภูมีอะไรใหม่ พานก็ต้องรีบไปหาให้มีสูงกว่า ฝ่ายพานมีอะไรใหม่
 ภูก็ต้องทำให้ตนเองมีเหนือกว่าพาน และต้องมาคุยอวดคุยข่มกันตลอด ความระหองระแหงใน
 ความไม่ยอมกันมีอยู่ในใจทั้งสองคนอยู่แล้ว จนในที่สุดก็มีปากเสียงกัน และเกิดการใช้กำลังกัน
 ด้วยต่างฝ่ายต่างไม่ยอมกัน จึงเกิดเหตุโศกนาฏกรรมขึ้นในที่สุด

ใช้สำนวนใดเปรียบเทียบ

.....

หมายความว่า

.....

เรื่องที่ ๒ พ่อค้ากลุ่มหนึ่งบรรทุกสินค้าข้ามทะเลทรายเพื่อไปขายต่างเมือง ในระหว่างเดินทางน้ำ
 ที่ใช้อุปโภคบริโภคได้หมดลง ทุกคนต่างเดินสำรวจจนพบกอหญ้าใหญ่ ทุกคนต่างพากันช่วยขุด
 พื้นทรายใต้หญ้านั้น จนกระทั่งเจอแผ่นหินใหญ่ ทุกคนต่างพากันหมดหวัง แต่หัวหน้าช่างไม่ยุติ
 ความคิดที่จะขุดหาน้ำ จึงแนบหูลงกับพื้นหินก็ได้ยินเสียงน้ำไหล จึงสั่งให้ทุกคนช่วยกันทุบหิน
 จนแตก น้ำจึงพุ่งออกมาให้ทุกคนได้ดื่มกิน และเดินทางต่อไปจนถึงที่หมายอย่างราบรื่น

ใช้สำนวนใดเปรียบเทียบ

.....

หมายความว่า

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้ คู่สำนวนไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง อ่านเรื่องนำรู้ คู่สำนวนไทย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านจับใจความข้อความในกรอบสี่เหลี่ยมแล้ววิเคราะห์ว่าควรใช้สำนวนใดเปรียบเทียบ พร้อมบอกความหมายของสำนวนนั้น

เรื่องที่ ๑ ภูและพาน ปลุกบ้านอยู่ใกล้กัน เขาเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็ก โดยทั้งสองฝ่ายต่างชอบโอ้อวดในความมั่งมีของตน ภูมีอะไรใหม่ พานก็ต้องรีบไปหาให้มีสูงกว่า ฝ่ายพานมีอะไรใหม่ ภูก็ต้องทำให้ตนเองมีเหนือกว่าพาน และต้องมาคุยอวดคุยข่มกันตลอด ความระหองระแหงในความไม่ยอมกันมีอยู่ในใจทั้งสองคนอยู่แล้ว จนในที่สุดก็มีปากเสียงกัน และเกิดการใช้กำลังกัน ด้วยต่างฝ่ายต่างไม่ยอมกัน จึงเกิดเหตุโศกนาฏกรรมขึ้นในที่สุด

ใช้สำนวนใดเปรียบเทียบ

ชิงก็รา ช่าก็แรง

หมายความว่า

ต่างฝ่ายต่างก็จัดจ้านพอ ๆ กัน, ต่างก็ม้ออารมณ์ร้อนพอ ๆ กัน, ต่างไม่ยอมลดละกัน

เรื่องที่ ๒ พ่อค้ากลุ่มหนึ่งบรรทุกลูกส้มค้าข้ามทะเลทรายเพื่อไปขายต่างเมือง ในระหว่างเดินทางน้ำที่ใส่อุปโภคบริโภคได้หมดลง ทุกคนต่างเดินสำรวจจนพบกอกหญ้าใหญ่ ทุกคนต่างพากันช่วยขุดพื้นทรายใต้หญ้านั้น จนกระทั่งเจอแผ่นหินใหญ่ ทุกคนต่างพากันหมดหวัง แต่หัวหน้าช่างไม่ยุติความคิดที่จะขุดหาน้ำ จึงแนบหูลงกับพื้นหินก็ได้ยินเสียงน้ำไหล จึงสั่งให้ทุกคนช่วยกันทุบหินจนแตก น้ำจึงพุ่งออกมาให้ทุกคนได้ดื่มกิน และเดินทางต่อไปจนถึงที่หมายอย่างราบรื่น

ใช้สำนวนใดเปรียบเทียบ

ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

หมายความว่า

การทำงานใด ๆ ก็ตาม หากมีความพยายามในการทำงานก็ย่อมจะประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพตัวชี้วัด
ตัวชี้วัด ป. ๖/๖	เขียนจดหมายส่วนตัว
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

จดหมายส่วนตัว เป็นการเขียนสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเฉพาะบุคคล เพื่อสื่อสารบอกเล่าเรื่องราว แจ้งความต้องการ หรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ควรใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่เหมาะสม อีกทั้งยังนำความรู้ในการเขียนจดหมายมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงให้เข้ากับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสาร

๓. สาระการเรียนรู้

- หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - อธิบายรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นความสำคัญของการเขียนจดหมายส่วนตัว และมีมารยาทในการเขียน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการเขียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม (๑.๔)
- ๕.๒ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดการการสื่อสารด้วยการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม (๕.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)</p> <p style="text-align: center;">ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจฉัยา เพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p style="text-align: center;">หน่วยที่ ๔ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p> <p style="text-align: center;">กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการเขียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม (๑.๔) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดการการสื่อสารด้วยการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม (๕.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - อธิบายรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายกับนักเรียน จากนั้นนำตัวอย่างจดหมายส่วนตัวมาให้นักเรียนดู และใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนเคยมีประสบการณ์ในการเขียนจดหมายหรือไม่ ถ้าเคยให้เล่าประสบการณ์ให้เพื่อนฟัง - ครู : นักเรียนคิดว่า การเขียนจดหมาย ในปัจจุบันมีความสำคัญ หรือจำเป็น หรือไม่ เพราะเหตุใด <p>๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนโดยกล่าวว่า การเขียนจดหมายเพื่อติดต่อกับบุคคลอื่นจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการเขียนจดหมายที่ถูกต้อง</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครู และศึกษาตัวอย่างจดหมาย พร้อมตอบคำถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน: เคย / ไม่เคย (พิจารณาการเล่าประสบการณ์ของนักเรียน โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน) - นักเรียน : มีความสำคัญและจำเป็น / ไม่มีความสำคัญและไม่จำเป็น (ตอบตามความคิดของนักเรียน) <p>๒. นักเรียนฟังครู เพื่อเตรียมศึกษาเรียนรู้ เรื่องจดหมายส่วนตัว</p>	<p>๑. ตัวอย่างจดหมายส่วนตัว</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)</p>		<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการเขียนรูปแบบจดหมายส่วนตัว <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการเขียนรูปแบบจดหมายส่วนตัว

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)</p> <p style="text-align: center;">ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจฉัยา เพื่อการสื่อสาร</p> <p style="text-align: center;">ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑</p> <p style="text-align: center;">รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p style="text-align: center;">เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>เห็นความสำคัญของการเขียนจดหมายส่วนตัว และมีมารยาทในการเขียน</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างจดหมายประเภทต่าง ๆ คือ จดหมายลาครู จดหมายถึงเพื่อน จดหมายสมัครงาน จดหมายสั่งซื้อสินค้า และจดหมายราชการ มาให้นักเรียนดูและร่วมกันสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทของจดหมาย</p> <p>๒. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่าเราสามารถแบ่งจดหมายออกเป็น ๔ ประเภท คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จดหมายส่วนตัว ๒. จดหมายกิจธุระ ๓. จดหมายธุรกิจ ๔. จดหมายราชการ <p>๓. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ตัวแทนแต่ละกลุ่มรับตัวอย่างจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน ๑ ฉบับ จดหมายถึงมารดา ๑ ฉบับ แล้วร่วมกันพิจารณา ส่วนประกอบของจดหมาย รูปแบบของจดหมาย การใช้คำขึ้นต้น คำลงท้าย การใช้คำสรรพนาม และเนื้อความจดหมายจากนั้นครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดนักเรียน ดังนี้</p>	<p>๑. นักเรียนศึกษาจดหมายประเภทต่าง ๆ</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของจดหมาย</p> <p>๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อศึกษาจดหมาย โดยพิจารณาส่วนประกอบ รูปแบบ การใช้คำ และเนื้อความของจดหมาย พร้อมทั้งสนทนากับครู</p>	<p>๑. จดหมายประเภทต่าง ๆ</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)</p>		

หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- ครู : จดหมายมีส่วนประกอบใดบ้าง - ครู : จดหมายทั้งสองฉบับมีส่วนใดที่เหมือนกันบ้าง - ครู : จดหมายทั้งสองฉบับมีส่วนใดที่ใช้คำแตกต่างกัน - ครู : การทำหน้าที่ของจดหมายเพื่อนำส่งทางไปรษณีย์มีหลักการอย่างไร ๔. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้คำขึ้นต้น คำลงท้าย และคำสรรพนามที่ถูกต้องเหมาะสมกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้รับจดหมาย และการทำหน้าที่ของจดหมาย ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที) ๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง รูปแบบที่ใช่ จดหมายส่วนตัว	- นักเรียน : ที่อยู่ผู้เขียน/วันเดือนปีที่เขียนจดหมาย/คำขึ้นต้น/เนื้อความจดหมาย/คำลงท้าย/ชื่อผู้เขียนจดหมาย - นักเรียน : มีรูปแบบในการเขียนเหมือนกัน - นักเรียน : คำขึ้นต้นจดหมาย คำลงท้ายจดหมาย และคำสรรพนามที่ใช้ - นักเรียน : เขียนชื่อที่อยู่ผู้รับและผู้ส่งให้ชัดเจน/ติดดวงตราไปรษณียากร ๔. นักเรียนฟังคำแนะนำของครูเพื่อเข้าใจถึงองค์ประกอบของจดหมาย ๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง รูปแบบที่ใช่ จดหมายส่วนตัว			

- ใบงานที่ ๕
เรื่อง
รูปแบบที่ใช่
จดหมาย
ส่วนตัว

หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๒. ครูตรวจดูการทำงานของนักเรียน ให้คำปรึกษา หากเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และควบคุมดูแลการทำกิจกรรมให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จลุล่วงด้วยดี</p> <p>๓. ครูหาอาสาสมัครนักเรียนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน โดยร่วมกันตรวจทานใบงานพร้อมให้คำแนะนำ เสริมความรู้ให้นักเรียน พร้อมทั้งประเมินผลงานนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะความเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง จดหมายส่วนตัว ในประเด็นต่อไปนี้</p> <p>- ครู : ในการเขียนจดหมายหากเราเขียนคำขึ้นต้น และคำลงท้ายไม่ถูกต้องจะมีผลเสียหรือไม่อย่างไร</p> <p>- ครู : การเขียนจดหมายส่วนตัวมีข้อดีอย่างไร</p>	<p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นำเสนอรูปแบบจดหมายส่วนตัว</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามและอภิปรายร่วมกันกับครู</p> <p>- นักเรียน : อาจทำให้ผู้อ่านเกิดความไม่พอใจ</p> <p>- นักเรียน : สามารถเขียนบอกในสิ่งที่ต้องการได้มากเท่าที่ต้องการโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อย</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบงานที่ ๕ เรื่อง รูปแบบที่ใช้ จดหมายส่วนตัว
- ๒) ตัวอย่างจดหมายส่วนตัว
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)
- ๔) ตัวอย่างจดหมายประเภทต่าง ๆ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๕ เรื่อง รูปแบบที่ใช้ จดหมายส่วนตัว

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัวได้	- ประเมินการเขียนรูปแบบจดหมายส่วนตัว	- แบบประเมินการเขียนรูปแบบจดหมายส่วนตัว	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการเขียนจดหมายส่วนตัว และมีมารยาทในการเขียน	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการเขียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม (๑.๔) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดการการสื่อสารด้วยการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม (๕.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนรูปแบบจดหมายส่วนตัว

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
รูปแบบจดหมาย ถูกต้องตามประเภท ของจดหมาย	รูปแบบของ จดหมายถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว	รูปแบบของ จดหมายถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว บางส่วน	รูปแบบของ จดหมายถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว น้อยมาก	รูปแบบของ จดหมายไม่ถูกต้องตาม ประเภทของ จดหมายส่วนตัว
การเขียนสื่อสาร	เขียนสื่อความได้ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ตรง ประเด็นและเข้าใจ ง่าย	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๔-๕ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความไม่ ถูกต้องตาม อักขรวิธี ๒-๓ แห่ง ตรงประเด็น	เขียนสื่อความได้ น้อย ไม่ตรง ประเด็น
ประโยชน์ของ การนำข้อมูลไปใช้	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและในชีวิตประจำวัน	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้	สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	ไม่สามารถนำ ข้อมูลที่ได้ไปปรับ ใช้ได้
ความตรงต่อเวลา	ส่งงานตรงเวลามี ความรับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมาย สร้างสรรค์งาน ศิลปะได้อย่าง ถูกต้อง	รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งงานตรงเวลา บางครั้ง	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายได้	ทำงานที่ได้รับ มอบหมายไม่ครบ ทุกส่วน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ – ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ – ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ – ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ – ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการเขียนรูปแบบจดหมายส่วนตัว
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม			
		รูปแบบจดหมายถูกต้องตามประเภทของจดหมาย				การเขียนสื่อสาร				ประโยชน์ของการนำข้อมูลไปใช้				ความตรงต่อเวลา							
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๒๐		

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

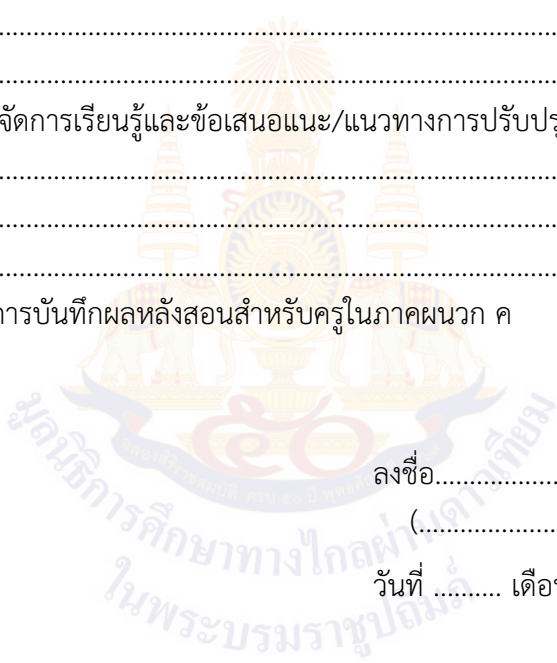
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๕ เรื่อง รูปแบบที่ใช้ จดหมายส่วนตัว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนรูปแบบของจดหมายส่วนตัว โดยเติมส่วนประกอบลงไปช่องว่างกำหนดให้
 รูปแบบจดหมายส่วนตัว

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๕ เรื่อง รูปแบบที่ใช้ จดหมายส่วนตัว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนรูปแบบของจดหมายส่วนตัว โดยเติมส่วนประกอบลงไปในช่วงที่กำหนดให้
รูปแบบจดหมายส่วนตัว

ที่อยู่

วัน เดือน ปี

คำขึ้นต้น

เนื้อความจดหมาย

คำลงท้าย

ชื่อผู้เขียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วินิฉภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพตัวชี้วัด
ตัวชี้วัด ป. ๖/๖	เขียนจดหมายส่วนตัว
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

จดหมายส่วนตัว เป็นการเขียนสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเฉพาะบุคคล เพื่อสื่อสารบอกเล่าเรื่องราว แจ้งความต้องการ หรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ควรใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่เหมาะสม อีกทั้งยังนำความรู้ในการเขียนจดหมายมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงให้เข้ากับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสาร

๓. สาระการเรียนรู้

- หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว
- เขียนจดหมายส่วนตัว

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนจดหมายส่วนตัวได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นประโยชน์ของการเขียนจดหมาย และมีมารยาทในการเขียน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการเขียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม (๑.๔)
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดการการสื่อสารด้วยการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม (๕.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)					
หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		วิทยฐานะ รท๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย	
		วิชา ภาคเรียนที่ ๑		เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการเขียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม (๑.๔) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดการการสื่อสารด้วยการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม (๕.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการเขียนจดหมายส่วนตัวได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนจดหมายส่วนตัวได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำตัวอย่างจดหมายส่วนตัวเพื่อแสดงความยินดีในโอกาสที่นักเรียนสอบเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้ มาให้นักเรียนอ่านแล้วร่วมกันสนทนาถึงเนื้อความในจดหมายโดยครูใช้คำถามนำดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการเขียนจดหมายแสดงความยินดีคืออะไร - ครู : นักเรียนคิดว่า การเขียนจดหมายส่วนตัวจำเป็นต้องใช้คำสุภาพหรือไม่ เพราะเหตุใด - ครู : เราสามารถเขียนจดหมายถึงเพื่อนเพื่อแสดงเจตนาใดได้บ้าง <p>๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนโดยกล่าวว่า การเขียนจดหมายแสดงความยินดี จำเป็นต้องมีรูปแบบที่ถูกต้องตามหลักการเขียนจดหมาย</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และศึกษาจดหมายเพื่อแสดงความยินดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : รูปแบบ/การใช้ภาษา/เจตนา - นักเรียน : จำเป็น เพราะแสดงให้เห็นมารยาทที่ดีในการเขียนสื่อสาร - นักเรียน : แสดงความยินดี/ขอโทษ/แสดงความเห็นใจ/ขอบคุณ <p>๒. นักเรียนฟังครู เพื่อเตรียมศึกษาเรียนรู้ เรื่องจดหมายส่วนตัว</p>	<p>๑. ตัวอย่างจดหมายแสดงความยินดี</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการเขียนจดหมายส่วนตัว</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการเขียนจดหมายส่วนตัว</p>

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)</p> <p style="text-align: center;">ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p style="text-align: center;">หน่วยที่ ๔ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p> <p style="text-align: center;">กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นประโยชน์ของการเขียนจดหมาย และมีมารยาทในการเขียน</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนเรื่องรูปแบบในการเขียนจดหมายส่วนตัว</p> <p>๒. แบ่งกลุ่มนักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว และร่วมกันอภิปรายความรู้เรื่อง การเขียนจดหมาย</p> <p>๓. ครูนำบัตรคำจดหมายส่วนตัว ๔ ประเภทมาติดบนกระดาน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความยินดี - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ <p>- ครู : เคยเขียนจดหมายในโอกาสใดบ้าง หรือถ้าไม่เคยเขียน นักเรียนจะเลือกเขียนจดหมายส่วนตัวในโอกาสใดมากที่สุด เพราะเหตุใด</p> <p>๔. นักเรียนและครูร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ในการเขียนจดหมายส่วนตัว ตามสถานการณ์ที่นักเรียนสมมุติขึ้น</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูและร่วมสนทนาเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนจดหมายส่วนตัว</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว</p> <p>๓. นักเรียนดูประเภทของจดหมาย เพื่อตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : เคย/ไม่เคย (ตอบตามประสบการณ์ของนักเรียน)</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันสมมติสถานการณ์เพื่อเขียนจดหมายส่วนตัว</p>	<p>๑. ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)</p>		

หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว โดยแต่ละคนเลือกเขียนจดหมายส่วนตัว คนละ ๑ ฉบับ ตามสถานการณ์ที่นักเรียนสมมุติขึ้น โดยกำหนดผู้รับและเนื้อความของจดหมายตามความเหมาะสม พร้อมทั้งจำหน้าของจดหมายให้ถูกต้องตามรูปแบบ โดยครูให้คำแนะนำ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การวางตำแหน่งต่าง ๆ ตามรูปแบบการเขียนจดหมาย - การใช้คำขึ้นต้น คำลงท้ายจดหมาย - เนื้อความจดหมาย - ความเป็นระเบียบ สะอาดเรียบร้อย และสวยงาม <p>๒. ครูให้เวลานักเรียนในการเขียนจดหมาย พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และอธิบายเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัย</p> <p>๓. ครูขออาสาสมัครนักเรียน ๒ – ๓ คน นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจากนั้นครูชมเชยหรือ</p>	<p>๑. เขียนจดหมายส่วนตัวตามสถานการณ์ที่สมมุติขึ้นมา โดยยึดตามรูปแบบของจดหมายส่วนตัว</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนตัวแทนนำเสนอจดหมายส่วนตัวของตนเอง</p>		- ใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว	

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
- ๒) ตัวอย่างจดหมายแสดงความยินดี
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)
- ๔) จดหมายส่วนตัวตามสถานการณ์ที่สมมติ
- ๕) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- จดหมายส่วนตัวตามสถานการณ์ที่สมมติ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนจดหมายส่วนตัวได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนจดหมายส่วนตัวได้	- ประเมินการเขียนจดหมายส่วนตัว	- แบบประเมินการเขียนจดหมายส่วนตัว	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์ของการเขียนจดหมายและมีมารยาทในการเขียน	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยเลือกใช้สื่อในการเขียนสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม (๑.๔) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยจัดการการสื่อสารด้วยการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม (๕.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
เนื้อความจดหมาย	เนื้อความมี รายละเอียด ชัดเจน เรียง ตามลำดับ	เนื้อความมีความ ชัดเจนแต่ไม่ ตามลำดับ เหตุการณ์	เนื้อความไม่ชัดเจน เท่าที่ควร	เนื้อความไม่ ถูกต้อง
รูปแบบจดหมาย	รูปแบบจดหมาย และการจำหน่าย ซองถูกต้อง	รูปแบบจดหมาย ถูกต้องจำหน่ายซอง ไม่ถูกต้อง	รูปแบบจดหมาย และจำหน่ายซองไม่ ถูกต้องเท่าที่ควร	จำหน่ายซองและ จดหมาย ไม่เป็นไป ตามรูปแบบ
ลายมือ	ลายมืออ่านง่าย สะอาดเรียบร้อย	ลายมืออ่านง่ายแต่ ไม่สะอาด	ลายมืออ่านได้ยาก	ไม่สามารถอ่าน ลายมือได้เลย
เขียนตรงจุดประสงค์	เขียนตรง จุดประสงค์ ครบถ้วน	เขียนตรงตาม จุดประสงค์ ๓ ใน ๔ ส่วน	เขียนไม่ตรง จุดประสงค์ ๑ ใน ๒ ส่วน	เขียนผิด จุดประสงค์

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๔ - ๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๑ - ๑๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๘ - ๑๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๗	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง รูปแบบที่ใช้ จดหมายส่วนตัว
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการเขียนจดหมาย

การเขียนจดหมาย เป็นการสื่อสารกับบุคคลเพื่อแจ้งเรื่องราว ถามทุกข์สุข หรือเล่าเรื่อง เหตุการณ์ต่าง ๆ

การเขียนจดหมาย ควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

๑. เขียนให้ผู้รับเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน
๒. เขียนให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการเขียน ไม่เขียนนอกเรื่อง
๓. ไม่รวบรัด หรือเยิ่นเย้อจนเกินไป
๔. เรียงลำดับข้อความในจดหมายตามลำดับเหตุการณ์ไม่สับสน
๕. ใช้ภาษาสุภาพ นุ่มนวล
๖. ลายมือสวยงาม สะอาด อ่านง่าย ไม่ขีดฆ่าให้สับสน
๗. วางรูปแบบให้ถูกต้อง สวยงาม เป็นระเบียบ
๘. คำขึ้นต้น และคำลงท้าย ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล
๙. ใช้ซองและกระดาษสีสุภาพ
๑๐. จ่าหน้าซองให้ถูกต้อง ชัดเจน และปิดดวงตราไปรษณียากรตรงมุมของด้านขวาและเขียนรหัสไปรษณีย์ทุกครั้ง

ส่วนประกอบของจดหมาย

๑. ที่อยู่ของผู้เขียน อยู่ตรงมุมบนขวาของหน้ากระดาษ บอกบ้านเลขที่ ซอย ถนน ตำบล จังหวัดและรหัสไปรษณีย์
๒. วัน เดือน ปี เขียนกึ่งกลางหน้ากระดาษ
๓. คำขึ้นต้น อยู่ด้านซ้ายห่างจากขอบกระดาษประมาณ ๑ นิ้ว และต้องเขียนให้เหมาะสมฐานะและตำแหน่งหน้าที่
๔. เนื้อความ เริ่มเขียนโดยย่อหน้าเล็กน้อย และควรขึ้นย่อหน้าใหม่เมื่อขึ้นเนื้อความให้สำนวนภาษาที่ใช้ในการเขียน ต้องคำนึงถึงคุณภาพ เขียนถูกต้องเหมาะสมแก่ฐานะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง ถ้าต้องการอวยพรให้ญาติผู้ใหญ่ในตอนท้ายของจดหมายควรอ้างถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ส่วนการอวยพรให้เพื่อนจะอ้างถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ก็ได้

๕. คำลงท้าย อยู่ตรงกับวัน เดือน ปีที่เขียน และต้องเขียนให้ถูกต้องเหมาะสมแก่ฐานะบุคคล
 ๖. ลายมือชื่อผู้เขียน เยื้องลงมาทางขวามือ ถ้าเขียนจดหมายถึงบุคคลที่ไม่คุ้นเคย ควรวงเล็บชื่อที่เขียนเป็นตัวบรรจง ถ้าเป็นจดหมายราชการต้องบอกยศตำแหน่งของผู้ส่งด้วย

**** ถ้าเป็นจดหมายลาภิก และลาป่วย จะต้องมีการรับรองของผู้ปกครอง**

๗. การเขียนหน้าซองจดหมาย เป็นการเขียนชื่อและที่อยู่ของผู้รับจดหมาย จะต้องเขียนให้ชัดเจน และปิดดวงตราไปรษณียากรตรงมุมของด้านขวา และเขียนรหัสไปรษณีย์ทุกครั้ง

การวางรูปแบบจดหมาย ควรจัดวางให้มีสัดส่วนพอเหมาะกับหน้ากระดาษ โดยเว้นด้านหน้าประมาณหนึ่งนิ้ว และเว้นด้านหลังประมาณครึ่งนิ้ว

มารยาทในการเขียนจดหมาย

๑. ใช้กระดาษสีขาว สีอ่อนหรือสีสุภาพ ไม่มีรอยยับหรือรอยฉีกขาด ขนาดได้มาตรฐาน ไม่ควรใช้กระดาษที่มีตราของทางราชการเขียนจดหมายส่วนตัว

๒. เขียนด้วยหมึกสีดำ สีน้ำเงิน ไม่ควรใช้ดินสอ หมึกแดง หรือหมึกสีฉูดฉาด เพราะไม่สุภาพ ควรเขียนตัวอักษรหรือตัวเลขให้ชัดเจน ไม่ขูด ลบ ชีด ข่วน หรือเขียนทับลงไป

๓. ไม่ใช่ซองที่มีลวดลายหรือสีเข้มมาก

๔. ไม่สอดธนบัตรหรือสิ่งของมีค่าลงในซองจดหมาย อาจหายได้

๕. จดหมายที่ส่งทางไปรษณีย์ ต้องผนึกดวงตราไปรษณียากรตามอัตราที่การสื่อสารกำหนดไว้ที่มุมบนด้านขวามือ

๖. เรียงลำดับเนื้อหาสาระเหมาะสม ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา ไม่ใช่ภาษาพูดในการเขียนจดหมาย

๗. ถ้าต้องการเขียนข้อความเพิ่มเติมหลังเขียนจดหมายจบแล้ว ต้องเขียนคำว่า ป.ล. (ปัจฉิมลิขิต) ก่อน

๘. ควรเขียนคำนำหน้าชื่อผู้รับบนหน้าซองให้ถูกต้อง เช่น คุณ นายแพทย์ อาจารย์ หรือ ยศทางทหาร

การใช้คำขึ้นต้น สรรพนาม คำลงท้าย

ผู้รับ	คำขึ้นต้น	สรรพนามผู้เขียน	สรรพนามผู้รับ	คำลงท้าย
พ่อ, แม่	กราบเท้าคุณ..... ที่เคารพ	ลูก, หนู, ผม, กระผม, ดิฉัน หรือชื่อเล่น	คุณพ่อ คุณแม่	ด้วยความเคารพรัก อย่างสูง
ญาติผู้ใหญ่, ปู่ย่า, ตายาย	กราบเท้าคุณ..... ที่เคารพอย่างสูง กราบเรียนคุณ..... ที่เคารพ	หลาน, ผม, กระผม, ดิฉัน, หนู, หรือชื่อเล่น	คุณปู่, คุณย่า, คุณตา, คุณยาย, คุณลุง, คุณป้า, คุณน้า, คุณอา	ด้วยความเคารพ อย่างสูง
รุ่นพี่	เรียนคุณพี่..... ที่เคารพ	น้อง, ผม, ดิฉัน, หนู, หรือชื่อเล่น	คุณพี่, คุณ...	ด้วยความเคารพ ด้วยความเคารพรัก
เพื่อน, รุ่นน้อง	น้องรัก... คุณ ที่รัก ... (ชื่อเล่น) ที่รัก	ฉัน, พี่	เธอ, คุณ, น้อง	ด้วยความรัก ด้วยความรักยิ่ง รักและคิดถึง
บุคคลทั่วไป	เรียนคุณ ที่นับถือ... เรียนผู้จัดการบริษัท จำกัด ...	ผม, ดิฉัน	คุณ, ท่าน	ขอแสดงความนับถือ
ครู, อาจารย์	เรียนครู, อาจารย์ ประจำชั้น ประถมศึกษาปีที่... ที่เคารพ	ผม, กระผม, หนู, ดิฉัน	อาจารย์, ท่าน	ด้วยความเคารพ อย่างสูง
พระภิกษุ	นมัสการ...	ผม, กระผม, ดิฉัน	ท่าน, พระคุณท่าน, พระคุณเจ้า	ขอนมัสการมาด้วย ความเคารพอย่างสูง

ขนาดของซอง

ใช้ซองขนาดมาตรฐาน ปัจจุบันที่ทำการไปรษณีย์ทุกแห่งจะมีซองจดหมายจำหน่ายเป็นซองที่มีขนาดเหมาะสม โดยทั่วไปมี ๒ แบบ ดังนี้

๑. ซองสั้น มีขนาด ๓.๕ x ๖ นิ้ว ถึง ๔.๕ x ๗ นิ้ว
๒. ซองยาวมีขนาด ๔.๒๕ x ๙ นิ้ว

การจำหน่ายซอง

การจำหน่ายซอง มีหลักการ ดังนี้

๑. **ที่อยู่ของผู้รับ** ต้องเรียงลำดับจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ ได้แก่

- ชื่อ-สกุลของผู้รับ ถ้าเป็นจดหมายสำคัญ เช่น มีธนาคัตติสอดอยู่ด้วย ต้องระบุค่านำหน้าชื่อผู้รับ
- บ้านเลขที่ ซอย หรือตำบล
- ถนนที่ตั้ง
- ตำบลหรือแขวง
- อำเภอหรือเขต
- จังหวัด
- รหัสไปรษณีย์

๒. **ที่อยู่ของผู้ส่ง** เรียงลำดับเช่นเดียวกับผู้รับ จะเขียนไว้ด้านบนซ้ายของตนเอง

๓. **คำขึ้นต้น**

- ถ้าเป็นจดหมายส่วนตัว อาจใช้คำว่า “กรุณาส่ง” หรือ “นามผู้รับ”
- ถ้าเป็นจดหมายราชการหรือจดหมายธุรกิจนิยมใช้ “เรียน”
- จดหมายถึงพระสงฆ์ทั่วไปใช้ “นมัสการ”

๔. **แสตมป์** ต้องติดแสตมป์ตามราคาที่กรมไปรษณีย์ ฯ กำหนด เพราะถ้าติดไม่ครบ ผู้รับจะถูกปรับเป็น ๒ เท่าของราคาแสตมป์ที่ขาดไป

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก

.....

.....

.....

.....

ที่ฝึก

ดวงตรา

ไปรษณียากร

ชื่อและที่อยู่ผู้รับ

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๖ เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จดหมายส่วนตัว (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกเขียนจดหมายส่วนตัวตามที่กำหนดคนละ ๑ ฉบับ โดยกำหนดผู้รับ และเนื้อความตามความเหมาะสม พร้อมทั้งจำหน้าซองจดหมายให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนจดหมาย

๕๑ หมู่ ๖ ต. หินเหล็กไฟ
อ. หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์
๗๗๑๑๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ฟ้าใส เพื่อนรัก

ฉันได้ทราบข่าวว่าเธอได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันเขียนเรียงความงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติในปี

ฉันขอแสดงความยินดีกับเธอเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้อยู่โรงเรียนเดียวกันและไม่ค่อยมีโอกาสได้พบกัน แต่ฉันก็ยังคิดถึงเธอเสมอนะ เธอเป็นคนเก่งและมีความสามารถทางการเขียน ฉันคิดว่าเธอคงจะได้รับรางวัลชนะเลิศอย่างแน่นอน ฉันขอเป็นกำลังใจให้เธอด้วยนะ

รักและคิดถึง
วิภาดา สีทอง

ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก

วิภาตี สีทอง

๕๑ หมู่ ๖ ต. หินเหล็กไฟ

อำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๗๗๑๑๐

ที่ฝึก

ดวงตรา

ไปรษณียากร

ชื่อและที่อยู่ผู้รับ

คุณฟ้าใส น้ำใจงาม

๒๙/๑ หมู่ ๖ ต.กรับใหญ่

อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

๗๐๑๙๐

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำบุพบท

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ๔.๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑

วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำบุพบท เป็นคำที่ทำหน้าที่เชื่อมคำกับคำ เพื่อให้ประโยคมีความสมบูรณ์ คำบุพบทมีหลายชนิดควรนำไปใช้อย่างถูกต้องเพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจน และปรับใช้ในชีวิตจริงได้เหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- ชนิดและหน้าที่ของคำบุพบท
- การใช้คำบุพบท

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกชนิดและหน้าที่ของคำบุพบทได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำบุพบทได้

๒. แต่งประโยคโดยใช้คำบุพบทได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นความสำคัญของการใช้คำบุพบทในการสื่อสาร

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)
- ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการ

แก้ปัญหา (๓.๕)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำบุพบท					
หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑	รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)</p> <p>- ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)</p> <p>- ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา (๓.๕)</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนอ่านและสังเกตประโยคต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนรถประจำทาง - นี่คือกระเป๋าฉัน - ดาวฟ้าส่องแสงระยิบระยับ - คุณพ่อทำงานหนักครบคร้ว <p>จากนั้นครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดนักเรียนดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับประโยคที่ได้ อ่าน - ครู : นักเรียนจะนำคำใดมาเพิ่มในประโยค - ครู : คำที่เพิ่มขึ้นมามีประโยชน์อย่างไร 	<p>๑. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิด และศึกษาประโยคที่ครูกำหนดให้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ข้อความในประโยคยังไม่สมบูรณ์ ควรหาคำมาเพิ่ม - นักเรียน : เติมคำในประโยค - นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดยรถประจำทาง - นี่คือกระเป๋าของฉัน - ดาวบนฟ้าส่องแสงระยิบระยับ - คุณพ่อทำงานหนักเพื่อครอบครัว - นักเรียน : ทำให้ประโยคมีความหมายชัดเจนขึ้น เชื่อมความสัมพันธ์ของคำที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลัง 	<p>๑. ตัวอย่างประโยค</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำบุพบท</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการใช้คำบุพบทตามชนิดและหน้าที่ เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการใช้คำบุพบทตามชนิดและหน้าที่</p>

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำบุพบท
- ๒) ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำบุพบทหน้าจดจำ
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำบุพบท
- ๔) ตัวอย่างประโยค
- ๕) กิจกรรม เขียนสำนวน เสสรวลคำบุพบท

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๗ เรื่อง คำบุพบทหน้าจดจำ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำบุพบทได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำบุพบทได้ ๒. แต่งประโยคโดยใช้คำบุพบทได้	- ประเมินการใช้คำบุพบท ตามชนิดและหน้าที่	- แบบประเมินการใช้คำบุพบท ตามชนิดและหน้าที่	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการใช้คำบุพบท ในการสื่อสาร	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดย สามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถ คิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็น องค์ความรู้(๒.๒) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดย สามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา(๓.๕)	- ประเมินสมรรถนะใน การสื่อสาร การคิด และ การแก้ปัญหาอย่างถูกวิธี	- แบบประเมินสมรรถนะใน การสื่อสาร การคิด และการ แก้ปัญหาอย่างถูกวิธี	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้คำบุพบทตามชนิดและหน้าที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ ของคำบุพบท	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมาย ของคำบุพบทได้ ถูกต้อง ๑ คำ
๒. ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้องตาม ชนิดและหน้าที่	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๖-๕ ประโยค	ใช้คำบุพบทแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ประโยค ๑-๔

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

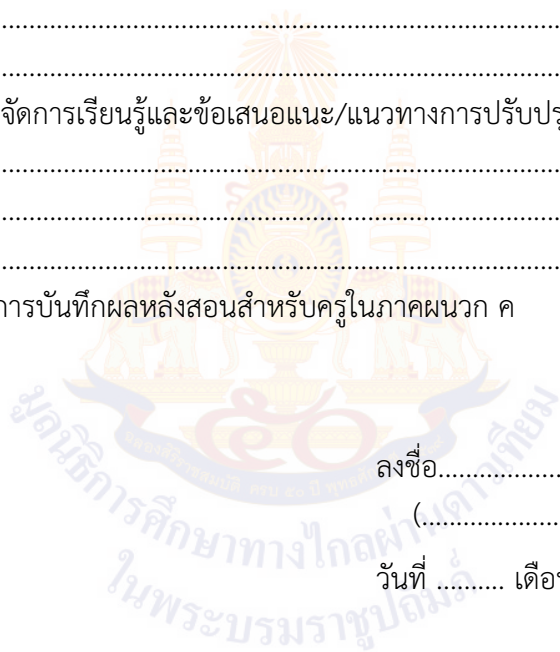
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำบุพบท
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำบุพบท
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำบุพบท หรือ **คำบุรพท** คือคำที่ปรากฏหน้านามวลีและประกอบเข้าเป็นบุพบทวลี คำบุพบทมักมีความหมายเพื่อบอกตำแหน่ง หน้าที่ ความเกี่ยวข้อง ความมุ่งหมาย ความเป็นเจ้าของ ฯลฯ ของนามวลีที่สัมพันธ์กับกริยาหรือบอกความสัมพันธ์ระหว่างนามวลีกับนามวลีในประโยคเดียวกัน คำบุพบทใช้บอกความหมายหลายประการ ในขณะที่สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๕: ๕๑-๕๓) อธิบายเกี่ยวกับความหมายของคำบุพบทไว้ได้แก่

- ๑) บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่ เช่น
 - ผมขอลงตรงสะพานลอย
 - พวกเราแวะซื้อขนมข้างทาง
- ๒) บอกสาเหตุ เช่น
 - เขามีกำลังใจต่อสู้โรคร้ายเพราะคำพูดของเธอ
- ๓) บอกความมุ่งหมาย เช่น
 - น้องตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตของตนเอง
- ๔) บอกความเป็นเจ้าของ เช่น
 - แมวของคุณแห้วหายไปจากบ้าน
- ๕) บอกผู้ที่ทำกริยาร่วมกัน เช่น
 - เขาวางแผนไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ
- ๖) บอกผู้รับผลประโยชน์ เช่น
 - ในหลวงพระราชทานพรแก่ประชาชนชาวไทย
 - เรากล่าวคำสรรเสริญแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า
- ๗) บอกเวลา เช่น
 - เขากลับมาถึงเมืองไทยเมื่อวันก่อน
 - เขามาหลับเอาตอนตีสาม
- ๘) บอกเครื่องมือที่ใช้ทำ เช่น
 - เขาจับปลาด้วยมือเปล่า
- ๙) บอกสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่น
 - อย่ายรักเหยิงกว่าผม

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓”

กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๗ เรื่อง เรื่อง คำบุพบท น่าจดจำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำบุพบท
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำบุพบท ตามความสัมพันธ์ระหว่างคำที่กำหนดให้

ข้อ	ประโยคที่มีคำบุพบท	ความหมายของคำบุพบท
๑	สุนัขของคุณนายหายไปจากบ้าน	
๒	คุณแม่ของฉันแวะซื้อปลาช่อนข้างทาง	
๓	เขามาหลับเอาตอนตีสาม	
๔	ยายมีกำลังใจต่อสู้โรคร้ายเพราะคำพูดของลูกหลาน	
๕	ในหลวงพระราชทานพรแก่ประชาชนชาวไทย	
๖	สมคิดตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตของตนเอง	
๗	อย่ารักเหยียดกว่าผม	
๘	ก๊องและแก้ววางแผนไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ	
๙	เรากล่าวคำสรรเสริญแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า	
๑๐	เขากลับมาถึงเมืองไทยเมื่อวันก่อน	

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๗ เรื่อง เรื่อง คำบุพบท น่าจดจำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำบุพบท
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกความหมายของคำบุพบท ตามความสัมพันธ์ระหว่างคำที่กำหนดให้

ข้อ	ประโยคที่มีคำบุพบท	ความหมายของคำบุพบท
๑	สุนัขของคุณนายหายไปจากบ้าน	บอกความเป็นเจ้าของ
๒	คุณแม่ของฉันแวะซื้อปลาช่อนข้างทาง	บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่
๓	เขามาหลับเอาตอนตีสาม	บอกเวลา
๔	ยายมีกำลังใจต่อสู้โรคร้ายเพราะคำพูดของลูกหลาน	บอกสาเหตุ
๕	ในหลวงพระราชทานพรแก่ประชาชนชาวไทย	บอกผู้รับผลประโยชน์
๖	สมคิดตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตของตนเอง	บอกความมุ่งหมาย
๗	อย่ารักเหยียงกว่าผม	บอกสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ
๘	ก้องและแก้ววางแผนไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ	บอกผู้ที่ทำกริยาร่วมกัน
๙	เรากล่าวคำสรรเสริญแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า	บอกผู้รับผลประโยชน์
๑๐	เขากลับมาถึงเมืองไทยเมื่อวันก่อน	บอกเวลา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง วิจิตรภาษา เพื่อการสื่อสาร
รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ๔.๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑

วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำเชื่อม เป็นคำที่ใช้เชื่อมคำ ประโยค หรือข้อความให้ต่อเนื่องกัน ควรใช้คำเชื่อมให้ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ประโยคหรือข้อความมีความต่อเนื่องกัน สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนมากขึ้น และปรับใช้ในชีวิตจริงได้เหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- ชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อม
- การใช้คำเชื่อม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อมได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 ๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อมได้
 ๒. แต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นความสำคัญของการใช้คำเชื่อมในการสื่อสาร

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)
- ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา (๓.๕)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อม					
หน่วยที่ ๔	ชื่อหน่วยการเรียนรู้		วิทยฐานะ	รายวิชา	ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	วินิจภาษา เพื่อการสื่อสาร		ท๑๖๑๐๑	เวลา ๕๐ นาที	
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑		
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา (๓.๕) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อมได้ 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนดูภาพเด็กสองคนกำลังนั่งทำการบ้านจากนั้นครูร่วมสนทนากับนักเรียนโดยครูใช้คำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : บุคคลในภาพกำลังทำอะไร - ครู : บุคคลในภาพน่าจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างไร - ครู : นักเรียนจะแต่งประโยคจากภาพดังกล่าวได้อย่างไร - ครู : ประโยคทั้งสองประโยคมีความหมายเหมือนกันหรือไม่ - ครู : นักเรียนจะทำประโยคทั้งสองประโยคให้เป็นประโยคเดียวกันได้อย่างไร - ครู : นักเรียนแต่งประโยคใหม่ได้อย่างไร <p>๒. ครูและนักเรียนและร่วมกันสรุปว่าคำเชื่อมคือ คำที่ใช้เชื่อมคำหรือประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และศึกษารูปภาพที่ครูให้สังเกต</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : อ่านหนังสือ/ทำการบ้าน - นักเรียน : พี่น้อง/เพื่อน - นักเรียน : พี่อ่านหนังสือ/น้องทำการบ้าน - นักเรียน : ไม่เหมือนกัน - นักเรียน : หาคำมาเชื่อมประโยคทั้งสองประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน - นักเรียน : พี่อ่านหนังสือแต่น้องทำการบ้าน <p>๒. นักเรียนฟังครู เพื่อเตรียมศึกษาเรียนรู้ เรื่อง คำเชื่อม</p>	<p>๑. ภาพคนอ่านหนังสือ</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำเชื่อม</p>		<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการใช้คำเชื่อมตามชนิดและหน้าที่ <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการใช้คำเชื่อมตามชนิดและหน้าที่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อม						
หน่วยที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑	รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที		
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)	
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน				
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมตามที่ครูกำหนดให้ จากนั้นนักเรียนทำใบงานที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อมนั้นสำคัญไฉน</p> <p>๒. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงานของนักเรียน พร้อมอธิบายเนื้อหาในส่วนที่นักเรียนเกิดข้อกังขาเป็นรายบุคคล</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนเรื่องคำเชื่อมโดยครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนดังนี้</p> <p>- ครู : หากเราไม่ใช้คำเชื่อมในประโยคที่พูดหรือเขียนจะเกิดผลอย่างไร</p> <p>๒. ครูนัดหมายให้นักเรียนเตรียมความพร้อมในช่วงโมงถัดไป โดยจะเรียน เรื่อง คำอุทาน</p>		<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อมนั้นสำคัญไฉน</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน</p>		- ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อมนั้น สำคัญไฉน	
		<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามและอภิปรายสรุปความรู้ร่วมกันกับครู</p> <p>- นักเรียน : อาจทำให้พูดหรือเขียนข้อความในประโยคซ้ำความบางอย่างและประโยคอาจไม่เชื่อมโยงกันทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร</p> <p>๒. นักเรียนฟังครุณัดหมาย และเตรียมความพร้อมเรียนเรื่อง คำอุทาน</p>	- คำถาม			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำเชื่อม
- ๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อมที่สำคัญไฉน
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำเชื่อม
- ๔) ภาพคนอ่านหนังสือ
- ๕) เกมปริศนาคำเชื่อม

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อมที่สำคัญไฉน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำเชื่อมได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของ คำเชื่อมได้ ๒. แต่งประโยคโดยใช้คำเชื่อมได้	- ประเมินการใช้คำเชื่อม ตามชนิดและหน้าที่	- แบบประเมินการใช้ คำเชื่อมตามชนิดและหน้าที่	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการใช้คำเชื่อม ในการสื่อสาร	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดย สามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถ คิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็น องค์ความรู้(๒.๒) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดย สามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา(๓.๕)	- ประเมินสมรรถนะใน การสื่อสาร การคิด และ การแก้ปัญหาอย่างถูกวิธี	- แบบประเมินสมรรถนะใน การสื่อสาร การคิด และการ แก้ปัญหาอย่างถูกวิธี	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้คำเชื่อมตามชนิดและหน้าที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ ของคำเชื่อม	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมาย ของคำเชื่อมได้ ถูกต้อง ๑ คำ
๒. ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้องตาม ชนิดและหน้าที่	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๖-๕ ประโยค	ใช้คำเชื่อมแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ประโยค ๑-๔

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

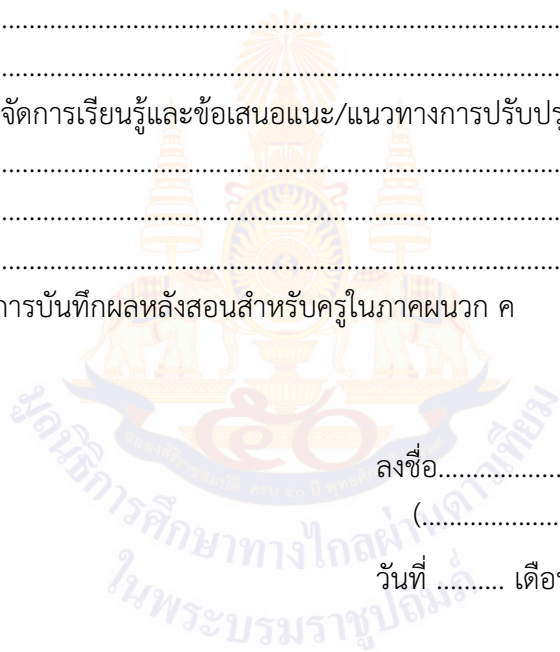
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำเชื่อม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำเชื่อม คือคำที่ใช้เชื่อมคำ วลี หรือประโยคเข้าด้วยกัน สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษาแบ่งคำเชื่อมออกเป็น ๔ ชนิด ได้แก่

๑) คำเชื่อมสมภาค (อ่านว่า สะ-มะ-พาก) เป็นคำเชื่อมที่ใช้เชื่อมหน่วยทางภาษาตั้งแต่ ๒ หน่วยขึ้นไป ให้เป็นหน่วยภาษาเดียวกัน อาจเป็นคำนามกับคำนาม หรือนามวลีกับนามวลี คำนามกับคำสรรพนาม กริยาวลีกับกริยาวลี ประโยคย่อยกับประโยคย่อย หรืออนุประโยคกับอนุประโยค ฯลฯ ได้แก่คำว่า กับ (กะ) และ หรือ แต่ เช่น

- ฉันกับเขาช่วยกันก่อตั้งบริษัทนี้ขึ้นมา
- น้ำกะน้ำมันเข้ากันไม่ได้
- พ่อและแม่เป็นผู้ให้กำเนิดลูก
- เธอจะไปกับพ่อหรือกับแม่

๒) คำเชื่อมอนุประโยค เป็นคำนำหน้าอนุประโยคในประโยคซ้อน แล้วทำหน้าที่ร่วมกันเป็นส่วนประกอบใดส่วนหนึ่งของประโยคหลัก คือ อาจเป็นหน่วยประธาน หน่วยกรรม หน่วยเติมเต็ม หรือเป็นส่วนขยายส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคหลัก สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๕: ๕๕) จำแนกคำเชื่อมอนุประโยคเป็น ๓ ชนิด ได้แก่

ก. คำเชื่อมนามานุประโยค ได้แก่คำว่า ว่า ที่ ให้ ที่ว่า ซึ่งนำหน้านามานุประโยค คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน หน่วยกรรม หรือหน่วยเติมเต็มของประโยคซ้อน เช่น

- ที่เธอทำอย่างนั้นดีแล้ว

วิเคราะห์ได้ว่า “ที่เธอทำอย่างนั้น” เป็นนามานุประโยค ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคซ้อน คำว่า “ที่” เป็นคำเชื่อมนามานุประโยค

ข. คำเชื่อมคุณานุประโยค ได้แก่คำว่า ที่ ซึ่ง อัน ซึ่งนำหน้าคุณานุประโยค คือ อนุประโยคที่ขยายนามวลีในประโยคซ้อน เช่น

- เด็กที่ได้รับรางวัลเป็นน้องฉัน

วิเคราะห์ได้ว่า “ที่ได้รับรางวัล” เป็นคุณานุประโยค ทำหน้าที่ขยายนามวลี “เด็ก” และรวมกับนามวลี “เด็ก” ซึ่งเป็นประธานของประโยคซ้อน คำว่า “ที่” เป็นคำเชื่อมคุณานุประโยค

ค. คำเชื่อมวิเศษนามุประโยค คือ คำเชื่อมซึ่งนำหน้าวิเศษนามุประโยค คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่ขยายกริยาวลีและทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของกริยาวลีในประโยคซ้อน แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑) คำเชื่อมวิเศษณานุกรุประโยคที่ปรากฏหลังประโยคหลัก เช่นคำว่า เพราะ ถ้า จนกระทั่ง เมื่อ ขณะที่ ฯลฯ เช่น

- เขาไม่มาทำงาน**เพราะ**ลูกไม่สบาย

วิเคราะห์ได้ว่า “เพราะลูกไม่สบาย” เป็นวิเศษณานุกรุประโยคที่ปรากฏหลังประโยคหลัก ทำหน้าที่ขยายกริยาวลี “ไม่มาทำงาน” วิเศษณานุกรุประโยคร่วมกับ “ไม่มาทำงาน” ทำหน้าที่ขยายกริยาวลีในประโยคซ้อน คำว่า “เพราะ” จึงเป็นคำเชื่อมวิเศษณานุกรุประโยค

๒) คำเชื่อมวิเศษณานุกรุประโยคที่ปรากฏต้นประโยค เมื่อคำเชื่อมวิเศษณานุกรุประโยคปรากฏต้นประโยค จึงมักปรากฏคำเชื่อมเสริม คำว่า จึง เลย ถึง ก็ ในประโยคหลักซึ่งปรากฏวิเศษณานุกรุประโยค เช่น **เพราะ**ฝนตกแต่เช้า รถ**จึง**ติดหนัก วิเคราะห์ได้ว่า คำว่า “เพราะ” เป็นคำเชื่อมวิเศษณานุกรุประโยค ส่วนคำว่า “จึง” เป็นคำเชื่อมเสริม

๓) คำเชื่อมเสริม เป็นคำเชื่อมที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้หน่วยภาษาทั้ง ๒ หน่วยสัมพันธ์กันได้ชัดเจนขึ้น ได้แก่คำว่า จึง เลย ถึง ก็ เช่น

- ก็เธอไม่ยอมไปกินข้าวกับพวกเราเองนี่นา
- เหตุใด**จึง**มานั่งเศร้าอยู่คนเดียว
- เพราะความโลภเข้าครอบงำ เขา**เลย**ลงทุนไปหมดตัว
- ทำไมบ่าวันนี้**ถึง**ยังไม่หิวข้าว

๔) คำเชื่อมสัมพันธสาร เป็นคำเชื่อมประโยคตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปให้รวมกันเป็นสัมพันธสารเดียวกัน เช่น กล่าวคือ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี อย่างไรเสีย แม้กระนั้น ในที่สุด ทว่า แต่ทว่า ทั้งนี้ อนึ่ง ฯลฯ เช่น

- ความรักช่วยสร้างสันติภาพแก่โลก **กล่าวคือ** เมื่อมนุษย์มอบและแบ่งปันความรักให้แก่กันและกัน ก็จะไม่บังเกิดความริษยา ความเกลียดชัง ซึ่งเป็นต้นตอของความขัดแย้งอันจะนำไปสู่สงคราม

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๘ เรื่อง เรื่อง คำเชื่อมนั้นสำคัญไฉน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คำเชื่อม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำเชื่อมแต่งประโยค แล้ววิเคราะห์ชนิดหน้าที่ของคำเชื่อมในประโยค

๑. คุณแม่ชอบร้องเพลงและเต้นรำ

คำเชื่อม : และ
ชนิดของคำเชื่อม : เชื่อมใจความที่คล้ายตามกัน
ทำหน้าที่ : เชื่อมคำกับคำ

๒. เพราะธาดาเป็นเด็กดีเขาจึงได้รับรางวัลเยาวชนดีเด่น

คำเชื่อม : เพราะ.....จึง
ชนิดของคำเชื่อม : เชื่อมความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน
ทำหน้าที่ : เชื่อมข้อความกับข้อความ

๓. นภาชอบว่ายน้ำแต่วาริชอบร้องเพลง

คำเชื่อม : แต่
ชนิดของคำเชื่อม : เชื่อมความที่ขัดแย้งกัน
ทำหน้าที่ : เชื่อมความกับข้อความ

๔. เธอชอบเดินทางโดยรถยนต์หรือรถไฟ

คำเชื่อม : หรือ
ชนิดของคำเชื่อม : เชื่อมความที่ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง
ทำหน้าที่ : เชื่อมคำกับคำ

๕. กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้

คำเชื่อม : กว่า...ก็
ชนิดของคำเชื่อม : เชื่อมความที่ขัดแย้งกัน
ทำหน้าที่ : เชื่อมประโยคกับประโยค

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง วจิณภาษา เพื่อการสื่อสาร
รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ๔.๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑

วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำอุทาน เป็นคำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่แสดงอารมณ์ของผู้กล่าวหรือเสริมคำในการพูดจากัน ควรใช้คำอุทานให้ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ประโยค หรือข้อความมีความชัดเจนในด้านของอารมณ์และความรู้สึก อีกทั้งยังสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนมากขึ้น และปรับใช้ในชีวิตจริงได้เหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ชนิดและหน้าที่ของคำอุทาน

๓.๒ การใช้คำอุทาน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกชนิดและหน้าที่ของคำอุทานได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ใช้คำอุทานในการสื่อสารได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- อภิปรายประโยชน์ของการใช้คำอุทานในการสื่อสาร

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)

๕.๒ ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)

๕.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่าน

กระบวนการแก้ปัญหา (๓.๕)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน					
หน่วยที่ ๔		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจฉัยา เพื่อการสื่อสาร		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้ (๒.๒)</p> <p>๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา (๓.๕)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกชนิดและหน้าที่ของคำอุทานได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังแล้วคิดตาม</p> <p>- ครู : โอ๊ย ! ปวดฟัน ทุกวันโรคภัยมาเยี่ยมบ้าน... โอ๊ย ! ปวดหัวตามัวหูชาทั้งสองด้าน... จากนั้นครูถามคำถามจากบทเพลงดังกล่าว</p> <p>- ครู : เพลงที่ ครู ร้องแสดงถึงอารมณ์ และความรู้สึกอย่างไร</p> <p>๒. ครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติจากแถบประโยคที่ครูกำหนดให้ดังนี้</p> <p>๑. นักเรียนถูกมีดบาดมือ</p> <p>๒. สัตว์เลี้ยงของเพื่อนสนิทตาย</p> <p>๓. สอบได้คะแนนสูงสุดในชั้นเรียน</p> <p>๔. เด็กกำลังจมน้ำ</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่อง “คำอุทาน” โดยร่วมกันสรุปว่า คำอุทาน คือ คำที่แสดงอารมณ์ของผู้พูดในขณะที่ตกใจ ดีใจ เสียใจ ประหลาดใจ หรืออาจจะเป็นคำที่ใช้เสริมคำพูด</p>	<p>๑. นักเรียนฟังเพลงที่ครูร้อง ปรบมือให้จังหวะ และคิดตามเนื้อเพลง</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้สึกที่จับใจความได้จากเพลง</p> <p>๒. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากแถบประโยคที่จับฉลากได้</p> <p>๓. นักเรียนฟังครู สรุปความรู้จากการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อเตรียมศึกษาเรียนรู้ เรื่อง คำอุทาน</p>	<p>๑. แถบประโยค</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำอุทาน</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการใช้คำอุทานตามชนิดและหน้าที่</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการใช้คำอุทานตามชนิดและหน้าที่</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจฉัยภาษาเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ ๙ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์ โดยให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง แดงโม เจ้ามดแดงจอมซี้เกียจ จากนั้นคัดเลือกคำอุทานจากเรื่องแล้วแต่งประโยค</p> <p>๒. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงานของนักเรียน และให้คำปรึกษานักเรียนที่เกิดข้อสงสัย</p> <p>๓. ครูคัดเลือกตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอใบงาน เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์ จากนั้นครูประเมินผลงานของนักเรียน</p> <p>๔. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนเขียนเรื่องสั้น ๆ โดยใช้คำอุทานให้มากที่สุดแล้วเขียนลงในสมุด</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๙ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนนำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน</p> <p>๔. นักเรียนเขียนเรื่องสั้น ๆ โดยใช้คำอุทานในการเขียนเรื่องให้มากที่สุด ลงในสมุด</p>		- ใบงานที่ ๙ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์	

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำอุทาน
- ๒) ใบงานที่ ๙ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง คำอุทาน
- ๔) ภาพพฤติกรรมต่าง ๆ
- ๕) แลปประโยค

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๘ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำอุทานได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ใช้คำอุทานในการสื่อสารได้	- ประเมินการใช้คำอุทานตามชนิดและหน้าที่	- แบบประเมินการใช้คำอุทานตามชนิดและหน้าที่	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - อภิปรายประโยชน์ของการใช้คำอุทานในการสื่อสาร	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถพูดหรือเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมข้อมูลเป็นองค์ความรู้(๒.๒) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านกระบวนการแก้ปัญหา(๓.๕)	- ประเมินสมรรถนะในการสื่อสาร การคิด และการแก้ปัญหาอย่างถูกวิธี	- แบบประเมินสมรรถนะในการสื่อสาร การคิด และการแก้ปัญหาอย่างถูกวิธี	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้คำอุทานตามชนิดและหน้าที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ลักษณะ และหน้าที่ ของคำอุทาน	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ๓ คำ	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ๒ คำ	บอกความหมาย ของคำอุทานได้ ถูกต้อง ๑ คำ
๒. ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้องตาม ชนิดและหน้าที่	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๗-๘ ประโยค	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ๖-๕ ประโยค	ใช้คำอุทานแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง ตามชนิดและ หน้าที่ได้ถูกต้อง ประโยค ๑-๔

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำอุทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำอุทาน คือ คำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น สะเทือนใจ ตกใจ ตีใจ ประหลาดใจ สงสาร เจ็บปวด เป็นต้น คำอุทานมักปรากฏหน้าประโยค ในการเขียนมักมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับหลังคำอุทานนั้น เช่น

- โถ ! เจ้าเขี้ยวเงินไม่น่าตายเลย
- ้วย ! ช่วยด้วย
- โธ ! ไม่น่าเป็นเช่นนั้นเลย
- ไชโย ! ฉันสอบได้ที่หนึ่งแล้ว
- โอโฮ ! แต่งตัวสวยจัง
- ตายจริง ! ลืมแว่นตาอีกแล้ว
- ตายละวา ! แย่แล้ว
- เชอะ ! สอบได้คะแนนเองเหอ
- ทุเรศ ! พุดอะไรหยาบคายอย่างนั้น

คำอุทานไม่จัดเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค กล่าวคือ ไม่เป็นส่วนหนึ่งของนามวลีหรือกริยาวลี คำอุทานทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้ว่าผู้พูดหรือผู้เขียนมีความรู้สึกอย่างไร ในการพิจารณาความหมายของคำอุทาน จึงต้องพิจารณาให้สัมพันธ์กับเนื้อความของประโยคที่ตามหลังคำอุทานนั้น ๆ

ใบบงานที่ ๙ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำอุทาน แล้วบอกว่าแสดงอารมณ์อย่างไรบ้าง

ตัวอย่าง

คำอุทาน โธ่ ! แสดงอารมณ์ สงสาร

แต่งประโยคได้ว่า โธ่ ! หมาของเธอไม่น่าถูกรถชนแบบนี้เลย

๑. คำอุทาน แสดงอารมณ์.....

แต่งประโยคได้ว่า

๒. คำอุทาน แสดงอารมณ์.....

แต่งประโยคได้ว่า

๓. คำอุทาน แสดงอารมณ์.....

แต่งประโยคได้ว่า

๔. คำอุทาน แสดงอารมณ์.....

แต่งประโยคได้ว่า

๕. คำอุทาน แสดงอารมณ์.....

แต่งประโยคได้ว่า

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๙ เรื่อง คำอุทานสื่อสารอารมณ์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำอุทาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำอุทาน แล้วบอกว่าแสดงอารมณ์อย่างไรบ้าง

๑. คำอุทาน **ว้าย !** แสดงอารมณ์ **ตกใจ**

แต่งประโยคได้ว่า **ว้าย ! ช่วยด้วยคนตกน้ำ**

๒. คำอุทาน **ไชโย !** แสดงอารมณ์ **ดีใจ**

แต่งประโยคได้ว่า **ไชโย ! ฉันสอบได้ที่ ๑**

๓. คำอุทาน **เย่ !** แสดงอารมณ์ **ดีใจมาก**

แต่งประโยคได้ว่า **เย่ ! ปิดเทอมนี้แม่จะพาไปเที่ยวทะเล**

๔. คำอุทาน **โห้โฮ !** แสดงอารมณ์ **ประหลาดใจ**

แต่งประโยคได้ว่า **โห้โฮ ! แต่งตัวสวยจัง**

๕. คำอุทาน **ทุเรศ !** แสดงอารมณ์ **โมโห**

แต่งประโยคได้ว่า **ทุเรศ ! พุดอะไรหยาบคายอย่างนั้น**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔	เรื่อง วินิจฉัยภาษา เพื่อการสื่อสาร	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๗	กรอกแบบรายการต่าง ๆ
ป. ๖/๘	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การกรอกแบบรายการ เป็นการเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ลงในแบบรายการ ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่กรอกไปใช้งาน ควรกรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน และถูกต้อง เพื่อสามารถใช้ทักษะในการกรอกแบบรายการในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ หลักการกรอกแบบรายการ
- ๓.๒ ฝึกกรอกแบบรายการ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการกรอกแบบรายการต่าง ๆ ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - กรอกแบบรายการได้ถูกต้อง
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นความสำคัญของการกรอกแบบรายการที่ถูกต้องได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนสื่อสารได้ตรงวัตถุประสงค์ (๑.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสืบค้นข้อมูล แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่กำลังศึกษา (๔.๒)
- ๕.๓ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาการกรอกแบบรายการได้ (๕.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ</p> <p style="text-align: center;">ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วินิจาษา เพื่อการสื่อสาร</p> <p style="text-align: center;">ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑</p> <p style="text-align: center;">รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p style="text-align: center;">เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนสื่อสารได้ตรงวัตถุประสงค์ (๑.๑)</p> <p>- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสืบค้นข้อมูล แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่กำลังศึกษา (๔.๒)</p> <p>- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาการกรอกแบบรายการได้ (๕.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการกรอกแบบรายการต่าง ๆ ได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำแบบรายการต่าง ๆ เช่น ใบรับฝากถอนเงิน ใบสมัครเรียนต่อ มาให้นักเรียนดู จากนั้นครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยเห็นแบบกรอกรายการเหล่านี้หรือไม่</p> <p>- ครู : แบบรายการเหล่านี้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเราอย่างไร</p> <p>- ครู : ถ้ามีความจำเป็นต้องกรอกแบบรายการดังกล่าวนักเรียนจะทำอย่างไร</p> <p>- ครู : ถ้ากรอกแบบรายการไม่ครบถ้วน นักเรียนคิดว่าเกิดผลอย่างไร</p> <p>- ครู : การกรอกแบบรายการที่ถูกต้องและชัดเจนต้องทำอย่างไร</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้ตอบคำถามกัน แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่อง กรอกแบบรายการ</p>	<p>๑. นักเรียนศึกษาแบบรายการต่าง ๆ และตอบคำถามกับครู</p> <p>- นักเรียน : เคย/ไม่เคย (ตอบตามประสบการณ์)</p> <p>- นักเรียน : ต้องพบเจอในชีวิตอยู่เป็นประจำ</p> <p>- นักเรียน : ต้องกรอกให้ถูกต้องตามรูปแบบ และเป็นความจริง</p> <p>- นักเรียน : ทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบ อาจส่งผลเสียย้อนกลับมาได้</p> <p>- นักเรียน : เตรียมข้อมูลที่จำเป็นกรอกแบบรายการให้ครบถ้วนถูกต้อง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องกรอกแบบรายการ</p>	<p>๑. แบบรายการต่าง ๆ</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง กรอกแบบรายการ</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการกรอกแบบรายการ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการกรอกแบบรายการ</p> <p>๒. แบบประเมินการกรอกแบบรายการ</p>

หน่วยที่ ๔ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ความรู้ลงในสมุดของตนเองและส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานโดยให้นักเรียนทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ โดยศึกษารายละเอียดในแบบรายการ แล้วฝึกกรอกแบบรายการ</p> <p>๒. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงานของนักเรียน และให้คำปรึกษานักเรียนที่เกิดข้อสงสัย</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงาน โดยครูบอกแนวทางในการกรอกแบบรายการ</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบแบบรายการในใบงานของตนเอง</p>		- ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ	

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบงานที่ ๙ เรื่อง กรอกแบบรายการ
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง กรอกแบบรายการ
- ๓) ตัวอย่างแบบรายการต่าง ๆ

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๙ เรื่อง กรอกแบบรายการ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการกรอกแบบรายการต่าง ๆ ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - กรอกแบบรายการได้ถูกต้อง	- ประเมินการกรอกแบบรายการ	- แบบประเมินการกรอกแบบรายการ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการกรอกแบบรายการที่ถูกต้องได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนสื่อสารได้ตรงวัตถุประสงค์ (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสืบค้นข้อมูล แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่กำลังศึกษา (๔.๒) - ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยสามารถใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาการกรอกแบบรายการได้ (๕.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการสื่อสาร การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกวิธี	- แบบประเมินสมรรถนะในการสื่อสาร การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกวิธี	- ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การกรอกแบบรายการ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกลักษณะการกรอก แบบรายการ	บอกลักษณะการ กรอกแบบรายการ ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	บอกลักษณะการ กรอกแบบรายการ ผิด ๑ ข้อ	บอกลักษณะการ กรอกแบบรายการ ผิด ๒ ข้อ	บอกลักษณะการ กรอกแบบรายการ ผิด ๒ ข้อขึ้นไป
๒. การกรอกแบบ รายการ	กรอกรายครบถ้วน ถูกต้องชัดเจน สะอาด เรียบร้อย สามารถแนะนำ ผู้อื่นได้	กรอกรายครบถ้วน ถูกต้องชัดเจน แต่ ไม่สะอาดเรียบร้อย สามารถแนะนำ ผู้อื่นได้	กรอกรายการได้ ตามแบบแต่ไม่ ครบถ้วน ต้องถาม ผู้อื่นเป็นบางครั้ง	กรอกรายการได้ ตามแบบแต่ไม่ ครบถ้วน ต้องถาม จากผู้อื่น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการกรอกแบบรายการ
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน								รวม
		บอกลักษณะการกรอกแบบรายการ				การกรอกแบบรายการ				
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๗ - ๘	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๕ - ๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๔ - ๕	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๓	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจิตรภาษา เพื่อการสื่อสาร
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง กรอกแบบรายการ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนกรอกใบสมัครเข้าศึกษาต่อแบบง่าย โดยใส่ข้อมูลของตนเองให้ถูกต้องครบถ้วน

ปีการศึกษา..... สมัครเรียนต่อชั้น.....

รูปถ่าย
ขนาด ๒ นิ้ว

ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชื่อเล่น.....

เลขประจำตัวประชาชน ๑๓ หลักเพศ ชาย หญิง

วัน/เดือน/ปีเกิด เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ศาสนา

ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนที่.....มีพี่จำนวน.....คน มีน้องจำนวน.....คน

ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ บิดา มารดา ปู่-ย่า ตา-ยาย อื่น ๆ ระบุ.....

เบอร์โทรผู้ติดต่อ.....

ประวัติการศึกษา

จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียน.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ลงชื่อ.....ผู้กรอกใบสมัคร

(.....)

ขอรับรองว่าเป็นความจริง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วิจารณ์ภาษา เพื่อการสื่อสาร

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. พุดแสดงความรู้เกี่ยวกับสำนวนไทย					☐
๒. อ่านเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสำนวนไทยได้					☐
๓. เขียนจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้อง					☐
๔. กรอกแบบรายการได้ถูกต้อง					☐
๕. วิเคราะห์คำบุพพท					☐
๖. วิเคราะห์คำเชื่อม					☐
๗. วิเคราะห์คำอุทาน					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานี้ในกลางภาคเรียน คือ

.....

.....

สิ่งที่ฉันชอบ / ทำได้ดี

.....

.....

สิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณครู คือ

.....

.....

สิ่งที่ฉันควรปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น คือ

.....

.....

ฉันน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่านี้หาก

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕

สุภาษิตสอนหญิง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๙ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป.๖/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร
- ป.๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ป.๖/๔ อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
- ป.๖/๕ มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์
- ป.๖/๙ มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๔ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
- ป.๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ป.๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
- ป.๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ป.๖/๓

อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านจับใจความเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง จะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง จึงจะทำให้เข้าใจความหมายของเรื่องและจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้เป็นอย่างดี รวมถึงการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ วิเคราะห์และอธิบายคุณค่าของเรื่อง ที่อ่าน นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนสามารถพุดรายงานจากการศึกษาค้นคว้า นำเสนอแนวคิดจากเรื่องที่ศึกษา เรียนรู้เกี่ยวกับคำลงท้าย คำปฏิเสธและวิเคราะห์ประโยคสามัญ ประโยคซ้อน และประโยครวมได้อย่างถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกหลักการอธิบายความหมายของคำจากเรื่องสุภาชิตสอนหญิงได้
- ๒) บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้
- ๓) บอกหลักการอ่านบทร้อยกรองได้
- ๔) บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีที่อ่านได้
- ๕) บอกหลักการพุดรายงานประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นคว้าได้
- ๖) บอกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้
- ๗) บอกความหมายของประโยคสามัญได้
- ๘) บอกความหมายและลักษณะของประโยคซ้อนได้
- ๙) บอกความหมายและลักษณะของประโยครวมได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) อธิบายความหมายของคำจากเรื่องสุภาชิตสอนหญิงได้
- ๒) สรุปใจความสำคัญและข้อคิดจากเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ได้
- ๓) อ่านบทร้อยกรองเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ได้
- ๔) เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ได้
- ๕) พุดรายงานประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นคว้าได้
- ๖) จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้
- ๗) จำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญได้
- ๘) แต่งประโยคสามัญได้
- ๙) จำแนกประโยคซ้อนได้
- ๑๐) ระบุลักษณะของประโยครวมได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) เห็นความสำคัญของการอธิบายความหมายของคำศัพท์
- ๒) นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและเหมาะสม
- ๓) เห็นคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง

- ๔) เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ได้
- ๕) มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- ๖) บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
- ๗) เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
- ๘) เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
- ๙) เห็นความสำคัญของการใช้ประโยครวมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) อธิบายความหมายของคำ และสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำตรงตามความหมายในชีวิตจริง (๑.๑)
- ๒) อ่านจับใจความและนำความรู้ที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารได้ถูกต้อง (๑.๑)
- ๓) อ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน นำความรู้และข้อคิดจากบทร้อยกรองไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ๑.๑
- ๔) พุดรายงานจากเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า อย่างมีมารยาทในการพูด และนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) คิดวิเคราะห์คุณค่าของบทร้อยกรองเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๒.๑)
- ๒) นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๔.๑)
- ๓) วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ โดยนำไปสื่อสารในชีวิตจริงได้ (๒.๑)
- ๔) จำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)
- ๕) วิเคราะห์โครงสร้างของประโยคซ้อน และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)
- ๖) วิเคราะห์โครงสร้างของประโยครวม เห็นความสำคัญของการใช้ประโยครวมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๓ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาชิตสอนหญิง
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การพุดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน

๙) ใบงานที่ ๙ เรื่อง ประโยครวม

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง	ความหมายของคำ ถูกต้องทั้งหมด	ความหมายของคำ ผิด ๑ - ๒ คำ	ความหมายของคำ ผิด ๓ - ๔ คำ	ความหมายของคำ ผิดมากกว่า ๔ คำ
๒. การเขียนอธิบาย	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ได้เข้าใจ ชัดเจน ครบถ้วน และไม่ กำกวม	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ได้เข้าใจ ค่อนข้าง ชัดเจน	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ได้เข้าใจ แต่ยังไม่ ชัดเจนเท่าที่ควร	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ไม่เข้าใจ ไม่ชัดเจน และวกไปวนมา
๓. การเขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำได้ ถูกต้องทั้งหมด	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	เขียนสะกดคำไม่ ถูกต้องมากกว่า ๗ คำ
๔. ความเป็นระเบียบ	เขียนเป็นระเบียบ แสดงออกถึงตั้งใจ ความประณีต	ส่วนใหญ่สะอาด เป็นระเบียบ แต่ยังมี ข้อบกพร่องเล็กน้อย	มีข้อบกพร่อง ค่อนข้างมาก	งานไม่เรียบร้อย
๕. การส่งงาน	ส่งงานตรงตาม เวลาที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑-๒ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓-๕ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดเกินกว่า ๕ วัน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี

คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถาม	ตอบคำถามจากเรื่อง ได้ถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิด ๒ ข้อ	ตอบคำถามผิด ไม่เกิน ๓ ข้อ	ตอบคำถามผิด มากกว่า ๓ ข้อ
๒. การสรุปใจความ	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องได้ถูกต้อง ครบถ้วน เข้าใจ ตรงประเด็นและ ครอบคลุมเรื่องราว ทั้งหมด	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องได้ถูกต้อง ครบถ้วน เข้าใจ เป็นส่วนใหญ่	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องได้เข้าใจ ถูกต้องเป็นบางส่วน	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องไม่ถูกต้อง
๓. การบอกข้อคิด	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ถูกต้องและตรง ประเด็น	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็นแต่ ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ แต่ไม่ชัดเจน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้บ้างแต่กว้าง
๔. การระบุแนว ทางการนำข้อคิดไป ปรับใช้	ระบุแนวทางการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ถูกต้อง เหมาะสม กับวัยของตนเอง	ระบุแนวทางการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ค่อนข้างถูกต้อง เหมาะสมกับวัย	ระบุแนวทางการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	ระบุแนวทางการ นำข้อคิดไปปรับใช้ ไม่ถูกต้องและไม่ เหมาะสม
๕. การแสดงความ คิดเห็น	เสนอความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับเรื่อง และเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับเรื่อง บางส่วน	เสนอความคิดเห็น และแสดงเหตุผลได้ แต่ไม่สอดคล้องกัน มากนัก	เสนอความคิดเห็น ไม่สมเหตุผล

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อักษรวิธี	อ่านถูกต้องทุกคำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๑-๓ คำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๔-๕ คำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิดมากกว่า ๕ คำ
๒. อ่านถูกต้อง ตามฉันทลักษณ์	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอนถูกต้องทุกวรรค	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอน ผิด ๑-๒ จุด	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอน ผิด ๓-๔ จุด	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอนผิด ๕ จุดขึ้นไป
๓. บุคลิกภาพใน การอ่าน	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ไม่ชี้หรือ ส่ายหน้าตาม ตัวอักษร	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	นั่งในท่าที่ไม่ เหมาะสมใช้สายตา มองกวาดส่ายหน้า ตามตัวหนังสือ ถูกต้องเป็นส่วน น้อย	นั่งในท่าที่ไม่ เหมาะสมใช้นิ้วชี้ ตามตัวอักษรและ ส่ายหน้าตาม ตัวอักษร
๔. น้ำเสียงใน การอ่าน	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวล น่าฟัง สอดคล้องกับเรื่อง ที่อ่านทั้งหมด	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวล น่าฟังเป็น ส่วนใหญ่	น้ำเสียงชัดเจน แต่ไม่นุ่มนวล น่าฟัง เป็นบางบท	น้ำเสียงไม่ชัดเจน และไม่น่าฟัง
๕. มารยาทใน การอ่าน	ไม่อ่านแบบตะโกน และควบคุมตนเอง ขณะอ่านได้ตั้งแต่ต้น จนจบ ตลอดจนมี	-	-	อ่านแบบตะโกน และควบคุมตนเอง ขณะอ่านไม่ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาษิตสอนหญิง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกหลักการ อธิบายคุณค่า	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้อง ครบถ้วน ทุกประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องที่สามารถ ถูกต้องเพียง ๑ ประเด็น
๒. อธิบายคุณค่า ด้านเนื้อหาสาระ	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระไม่ ถูกต้อง
๓. อธิบายคุณค่า ด้านวรรณศิลป์	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง แต่ยังไม่ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง เพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ไม่ถูกต้อง
๔. อธิบายคุณค่า ด้านสังคมและ วัฒนธรรม	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ไม่ถูกต้อง
๕. อธิบายคุณค่า ด้านการนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตไม่ ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดรายงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. พูดตรงประเด็น	พูดได้ตรงประเด็น ถูกต้องตามหลักการพูดรายงาน และไม่ออกนอกเรื่อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่ และไม่ออกนอกเรื่อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่ แต่มีพูดออกนอกเรื่องบ้างเล็กน้อย	พูดไม่ค่อยตรงประเด็นและไม่ครอบคลุมเนื้อหา
๒. เนื้อหาถูกต้อง	เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด	เนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ชัดเจน ครอบคลุมประเด็นสำคัญเกือบทั้งหมด	เนื้อหาถูกต้องเพียงบางส่วน ค่อนข้างครอบคลุมประเด็นย่อย	เนื้อหาที่พูดไม่ค่อยถูกต้อง และพูดไม่ชัดเจน
๓. น้ำเสียงและท่าทางประกอบการพูด	แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทพูด	พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทพูด แต่ไม่มีท่าทางประกอบ	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติขาดความน่าสนใจ	ไม่มีท่าทางประกอบการพูด น้ำเสียงตะกุกตะกัก
๔. มารยาทในการพูด	- พูดด้วยถ้อยคำที่สุภาพ - สบตาผู้ฟังเป็นระยะ ๆ - มีการกล่าวทักทายก่อนเริ่มพูด - ไม่พูดตะโกน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๕. มารยาทในการฟังและดู	- ฟังอย่างตั้งใจ - ไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้พูด - ไม่พูดแทรกขณะที่กำลังฟัง - ปรบมือให้กำลังใจ	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของคำลงท้าย	บอกความหมาย ของคำลงท้ายได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำลงท้ายได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำลงท้ายได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำลงท้ายไม่ ถูกต้อง
๒. บอกความหมาย ของคำปฏิเสธ	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธไม่ ถูกต้อง
๓. การจำแนกชนิด ของคำลงท้าย	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๔. การจำแนกชนิด ของคำปฏิเสธ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๕. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ทั้ง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๒ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๑ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ประโยคสามัญ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถาม เกี่ยวกับประโยค สามัญ	สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง เข้าใจ ครบถ้วน ชัดเจน	สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	ไม่สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้
๒. การจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๓. การแต่งประโยค สามัญ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทยทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทย ๔ ข้อ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทย ๓ ข้อ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทย ๑-๒ ข้อ
๔. การบอก ประโยชน์ของการ เรียนประโยคสามัญ	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง เข้าใจ และ ชัดเจน	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญไม่ได้
๕. ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญ	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญมี ความถูกต้องตาม กติกาทุกประเด็น	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญมี ความถูกต้องตาม กติกาเป็นส่วนใหญ่	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญมี ความถูกต้องตาม กติกาเป็นเพียง บางส่วน	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญไม่มี ความถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ประโยคซ้อน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอก ความหมายและ ลักษณะของ ประโยคซ้อน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนได้ ถูกต้อง ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนได้ ถูกต้อง แต่ยังไม่ ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนได้ ค่อนข้างถูกต้อง	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนไม่ ถูกต้อง
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยคซ้อน โดยมีใจความ ครบถ้วน สมบูรณ์ ความหมายชัดเจน	แต่งประโยคซ้อนได้ ครบถ้วน สมบูรณ์ แต่ความหมายยังไม่ ชัดเจนมากนัก	แต่งประโยคซ้อน โดยมีใจความไม่ ค่อยสมบูรณ์	แต่งประโยคซ้อน ไม่ได้เลย
๓. ความถูกต้อง ของไวยากรณ์	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๒-๓ ข้อ	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๑ ข้อ
๔. การจำแนก ประโยคหลักและ ประโยคย่อย	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องเพียง ๔ ข้อ	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องเพียง ๒-๓ ข้อ	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องเพียง ๑ ข้อ
๕. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๒ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๓ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๔ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ประโยคซ้อน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอก ความหมายและ ลักษณะของ ประโยครวม	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมได้ ถูกต้อง ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมได้ ถูกต้อง แต่ยังไม่ ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมได้ ค่อนข้างถูกต้อง	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมไม่ ถูกต้อง
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยครวม โดยมีใจความ ครบถ้วน สมบูรณ์ ความหมายชัดเจน	แต่งประโยครวมได้ ครบถ้วน สมบูรณ์ แต่ความหมายยังไม่ ชัดเจนมากนัก	แต่งประโยครวม โดยมีใจความไม่ ค่อยสมบูรณ์	แต่งประโยครวม ไม่ได้เลย
๓. ความถูกต้อง ของไวยากรณ์	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๒-๓ ข้อ	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๑ ข้อ
๔. การจำแนก ประโยครวม	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องเพียง ๔ ข้อ	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องเพียง ๒-๓ ข้อ	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องเพียง ๑ ข้อ
๕. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๒ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๓ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๔ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การศึกษาคำและความหมายของคำหรือข้อความจากเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจ
ความหมายของเรื่อง แปลความจากเรื่องทีอ่านได้ เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง นำไปสื่อสารได้ ทำให้การอ่านนั้นมี
ประสิทธิภาพ

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายความหมายของคำจากเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการอธิบายความหมายของคำจากเรื่องสุภาชิตสอนหญิงได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- อธิบายความหมายของคำจากเรื่องสุภาชิตสอนหญิงได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นความสำคัญของการอธิบายความหมายของคำศัพท์

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร อธิบายความหมายของคำได้ถูกต้อง และสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำตรงตาม
ความหมายในชีวิตประจำวัน (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

หน่วยที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)								
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน											
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร อธิบายความหมายของคำได้ถูกต้อง และสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำตรงตามความหมายในชีวิตประจำวัน (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอธิบายความหมายของคำจากเรื่อง สุภาชิตสอนหญิงได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อธิบายความหมายของคำจากเรื่อง สุภาชิตสอนหญิงได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นความสำคัญของการอธิบายความหมายของคำ</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำบัตรคำมาให้นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงดังนี้</p> <table border="1" style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>สุข</td> <td>อย่าชิง</td> <td>ก่อน</td> <td>ห้าม</td> </tr> </table> <p>๒. ครูตั้งคำถามว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนสามารถเรียงคำนี้ได้อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนเข้าใจความหมายของคำว่า “อย่าชิงสุกก่อนห้าม” หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๓. ครูตั้งคำถามชวนคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนเข้าใจความหมายของคำได้อย่างไร</p> <p>๔. ครูกล่าวว่า “อย่าชิงสุกก่อนห้าม” เป็นสำนวนไทยที่ใช้เปรียบเทียบ สอนสอนความประพฤติของผู้คนในสังคมไทย การที่นักเรียนเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ ถือว่านักเรียนมีความสามารถในการอธิบายความหมายของคำ</p>	สุข	อย่าชิง	ก่อน	ห้าม	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอ่านบัตรคำ ดังนี้</p> <table border="1" style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>สุข</td> <td>อย่าชิง</td> <td>ก่อน</td> <td>ห้าม</td> </tr> </table> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : อย่าชิงสุกก่อนห้าม</p> <p>- นักเรียน : เป็นสำนวนไทย และมีความหมายว่า “ทำในสิ่งที่ยังไม่สมควรแก่วัยหรือยังไม่ถึงเวลา”</p> <p>๓. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบ</p> <p>- นักเรียน : ทราบจากบริบทของประโยคและเคยได้ยินมาบ้าง</p> <p>๔. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครู จากนั้นเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	สุข	อย่าชิง	ก่อน	ห้าม	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. บัตรคำ</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๑	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการอธิบายความหมายของคำ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอธิบายความหมายของคำ</p>
สุข	อย่าชิง	ก่อน	ห้าม										
สุข	อย่าชิง	ก่อน	ห้าม										

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูพานักเรียนสนทนา และตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้ - ครู : นักเรียนเคยได้ยินสำนวนไทยที่ว่า “อย่าชิงสุกก่อนห่าม” หรือไม่ อย่างไร - ครู : นักเรียนลองคาดเดาความหมายโดยช่วยกันพิจารณาว่า น่าจะเปรียบเทียบกับอะไรได้บ้าง - ครู : อย่าชิงสุกก่อนห่าม ณ ที่นี้ นักเรียนคิดว่า เป็นการเปรียบเทียบกับผลไม้หรือคน - ครู : ถ้านักเรียนคิดว่า เป็นการเปรียบเทียบกับคน ไหนลองไล่ลักษณะของผลไม้ ว่าผลไม้แต่ละผลต้องมีการเจริญเติบโตอย่างไร - ครู : ถ้าเช่นนั้น “อย่าชิงสุกก่อนห่าม” ก็น่าจะหมายความว่าอย่างไร - ครู : นักเรียนคิดว่าสำนวน “อย่าชิงสุกก่อนห่าม” ใช้ไว้เตือนสติผู้หญิงหรือผู้ชาย เพราะอะไร - ครู : ระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย สำนวนนี้ควรจะเตือนใครมากกว่ากัน	๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประเด็นชวนคิดที่ครูกำหนดขึ้นบนหน้าจอ สื่อ Power Point จากนั้นช่วยกันตอบคำถามชวนคิด ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของการเรียนในวันนี้ และเมื่อนักเรียนตอบคำถามเสร็จแล้ว ให้อภิปรายในกลุ่มในประเด็นที่ว่า “สำนวน อย่าชิงสุกก่อนห่าม มีความหมายโดยตรงหรือโดยนัย”			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๒. ครูนำบัตรย่อยกรองจากเรื่องสุภาชิตสอนหญิง มาให้นักเรียนอ่านและพิจารณาความหมายของคำ ดังนี้</p> <p style="text-align: center;">“ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์ บำรุงรักษากายไว้ให้เป็นผล สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล จึงจะพ้นภัยพาลการนินทา”</p> <p>จากนั้น ครูตั้งคำถามว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนเข้าใจความหมายของบัตรย่อยกรองนี้หรือไม่ อย่างไร - ครู : ถ้าไม่เข้าใจความหมายของคำ นักเรียนควรทำอย่างไร - ครู : เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของคำแล้ว ส่งผลอย่างไรแก่นักเรียน <p>๓. ครูสรุปแนวคิด เรื่อง การอธิบายความหมายของคำว่าสามารถเปิดดูในพจนานุกรมได้</p>	<p>๒. นักเรียนอ่านบัตรย่อยกรอง จากนั้นพิจารณาความหมายของคำร่วมกัน</p> <p style="text-align: center;">“ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์ บำรุงรักษากายไว้ให้เป็นผล สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล จึงจะพ้นภัยพาลการนินทา”</p> <p>จากนั้น ช่วยกันค้นหาคำตอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ไม่เข้าใจ เพราะไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์บางคำ จึงแปลความหมายของบัตรย่อยกรองนี้ไม่ได้ - นักเรียน : ค้นหาคำศัพท์ในพจนานุกรม เพื่อดูความหมายของคำ - นักเรียน : ส่งผลให้แปลบัตรย่อยกรองได้ <p>๓. นักเรียนร่วมกันสนทนาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอธิบายความหมายของคำ</p>	<p>- บัตรย่อยกรอง</p> <p>- สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูถามนักเรียนว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : แล้วถ้าในพจนานุกรมไม่มีคำศัพท์ที่นักเรียนต้องการค้นหา นักเรียนจะทราบความหมายของคำศัพท์คำนั้นได้อย่างไร - ครู : การอธิบายความหมายของคำมีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร <p>๕. ครูสรุปเนื้อหาในสื่อ Power Point และบอกให้นักเรียนทราบว่า สามารถศึกษาเพิ่มเติมจากใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำร่วมกัน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ การอธิบายความหมายของคำ ☛ คำที่มีความหมายโดยตรงและโดยนัย ☛ หลักการอธิบายความหมายของคำ <p>๖. ครูชี้แจงวิธีการอธิบายความหมายของคำ ว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนจะต้องอ่านประโยคหรือข้อความนั้น ๆ ให้เข้าใจให้ดีเสียก่อน - ค้นหาความหมายของคำ เขียนอธิบายความหมายต้องเขียนให้ถูกต้อง มีความหมายชัดเจน 	<p>๔. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : อาจจะคาดเดาความหมายจากบริบทของประโยคนั้น ๆ ว่ามีความหมายไปทิศทางใด - นักเรียน : มี เพราะจะทำให้เข้าใจความหมายของคำ และแปลความหมายจากบทร้อยกรองได้ <p>๕. นักเรียนศึกษาประเด็นเนื้อหาจากที่ครูสรุปและศึกษาจากใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ จากนั้นร่วมกันแสดงความคิดเห็นร่วมกันกับครูที่ละประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ การอธิบายความหมายของคำ ☛ คำที่มีความหมายโดยตรงและโดยนัย ☛ หลักการอธิบายความหมายของคำ <p>๖. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการอธิบายความหมายของคำ และร่วมสนทนากับครู</p>	- ใบความรู้ที่ ๑ การอธิบายความ หมายของคำ		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ โดยเป็นการอธิบายความหมายของคำศัพท์จากวรรณคดี เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ซึ่งในใบงานจะกำหนดบทร้อยกรองและขีดเส้นใต้คำศัพท์มาให้ และให้นักเรียนอธิบายความหมายของคำให้ถูกต้อง ชัดเจน ไม่เขียนกำกวม วกวน</p> <p>๒. เมื่อครูอธิบายชี้แจงการทำใบงานเสร็จ ครูถามนักเรียนว่าใครมีข้อสงสัยอะไรบ้าง หากไม่มีให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๓. ครูเดินดูการทำงานของนักเรียน ให้คำแนะนำและสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน</p> <p>๔. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และให้เพื่อน ๆ ในห้องเรียนช่วยตรวจสอบคำตอบไปพร้อมกัน จากนั้นครูพานักเรียนสรุปกิจกรรม</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ</p> <p>๒. นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๓. ขณะทำใบงานหากนักเรียนมีข้อสงสัยสามารถสอบถามครูผู้สอนได้</p> <p>๔. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และให้เพื่อน ๆ ในห้องเรียนช่วยตรวจสอบคำตอบไปพร้อมกัน จากนั้นนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรม</p>	<p>- ใบงานที่ ๑ การอธิบายความ หมายของคำ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ด้วยคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : การที่นักเรียนได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ จากเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูพานักเรียนสรุปประโยชน์ของการอธิบายความหมายของคำ</p> <p>- ครู : การศึกษาความหมายของคำมีประโยชน์อย่างไรบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้ในวันนี้ไปปรับใช้ในการเรียนเรื่องอื่น ๆ อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้และตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : ทำให้รู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในเรื่อง และนำไปสู่การแปลความหรือถอดความจากบทร้อยกรองได้ถูกต้อง สุดท้ายแล้วจะทำให้เราเข้าใจเนื้อหาของวรรณคดีเรื่องสุภาชิตสอนหญิง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ของการอธิบายความหมายของคำ</p> <p>- นักเรียน : ทำให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์</p> <p>- นักเรียน : นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้เกี่ยวกับการถอดความจากบทร้อยกรอง</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
- ๔) บัตรคำ
- ๕) บทร้อยกรองจากเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายความหมายของคำจากเรื่องสุภาษิตสอนหญิงได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อธิบายความหมายของคำจากเรื่องสุภาษิตสอนหญิงได้	- ประเมินการอธิบายความหมายของคำ	- แบบประเมินการอธิบายความหมายของคำ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการอธิบายความหมายของคำศัพท์	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารอธิบายความหมายของคำได้ถูกต้อง และสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำตรงตามความหมายในชีวิตประจำวัน (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการอธิบายความหมายของคำ	- แบบประเมินสมรรถนะการอธิบายความหมายของคำ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง	ความหมายของคำ ถูกต้องทั้งหมด	ความหมายของคำ ผิด ๑ - ๒ คำ	ความหมายของคำ ผิด ๓ - ๔ คำ	ความหมายของคำ ผิดมากกว่า ๔ คำ
๒. การเขียนอธิบาย	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ได้เข้าใจ ชัดเจน ครบถ้วน และไม่ กำกวม	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ได้เข้าใจ ค่อนข้าง ชัดเจน	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ได้เข้าใจ แต่ยังไม่ ชัดเจนเท่าที่ควร	เขียนอธิบายความ หมายของคำศัพท์ ไม่เข้าใจ ไม่ชัดเจน และวกไปวนมา
๓. การเขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำได้ ถูกต้องทั้งหมด	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๒-๔ คำ	เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ๕-๗ คำ	เขียนสะกดคำไม่ ถูกต้องมากกว่า ๗ คำ
๔. ความเป็นระเบียบ	เขียนเป็นระเบียบ แสดงออกถึงตั้งใจ ความประณีต	ส่วนใหญ่สะอาด เป็นระเบียบ แต่ยังมี ข้อบกพร่องเล็กน้อย	มีข้อบกพร่อง ค่อนข้างมาก	งานไม่เรียบร้อย
๕. การส่งงาน	ส่งงานตรงตาม เวลาที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑-๒ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓-๕ วัน	ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดเกินกว่า ๕ วัน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน	๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอธิบายความหมายของคำ
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม				
		ความถูกต้อง				การเขียนอธิบาย				การเขียนสะกดคำ				ความเป็นระเบียบ					การส่งงาน			
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
 คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

**ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**

ความหมายของคำ ประโยค และข้อความ

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ ด้วยการพูดหรือตัวหนังสือที่เขียนขึ้น มีความหมายในตัวเอง ซึ่งจะมีที่พยางค์ก็ได้ เช่น มะละกอ ทะเล กบ แมลง สีน้า โยธา ตะกร้า ฯลฯ

ความหมายของคำมีอยู่ ๒ แบบ ได้แก่ ความหมายโดยตรงของคำ และความหมายโดยนัย (ซึ่งอาจเรียกว่าความหมายเปรียบเทียบหรือความหมายแฝงก็ได้)

การอธิบายความหมายของคำ

การอธิบายความหมายของคำ เป็นการอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน หรือจากเรื่องทีอ่าน โดยผู้อ่านจะต้องอ่านเรื่องนั้นตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วค้นหาคำที่ไม่เข้าใจ จากนั้นขีดเส้นใต้คำเหล่านั้นไว้ แล้วหาความหมายจากพจนานุกรม หรือสังเกตจากบริบทแวดล้อมในประโยค

ตัวอย่าง

ฝีกอ่านจับใจความ

พร้อมคิดตามและจดจำ

ความคิด **ลิขิต** คำ

ผ่านการพูดและการเขียน

คำศัพท์ คือ **ลิขิต**

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า ลิขิต ไว้ว่า

(๑) น. หนังสือ, จดหมาย, (นิยมใช้เฉพาะจดหมายของพระสงฆ์), หากเป็นจดหมายของสมเด็จพระสังฆราช ใช้ว่า พระลิขิต. (ป., ส.)

(๒) ก. เขียน, กำหนด, เช่น พระพรหมได้ลิขิตชีวิตไว้แล้ว. (ป., ส.)

สรุป จากบริบทที่สังเกตได้ คือ คำว่า “ลิขิต” หมายถึง เขียน เพราะเป็นขั้นตอนที่ต่อจากการคิด แล้วจึงเป็นการพูดหรือการเขียนก็ได้ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงคำว่า ลิขิต กับคำว่า การเขียนให้สัมพันธ์กันได้

หลักพื้นฐานการอธิบายความหมายของคำ

การอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความ มีหลักการพื้นฐาน ดังนี้

๑. การเปิดดูความหมายจากพจนานุกรม

พจนานุกรม คือ หนังสือว่าด้วยถ้อยคำในภาษาใดภาษาหนึ่ง เรียงตามลำดับตัวอักษร โดยทั่ว ๆ ไป จะบอกความหมายและที่มาของคำ ซึ่งเราสามารถเปิดดูความหมายและที่มาของคำในพจนานุกรมได้

๒. การสังเกตและดูบริบทในประโยค

บริบท คือ สถานการณ์แวดล้อมเพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของภาษาหรือถ้อยคำซึ่งเราสามารถอธิบายความหมายของคำได้จากการสังเกตและดูบริบทในประโยคได้

ตัวอย่าง

แผ่นดินไทยไทยรักสลักจิต
เอกราชมรดกตกทอดมา

พลีชีวิตชาติศาสนา
ให้ลูกหลานรักษาไว้ยั่งยืนยง

(ศึกษาภษิตและร้อยกรอง : ฐะปะนีย์ นาครทรรพ)

ให้อธิบายความหมายของคำที่ขีดเส้นใต้ คือคำว่า **มรดก**

จากคำประพันธ์ หากสังเกตบริบทจะทราบได้ว่า “มรดก” อยู่ใกล้กับคำว่า “ตกทอด” ซึ่งทำให้เข้าใจในระดับพื้นฐานว่า คำว่า “มรดก” คือ สิ่งที่ตกทอดจากบรรพบุรุษ เพราะเอกราชของชาติไทยที่ได้มานั้น บรรพบุรุษได้เสียสละชีวิตปกป้องรักษาไว้

ตัวอย่าง การอธิบายความหมายของคำศัพท์จากเรื่อง สุภษิตสอนหญิง

เทพไทในห้องสืบทกชั้น
ว่าสตรีนี้เป็นยอดยพพาพาล

จะชวนกันสรรเสริญเจริญสาร
ได้เลี้ยงท่านชนกชนนี

๑. เทพ หมายถึง เทวดา
๒. สรรเสริญ หมายถึง กล่าวคำยกย่อง, เชิดชู, เทิดทูน
๓. สตรี หมายถึง ผู้หญิง
๔. เจริญ หมายถึง เติบโต, งอกงาม, ทำให้งอกงาม
๕. ยพพาพาล หมายถึง หญิงสาวสวย

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายความหมายของคำศัพท์จากวรรณคดีเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง

เป็น <u>สาวแล้</u> แร่รวยสวายสะอาด แม่นแตกร้าวรานร่อยถอยราคา	ก็หมายมาดเหมือน <u>มณี</u> อันมีค่า จะพลอยพาหอมหายจากกายนาง
๑. สาวแล้	หมายถึง.....
๒. มณี	หมายถึง.....

จะนุ่งห่มดูพอสม <u>ศักดิ์</u> สงวน จะ <u>ผัดหน้า</u> ทาแป้งแต่ง <u>อินทรีย์</u>	ให้สมควรรับ <u>พักตร์</u> ตามศักดิ์ศรี ดูฉวีผิวเนื้ออย่าเหลือทน
๑. ศักดิ์	หมายถึง.....
๒. พักตร์	หมายถึง.....
๓. ผัดหน้า	หมายถึง.....
๔. อินทรีย์	หมายถึง.....

แม่นลูกดีก็จะมี <u>ศรีสง่า</u> ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ไกลไกล	ญาติ <u>วงศ์พงศา</u> ก็ผ่องใส ก็มีใจ <u>สรรเสริญ</u> เจริญพร
๑. ศรีสง่า	หมายถึง.....
๒. วงศ์	หมายถึง.....
๓. พงศา	หมายถึง.....
๔. สรรเสริญ	หมายถึง.....

จงรัก <u>นวล</u> สงวนงามห้ามใจไว้		อย่าหลงไหลจำคำที่ <u>ร่ำ</u> สอน
คิดถึงหน้า <u>บิดา</u> และ <u>มารดร</u>		อย่ารีบร้อนเร็วนักมักไม่ดี
๑. นวล	หมายถึง.....	
๒. หลงไหล	หมายถึง.....	
๓. บิดา	หมายถึง.....	
๔. มารดร	หมายถึง.....	

มีสิ่งพึง <u>ประจบ</u> ให้ครบบาท		อย่าให้ขาดสิ่งของต้อง <u>ประสงค์</u>
จงมักน้อยกินน้อยค่อย <u>บรรจง</u>		อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน
๑. ประจบ	หมายถึง.....	
๒. ประสงค์	หมายถึง.....	
๓. บรรจง	หมายถึง.....	

ด้วย <u>ชนก</u> <u>ชนนี</u> นั้นมีคุณ		ได้ <u>การุญ</u> เลี้ยงรักษามาจนใหญ่
อุ้ม <u>อุทร</u> บ่อนข้าวเป็นเท่าไร		หมายจะได้ <u>พึ่งพา</u> <u>ธิดา</u> ดวง
๑. ชนก	หมายถึง.....	
๒. ชนนี	หมายถึง.....	
๓. การุญ	หมายถึง.....	
๔. อุทร	หมายถึง.....	
๕. ธิดา	หมายถึง.....	

สรุป จำนวนคำศัพท์ที่อธิบายความหมายได้ถูกต้อง ทั้งหมด.....คำ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายความหมายของคำศัพท์จากวรรณคดีเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง

	เป็น <u>สาวแล้</u> แร่รวยสวายสะอาด แม่นแตกร้าวรานร่อยถอยราคา	ก็หมายมาดเหมือน <u>มณี</u> อันมีค่า จะพลอยพาหอมหายจากกายนาง
๑. สาวแล้	หมายถึง หญิงสาว	
๒. มณี	หมายถึง แก้วหินมีค่าสีแดง ในจำพวกนพรัตน์ มักหมายถึงทับทิม	

	จะนุ่งห่มดูพอสม <u>ศักดิ์</u> สงวน จะ <u>ผัดหน้า</u> ทาแป้งแต่ง <u>อินทรีย์</u>	ให้สมควรรับ <u>พักตร์</u> ตามศักดิ์ศรี ดูฉวีผิวเนื้ออย่าเหลือทน
๑. ศักดิ์	หมายถึง อำนาจ, ความสามารถ, เช่น มีศักดิ์สูง ถือศักดิ์	
๒. พักตร์	หมายถึง หน้า	
๓. ผัดหน้า	หมายถึง เอาแป้งลูบที่หน้าเพื่อให้นวล	
๔. อินทรีย์	หมายถึง ร่างกายและจิตใจ เช่น สรรวมอินทรีย์	

	แม่นลูกดีก็จะมี <u>ศรีสง่า</u> ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ไกลไกล	ญาติ <u>วงศ์พงศา</u> ก็ผ่องใส ก็มีใจ <u>สรรเสริญ</u> เจริญพร
๑. ศรีสง่า	หมายถึง มีลักษณะผิ้วผายเป็นที่น่ายำเกรงหรือน่านิยมยกย่อง	
๒. วงศ์	หมายถึง เชื้อสาย, เหล่ากอ, ตระกูล	
๓. พงศา	หมายถึง ผู้มีชาติสกุล	
๔. สรรเสริญ	หมายถึง กล่าวคำยกย่อง, เชิดชู, เทิดทูน	

จงรัก <u>นวล</u> สงวนงามห้ามใจไว้ คิดถึงหน้า <u>บิดา</u> และ <u>มารดร</u>	อย่าหลงใหลจำคำที่ <u>ร่ำสอน</u> อย่ารีบร้อนเร็วนักมักไม่ดี
๑. นวล	หมายถึง ผ่องเป็นยองใย, งามผุดผ่อง, เช่น ผิวนวล
๒. หลงใหล	หมายถึง คลั่งไคล้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น หลงใหลนักร้อง
๓. บิดา	หมายถึง พ่อ
๔. มารดร	หมายถึง แม่

มีสิ่งพึง <u>ประจบ</u> ให้ครบบาท จงมักน้อยกินน้อยค่อย <u>บรรจง</u>	อย่าให้ขาดสิ่งของต้อง <u>ประสงค์</u> อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน
๑. ประจบ	หมายถึง บรรจบ, เพิ่มให้ครบจำนวน, เช่น มีสิ่งพึงประจบให้ครบบาท
๒. ประสงค์	หมายถึง ต้องการ, อยากได้
๓. บรรจง	หมายถึง ตั้งใจทำ เช่น บรรจงเขียน, ทำโดยระมัดระวัง

ด้วย <u>ชนก</u> <u>ชนนี</u> นั้นมีคุณ อุ้ม <u>อุทร</u> บ่อนข้าวเป็นเท่าไร	ได้ <u>การุญ</u> เลี้ยงรักษามาจนใหญ่ หมายจะได้พึ่งพา <u>ธิดา</u> ดวง
๑. ชนก	หมายถึง พ่อ
๒. ชนนี	หมายถึง แม่
๓. การุญ	หมายถึง ความกรุณา
๔. อุทร	หมายถึง ท้อง
๕. ธิดา	หมายถึง ลูกสาว, ลูกที่เป็นเพศหญิง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป.๖/๓	อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
ป.๖/๕	อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การจับใจความสำคัญจากเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ผู้อ่านจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน สำนวส่วนประกอบหนังสืออย่างคร่าว ๆ ทำความเข้าใจประเภทหนังสือ แปลความหมายและใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ และนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านจับใจความ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - สรุปใจความสำคัญและข้อคิดจากเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและเหมาะสม

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านจับใจความและนำความรู้ที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารได้ถูกต้อง (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาสิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาสิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านจับใจความ และนำความรู้ที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารได้ถูกต้อง (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- สรุปใจความสำคัญและข้อคิดจากเรื่อง สุภาสิตสอนหญิง ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและเหมาะสม</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยประเด็นคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนจำหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนช่วยครูหน่อยครับ ถ้าครูต้องการทราบใจความสำคัญของเรื่อง สุภาสิตสอนหญิง ครูจะต้องทำอย่างไรบ้าง</p> <p>๒. ครูพูดแสดงความคิดเห็นสรุปว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยทักษะในการจับใจความ เพื่อค้นหาส่วนสำคัญของเรื่อง รวมถึงการค้นหาข้อคิดของเรื่องที่อ่านด้วย จากนั้นเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาทบทวนความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ</p> <p>- นักเรียน : จำได้ การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาส่วนสำคัญของเรื่อง และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>- นักเรียน : จะต้องปฏิบัติตามหลักการอ่านจับใจความ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ อ่านเรื่อง สุภาสิตสอนหญิงให้เข้าใจทั้งหมด ☛ ชีดเส้นใต้ส่วนที่สำคัญของบทร้อยกรอง ☛ ค้นหาใจความสำคัญจากเรื่องและข้อคิด ☛ สรุปใจความสำคัญของเรื่องให้ครอบคลุม <p>๒. นักเรียนสนทนาและสรุปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ จากนั้นเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แผนภาพความคิดสรุปหลักการอ่านจับใจความสำคัญ</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๒	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจับใจความสำคัญและข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านจับใจความสำคัญและข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูพานักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์ การอ่านจับใจความ - ครู : นักเรียนคิดว่า การอ่านจับใจความยากหรือไม่อย่างไร - ครู : ถ้าครูกำหนดให้นักเรียนอ่านจับใจความเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง นักเรียนคิดว่าตนเองสามารถทำ ได้หรือไม่ อย่างไร ๒. ครูพานักเรียนอภิปรายถึงมารยาทในการอ่าน - ครู : นักเรียนคิดว่า การอ่านจับใจความ ควรีมารยาทในการอ่านหรือไม่ อย่างไร - ครู : การอ่านที่ดีต้องมีมารยาทอย่างไร ๓. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อให้อภิปรายความรู้จากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง ๔. ครูสุ่มให้ตัวแทนนักเรียนออกมารายงานความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ	๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์ การอ่านจับใจความภายในเวลาที่กำหนด - นักเรียน : ยาก/ไม่ยาก เพราะ..... (ตอบตามความคิดของนักเรียน) - นักเรียน : ได้/ไม่ได้ เพราะ..... (ตอบตามความคิดของนักเรียน) ๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : ควรีมารยาทในการอ่าน เพราะอ่านจับใจความต้องอ่านในใจ ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - นักเรียน : ไม่อ่านเสียงดัง เพราะจะรบกวนผู้อื่น ไม่ทำลายหนังสือ เช่น เอาปากกาขีดขีดหนังสือ ๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่ออภิปรายความรู้จากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง ๔. ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานความรู้เรื่องการอ่านจับใจความ	- ใบความรู้ที่ ๒ การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาพิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาพิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>๕. ครูสรุปความรู้เพิ่มเติมเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาพิตสอนหญิง จากนั้นชี้แจงการทำใบงานให้นักเรียนฟัง</p> <p>๒. ครูเดินดูการทำงานของนักเรียน ให้คำแนะนำและสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน</p> <p>๓. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานและให้เพื่อน ๆ ในห้องเรียนช่วยตรวจสอบคำตอบไปพร้อมกัน จากนั้นครูพานักเรียนสรุปกิจกรรม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการอ่านจับใจความของตนให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>๕. นักเรียนฟังครูสรุปความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ และจดบันทึกสาระสำคัญ</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาพิตสอนหญิง</p> <p>๒. นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๓. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และให้เพื่อน ๆ ในห้องเรียนช่วยตรวจสอบคำตอบไปพร้อมกัน จากนั้นนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรม</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการอ่านจับใจความของตนให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>- ใบงานที่ ๒ การอ่านจับใจความสุภาพิตสอนหญิง</p> <p>๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาสิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาสิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูพานักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความจากประเด็นต่อไปนี้ - ครู : การอ่านจับใจความได้ดีมีประสิทธิภาพส่งผลอย่างไรกับผู้อ่าน	๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้ - นักเรียน : ทำให้ผู้อ่านสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาสิตสอนหญิง
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาสิตสอนหญิง
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาสิตสอนหญิง
- ๔) บัตรคำ/แถบข้อความ
- ๕) ตัวอย่างบทร้อยกรอง

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาสิตสอนหญิง

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านจับใจความสำคัญได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - สรุปใจความสำคัญและข้อคิดจากเรื่อง สุภาสิตสอนหญิง ได้	- ประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ	- แบบประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและเหมาะสม	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารอ่านจับใจความและนำความรู้ที่ได้ไปตัดสินใจแก้ปัญหา และสื่อสารได้ถูกต้อง (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการอ่านจับใจความสำคัญ	- แบบประเมินสมรรถนะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้กิจกรรมการอ่านเรื่อง สุภาสิตสอนหญิง	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถาม	ตอบคำถามจากเรื่อง ได้ถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิด ๒ ข้อ	ตอบคำถามผิด ไม่เกิน ๓ ข้อ	ตอบคำถามผิด มากกว่า ๓ ข้อ
๒. การสรุปใจความ	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องได้ถูกต้อง ครบถ้วน เข้าใจ ตรงประเด็นและ ครอบคลุมเรื่องราว ทั้งหมด	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องได้ถูกต้อง ครบถ้วน เข้าใจ เป็นส่วนใหญ่	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องได้เข้าใจ ถูกต้องเป็นบางส่วน	สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องไม่ถูกต้อง
๓. การบอกข้อคิด	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ถูกต้องและตรง ประเด็น	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็นแต่ ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ แต่ไม่ชัดเจน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้บ้างแต่วกวน
๔. การระบุแนว ทางการนำข้อคิดไป ปรับใช้	ระบุแนวทางการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ถูกต้อง เหมาะสม กับวัยของตนเอง	ระบุแนวทางการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ค่อนข้างถูกต้อง เหมาะสมกับวัย	ระบุแนวทางการนำ ข้อคิดไปปรับใช้ได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	ระบุแนวทางการ นำข้อคิดไปปรับใช้ ไม่ถูกต้องและไม่ เหมาะสม
๕. การแสดงความคิด เห็น	เสนอความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับเรื่อง และเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับเรื่อง บางส่วน	เสนอความคิดเห็น และแสดงเหตุผลได้ แต่ไม่สอดคล้องกัน มากนัก	เสนอความคิดเห็น ไม่สมเหตุสมผล

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ
คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																รวม								
		การตอบคำถาม				การสรุปใจความ				การบอกข้อคิด				การระบุแนวทางการนำข้อคิดไปปรับใช้					การแสดงความความคิดเห็น							
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	๒๐			

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

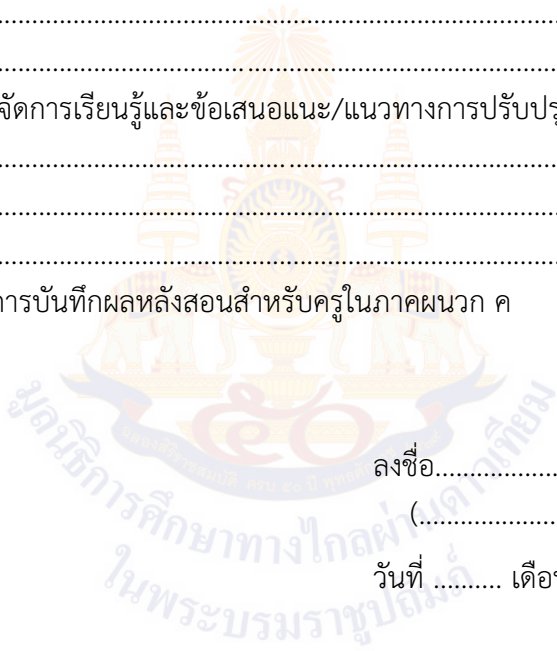
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านจับใจความ

ใจความ ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ หมายถึง น. ส่วนสำคัญของเรื่อง ตรงข้ามกับ พลความ ซึ่งหมายถึง ส่วนที่ไม่สำคัญของเรื่อง

การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง หรือความคิดหลักของเรื่อง ที่อ่าน โดยใจความจะต้องเป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ที่ครอบคลุมสาระของเรื่อง ที่อ่าน

หลักการอ่านจับใจความจากบทหรือกรองเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง

ข้อที่ ๑	อ่านชื่อเรื่อง แล้วทำความเข้าใจชื่อเรื่อง โดยทั่วไปชื่อเรื่องมักจะเป็นแนวทางเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ถ้าไม่เข้าใจชื่อเรื่อง ให้ค้นหาความหมายจากพจนานุกรม
ข้อที่ ๒	เริ่มอ่านบทหรือกรองที่ละบทให้เข้าใจ แล้วค้นหาประเด็นสำคัญหรือใจความสำคัญของแต่ละบท ซึ่งแต่ละวรรคก็จะเหมือนกับหนึ่งประโยค สามารถแปลความหมายได้ตามเนื้อเรื่อง และทิศทางของเรื่อง
ข้อที่ ๓	ขีดเส้นใต้เนื้อหาส่วนที่สำคัญ แล้วเขียนสรุปไว้ ส่วนไหนที่ไม่สำคัญ ไม่ต้องนำมาเขียน เพราะจะทำให้ใจความเยิ่นเย้อ
ข้อที่ ๔	นำใจความสำคัญมาเขียนเรียบเรียงให้เข้าใจในรูปแบบบทหรือแก้ว ด้วยสำนวนภาษาของเราเอง ควรเขียนให้สั้น กระชับ และสละสลวย
ข้อที่ ๕	ตรวจสอบความถูกต้อง และนำเสนอใจความสำคัญ

การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน เป็นการแยกแยะส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่านอย่างมีระบบ ผู้อ่านจะต้องอ่านจับใจความเนื้อหาของเรื่องให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อจะได้วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระความรู้ ข้อคิด และประโยชน์จากเรื่อง สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง และตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง พร้อมระบุแนวทางการนำข้อคิดไปปรับใช้ และแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผล

วรรณคดีไทย เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
(หนังสือวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖)

ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์	บำรุงรักษาไว้ให้เป็นผล
สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล	จึงจะพ้นภัยพาลการนินทา
เป็นสาวเส้แร้วสวยสะอาด	ก็หมายมาดเหมือนมณีอันมีค่า
แม้แตกร้าวรานร่อยถอยราคา	จะพลอยพาหอยหายจากกายนาง
จะนุ่งห่มดูพอสมศักดิ์สงวน	ให้สมควรรับพัศตร์ตามศักดิ์ศรี
จะผัดหน้าทาแป้งแต่งอินทรีย์	ดูฉวีผิวเนื้ออย่าเหลือเกิน
แม้ลูกดีก็จะมีศรีสง่า	ญาติวงศ์พงศาก็ผ่องใส
ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ใกล้ไกล	ก็มีใจสรรเสริญเจริญพร
จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้	อย่าหลงไหลจำคำที่ร้ายสอน
คิดถึงหน้าบิดาและมารดร	อย่ารีบร้อนเร็ววันมักไม่ดี
เมื่อสุขงอมหอมหวานจึงควรเล่น	อยู่กับต้นอย่าให้พรากไปจากที่
อย่าชิงสุกก่อนห่ามไม่งามดี	เมื่อบุญมีคงจะมาอย่าปรารมภ์
อย่าคิดเลยคู่แข่งคงหาได้	อุตส่าห์ทำลำไ้เก็บประสม
อย่าเกียจคร้านการสตรีจรรยา	จะอุดมสินทรัพย์ไม่อัปจน
ถ้าแม้ทำอะไรให้ตลอด	อย่าทิ้งทอดเที่ยวไปไม่เป็นผล
เขม้นขะมักร์งานการของตน	อย่าชุกชนคบเพื่อนโพล่เชื่อนแซ
เมื่อเหนื่อยอ่อนนอนหลับอยู่กับบ้าน	อย่าเที่ยวพละ่านพุดผลอประจ้อประแจ
อะไรฉาวกราวเกรียวอย่าเหลียวแล	ฟังให้แน่นเนื้อความค่อยถามกัน

ระวังดูเรือนเหี่ยวและข้าวของ
 เห็นไม่มีแล้วอย่าอ้างว่าช่างมัน
 มีสิ่งพึงประจบให้ครบบาท
 จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง
 ไม่ควรซื้อก็อย่าไปพิไรซื้อ
 เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล
 ด้วยชนกชนนีนั้นมีคุณ
 อัมอุทรบ่อนข้าวเป็นเท่าไร
 ถ้าเราดีมีจิตคิดอุปถัมภ์
 จะปรากฏยศยิ่งสิ่งทั้งปวง
 เทพไทในห้องสืบทกชั้น
 ว่าสตรีนี้เป็นยอดดยพาพาล
 จะพูดจาปราศรัยกับใครนั้น
 ไม่ควรพูดอ้ออิงขึ้นมึงกู
 แม้จะเรียนวิชาทางค้าขาย
 จึงซื่อง่ายขายดีมีกำไร
 เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก
 แม้นพูดดีมีคนเขาเมตตา

จะบกพร่องอะไรที่ไหนนั้น
 จงผ่อนผันเก็บเล่มให้เต็มลง
 อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
 อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน
 ให้เป็นมือเป็นครวทังควาหวาน
 จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ
 ได้การุญเลี้ยงรักษามาจนใหญ่
 หมายถึงได้พึงพาธิดาดวง
 กุศลล้ำเลิศเท่าภูเขาหลวง
 กว่าจะล่วงลู่ถึงซึ่งพิมาน
 จะชวนกันสรรเสริญเจริญสาร
 ได้เลี้ยงท่านชนกชนนี
 อย่าตะคั่นตะคอกให้เคืองหู
 คนจะหลูล่วงลามไม่ขามใจ
 อย่าปากร้ายพูดจาอหัมม้าย
 ด้วยเขาไม่เคืองจิตระอิดระอา
 จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา
 จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม

ตอนที่ ๑ ตอบคำถาม ประเด็นชวนคิด พิจารณา

๑. วรรณคดีเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” มีจุดประสงค์ในการแต่งอย่างไร

.....

๒. จงสรุปใจความสำคัญของเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง”

.....

.....

.....

.....

๓. เรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” ให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียน

.....

.....

๔. นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

.....

๕. นักเรียนคิดว่าบางเรื่องในสุภาชิตสอนหญิง สามารถสอนผู้ชายได้หรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง (๕ คะแนน)

๑. ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับผู้แต่งเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. สันนิษฐานว่า สุนทรภู่เป็นผู้แต่ง
- ข. ผู้แต่งอาจไม่ใช่สุนทรภู่ เพราะกวีที่มีนามว่า “ภู่” มีหลายคน จึงสรุปแน่ชัดไม่ได้
- ค. ผู้แต่ง คือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
- ง. ผู้แต่ง คือ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ ๒)

๒. เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทใด

- ก. กาพย์ยานี ๑๑
- ข. กลอนสุภาพ
- ค. กลอนสี่
- ง. โคลงสี่สุภาพ

๓. คำศัพท์ในข้อใด หมายถึง กิริยาและนิสัยใจคอ

- ก. อุปถัมภ์
- ข. ชิวหา
- ค. อัจฉาสัย
- ง. ปรารมภ์

๔. “เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ” สอนเกี่ยวกับเรื่องใด

- ก. มีน้ำใจ
- ข. ซื่อสัตย์
- ค. เมตตา
- ง. ความกตัญญู

๕. คำประพันธ์ในข้อใดสอนให้รู้จักการใช้จ่ายอย่างประหยัด

- ก. ถ้าเราดีมีจิตคิดอุปถัมภ์
- ข. เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล
- ค. มีสสิ่งพึงประจบให้ครบบาท
- ง. จะนุ่งห่มดูพอสมศักดิ์สงวน
- กุศลล้ำเลิศเท่าภูเขาหลวง
- จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ
- อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
- ให้สมควรรับพัศตร์ตามศักดิ์ศรี

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความวรรณสุภาชิตสอนหญิง
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง และตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง พร้อมระบุแนวทางการนำข้อคิดไปปรับใช้ และแสดงความคิดเห็นอย่างสมเหตุสมผลให้เหมาะสมความ

ตอนที่ ๑ ตอบคำถาม ประเด็นชวนคิด พิจารณา

๑. วรรณคดีเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” มีจุดประสงค์ในการแต่งอย่างไร

ตอบ มีจุดประสงค์ในการแต่งอย่างชัดเจนว่า ต้องการให้เป็นเครื่องเตือนสติสอนใจสตรี มีเนื้อหา สอนหญิงทุกวัย และมีสาระครอบคลุมแทบทุกเรื่อง ทั้งทางกาย วาจา ใจ และการครองตนให้ เหมาะสมตามค่านิยมที่ดี การปฏิบัติตนต่อบิดา มารดา สามี และบุคคลทั่วไป

๒. จงสรุปใจความสำคัญของเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง”

ตอบ สุภาชิตสอนหญิง เป็นวรรณคดีคำสอนที่สอนผู้หญิง โดยแรกเริ่มสอนเกี่ยวกับคุณค่าของ ผู้หญิง การรู้จักรักษานวลสงวนตัว กิริยามารยาทต่าง ๆ การพูด การรู้จักเก็บออม การกตัญญูรู้คุณต่อบิดามารดา และสุดท้ายสอนการวางตัวของผู้หญิงในสังคม ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดคุณค่าในตัวเอง

๓. เรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” ให้ข้อคิดอะไรแก่นักเรียน

ตอบ ให้ข้อคิดในด้านการรู้จักรักษานวลสงวนตัว กิริยามารยาทต่าง ๆ การพูด การรู้จักเก็บออม การกตัญญูรู้คุณต่อบิดามารดา และการวางตัวในสังคม

๔. นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ตอบ เป็นคนรักษานวลสงวนตัว ไม่ปล่อยเนื้อปล่อยตัวให้ผู้ชายโดยง่าย มีกิริยามารยาทที่งดงาม เรียบร้อย คิดก่อนพูด พูดแต่สิ่งดี ๆ ใช้จ่ายอย่างประหยัด ตอบแทนบุญคุณพ่อแม่

๕. นักเรียนคิดว่าบางเรื่องในสุภาชิตสอนหญิง สามารถสอนผู้ชายได้หรือไม่ เพราะอะไร

ตอบ สอนได้ เพราะเป็นสิ่งที่ผู้ชายก็สามารถปฏิบัติได้ เช่น การประหยัด ความกตัญญู เป็นต้น

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง (๕ คะแนน)

๑. ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับผู้แต่งเรื่อง “สุภาชิตสอนหญิง” ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ก. สันนิษฐานว่า สุนทรภู่เป็นคนแต่ง
 ข. ผู้แต่งอาจไม่ใช่สุนทรภู่ เพราะกวีที่มีนามว่า “ภู่” มีหลายคน จึงสรุปแน่ชัดไม่ได้
 ค. ผู้แต่งคือสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
 ง. ผู้แต่งคือพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
๒. เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทใด
- ก. กาพย์ยานี ๑๑ ข. กลอนสุภาพ ค. กลอนสี่ ง. โคลงสี่สุภาพ
๓. คำศัพท์ในข้อใด หมายถึง กิริยาและนิสัยใจคอ
- ก. อุปถัมภ์ ข. ชิวหา ค. อัจฉาลัย ง. ประรามภ์
๔. “เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ” สอนเกี่ยวกับเรื่องใด
- ก. มีน้ำใจ ข. ซื่อสัตย์ ค. เมตตา ง. ความกตัญญู
๕. คำประพันธ์ในข้อใดสอนให้รู้จักการใช้จ่ายอย่างประหยัด
- ก. ถ้าเราดีมีจิตคิดอุปถัมภ์ กุศลล้ำเลิศเท่าภูเขาหลวง
 ข. เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ
 ค. มีสิ่งพึงประจบให้ครบบาท อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
 ง. จะนุ่งห่มดูพอสมศักดิ์สงวน ให้สมควรรับพัศตร์ตามศักดิ์ศรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาพิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง สุภาพิตสอนหญิง ผู้อ่านต้องอ่านออกเสียงเป็นทำนองเสนาะ ซึ่งทำให้
ผู้อ่านสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองอื่น ๆ ได้ดี ทั้งนี้ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพ
ไพเราะ และน่าฟัง

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านบทร้อยกรอง เรื่อง สุภาพิตสอนหญิง

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการอ่านบทร้อยกรองได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- อ่านบทร้อยกรองเรื่อง สุภาพิตสอนหญิง ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- เห็นคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน นำความรู้และข้อคิดจาก
บทร้อยกรองไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ๑.๑

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาพิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร อ่านบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน นำความรู้และข้อคิดจากบทร้อยกรองไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ๑.๑</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอ่านบทร้อยกรองได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านบทร้อยกรองเรื่องสุภาพิตสอนหญิง ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. เนื่องจากการอ่านบทร้อยกรอง เป็นเรื่องที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วจากเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ดังนั้น ครูจึงพานักเรียนสนทนา เพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>๒. ครูถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : ถ้าต้องการอ่านบทร้อยกรองให้เกิดความไพเราะ นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไร</p> <p>๓. จากนั้น ครูเชื่อมโยงว่า การอ่านบทร้อยกรองที่ดีเราจะต้องมีความตั้งใจในการอ่าน และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนฟังวีดิทัศน์การอ่านบทร้อยกรอง และร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากประเด็นคำถามดังนี้</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนา เพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : อ่านเสียงดังพอประมาณ มีการเอื้อนเสียง ทอดเสียง น้ำเสียงต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และมีอารมณ์ร่วมกับบทร้อยกรองนั้น ๆ</p> <p>๓. นักเรียนสนทนากับครู จากนั้นเข้าสู่บทเรียน</p> <p>๑. นักเรียนฟังการอ่านบทร้อยกรอง แล้วร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นจากประเด็นคำถามดังนี้</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. วีดิทัศน์การอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๓	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>๒. การประเมินการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านบทร้อยกรอง</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาพิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- ครู : บทร้อยกรองที่นักเรียนฟังมีความไพเราะหรือไม่ อย่างไร - ครู : เพราะเหตุใด ผู้อ่านจึงอ่านบทร้อยกรองได้ไพเราะ - ครู : ผู้อ่านมีการเว้นวรรคตอนหรือไม่ อย่างไร - ครู : การใช้น้ำเสียงของผู้อ่านเป็นอย่างไร ๒. ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มเกี่ยวกับหลักการอ่านบทร้อยกรอง ๓. ครูสุ่มถามนักเรียนทีละกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มพูดหลักการอ่านบทร้อยกรอง กลุ่มละ ๑ ข้อ ๔. ครูพานักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรองเรื่อง สุภาพิตสอนหญิง โดยพาอ่านไปที่ละบท สลับกันชายหญิง	- นักเรียน : ไพเราะ - นักเรียน : เพราะปฏิบัติตามหลักการอ่าน - นักเรียน : แบ่งจังหวะการอ่าน ๓/๒/๓ - นักเรียน : ใช้น้ำเสียง สูง ต่ำ หนัก เบา สั้น ยาว มีการเอื้อนเสียง ทอดเสียง และมีอารมณ์ตามเนื้อหาของบทร้อยกรอง ๒. นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่มเกี่ยวกับหลักการอ่านบทร้อยกรอง ๓. นักเรียนตอบคำถามทีละกลุ่ม กลุ่มละ ๑ ข้อเกี่ยวกับหลักการอ่านบทร้อยกรอง ๔. นักเรียนทุกคนร่วมกันฝึกอ่านบทร้อยกรองเรื่อง สุภาพิตสอนหญิง โดยชายหญิงสลับกันอ่านไปที่ละบท	 - ใบความรู้ที่ ๒ การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาษิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาษิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาษิตสอนหญิง จากนั้นชี้แจงทำกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจตรงกัน</p> <p>๒. ครูกำหนดให้นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรองตามที่กำหนดให้</p> <p>๓. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมาอ่านบทร้อยกรองให้เพื่อน ๆ ฟัง จากนั้นครูพานักเรียนสรุปกิจกรรม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง</p> <p>- ครู : การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาและฟังครูชี้แจงการทำกิจกรรมใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาษิตสอนหญิง</p> <p>๒. นักเรียนจับคู่กันฝึกอ่านบทร้อยกรอง</p> <p>๓. จากนั้น ตัวแทนนักเรียนออกมาอ่านบทร้อยกรองให้เพื่อน ๆ ฟัง และร่วมกันสรุปกิจกรรม</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เช่น</p> <p>- นักเรียน : เกิดความซาบซึ้งในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง และสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น</p>	<p>- ใบงานที่ ๓ การอ่านบท ร้อยกรองสุภาษิต สอนหญิง</p> <p>๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง
- ๔) วิดีทัศน์ตัวอย่างการอ่านบทร้อยกรอง

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความวรรณคดีเรื่อง สุภาพิตสอนหญิง

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านบทร้อยกรองได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านบทร้อยกรองเรื่อง สุภาพิตสอนหญิง ได้	- ประเมินการอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ	- แบบประเมินการอ่านบทร้อยกรอง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน - สังเกตพฤติกรรมการอ่านบทร้อยกรอง	- คำถาม - แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารอ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน นำความรู้และข้อคิดจากบทร้อยกรองไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ๑.๑	- ประเมินสมรรถนะของนักเรียนในด้านการอ่านบทร้อยกรอง	- แบบประเมินสมรรถนะการอ่านบทร้อยกรอง	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อักขรวิธี	อ่านถูกต้องทุกคำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๑-๓ คำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิด ๔-๕ คำ และออกเสียง ร ล ชัดเจน	อ่านผิดมากกว่า ๕ คำ
๒. อ่านถูกต้อง ตามฉันทลักษณ์	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอนถูกต้องทุกวรรค	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอน ผิด ๑-๒ จุด	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอน ผิด ๓-๔ จุด	อ่านถูกต้องตาม ลักษณะของคำ ประพันธ์ แบ่งวรรค ตอนผิด ๕ จุดขึ้นไป
๓. บุคลิกภาพใน การอ่าน	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ไม่ชี้หรือ ส่ายหน้าตาม ตัวอักษร	นั่งในท่าที่เหมาะสม ใช้สายตามองกวาด ตัวหนังสือ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	นั่งในท่าที่ไม่ เหมาะสมใช้สายตา มองกวาดส่ายหน้า ตามตัวหนังสือ ถูกต้องเป็นส่วน น้อย	นั่งในท่าที่ไม่ เหมาะสมใช้นิ้วชี้ ตามตัวอักษรและ ส่ายหน้าตาม ตัวอักษร
๔. น้ำเสียงใน การอ่าน	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวล น่าฟัง สอดคล้องกับเรื่อง ที่อ่านทั้งหมด	น้ำเสียงชัดเจน นุ่มนวล น่าฟังเป็น ส่วนใหญ่	น้ำเสียงชัดเจน แต่ไม่นุ่มนวล น่าฟัง เป็นบางบท	น้ำเสียงไม่ชัดเจน และไม่น่าฟัง
๕. มารยาทใน การอ่าน	ไม่อ่านแบบตะโกน และควบคุมตนเอง ขณะอ่านได้ตั้งแต่ต้น จนจบ ตลอดจนมี	-	-	อ่านแบบตะโกน และควบคุมตนเอง ขณะอ่านไม่ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

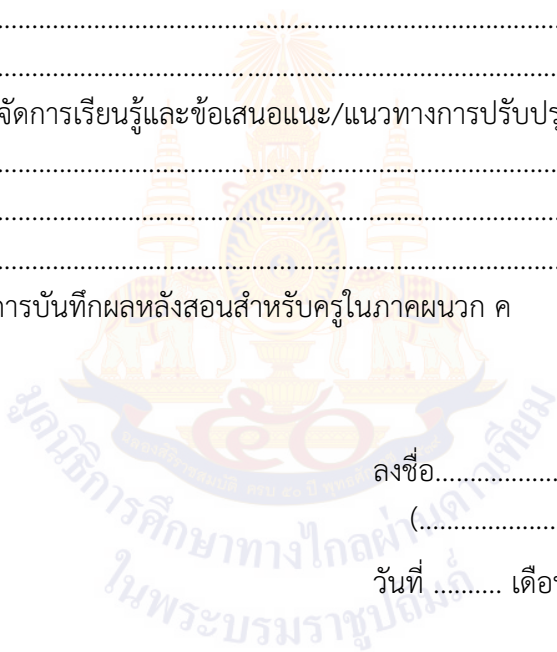
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาพิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาพิตสอนหญิง
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการอ่านประเภทหนึ่ง ที่มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลิน ซาบซึ้งในรสของคำประพันธ์ ซึ่งจะต้องอ่านอย่างมีจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองตามลักษณะคำประพันธ์

บทร้อยกรอง คือ ถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบถูกต้องตามข้อกำหนดฉันทลักษณ์

กลอนสุภาพ คือ เป็นกลอนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งลักษณะคำประพันธ์เรียบเรียงเป็นคณะใช้ถ้อยคำและทำนองเรียบ ๆ กลอนสุภาพนับได้ว่า เป็นกลอนหลักของกลอนทั้งหมด เพราะเป็นพื้นฐานของกลอนหลายชนิด หากเข้าใจกลอนสุภาพ ก็สามารถเข้าใจกลอนอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น และ **วรรณคดีเรื่อง สุภาพิตสอนหญิง ก็แต่งด้วยกลอนสุภาพด้วย** วรรคหนึ่งมีจำนวนคำ ๗ - ๙ คำ

สำหรับการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ก่อนอ่านควรศึกษาประเด็นต่อไปนี้ เพื่อให้สามารถอ่านได้ถูกต้อง

๑. คำศัพท์ยากในบทร้อยกรอง ต้องศึกษาคำอ่านและความหมายให้เข้าใจก่อน

๒. รูปแบบของบทร้อยกรอง ต้องศึกษาประเภทของบทร้อยกรอง จำนวนคำในวรรค

๓. จังหวะการอ่าน ต้องศึกษาจังหวะการอ่านของกลอนสุภาพ

ถ้ามี ๗ คำ ให้อ่านเป็น ๒/๒/๓

ถ้ามี ๘ คำ ให้อ่านเป็น ๓/๒/๓

ถ้ามี ๙ คำ ให้อ่านเป็น ๓/๓/๓

วิธีการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองมี ๒ วิธี ดังนี้

๑. อ่านออกเสียงปกติ	๒. อ่านออกเสียงเป็นทำนอง
คือ อ่านออกเสียงปกติเหมือนกับการอ่านบทร้อยแก้วทั่วไปแต่จะมีการเว้นวรรค และเน้นจังหวะก็สัมผัสตามบทร้อยกรองแต่ละประเภทซึ่งแตกต่างกัน	คือ อ่านให้มีสำเนียงสูง ต่ำ หนัก เบา ยาว สั้น เอื้อนเสียง และเน้นสัมผัสให้ชัดเจน ไพเราะเสียงเป็นกังวาน แสดงอารมณ์ตามเนื้อหาของบทร้อยกรอง

หลักสำคัญในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง	
๑. อ่านออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้องตาม อักขรวิธี	๒. อ่านเว้น จังหวะวรรคตอน ให้ถูกต้องตามลักษณะของบทร้อยกรองแต่ละประเภท รู้จักทอดจังหวะ เอื้อนเสียง หรือหลบเสียง
๓. น้ำเสียงไพเราะชัดเจน นุ่มนวลน่าฟัง เสียงไม่เบาหรือดังมากจนเกินไป	๔. เน้นเสียง แสดงอารมณ์ไปตามเนื้อเรื่อง เช่น รัก ร่าเริง โกรธ เศร้า โดยใช้ น้ำเสียงให้เข้ากับสถานการณ์นั้น ๆ

มารยาทในการอ่าน

๑. อ่านบทร้อยกรองด้วยน้ำเสียงสุภาพ เสียงดังพอประมาณ ไม่ตะโกน
๒. มีท่าทางที่สุภาพในการอ่าน บุคลิกภาพเรียบร้อย สง่างาม
๓. ถ้าเป็นการนั่งอ่าน ควรนั่งหลังตรง ถ้าเป็นการยืน ควรยืนตรงด้วยท่าทางที่สุภาพ
๔. อ่านให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ เพราะเป็นการปฏิบัติตามหลักการอ่านบทร้อยกรอง
๕. ไม่หยอกล้อเล่นกันขณะอ่าน หรือทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการรบกวนผู้อื่น

๑๗๑

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาษิตสอนหญิง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาษิตสอนหญิง
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรองเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง และสรุปประโยชน์หรือคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง

วรรณคดีไทย เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง
 (หนังสือวรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖)

ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์	บำรุงร่างกายไว้ให้เป็นผล
สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล	จึงจะพ้นภัยพาลการนินทา
เป็นสาวสั้แร้วสวยสะอาด	ก็หมายมาดเหมือนมณีอันมีค่า
แม้แตกร้าวรานร่อยถอยราคา	จะพลอยพาหอมหายจากกายนาง
จะนุ่งห่มดูพอสมศักดิ์สงวน	ให้สมควรรับפקตร์ตามศักดิ์ศรี
จะผัดหน้าทาแป้งแต่งอินทรีย์	ดูฉวีผิวเนื้ออย่าเหลือเกิน
แม้ลูกดีก็จะมีศรีสง่า	ญาติวงศ์พงศาก็ผ่องใส
ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ใกล้ไกล	ก็มีใจสรรเสริญเจริญพร
จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้	อย่าหลงไหลจำคำที่ร่ำสอน
คิดถึงหน้าบิดาและมารดร	อย่ารีบร้อนเร็ววันมักไม่ดี
เมื่อสุขงอมหอมหวานจึงควรเล่น	อยู่กับต้นอย่าให้พรากไปจากที่
อย่าชิงสุกก่อนห่ามไม่งามดี	เมื่อบุญมีคงจะมาอย่าปรารมภ์
อย่าคิดเลยคู้เขยคงหาได้	อุตสาห์ทำลำไฟเก็บประสม
อย่าเกียจคร้านการสตรีจนิยม	จะอุดมสินทรัพย์ไม่อัปจน
ถ้ามั่นทำสิ่งใดให้ตลอด	อย่าทิ้งทอดทิ้งไปไม่เป็นผล
เขม้นชะมักกรังงานการของตน	อย่าชุกชนคบเพื่อนไพล่เชื่อนแซ
เมื่อเหน้อยอ่อนนอนหลับอยู่กับบ้าน	อย่าเที่ยวพล่านพุดผลอประจ้อประแจ
อะไรฉาวกราวเกี้ยวอย่าเหลือยวแล	พึงให้แน่นเนื้อความค้อยถามกัน

ระวังดูเรือนเหี่ยวและข้าวของ
 เห็นไม่มีแล้วอย่าอ้างว่าช่างมัน
 มีสิ่งพึงประจบให้ครบบาท
 จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง
 ไม่ควรซื้อก็อย่าไปไฟไรซื้อ
 เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล
 ด้วยชนกชนนีนั้นมีคุณ
 อัมอุทรบ่อนข้าวเป็นเท่าไร
 ถ้าเราดีมีจิตคิดอุปถัมภ์
 จะปรากฏยศยิ่งสิ่งทั้งปวง
 เทพไทในห้องสืบทกชั้น
 ว่าสตรีนี้เป็นยอดยุดาพาล
 จะพูดจาปราศรัยกับใครนั้น
 ไม่ควรพูดอ้ออิงขึ้นมึงกู
 แม้จะเรียนวิชาทางค้าขาย
 จึงซื่อง่ายขายดีมีกำไร
 เป็นมนุษย์สุคนิยมเพียงลมปาก
 แม้นพูดดีมีคนเขาเมตตา

จะบกพร่องอะไรที่ไหนนั้น
 จงผ่อนผันเก็บเล่มให้เต็มลง
 อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
 อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน
 ให้เป็นมือเป็นครวทังควาหวาน
 จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ
 ได้การุญเลี้ยงรักษามาจนใหญ่
 หมายถึงได้ฟังพาธิดาดวง
 กุศลล้ำเลิศเท่าภูเขาหลวง
 กว่าจะล่วงลู่ถึงซึ่งพิมาน
 จะชวนกันสรรเสริญเจริญसार
 ได้เลี้ยงท่านชนกชนนี
 อย่าตะคั่นตะคอกให้เคืองหู
 คนจะหลู่ลวงลามไม่ขามใจ
 อย่าปากร้ายพูดจาอหฺมาสัย
 ด้วยเขาไม่เคืองจิตระอิตรระอา
 จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา
 จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม

ให้นักเรียนเขียนสรุปประโยชน์หรือคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาษิตสอนหญิง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองสุภาษิตสอนหญิง
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรองเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง และสรุปประโยชน์หรือคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง

วรรณคดีไทย เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง
(หนังสือวรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖)

ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์	บำรุงร่างกายไว้ให้เป็นผล
สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล	จึงจะพ้นภัยพาลการนินทา
เป็นสาวสั้แร้วสวยสะอาด	ก็หมายมาดเหมือนมณีอันมีค่า
แม้แตกร้าวรานร่อยถอยราคา	จะพลอยพาหอมหายจากกายนาง
จะนุ่งห่มดูพอสมศักดิ์สงวน	ให้สมควรรับפקตร์ตามศักดิ์ศรี
จะผัดหน้าทาแป้งแต่งอินทรีย์	ดูฉวีผิวเนื้ออย่าเหลือเกิน
แม้ลูกดีก็จะมีศรีสง่า	ญาติวงศ์พงศาก็ผ่องใส
ถึงเพื่อนบ้านฐานถิ่นที่ใกล้ไกล	ก็มีใจสรรเสริญเจริญพร
จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้	อย่าหลงไหลจำคำที่ร่ำสอน
คิดถึงหน้าบิดาและมารดร	อย่ารีบร้อนเร็ววันมักไม่ดี
เมื่อสุขงอมหอมหวานจึงควรเล่น	อยู่กับต้นอย่าให้พรากไปจากที่
อย่าชิงสุกก่อนห่ามไม่งามดี	เมื่อบุญมีคงจะมาอย่าปรารมภ์
อย่าคิดเลยคู้เขยคงหาได้	อุตสาห์ทำลำไฟเก็บประสม
อย่าเกียจคร้านการสตรีจนิยม	จะอุดมสินทรัพย์ไม่อัปจน
ถ้ามั่นทำสิ่งใดให้ตลอด	อย่าทิ้งทอดทิ้งไปไม่เป็นผล
เขม้นชะมักกรังงานการของตน	อย่าชุกชนคบเพื่อนไพล่เชื่อนแซ
เมื่อเหน้อยอ่อนนอนหลับอยู่กับบ้าน	อย่าเที่ยวพล่านพูดผลอประจ้อประแจ
อะไรฉาวกราวเกี้ยวอย่าเหลือวแล	พึงให้แน่นเนื้อความค้อยถามกัน

ระวังดูเรือนเหี่ยวและข้าวของ
เห็นไม่มีแล้วอย่าอ้างว่าช่างมัน
มีสิ่งพึงประจบให้ครบบาท
จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง
ไม่ควรซื้อก็อย่าไปพิไรซื้อ
เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล
ด้วยชนกชนนีนั้นมีคุณ
อุ้มอุทรป้อนข้าวเป็นเท่าไร
ถ้าเราดีมีจิตคิดอุปถัมภ์
จะปรากฏยศยิ่งสิ่งทั้งปวง
เทพไทในห้องสืบทกชั้น
ว่าสตรีนี้เป็นยอดยุดาพาล
จะพูดจาปราศรัยกับใครนั้น
ไม่ควรพูดอ้ออิงขึ้นมึงกู
แม้จะเรียนวิชาทางค้าขาย
จึงซื้อง่ายขายดีมีกำไร
เป็นมนุษย์สุคนิยมเพียงลมปาก
แม้พูดดีมีคนเขาเมตตา

จะบกพร่องอะไรที่ไหนนั้น
จงผ่อนผันเก็บเล่มให้เต็มลง
อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน
ให้เป็นมือเป็นคราวทั้งควหาวน
จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ
ได้การบุญเลี้ยงรักษามาจนใหญ่
หมายจะได้ฟังพาดิตาดวง
กุศลล้ำเลิศเท่าภูเขาหลวง
กว่าจะล่วงลู่ถึงซึ่งพิมาน
จะชวนกันสรรเสริญเจริญसार
ได้เลี้ยงท่านชนกชนนี
อย่าตะคั่นตะคอกให้เคืองหู
คนจะหลู่ลวงลามไม่ขามใจ
อย่าปากร้ายพูดจาอหฺมาสัย
ด้วยเขาไม่เคืองจิตระอิตระอา
จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา
จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม

ให้นักเรียนเขียนสรุปประโยชน์หรือคุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง

ผู้อ่านได้เห็นความงามของบทร้อยกรองที่อ่าน เช่น ความงามด้านวรรณศิลป์ การใช้ถ้อยคำ ได้รับความไพเราะและเกิดความซาบซึ้ง เกิดความเพลิดเพลินเจริญใจขณะอ่าน จดจำบทร้อยกรองได้รวดเร็ว ช่วยกล่อมเกลาคจิตใจให้เป็นคนอ่อนโยน และที่สำคัญคือช่วยสืบทอดวัฒนธรรมในอ่านทำนองเสนาะไว้เป็นมรดกของชาติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาษิตสอนหญิง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้
ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านวรรณคดีเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง จะต้องสามารถอธิบายคุณค่าด้านต่าง ๆ ของเรื่องได้ และสามารถนำคุณค่าและข้อคิดที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีที่อ่านได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการคิด คติวิเคราะห์คุณค่าของบทร้อยกรองเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๒.๑)
๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๔.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ อยู่อย่างพอเพียง
- ๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาษิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาษิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์คุณค่าของบท ร้อยกรองเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน (๒.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๔.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีที่อ่านได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง ได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามชวนคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าทุกคนมีคุณค่าในตัวเองหรือไม่เพราะอะไร</p> <p>- ครู : ถ้าทุกคนยึดแนวทางปฏิบัติตามคำสอนของบท ร้อยกรองเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง จะส่งผลจะเป็นอย่างไร / ส่งผลต่อสังคมอย่างไร / ส่งผลต่อประเทศชาติอย่างไร</p> <p>๒. ครูยกตัวอย่างบท ร้อยกรอง ๑ บท เพื่อให้ นักเรียนพิจารณาว่าสอนเรื่องใด</p> <p>๓. จากนั้น ครูเชื่อมโยงว่าเรื่อง สุภาษิตสอนหญิงที่นักเรียนได้อ่านมานั้น เป็นเรื่องที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง เพราะคำสอนต่าง ๆ จะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติมีความเจริญทางกาย วาจา ใจ</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันคิดค้นหาคำตอบ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ทุกคนล้วนมีคุณค่าในตัวเอง เพราะเราต่างมีศักดิ์ศรีความเป็นคนเท่ากัน เราสามารถสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองได้ เช่น การคิดดี พูดดี และทำดี</p> <p>- นักเรียน : ส่งผลให้ตนเองเป็นที่รักของสังคม ทำให้สังคมน่าอยู่ ทุกคนต่างรักใคร่กลมเกลียวกัน และประเทศชาติเจริญเพราะทุกคนเป็นคนดี</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันพิจารณาว่าบท ร้อยกรองที่ครูยกตัวอย่างมานั้นสอนเรื่องใด</p> <p>๓. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครู และเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. บท ร้อยกรอง</p> <p>๓. สื่อ นำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๔	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินเขียนอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาษิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาษิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย ๒. อยู่อย่างพอเพียง ๓. รักความเป็นไทย</p>	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูกำหนดให้นักเรียนอภิปรายความรู้ในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี - หลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี <p>๒. ครูสุ่มถามนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยอาจให้ตัวแทนกลุ่มเป็นผู้นำเสนอ พุดสรุปความหมายของการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี</p> <p>๓. ครูถามนักเรียนว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : ถ้าเราจะอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง จะมีวิธีการอธิบายอย่างไร <p>๔. ครูสรุปหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีไทยให้นักเรียนฟัง และทำความเข้าใจตรงกัน สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยกัน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้ภายในกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี - หลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี <p>๒. ตัวแทนนักเรียนพุดสรุปความหมายของการอธิบายคุณค่าของวรรณคดี</p> <p>๓. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : อธิบายตามหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีไทย เพราะสุภาษิตสอนหญิงจัดเป็นวรรณคดีประเภทคำสอน ซึ่งมีคุณค่าและข้อคิดอยู่ในเรื่องค่อนข้างมาก <p>๔. นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีไทย เพื่อทำความเข้าใจที่ตรงกัน</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๒</p> <p>การอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาษิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาษิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูยกตัวอย่างวรรคทองจากสุภาษิตสอนหญิง มาให้นักเรียนอ่าน แล้วตั้งคำถามกระตุ้นความคิด ของนักเรียน ดังนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้ อย่าหลงไหลจำคำที่ร้ายสอน</div> <p>- ครู : คำสอนใดในเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง ที่ตรงกับบทร้อยกรองวรรคนี้ เพราะอะไร</p> <p>- ครู : คำสอนในเรื่อง สุภาษิตสอนหญิง สามารถนำมาใช้สอนหญิงไทยในปัจจุบันได้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๖. ครูยกตัวอย่างการอธิบายคุณค่าของบทร้อยกรองเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ประมาณ ๔ บท</p>	<p>๕. นักเรียนร่วมกันอ่านพิจารณาวรรคทองและตอบคำถาม ดังนี้</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้ อย่าหลงไหลจำคำที่ร้ายสอน</div> <p>- นักเรียน : ตรงกับเรื่อง การรักนวลสงวนตัว เพราะบอกให้รักนวลสงวนงาม</p> <p>- นักเรียน : สามารถนำมาใช้สอนหญิงไทยในยุคปัจจุบันได้</p> <p>๖. นักเรียนร่วมกันศึกษาการอธิบายคุณค่าของบทร้อยกรองที่ครูนำมาเสนอ จากนั้นวิเคราะห์คุณค่าร่วมกัน</p>	- แฉบวรรคทอง ของบทร้อยกรอง		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง จากนั้นชี้แจงการทำกิจกรรมในใบงานให้นักเรียนฟัง เพื่อสร้างความเข้าใจในการทำกิจกรรมที่ถูกต้อง</p> <p>๒. ครูพานักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงานที่ ๔ พร้อมกัน และประเมินให้คะแนน</p> <p>๓. ครูพานักเรียนสรุปกิจกรรม</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนช่วยกันสรุปคุณค่า ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : วรรณคดีเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง มีความสำคัญอย่างไร - ครู : นักเรียนมีแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนตามคำสอนอย่างไร 	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง เพื่อจะได้ทำกิจกรรมได้ถูกต้อง และจากนั้นจับคู่ช่วยกันอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงานที่ ๔ พร้อมกัน และประเมินให้คะแนน</p> <p>๓. นักเรียนช่วยกันสรุปกิจกรรม โดยการบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการอธิบายคุณค่าของเรื่อง</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันสรุปคุณค่า ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เป็นวรรณคดีประเภทคำสอนที่สอนหญิงไทยให้งดงามทั้งกาย วาจา ใจ - นักเรียน : ปฏิบัติตนตามคำสอนจากสุภาชิตสอนหญิงและนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตเพื่อให้ตนเองมีคุณค่ามากขึ้น 	<p>- ใบงานที่ ๔ การอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง</p> <p>๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
- ๒) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
- ๔) แถบวรรณคดีของบทร้อยกรอง

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของวรรณคดีที่อ่านได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่องสุภาชิตสอนหญิง ได้	- ประเมินการอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง	- แบบประเมินการอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์คุณค่าของบทร้อยกรองเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๒.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำคุณค่าและข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง (๔.๑)	- ประเมินสมรรถนะการอธิบายคุณค่าจากเรื่องสุภาชิตสอนหญิง	- แบบประเมินสมรรถนะการอธิบายคุณค่าจากเรื่องสุภาชิตสอนหญิง	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. อยู่อย่างพอเพียง ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาษิตสอนหญิง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกหลักการ อธิบายคุณค่า	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องี่อ่านได้ ถูกต้อง ครบถ้วน ทุกประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องี่อ่านได้ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องี่อ่านได้ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	บอกหลักการ อธิบายคุณค่าของ เรื่องี่อ่านได้ ถูกต้องเพียง ๑ ประเด็น
๒. อธิบายคุณค่า ด้านเนื้อหาสาระ	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระไม่ ถูกต้อง
๓. อธิบายคุณค่า ด้านวรรณศิลป์	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง แต่ยังไม่ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ถูกต้อง เพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ไม่ถูกต้อง
๔. อธิบายคุณค่า ด้านสังคมและ วัฒนธรรม	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ได้ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน สังคมและวัฒนธรรม ไม่ถูกต้อง
๕. อธิบายคุณค่า ด้านการนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตไม่ ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านวรรณคดีไทย นอกจากจะต้องศึกษาพื้นฐานความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมแล้ว ผู้อ่านควรรู้จักพิจารณา วิเคราะห์คุณค่าและประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิต เป็นการพัฒนาความรู้ ความคิดในระดับที่สูงขึ้น

การอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน เป็นการวิเคราะห์ลักษณะดีเด่นในด้านต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน เช่น คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านวรรณศิลป์ คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง กลับรอกอง แยกแยะ และแสวงหาเหตุผลเพื่อประเมินคุณค่าของวรรณคดีอย่างมีเหตุผล

คุณค่าของวรรณคดีไทยแบ่งกว้าง ๆ ได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑) คุณค่าด้านเนื้อหาสาระ

คือ การที่ผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความคิดเพิ่มขึ้น ทำให้มีปัญญาแตกฉานทั้งด้านวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เท่าทันคนและอื่น ๆ รวมไปถึงข้อคิดของเรื่องด้วย

๒) คุณค่าด้านวรรณศิลป์

คือ ศิลปะในการประพันธ์และความงามทางภาษา เป็นการใช้คำให้เกิดความงาม ความไพเราะทางภาษา ผู้อ่านสามารถซาบซึ้งในความหมายของคำ เห็นภาพเคลื่อนไหว เกิดภาพพจน์จินตนาการตามอารมณ์และความนึกคิดต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกโศกเศร้าสะเทือนใจ โกรธ ตลก ขบขัน เป็นต้น

๓) คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม

คือ เรื่องราวที่อ่านจะสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม คติชีวิต คำสั่งสอน คุณธรรมและจริยธรรม ความเป็นอยู่ ประวัติศาสตร์ การเมือง อาหารการกิน สอดแทรกไปกับการดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เกี่ยวกับสังคมในอดีต ช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น และงานเขียนที่ดีจะช่วยจรรโลงสังคมได้ด้วย

๔) คุณค่าด้านการนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

คือ ผู้การที่ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดจากวรรณคดีและประสบการณ์จาก เรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง และเขียนอธิบายให้ชัดเจน

ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์

บำรุงรักษากายไว้ให้เป็นผล

สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล

จึงจะพ้นภัยพาลการนินทา

สอนเกี่ยวกับเรื่อง.....

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า.....

มีสติฟังประจบให้ครบบาท

อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์

จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง

อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน

สอนเกี่ยวกับเรื่อง.....

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า.....

เป็นสาวไส้แร้วสวยสะอาด

ก็หมายมาดเหมือนมณีอันมีค่า

มั่นแต่กร้าวรานร่อยถอยราคา

จะพลอยพาหอมหายจากกายนาง

สอนเกี่ยวกับเรื่อง.....

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า.....

เป็นมนุษย์สุคนิยมเพียงลมปาก

จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา

มั่นพูดดีมีคนเขาเมตตา

จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม

สอนเกี่ยวกับเรื่อง.....

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอธิบายคุณค่าของสุภาชิตสอนหญิง
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าของเรื่อง สุภาชิตสอนหญิง และเขียนอธิบายให้ชัดเจน

ผู้ใดเกิดเป็นสตรีอันมีศักดิ์

สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล

บำรุงร่างกายไว้ให้เป็นผล

จึงจะพ้นภัยพาลการนิทา

สอนเกี่ยวกับเรื่อง **คุณค่าของผู้หญิงและการวางตัว**

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า **หญิงที่เกิดในที่สูงศักดิ์ ควรบำรุงดูแลร่างกายให้แข็งแรง ตามสิ่งที่ผู้หญิงควรจะเป็นไปตามระบบระเบียบของผู้หญิง หากทำไม่ได้จะไม่ถูกนิทา**

มีสติฟังประจบให้ครบบาท

จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง

อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์

อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน

สอนเกี่ยวกับเรื่อง **การใช้จ่ายอย่างประหยัด**

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า **ค่านิยมของสังคมในสมัยนั้น จะเน้นในเรื่องการประหยัดอดออม เพื่อเก็บเงินไว้ใช้ในอนาคต อย่าใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย จะทำให้ลำบากในอนาคต**

เป็นสาวแสร้งสวยสะอาด

แม้แค้นแค้นร้าวรานร่อยถอยราคา

ก็หมายมาดเหมือนมณีอันมีค่า

จะพลอยพาหอมหายจากกายนาง

สอนเกี่ยวกับเรื่อง **คุณค่าของความเป็นผู้หญิง**

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า **มีการอุปมาเปรียบเทียบสองสิ่ง กล่าวคือ เปรียบเทียบความเป็นสาวสวยกับมณี (มณี แปลว่า หับทิม) ที่มีค่าและสวยงาม หากแค้นร้าวหรือประพฤติน่าเกลียดก็จะเสียหาย**

เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก

แม้พูดดีมีคนเขาเมตตา

จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา

จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม

สอนเกี่ยวกับเรื่อง **ความสำคัญของการพูด**

จัดเป็นคุณค่า ด้านเนื้อหา ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

อธิบายคุณค่าได้ว่า **ให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่อง การพูด เพราะถ้าพูดจาดีก็จะมีคนรักเมตตา หากพูดจาไม่ดีก็จะได้รับผลที่ไม่ดีตามมา**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา

ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดรายงานประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยอาจพูดรายงานเพื่อนำเสนอทฤษฎี วิธีการหรือเรื่องราวต่าง ๆ ผู้พูดจะต้องรายงานให้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน และมีมารยาทในการพูด

๓. สาระการเรียนรู้

- การพูดรายงานประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นคว้า

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการพูดรายงานประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นคว้าได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- พูดรายงานประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นคว้าได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร พูดรายงานจากเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า อย่างมีมารยาทในการพูด และนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร พูดรายงานจากเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า อย่างมีมารยาทในการพูด และนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการพูดรายงานประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นคว้าได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พูดรายงานประเด็นสำคัญจากการศึกษาค้นคว้าได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการพูดในชีวิตประจำวันด้วยคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : ในชีวิตประจำวันทั่วไป มีการพูดแบบใดบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยพูดรายงานหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับความสำคัญของการเป็นสตรี จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น</p> <p>๓. ครูแสดงความคิดเห็นสรุปท้ายและพูดเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน จากนั้นแจ้งว่าวันนี้เราจะเรียนเรื่องการพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการพูดในชีวิตประจำวันและตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : การพูดรายงาน การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ การพูดต่อหน้าประชุมชน การพูดแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น การพูดโต้แย้ง ฯลฯ</p> <p>- นักเรียน : เคย/ไม่เคย ซึ่งนักเรียนอาจจะตอบตามความรู้และประสบการณ์ของตนเอง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอ่านข้อความและแสดงความคิดเห็น</p> <p>๓. นักเรียนเข้าสู่เนื้อหาพร้อมกันและรับทราบเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนในชั่วโมงนี้</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. วิดิทัศน์ เรื่อง ความสำคัญของ การเป็นสตรี</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๕	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตมารยาทในการพูด การดู และการฟัง</p> <p>๒. ประเมินการพูดรายงานจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตมารยาทในการพูด การดู และการฟัง</p> <p>๒. แบบประเมินการพูดรายงานจากเรื่องที่ฟังและดู</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สู่อาชีพต๋อนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูถามคำถามสาระสำคัญ ดังนี้ - ครู : นักเรียนรู้จักการพูดรายงานหรือไม่ อย่างไร - ครู : การพูดรายงานคืออะไร ใครสามารถตอบครูได้บ้าง - ครู : ถ้านักเรียนได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนพูดรายงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนจะมีหลักการพูดอย่างไร ๒. ครูให้นักเรียนช่วยกันค้นหาหลักการพูดรายงานจากเรื่องที่ฟังและดู โดยเป็นการให้นักเรียนศึกษาจากใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า ซึ่งเป็นอภิปรายกลุ่มแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม หรือค้นคว้าหาจากอินเทอร์เน็ตก็ได้ ๓. ครูพานักเรียนสรุปความหมายและหลักการพูดรายงานในรูปแบบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ถ้าใช่ทำเครื่องหมาย ☒ ถ้าไม่ใช่ ทำเครื่องหมาย ☒	๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : รู้จัก/ไม่รู้จัก เพราะเคยเรียนหรือมีประสบการณ์เดิม - นักเรียน : ตอบตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเอง - นักเรียน : พูดให้ถูกต้องตามเนื้อหา ตรงประเด็น ชัดเจน และมีมารยาทในการพูด ๒. นักเรียนร่วมกันสนทนาและอภิปรายความรู้จากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า ในประเด็นต่อไปนี้ ➡ ความหมายของการพูดรายงานจากเรื่องที่ฟังและดู ➡ หลักการพูดรายงาน ๓. นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายและหลักการพูดรายงานในรูปแบบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ถ้าใช่ทำเครื่องหมาย ☒ ถ้าไม่ใช่ ทำเครื่องหมาย ☒	- ใบความรู้ที่ ๕ การพูดรายงาน ประเด็นศึกษา ค้นคว้า		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สู่อาชีพต๋อนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ตัวอย่างข้อคำถามเกม “ใช่”หรือ “ไม่ใช่”</p> <p>☒ ข้อที่ ๑ การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าเป็นการบอกเล่า ชี้แจง แสดงผลจากเรื่องที่ไปศึกษาค้นคว้า</p> <p>☒ ข้อที่ ๒ การพูดรายงานมีความสำคัญในฐานะที่เป็นการเผยแพร่ความรู้ความคิด</p> <p>☒ ข้อที่ ๓ การพูดรายงานไม่จำเป็นต้องฝึกฝนให้คล่องแคล่ว สามารถออกไปยืนพูดได้เลย</p> <p>☒ ข้อที่ ๔ การพูดรายงานอาจมีอุปกรณ์เสริมเพิ่มความชัดเจน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ฯลฯ</p> <p>☒ ข้อที่ ๕ ในการพูดรายงานจะต้องมีการพูดกล่าวนำ เช่น ทักทายผู้ร่วมงาน บอกจุดประสงค์ของการพูดรายงานเพื่อให้ผู้ฟังรับทราบ</p> <p>☒ ข้อที่ ๖ ผู้พูดสามารถยืนพูดทำไต่ก็ได้ตามความสบาย</p> <p>☒ ข้อที่ ๗ รักษาเวลาในการพูด ไม่ยืดเยื้อ และเมื่อพูดรายงานจบ ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามหรือแสดงความคิดเห็น</p>	<p>ตัวอย่างข้อคำถามเกม “ใช่”หรือ “ไม่ใช่”</p> <p>☒ ข้อที่ ๑ การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าเป็นการบอกเล่า ชี้แจง แสดงผลจากเรื่องที่ไปศึกษาค้นคว้า</p> <p>☒ ข้อที่ ๒ การพูดรายงานมีความสำคัญในฐานะที่เป็นการเผยแพร่ความรู้ความคิด</p> <p>☒ ข้อที่ ๓ การพูดรายงานไม่จำเป็นต้องฝึกฝนให้คล่องแคล่ว สามารถออกไปยืนพูดได้เลย</p> <p>☒ ข้อที่ ๔ การพูดรายงานอาจมีอุปกรณ์เสริมเพิ่มความชัดเจน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ฯลฯ</p> <p>☒ ข้อที่ ๕ ในการพูดรายงานจะต้องมีการพูดกล่าวนำ เช่น ทักทายผู้ร่วมงาน บอกจุดประสงค์ของการพูดรายงานเพื่อให้ผู้ฟังรับทราบ</p> <p>☒ ข้อที่ ๖ ผู้พูดสามารถยืนพูดทำไต่ก็ได้ตามความสบาย</p> <p>☒ ข้อที่ ๗ รักษาเวลาในการพูด ไม่ยืดเยื้อ และเมื่อพูดรายงานจบ ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามหรือแสดงความคิดเห็น</p>	- เกม “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ให้นักเรียนชม แล้วจับใจความสำคัญจากการฟัง และเน้นย้ำเรื่องมารยาทการฟังและการดู</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ความรู้และข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า เรื่องนี้สามารถพูดรายงานได้อย่างไร</p> <p>๕. จากนั้นครูให้นักเรียนดูตัวอย่างแบบร่างการพูดแสดงความคิดเห็น เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแบบร่างการพูดแสดงความคิดเห็น</p> <p>๖. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างการพูดรายงานและให้นักเรียนฝึกพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากการฟังและการดู</p>	<p>๔. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์จากนั้นช่วยกันจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความคิดของนักเรียนซึ่งอาจมีหลายคำตอบ และแตกต่างกัน</p> <p>- นักเรียน : สามารถพูดนำเสนอรายงานโดยใช้ข้อมูลและเนื้อหาที่ได้จากการฟังและการดู</p> <p>๕. นักเรียนร่วมกันสรุปแนวทางการเขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ย่านอีกครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p> <p>๖. นักเรียนดูตัวอย่างการพูดรายงานและให้นักเรียนฝึกพูดรายงานเพื่อเป็นแนวทางการขึ้นปฏิบัติ</p>	<p>- วิดีทัศน์เกี่ยวกับการสอนผู้หญิง</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า พร้อมชี้แจงวิธีการทำกิจกรรมใน ใบงานที่ ๕ โดยนักเรียนจะต้องเขียนแบบร่างในการพูดรายงานจากเรื่องที่ฟังและดู จากนั้นทำความเข้าใจให้ดี แล้วออกไปพูดรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อออกมาพูดรายงานหน้าชั้นเรียน และกำชับให้นักเรียนที่เป็นผู้ฟังมีมารยาทในการฟัง และจับประเด็นสำคัญจากสิ่งที่เพื่อนรายงาน</p> <p>๓. ครูพานักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่เพื่อนออกมานำเสนอ จากนั้นปรบมือชมเชยให้กำลังใจแก่ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงวิธีการทำใบงานที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า และเริ่มเขียนแบบร่างการพูดรายงาน</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่ม ออกมาพูดรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่เพื่อนออกมานำเสนอ จากนั้นปรบมือชมเชยให้กำลังใจแก่ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม</p>	<p>- ใบงานที่ ๕ การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อสรุปกิจกรรม ดังนี้</p> <p>- ครู : การพูดรายงานที่ดีจะต้องปฏิบัติอย่างไร</p> <p>- ครู : เราควรคำนึงถึงสิ่งใดในการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อสรุปกิจกรรม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เป็นการฝึกเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล และรู้จักค้นคว้าหาความรู้</p> <p>- นักเรียน : คำนึงถึงความถูกต้องของเนื้อหาและรักษาเวลาในการพูด มีมารยาทในการพูด รวมถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ฟัง</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ เพิ่มทักษะการพูดให้คล่องแคล่ว ▪ ลดอาการประหม่า เจินอาย ▪ เป็นการฝึกให้รู้จักค้นคว้า ▪ ฝึกมารยาทในการพูด การแสดงออก ▪ เพิ่มความมั่นใจการพูดมากขึ้น 	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
- ๒) ใบงานที่ ๕ เรื่อง แบบร่างการพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
- ๔) วิดีทัศน์ เกี่ยวกับความสำคัญของการเป็นสตรี
- ๕) วิดีทัศน์ เกี่ยวกับการสอนผู้หญิง
- ๖) เกม “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. การทำใบงานที่ ๕ เรื่อง แบบร่างการพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
๒. การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้าจากการฟังและดูเรื่องเกี่ยวกับการสอนผู้หญิง

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพูดรายงาน ประเด็นสำคัญจากการศึกษา ค้นคว้าได้	- ประเมินจากกิจกรรม “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”	- กิจกรรม “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดรายงานประเด็นสำคัญจาก การศึกษาค้นคว้าได้	- ประเมินการพูดรายงาน	- แบบประเมินการพูด รายงาน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	- การสังเกตพฤติกรรม ของนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรม ของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร พูด รายงานจากเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า อย่างมีมารยาทในการพูด และนำ ข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการ พูดรายงานจากเรื่องที่ ศึกษาค้นคว้า	- แบบประเมินสมรรถนะ การพูดรายงานจากเรื่องที่ ศึกษาค้นคว้า	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดรายงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. พูดตรงประเด็น	พูดได้ตรงประเด็น ถูกต้องตามหลักการ พูดรายงาน และไม่ ออกนอกเรื่อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่ และ ไม่ออกนอกเรื่อง	พูดได้ตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่ แต่มี พูดออกนอกเรื่อง บ้างเล็กน้อย	พูดไม่ค่อยตรง ประเด็นและไม่ ครอบคลุมเนื้อหา
๒. เนื้อหาถูกต้อง	เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน ครอบคลุมประเด็น สำคัญทั้งหมด	เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ชัดเจน ครอบคลุมประเด็น สำคัญเกือบทั้งหมด	เนื้อหาถูกต้องเพียง บางส่วน ค่อนข้าง ครอบคลุมประเด็น ย่อย	เนื้อหาที่พูดไม่ค่อย ถูกต้อง และพูดไม่ ชัดเจน
๓. น้ำเสียงและ ท่าทางประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับบทพูด	พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับบทพูด แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ขาดความน่าสนใจ	ไม่มีท่าทาง ประกอบการพูด น้ำเสียงตะกุกตะกัก
๔. มารยาทใน การพูด	- พูดด้วยถ้อยคำที่ สุภาพ - สบตาผู้ฟังเป็น ระยะ ๆ - มีการกล่าว ทักทายก่อนเริ่มพูด - ไม่พูดตะโกน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๕. มารยาทใน การฟังและดู	- ฟังอย่างตั้งใจ - ไม่ส่งเสียงดัง รบกวนผู้พูด - ไม่พูดแทรกขณะที่ กำลังฟัง - ปรบมือให้กำลังใจ	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การพูดรายงาน

การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า คือ การบอกเล่า ชี้แจง รายงานผลจากเรื่องที่ศึกษาค้นคว้า การพูดรายงานมีความสำคัญในฐานะที่เป็นการเผยแพร่ความรู้ ความคิด เพื่อสร้างความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ดังนั้นจึงถือว่า การพูดรายงานเป็นทักษะที่ควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า คือ การรายงานความรู้จากการศึกษาค้นคว้า โดยวางแผนการพูดอย่างเป็นระบบ อาจมีอุปกรณ์เสริมเพิ่มความชัดเจน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ฯลฯ หรือมีกิจกรรม เช่น การเล่นเกม ฟังเพลง การซักถาม เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ เป็นต้น

หลักการพูดรายงาน

๑. เริ่มพูดรายงานด้วยการกล่าวนำ เช่น ทักทายผู้ฟัง บอกจุดประสงค์ของการพูดรายงาน และบอกแหล่งข้อมูลที่จะมานำเสนอ ซึ่งจะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่จะพูด
๒. ในขณะที่พูดรายงาน ควรพูดด้วยน้ำเสียงที่ชัดเจน ออกเสียงให้ถูกต้อง เสียงดังพอประมาณ น้ำเสียงนุ่มนวลน่าฟัง
๓. รายงานเรื่องตามลำดับเนื้อหา ลำดับขั้นตอน หรือลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องและต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ควรมีแหล่งอ้างอิงเพื่อความน่าเชื่อถือ
๔. ควรทำความเข้าใจเนื้อหาให้ถ่องแท้ เพื่อประโยชน์ในการอธิบายและตอบข้อซักถามและพูดเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ เป็นข้อ ๆ ชัดเจน ตรงประเด็น
๕. มีบุคลิกภาพที่ดี ยืนหรือนั่งอย่างสง่างาม มีท่าทางประกอบการพูดที่เป็นธรรมชาติเพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกผ่อนคลาย
๖. อาจมีอุปกรณ์ในการประกอบการพูดรายงาน เช่น เอกสาร รูปภาพ แผนผัง แผนภูมิ
๗. รักษาเวลาในการพูดตามที่กำหนด ไม่พูดยืดเยื้อวากวน
๘. เมื่อพูดรายงานจบ ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามหรือแสดงความคิดเห็น
๙. กล่าวขอบคุณเมื่อได้รับคำชมเชย หรือข้อคิดเห็นเรื่องต่าง ๆ
๑๐. ควรหลีกเลี่ยงภาษาที่ไม่สุภาพ เพื่อให้เกียรติผู้ฟัง

มารยาทในการพูด

๑. หากเป็นการพูดเชิงทางการ ควรเตรียมตัวให้พร้อม เช่น เตรียมเนื้อหา ชักซ้อมการพูด
๒. ใช้คำกล่าวทักทายผู้ฟังให้ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
๓. ใช้คำพูดที่สุภาพ ไม่หยาบคาย ไม่ว่าร้ายผู้อื่น และไม่เสียดสีผู้อื่น
๔. ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับเรื่องที่พูด เพื่อเพิ่มอรรถรสในการฟัง
๕. ไม่พูดข่มขู่ หรือพูดโอ้อวดตนเองว่าเป็นคนเก่ง เพราะจะทำให้ผู้ฟังรู้สึกไม่ดีต่อผู้พูด
๖. ไม่พูดตะโกน หรือตะเบ็งเสียงดังเกินกว่าปกติ
๗. ไม่พูดยืดยาวนอกประเด็นหรือวกวนไปมา เพราะจะทำให้ผู้ฟังจับใจความสำคัญไม่ได้
๘. มีสติในการพูด คิดให้รอบคอบถี่ถ้วนก่อนพูด

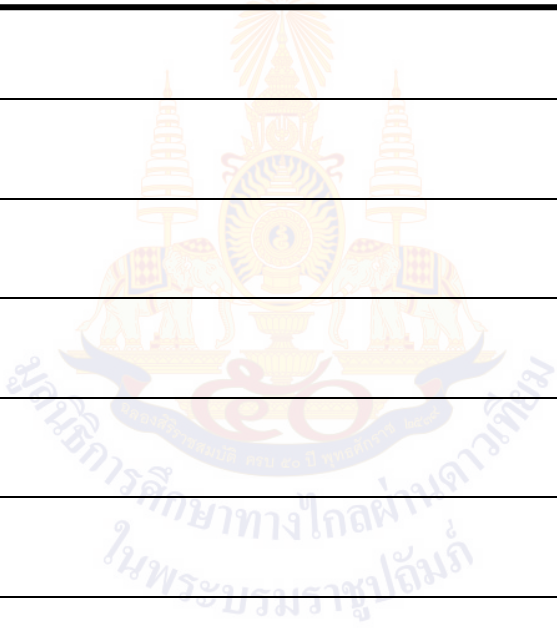
มารยาทในการฟัง

๑. ฟังด้วยความสุภาพเรียบร้อย และตั้งใจฟังตั้งแต่ต้นจนจบ
๒. หากเป็นการฟังในที่ประชุม ควรเข้าไปนั่งก่อนผู้พูดเริ่มพูด
๓. ไม่ทำอย่างอื่นขณะที่ฟัง เช่น อ่านหนังสือ รับประทานอาหาร เป็นต้น
๔. ปิดเสียงเครื่องมือสื่อสารทุกชนิด เพื่อไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้พูด
๕. ไม่พูดแทรกขณะที่กำลังฟังอยู่ เพราะจะทำให้ผู้พูดเสียสมาธิ
๖. ควรฟังเรื่องให้จบก่อน แล้วค่อยพูดซักถามหรือแสดงความคิดเห็น
๗. ไม่ส่งเสียงดังรบกวนขณะฟัง
๘. ควรให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ เพื่อเป็นการให้กำลังใจ
๙. หากมีข้อสงสัย ให้ยกมือถามหลังผู้พูดพูดจบ

ใบงานที่ ๕ เรื่อง แบบร่างการพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแบบร่างการพูดรายงานจากประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟังและดู
 จากนั้นออกไปพูดรายงานหน้าชั้นเรียน

เรื่อง _____

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๕ เรื่อง แบบร่างการพูดรายงาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การพูดรายงานประเด็นศึกษาค้นคว้า
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแบบร่างการพูดรายงานจากประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟังและดู
 จากนั้นออกไปพูดรายงานหน้าชั้นเรียน

เรื่อง _____ คุณค่าของผู้หญิง

สวัสดีครับ/สวัสดีค่ะ กระผม/ดิฉัน ชื่อ.....(บอกชื่อ-สกุล).....
 เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่...../.....ครับ/ค่ะ

วันนี้ กระผม/ดิฉัน จะมาพูดรายงานประเด็นสำคัญจากการฟังและดู เรื่อง.....

.....
 ดังนี้ครับ/ค่ะ

การเป็นผู้หญิงนั้นไม่ยาก แต่การเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่านั้นยากกว่า เราสามารถปฏิบัติตน
 ให้เป็นผู้หญิงที่มีคุณค่าได้ โดยการคิดดี พูดดี ทำดี มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตนให้อยู่
 ในกรอบศีลธรรมอันดีงาม เช่น การรักษานวลสงวนตัว การพูดจา การเชื่อฟังคำสั่งสอนของ
 พ่อแม่ การคบเพื่อน การใช้จ่ายอย่างประหยัด และการอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นต้น

สุดท้ายนี้ กระผม/ดิฉัน อยากจะฝากให้ผู้หญิงทุกคนปฏิบัติตนให้เป็นคนดีทั้งต่อตนเอง
 และต่อสังคมด้วยครับ/ค่ะ

คำลงท้าย “สวัสดีครับ/สวัสดีค่ะ”

หมายเหตุ แบบร่างนี้ เป็นเพียงตัวอย่างการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งไม่เกี่ยวกับการพูด
 ประเภทอื่น ๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำลงท้าย เป็นคำที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายสุดของประโยค ไม่มีความหมายเด่นชัดในตัว และไม่มีหน้าที่สัมพันธ์กับส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค การใช้คำลงท้ายควรคำนึงถึงความถูกต้องตามเจตนาและความรู้สึกในการออกเสียง ส่วนคำปฏิเสธ เป็นคำที่ใช้บอกปิดหรือไม่ยอมรับ ในการปฏิเสธเราควรปฏิเสธอย่างมีมารยาท

๓. สาระการเรียนรู้

- คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

หน่วยที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาซิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำลงท้าย คำปฏิเสธ โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำบทสนทนามาให้ตัวแทนนักเรียนออกมาพูดสนทนา ดังนี้ บทสนทนา แก้วตา : สวัสดีค่ะมะปราง กำลังจะไปไหนคะ มะปราง : สวัสดีค่ะแก้วตา กำลังจะไปหาหมอค่ะ แก้วตา : อ้าว ! เป็นอะไรล่ะ มะปราง : ปวดท้องและอาเจียนด้วย แก้วตา : จักรับไปเถอะ เดี่ยวจะเป็นหนักกว่านี้นะ</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้ - ครู : บทสนทนานี้มีข้อสังเกตอย่างไร - ครู : ถ้อยคำที่ใช้ในบทสนทนานี้มีความสุภาพหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๓. ครูพูดว่า การใช้คำลงท้ายประโยคที่เราสนทนากันในชีวิตประจำวัน จะทำให้การสนทนานั้นมีความสุภาพขึ้น และเป็นการรักษามารยาทในการพูดอีกด้วย จากนั้นครูแจ้งว่าวันนี้จะเรียนเรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ</p>	<p>๑. นักเรียนส่งตัวแทนออกมาพูดสนทนาตามบทสนทนาที่ครูกำหนดให้ตามบทสนทนา ดังนี้ บทสนทนา แก้วตา : สวัสดีค่ะมะปราง กำลังจะไปไหนคะ มะปราง : สวัสดีค่ะแก้วตา กำลังจะไปหาหมอค่ะ แก้วตา : อ้าว ! เป็นอะไรล่ะ มะปราง : ปวดท้องและอาเจียนด้วย แก้วตา : จักรับไปเถอะ เดี่ยวจะเป็นหนักกว่านี้นะ</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามชวนคิด ดังนี้ - นักเรียน : มีคำลงท้ายของแต่ละประโยค - นักเรียน : มีความสุภาพ เพราะใช้คำลงท้ายที่แสดงถึงมารยาทในการพูดสนทนา</p> <p>๓. นักเรียนรับทราบว่าจะเรียนเรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ และเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม ๒. บทสนทนา ๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๖	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ที่คำลงท้ายและคำปฏิเสธ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)																		
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน																					
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๒๕ นาที) ๑. ครูนำบัตรคำที่เป็นคำลงท้ายมาให้ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน ดังนี้ <table border="1" style="margin: 10px auto;"> <tr> <td>ครับ</td> <td>ค่ะ</td> <td>จ้ะ</td> </tr> <tr> <td>ล่ะ</td> <td>นะ</td> <td>เออะ</td> </tr> <tr> <td>ขา</td> <td>สิคะ</td> <td>นะคะ</td> </tr> </table> ๒. จากนั้นครูตั้งคำถามว่า - ครู : คำเหล่านี้นักเรียนเคยพูดกันหรือไม่ อย่างไร - ครู : ถ้าเราไม่พูดคำเหล่านี้ลงท้ายประโยค จะทำให้การสื่อสารเป็นอย่างไร ๓. ครูลองให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำลงท้ายที่กำหนดให้ กลุ่มละ ๒ ประโยค แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม จากนั้นครูตรวจสอบและให้คำแนะนำ	ครับ	ค่ะ	จ้ะ	ล่ะ	นะ	เออะ	ขา	สิคะ	นะคะ	๑. นักเรียนร่วมกันอ่านบัตรคำ แล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำในบัตรคำ <table border="1" style="margin: 10px auto;"> <tr> <td>ครับ</td> <td>ค่ะ</td> <td>จ้ะ</td> </tr> <tr> <td>ล่ะ</td> <td>นะ</td> <td>เออะ</td> </tr> <tr> <td>ขา</td> <td>สิคะ</td> <td>นะคะ</td> </tr> </table> ๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : เคยพูด ในชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น พูดกับเพื่อน ครู และผู้ปกครอง - นักเรียน : ขาดความไพเราะ ขาดความชัดเจน และอาจจะส่งผลให้การสื่อสารสุภาพน้อยลง ๓. นักเรียนลองแต่งประโยคจากคำลงท้ายที่กำหนดให้ กลุ่มละ ๒ ประโยค แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม จากนั้นช่วยกันตรวจสอบและให้คำแนะนำ	ครับ	ค่ะ	จ้ะ	ล่ะ	นะ	เออะ	ขา	สิคะ	นะคะ	- บัตรคำลงท้าย		
ครับ	ค่ะ	จ้ะ																					
ล่ะ	นะ	เออะ																					
ขา	สิคะ	นะคะ																					
ครับ	ค่ะ	จ้ะ																					
ล่ะ	นะ	เออะ																					
ขา	สิคะ	นะคะ																					

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาษิตสอนหญิง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. เมื่อครูสอนเกี่ยวกับคำลงท้ายจบแล้ว ต่อไปสอนเกี่ยวกับคำปฏิเสธ โดยยกตัวอย่างประโยคมาให้นักเรียนสังเกต ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ผมมีใช้คนรักของเธอ ☛ คนหลายคนไม่ชอบทุกเรียน ☛ วันนี้ท้องฟ้าไม่แจ่มใส <p>๕. ครูถามคำถามชวนคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยได้ยินประโยคเหล่านี้หรือไม่</p> <p>- ครู : นักเรียนบอกได้หรือไม่ว่าคำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่มีลักษณะอย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ผมมีใช้คนรักของเธอ ☛ คนหลายคนไม่ชอบทุกเรียน ☛ วันนี้ท้องฟ้าไม่แจ่มใส <p>๖. ครูพูดสรุปเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกันว่า คำที่ขีดเส้นใต้นั้น เป็นคำปฏิเสธกริยา มักปรากฏหน้าคำกริยา เพื่อแสดงความหมายปฏิเสธ</p>	<p>๔. นักเรียนร่วมกันสังเกตและพิจารณาประโยคตามที่ครูกำหนดให้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ผมมีใช้คนรักของเธอ ☛ คนหลายคนไม่ชอบทุกเรียน ☛ วันนี้ท้องฟ้าไม่แจ่มใส <p>๕. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบ เช่น</p> <p>- นักเรียน : เคย เพราะเป็นประโยคที่สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน เคยได้ยินจากหนังสือ ละคร หรือพยากรณ์อากาศ</p> <p>- นักเรียน : มีลักษณะเป็นการปฏิเสธ เพราะแสดงการปิดหรือไม่ยอมรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ผมมีใช้คนรักของเธอ ☛ คนหลายคนไม่ชอบทุกเรียน ☛ วันนี้ท้องฟ้าไม่แจ่มใส <p>๖. นักเรียนฟังครูพูดสรุปเกี่ยวกับคำปฏิเสธและทำความเข้าใจตรงกัน</p>	<p>- แลບประโยค</p> <p>- แลບประโยค</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

หน่วยที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๗. ครูบอกนักเรียนว่า นอกจากจะมีคำปฏิเสธที่ปฏิเสธคำกริยาแล้ว ยังมีคำปฏิเสธที่ปฏิเสธข้อความอีกด้วย ตัวอย่างเช่น</p> <p>ฟ้า : คุณมากับภรรยาหรือคะ บอส : <u>หามีได้</u> ฟ้า : ถ้าอย่างนั้นคงมากับเพื่อน ๆ บอส : <u>มิได้</u> ฟ้า : คุณดูท่าทางเหนื่อยนะ บอส : <u>เปล่าครับ</u></p> <p>๘. จากนั้น ครูพานักเรียนสรุปเกี่ยวกับคำปฏิเสธทั้ง ๒ ชนิด โดยสรุปเป็นแผนภาพความคิด</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ พร้อมชี้แจงการทำงานให้นักเรียนฟังเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p> <p>๒. ครูสุ่มตัวแทนออกมานำเสนอผลงาน จากนั้นพานักเรียนตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p>	<p>๗. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับคำปฏิเสธ และร่วมกันอ่านบทสนทนา ดังนี้</p> <p>ฟ้า : คุณมากับภรรยาหรือคะ บอส : <u>หามีได้</u> ฟ้า : ถ้าอย่างนั้นคงมากับเพื่อน ๆ บอส : <u>มิได้</u> ฟ้า : คุณดูท่าทางเหนื่อยนะ บอส : <u>เปล่าครับ</u></p> <p>๘. นักเรียนสรุปเกี่ยวกับคำปฏิเสธทั้ง ๒ ชนิดเป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ และลงมือทำกิจกรรมพร้อมกัน</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานและตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p>	- บทสนทนา		
			- ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : หลังจากที่นักเรียน เรียนเกี่ยวกับเรื่องคำลงท้ายและคำปฏิเสธแล้ว นักเรียนคิดว่าเรื่องนี้สำคัญหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : การพูดสื่อสาร โดยมีคำลงท้ายเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ เพราะอะไร</p> <p>- ครู : ถ้าเราไม่รู้จักใช้คำปฏิเสธ จะเกิดผลอย่างไรต่อตัวเรา</p> <p>๒. ครู : นักเรียนจะนำความรู้เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธไปปรับใช้ในการสื่อสารอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อสรุป ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : สำคัญ เพราะคำลงท้ายเป็นคำที่ควรพูดสื่อสารกัน จะทำให้เกิดความสุภาพ ชัดเจนมากขึ้น ส่วนคำปฏิเสธ จะทำให้เราปฏิเสธเป็นและสุภาพ</p> <p>- นักเรียน : เป็นสิ่งที่ดี เพราะแสดงความชัดเจนของประโยค และมีความสุข</p> <p>- นักเรียน : จะทำให้เราปฏิเสธอย่างสุภาพและเหมาะสมไม่เป็น และจะทำให้ขาดกัลยาณมิตรได้</p> <p>๒. นักเรียน : พูดสื่อสาร โดยใช้คำลงท้ายและคำปฏิเสธให้ถูกต้องตามความหมาย</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
- ๒) ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
- ๔) บัตรคำ/แถบประโยค
- ๕) บทสนทนา

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธได้	- ประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ	- แบบประเมินการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเรียนรู้เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจำแนกชนิดของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ	- แบบประเมินสมรรถนะการจำแนกชนิดและหน้าที่ของคำลงท้ายและคำปฏิเสธ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. บอกความหมาย ของคำลงท้าย	บอกความหมาย ของคำลงท้ายได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำลงท้ายได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำลงท้ายได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำลงท้ายไม่ ถูกต้อง
๒. บอกความหมาย ของคำปฏิเสธ	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธได้ ถูกต้องทั้งหมด	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธได้ ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกความหมาย ของคำปฏิเสธไม่ ถูกต้อง
๓. การจำแนกชนิด ของคำลงท้าย	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ลงท้ายได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๔. การจำแนกชนิด ของคำปฏิเสธ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๔ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	จำแนกชนิดของคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๑ - ๒ ข้อ
๕. การแต่งประโยค	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ทั้ง ๔ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๓ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๒ ข้อ	แต่งประโยคโดยใช้ คำลงท้ายหรือคำ ปฏิเสธได้ถูกต้อง ๑ ข้อ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

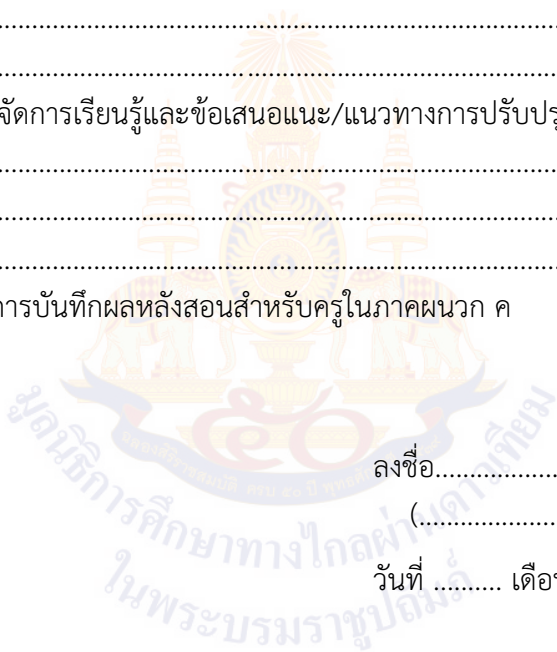
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำลงท้าย

คำลงท้าย เป็นคำที่ปรากฏในตำแหน่งสุดท้ายของประโยค ไม่มีความหมายเด่นชัดในตัว และไม่มีหน้าที่สัมพันธ์กับส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค แต่ละคำอาจมีหลายรูปซึ่งแตกต่างกันที่เสียงวรรณยุกต์ ความสั้นยาวของเสียงสระ แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่

๑) คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ เป็นคำลงท้ายที่แสดงเจตนาหรือความรู้สึกด้วยการออกเสียงต่าง ๆ กัน จะสังเกตได้ว่าถ้าออกเสียงสระสั้นและลงน้ำหนักเสียงมักเป็นคำสั่งหรือแสดงอารมณ์โกรธ ถ้าออกเสียงสระยาวและไม่ลงน้ำหนักมักแสดงเจตนาชักชวน ขอร้อง โน้มน้าว ออดอ้อน เป็นต้น เช่นคำว่า ชิ นะ เถอะ ละ

- เงินทอนละ
- เข้ามาชิ
- พรุ่งนี้เป็นวันหยุดนะ
- เข้ามาเถอะ

๒) คำลงท้ายแสดงมารยาท เป็นคำลงท้ายแสดงความสุภาพ หรือไม่สุภาพ ขณะเดียวกันอาจแสดงสถานะหรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดด้วย เช่น

- รถมาแล้วคะ / พร้อมแล้วใช่ไหมครับ (แสดงความสุภาพ)
- จะไปไหนกันดีวะ (แสดงความไม่สุภาพ)
- วันนี้ลมอะไรหอบมาถึงที่นี่ละยะ / ฉันทวยยะ (แสดงจริตหรือการประชด)
- ผมอาสาไปแจ้งเขาให้ครับ (แสดงว่าผู้พูดเป็นผู้ชาย)
- คุณผู้จัดการขา / มาแล้วหรือคะ / พัสดุม่าเมื่อวานคะ (แสดงว่าผู้พูดเป็นผู้หญิง)
- อายุ ๑๘ แล้วฮะ (ใช้เพื่อไม่ระบุเพศที่แน่ชัดของตนเอง)
- เข้ามาชิคะ (คำลงท้ายแสดงมารยาทสามารถใช้ร่วมกับคำลงท้ายแสดงทัศนภาวะได้)
- ครับ ผมเอง (คำลงท้ายแสดงมารยาทอาจใช้เป็นคำขานรับก็ได้)

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกชนิดคำลงท้ายและคำปฏิเสธจากประโยคที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำลงท้าย
๑	แม่ค้าคะ เงินทอน <u>ล่ะ</u>	
๒	ปิดภาคเรียนจะไปเที่ยวไหนกันดี <u>คะ</u>	
๓	พรุ่งนี้เป็นวันหยุด <u>นะ</u>	
๔	เข้ามาเร็ว ๆ <u>สิ</u>	
๕	ผมอาสาช่วยงานครูเอง <u>ครับ</u>	

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำปฏิเสธ
๑	ตอนเที่ยง <u>ไม่ค่อย</u> มีพนักงานอยู่ในห้อง	
๒	น้ำ : คุณดูท่าทางเหนื่อยนะคะ พงค์ : <u>เปล่า</u> ครับ	
๓	คนร้าย <u>ไม่ยอม</u> รับผิดข้อหาลักทรัพย์	
๔	แม่ : เราจะพาลูกไปกินข้าวที่ไหนดีคะคุณ พ่อ : <u>หา</u> มิได้นะแม่ กินที่บ้านนี้ล่ะดีแล้ว	
๕	เขา <u>มิ</u> ใช่คนใจร้ายขนาดนั้น	

การแต่งประโยค

๑	
๒	
๓	
๔	

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบงานที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกชนิดคำลงท้ายและคำปฏิเสธจากประโยคที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำลงท้าย
๑	แม่ค้าคะ เงินทอน <u>ล่ะ</u>	คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ
๒	ปิดภาคเรียนจะไปเที่ยวไหนกันดี <u>คะ</u>	คำลงท้ายแสดงมารยาท
๓	พรุ่งนี้เป็นวันหยุด <u>นะ</u>	คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ
๔	เข้ามาเร็ว ๆ <u>เถอะ</u>	คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ
๕	ผมอาสาช่วยงานครูเอง <u>ครับ</u>	คำลงท้ายแสดงมารยาท

ข้อ	ประโยค	ชนิดของคำปฏิเสธ
๑	ตอนเที่ยง <u>ไม่ค่อย</u> มีพนักงานอยู่ในห้อง	คำปฏิเสธกริยา
๒	น้ำ : คุณดูท่าทางเหนื่อยนะ <u>คะ</u> พงค์ : <u>เปล่า</u> ครับ	คำปฏิเสธข้อความ
๓	คนร้าย <u>ไม่</u> ยอมรับผิดข้อหาลักทรัพย์	คำปฏิเสธกริยา
๔	แม่ : เราจะพาลูกไปกินข้าวที่ไหนดี <u>คะ</u> คุณ พ่อ : <u>หามิ</u> ได้นะแม่ กินที่บ้านนี่ <u>ล่ะ</u> ดีแล้ว	คำปฏิเสธข้อความ
๕	เขา <u>มิ</u> ใช่คนใจร้ายขนาดนั้น	คำปฏิเสธกริยา

ตัวอย่าง การแต่งประโยค

๑	พรุ่งนี้ฉันจะเดินทางไปทางยื่นคำร้องขอความยุติธรรมให้กับครอบครัว <u>ค่ะ</u>
๒	ผู้ใหญ่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก <u>นะคะ</u>
๓	ฉัน <u>ไม่</u> ชอบคนขี้โกง
๔	ผม <u>ไม่</u> ใช่คนที่นำหนังสือเล่มนั้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประโยคสามัญ เป็นประโยคที่ประกอบด้วยนามวลี ทำหน้าที่เป็นประธาน กับกริยาวลีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง โดยประโยคสามัญอาจมีกริยาวลีเดียวหรือกริยาวลีหลายวลีก็ได้ การเรียนเรื่องประโยคสามัญจะทำให้เข้าใจและสามารถสื่อสารได้ถูกต้อง

๓. สาระการเรียนรู้

- ประโยคสามัญ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกความหมายของประโยคสามัญได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. จำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญได้

๒. แต่งประโยคสามัญได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด จำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สุภาชิตสอนหญิง รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)						
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน									
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ส่วนประกอบของประโยคสามัญ และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกความหมายของประโยคสามัญได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>๑. จำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญได้</p> <p>๒. แต่งประโยคสามัญได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความหมายและส่วนประกอบของประโยคด้วยคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักประโยคหรือไม่ มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>๒. เมื่อนักเรียนบอกความหมายของประโยคได้แล้วครูยกตัวอย่างประโยคมา ๑ ประโยค แล้วถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : ประโยค “พ่อของผมเหนื่อยมาก” สามารถจำแนกส่วนประกอบได้อย่างไรบ้าง</p> <p>๓. หลังจากที่นักเรียนช่วยกันจำแนกส่วนประกอบของประโยคเสร็จแล้ว ครูพูดสรุปอีกครั้งเกี่ยวกับการจำแนกส่วนประกอบของประโยค</p>	<p>๑. นักเรียนทบทวนความหมายของประโยคโดยตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก ประโยค คือ หน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำเรียงต่อกัน มีความหมาย มีความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ และบอกสภาพได้ว่าเป็นอย่างไร</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอ่านประโยค “พ่อของผมเหนื่อยมาก” แล้วช่วยกันจำแนกส่วนประกอบของประโยค ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : สามารถจำแนกส่วนประกอบได้ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="981 1141 1518 1292"> <tr> <td>นามวลี</td> <td>กริยาวลี</td> </tr> <tr> <td>ประธาน</td> <td>ภาคแสดง</td> </tr> <tr> <td>พ่อของผม</td> <td>เหนื่อยมาก</td> </tr> </table> <p>๓. นักเรียนฟังครูพูดสรุปเกี่ยวกับการจำแนกส่วนประกอบของประโยค</p>	นามวลี	กริยาวลี	ประธาน	ภาคแสดง	พ่อของผม	เหนื่อยมาก	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แถบประโยค</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๗	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. ประเมินการจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ</p> <p>๒. ประเมินการแต่งประโยคสามัญ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ และการแต่งประโยคสามัญ</p>
นามวลี	กริยาวลี										
ประธาน	ภาคแสดง										
พ่อของผม	เหนื่อยมาก										

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

หน่วยที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สุภาชิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๔. ครูแจ้งว่าวันนี้เราจะเรียนเรื่อง ประโยคสามัญ ซึ่งเป็นประโยคที่มีส่วนประกอบและโครงสร้างไม่ซับซ้อนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามชวนคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักประโยคสามัญหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูพานักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับนามวลีและกริยาวลีว่า</p> <p>- นามวลี ➡ จะเป็นประธานของประโยค</p> <p>- กริยาวลี ➡ จะเป็นภาคแสดงของประโยค</p> <p>๓. ครูขึ้นสไลด์ความหมายของประโยคสามัญให้นักเรียนดูพร้อมกัน และทำความเข้าใจเป็นไปในแนวทางเดียวกัน</p>	<p>๔. นักเรียนเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p> <p>๑. นักเรียนตอบคำถามตามความเข้าใจและประสบการณ์เดิมของนักเรียน เช่น</p> <p>- นักเรียน : เป็นประโยคที่มีกริยาตัวเดียว, เป็นประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน และกริยาวลีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูอธิบายเกี่ยวกับนามวลีและกริยาวลี เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p> <p>- นามวลี ➡ จะเป็นประธานของประโยค</p> <p>- กริยาวลี ➡ จะเป็นภาคแสดงของประโยค</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันศึกษาความหมายของประโยคสามัญ และสนทนาในประเด็นที่ว่า ทำไมต้องเรียกว่าประโยคสามัญ ทำไมจึงไม่เรียกแบบอื่น</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ประโยคสามัญ</p> <p>- แฉบประโยค</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สภาศิตสอนหญิง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)																								
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน																											
	<p>๔. ครูยกตัวอย่างประโยคสามัญเพื่ออธิบายให้นักเรียน จำนวน ๔ ประโยค ดังนี้</p> <p>๑) เด็กชายจिरายูนั่งในห้องเรียน</p> <p>๒) น้องของฉันทินกินข้าว</p> <p>๓) พลอยใสโบกมือลาพวกเรา</p> <p>๔) สมเกียรติขับรถข้ามสะพาน</p> <p>ครูตั้งคำถามว่า</p> <p>- ครู : เมื่อนักเรียนอ่านประโยคทั้ง ๔ ประโยคแล้วนักเรียนสามารถจับกลุ่มได้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๕. จากนั้น ครูพานักเรียนจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ ทั้ง ๔ ประโยค ดังนี้</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>นามวลี</th> <th>กริยาวลี</th> </tr> <tr> <th>ประธาน</th> <th>ภาคแสดง</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>เด็กชายจिरายู</td> <td>นั่งในห้องเรียน</td> </tr> <tr> <td>น้องของฉันทิน</td> <td>กินข้าว</td> </tr> <tr> <td>พลอยใส</td> <td>โบกมือลาพวกเรา</td> </tr> <tr> <td>สมเกียรติ</td> <td>ขับรถข้ามสะพาน</td> </tr> </tbody> </table>	นามวลี	กริยาวลี	ประธาน	ภาคแสดง	เด็กชายจिरายู	นั่งในห้องเรียน	น้องของฉันทิน	กินข้าว	พลอยใส	โบกมือลาพวกเรา	สมเกียรติ	ขับรถข้ามสะพาน	<p>๔. นักเรียนพิจารณาตัวอย่างประโยคสามัญที่ครูยกตัวอย่างมาให้ ดังนี้</p> <p>๑) เด็กชายจिरายูนั่งในห้องเรียน</p> <p>๒) น้องของฉันทินกินข้าว</p> <p>๓) พลอยใสโบกมือลาพวกเรา</p> <p>๔) สมเกียรติขับรถข้ามสะพาน</p> <p>นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม เช่น</p> <p>- นักเรียน : สามารถจับกลุ่มได้ ๒ ประเภท คือ</p> <p>กลุ่ม ๑ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียว</p> <p>กลุ่ม ๒ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีหลายกริยาวลี</p> <p>๕. นักเรียนช่วยกันจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ ทั้ง ๔ ประโยค ดังนี้</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>นามวลี</th> <th>กริยาวลี</th> </tr> <tr> <th>ประธาน</th> <th>ภาคแสดง</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>เด็กชายจिरายู</td> <td>นั่งในห้องเรียน</td> </tr> <tr> <td>น้องของฉันทิน</td> <td>กินข้าว</td> </tr> <tr> <td>พลอยใส</td> <td>โบกมือลาพวกเรา</td> </tr> <tr> <td>สมเกียรติ</td> <td>ขับรถข้ามสะพาน</td> </tr> </tbody> </table>	นามวลี	กริยาวลี	ประธาน	ภาคแสดง	เด็กชายจिरายู	นั่งในห้องเรียน	น้องของฉันทิน	กินข้าว	พลอยใส	โบกมือลาพวกเรา	สมเกียรติ	ขับรถข้ามสะพาน	<p>- ตารางจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ</p>		
นามวลี	กริยาวลี																												
ประธาน	ภาคแสดง																												
เด็กชายจिरายู	นั่งในห้องเรียน																												
น้องของฉันทิน	กินข้าว																												
พลอยใส	โบกมือลาพวกเรา																												
สมเกียรติ	ขับรถข้ามสะพาน																												
นามวลี	กริยาวลี																												
ประธาน	ภาคแสดง																												
เด็กชายจिरายู	นั่งในห้องเรียน																												
น้องของฉันทิน	กินข้าว																												
พลอยใส	โบกมือลาพวกเรา																												
สมเกียรติ	ขับรถข้ามสะพาน																												

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

หน่วยที่ ๕

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สุภาษิตสอนหญิง

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)												
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน															
	<p>๖. ครูลงนำบัตรนามวลี + บัตรกริยาวลีจำนวนหนึ่ง มาให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคและจำแนกส่วนประกอบของประโยค</p> <table border="1"> <tr> <td>น้องชายของฉัน</td> <td>ครูและนักเรียน</td> </tr> <tr> <td>กันต์ เกม และกาย</td> <td>โรงพยาบาลหัวหิน</td> </tr> <tr> <td>กำลังกวาดพื้นห้อง</td> <td>ชอบกินคุกกี้</td> </tr> <tr> <td>ช่วยกันปลูกต้นไม้</td> <td>รณรงค์ด้านสุขภาพ</td> </tr> </table>	น้องชายของฉัน	ครูและนักเรียน	กันต์ เกม และกาย	โรงพยาบาลหัวหิน	กำลังกวาดพื้นห้อง	ชอบกินคุกกี้	ช่วยกันปลูกต้นไม้	รณรงค์ด้านสุขภาพ	<p>๖. นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคจากบัตรคำที่ครูกำหนดให้ จากนั้นช่วยกันจำแนกส่วนประกอบของประโยค เช่น</p> <table border="1"> <tr> <td>น้องชายของฉันชอบกินคุกกี้</td> </tr> <tr> <td>โรงพยาบาลหัวหินรณรงค์ด้านสุขภาพ</td> </tr> <tr> <td>ครูและนักเรียนกำลังกวาดพื้นห้อง</td> </tr> <tr> <td>กันต์ เกม และกายช่วยกันปลูกต้นไม้</td> </tr> </table>	น้องชายของฉันชอบกินคุกกี้	โรงพยาบาลหัวหินรณรงค์ด้านสุขภาพ	ครูและนักเรียนกำลังกวาดพื้นห้อง	กันต์ เกม และกายช่วยกันปลูกต้นไม้	- บัตรนามวลีและ บัตรกริยาวลี		
น้องชายของฉัน	ครูและนักเรียน																
กันต์ เกม และกาย	โรงพยาบาลหัวหิน																
กำลังกวาดพื้นห้อง	ชอบกินคุกกี้																
ช่วยกันปลูกต้นไม้	รณรงค์ด้านสุขภาพ																
น้องชายของฉันชอบกินคุกกี้																	
โรงพยาบาลหัวหินรณรงค์ด้านสุขภาพ																	
ครูและนักเรียนกำลังกวาดพื้นห้อง																	
กันต์ เกม และกายช่วยกันปลูกต้นไม้																	
	<p>๗. จากนั้น ครูให้นักเรียนออกมาแนะนำเสนอการแต่งประโยคสามัญ และบอกส่วนประกอบของประโยคนั้น ๆ และครูตรวจสอบความถูกต้อง</p>	<p>๗. นักเรียนออกมาแนะนำเสนอการแต่งประโยคสามัญ และบอกส่วนประกอบของประโยคนั้น ๆ และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>															

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สภาศิตสอนหญิง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ และชี้แจงการทำกิจกรรมให้นักเรียนฟัง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p> <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนด้วยวิธีการจับฉลาก กลุ่มไหนที่ครูสุ่มได้ ให้ส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูตรวจสอบความถูกต้องของผลงานนักเรียน และให้คำแนะนำในการจำแนกส่วนประกอบของประโยค</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ มีประโยชน์อย่างไร - ครู : นักเรียนจะนำความรู้ เรื่อง ประโยคสามัญ ไปปรับใช้ในการเรียนภาษาไทยเรื่องใดบ้าง 	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ เพื่อการทำกิจกรรมได้ถูกต้อง จากนั้นลงมือทำกิจกรรมพร้อมกัน</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียนที่ละกลุ่ม เพื่อให้ครูและเพื่อนได้ตรวจสอบ</p> <p>๓. นักเรียนในห้องเรียนช่วยกันประเมินความถูกต้องของใบงาน และตรวจใบงานไปพร้อม ๆ กัน</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ทำให้เราเข้าใจส่วนประกอบของประโยคสามัญได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย - นักเรียน : การแต่งประโยค, การเขียนเรื่อง, การเขียนข้อความต่าง ๆ 	<p>- ใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
- ๒) ใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ประโยคสามัญ
- ๔) บัตรนามวลีและบัตรกริยาวลี / แถบประโยคสามัญ
- ๕) ตารางจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายของประโยคสามัญได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. จำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญได้ ๒. แต่งประโยคสามัญได้	- ประเมินการจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญและการแต่งประโยคสามัญ	- แบบประเมินการจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญและการแต่งประโยคสามัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ส่วนประกอบของประโยคสามัญ เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคสามัญให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญและการแต่งประโยคสามัญ	- แบบประเมินสมรรถนะการจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญและการแต่งประโยคสามัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ประโยคสามัญ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การตอบคำถาม เกี่ยวกับประโยค สามัญ	สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง เข้าใจ ครบถ้วน ชัดเจน	สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	ไม่สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ ประโยคสามัญได้
๒. การจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง ๔ ข้อ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง ๓ ข้อ	สามารถจำแนก ส่วนประกอบของ ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง ๑-๒ ข้อ
๓. การแต่งประโยค สามัญ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทยทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทย ๔ ข้อ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทย ๓ ข้อ	แต่งประโยคสามัญ ได้ถูกต้องตามหลัก ภาษาไทย ๑-๒ ข้อ
๔. การบอก ประโยชน์ของการ เรียนประโยคสามัญ	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญได้ ถูกต้อง เข้าใจ และ ชัดเจน	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	บอกประโยชน์ ของการเรียนเรื่อง ประโยคสามัญไม่ได้
๕. ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญ	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญมี ความถูกต้องตาม กติกาทุกประเด็น	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญมี ความถูกต้องตาม กติกาเป็นส่วนใหญ่	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญมี ความถูกต้องตาม กติกาเป็นเพียง บางส่วน	ผลงานกลุ่มเรื่อง ประโยคสามัญไม่มี ความถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

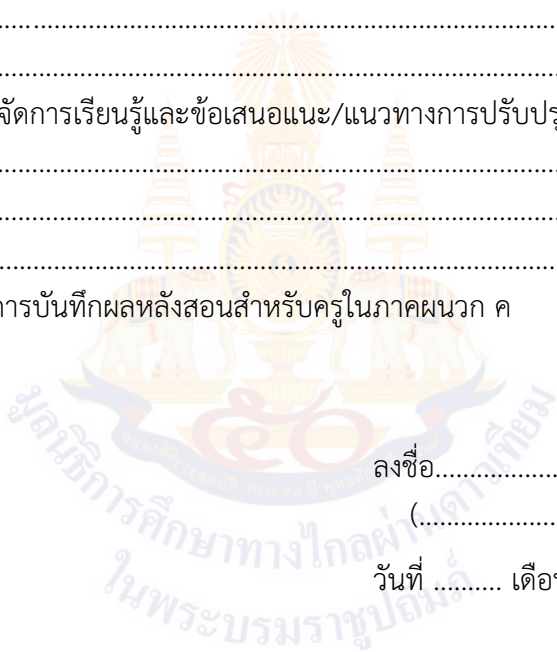
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ประโยคสามัญ หรือประโยคพื้นฐาน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค และกริยาวลีซึ่งทำหน้าที่ภาคแสดง

ประโยคสามัญต้องไม่มีอนุประโยคเป็นส่วนขยาย และไม่มีคำเชื่อมกริยา คำเชื่อมกริยาวลี หรือคำเชื่อมประโยค

ประโยคสามัญ แบ่งได้เป็น ๒ ชนิด คือ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียว กับประโยคสามัญที่มีหลายกริยาวลีเรียงกัน มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.) ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียว คือ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเพียง ๑ กริยาวลี ในกริยาวลีมีคำกริยาเพียงคำเดียว เช่น

- เด็กหญิงพลอยไสนั่งในห้องเรียน
- บ้านสี่ฟ้าหลังนั้นสวย
- หิวเหลือเกิน
- รักกันไว้เถิด

๒.) ประโยคสามัญที่มีหลายกริยาวลีเรียงกัน คือ ประโยคสามัญที่มีโครงสร้างกริยาเรียงต่อกัน กล่าวคือ มีกริยาวลีหลายกริยาวลี ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประธานเดียวกันหรือต่างประธานกันก็ได้ แม้จะมีหลายกริยาวลี แต่ประโยคสามัญชนิดนี้ ต้องไม่มีคำเชื่อมกริยาวลีเหล่านั้น กริยาวลีในประโยคอาจเกิดขึ้นพร้อมกัน เกิดต่อเนื่องกัน เกิดก่อนหลังตามลำดับ หรือเหตุการณ์หลังเป็นผลจากเหตุการณ์แรกก็ได้ เช่น

- **แก้วตาโบกมือลาพวกเรา** (เหตุการณ์ในประโยคเกิดขึ้นพร้อมกัน) วิเคราะห์ได้ว่า มี ๒ กริยาวลี ได้แก่ โบกมือ เป็นกริยาวลีที่ ๑ และ ลาพวกเรา เป็นกริยาวลีที่ ๒

- **วิระยุทธ์พบเสือเก็บเข้าตู้** (เหตุการณ์ในประโยคเกิดต่อเนื่องกัน หรือเกิดก่อนหลังตามลำดับ) วิเคราะห์ได้ว่า มี ๓ กริยาวลี ได้แก่ พบเสือ เป็นกริยาวลีที่ ๑ เก็บ เป็นกริยาวลีที่ ๒ และเข้าตู้ เป็นกริยาวลีที่ ๓

- **คลื่นซัดชายฝั่งพังหมด** (เหตุการณ์หลังเป็นผลของเหตุการณ์แรก) วิเคราะห์ได้ว่า มี ๒ กริยาวลี ได้แก่ ซัดบ้าน เป็นกริยาวลีที่ ๑ และ พังหมด เป็นกริยาวลีที่ ๒

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคสามัญและจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญให้ถูกต้อง

๑. แต่งประโยคได้ว่า.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)

๒. แต่งประโยคได้ว่า.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)

๓. แต่งประโยคได้ว่า.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)

๔. แต่งประโยคได้ว่า.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)

๕. แต่งประโยคได้ว่า.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ประโยคสามัญ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคสามัญและจำแนกส่วนประกอบของประโยคสามัญให้ถูกต้อง

๑. แต่งประโยคได้ว่า..... **แม่ครัวหลายคนกำลังทำอาหารกลางวัน**.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)
แม่ครัวหลายคน	กำลังทำอาหารกลางวัน

๒. แต่งประโยคได้ว่า..... **แม่กับพี่กำลังรดน้ำต้นไม้**.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)
แม่กับพี่	กำลังรดน้ำต้นไม้

๓. แต่งประโยคได้ว่า..... **อุบล สนธยา และราตรีกำลังกินส้มตำ ชุบหน่อไม้ และหมูทอด**.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)
อุบล สนธยา และราตรี	กำลังกินส้มตำ ชุบหน่อไม้ และหมูทอด

๔. แต่งประโยคได้ว่า..... **ปรีชากำลังช่วยพ่อล้างรถยนต์**.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)
ปรีชา	กำลังช่วยพ่อล้างรถยนต์

๕. แต่งประโยคได้ว่า..... **สุภาพรทำอาหารกินเอง**.....

นามวลี (ประธาน)	กริยาวลี (ภาคแสดง)
สุภาพร	ทำอาหารกินเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาษิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประโยคซ้อน เป็นลักษณะประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับอนุประโยค โดยมีส่วนหนึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนหลักและอีกส่วนทำหน้าที่เป็นส่วนขยาย การเข้าใจเรื่อง ประโยค จะทำให้วิเคราะห์โครงสร้างของประโยคได้ถูกต้องและสื่อสารได้อย่างชัดเจน

๓. สาระการเรียนรู้

- ประโยคซ้อน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกความหมายและลักษณะของประโยคซ้อนได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จำแนกประโยคซ้อนได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์โครงสร้างของประโยคซ้อน และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สู่ภาคีตสอนหญิง		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคซ้อน และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกความหมายและลักษณะของประโยคซ้อนได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- จำแนกประโยคซ้อนได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ประโยคสามัญ ว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง คือ นามวลี (ประธาน) + กริยาวลี (ภาคแสดง)</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : นอกจากประโยคสามัญแล้ว นักเรียนรู้จักประโยคอื่น ๆ อีกหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักประโยคซ้อนหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๓. ครูแจ้งว่า วันนี้จะเรียนเรื่อง ประโยคซ้อน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ยุ่งยาก เพียงแค่นักเรียนรู้จักสังเกตประโยคซ้อนให้ดีก็จะสามารถวิเคราะห์ประโยคซ้อนได้ถูกต้อง</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม “รถไฟประโยค” โดยครูให้บัตรคำมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ประโยคสามัญ ว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง คือ นามวลี (ประธาน) + กริยาวลี (ภาคแสดง)</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก/ไม่รู้จัก (เป็นการตอบคำถามจากประสบการณ์เดิมของนักเรียน)</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก/ไม่รู้จัก (เป็นการตอบคำถามจากประสบการณ์เดิมของนักเรียน)</p> <p>๓. นักเรียนเข้าสู่บทเรียน เรื่อง ประโยคซ้อน พร้อมกัน</p> <p>๑. นักเรียนทำกิจกรรม “รถไฟประโยค” โดยให้เรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์</p>	<p>- สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๘</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจำแนกประโยคซ้อน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจำแนกประโยคซ้อน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอรถไฟประโยค ทีละกลุ่มจนครบ แล้วแสดงความคิดเห็นสรุปท้าย พร้อมตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p style="text-align: center;"><u>รูปแบบการต่อคำ “รถไฟประโยค”</u></p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>๓. ครูสรุปการทำกิจกรรม “รถไฟประโยค” และเสนอแนะเกี่ยวกับการแต่งประโยคซ้อนให้นักเรียนฟังเพื่อทำความเข้าใจตรงกัน</p> <p>๔. ครูถามนักเรียนด้วยคำถามกระตุ้นความคิดว่า</p> <p>- ครู : จากประโยคที่นักเรียนแต่งขึ้นในกิจกรรม “รถไฟประโยค” นักเรียนสามารถแยกประโยคนั้นได้กี่ประโยค ลองพิจารณาให้ถี่ถ้วน</p>	<p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอรถไฟประโยค ทีละกลุ่มจนครบ แล้วแสดงความคิดเห็นสรุปท้าย พร้อมตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p style="text-align: center;"><u>รูปแบบการต่อคำ “รถไฟประโยค”</u></p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>๓. นักเรียนร่วมกันสรุปการทำกิจกรรม “รถไฟประโยค” และบอกประโยคที่ได้จากการทำกิจกรรมนี้ จากนั้นฟังครูเสนอแนะเกี่ยวกับการแต่งประโยคซ้อน</p> <p>๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดค้นหาคำตอบว่าประโยคที่แต่งขึ้นในกิจกรรม “รถไฟประโยค” นั้นสามารถแยกได้กี่ประโยค</p> <p>- นักเรียน : สามารถแยกได้เป็น ๒ ประโยค (โดยแต่ละกลุ่มจะได้ประโยคที่ต่างกัน)</p>	<p>- เกมรถไฟประโยค</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕		ชื่อหน่วยการเรียนรู้		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		สภาศิตสอนหญิง		รายวิชา ภาษาไทย	
		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูพูดว่า จากสิ่งที่นักเรียนทำได้ คือ นักเรียนสามารถแยกประโยคใหญ่ เป็นประโยคเล็กได้ จำนวน ๒ ประโยค ดังนั้น นักเรียนสามารถคาดเดาได้หรือไม่ว่า ประโยคซ้อนมีความหมายหรือมีลักษณะอย่างไร</p> <p>๖. เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มบอกความหมายของประโยคซ้อนแล้ว จากนั้นครูพูดสรุปท้ายและขึ้นหน้าจอสไลด์ว่า</p> <div style="border: 1px solid green; padding: 5px; margin: 5px 0;"> <p>ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับอนุประโยค</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ประโยคหลัก (เรียกว่า มุขยประโยค) ☛ ประโยคย่อย (เรียกว่า อนุประโยค) </div> <p>๗. ครูยกตัวอย่างประโยคซ้อนและอธิบายชนิดของประโยคซ้อนว่ามีทั้งหมด ๓ ชนิด ได้แก่ นามานุประโยค, คุณานุประโยค, วิเศษณานุประโยค</p>	<p>๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์ความหมายและลักษณะของประโยคซ้อน จากการที่สามารถแยกประโยคใหญ่เป็นประโยคเล็กได้</p> <p>๖. นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกความหมายของประโยคซ้อนตามความเข้าใจที่วิเคราะห์ได้</p> <div style="border: 1px solid green; padding: 5px; margin: 5px 0;"> <p>ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับอนุประโยค</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ประโยคหลัก (เรียกว่า มุขยประโยค) ☛ ประโยคย่อย (เรียกว่า อนุประโยค) </div> <p>๗. นักเรียนสนทนาและฟังครูอธิบายเกี่ยวกับชนิดของประโยคซ้อน</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๘. ครูพานักเรียนแต่งประโยคซ้อน และวิเคราะห์ ชนิดของประโยคซ้อนตามโครงสร้างของประโยค ตัวอย่าง ประโยคซ้อน</p> <ul style="list-style-type: none"> — สมทรงดีใจที่สอบชิงทุนรัฐบาลได้ — แม่กินขนมที่พ่อซื้อมาให้ — เขาทำงานหนักซึ่งไม่ดีต่อสุขภาพเขาเลย — เขาได้ยินมาว่าปีนี้ฝนจะตกหนักมาก — พ่อทำงานเหนื่อยจนสายตัวแทบขาด <p>๙. หลักจากนั้น ครูได้กำหนดให้นักเรียนลองทำ กิจกรรมแต่งประโยคซ้อนจากคำเชื่อมที่กำหนดให้</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน และชี้แจงการทำงานให้นักเรียนฟัง</p> <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p> <p>๓. ครูพานักเรียนสรุปกิจกรรม และสรุปประโยชน์ที่ได้จากการแต่งประโยคซ้อน</p>	<p>๘. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแต่งประโยคซ้อน และวิเคราะห์ชนิดประโยคซ้อนตามโครงสร้าง ตัวอย่าง ประโยคซ้อน</p> <ul style="list-style-type: none"> — สมทรงดีใจที่สอบชิงทุนรัฐบาลได้ — แม่กินขนมที่พ่อซื้อมาให้ — เขาทำงานหนักซึ่งไม่ดีต่อสุขภาพเขาเลย — เขาได้ยินมาว่าปีนี้ฝนจะตกหนักมาก — พ่อทำงานเหนื่อยจนสายตัวแทบขาด <p>๙. นักเรียนรับทราบการทำกิจกรรมแต่งประโยคซ้อนในวันนี้</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน และลงมือทำกิจกรรม</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน</p> <p>๓. นักเรียนสรุปกิจกรรม และสรุปประโยชน์ที่ได้จากการแต่งประโยคซ้อน</p>	<p>- แลปประโยค</p> <p>- ใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนสรุปความรู้ เรื่อง ประโยคซ้อน เป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามเพื่อสรุปบทเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : การเรียนรู้เรื่อง ประโยคซ้อน ง่ายหรือไม่อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ตนเองเข้าใจเรื่องประโยคซ้อนได้ง่ายขึ้น</p>	<p>๑. นักเรียนสรุปความรู้ เรื่อง ประโยคซ้อน เป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถามเพื่อสรุปบทเรียน ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ง่าย เพราะ..... (ตอบตามความคิดเห็นส่วนตัวของนักเรียน)</p> <p>ยาก เพราะ..... (ตอบตามความคิดเห็นส่วนตัวของนักเรียน)</p> <p>- นักเรียน : ฝึกวิเคราะห์ประโยคซ้อนบ่อย ๆ และฝึกแต่งประโยคซ้อนบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการเรียนเรื่องประโยคซ้อน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แผนภาพความคิด</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
- ๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ประโยคซ้อน
- ๔) บัตรคำ / แถบประโยค
- ๕) เกมรถไฟประโยค
- ๖) แผนภาพความคิดสรุปความรู้เรื่อง ประโยคซ้อน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายและลักษณะของประโยคซ้อนได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกประโยคซ้อนได้	- ประเมินการแต่งประโยคซ้อน	- แบบประเมินการแต่งประโยคซ้อน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคซ้อน และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคซ้อนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการจำแนกประโยคซ้อน	- แบบประเมินสมรรถนะการจำแนกประโยคซ้อน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ประโยคซ้อน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอก ความหมายและ ลักษณะของ ประโยคซ้อน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนได้ ถูกต้อง ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนได้ ถูกต้อง แต่ยังไม่ ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนได้ ค่อนข้างถูกต้อง	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยคซ้อนไม่ ถูกต้อง
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยคซ้อน โดยมีใจความ ครบถ้วน สมบูรณ์ ความหมายชัดเจน	แต่งประโยคซ้อนได้ ครบถ้วน สมบูรณ์ แต่ความหมายยังไม่ ชัดเจนมากนัก	แต่งประโยคซ้อน โดยมีใจความไม่ ค่อยสมบูรณ์	แต่งประโยคซ้อน ไม่ได้เลย
๓. ความถูกต้อง ของไวยากรณ์	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๒-๓ ข้อ	แต่งประโยคซ้อน ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๑ ข้อ
๔. การจำแนก ประโยคหลักและ ประโยคย่อย	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องเพียง ๔ ข้อ	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องเพียง ๒-๓ ข้อ	จำแนกประโยค หลักและประโยค ย่อยได้ถูกต้องเพียง ๑ ข้อ
๕. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๒ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๓ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๔ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

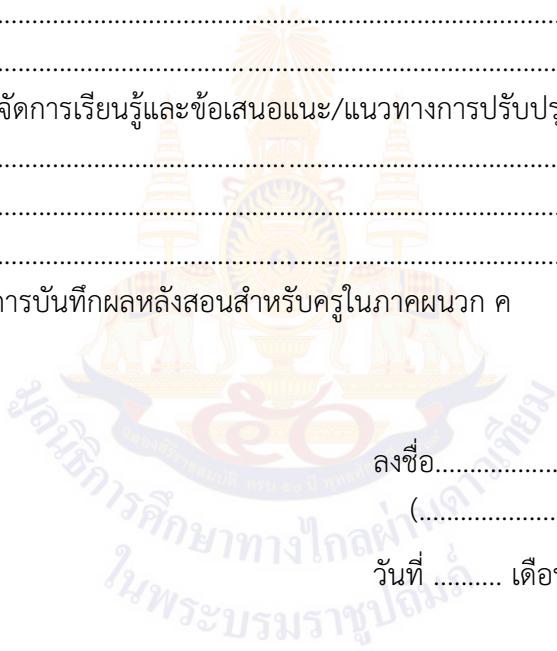
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับอนุประโยค

ประโยคหลัก หรือ **मुख्यประโยค** คือ ประโยคที่มีอีกประโยคหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประโยคได้แก่ เป็นประธาน เป็นหน่วยเติมเต็ม หรือเป็นส่วนขยาย

อนุประโยค คือ ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำเชื่อมอนุประโยค ซึ่งอนุประโยคทำหน้าที่อย่างนามวลี คือ เป็นประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือส่วนขยายส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค หรือทำหน้าที่อย่างวิเศษณ์วลี คือ ทำหน้าที่ขยายกริยาวลี

อนุประโยค แบ่งได้เป็น ๓ ชนิด ได้แก่

๑. นามานุประโยค
๒. คุณานุประโยค
๓. วิเศษณานุประโยค

ดังนั้น ประโยคซ้อนจึงแบ่งเป็น ๓ ชนิด คือ ประโยคซ้อนที่มีนามานุประโยค ประโยคซ้อนที่มีคุณานุประโยค และประโยคซ้อนที่มีวิเศษณานุประโยค มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ประโยคซ้อนที่มีนามานุประโยค คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่เหมือนนามวลี กล่าวคือ อาจทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความ โดยจะมีคำเชื่อมนามานุประโยค ได้แก่ ที่ ที่ว่า ว่า ให้ นำหน้า เช่น

ประโยค	คำอธิบาย
ที่เขาเล่ามานั้นถูกต้องแน่นอน	“ที่เขาเล่ามานั้น” เป็นนามานุประโยค ทำหน้าที่เป็นประธานของกริยาวลี “ถูกต้องแน่นอน”
สมชายไม่ชอบให้ใครมาว่าครูของเขา	“ให้ใครมาว่าครูของเขา” เป็นนามานุประโยคทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยาวลี “ไม่ชอบ”
ฉันหัวเราะที่เขาทำตลก	“ที่เขาทำตลก” เป็นนามานุประโยคทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมความของกริยา “หัวเราะ”
เลขานุการคนใหม่เป็นที่โปรดปรานของเจ้านาย	“ที่โปรดปรานของเจ้านาย” เป็นนามานุประโยคทำหน้าที่เป็นหน่วยเติมเต็มของกริยา “เป็น”

๒) ประโยคซ้อนที่มีคุณาประโยค คือ อนุประโยคทำหน้าที่ขยายนามที่นำมาข้างหน้า อนุประโยคชนิดนี้มีคำเชื่อมอนุประโยค ที่ ซึ่ง อัน และคำเชื่อมคุณาประโยคนั้นเป็นประธานของอนุประโยคด้วย เช่น

ประโยค	คำอธิบาย
สุมาลีซึ่งเป็นผู้จัดการธนาคารได้รับพระราชทานสายสะพายมหาติเรกคุณาภรณ์ในปีนี	“ซึ่งเป็นผู้จัดการธนาคาร” เป็นคุณาประโยคขยายคำนาม “สุมาลี”
ผลของการกระทำอันชั่วร้ายของผู้บริหารย่อมตกแก่ส่วนรวม	“อันชั่วร้ายของผู้บริหาร” เป็นคุณาประโยคขยายกลุ่มคำนาม “ผลของการกระทำ”

๓) ประโยคซ้อนที่มีวิเศษณานุประโยค คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่อย่างวิเศษณาวลี คือ ขยายกริยาวลี อาจอยู่หน้าหรืออยู่หลังประโยคก็ได้ เช่น

ประโยค	คำอธิบาย
เขาทำงานหามรุ่งหามค่ำซึ่งไม่ดีกับสุขภาพเลย	“ซึ่งไม่ดีกับสุขภาพเลย” เป็นวิเศษณานุประโยคขยายกริยาวลี “ทำงานหามรุ่งหามค่ำ”

คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคมีหลายกลุ่ม ที่พบบ่อย ได้แก่

- ๑) คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเหตุ เช่น เพราะ เนื่องจาก
ตัวอย่างประโยค - เพราะกังวลเธอจึงมาปรึกษาฉัน
- ๒) คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกผล เช่น จน กระทั่ง จนกระทั่ง
ตัวอย่างประโยค - เขาอ้วนจนเดินไม่ไหว
- ๓) คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเวลา เช่น เมื่อ ขณะที่ ก่อน หลัง หลังจากที่ แต่ ตั้งแต่
ตัวอย่างประโยค - นิตยามาเมื่อเธอหลับ
- ๔) คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกความมุ่งหมาย เช่น เพื่อ
ตัวอย่างประโยค - เขาทำงานหนักเพื่อช่วยเหลือสังคมให้ดีขึ้น
- ๕) คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเงื่อนไข เช่น ถ้า หาก หากว่า ถ้าหากว่า
ตัวอย่างประโยค - หากเขาไม่มาฉันก็จะดำเนินงานเอง
- ๖) คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกความขัดแย้ง เช่น ทั้งที่ แม้ว่า
ตัวอย่างประโยค - เขาพยายามทำงานจนเสร็จทั้งที่เขาป่วย

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกประโยคซ้อนตามที่กำหนด เป็นประโยคหลักและประโยคย่อย

ข้อที่ ๑ **สมชายดีใจที่สอบชิงทุนรัฐบาลได้**

ประโยคหลัก คือ.....

ประโยคหลัก คือ.....

ข้อที่ ๒ **คนสวนตัดต้นไม้ที่อยู่หลังโรงเรียน**

ประโยคหลัก คือ.....

ประโยคหลัก คือ.....

ข้อที่ ๓ **สมปองเป็นหวัดเนื่องจากตากฝนอยู่นาน**

ประโยคหลัก คือ.....

ประโยคหลัก คือ.....

ข้อที่ ๔ **พ่อแม่บางคนทำงานหนักเพื่อเลี้ยงดูลูก**

ประโยคหลัก คือ.....

ประโยคหลัก คือ.....

ข้อที่ ๕ **เขาทำงานหนักจนล้มป่วย**

ประโยคหลัก คือ.....

ประโยคหลัก คือ.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกประโยคซ้อนตามที่กำหนด เป็นประโยคหลักและประโยคย่อย

ข้อที่ ๑ **สมชายดีใจที่สอบชิงทุนรัฐบาลได้**

ประโยคหลัก คือ **สมชายดีใจ**

ประโยคหลัก คือ **ที่สอบชิงทุนรัฐบาลได้**

ข้อที่ ๒ **คนสวนตัดต้นไม้ที่อยู่หลังโรงเรียน**

ประโยคหลัก คือ **คนสวนตัดต้นไม้**

ประโยคหลัก คือ **ที่อยู่หลังโรงเรียน**

ข้อที่ ๓ **สมปองเป็นหวัดเนื่องจากตากฝนอยู่นาน**

ประโยคหลัก คือ **สมปองเป็นหวัด**

ประโยคหลัก คือ **เนื่องจากตากฝนอยู่นาน**

ข้อที่ ๔ **พ่อแม่บางคนทำงานหนักเพื่อเลี้ยงดูลูก**

ประโยคหลัก คือ **พ่อแม่บางคนทำงานหนัก**

ประโยคหลัก คือ **เพื่อเลี้ยงดูลูก**

ข้อที่ ๕ **เขาทำงานหนักจนล้มป่วย**

ประโยคหลัก คือ **เขาทำงานหนัก**

ประโยคหลัก คือ **จนล้มป่วย**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ประโยครวม

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕	เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประโยครวม เป็นประโยคย่อยตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมารวมเข้าเป็นประโยคเดียวกัน ประโยคย่อยนั้นอาจเป็นประโยคสามัญหรือประโยคซ้อนก็ได้และต้องมีคำเชื่อมทำหน้าที่เชื่อมประโยคเข้าด้วยกัน หากเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องประโยครวมก็จะสามารถสื่อสารด้วยกลวิธีทางภาษาที่ซับซ้อนได้

๓. สาระการเรียนรู้

- ประโยครวม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกความหมายและลักษณะของประโยครวมได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ระบุลักษณะของประโยครวมได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นความสำคัญของการใช้ประโยครวมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด วิเคราะห์โครงสร้างของประโยครวม เห็นความสำคัญของการใช้ประโยครวมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สู่ภาคีตสอนหญิง		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โครงสร้างของประโยครวม และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยครวมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกความหมายและลักษณะของประโยครวมได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- ระบุลักษณะของประโยครวมได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้ เรื่อง ประโยคสามัญ เพราะเป็นพื้นฐานของการเรียนประโยคอื่น ๆ เนื่องจากประโยคสามัญเป็นประโยคที่ง่าย ไม่ซับซ้อน โดยครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนยังจำเรื่อง ประโยคสามัญ ได้หรือไม่อย่างไร</p> <p>- ครู : ใครจำได้ สรุปลงให้ครูและเพื่อน ๆ ฟังได้หรือไม่</p> <p>๒. ครูชมเชยนักเรียนที่พูดสรุปเรื่อง ประโยคสามัญได้ถูกต้อง และกล่าวต่อไปว่า วันนี้ครูมีรูปภาพมาให้ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค โดยแต่งเป็นประโยคสามัญ จำนวน ๒ ประโยค</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้ เรื่อง ประโยคสามัญ และตอบคำถามเกี่ยวกับประโยคสามัญได้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : จำได้ เพราะเพิ่งเรียนผ่านมาได้เพียง ๒ ชั่วโมงเอง</p> <p>- นักเรียน : ประโยคสามัญ คือ ประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีและกริยาวลี ซึ่งนามวลีทำหน้าที่เป็นประธาน ส่วนกริยาวลีทำหน้าที่เป็นภาคแสดง</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคสามัญ จากรูปภาพที่ครูกำหนดให้ จำนวน ๒ ประโยค</p> <p>ประโยคที่ ๑ พี่ชายกำลังล้างจาน</p> <p>ประโยคที่ ๒ แม่กำลังทำกับข้าว</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. รูปภาพ</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๙	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการระบุลักษณะของประโยครวม</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการระบุลักษณะของประโยครวม</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	
				เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นความสำคัญของการใช้ประโยครวมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๓. ครูถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : ประโยคที่นักเรียนแต่ละกลุ่มแต่นั้น ถ้านำมารวมกันจะได้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๔. ครูพูดต่อไปว่า ถ้าวางนั้น เราลองมาเรียนเกี่ยวกับประโยครวมกันดีไหม เพื่อจะได้พิสูจน์ดูว่าเราสามารถนำประโยคต่าง ๆ รวมกันได้หรือไม่ จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ขั้นสอน (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อนำเข้าสู่ประเด็นสำคัญของการเรียนในชั่วโมงนี้ว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักประโยครวมหรือไม่</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า ประโยครวมมีความหมายและลักษณะอย่างไร</p> <p>๒. จากนั้นครูชี้ สไลด์สรุปความหมายและลักษณะของประโยครวม ให้นักเรียนศึกษาร่วมกัน</p>	<p>๓. นักเรียนตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : ได้ / ไม่ได้ (ตอบตามความคิดความเข้าใจของตนเอง) เพราะ.....</p> <p>๔. นักเรียนตั้งข้อสงสัยร่วมกันกับครูเกี่ยวกับการนำประโยคต่าง ๆ มารวมกันว่า สามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร จากนั้นเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบและตอบคำถามดังนี้</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก / ไม่รู้จัก (ตอบตามประสบการณ์เดิมของตนเอง)</p> <p>- นักเรียน : ประโยครวมคือ ประโยคที่นำมารวมกัน (เป็นการตอบตามความคิดของนักเรียน)</p> <p>๒. นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและลักษณะของประโยครวม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยครวม</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สภาศิตสอนหญิง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูยกตัวอย่างประโยครวม จำนวน ๔ ประโยค มาให้นักเรียนวิเคราะห์ ดังนี้</p> <p>ประโยคที่ ๑</p> <p>- ฉันชอบกินผักกะเพราแต่ไม่ชอบกินใบกะเพรา</p> <p>ประโยคที่ ๒</p> <p>- พ่อจะตัดหญ้าและรดน้ำต้นไม้</p> <p>ประโยคที่ ๓</p> <p>- เขาสอบตกเพราะไม่ได้อ่านหนังสือ</p> <p>ประโยคที่ ๔</p> <p>- เธอจะไปเที่ยวลำพูนหรือจะไปเที่ยวลำปาง</p> <p>๔. จากนั้นครูสรุปเกี่ยวกับประโยครวมอีกครั้งเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p>	<p>๓. นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ประโยครวม ดังนี้</p> <p>ประโยคที่ ๑</p> <p>- ฉันชอบกินผักกะเพราแต่ไม่ชอบกินใบกะเพรา</p> <p>วิเคราะห์ได้ว่า ใจความขัดแย้งกัน มีคำเชื่อมคือ คำว่า “แต่”</p> <p>ประโยคที่ ๒</p> <p>- พ่อจะตัดหญ้าและรดน้ำต้นไม้</p> <p>วิเคราะห์ได้ว่า ใจความคล้อยตามกัน มีคำเชื่อมคือ คำว่า “และ”</p> <p>ประโยคที่ ๓</p> <p>- เขาสอบตกเพราะไม่ได้อ่านหนังสือ</p> <p>วิเคราะห์ได้ว่า ใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน มีคำเชื่อมคือ คำว่า “เพราะ”</p> <p>ประโยคที่ ๔</p> <p>- เธอจะไปเที่ยวลำพูนหรือจะไปเที่ยวลำปาง</p> <p>วิเคราะห์ได้ว่า ใจความเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง มีคำเชื่อมคือ คำว่า “หรือ”</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับประโยครวมอีกครั้งเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p>	<p>- แลบประโยค</p> <p>- ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ประโยครวม</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน

หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สภาศิตสอนหญิง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูนำเสนอต่อไปว่า ประโยครวม สามารถนำประโยคต่าง ๆ มารวมกันได้ ตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไป โดยมีวิธีการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● วิธีการที่ ๑ ประโยคสามัญ + ประโยคสามัญ ● วิธีการที่ ๒ ประโยคสามัญ + ประโยคซ้อน ● วิธีการที่ ๓ ประโยคซ้อน + ประโยคสามัญ ● วิธีการที่ ๔ ประโยคซ้อน + ประโยคซ้อน <p>๖. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม “รวมประโยคโชคไม่ช่วย” โดยครูแจ้งว่า กิจกรรมนี้ต้องอาศัยความรู้ล้วน ๆ ไม่เกี่ยวกับโชคชะตา</p> <p>๗. หลังจากหมดเวลาแล้ว ครูให้แต่ละกลุ่มออกมา นำเสนอผลงานการเรียงประโยคของตนเอง</p> <p>๘. ครูพานักเรียนสรุปการทำกิจกรรม และบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคสามัญ</p>	<p>๕. นักเรียนฟังครูชี้แจงวิธีการนำประโยคต่าง ๆ มารวมกันเป็นประโยครวม</p> <p>๖. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม “รวมประโยคโชคไม่ช่วย” โดยการนำแถบวลีและแถบประโยคที่ครูแจกให้มาเรียงกันให้เป็นประโยครวม</p> <p>๗. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมา นำเสนอผลงานของตนเอง และเพื่อน ๆ ในห้องเรียนตรวจสอบความถูกต้องพร้อมกัน</p> <p>๘. นักเรียนร่วมกันสรุปการทำกิจกรรม และบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคสามัญ</p>	- แถบวลีและแถบประโยค		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน					
หน่วยที่ ๕ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สภาขิตสอนหญิง		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑		รายวิชา ภาษาไทย	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๙ เรื่อง ประโยคกรรม และชี้แจงการทำงานให้นักเรียนฟัง</p> <p>๒. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน จากนั้นพานักเรียนสรุปการทำใบงาน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามว่า</p> <p>- ครู : ประโยคกรรมมีลักษณะพิเศษอย่างไร</p> <p>- ครู : เราสามารถนำความรู้เรื่อง ประโยคกรรมไปปรับใช้ในการเรียนภาษาไทยเรื่องใดได้บ้าง</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับการทำใบงานที่ ๙ เรื่อง ประโยคกรรม จากนั้นลงมือทำกิจกรรม</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอใบงาน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน จากนั้นสรุปสิ่งที่ได้จากการทำใบงาน</p> <p>๑. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ประโยคกรรมมีลักษณะพิเศษ คือ เป็นประโยคที่สามารถรวมประโยคอื่น ๆ เข้าด้วยกันอย่างสอดคล้องกลมกลืนกัน</p> <p>- นักเรียน : เราสามารถนำความรู้เรื่อง ประโยคกรรมไปปรับใช้ในการเรียนภาษาไทยในเรื่อง การแต่งประโยคต่าง ๆ การเขียนข้อความ การแต่งเรื่องจากภาพ การเขียนเรียงความ เป็นต้น</p>	<p>- ใบงานที่ ๙ เรื่อง ประโยคกรรม</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ประโยคกรรม
- ๒) ใบงานที่ ๙ เรื่อง ประโยคกรรม
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ประโยคกรรม
- ๔) รูปภาพ / บัตรคำ / แถวลี / แถบประโยค
- ๕) เกม“รวมประโยคโชคไม่ช่วย”

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๙ เรื่อง ประโยคกรรม

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายและลักษณะของประโยคกรรมได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ระบุลักษณะของประโยคกรรมได้	- ประเมินการระบุลักษณะของประโยคกรรม	- แบบประเมินการระบุลักษณะของประโยคกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการใช้ประโยคกรรมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคกรรม และเห็นความสำคัญของการใช้ประโยคกรรมให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย โดยนำไปปรับใช้ในการสื่อสารได้ (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการวิเคราะห์ประโยคกรรม	- แบบประเมินสมรรถนะการวิเคราะห์ประโยคกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ประโยคซ้อน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การบอก ความหมายและ ลักษณะของ ประโยครวม	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมได้ ถูกต้อง ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมได้ ถูกต้อง แต่ยังไม่ ครบถ้วน	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมได้ ค่อนข้างถูกต้อง	บอกความหมาย และลักษณะของ ประโยครวมไม่ ถูกต้อง
๒. การแต่งประโยค	แต่งประโยครวม โดยมีใจความ ครบถ้วน สมบูรณ์ ความหมายชัดเจน	แต่งประโยครวมได้ ครบถ้วน สมบูรณ์ แต่ความหมายยังไม่ ชัดเจนมากนัก	แต่งประโยครวม โดยมีใจความไม่ ค่อยสมบูรณ์	แต่งประโยครวม ไม่ได้เลย
๓. ความถูกต้อง ของไวยากรณ์	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย ทั้ง ๕ ข้อ	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๔ ข้อ	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๒-๓ ข้อ	แต่งประโยครวม ได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ภาษาไทย เพียง ๑ ข้อ
๔. การจำแนก ประโยครวม	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องทั้ง ๕ ข้อ	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องเพียง ๔ ข้อ	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องเพียง ๒-๓ ข้อ	จำแนกประโยครวม ได้ถูกต้องเพียง ๑ ข้อ
๕. ส่งงานตรงเวลา	ส่งงานตรงเวลา ตามที่กำหนด	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๒ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๓ นาที	ส่งงานล่าช้ากว่า กำหนด ๔ นาที ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ประโยคซ้อน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ประโยคกรรม คือ ประโยคตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไป มารวมเข้าเป็นประโยคเดียวกัน ประโยคย่อยนั้นอาจเป็นประโยคสามัญหรือประโยคซ้อนก็ได้ และต้องมีคำเชื่อมสมภาค **และ** **และก็** **แต่** **ทว่า** **แต่ทว่า** **หรือ** ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมประโยคย่อยที่มารวมกัน มีลักษณะ ดังนี้

- ๑) ประโยคกรรมที่เกิดจากประโยคสามัญรวมกับประโยคสามัญ เช่น
 - ภรรยาผมตั้งครรภ์แต่แท้งเสียก่อน
 - วีรภาคอกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าเอง
- ๒) ประโยคกรรมที่เกิดจากประโยคสามัญรวมกับประโยคซ้อน เช่น
 - เกษตรกรแถวนี้นิยมทำนาและเลี้ยงปลาที่กินวัชพืชไว้ในนา
 - หมอจะไปหาคนไข้หรือจะให้คนไข้มาหาหมอ
- ๓) ประโยคกรรมที่เกิดจากประโยคซ้อนรวมกับประโยคสามัญ เช่น
 - หลังคาที่รั่วนั้นซ่อมแล้วแต่น้ำฝนก็ยังซึมลงมาได้
 - ครูสั่งให้นักเรียนอ่านบทที่ ๓ และทำแบบฝึกหัดท้ายบท
- ๔) ประโยคกรรมที่เกิดจากประโยคซ้อนรวมกับประโยคซ้อน เช่น
 - สุดาร์บประทานแต่อาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่บริสุทธิ์
 - เขาบอกว่าจะมาถึงพรุ่งนี้แต่ไม่ได้บอกว่าจะมาถึงกี่โมง

ประโยคกรรมที่มีประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความเป็นคนหรือสิ่งเดียวกัน มักละประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความในประโยคย่อยใดประโยคย่อยหนึ่ง เช่น

- ทิพย์ชอบลำไยแต่ไม่ชอบทุเรียน (ละประธานในประโยคย่อยที่ ๒)

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ

ใบงานที่ ๙ เรื่อง ประโยครวม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ประโยครวม
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยครวมจากคำเชื่อมตามที่กำหนดให้ พร้อมระบุลักษณะของประโยครวมให้ถูกต้อง (ข้อ ๑ – ๓ ครูกำหนดประโยคมาให้ ข้อ ๔ – ๕ นักเรียนแต่งประโยคด้วยตนเอง)

ตัวอย่าง คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า **“และ”**
 แต่งประโยคได้ว่า **วีรบุรุษออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าด้วยตนเอง**
 ลักษณะของประโยครวม คือ **ประโยคสามัญ + ประโยคสามัญ**

๑. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า **“และ”**

แต่งประโยคได้ว่า พ่อจะไปบางลำพูและแม่ก็จะไปด้วย

ลักษณะของประโยครวม คือ.....

๒. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า **“แต่”**

แต่งประโยคได้ว่า ฉันได้ยินเขาพูดอยู่เหมือนกันแต่ไม่รู้ว่าเขาต้องการอะไรแน่

ลักษณะของประโยครวม คือ.....

๓. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า **“หรือ”**

แต่งประโยคได้ว่า หมอจะไปหาคนไข้หรือจะให้คนไข้มาหาหมอ

ลักษณะของประโยครวม คือ.....

๔. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า **“แต่”**

แต่งประโยคได้ว่า.....

ลักษณะของประโยครวม คือ.....

๕. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า **“และ”**

แต่งประโยคได้ว่า.....

ลักษณะของประโยครวม คือ.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๘ เรื่อง ประโยคซ้อน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ประโยคซ้อน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยครวมจากคำเชื่อมตามที่กำหนดให้ พร้อมระบุลักษณะของประโยครวมให้ถูกต้อง

๑. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า “และ”

แต่งประโยคได้ว่า พ่อจะไปบางลำพูและแม่ก็จะไปด้วย

ลักษณะของประโยครวม คือ ประโยคสามัญ + ประโยคสามัญ

๒. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า “แต่”

แต่งประโยคได้ว่า ฉันได้ยินเขาพูดอยู่เหมือนกันแต่ไม่รู้ว่าเขาต้องการอะไรแน่

ลักษณะของประโยครวม คือ ประโยคสามัญ + ประโยคซ้อน

๓. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า “หรือ”

แต่งประโยคได้ว่า หมอจะไปหาคนไข้หรือจะให้คนไข้มาหาหมอ

ลักษณะของประโยครวม คือ ประโยคสามัญ + ประโยคซ้อน

๔. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า “แต่”

แต่งประโยคได้ว่า พี่จะกินข้าวผัดแต่น้องจะกินข้าวต้ม

ลักษณะของประโยครวม คือ ประโยคสามัญ + ประโยคสามัญ

๕. คำเชื่อมที่กำหนดให้ คือคำว่า “และ”

แต่งประโยคได้ว่า ครูสั่งให้นักเรียนอ่านบทที่ ๑ และทำแบบฝึกหัดท้ายบท

ลักษณะของประโยครวม คือ ประโยคซ้อน + ประโยคสามัญ

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สุภาชิตสอนหญิง

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. อธิบายความหมายของคำ					☐
๒. อ่านจับใจความสุภาชิตสอนหญิง					☐
๓. อ่านบทร้อยกรองสุภาชิตสอนหญิง					☐
๔. อธิบายคุณค่าเรื่องสุภาชิตสอนหญิง					☐
๕. พุดร่ายงานเรื่องสุภาชิตสอนหญิง					☐
๖. วิเคราะห์คำลงท้ายและคำปฏิเสธ					☐
๗. วิเคราะห์ประโยคต่าง ๆ ได้					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖

คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๙ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๕

อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องทีอ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๒

อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร

ป. ๖/๔

การเขียนเรียงความ

ป. ๖/๘

เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

ป. ๖/๙

มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๕

แต่งบทร้อยกรอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ป. ๖/๓

อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สารสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนมีวัตถุประสงค์ในการเขียนแตกต่างกัน การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนที่มุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด และทัศนคติด้วยภาษาถ้อยคำที่สละสลวย โดยคำนึงถึงองค์ประกอบในการเขียนเรียงความ และมีมารยาทในการเขียน การเขียนจดหมายกิจธุระ เป็นการเขียนสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เพื่อสื่อสารบอกเล่าเรื่องราว แจ้งความต้องการ หรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ โดยใช้ถ้อยคำและสำนวนภาษาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ ผู้เขียนต้องมีมารยาทในการเขียน การพูดโน้มน้าว เป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตามผู้พูดอย่างมีเหตุผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ผู้พูดต้องรู้หลักการการเตรียมตัวใน การพูด ควรพูดด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสม สุภาพ มีบุคลิกภาพที่ดีและแสดงออกด้วยความจริงใจ และมีมารยาทในการพูด ผู้ฟังที่ดีควรมีมารยาทที่ดีในการฟัง

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกหลักการหาข้อคิดจากการอ่านได้
- ๒) บอกความหมายและประเภทของโวหารได้
- ๓) บอกหลักการเขียนเรื่องจากภาพได้
- ๔) บอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้
- ๕) บอกหลักการเขียนเรียงความได้
- ๖) บอกหลักการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) เขียนสรุปข้อคิดจากนิทานได้
- ๒) อ่านและจำแนกประเภทของโวหารได้
- ๓) รวบรวมโวหารจากสื่อต่าง ๆ ได้
- ๔) เขียนเรื่องโดยใช้โวหารได้
- ๕) เขียนเรื่องจากภาพได้
- ๖) เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่อง
- ๗) วางแผนการเขียนเรียงความได้
- ๘) เขียนเรียงความได้
- ๙) โยงคำสัมผัสในการแต่งกลอนสุภาพได้
- ๑๐) แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) บอกความสำคัญของการหาข้อคิดจากการอ่านนิทานได้
- ๒) บอกความสำคัญของการใช้โวหารในการสื่อสารได้
- ๓) เห็นประโยชน์ของการเขียนเรื่องจากภาพ
- ๔) นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- ๕) บอกประโยชน์ของการเขียนเรียงความได้
- ๖) เห็นคุณค่าของการเขียนเรียงความ
- ๗) อธิบายคุณค่าของการแต่งกลอนสุภาพ

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร โดยเห็นความสำคัญ แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ๓) ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนเรียงความถ่ายทอดความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้ (๑.๑)
- ๒) ความสามารถในการคิด โดยสามารถจำแนกประเภทของโวหารได้ (๑.๑)
- ๓) ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑)
- ๔) ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์เรื่องที่จะนำมาเขียนได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑)
- ๕) ความสามารถในการคิด โดยคิดสร้างสรรค์คำนำมาหลอมรวมเป็นกลอนสุภาพได้อย่างสมบูรณ์ (๒.๒)

๔.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา

- ๑) ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการสรรคำ เพื่อนำมาแต่งกลอนสุภาพได้อย่างเหมาะสม (๓.๕)

๔.๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ๑) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถหาข้อมูล แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)
- ๒) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำความรู้และทักษะต่าง ๆ มาสร้างงานเขียนได้อย่างเหมาะสม (๔.๑)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถแสดงผลงานของตนเองให้ผู้อื่นยอมรับได้ (๔.๓)
- ๔) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำเสนอเรียงความให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๔.๓)
- ๕) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยแต่งกลอนสุภาพได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (๔.๑)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๕.๒ มีวินัย
- ๕.๓ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๔ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๕ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารน่ารู้
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง เขียนเรื่องราว กล่าวโวหาร
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง โบนัสเมียน้อย โบนัสเมียหลวง
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ
- ๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง เขียนเรียงความสร้างสรรค์
- ๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน
- ๙) ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช้ใจเราชอบ
- ๑๐) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง เติมคำสร้างสรรค์บทกลอน

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสรุปความรู้	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ครบถ้วนตามเนื้อหาของ เรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ไม่ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. การเขียนอธิบาย ข้อคิด	เขียนข้อคิดตรง ประเด็น แสดง เหตุผลสอดคล้อง กับเรื่อง	เขียนข้อคิดตรง ประเด็น สอดคล้อง กับเรื่อง	เขียนข้อคิดได้ บางส่วน สอดคล้อง กับเรื่องบางส่วน	เขียนข้อคิดได้ น้อยมากและไม่ ตรงประเด็น
๓. การนำข้อคิด ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้องและใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ บางส่วน	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้น้อย
๔. การอธิบายคุณค่า	เขียนบอกความสำคัญของ เนื้อหาตรงประเด็นและ ยกตัวอย่างประกอบ	เขียนบอก ความสำคัญของ เนื้อหาตรงประเด็น	เขียนบอก ความสำคัญของ เนื้อหาตรงประเด็น บางส่วนและเขียน วกวน	เขียนบอก ความสำคัญของ เนื้อหาไม่ตรง ประเด็น และเขียน วกวน
๕. การคิดวิเคราะห์	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์น้อย มาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกประเภทโวหาร

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกโวหาร	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ครบถ้วนตาม เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. ความถูกต้องของ เนื้อหา	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด คำศัพท์ และโครงสร้าง ภาษาสมบูรณ์	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๒ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๔ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิด มากกว่า ๔ แห่ง
๓. ความสามารถใน การเขียน	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่องสัมพันธ์ กัน เขียนตัวสะกด ใช้เครื่องหมาย และเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่อง เขียน ตัวสะกด ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายไม่ ถูกต้อง
๔. ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ครบถ้วน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน พอสมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน น้อย
๕. การคิดวิเคราะห์	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์น้อย มาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกประเภทโวหาร

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกโวหาร	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ครบถ้วนตาม เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. ความถูกต้องของ เนื้อหา	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด คำศัพท์ และโครงสร้าง ภาษาสมบูรณ์	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๒ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๔ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิด มากกว่า ๔ แห่ง
๓. ความสามารถใน การเขียน	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่องสัมพันธ์ กัน เขียนตัวสะกด ใช้เครื่องหมาย และเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่อง เขียน ตัวสะกด ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายไม่ ถูกต้อง
๔. ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ครบถ้วน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน พอสมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน น้อย
๕. การคิดวิเคราะห์	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์น้อย มาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อักษรวิธี	เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด ๑-๓ คำ	เขียนผิด ๔-๗ คำ	เขียนผิด ๘ คำ ขึ้นไป
๒. การจัดลำดับ ข้อความ	จัดลำดับข้อความ ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และมีเอกภาพ	จัดลำดับข้อความ ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน	จัดลำดับข้อความ ขาดความต่อเนื่อง	จัดลำดับข้อความ วกวน สับสนขาด ความต่อเนื่อง
๓. การใช้ประโยค	ใช้ประโยคชัดเจน ถูกต้องสละสลวย	ใช้ประโยคสับสน วกวน ๑ ประโยค	ใช้ประโยคสับสน วกวน ๒ ประโยค	ใช้ประโยคสับสน วกวน ๓ ประโยค
๔. ความสอดคล้อง สัมพันธ์กับภาพ	เขียนเนื้อหา สอดคล้องสัมพันธ์ กับภาพครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ครบถ้วน	เขียนเนื้อหา สอดคล้องสัมพันธ์ แต่ครอบคลุม ประเด็นไม่ ครบถ้วน	เขียนเนื้อหา สอดคล้องสัมพันธ์ กับภาพแต่ ครอบคลุมประเด็น ไม่ครบถ้วน	เขียนเนื้อหาไม่ สอดคล้องสัมพันธ์ กับภาพ
๕. ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน ครบถ้วน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน เป็นส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน พอสมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน น้อย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่อง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสรุปความรู้	สรุปความรู้ตรง ประเด็นและ ถูกต้องตามเนื้อ เรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นและ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	สรุปความรู้ตรง ประเด็นและ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	สรุปความรู้ไม่ตรง ประเด็นและไม่ ถูกต้องตามเนื้อ เรื่อง
๒. การอธิบายข้อคิด	เขียนอธิบายข้อคิด ตรงประเด็น ถูกต้องทั้งหมด ตามเนื้อเรื่อง	เขียนอธิบายข้อคิด ตรงประเด็นและ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	เขียนอธิบายข้อคิด บางประเด็นและ ถูกต้องบางส่วน	เขียนอธิบายข้อคิด ได้น้อยมากและ ไม่ค่อยตรง ประเด็น
๓. การนำข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	นำข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเหมาะสม	นำข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ อย่างเหมาะสม	นำข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ บางส่วน	นำข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ น้อยมาก
๔. การอธิบายคุณค่า	อธิบายคุณค่า ได้ตรงประเด็น และถูกต้อง ทั้งหมด	อธิบายคุณค่า ได้ตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่า ได้ตรงประเด็น เป็นเพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่า ได้น้อยมากและ ไม่ตรงประเด็น
๕. การคิดวิเคราะห์	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ น้อยมาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรียงความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวางโครง เรื่อง	วางโครงเรื่องได้เข้าใจ ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด เรียบเรียงตามลำดับ นำเสนอ ก่อนหลังได้ถูกต้องสอดคล้อง กับเรื่อง โครงเรื่องกระชับขยายความได้ ชัดเจน	วางโครงเรื่องได้นำสนใจ ตามลำดับการนำเสนอ ก่อนหลังถูกต้องสอดคล้อง กับเรื่องที่น่าเสนอ โครงเรื่องค่อนข้างนำสนใจ ขยายความได้แต่ไม่ชัดเจน มาก	วางโครงเรื่องใช้ได้ การ นำเสนอแต่ละประเด็น ยังไม่เรียงตามลำดับ ก่อนหลัง มีหลายประเด็นที่ยังไม่ สอดคล้องกับเรื่องที่ นำเสนอ	โครงเรื่องสับสน วกวน ไม่นำสนใจ ไม่เรียงตามลำดับ การนำเสนอก่อนหลัง ขาดเอกภาพ ในการนำเสนอ
๒. การเขียนคำนำ	ใช้ภาษาในการเขียน คำนำได้โดดเด่น ดึงดูดใจผู้อ่านให้สนใจติดตามอ่าน เนื้อเรื่อง เขียนคำนำ นำเข้าสู่ เรื่องได้ถูกต้องตรงประเด็น	ใช้ภาษาค่อนข้างดีเขียนคำ นำได้ดี นำเข้าสู่เรื่องได้ถูกต้องตรง ประเด็น	เขียนคำนำ นำเข้าสู่เรื่องตามหัวข้อ เรียงความได้พอใช้ การ ใช้ภาษา ไม่โดดเด่น ไม่นำสนใจ	เขียนคำนำไม่ตรง ประเด็น วกวนไปมา ไม่เข้าสู่เป้าหมาย หรือ ประเด็นเรื่อง
๓. สาระในเนื้อเรื่อง	เนื้อเรื่องมีสาระ ครบถ้วนทั้งความรู้และความ งามในภาษา มีคุณค่า ข้อคิด แทรกในงานเขียนได้ดีและ ถูกต้องชัดเจน	เนื้อเรื่องมีสาระความรู้ แต่ ขาดความงามในภาษา มี คุณค่า ข้อคิดแทรกในงาน เขียนเป็นส่วนใหญ่	เนื้อเรื่องมีสาระน้อยทั้ง ความรู้และความงามใน ภาษา ไม่ค่อย สอดแทรกคุณค่าและ ข้อคิดในงานเขียน	เนื้อเรื่องขาดสาระ ทั้งความรู้และความงาม ในภาษา ไม่มีการ สอดแทรกคุณค่า ข้อคิด ในงานเขียน
๔. การใช้โวหาร คำ คม	มีการใช้โวหาร คำคม ได้ ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับ งาน	โวหาร คำคมได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	การใช้โวหาร คำคมได้ เพียงบางส่วน	ไม่มีการใช้โวหาร คำคม ใด ๆ เลย
๕. การสรุป	เขียนสรุปได้ตรง ประเด็น มีลักษณะทิ้งท้าย ให้คิด ให้ดำเนินการต่อ และให้คุณค่าแก่ผู้อ่านอย่าง มาก	เขียนสรุปได้ตรงประเด็น มี ลักษณะทิ้งท้ายให้คิด ให้ดำเนินการต่อ และให้คุณค่าแก่ผู้อ่าน ค่อนข้างดี	เขียนสรุปได้ค่อนข้าง ตรงประเด็น และให้ คุณค่าแก่ผู้อ่านเล็กน้อย	เขียนสรุปไม่ตรงประเด็น ไม่มีการ ทิ้งท้ายให้คิด งานเขียนไม่มีคุณค่า

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การโยงสัมผัสกลอนสุภาพ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
โยงคำสัมผัสใน กลอนสุภาพ	โยงคำสัมผัสในกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องทุกคำ	โยงคำสัมผัสในกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	โยงคำสัมผัสในกลอน สุภาพได้ถูกต้อง บางส่วน	โยงคำสัมผัสในกลอน สุภาพไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การแต่งกลอน สุภาพ	แต่งกลอนสุภาพได้ถูกต้อง ตาม ฉันทลักษณ์ เนื้อความมีเอกภาพ แสดงความคิดใน เชิงสร้างสรรค์ใช้ ถ้อยคำไพเราะ	แต่งกลอนสุภาพได้ถูกต้อง ตาม ฉันทลักษณ์ เนื้อความมีเอกภาพ แสดงความคิดใน เชิงสร้างสรรค์	แต่งกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องตาม ฉันทลักษณ์ เนื้อความมีเอกภาพ สัมพันธ์กับหัวข้อ	แต่งกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องตาม ฉันทลักษณ์ สัมพันธ์กับหัวข้อ แต่เนื้อความ สับสน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ข้อคิดจากนิทาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เรื่อง คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน
รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป. ๖/๕

อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องทีอ่านไปตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การหาข้อคิด หรือคติสอนใจจากเรื่องทีอ่านเป็นการหาว่าเรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดทีเป็นประโยชน์อะไรบ้าง
ควรนำข้อคิดนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การหาข้อคิดจากการอ่านหนังสือต่าง ๆ เช่น การอ่านนิทาน
บทความ สารคดี ควรอ่านตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง แล้วทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และจับใจความสำคัญ อีกรั้งยัง
เข้าใจประเด็นสำคัญทีผู้เขียนต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

๓. สาระการเรียนรู้

- การหาข้อคิดจากนิทาน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการหาข้อคิดจากการอ่านได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- เขียนสรุปข้อคิดจากนิทานได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกความสำคัญของการหาข้อคิดจากการอ่านนิทานได้

๕. สมรรถนะทีต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องทีอ่านได้ (๑.๑)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถหาข้อมูล แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องทีเรียน (๔.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ข้อคิดจากนิทาน
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้ นักเรียนแต่ละกลุ่ม อ่านนิทานเรื่อง เจ้าชายกับตะเกียบจีน แล้วระดมความคิดในกลุ่มทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน</p> <p>๒. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงาน ปรับปรุงการเขียนข้อคิดจากนิทาน โดยครูให้คำแนะนำ นักเรียนที่ไม่เข้าใจ</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงาน โดยครูเป็นผู้แนะนำให้ นักเรียนเข้าใจในงานที่ตนได้ทำมา</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง เจ้าชายกับตะเกียบจีน และทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงานของตนเอง</p>	<p>- นิทาน เรื่อง เจ้าชายกับ ตะเกียบจีน</p>	<p>- ใบงานที่ ๑ เรื่อง การหา ข้อคิดจาก นิทาน</p>	

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) วิดีทัศน์เรื่อง การหาข้อคิดจากการอ่าน
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง ข้อคิดจากนิทาน
- ๓) นิทาน เรื่องเจ้าชายกับตะเกียบเงิน
- ๔) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑ เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการหาข้อคิดจากการอ่านได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนสรุปข้อคิดจากนิทานได้	- ประเมินการหาข้อคิดจากนิทาน	- แบบประเมินการหาข้อคิดจากนิทาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการหาข้อคิดจากการอ่านนิทานได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์ข้อคิดจากเรื่องที่ได้ (๑.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถหาข้อมูล แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)	- ประเมินสมรรถนะในการสื่อสาร และการใช้ทักษะชีวิตอย่างถูกวิธี	- แบบประเมินสมรรถนะในการสื่อสาร และการใช้ทักษะชีวิตอย่างถูกวิธี	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสรุปความรู้	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ครบถ้วนตาม เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	สรุปความรู้ไม่ตรง ประเด็นถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. การเขียนอธิบาย ข้อคิด	เขียนข้อคิดตรง ประเด็น แสดง เหตุผลสอดคล้อง กับเรื่อง	เขียนข้อคิดตรง ประเด็น สอดคล้อง กับเรื่อง	เขียนข้อคิดได้ บางส่วน สอดคล้อง กับเรื่องบางส่วน	เขียนข้อคิดได้ น้อยมากและไม่ ตรงประเด็น
๓. การนำข้อคิด ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	เขียนข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง และใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้และใช้ได้จริง	เขียนข้อคิดไปใช้ ในชีวิตประจำวัน ได้บางส่วน	เขียนข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ น้อย
๔. การอธิบายคุณค่า	เขียนบอก ความสำคัญของ เนื้อหาตรง ประเด็นและ ยกตัวอย่าง ประกอบ	เขียนบอก ความสำคัญของ เนื้อหาตรง ประเด็น	เขียนบอก ความสำคัญของ เนื้อหาตรง ประเด็น บางส่วนและเขียน วกวน	เขียนบอก ความสำคัญของ เนื้อหาไม่ตรง ประเด็น และเขียน วกวน
๕. การคิดวิเคราะห์	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์น้อย มาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ – ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ – ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ – ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ – ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ข้อคิดจากนิทาน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง เจ้าชายกับตะเกียบจีน แล้วนำข้อคิดที่ได้ไปเขียน แผนภาพ
 ความคิดจากนิทาน

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระเจ้าแผ่นดินจีนองค์หนึ่ง ให้โอรสเดินทางไปเรียนกับอาจารย์ที่มีชื่อเสียงในป่า เพื่อศึกษาวิชาการเตรียมตัวเป็นพระเจ้าแผ่นดินต่อจากตน โดยให้เด็กรับใช้ติดตามไปด้วยหนึ่งคนชื่อนายหยวน เมื่อไปอยู่ที่สำนักของอาจารย์พระโอรสมีความตั้งใจ และทรงสนพระทัยเป็นพิเศษในวิชายิงธนู สามารถยิงได้รวดเร็วและแม่นยำ นายหยวนติดตามรับใช้พระโอรส ด้วยความซื่อสัตย์จงรักภักดี เขาเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นอยากเรียนวิชาแต่อาจารย์ไม่สอนให้ เขาจึงมีหน้าที่หุงอาหารและทำความสะอาดที่พักให้อาจารย์และพระโอรส เขาไม่รู้จะทำอะไรจึงหาไม้มาทำเป็นตะเกียบหยิบข้าวที่ละเม็ด ใส่หม้อหุงข้าวตอนแรกคิบดีเข้าเพราะไม่ชำนาญ เขาพยายามใช้ตะเกียบหยิบข้าวใส่หม้อไปเรื่อย ๆ จนมีความชำนาญทำได้รวดเร็วขึ้น นายหยวนมีความสุขกับการใช้ตะเกียบคิบดีสิ่งของอื่น ๆ เรื่อยไป แม้กระทั่งใบไม้ที่ปลิวหลุดจากต้น ยังสามารถใช้ตะเกียบคิบดีทัน เมื่อพระโอรสเรียนวิชาต่าง ๆ จบ อ้อลาอาจารย์กลับมาหา พระราชาบิดา พระองค์ทรงถามพระโอรสว่า “เรียนอะไรมาบ้าง” พระโอรสก็ทูลว่า “ได้เล่าเรียนวิชามากมาย และมีความสนใจพิเศษในการยิงธนู” พระราชาตีพระทัยชื่นชมในโอรส แล้วก็หันมาถามนายหยวนว่า “เจ้าได้เล่าเรียนอะไรมาบ้าง” นายหยวนก็ทูลว่า “ไม่ได้เรียนอะไรมาเลย” พระราชากริ้วมากตรัสว่า “เจ้านี้ใช้ไม้คิบดีมีโอกาสอยู่กับอาจารย์เก่ง ๆ แล้วไม่ศึกษาเล่าเรียนวิชา ติดตัวมา” จึงสั่งให้ทหารเอาตัวไปประหาร นายหยวนก็ทูลว่า “ขอตายด้วยฝีมือเจ้าชาย ด้วยอยู่ รับใช้มานานอย่างซื่อสัตย์ และเจ้าชายก็จะได้มีโอกาสแสดงฝีมือยิงธนูให้พระราชาทอดพระเนตรด้วย” พระราชาอนุญาตให้นายหยวนเลือกตายด้วยฝีมือของพระโอรส ทั้งสองก็ลงมาที่สนามหน้าพระที่นั่งเจ้าชายเดินเข้ามาขอโหสิกรรม นายหยวนขอตะเกียบกับเจ้าชาย เจ้าชายก็ประทานตะเกียบให้นายหยวนมายืนที่เสาสำหรับประหารเจ้าชายก็อยู่อีกด้านหนึ่ง เมื่อเจ้าชายยิงธนูที่นายหยวน เขาใช้ตะเกียบจับลูกธนูได้ทำให้พระราชาโมโหยิ่ง สั่งให้ยิงธนูไปที่นายหยวน ที่ละ ๓ ดอก เขาสามารถใช้ตะเกียบจับธนูทั้ง ๓ ดอกได้ทันที พระราชาสั่งให้ยิงอีกทีเดียว ๗ ดอก เขาใช้ตะเกียบจับธนูทั้ง ๗ ดอกได้ทัน พระเจ้าแผ่นดินเห็นเช่นนั้นทรงพอพระทัยสั่ง ให้พระโอรสเลิกยิง และชมเชยว่าทั้งสองคนมีความชำนาญเป็นพิเศษ จึงตั้งให้นายหยวนเป็นนายอำเภอ ประชาชนโห่ร้องด้วยความยินดี การพยายามทำอะไรก็ตามถึงจะไม่มีผู้สอน แต่เราพยายามฝึกและเอาชนะตนเอง ผลดีจะอยู่กับตัวเราเอง โดยไม่ต้องพึ่งความช่วยเหลือจากใคร

เรื่อง.....

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความรู้ที่ได้จากเรื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การนำความรู้และข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....

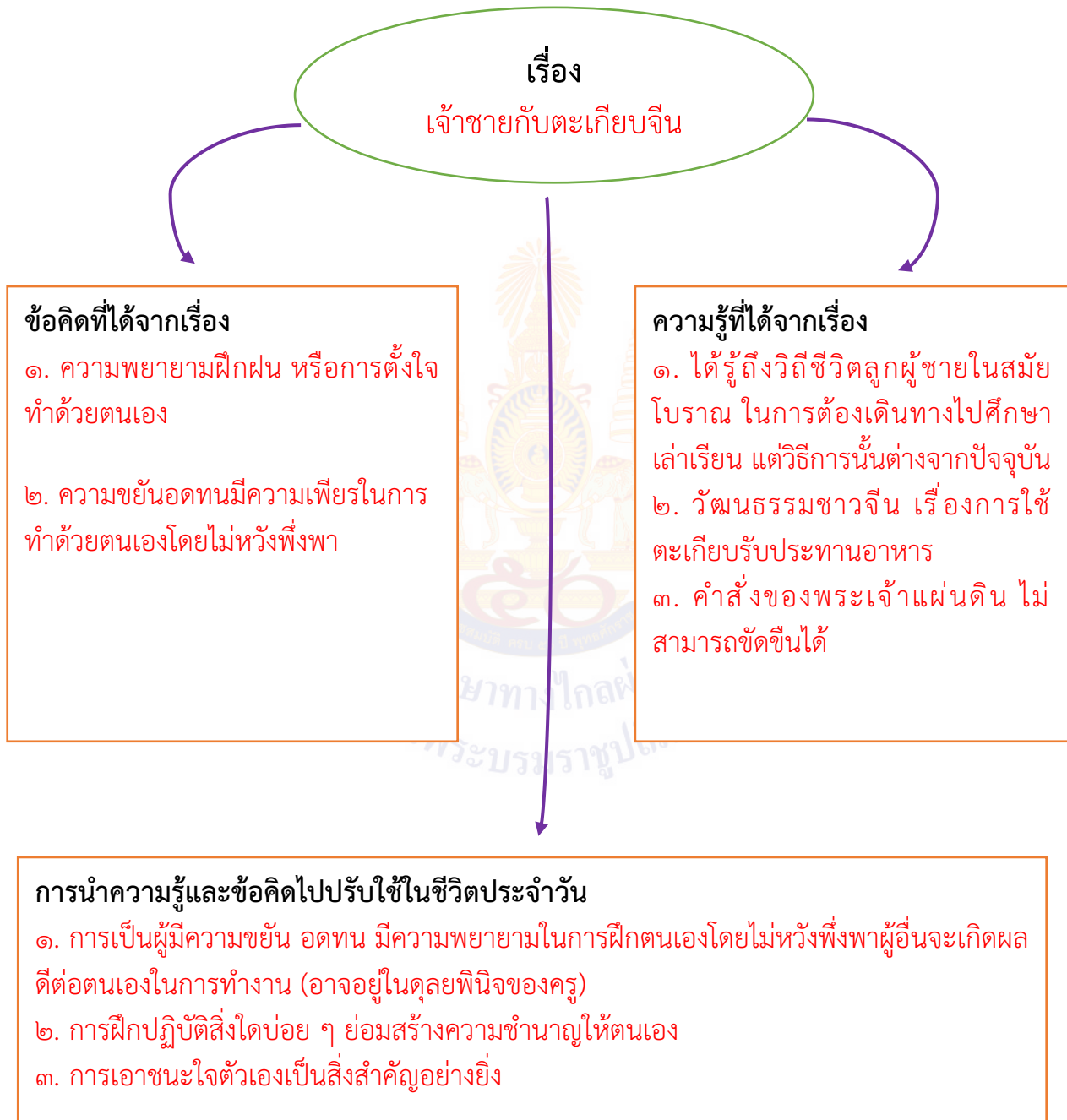
.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑ เรื่อง การหาข้อคิดจากนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ข้อคิดจากนิทาน
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ ฐานงานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒

อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร

ป. ๖/๙

มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

โวหาร เป็นข้อความที่มีความหมายไม่ตรงตัว ในการศึกษาเรื่องโวหารควรอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นสำนวนได้ อีกทั้งยังนำมาใช้เกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารหรือการเขียนของตนเองได้

๓. สาระการเรียนรู้

๑. ความหมายและประเภทของโวหาร

๒. หลักการใช้โวหาร

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกความหมายและประเภทของโวหารได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- อ่านและจำแนกประเภทของโวหารได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกความสำคัญของการใช้โวหารในการสื่อสารได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด โดยสามารถจำแนกประเภทของโวหารได้ (๑.๑)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยเห็นความสำคัญ แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)					
หน่วยที่ ๖ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑	รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด โดยสามารถจำแนก ประเภทของโวหารได้ (๑.๑)</p> <p>- ความสามารถในการ สื่อสาร โดยเห็น ความสำคัญ แล้วนำมา เชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกความหมายและ ประเภทของโวหารได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อ่านและจำแนกประเภท ของโวหารได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และขออาสาสมัคร นักเรียน ออกมาอ่านเรียงความ เรื่อง ครูคือผู้ให้ ให้เพื่อนฟัง</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนดังนี้</p> <p>- ครู : เรียงความที่ฟังน่าสนใจหรือไม่ เพราะเหตุ ใด</p> <p>- ครู : หากนักเรียนต้องการสื่อสารเรื่องให้ น่าสนใจมากยิ่งขึ้นนักเรียนจะใช้วิธีใด</p> <p>๓. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่าข้อความที่ใช้ ประกอบการสื่อสารที่เรียบเรียงอย่างดี และมี ศิลปะเราเรียกว่าโวหาร การสื่อสารจะน่าสนใจถ้า เรารู้จักใช้โวหารประกอบการสื่อสาร</p>	<p>๑. นักเรียนตัวแทนอ่านเรียงความ ส่วนนักเรียน คนอื่นฟังเรียงความเรื่อง ครูคือผู้ให้</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามจากการฟัง เรียงความ</p> <p>- นักเรียน : น่าสนใจเพราะมีข้อความประกอบการ เขียนที่น่าสนใจ เช่น มีการยกตัวอย่างมีการ เปรียบเทียบ</p> <p>- นักเรียน : ใช้ข้อความประกอบการเขียนให้ หลากหลาย</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แจง อย่างตั้งใจ เพื่อเป็น แนวทางในการเรียนต่อไป</p>	<p>๑. เรียงความ เรื่อง ครูคือผู้ให้</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง โวหารใน งานเขียน (๑)</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ จำแนกประเภท โวหาร</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติ กรรมของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การจำแนก ประเภทโวหาร</p>

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ สู้งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- บอกความสำคัญของการ ใช้โวหารในการสื่อสารได้</p> <p>คุณลักษณะอันพึง ประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายความหมาย ของโวหาร โดยให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาความรู้ เรื่องโวหาร จากใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง โวหารใน ภาษาไทย</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามเพื่อประเมินความรู้เรื่อง โวหารใน ภาษาไทย ดังนี้</p> <p>- ครู : โวหารคืออะไร</p> <p>- ครู : โวหารมีกี่ประเภท อะไรบ้าง</p> <p>- ครู : เราใช้โวหารใดในการสื่อสารมากที่สุด</p>	<p>๑. นักเรียนศึกษาความรู้เรื่องโวหารจากใบความรู้ ที่ ๑ เรื่อง โวหารในภาษาไทย</p> <p>๒. นักเรียนร่วมสนทนาตอบคำถามกับครู</p> <p>- นักเรียน : จำนวน ซึ่งเป็นถ้อยคำที่เรียบเรียง ที่มี ความหมายไม่ตรงตามตัว หรือมีความหมายอื่น แฝงอยู่</p> <p>- นักเรียน : มี ๕ ประเภท คือ</p> <p>๑. บรรยายโวหาร ๒. พรรณนาโวหาร ๓. เทศนาโวหาร ๔. สาธกโวหาร ๕. อุปมาโวหาร</p> <p>- นักเรียน : บรรยายโวหาร</p>	<p>๑. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง โวหารใน ภาษาไทย</p> <p>๒. คำถาม</p>		

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้งสรรค์ สู่งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูยกตัวอย่างข้อความแล้วให้นักเรียนช่วยกันพิจารณาว่าเป็นโวหารประเภทใด</p> <p>- ครู : ผมตื่นแต่เช้า ล้างหน้าแปรงฟัน แล้วจึงไปโรงเรียนกับน้อง</p> <p>- ครู : เรือลำน้อยค่อย ๆ แล่นกลางแม่น้ำใหญ่ ผ่านลำแสงของอาทิตย์อุทัย สะท้อนเป็นภาพที่น่านมองยิ่งนัก</p> <p>- ครู : ความโกรธนั้นเหมือนทะเลบ้าคลื่นซัดซ่า สาดโครมโหมถลา</p> <p>๔. ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง การใช้โวหาร เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ก่อนที่จะลงมือทำงาน</p>	<p>๓. นักเรียนพิจารณาโวหาร</p> <p>- นักเรียน : บรรยายโวหาร</p> <p>- นักเรียน : พรรณนาโวหาร</p> <p>- นักเรียน : อุปมาโวหาร</p> <p>๔. นักเรียนฟังครูเพื่อให้เข้าใจ หากเกิดข้อสงสัยซักถามครู</p>	<p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)</p>		

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ สู้งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกแถบประโยคให้นักเรียนทุกคน เพื่อพิจารณาข้อความในแถบประโยคที่ได้รับ เป็นโวหารประเภทใด แล้วให้นักเรียนรวมกลุ่มกับเพื่อนที่ได้โวหารประเภทเดียวกันแล้วร่วมกันอธิบายความรู้เกี่ยวกับลักษณะของโวหารที่กลุ่มได้รับ</p> <p>๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารนำรู้</p> <p>๓. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงาน ปรับปรุงการทำใบงานโดยครูให้คำแนะนำนักเรียนที่ไม่เข้าใจ</p> <p>๔. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงาน โดยครูเป็นผู้แนะนำให้ นักเรียนเข้าใจในงานที่ตนได้ทำมา</p>	<p>๑. นักเรียนพิจารณาประโยคที่ได้รับ จากนั้นรวมกลุ่มกับเพื่อนที่ได้ข้อความลักษณะเดียวกันเพื่ออภิปรายประเด็นความรู้ จนสรุปเป็นความคิดของกลุ่ม</p> <p>๒. นักเรียนทำใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารนำรู้</p> <p>๓. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงานของตนเอง</p>	- แถบประโยค	- ใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารนำรู้	

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ถู่งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการใช้โวหารแต่ละชนิดโดยให้นักเรียนตอบคำถามดังนี้</p> <p>- ครู : การใช้โวหารประกอบการสื่อสารมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนมีหลักในการใช้โวหารประกอบการสื่อสารได้อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามและอภิปรายสรุปความรู้ร่วมกันกับครู</p> <p>- นักเรียน : ทำให้การสื่อสารชัดเจนมากขึ้น</p> <p>- นักเรียน : ควรพิจารณาว่าข้อความที่จะสื่อสารควรใช้โวหารประเภทใดมาประกอบ</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) เรียงความ เรื่อง ครูคือผู้ให้
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
- ๓) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง โวหารในภาษาไทย
- ๔) ใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารน่ารู้
- ๕) แดบประโยค

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารน่ารู้

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายและประเภทของโวหารได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อ่านและจำแนกประเภทของโวหารได้	- ประเมินการจำแนกประเภทโวหาร	- แบบประเมินการจำแนกประเภทโวหาร	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการใช้โวหารในการสื่อสารได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยสามารถจำแนกประเภทของโวหารได้ (๑.๑) - ความสามารถในการสื่อสาร โดยเห็นความสำคัญ แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)	- ประเมินสมรรถนะในการคิด และการสื่อสาร และอย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการคิด และการสื่อสาร อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจำแนกประเภทโฆหาร

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกโฆหาร	จำแนกโฆหาร ถูกต้อง ครบถ้วนตาม เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโฆหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโฆหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโฆหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. ความถูกต้องของ เนื้อหา	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด คำศัพท์ และโครงสร้าง ภาษาสมบูรณ์	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๒ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๔ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิด มากกว่า ๔ แห่ง
๓. ความสามารถในการ เขียน	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่องสัมพันธ์ กัน เขียนตัวสะกด ใช้เครื่องหมาย และเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่อง เขียน ตัวสะกด ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายไม่ ถูกต้อง
๔. ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ครบถ้วน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน พอสมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน น้อย
๕. การคิดวิเคราะห์	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์น้อย มาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

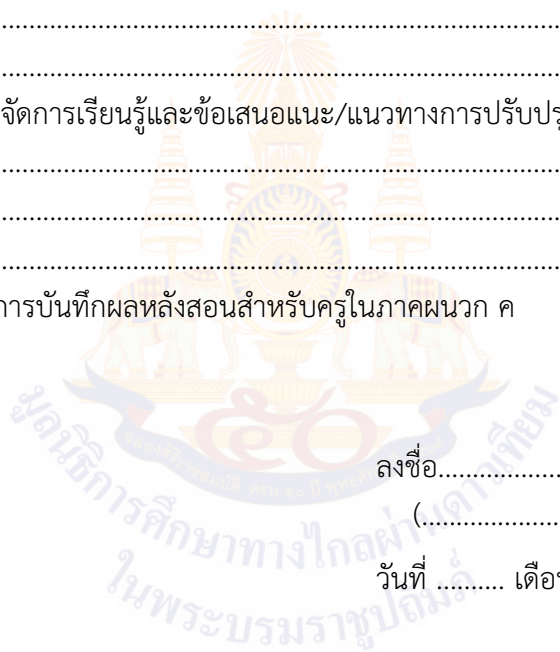
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง โวหารในภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

โวหาร แปลว่า สำนวน ซึ่งเป็นถ้อยคำที่เรียบเรียง ที่มีความหมายไม่ตรงตามตัว หรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่

โวหารในภาษาไทย แบ่งออกเป็น ๕ แบบ คือ

๑. บรรยายโวหาร	หมายถึง	สำนวนที่อธิบายหรือเล่าเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียด
๒. พรรณนาโวหาร	หมายถึง	สำนวนที่เขียนจนทำให้เห็นภาพ
๓. เทศนาโวหาร	หมายถึง	สำนวนที่เขียนเพื่อการสั่งสอน
๔. สาธกโวหาร	หมายถึง	สำนวนที่เขียนแสดงเพื่อการยกตัวอย่าง
๕. อุปมาโวหาร	หมายถึง	สำนวนที่เขียนใช้ในความหมายเชิงเปรียบเทียบ

๑. บรรยายโวหาร

คือ การเขียนเล่าเรื่อง หรืออธิบายเรื่องราวต่างๆตามลำดับเหตุการณ์ เขียนตรงไปตรงมา กะทัดรัด ให้ความรู้ชัดเจนในเรื่องนั้น ๆ เรื่องที่นิยมเขียนโดยใช้บรรยายโวหาร ได้แก่ การเล่าเรื่อง ประสบการณ์ที่พบเห็น นิทาน นิยาย ประวัติบุคคลสำคัญ ตำนาน รายงาน บันทึกข่าว

ตัวอย่างบรรยายโวหาร

พ่อเดินเข้าหากอไผ่ป่า เลือกตัดลำเท่าขามาสองปล้อง ทำเป็นกระบอกรัด คัดเห็ดดอกใหญ่ ไปล้างในลำห้วยจนสะอาด บรรจุลงในกระบอกรัดไม้ไผ่จนแน่น ไม่ต้องใส่ น้ำ เติมเกลือและเติมน้ำพริกลงไปพอเหมาะ ก่อไฟเผากระบอกรัดไม้ไผ่นั้น ไม่นานนักเห็ดก็ซึบน้ำออกมาเดือดปุด ๆ

๒. พรรณนาโวหาร

คือ การเขียนมุ่งให้ความแจ่มแจ้ง ละเอียดลออ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ซาบซึ้งเพลิดเพลินไปกับข้อความนั้น มุ่งให้ภาพ และอารมณ์ การเขียนพรรณนาโวหารมักใช้การเล่นคำ เล่นเสียง และคำวิเศษณ์ ให้ภาพพจน์ เต็มไปด้วยสำนวนโวหารที่ไพเราะ อ่านได้รสชาติ

ตัวอย่างพรรณนาโวหาร

วันเพ็ญพระจันทร์สีนวลจรัสแสงอยู่ในวงรัศมีสีขาว น้ำขึ้นเต็มฝั่งนิ่งไม่เคลื่อนไหว แต่เป็นเงาแวววาวเหมือนลาดเงินใบใหญ่ที่ขั้วมัน ทางฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาต่อนหนึ่งมีต้นลำพูต้นใหญ่”

๓. เทศนาโวหาร

คือ สำนวน/ข้อความที่ผู้เขียนมุ่งสั่งสอนด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือจรรโลงใจผู้อ่านหรือปลุกใจ จูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

ตัวอย่างเทศนาโวหาร

ทำอะไรก็อย่าทำด้วยความอยากมี อยากเป็น อยากได้นั้นอยากได้นี้ เราควรทำตามหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ ให้เรียบร้อย ไม่ต้องมีความอยากจะได้ อยากจะเป็นก็ทำได้ ทำเพราะสำนึกในหน้าที่ มันเป็นเหตุให้กระตุ้นเตือนให้กระทำ เพราะความสำนึกว่าเราเกิดเพื่อหน้าที่ หรือคำพูดที่เคยพูดบ่อย ๆ ว่า “งานคือชีวิต ชีวิตคืองานบันดาลสุข ทำงานให้สนุก เป็นสุขขณะทำงาน”

๔. สาทกโวหาร

คือ สำนวน/ข้อความที่มุ่งให้ความชัดเจน โดยการยกตัวอย่างเพื่ออธิบายหรือสนับสนุนความคิดเห็นให้หนักแน่น น่าเชื่อถือ

ตัวอย่างสาธกโวหาร ตอน โยคีเทศนาทหารทัพลังกาและเมืองผลึก ในเรื่องพระอภัยมณี

คือรูปรสกลิ่นเสียงไม่เที่ยงแท้	ย่อมเฒ่าแก่เกิดโรคโศกสงสาร
ความตายหนึ่งพึงให้เห็นเป็นประธาน	หวังนิพพานพันทุกข์สนุกสบาย
ซึ่งบ้านเมืองเคื่องเข็ญถึงเช่นนี้	เพราะโลกีย์ตัณหาพาฉิบหาย
อันศีลห้าว่าอย่าทำให้จำตาย	จะตกอบายภูมิขุมนรก

๕. อุปมาโวหาร

คือ การเขียนเพื่อเปรียบเทียบ โดยยกตัวอย่าง สิ่งที่คล้ายคลึงกันมาเปรียบเทียบให้เกิดความชัดเจนด้านความหมาย ด้านภาพและเกิดอารมณ์ความรู้สึกมากยิ่งขึ้น อุปมาโวหารมักจะปรากฏพร้อมกับพรรณนาโวหารเสมอ ได้แก่

๑. เปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันสองสิ่ง มักมีคำว่า **เหมือน ดุจ คล้าย** เป็นตัวเชื่อม คำอุปมาอุปไมยให้สอดคล้องกัน เช่น

ดีใจเหมือนได้แก้ว

ความรู้ประดุจอาวุธ

๒. เปรียบเทียบโดยการโยงความคิดจากสิ่งหนึ่งไปยังสิ่งหนึ่ง เป็นการเปรียบเทียบโดยนัยต้องอาศัยการตีความประกอบ เช่น

ครูเปรียบเสมือนเรือจ้างที่นำทางศิษย์ถึงฝั่งฝัน

ชวานาเป็นกระดูกสันหลังของชาติ

๓. เปรียบเทียบโดยการซ้ำคำ เช่น

จะมารักเหากว่าผม จะมารักลมกว่าน้ำ จะมารักถ้ากว่าเรือน
จะมารักเดือนยิ่งกว่าตะวัน จะมารักตัวออกแต่ยิ่งกว่า

๔. เปรียบเทียบโดยการยกตัวอย่างประกอบ เช่น

พระราชา ๑ หญิง ๑ ไม้เลื้อย ๑ ย่อมรักผู้คนและสิ่งที่อยู่ใกล้ ๆ

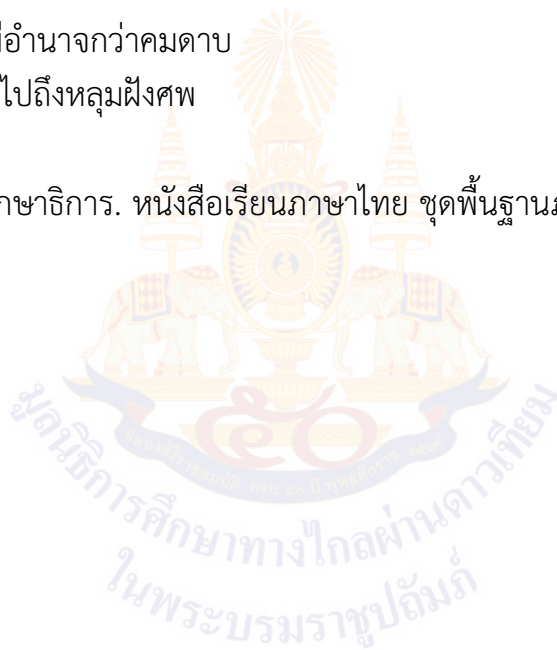
๕. เปรียบความขัดแย้งหรือเปรียบสิ่งที่อยู่ตรงกันข้าม เช่น

น้ำกับไฟ
รักยาวให้ขุ่น รักสั้นให้ต่อ

๖. เปรียบเทียบโดยใช้ชื่อเทียบเคียง เช่น

ปากกามีอำนาจกว่าคมดาบ
จากเปลไปถึงหลุมฝังศพ

กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารนำรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาและเขียนประเภทของโวหาร

๑. โวหารประเภท.....
<p>...รับประทานกันไปพลางปรึกษากันพลาง ถึงกระนั้นวิชัยก็มีเวลาพินิจดูหญิงสาวที่นั่งอยู่ตรงหน้าโดยละเอียดลออ สิ่งแรกที่เห็นได้โดยง่ายและสะดุดเพราะดูได้เต็มตา คือลำแขนซ้ายที่ตั้งรับน้ำหนักตัวอยู่นั้นขาวผ่องทั้งกลมและเรียวย่อน มือขวาจับช้อนตักอาหารมีผิวละเอียดขาวเช่นกันกับแขน ประกอบด้วยหลังมืออวบนูน นิ้วเล็กเรียวยาว หลังเล็บมีสีดังกลีบบัวหลวงเมื่อแรกบาน ปลายเล็บขาวสะอาดเป็นมัน...</p> <p style="text-align: right;">ดอกไม้สด</p>
๒. โวหารประเภท
<p>ฉันยืนต้นอยู่ในป่าลึก ฉันมีลำต้นสูงใหญ่ กิ่งก้านใบแน่นหนาและแผ่กว้าง แสงอาทิตย์ไม่อาจส่องลอดได้ เบื้องล่างจึงร่มรื่น ลำธารน้อย ๆ ไหลผ่านใกล้ลำต้นฉันไป น้ำในลำธารใสจนเห็นกรวดทราย ท้องธารและปลาว่ายเวียน ทุกวันจะมีสัตว์ป่านานาชนิดมากินน้ำ ที่ลำธารสายนี้ บางตัวจะอาศัยไต่ร่มใบของฉันนอนหลับอย่างมีความสุข</p> <p style="text-align: right;">ไมตรี ลิ้มพิชาติ</p>
๓. โวหารประเภท
<p>ศิลปินหรือผู้สร้างศิลปะก็คือหน่วยหนึ่งของสังคม ที่สำคัญได้แก่กลไกทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ การต่อสู้กับอิทธิพลดังกล่าวเป็นเรื่องซับซ้อนใหญ่โต เป็นต้นว่าศิลปินและนักเขียนมีขอบข่าย แห่งเสรีภาพได้แค่ไหน เมื่อผู้ผลิตงานศิลปะจำเป็นต้องยังชีพจากผลงานของเขาด้วย เขาก็จะมีทางแก้ปัญหาปากท้องของตัวเองอย่างไร โดยเฉพาะในสังคมแบบทุนนิยม</p> <p style="text-align: right;">ณรงค์ จันทร์เรือง</p>

๔. โวหารประเภท
<p>รูปร่างงามหาตำหนิมิได้ ผมดำราวกับแมลงผึ้ง หน้าเปล่งปลั่งดั่งดวงจันทร์ เนตรประหนึ่งตากวาง จมูกม้วน ดอกงา ฟันเทียบไข่มุก ริมฝีปากเพียงผลตำลึงสุก เสียงหวาน ปานนกโกกิลลา ขาคือล่ำกล้วย เอวเหมาะเจาะไม่อ้วนเกิน เวลาเดินแคล่วคล่องมีสง่าเสมอ ข้างทรง เพราะฉะนั้นเจ้าจะหาทางตำหนิขัดข้องมิได้เลย</p> <p style="text-align: right;">เสถียรโกเศศ (พระยาอนุমানราชชน)</p>
๕. โวหารประเภท
<p>ถ้าเธอไม่ยอมอยู่กับฉันจริงจัง ยินยอมทุกสิ่ง ให้เธอทิ้งไป ฉันขอแค่เพียงให้เวลา หน่อยได้ไหม อยากเล่านิทานให้ฟัง ชาวนาคนหนึ่งมีชีวิตลำพัง ไปเจองูเห่ากำลังใกล้ตายสงสาร จึงเก็บเอามาเลี้ยงโดยไม่รู้สุดท้ายจะเป็นอย่างไร คอยดูแลด้วยความจริงใจ ห่วงใยและคอยให้ ความรักเป็นกังวลว่ามันจะตาย เผื่อคอยเอาใจทุกอย่าง แต่สุดท้ายชาวนาผู้ใจดี ด้วยความที่เขา ไวใจ น่าเสียดายกลับต้องตายด้วยพิษงู นิทานมันบอกให้ยอมรับความจริง ว่ามีบางสิ่งไม่ควร ไวใจอะไรบางอย่างที่ทำให้ช้ำแค้นไหน ไม่เชื่อ ไม่รัก ไม่จริง”</p> <p style="text-align: right;">สีฟ้า</p>
๖. โวหารประเภท
<p>...เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหา เฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางการออก เสียง คือ ให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีการใช้หมายความว่า วิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยค นับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สาม คือ ความร่ำรวยในคำ ของภาษาไทย ซึ่งพวกเรานึกว่าไม่ร่ำรวยพอ จึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้...</p> <p style="text-align: right;">พระราชดำรัส ร. ๙</p>

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง โวหารนำรู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาและเขียนประเภทของโวหาร

๑. โวหารประเภท พรรณนาโวหาร
<p>...รับประทานกันไปพลางปรึกษากันพลาง ถึงกระนั้นวิชัยก็มีเวลาพินิจดูหญิงสาวที่นั่งอยู่ตรงหน้าโดยละเอียดลออ สิ่งแรกที่เห็นได้โดยง่ายและสะดุดเพราะดูได้เต็มตา คือลำแขนซ้ายที่ตั้งรับน้ำหนักตัวอยู่นั้นขาวผ่องทั้งกลมและเรียวอ่อน มือขวาจับช้อนตักอาหารมีผิวละเอียดขาวเช่นกันกับแขน ประกอบด้วยหลังมืออวบนูน นิ้วเล็กเรียว หลังเล็บมีสีดั่งกลีบบัวหลวงเมื่อแรกบาน ปลายเล็บขาวสะอาดเป็นมัน...</p> <p style="text-align: right;">ดอกไม้สด</p>
๒. โวหารประเภท พรรณนาโวหาร
<p>ฉันยืนต้นอยู่ในป่าลึก ฉันมีลำต้นสูงใหญ่ กิ่งก้านใบแน่นหนาและแผ่กว้าง แสงอาทิตย์ไม่อาจส่องลอดได้ เบื้องล่างจึงร่มรื่น ลำธารน้อย ๆ ไหลผ่านใกล้ลำต้นฉันไป น้ำในลำธารใสจนเห็นกรวดทราย ท้องธารและปลาว่ายเวียน ทุกวันจะมีสัตว์ป่านานาชนิดมากินน้ำ ที่ลำธารสายนี้ บางตัวจะอาศัยไต่ร่มใบของฉันนอนหลับอย่างมีความสุข</p> <p style="text-align: right;">ไมตรี ลิ้มพิชาติ</p>
๓. โวหารประเภท บรรยายโวหาร
<p>ศิลปินหรือผู้สร้างศิลปะก็คือหน่วยหนึ่งของสังคม ที่สำคัญได้แก่กลไกทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ การต่อสู้กับอิทธิพลดังกล่าวเป็นเรื่องซับซ้อนใหญ่โต เป็นต้นว่าศิลปินและนักเขียนมีขอบข่าย แห่งเสรีภาพได้แค่ไหน เมื่อผู้ผลิตงานศิลปะจำเป็นต้องยังชีพจากผลงานของเขาด้วย เขาก็จะมีทางแก้ปัญหาปากท้องของตัวเองอย่างไร โดยเฉพาะในสังคมแบบทุนนิยม</p> <p style="text-align: right;">ณรงค์ จันทร์เรือง</p>

๔. โวหารประเภท **อุปมาโวหาร**

รูปร่างงามหาตำหนิมิได้ ผมดำราวกับแมลงผึ้ง หน้าเป่งปลั่งดั่งดวงจันทร์
เนตรประหนึ่งตากวาง จมูกม้วน ดอกงา ฟันเทียบไข่มุก ริมฝีปากเพียงผลตำลึงสุก เสียงหวาน
ปานนกโกกิลลา ขาคือล่ำกล้วย เอวเหมาะเจาะไม่อ้วนเกิน เวลาอย่างเดินแคล่วคล่องมีสง่าเสมอ
ข้างทรง เพราะฉะนั้นเจ้าจะหาทางตำหนิขัดข้องมิได้เลย

เสถียรโกเศศ (พระยาอนุนามราชชน)

๕. โวหารประเภท **สาธกโวหาร**

ถ้าเธอไม่อยากจะอยู่กับฉันจริงจัง ยินยอมทุกสิ่ง ให้เธอทิ้งไป ฉันขอแค่เพียงให้เวลา
หน่อยได้ไหม อยากเล่านิทานให้ฟัง ชาวนาคนหนึ่งมีชีวิตลำพัง ไปเจองูเห่ากำลังใกล้ตายสงสาร
จึงเก็บเอามาเลี้ยงโดยไม่รู้สุดท้ายจะเป็นอย่างไร คอยดูแลด้วยความจริงใจ ห่วงใยและคอยให้
ความรักเป็นกังวลว่ามันจะตาย เผื่อคอยเอาใจทุกอย่าง แต่สุดท้ายชาวนาผู้ใจดี ด้วยความที่เขา
ไว้วางใจ น่าเสียดายกลับต้องตายด้วยพิษงู นิทานมันบอกให้ยอมรับความจริง ว่ามีบางสิ่งไม่ควร
ไว้วางใจอะไรบางอย่างที่ทำให้ช้ำแก่ไหน ไม่เชื่อใจ ไม่รัก ไม่จริง”

สีฟ้า

๖. โวหารประเภท **เทศนาโวหาร**

...เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหา
เฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางการออก
เสียง คือ ให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีการใช้หมายความว่า
วิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยค นับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สาม คือ ความร่ำรวยในคำ
ของภาษาไทย ซึ่งพวกเรานึกว่าไม่ร่ำรวยพอ จึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้...

พระราชดำรัส ร. ๙

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ ฐานงานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒

อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร

ป. ๖/๙

มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

โวหาร เป็นข้อความที่มีความหมายไม่ตรงตัว ในการศึกษาเรื่องโวหารควรอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นสำนวนได้ อีกทั้งยังนำมาใช้เกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารหรือการเขียนของตนเองได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การเขียนเรื่องโดยใช้โวหาร

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกความหมายและประเภทของโวหารได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. รวบรวมโวหารจากสื่อต่าง ๆ ได้

๒. เขียนเรื่องโดยใช้โวหารได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- บอกความสำคัญของการใช้โวหารในการสื่อสารได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด โดยสามารถจำแนกประเภทของโวหารได้ (๑.๑)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยเห็นความสำคัญ แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๒)					
หน่วยที่ ๖		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย		ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖			
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด โดยสามารถจำแนกประเภทของโวหารได้ (๑.๑)</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร โดยเห็นความสำคัญ แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกความหมายและประเภทของโวหารได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>๑. รวบรวมโวหารจากสื่อต่าง ๆ ได้</p> <p>๒. เขียนเรื่องโดยใช้โวหารได้</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทักทายนักเรียน และอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง</p> <p style="text-align: center;"><i>ณ หาดทรายสีขาวยบริสุทธิ์ เนียนดังผงแป้ง รำ ที่มีเกลียวคลื่นคอยซัดสาดอยู่เป็นระยะ ผิวน้ำ ราบเรียบ ไสราวกับกระจก ที่รับแสงสาดส่องจาก ดวงตะวันระยิบระยับงามเกินต้านทาน</i></p> <p>จากนั้นให้นักเรียนเลือกข้อความที่ครูอ่านให้ฟังมาถ่ายทอดเป็นภาพวาด เมื่อเสร็จแล้วให้นำเสนอเพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็น</p> <p>๒. ครูตั้งประเด็นคำถาม เพื่อให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>- ครู : ภาพที่ถ่ายทอดมานี้ครบถ้วนตามข้อความที่ครูนำมาอ่านหรือไม่</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า โวหารประเภทใดนำมาถ่ายทอดเป็นภาพวาดได้ดีที่สุด เพราะเหตุใด</p> <p>๓. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจ ในการศึกษาเรื่อง โวหาร ต้องสามารถรวบรวมนำมาเขียนเรื่องได้อย่างปะติดปะต่อโดยมีโวหารปรากฏอยู่ด้วย</p>	<p>๑. นักเรียนวาดภาพจากข้อความที่ครูอ่านให้ฟัง และร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากภาพของตนเอง</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามกับครู เพื่อแสดงความคิดเห็น</p> <p>- นักเรียน : (แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพของตนเอง)</p> <p>- นักเรียน : พรรณนาโวหารเพราะข้อความที่ฟังทำให้เห็นภาพพจน์ได้ชัดเจน</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แจง อย่างตั้งใจ เพื่อเข้าใจในเรื่องที่จะได้ศึกษาในวันนี้</p>	<p>๑. ข้อความ</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง โวหารในงานเขียน (๒)</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการเขียนเรื่องโดยใช้โวหาร</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการเขียนเรื่องโดยใช้โวหาร</p>

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๒)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ ฐานงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๓ เรื่อง เขียนเรื่องราว กล่าวโวหาร</p> <p>๒. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงาน ปรับปรุงการทำงาน โดยครูให้คำแนะนำ นักเรียนที่ไม่เข้าใจ</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงาน โดยครูเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนเข้าใจในงานที่ตนได้ทำมา</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเรื่อง การใช้โวหารประกอบในการสื่อสาร</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากการเรียนเรื่องโวหาร</p> <p>- ครู: นักเรียนจะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๓ เรื่อง เขียนเรื่องราว กล่าวโวหาร</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงานของตนเอง</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม และอภิปรายสรุปความรู้ร่วมกันกับครู</p> <p>- นักเรียน : ทำให้รู้ว่าการสื่อสารจะน่าสนใจและชัดเจนขึ้น ถ้าเราใช้โวหารประกอบในการสื่อสารอย่างหลากหลาย</p> <p>- นักเรียน : ใช้ประกอบการพูดหรือการเขียน ให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น</p>		- ใบงานที่ ๓ เรื่อง เขียน เรื่องราว กล่าวโวหาร	
			- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) แถบประโยคข้อความที่เป็นโวหาร
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง โวหารในงานเขียน (๒)
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง เขียนเรื่องราว กล่าวโวหาร

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๓ เรื่อง เขียนเรื่องราว กล่าวโวหาร

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายและประเภทของโวหารได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. รวบรวมโวหารจากสื่อต่าง ๆ ได้ ๒. เขียนเรื่องโดยใช้โวหารได้	- ประเมินการเขียนเรื่องโดยใช้โวหาร	- แบบประเมินการเขียนเรื่องโดยใช้โวหาร	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการใช้โวหารในการสื่อสารได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยสามารถจำแนกประเภทของโวหารได้ (๑.๑) - ความสามารถในการสื่อสาร โดยเห็นความสำคัญ แล้วนำมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียน (๔.๒)	- ประเมินสมรรถนะในการคิด และการสื่อสาร และอย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการคิด และการสื่อสาร อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรื่องโดยใช้โวหาร

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การจำแนกโวหาร	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ครบถ้วนตาม เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๖๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง	จำแนกโวหาร ถูกต้อง ร้อยละ ๔๐ ของ เนื้อหาของเรื่อง
๒. ความถูกต้องของ เนื้อหา	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด คำศัพท์ และโครงสร้าง ภาษาสมบูรณ์	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๒ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๔ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิด มากกว่า ๔ แห่ง
๓. ความสามารถในการ เขียน	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่องสัมพันธ์ กัน เขียนตัวสะกด ใช้เครื่องหมาย และเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง	ประโยคมีส่วน ขยาย ใจความ ต่อเนื่อง เขียน ตัวสะกด ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	ประโยคมีใจความ ไม่ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายไม่ ถูกต้อง
๔. ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ครบถ้วน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน พอสมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน น้อย
๕. การคิดวิเคราะห์	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	สามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่าง สร้างสรรค์น้อย มาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

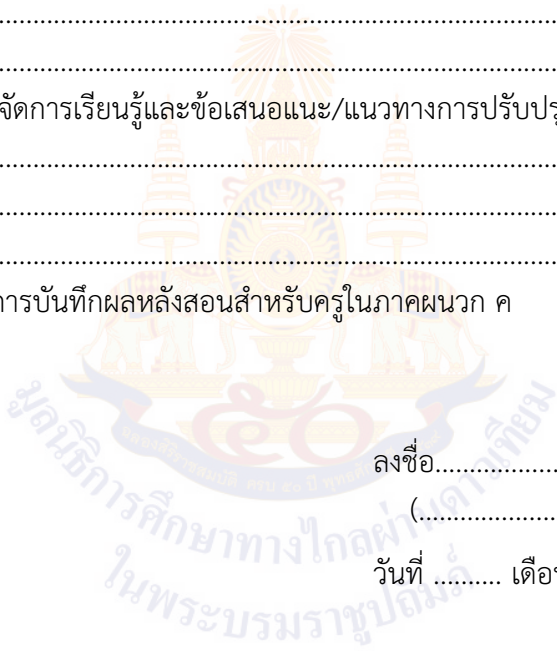
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แถบประโยคข้อความที่เป็นโวหาร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คนเราเมื่อมีลาภก็เสื่อมลาภ เมื่อมียศก็เสื่อมยศ เมื่อมีสุขก็มีทุกข์ เมื่อมีสรรเสริญก็มีนินทา
 เป็นของคู่กันมาเช่นนี้

สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย สวยงามดั่งสวรรค์

เด็กน้อยคนหนึ่ง ช่วยคุณยายเก็บผักไปขายที่ตลาดทุกวัน จนใคร ๆ พากันเรียกว่า
 เจ้าหนูน้อยยอดกตัญญู

ความโกรธนั้นเหมือนทะเลบ้า คลื่นซัดซ่ำสาตโครมโหมถลา

หาดทรายที่นี้ขาวสะอาด ทรายละเอียดราวกับผงแป้ง

น้ำทะเลใสราวกับกระจก พระอาทิตย์ส่องแสงจับขอบฟ้า ดุจดั่งแสงเงินทองจับขอบฟ้า

ผมตื่นแต่เช้า ล้างหน้าแปรงฟัน แล้วจึงไปโรงเรียนกับน้อง

เรือลำน้อยค่อย ๆ แล่นกลางแม่น้ำใหญ่ ผ่านลำแสงของอาทิตย์อุทัย
 สะท้อนเป็นภาพที่น่านมอขยี้งนัก

ห้องฟ้าสีคราม มีดครีมี เมฆลอยรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อน เป็นเหตุ

ใบงานที่ ๓ เรื่อง เขียนเรื่องราว กล่าวโวหาร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๓)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องราว หรือแต่งประโยค โดยเรื่องที่เขียนต้องตรงกับโวหารที่กำหนดให้

๑. บรรยายโวหาร

.....

.....

.....

๒. พรรณนาโวหาร

.....

.....

.....

๓. อุปมาโวหาร

.....

.....

.....

๔. สาธกโวหาร

.....

.....

.....

๕. เทศนาโวหาร

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบงานที่ ๓ เรื่อง เขียนเรื่องราว กล่าวโวหาร
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โวหารในงานเขียน (๓)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องราว หรือแต่งประโยค โดยเรื่องที่เขียนต้องตรงกับโวหารที่กำหนดให้

อยู่ที่ดุลยพินิจของครูผู้สอน ในการตรวจใบบงาน ในนี้เป็นเพียงแนวทาง

๑. บรรยายโวหาร

ทะเลมีสีฟ้าดงาม เรือหลายลำกำลังแล่นออกไปหากุ้ง หอย ปู ปลา ในทะเลทุกเข้าเย็น
อย่างไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก นี่คือนิเวศของชาวประมง

๒. พรรณนาโวหาร

ฟ้าใสเป็นสาวงามที่มีลำแขนขาผ่องทั้งกลมเรียว และอ่อนหยัด ผิวขาวละเอียดย
เช่นเดียวกับแขน ประกอบด้วยหลังมืออวบูนูน นิ้วเล็กเรียว หลังเล็บมีสีกลีบดอกบัวแรกแย้ม
หาหญิงใดในปฐพีดงามเช่นแม่นาง

๓. อุปมาโวหาร

ครูเปรียบตั้งเรือจ้าง ที่คอยรับคอยส่งผู้โดยสาร คือ นักเรียนในแต่ละปี หากได้มีวันที่ครูจะ
สบาย แต่เมื่อผู้โดยสารของครูถึงฝั่งฝัน วันนั้นแหละ คือวันที่ครูจะสบายและมีความสุขที่สุด

๔. สาราโวหาร

คนเราต้องมีความซื่อสัตย์ต่อคนที่ติดกับเรา ดังเช่น กวนอูได้รับเสื้อแพรใหม่จากโจโฉ แต่
กลับนำเสื้อใหม่ใส่ไว้ด้านใน และสวมเสื้อเก่าของเล่าปี่ทับ โดยบอกว่าเสื้อผืนนี้ใส่ชั้นนอกหวังจะดู
ต่างหน้าเล่าปี่ คนทั้งปวงจะได้ไม่ครหาว่าได้ใหม่แล้วลืมเก่า

๕. เทศนาโวหาร

การทำความดีนั้น เมื่อทำแล้วก็แล้วกัน อย่าได้นำมาคิดถึงบ่อยราวกับว่าการทำความดีนั้น
ช่างยิ่งใหญ่หนัก ใครก็ทำไม่ได้เหมือนเรา ถ้าคิดเช่นนั้นความดีที่ทำก็จะเหลือเพียงครั้งเดียว แต่ถ้าทำ
แล้วไม่นำมาคิดหาสิ่งใดอีก ความดีนั้นจึงจะเป็นความดีที่สมบูรณ์ โดยแท้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๘	เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องจากภาพ ตามประสบการณ์เดิมผนวกกับความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดเรื่องราวด้วยสำนวนภาษาที่สนุกสนานน่าสนใจผู้เขียนและผู้อ่านควรมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี และได้ข้อคิดจากนิทานมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตของตนให้มีความสุข

๓. สาระการเรียนรู้

- หลักการเขียนเรื่องจากภาพ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนเรื่องจากภาพได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนเรื่องจากภาพได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นประโยชน์ของการเขียนเรื่องจากภาพ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำความรู้และทักษะต่าง ๆ มาสร้างงานเขียนได้อย่างเหมาะสม (๔.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๓ อยู่อย่างพอเพียง

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ หน่วยที่ ๖ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ ฐานงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำความรู้และทักษะต่าง ๆ มาสร้างงานเขียนได้อย่างเหมาะสม (๔.๑) ด้านความรู้ - บอกหลักการเขียนเรื่องจากภาพได้ ด้านทักษะกระบวนการ - เขียนเรื่องจากภาพได้ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นประโยชน์ของการเขียนเรื่องจากภาพ	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูนำภาพธรรมชาติที่ตรงตามมาให้ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนร่วมกันแต่งเรื่องจากภาพ โดยให้นักเรียนช่วยกันเล่าต่อกันคนละประโยคจนจบเรื่อง ๒. ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้ - ครู : นักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากการทำกิจกรรมนี้ - ครู : นักเรียนมีหลักในการเล่าเรื่องจากภาพอย่างไร - ครู : นักเรียนคิดว่าสิ่งใดสำคัญที่สุดในการเล่าเรื่องจากภาพ ๓. ครูเชื่อมโยงคำตอบของนักเรียนและนำเข้าสู่บทเรียนเรื่องการเขียนเรื่องจากภาพ	๑. นักเรียนดูภาพและร่วมกันแต่งเรื่องจากภาพ โดยเล่าคนละประโยคจนจบเรื่อง ๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามกับครู เพื่อร่วมอภิปรายกันในชั้นเรียน - นักเรียน : ได้ฝึกทักษะการฟัง/การคิด/การพูด แสดงความคิดเห็น - นักเรียน : ดูภาพแล้วจินตนาการตามภาพ - นักเรียน : จินตนาการ/การใช้ภาษาในการสื่อสาร ๓. นักเรียนฟังครูชี้แจง อย่างตั้งใจ เพื่อเข้าใจในเรื่องที่จะได้ศึกษาในวันนี้	๑. ภาพธรรมชาติที่ตรงตาม ๒. คำถาม ๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ		วิธีวัด ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ เครื่องมือวัด ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๓. อยู่อย่างพอเพียง</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ แล้วใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเขียนเรื่องจากภาพคืออะไร</p> <p>- ครู : องค์ประกอบที่สำคัญในการเขียนเรื่องจากภาพคืออะไร</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนดูภาพพระพิณทบาทแล้วให้นักเรียนตอบคำถามตามจินตนาการ</p> <p>ครู : ภาพนี้เป็นภาพอะไร</p> <p>ครู : ภาพนี้เกิดขึ้นที่ไหน</p> <p>ครู : มีการกระทำอะไรในภาพ</p> <p>ครู : มีอะไรที่ทำให้ประทับใจ</p> <p>ครู : เห็นแล้วรู้สึกอย่างไร</p> <p>ครู : ภาพนี้ให้ข้อคิดอะไร</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนรวบรวมคำตอบจากนั้นสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าเรื่องจากภาพ</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนากับครูเรื่องการเขียนเรื่องจากภาพ และตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : ประสบการณ์ และจินตนาการของผู้เขียน</p> <p>- นักเรียน : มีเหตุการณ์เกิดขึ้น / มีแนวคิดสำคัญตรงกับภาพ</p> <p>๒. นักเรียนดูภาพเพื่อจินตนาการ และตอบคำถาม</p> <p>- นักเรียน : คนกำลังใส่บาตร</p> <p>- นักเรียน : หน้าบ้าน/ตลาด</p> <p>- นักเรียน : เด็กชายและครอบครัวกำลังใส่บาตร</p> <p>- นักเรียน : ความตั้งใจในการทำบุญ</p> <p>- นักเรียน : มีความสุขเหมือนได้ทำบุญด้วย</p> <p>- นักเรียน : ต้องรู้จักการให้ / ตั้งใจในการทำความดี</p> <p>๓. นักเรียนตัวแทนเล่าเรื่องจากภาพ</p>	<p>๑. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ</p> <p>๒. ภาพพระพิณทบาท</p>		

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมเรื่อง หลักการเขียนเรื่องจากภาพและยกตัวอย่างการเขียนเรื่องจากภาพ จากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ</p> <p>๕. ครูให้นักเรียนเขียนสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักการเขียนเรื่องจากภาพลงในสมุดของตนเอง</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ ตามขั้นตอนการเขียนเรื่องจากภาพ ส่งตัวแทนกลุ่ม ออกมานำเสนอผลงานของกลุ่มให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง</p> <p>๒. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงาน ปรับปรุงการทำงาน โดยครูให้คำแนะนำ นักเรียนที่ไม่เข้าใจ</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงาน โดยครูเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนเข้าใจในงานที่ตนได้ทำมา</p>	<p>๔. นักเรียนฟังครูอธิบายเพื่อเข้าใจในหลักการเขียนเรื่องจากภาพ</p> <p>๕. นักเรียนสรุปองค์ความรู้ เรื่อง หลักการเขียนเรื่องจากภาพ</p> <p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงานของตนเอง</p>		- ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ	

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ถูงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเรื่องการเขียนเรื่องจากภาพโดยครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : การเขียนเรื่องจากภาพให้ประสบความสำเร็จต้องคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนได้ความรู้อะไรจากการศึกษาเรื่องการเขียนเรื่องจากภาพ</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม และอภิปรายสรุปความรู้ร่วมกันกับครู</p> <p>- นักเรียน : เขียนให้สอดคล้องกับภาพ / สอดแทรกแนวความคิดที่เป็นประโยชน์กับผู้อ่าน</p> <p>- นักเรียน : การเขียนเรื่องจากภาพเป็นการเขียนที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากภาพ โดยอาศัยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดเป็นเรื่องที่น่าสนใจและให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิตที่ดี</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ภาพธรรมชาติที่สวยงาม / ภาพพระบรมสาทิสลักษณ์
- ๒) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
- ๓) ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนเรื่องจากภาพได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนเรื่องจากภาพได้	- ประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ	- แบบประเมินการเขียนเรื่องจากภาพ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์ของการเขียนเรื่องจากภาพ	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำความรู้และทักษะต่าง ๆ มาสร้างงานเขียนได้อย่างเหมาะสม (๔.๑)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะชีวิต โดยยึดหลักแห่งความถูกต้อง	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะชีวิต โดยยึดหลักแห่งความถูกต้อง	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. อยู่อย่างพอเพียง	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. อักษรวิธี	เขียนถูกทุกคำ	เขียนผิด ๑-๓ คำ	เขียนผิด ๔-๗ คำ	เขียนผิด ๘ คำ ขึ้นไป
๒. การจัดลำดับ ข้อความ	จัดลำดับข้อความ ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และมีเอกภาพ	จัดลำดับข้อความ ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน	จัดลำดับข้อความ ขาดความต่อเนื่อง	จัดลำดับข้อความ วกวน สับสนขาด ความต่อเนื่อง
๓. การใช้ประโยค	ใช้ประโยคชัดเจน ถูกต้องสละสลวย	ใช้ประโยคสับสน วกวน ๑ ประโยค	ใช้ประโยคสับสน วกวน ๒ ประโยค	ใช้ประโยคสับสน วกวน ๓ ประโยค
๔. ความสอดคล้อง สัมพันธ์กับภาพ	เขียนเนื้อหา สอดคล้องสัมพันธ์ กับภาพครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ครบถ้วน	เขียนเนื้อหา สอดคล้องสัมพันธ์ แต่ครอบคลุม ประเด็นไม่ ครบถ้วน	เขียนเนื้อหา สอดคล้องสัมพันธ์ กับภาพแต่ ครอบคลุมประเด็น ไม่ครบถ้วน	เขียนเนื้อหาไม่ สอดคล้องสัมพันธ์ กับภาพ
๕. ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน ครบถ้วน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน เป็นส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน พอสมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครอบคลุมวง คำศัพท์ที่เรียน น้อย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....
.....

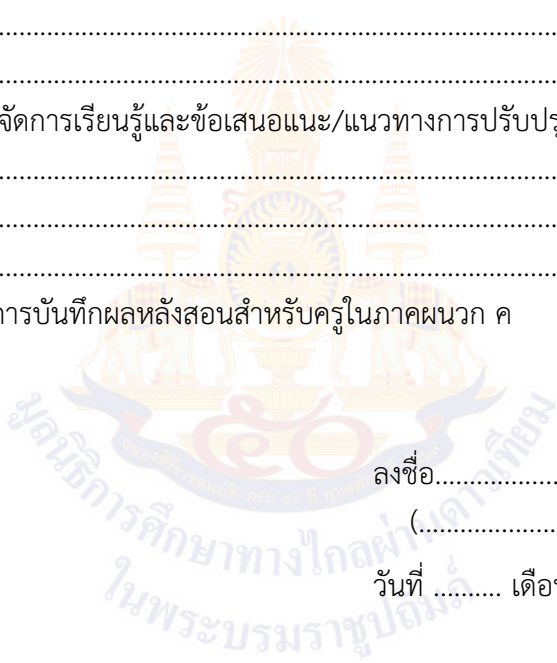
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ภาพธรรมชาติที่สวยงาม / ภาพพระบิณฑบาต
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ ไม่ต้องตั้งชื่อเรื่อง ไม่เขียนเป็นบทหรือกรอง ไม่ใช้คำย่อ
 ไม่ใช้คำทับศัพท์ โดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานความยาว ๗ บรรทัด

การศึกษาระดับโลกผ่านตา
 ในพระบรมราชูปถัมภ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ ไม่ต้องตั้งชื่อเรื่อง ไม่เขียนเป็นบทหรือกรอง ไม่ใช้คำย่อ ไม่ใช้คำทับศัพท์ โดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานความยาว ๗ บรรทัด

ที่ชายหาดแห่งหนึ่งมีความสกปรกมาก เนื่องจากนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่มาเที่ยวชายหาดแห่งนี้ บางคนเมื่อรับประทานอาหาร ขนม เครื่องดื่มเสร็จแล้วก็ทิ้งไว้โดยไม่มีใครมาเก็บ เด็กชายพีพีเห็นชายหาดสกปรก เขาทนไม่ได้ พีพีเดินหาถุงขยะสีดำจากนั้นจึงเดินเก็บขยะบนชายหาด จนชายหาดแห่งนี้สะอาด พีพีภูมิใจมากที่เขาสามารถทำให้ชายหาดแห่งนี้กลับมาสวยงามดังเดิมได้ นักท่องเที่ยวเห็นพีพีเดินเก็บขยะเช่นนั้นจึงเข้าไปชื่นชมพีพี และเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาความสะอาด พีพีกลับไปเล่าเรื่องนี้ให้คุณพ่อฟัง คุณพ่อชมว่าพีพีเป็นเด็กดี มีจิตอาสา ทำให้พีพีรู้สึกดีใจมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
 อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้
 ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอธิบายคุณค่าของวรรณกรรม เป็นการอธิบายสิ่งที่ได้รับจากเรื่องที่อ่าน ควรนำคุณค่าและข้อคิดที่ได้รับนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรม

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนประเด็นสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องให้อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑)
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถแสดงผลงานของตนเองให้ผู้อื่นยอมรับได้ (๔.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมตีมีคุณค่า

หน่วยที่ ๖

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถแสดงผลงานของตนเองให้ผู้อื่นยอมรับได้ (๔.๓) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้ 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนทบทวนความรู้ เรื่องการอธิบายคุณค่า และการนำข้อคิดไปปรับใช้ โดยตั้งคำถามกระตุ้นความคิดดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนเคยอ่านเรื่องต่าง ๆ หรือไม่ อ่านเรื่องอะไรบ้าง - ครู : นักเรียนความรู้ะไรจากเรื่องที่นักเรียนได้อ่านบ้าง - ครู : นักเรียนมีวิธีการอย่างไรในการเรียนรู้วรรณกรรม <p>๒. ครูกล่าวชมเชยในคำตอบของนักเรียน และกล่าวเพิ่มเติมว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์จะเกิดขึ้นและพัฒนาได้เร็วหากนักเรียนมีความขยันในการอ่านและใช้ทักษะการวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณกรรมที่นักเรียนได้ศึกษา นักเรียนก็จะได้พัฒนาทักษะ รวมไปถึงความรู้ด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น</p>	<p>๑. นักเรียนทบทวนความรู้ เรื่องการอธิบายคุณค่า และการนำข้อคิดไปปรับใช้ โดยตอบคำถามกระตุ้นความคิดดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เคยอ่าน/ไม่เคยอ่าน (อ่านขุนช้าง ขุนแผน, สุภาพชนอนหญิง) - นักเรียน : ได้ข้อคิด คำสอนต่าง ๆ ที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา - นักเรียน : ฝึกวิเคราะห์เรื่องต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวรรณศิลป์ ด้านเนื้อหา ด้านสังคม <p>๒. นักเรียนฟังคำกล่าวชมเชยและนำคำสอนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง วรรณกรรมตีมีคุณค่า</p>		<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการอธิบายคุณค่าจากวรรณกรรม <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการอธิบายคุณค่าจากวรรณกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า

หน่วยที่ ๖

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ช่างเขียน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย</p>	<p>๓. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนทบทวนหลักการอธิบายคุณค่า และการนำข้อคิดไปใช้ โดยสรุปเป็นองค์ความรู้โดยรวม จาก สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิด จากเรื่อง การอธิบายคุณค่า ดังนี้</p> <p>- ครู : การอธิบายคุณค่า คืออะไร</p> <p>- ครู : เพราะเหตุใดจึงต้องวิเคราะห์คุณค่าของเรื่องที่นักเรียนอ่าน</p> <p>- ครู : หลักการในการวิเคราะห์วรรณกรรมมีอะไรบ้าง</p>	<p>๓. นักเรียนฟังคำชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>๑. นักเรียนทบทวนหลักการอธิบายคุณค่า และการนำข้อคิดไปใช้โดยสรุปเป็นองค์ความรู้โดยรวม</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : การพิจารณา และประเมินค่า ซึ่งนำไปแสดงความคิดเห็น อภิปรายข้อเท็จจริงให้ผู้อื่นทราบเรื่องที่ได้ว่ามีคุณค่าด้านใดบ้าง</p> <p>- นักเรียน : เพราะวรรณกรรมสอดแทรกความรู้ไว้มากมายดังนั้นจึงต้องใช้การวิเคราะห์คุณค่าในการสรุปองค์ความรู้ประโยชน์ที่ได้จากเรื่องที่ได้</p> <p>- นักเรียน : หลักการมี ๕ ข้อ ดังนี้</p>	<p>๑. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า</p> <p>๒. คำถาม</p>		

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมตีมีคุณค่า
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ สู้งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>- ครู : คุณค่าที่วิเคราะห์ออกมามีกี่ด้าน อะไรบ้าง</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนฝึกอธิบายคุณค่าของเรื่องตามที่ครูกำหนดให้ ในสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง วรรณกรรมตีมีคุณค่า โดยนักเรียนร่วมกันศึกษาไปพร้อมกับครู</p>	<p>๑. วิเคราะห์ประวัติหนังสือ/ผู้แต่ง</p> <p>๒. วิเคราะห์ลักษณะคำประพันธ์</p> <p>๓. วิเคราะห์เรื่องย่อ</p> <p>๔. วิเคราะห์เนื้อเรื่อง</p> <p>๕. วิเคราะห์แนวคิด จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง</p> <p>- นักเรียน : มี ๔ ด้าน ดังนี้</p> <p>๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์</p> <p>๒. คุณค่าด้านเนื้อหา</p> <p>๓. คุณค่าด้านสังคม</p> <p>๔. การนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๓. นักเรียนฝึกอธิบายคุณค่าจากเรื่อง โดยร่วมกันศึกษาเรื่อง พร้อมกับครู</p>			

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า</p> <p>หน่วยที่ ๖ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ ถูงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า โดยให้นักเรียนอ่านวรรณกรรม แล้วอธิบายคุณค่าตามหัวข้อที่กำหนดให้</p> <p>๒. ครูตรวจดูความเรียบร้อยในการทำงาน ปรับปรุงการทำงาน โดยครูให้คำแนะนำ นักเรียนที่ไม่เข้าใจ</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงาน โดยครูและนักเรียนอภิปรายความรู้ร่วมกัน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนสรุปความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้ โดยนักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนขอการอธิบายคุณค่าด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า</p> <p>๒. นักเรียนตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ หากมีข้อสงสัยให้ซักถามครูผู้สอน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบใบงานของตนเอง</p> <p>๑. นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้</p> <p>- นักเรียน : ขอการอธิบายคุณค่าทางด้านวรรณศิลป์ เพราะอ่านแล้วเกิดความคล่องใจ อ่านง่าย ไพเราะเห็นภาพ ขอการนำไปปรับใช้ เพราะสามารถนำข้อคิด คำสอนที่แทรก ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>- ใบงานที่ ๕ วรรณกรรมดีมีคุณค่า</p> <p>- คำถาม</p>		

หน่วยที่ ๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนพร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปและสิ่งที่นักเรียนต้องเตรียมว่ามีอะไรบ้าง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป	๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปและสิ่งที่ต้องเตรียม			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนเรื่องจากภาพ
- ๒) ใบงานที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอธิบายคุณค่าของเรื่อง ที่อ่านได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนอธิบายคุณค่าของเรื่อง	- ประเมินการอธิบาย คุณค่าของเรื่อง	- แบบประเมินการอธิบาย คุณค่าของเรื่อง	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถ เขียนประเด็นสำคัญของเรื่องให้อ่านให้ผู้อื่น เข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถ วิเคราะห์คุณค่าของเรื่องให้อ่านได้อย่าง สมเหตุสมผล (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดย สามารถแสดงผลงานของตนเองให้ผู้อื่น ยอมรับได้ (๔.๓)	- ประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ สื่อสาร การคิด และ การใช้ทักษะชีวิตอย่าง เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการสื่อสาร การคิด และการใช้ทักษะ ชีวิตอย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าของเรื่อง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสรุปความรู้	สรุปความรู้ตรง ประเด็นและ ถูกต้องตามเนื้อ เรื่อง	สรุปความรู้ตรง ประเด็นและ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	สรุปความรู้ตรง ประเด็นและ ถูกต้องเป็นเพียง บางส่วน	สรุปความรู้ไม่ตรง ประเด็นและไม่ ถูกต้องตามเนื้อ เรื่อง
๒. การอธิบายข้อคิด	เขียนอธิบายข้อคิด ตรงประเด็น ถูกต้องทั้งหมด ตามเนื้อเรื่อง	เขียนอธิบายข้อคิด ตรงประเด็นและ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่	เขียนอธิบายข้อคิด บางประเด็นและ ถูกต้องบางส่วน	เขียนอธิบายข้อคิด ได้น้อยมากและ ไม่ค่อยตรง ประเด็น
๓. การนำข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	นำข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ถูกต้องเหมาะสม	นำข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ อย่างเหมาะสม	นำข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ บางส่วน	นำข้อคิดไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ น้อยมาก
๔. การอธิบายคุณค่า	อธิบายคุณค่า ได้ตรงประเด็น และถูกต้อง ทั้งหมด	อธิบายคุณค่า ได้ตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่า ได้ตรงประเด็น เป็นเพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่า ได้น้อยมากและ ไม่ตรงประเด็น
๕. การคิดวิเคราะห์	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ใน ด้านบวกได้ทั้งหมด	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ได้ เป็นส่วนใหญ่	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ได้ เพียงบางส่วน	คิดวิเคราะห์ได้ อย่างสร้างสรรค์ น้อยมาก

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

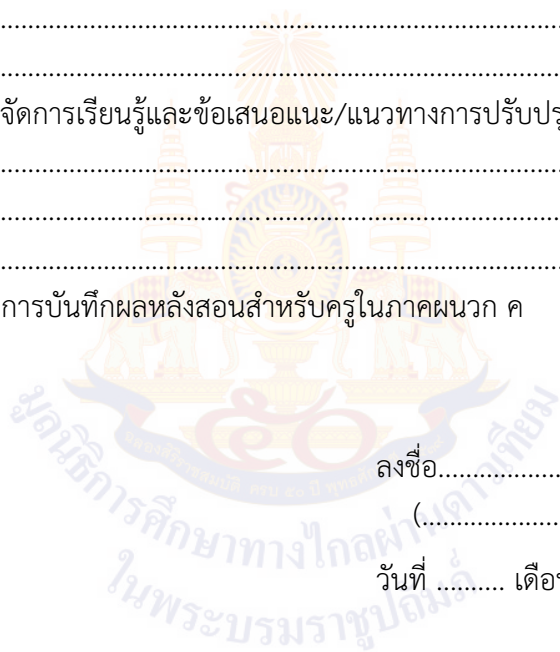
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านวรรณกรรมที่กำหนดให้ แล้วสรุปใจความสำคัญ ข้อคิด และการนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง

นิทานคติธรรมเรื่อง ไม่สำคัญที่ชื่อ

มีमाणพคนหนึ่งชื่อ บาบ ภาษาไทยเรียกว่า ลามก เป็นลูกศิษย์อาจารย์ทศปาโมกข์ในเมืองตักสิลา เขาถูกอาจารย์เรียกชื่อเสมอ ๆ ว่า “เจ้าباب เจ้าباب” นายبابก็เห็นว่าชื่อของตนนี้เป็นอัปมงคลเสียจริง ๆ จึงเข้าไปหาอาจารย์ ขอให้อาจารย์เปลี่ยนชื่อให้ใหม่ อาจารย์บอกว่า “เจ้าจงไปหาชื่อของคนที่ถูกใจเจ้ามาให้เราชื่อหนึ่งก่อน แล้วเราจะเปลี่ยนชื่อให้” นายبابก็เที่ยวไปหาชื่อตามบ้านตามเมืองต่าง ๆ ครั้นไปเห็นคนเขาหามศพไปป่าช้าจึงถามว่า “คนที่ตายนี้ชื่ออะไรจ๊ะ” คนหามศพบอกว่า “ชื่อนายอยู่”

นายبابได้ยินดังนั้นจึงถามว่า “ชื่ออยู่ทำไมจึงตายเล่า”

คนหามศพจึงพูดว่า “ท่านนี้ช่างโง่เสียจริง คนชื่ออยู่หรือไม่ชื่ออยู่ก็ตายทั้งนั้นแหละ” นายبابได้ฟังแล้วก็เดินต่อไป พอถึงถนนแห่งหนึ่ง เห็นหญิงคนหนึ่งถูกโบยด้วยเชือกหนัง จึงแวะเข้าไปถามว่า “ท่านโบยหญิงนี้ทำไม” เขาบอกว่า “มันเป็นทาสน้ำเงินของฉัน เมื่อมันจะไปจากฉัน มันก็ไม่คิดเงินให้ จึงต้องโบยมัน”

นายبابถามว่า “หญิงนี้ชื่ออะไรไม่ทราบ” เขาบอกว่า “ชื่อนางรวย”

นายبابถามว่า “ชื่อรวยทำไมไม่มีเงินให้ท่านเล่า”

เขาจึงว่า “ท่านนี้ช่างโง่จริง คนชื่อรวยหรือไม่ชื่อรวยก็ตาม ถ้าไม่มีวาสนาแล้ว ก็เป็นคนยากจนได้ทั้งนั้น” นายبابเดินทางต่อไปถึงที่แห่งหนึ่ง เห็นชายคนหนึ่งเดินวนเวียนไปมาอยู่แถวนั้นจึงเข้าไปถามว่า

“ทำไมท่านมาเดินวนเวียนอยู่เล่า” ชายคนนั้นบอกว่า “เราหลงทางไม่รู้จะไปทางไหน” นายبابถามว่า “ท่านชื่ออะไรเล่า” ชายคนนั้นบอกว่า “เราชื่อชำนานูทาง” นายبابพูดว่า “ชื่อชำนานูทาง ทำไมหลงทางได้” ชายคนนั้นบอกว่า “ท่านอย่าโง่ไปเลย คนชื่อชำนานูทางหรือไม่ชื่อชำนานูทางก็อาจหลงได้ทั้งนั้น ชื่อเป็นแต่ตั้งไว้เรียกกันเท่านั้น”

นายบาปได้ฟังเช่นนั้น จึงคิดถึงชื่อคนตั้งแต่ต้นที่ไปพบมา ชื่ออยู่ก็ยังคงตาย ชื่อรวยก็ยังคง
ชื่อชานาญทางก็ยังคงหลงทาง แล้วนายบาปก็คิดต่อไปว่า ชื่อไม่สำคัญนี่ เป็นแต่ตั้งไว้อาศัยเรียกกัน
เท่านั้น ที่สำคัญก็อยู่ที่สุจริตทางกาย วาจา ใจ เมื่อทำดี พุทธิ คิทธิ แล้วจะมีชื่ออย่างไรก็ไม่แปลก
นายบาปจึงล้มความตั้งใจที่จะเปลี่ยนชื่อ กลับไปหาอาจารย์เล่าความตั้งแต่ต้นให้อาจารย์ฟัง แล้ว
เลิกการเปลี่ยนชื่อของตน

(แปลก สนธิรัตน์, นิทานคติธรรม, กระทรวงศึกษาธิการ)

๑. เนื้อหาของนิทานคติธรรมเรื่อง “ไม่สำคัญที่ชื่อ” มีคุณค่าอย่างไร

.....
.....
.....

๒. นิทานเรื่องนี้มีคุณค่าด้านวรรณศิลป์อะไรบ้าง จงยกตัวอย่าง

.....
.....
.....

๓. คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรมของนิทานเรื่องนี้คืออะไร

.....
.....
.....

๔. นักเรียนจะนำคุณค่าจากนิทานเรื่องนี้ไปปรับใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

.....
.....
.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบบงานที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณกรรมดีมีคุณค่า
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านวรรณกรรมที่กำหนดให้ แล้วสรุปใจความสำคัญ ข้อคิด และการนำข้อคิดไปปรับใช้ในชีวิตจริง

๑. เนื้อหาของนิทานคติธรรมเรื่อง “ไม่สำคัญที่ชื่อ” มีคุณค่าอย่างไร

เนื้อหาของนิทานเรื่องนี้มีคุณค่าในด้านการนำเสนอแนวคิดที่ว่า ชื่อไม่ได้สำคัญเท่ากับความดีงามที่เรากระทำอยู่ในทุก ๆ วัน การตั้งชื่อเป็นเพียงสิ่งที่เอาไว้เรียกขานเท่านั้น แต่การประพฤติตนต่างหากที่เป็นสิ่งบ่งบอกคุณค่าในตัวเรา

๒. นิทานเรื่องนี้มีคุณค่าด้านวรรณศิลป์อะไรบ้าง จงยกตัวอย่าง

การใช้ภาษาในนิทานคติธรรมเรื่องนี้ เป็นภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย มีการใช้คำที่สื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมา

๓. คุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรมของนิทานเรื่องนี้คืออะไร

ด้านสังคมสะท้อนเรื่อง คติธรรมทางพระพุทธศาสนา ที่ต้องการสอนให้ผู้คนในสังคมให้ความสำคัญกับการกระทำมากกว่าชื่อที่เรียกขาน แม้จะมีชื่อที่สละสลวย แต่ถ้าประพฤติตนผิดศีลธรรม ก็ไม่อาจเป็นคนดีได้

๔. นักเรียนจะนำคุณค่าจากนิทานเรื่องนี้ไปปรับใช้ในชีวิตจริงอย่างไร

นำคุณค่าและข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง และให้ตั้งมั่นในสิ่งที่กระทำอยู่ โดยไม่ต้องสนใจสิ่งภายนอก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรียงความ (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๔	การเขียนเรียงความ
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนที่มุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด และทัศนคติด้วยภาษา ถ้อยคำที่สละสลวย ควรคำนึงถึงองค์ประกอบในการเขียนเรียงความ และมีมารยาทที่ดีในการเขียน

๓. สาระการเรียนรู้

๑. ส่วนประกอบของเรียงความ
๒. หลักการเขียนเรียงความ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนเรียงความได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 ๑. วางแผนการเขียนเรียงความได้
 ๒. เขียนเรียงความได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - บอกประโยชน์ของการเขียนเรียงความได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนเรียงความถ่ายทอดความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์เรื่องที่จะนำมาเขียนได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑)
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำเสนอเรียงความให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๔.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียงความ (๑)					
หน่วยที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑	รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนเรียงความ ถ่ายทอดความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์เรื่องที่จะนำมาเขียนได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำเสนอเรียงความให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๔.๓) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการเขียนเรียงความได้ 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำเรียงความที่ชนะการประกวดมาให้ นักเรียนอ่าน แล้วใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนเคยเขียนเรียงความหรือไม่อย่างไร - ครู : เรียงความที่นักเรียนเขียนขึ้นมีความยาวประมาณเท่าไร - ครู : เรียงความที่นักเรียนเขียนขึ้นให้ข้อคิดอะไร - ครู : นักเรียนคิดว่าองค์ประกอบใดของเรียงความที่ดึงดูดความสนใจได้มากที่สุด - ครู : นักเรียนคิดว่าส่วนใดของเรียงความที่เขียนยากที่สุด - ครู : นักเรียนต้องการพัฒนาการเขียนเรียงความของตนเองให้ดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด <p>๒. ครูกล่าวนำเข้าสู่เรื่องการเขียนเรียงความพร้อมชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านเรียงความ แล้วตอบคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เคย/ไม่เคย (ตอบตามความเป็นจริง) - นักเรียน : ๑ หน้ากระดาษ - นักเรียน : ความกตัญญู - นักเรียน : ส่วนนำ - นักเรียน : ส่วนนำ - นักเรียน : ต้องการเพราะอยากให้เรียงความที่เขียนนั้นน่าสนใจ <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจง เพื่อจะได้ทราบเรื่องที่จะเรียนกันในชั่วโมงนี้</p>	<p>๑. ตัวอย่างเรียงความ</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง เรียงความ (๑)</p>	<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการเขียนเรียงความ เครื่องมือวัด ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการเขียนเรียงความ 	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียงความ (๑) หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ชูงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ ๑. วางแผนการเขียนเรียงความได้ ๒. เขียนเรียงความได้ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - บอกประโยชน์ของการเขียนเรียงความได้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนตั้งข้อสังเกตว่า เรียงความที่ได้รางวัลชนะเลิศนั้น ส่วนใดเป็น คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป ๒. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรียงความ โดยสามารถสรุปองค์ความรู้ เรื่อง การเขียนเรียงความได้ ๓. ครูให้นักเรียนร่วมกันตรวจสอบว่า จากเรียงความที่เพื่อนอ่านให้ฟังนั้น ส่วนใดเป็น คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป จากนั้นครูอธิบายส่วนประกอบของเรียงความให้นักเรียนฟัง เพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ ๔. ครูตั้งประเด็นคำถามเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียน ดังนี้ - ครู : การเขียนเรียงความที่ดีมีหลักในการเขียนอย่างไร ๕. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การเขียนเรียงความเป็นแผนผังความคิดลงในสมุด	๑. นักเรียนร่วมกันพิจารณา เรียงความที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ ๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรียงความ ๓. นักเรียนร่วมกันพิจารณาส่วนประกอบของเรียงความ และฟังครูอธิบายสรุปเรื่อง ส่วนประกอบของเรียงความ ๔. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามกับครู ดังนี้ - นักเรียน : เขียนเรียงความให้น่าสนใจ / เขียนเนื้อหาได้ชัดเจน/สรุปเรื่องได้ประทับใจผู้อ่าน ๕. นักเรียนสรุปความรู้เรื่องเรียงความ ลงในสมุด	๑. ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรียงความ ๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง เรียงความ (๑) ๓. คำถาม		

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรียงความ (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ถูงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๖. ครูอธิบายเพิ่มเติมเรื่อง การเขียนเรียงความ</p> <p>๑) เริ่มต้นจากการกำหนดเรื่อง</p> <p>๒) การวางแผนการเขียนโดยการเขียนแผนภาพความคิด (ส่วนประกอบ ๓ ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และ สรุป)</p> <p>๓) การจัดลำดับเหตุการณ์</p> <p>๔) การเขียนยกเว้นเรียงความ</p> <p>๕) การอ่านตรวจสอบ</p> <p>๖) การปรับปรุงผลงาน</p> <p>๗) การนำเสนอผลงาน และประเมินผลงาน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนนำคำตอบไปเขียนเรียงความในใบงานที่ ๗ เรื่อง เขียนเรียงความสร้างสรรค์ โดยมีแนวทางการเขียนดังนี้</p> <p>คำตอบข้อ ๑ เป็นแนวทางการเขียน “คำนำ”</p>	<p>๖. นักเรียนฟังครูอธิบายความรู้เพิ่มเติม</p> <p>๖. นักเรียนทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ</p> <p>๒. นักเรียนใบงานที่ ๗ เรื่อง เขียนเรียงความสร้างสรรค์</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียงความ (๑)
 หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ถูงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คำตอบข้อ ๒ - ๕ เป็นแนวการเขียน “เนื้อเรื่อง” คำตอบข้อ ๖ เป็นแนวการเขียน “สรุป” ๓. ครูให้คำแนะนำ นักเรียนที่ไม่เข้าใจ เพื่อสามารถเขียนเรียงความได้อย่างถูกต้อง</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนสรุปความรู้เรื่อง การเขียนเรียงความ ที่ได้เรียนในวันนี้ โดยนักเรียนตอบคำถาม ดังนี้ - ครู : การวางแผนก่อนการเขียนเรียงความมีประโยชน์อย่างไร - ครู : การปฏิบัติตามหลักการเขียนเรียงความมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนพร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในช่วงต่อไปคือ เรื่อง เรียงความ (๒) โดยมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาเรื่อง “ปัญหาสิ่งแวดล้อม” เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนช่วงต่อไป</p>	<p>๓. นักเรียนฟังคำแนะนำจากครู และเขียนเรียงความให้ถูกต้องตามหลักของการเขียนเรียงความ</p> <p>๑. นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้</p> <p>- นักเรียน : ช่วยให้เขียนเรียงความได้ง่ายขึ้น - นักเรียน : จะช่วยให้สามารถเขียนเรียงความได้ดี มีความน่าสนใจมากขึ้น</p> <p>๒. นักเรียนกลับไปศึกษาเรื่อง “ปัญหาสิ่งแวดล้อม” เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนช่วงต่อไป</p>	- คำถาม	<p>๑. ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ</p> <p>๒. ใบงานที่ ๗ เรื่อง เขียนเรียงความสร้างสรรค์</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ตัวอย่างเรียงความ
- ๒) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรียงความ
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง เรียงความ (๑)
- ๔) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ
- ๕) ใบงานที่ ๗ เรื่อง เขียนเรียงความสร้างสรรค์

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. ใบงานที่ ๖ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ
๒. ใบงานที่ ๗ เรื่อง เขียนเรียงความสร้างสรรค์

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนเรียงความได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. วางแผนการเขียนเรียงความได้ ๒. เขียนเรียงความได้	- ประเมินการเขียน เรียงความ	- แบบประเมินการเขียน เรียงความ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกประโยชน์ของการเขียนเรียงความได้	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถ เขียนเรียงความถ่ายทอดความคิดของตนเอง ให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถ วิเคราะห์เรื่องที่จะนำมาเขียนได้อย่าง สมเหตุสมผล (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถ นำเสนอเรียงความให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๔.๓)	- ประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ สื่อสาร การคิด และ การใช้ทักษะชีวิตอย่าง เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการสื่อสาร การคิด และการใช้ทักษะ ชีวิตอย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรียงความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวางโครง เรื่อง	วางโครงเรื่องได้เข้าใจ ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด เรียบเรียงตามลำดับ นำเสนอ ก่อนหลังได้ถูกต้องสอดคล้อง กับเรื่อง โครงเรื่องกระชับขยายความได้ ชัดเจน	วางโครงเรื่องได้น่าสนใจ ตามลำดับการนำเสนอ ก่อนหลังถูกต้องสอดคล้อง กับเรื่องที่น่าสนใจ โครงเรื่องค่อนข้างน่าสนใจ ขยายความได้แต่ไม่ชัดเจน มาก	วางโครงเรื่องใช้ได้ การ นำเสนอแต่ละประเด็น ยังไม่เรียงตามลำดับ ก่อนหลัง มีหลายประเด็นที่ยังไม่ สอดคล้องกับเรื่องที่ นำเสนอ	โครงเรื่องสับสน วกวน ไม่น่าสนใจ ไม่เรียงตามลำดับ การนำเสนอก่อนหลัง ขาดเอกภาพ ในการนำเสนอ
๒. การเขียนคำนำ	ใช้ภาษาในการเขียน คำนำได้โดดเด่น จูงใจผู้อ่านให้สนใจติดตามอ่าน เนื้อเรื่อง เขียนคำนำ นำเข้าสู่ เรื่องได้ถูกต้องตรงประเด็น	ใช้ภาษาค่อนข้างดีเขียนคำ นำได้ดี นำเข้าสู่เรื่องได้ถูกต้องตรง ประเด็น	เขียนคำนำ นำเข้าสู่เรื่องตามหัวข้อ เรียงความได้พอใช้ การ ใช้ภาษา ไม่โดดเด่น ไม่น่าสนใจ	เขียนคำนำไม่ตรง ประเด็น วกวนไปมา ไม่เข้าสู่เป้าหมาย หรือ ประเด็นเรื่อง
๓. สารในเนื้อเรื่อง	เนื้อเรื่องมีสาระ ครบถ้วนทั้งความรู้และความ งามในภาษา มีคุณค่า ข้อคิด แทรกในงานเขียนได้ดีและ ถูกต้องชัดเจน	เนื้อเรื่องมีสาระความรู้ แต่ ขาดความงามในภาษา มี คุณค่า ข้อคิดแทรกในงาน เขียนเป็นส่วนใหญ่	เนื้อเรื่องมีสาระน้อยทั้ง ความรู้และความงามใน ภาษา ไม่ค่อย สอดแทรกคุณค่าและ ข้อคิดในงานเขียน	เนื้อเรื่องขาดสาระ ทั้งความรู้และความงาม ในภาษา ไม่มีการ สอดแทรกคุณค่า ข้อคิด ในงานเขียน
๔. การใช้โวหาร คำ คม	มีการใช้โวหาร คำคม ได้ ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับ งาน	โวหาร คำคมได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	การใช้โวหาร คำคมได้ เพียงบางส่วน	ไม่มีการใช้โวหาร คำคม ใด ๆ เลย
๕. การสรุป	เขียนสรุปได้ตรง ประเด็น มีลักษณะทิ้งท้าย ให้คิด ให้ดำเนินการต่อ และให้คุณค่าแก่ผู้อ่านอย่าง มาก	เขียนสรุปได้ตรงประเด็น มี ลักษณะทิ้งท้ายให้คิด ให้ดำเนินการต่อ และให้คุณค่าแก่ผู้อ่าน ค่อนข้างดี	เขียนสรุปได้ค่อนข้าง ตรงประเด็น และให้ คุณค่าแก่ผู้อ่านเล็กน้อย	เขียนสรุปไม่ตรงประเด็น ไม่มีการ ทิ้งท้ายให้คิด งานเขียนไม่มีคุณค่า

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

ความสำเร็จ

.....

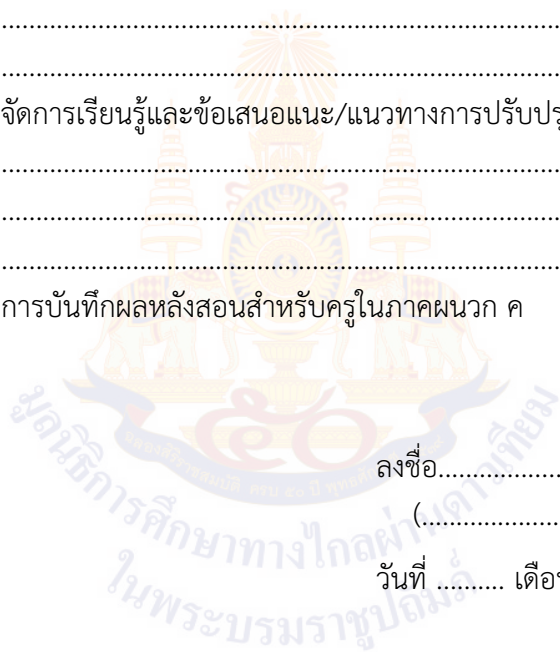
ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
 (.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
 (.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง การเขียนเรียงความ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เรียงความ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การเขียนเรียงความ

เรียงความเป็นเรื่องราวที่แต่งและเรียบเรียงขึ้นตามความนึกคิด ความรู้สึก ความรู้และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้แต่งที่ถ่ายทอดสู่ผู้อ่าน โดยมีการคิดโครงเรื่องให้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง แล้วนำถ้อยคำมาประกอบเป็นประโยค และเรียบเรียงเป็นเนื้อความให้ต่อเนื่องกันตามโครงเรื่องที่คิดไว้ กล่าวได้ว่า การเขียนเรียงความมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาไทย เพราะผู้เขียนเรียงความนอกจากจะต้องค้นคว้าความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะเขียนแล้ว ผู้เขียนต้องแสดงความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึกของตนเองลงในข้อเขียนนั้น ๆ รวมถึงการใช้ภาษาให้ถูกต้อง สละสลวย ได้สาระชัดเจน

องค์ประกอบของเรียงความ

เรียงความ ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ๓ ส่วน คือ **คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป**

๑. ส่วนที่เป็น**คำนำ** เป็นการเปิดเรื่อง อาจเป็นการอธิบายความหมายชื่อเรื่อง หรือขอบเขตของเรื่อง

๒. ส่วนที่เป็น**เนื้อเรื่อง** ส่วนเนื้อเรื่องอาจประกอบด้วยหลายย่อหน้า แต่ละย่อหน้าจะขยายความของเรื่อง ตามแนวคิดที่ตั้งไว้ อาจมีทั้งความรู้ การแสดงความคิดเห็น สำนวนโวหาร ที่มีความต่อเนื่องสอดคล้องกัน

๓. ส่วนที่เป็น**การสรุปเรื่อง** เป็นการปิดเรื่อง หรือ สรุปเนื้อหาสำคัญของเรื่อง ควรมีเพียง ๑ ย่อหน้า ซึ่งอาจเป็นคติสอนใจ ข้อคิด หรือความประทับใจให้แก่ผู้อ่าน

ส่วน คำนำ (คำนำ ความนำ เปิดเรื่อง)
ส่วน เนื้อเรื่อง ย่อหน้าที่ ๑ ย่อหน้าที่ ๒ ย่อหน้าที่ ๓ ฯลฯ
ส่วน สรุป (สรุป, ความสรุป, ปิดเรื่อง)

ขั้นตอนในการเขียนเรียงความ

๑. การกำหนดหัวเรื่อง มี ๒ ลักษณะ การกำหนดหัวเรื่องไว้เรียบร้อยแล้ว และเลือกเขียนตามความสนใจ/พอใจ/มีความรู้เรื่องนั้นมากที่สุด
 ๒. การกำหนดขอบเขตของหัวข้อเรื่อง ไม่ควรกว้างมากเกินไปจนเขียนไม่จบ ควรมีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจง ตัวอย่างหัวข้อเรื่องที่กว้าง “สมุนไพรมงคล” ถ้านำมาทำให้เฉพาะเจาะจงเป็น “สมุนไพรรักษาโรค”
 ๓. การรวบรวมข้อมูลใช้วางโครงเรื่อง ต้องเป็นข้อมูลที่มีหลักฐานอ้างอิง มีเหตุผลน่าเชื่อถือ โดยพิจารณาว่าหัวข้อใดควรมาก่อน หรือมาหลัง แล้วจัดเรียงลำดับ
 ๔. การจัดกลุ่มความคิดในการวางโครงเรื่อง อาจจัดเป็นพวก หมวดยุติเดียวกัน เป็นหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย โดยจัดให้ต่อเนื่องสอดคล้องกัน
 ๕. วางโครงเรื่องด้วยวิธีต่าง ๆ ได้แก่
 - ๕.๑ วางโครงเรื่องด้วยการใช้หัวข้อหลัก หัวข้อรอง และหัวข้อย่อย เช่น

ตัวอย่าง โครงเรื่อง นกแก้วสัตว์ปีกสวยงาม

ส่วนคำนำ : เปิดเรื่องด้วยความหมายของสัตว์ปีก

ส่วนเนื้อเรื่อง : ๑. รูปร่างลักษณะนกแก้ว

๒. ที่อยู่อาศัย

๓. อาหารของนก

๔. การสืบพันธุ์

๕. ประโยชน์และโทษของนกแก้ว

ส่วนสรุป : การอนุรักษ์สัตว์ปีก และการดูแลเลี้ยงสัตว์ปีก
 - ๕.๒ วางโครงเรื่องด้วยการใช้แผนภาพโครงเรื่อง
- ตัวอย่าง โครงเรื่อง นกแก้วสัตว์ปีกสวยงาม

๖. ขั้นตอนการเขียน

๖.๑ การเขียนส่วนคำนำ /เปิดเรื่อง ต้องทำให้ผู้อ่านสนใจ เป็นการแนะนำหรือบอกความมุ่งหมายหรือแนวของเรื่อง ไม่เขียนนอกเรื่องไกลเกินไปหรืออ้อมค้อม และมีแนวนำเข้าสู่เรื่อง ไม่ยาวเกินไป อาจเปิดเรื่องโดย บทประพันธ์ สุภาษิต ขำว การตั้งคำถาม

๖.๒ การเขียนส่วนเนื้อเรื่อง เป็นส่วนที่ยาวที่สุดในการเขียน เป็นส่วนหลักของเรียงความ อาจมีหลายย่อหน้า ปกติเนื้อเรื่องควรประกอบด้วย

- ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มีหลักฐานยืนยัน
- ความคิดเห็นที่ไม่เลื่อนลอย มีเหตุผล ข้อมูลชัดเจนเหมาะสมสอดคล้องกัน
- เหตุการณ์ สถานการณ์ที่น่าสนใจ

ซึ่งเรียงตามลำดับเวลา ตามเหตุผล หรือ ตามความสำคัญ แต่ละย่อหน้า ที่สื่อความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม มีความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละประโยค แต่ละย่อหน้า เขียนตรงประเด็น

๖.๓ การเขียนส่วนสรุป มักใช้ ๒ วิธี คือ

๑) จบด้วยการย่อ คือ นำเอาใจความสำคัญที่เป็นสาระอย่างแท้จริงมากล่าวในตอนท้าย ให้ผู้อ่านประทับใจเป็นการทบทวนอีกครั้ง

๒) จบด้วยการสรุปให้ตรงความมุ่งหมายสำคัญของเรื่องใช้วิธีสรุปความเป็นประโยค บอกเล่า หรือประโยคคำถาม เป็นภาษิต หรือเป็นคำประพันธ์ที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องก็ได้ ภาคจบนี้ควรแยกเป็นย่อหน้าหนึ่ง และต้องสรุปความหมายสำคัญเอาไว้ในหน้านั้น

ข้อพึงระวังในการเขียนเรียงความ มีดังนี้

ตัวอย่างเรียงความเรื่องเพื่อนของฉัน

๑. เขียนหนังสือให้อ่านง่าย รักษาความสะอาด และเขียนตัวสะกดให้ถูกต้อง
๒. ทุกครั้งที่จะเริ่มเขียนย่อหน้าใหม่ โดยจะต้องเขียนให้เชื่อมโยงสอดคล้องกัน
๓. ไม่ใช่สำนวนพูด หรือเขียนแบบบทสนทนา เช่น ครับ จ๊ะ ค่ะ คุณอ่านหนังสือเล่มนี้ไหม
๔. ไม่ควรเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยโดยไม่จำเป็น ไม่ใช่สำนวนต่างประเทศ เช่น ฉันจับรถไฟไปเชียงใหม่ “จับ” มาจากภาษาอังกฤษควรเปลี่ยนเป็น “โดยสาร”
๕. ไม่เขียนข้อความลอย ๆ ต้องมีตัวอย่างอ้างอิงให้เป็นหลักฐาน
๖. ควรจดจำบทร้อยกรอง เช่น กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ต่าง ๆ ที่ไพเราะ หรือมีคติสอนใจ เพื่อใส่ประกอบในการเขียนเรียงความ
๗. ควรเขียนเรียงความให้ขนาดความยาวมากพอสมควร
๘. การเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนในเรียงความ ต้องเป็นความคิดเห็นที่เป็นกลาง ไม่เอียงซ้ายหรือเอียงขวา ความคิดเห็นควรสร้างสรรค์

เรื่อง โป่งเพื่อนรัก

โป่งเป็นเพื่อนรักเพียงคนเดียวของฉัน บ้านโป่งอยู่ใกล้ ๆ กับสถานีอนามัย ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่บ้าน โป่งเป็นคนพูดจาโผงผาง แต่จริงใจ โป่งตัวสูงใหญ่

โป่งชอบช่วยเหลือฉันอยู่เสมอ เพราะร่างกายของฉันไม่แข็งแรงนัก ฉันเคยประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เมื่อหลายปีก่อน ทำให้ขาหัก การเดินไม่ปกติ บางครั้งถ้าเดินไปไหนมาไหนนาน ๆ จะปวดขาอย่างมาก โป่งจะคอยช่วยเหลือเป็นไม้เท้าให้ฉันทุกครั้ง โป่งเองก็มีเพื่อนไม่มากนัก เพราะครอบครัวของโป่งยากจน หลาย ๆ คน ไม่อยากคบเป็นเพื่อนด้วย

สำหรับฉัน โป่งเป็นเพื่อนที่แสนดี มีน้ำใจ ทำให้ฉันรู้สึกได้ว่า เพื่อนที่ดีไม่จำเป็นต้องร่ำรวย ความจริงใจสำคัญกว่า

(กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๕๑. คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ : เรียงความ ย่อความ และสรุปความ ช่วงชั้นที่ ๒ – ช่วงชั้นที่ ๔. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียงความ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากประเด็นต่อไปนี้ เพื่อเตรียมพร้อมนำไปสู่การเขียนเรียงความ

๑. เพื่อนสนิทของนักเรียนชื่ออะไร

.....

๒. เพื่อนสนิทคนนี้มีลักษณะนิสัยอย่างไร

.....

.....

๓. รูปร่างและลักษณะของเพื่อนสนิทเป็นอย่างไร

.....

.....

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสนิทเป็นอย่างไร

.....

.....

๕. นักเรียนประทับใจสิ่งใดในตัวของเพื่อนสนิท

.....

.....

๖. การเป็นเพื่อนที่ดีควรปฏิบัติตนอย่างไร (พร้อมยกตัวอย่าง ๓ ข้อ)

.....

.....

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง การตอบคำถามเตรียมการเขียนเรียงความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียงความ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามเพื่อนำไปเขียนเรียงความ

๑. เพื่อนสนิทของนักเรียนชื่ออะไร

ชื่อดอม

๒. เพื่อนสนิทคนนี้มีลักษณะนิสัยอย่างไร

อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน มีอารมณ์ขัน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความเป็นผู้นำ

๓. รูปร่างและลักษณะของเพื่อนสนิทเป็นอย่างไร

ผอม สูง ผิวคล้ำ จมูกโด่ง ว่องไว

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนสนิทเป็นอย่างไร

ชอบคุยกัน เล่นฟุตบอลด้วยกัน และช่วยเหลือกัน

๕. นักเรียนประทับใจสิ่งใดในตัวของเพื่อนสนิท

มีความเป็นผู้นำ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ชอบเห็นผู้อื่นมีความสุข

๖. การเป็นเพื่อนที่ดีควรปฏิบัติตนอย่างไร (พร้อมยกตัวอย่าง ๓ ข้อ)

เพื่อนที่ดีต้องมีน้ำใจ รู้จักให้และรู้จักช่วยเหลือกันและกัน
 เคารพสิทธิกันและกัน ให้เกียรติกันและกันรู้จักให้อภัยกัน
 มีความจริงใจต่อกัน คอยตักเตือนกัน

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๗ เรื่อง เขียนเรียงความสร้างสรรค์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียงความ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง เขียนเรียงความเรื่องเกี่ยวกับเพื่อน พร้อมกับตั้งชื่อเรื่องที่น่าสนใจ

เรื่อง เพื่อนรักของผม

ผมเชื่อว่าทุกคนในโลกนี้น่าจะมีเพื่อนและมีความรู้สึกอยากจะตอบแทนเพื่อนเพราะเพื่อนเป็นคนที่คอยเป็นห่วงเราเพื่อนเป็นกำลังใจให้เราเมื่อเราไม่มีความสุขหรือเศร้าดังนั้นเพื่อนจึงมีความสำคัญกับเรามาก

เพื่อนรักของผมคือดอม เราอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันเราเป็นเพื่อนกันตั้งแต่ ป.๑ จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ดอมเป็นคนผอม สูง ผิวคล้ำ จมูกโด่ง และวิ่งเร็วมาก ดอมกับผมชอบเล่นฟุตบอลเวลาเย็นหลังเลิกเรียนเราจะไปเตะฟุตบอลที่สนามในหมู่บ้านด้วยกันทุกวัน ดอมเล่นฟุตบอลเก่งมาก ดอมมีอารมณ์ขันและสามารถพูดตลกได้ เราเรียนห้องเดียวกัน นั่งโต๊ะเดียวกัน เราคุยกันและหัวเราะบ่อยๆในเวลาเรียน จนเราต้องถูกครูทำโทษบ่อยครั้ง ดอมเป็นคนที่คอยช่วยเหลือคนอื่นแม้ว่าจะไม่รู้จักกันก็ตามดอมชอบเห็นคนมีความสุขดอมเป็นคนที่มีความเป็นผู้นำสูงมากไม่ใช่แค่ผมคนเดียวที่คิดเช่นนี้เพื่อนอีกหลายคนก็เห็นด้วย ดอมได้สมัครเป็นหัวหน้าห้องและได้รับเลือกในที่สุด

เพื่อนกินง่ายเพื่อนตายหายากเป็นส่วนหนึ่งที่น่าจะคุ้นหูกับทุกคน การที่เรามีเพื่อนอยู่หลายคนแต่ในนั้นจะมีเพื่อนที่รักเราจริงอยู่เพียงไม่กี่คน การเป็นเพื่อนกับดอมทำให้ผมคิดว่าผมโชคดีมาก ที่การมีเพื่อนแท้ก็เหมือนขนมทรัพย์ที่ไม่ใช่หาได้ง่าย ๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เรียงความ (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๔	การเขียนเรียงความ
ป. ๖/๙	มีมารยาทในการเขียน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนที่มุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด และทัศนคติด้วยภาษา ถ้อยคำที่สละสลวย ควรคำนึงถึงองค์ประกอบในการเขียนเรียงความ และมีมารยาทที่ดีในการเขียน

๓. สาระการเรียนรู้

- การเขียนเรียงความ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนเรียงความได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนเรียงความได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นคุณค่าของการเขียนเรียงความ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนเรียงความถ่ายทอดความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑)
- ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์เรื่องที่จะนำมาเขียนได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑)
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำเสนอเรียงความให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๔.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เรียงความ (๒)					
หน่วยที่ ๖ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้างสรรค์ ฐานงานเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑	รายวิชา ภาษาไทย เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถเขียนเรียงความ ถ้ายทอดความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์เรื่องที่ให้นำมาเขียนได้อย่างสมเหตุสมผล (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถนำเสนอเรียงความให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๔.๓) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการเขียนเรียงความได้ 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนความรู้เรื่อง การเขียนเรียงความ โดยครูนำแถบข้อความมาติดบนกระดานแล้วให้นักเรียนช่วยกันจัดเรียงใหม่ให้ถูกต้องตามขั้นตอนการเขียนเรียงความ</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>เขียนสรุปเนื้อหาสำคัญ ผากข้อคิด</i> - <i>ตั้งจุดประสงค์ให้ชัดเจน</i> - <i>เขียนโครงเรื่องตามลำดับขั้นตอน</i> - <i>เขียนคำนำและเนื้อเรื่องอย่างมีระบบ</i> - <i>วางโครงเรื่องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์</i> <p>- ครู : การเขียนเรียงความมีขั้นตอนอย่างไร</p> <p>๒. ครูกล่าวนำเข้าสู่เรื่องการเขียนเรียงความพร้อมชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันจัดเรียงข้อความให้ถูกต้องตามขั้นตอนของการเขียนเรียงความ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : การเขียนเรียงความมีขั้นตอน ดังนี้ ๑. <i>ตั้งจุดประสงค์ให้ชัดเจน</i> ๒. <i>วางโครงเรื่องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์</i> ๓. <i>เขียนโครงเรื่องตามลำดับขั้นตอน</i> ๔. <i>เขียนคำนำและเนื้อเรื่องอย่างมีระบบ</i> ๕. <i>เขียนสรุปเนื้อหาสำคัญ ผากข้อคิด</i> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจง เพื่อจะได้ทราบเรื่องที่จะเรียนกันในชั่วโมงนี้</p>	<p>๑. แถบข้อความ</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง เรียงความ (๒)</p>		<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการเขียนเรียงความ เครื่องมือวัด ๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน ๒. แบบประเมินการเขียนเรียงความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เรียงความ (๒) หน่วยที่ ๖ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - เขียนเรียงความได้ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นคุณค่าของการเขียนเรียงความ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ ๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้ - ครู : การเขียนเรียงความโดยการเขียนแผนภาพความคิดก่อน มีประโยชน์อย่างไร ๓. ครูกำหนดหัวข้อเรียงความ ๑ เรื่อง แล้วอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเข้าใจว่าการเขียนเรียงความต้องเขียนแผนภาพความคิดก่อน แล้วจึงเขียนเนื้อเรื่องตามลำดับโครงเรื่อง	๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ ๒. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : ทำให้การเขียนเนื้อหาไม่วกวนเป็นไปตามลำดับ ๓. นักเรียนฟังครูอธิบายเพื่อเข้าใจในเรื่องการเขียนแผนภาพความคิดก่อน เขียนเนื้อเรื่อง	๑. ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ ๒. คำถาม		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เรียงความ (๒)
 หน่วยที่ ๖ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน</p> <p>๒. ครูให้คำแนะนำด้านการใช้สำนวน การใช้คำ และข้อปรับปรุงการเขียนเรียงความ เน้นย้ำนักเรียนเรื่องมารยาทในการเขียน นักเรียนที่ไม่เข้าใจ ให้สอบถามครูเพื่อสามารถเขียนเรียงความได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๘ เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน</p> <p>๒. นักเรียนฟังคำแนะนำจากครู และเขียนเรียงความให้ถูกต้องตามหลักของการเขียนเรียงความ</p>		- ใบงานที่ ๘ เรื่อง ปัญหา สิ่งแวดล้อม ในปัจจุบัน	

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) แถบข้อความ
- ๒) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง เรียงความ (๒)
- ๔) ใบงานที่ ๘ เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๘ เรื่อง ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนเรียงความได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนเรียงความได้	- ประเมินการเขียน เรียงความ	- แบบประเมินการเขียน เรียงความ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าของการเขียนเรียงความ	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถ เขียนเรียงความถ่ายทอดความคิดของตนเอง ให้ผู้อื่นเข้าใจ (๑.๑) - ความสามารถในการคิด โดยสามารถ วิเคราะห์ เรื่องที่จะนำมาเขียนได้อย่าง สมเหตุสมผล (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถ นำเสนอเรียงความให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (๔.๓)	- ประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ สื่อสาร การคิด และ การใช้ทักษะชีวิตอย่าง เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการสื่อสาร การคิด และการใช้ทักษะ ชีวิตอย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนเรียงความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวางโครง เรื่อง	วางโครงเรื่องได้เข้าใจ ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด เรียบเรียงตามลำดับ นำเสนอ ก่อนหลังได้ถูกต้องสอดคล้อง กับเรื่อง โครงเรื่องกระชับขยายความได้ ชัดเจน	วางโครงเรื่องได้นำสนใจ ตามลำดับการนำเสนอ ก่อนหลังถูกต้องสอดคล้อง กับเรื่องที่น่าสนใจ โครงเรื่องค่อนข้างน่าสนใจ ขยายความได้แต่ไม่ชัดเจน มาก	วางโครงเรื่องใช้ได้ การ นำเสนอแต่ละประเด็น ยังไม่เรียงตามลำดับ ก่อนหลัง มีหลายประเด็นที่ยังไม่ สอดคล้องกับเรื่องที่ นำเสนอ	โครงเรื่องสับสน วกวน ไม่น่าสนใจ ไม่เรียงตามลำดับ การนำเสนอก่อนหลัง ขาดเอกภาพ ในการนำเสนอ
๒. การเขียนคำนำ	ใช้ภาษาในการเขียน คำนำได้โดดเด่น จูงใจผู้อ่านให้สนใจติดตามอ่าน เนื้อเรื่อง เขียนคำนำ นำเข้าสู่ เรื่องได้ถูกต้องตรงประเด็น	ใช้ภาษาค่อนข้างดีเขียนคำ นำได้ดี นำเข้าสู่เรื่องได้ถูกต้องตรง ประเด็น	เขียนคำนำ นำเข้าสู่เรื่องตามหัวข้อ เรียงความได้พอใช้ การ ใช้ภาษา ไม่โดดเด่น ไม่น่าสนใจ	เขียนคำนำไม่ตรง ประเด็น วกวนไปมา ไม่เข้าสู่เป้าหมาย หรือ ประเด็นเรื่อง
๓. สารในเนื้อเรื่อง	เนื้อเรื่องมีสาระ ครบถ้วนทั้งความรู้และความ งามในภาษา มีคุณค่า ข้อคิด แทรกในงานเขียนได้ดีและ ถูกต้องชัดเจน	เนื้อเรื่องมีสาระความรู้ แต่ ขาดความงามในภาษา มี คุณค่า ข้อคิดแทรกในงาน เขียนเป็นส่วนใหญ่	เนื้อเรื่องมีสาระน้อยทั้ง ความรู้และความงามใน ภาษา ไม่ค่อย สอดแทรกคุณค่าและ ข้อคิดในงานเขียน	เนื้อเรื่องขาดสาระ ทั้งความรู้และความงาม ในภาษา ไม่มีการ สอดแทรกคุณค่า ข้อคิด ในงานเขียน
๔. การใช้โวหาร คำ คม	มีการใช้โวหาร คำคม ได้ ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับ งาน	โวหาร คำคมได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	การใช้โวหาร คำคมได้ เพียงบางส่วน	ไม่มีการใช้โวหาร คำคม ใด ๆ เลย
๕. การสรุป	เขียนสรุปได้ตรง ประเด็น มีลักษณะทิ้งท้าย ให้คิด ให้ดำเนินการต่อ และให้คุณค่าแก่ผู้อ่านอย่าง มาก	เขียนสรุปได้ตรงประเด็น มี ลักษณะทิ้งท้ายให้คิด ให้ดำเนินการต่อ และให้คุณค่าแก่ผู้อ่าน ค่อนข้างดี	เขียนสรุปได้ค่อนข้าง ตรงประเด็น และให้ คุณค่าแก่ผู้อ่านเล็กน้อย	เขียนสรุปไม่ตรงประเด็น ไม่มีการ ทิ้งท้ายให้คิด งานเขียนไม่มีคุณค่า

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

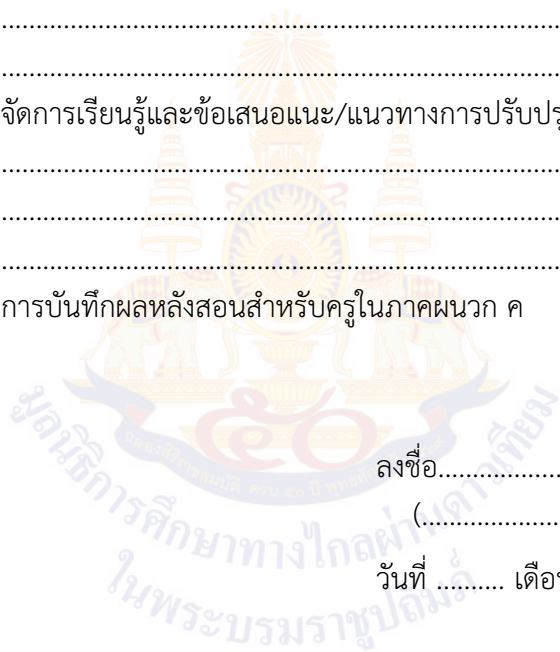
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

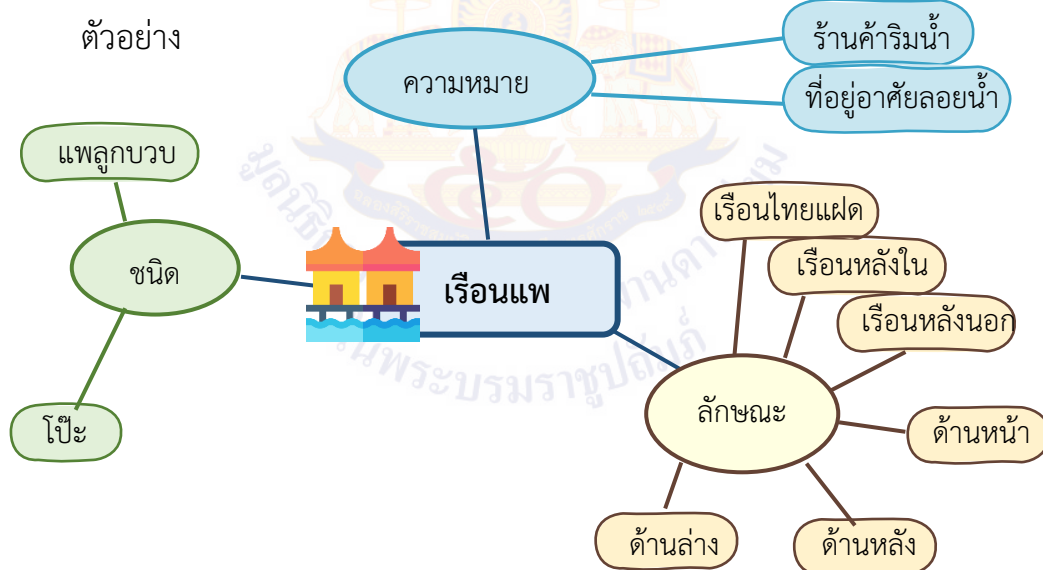
ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เรียงความ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

แผนภาพความคิด (Mind Mapping) เป็นการเรียบเรียงความคิด ความเข้าใจ ที่ได้จากข้อความที่อ่าน ที่ฟัง ที่ดู หรือที่พบ โดยนำสาระสำคัญแต่ละประเด็นมาลงในแผนภูมิ หรือแผนภาพที่สร้างขึ้นเองอย่างง่าย ๆ แผนภาพความคิด นำไปใช้ในการอธิบาย เล่าเรื่อง การเขียนเรื่อง เป็นการฝึกคิดวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูล ช่วยให้พิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องได้ครบถ้วน และจัดระบบ จัดลำดับความต่อเนื่องได้ดี การเขียนแผนภาพความคิด ช่วยจัดลำดับความคิดในการเขียนเรื่องต่าง ๆ และเป็นแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้มาใช้ในการเขียนเรื่องให้ดียิ่งขึ้น

๑. **แผนภาพใยแมงมุม** ใช้บรรยายความคิดหลักที่มีส่วนประกอบย่อย เช่น จังหวัดประกอบด้วย อำเภอ

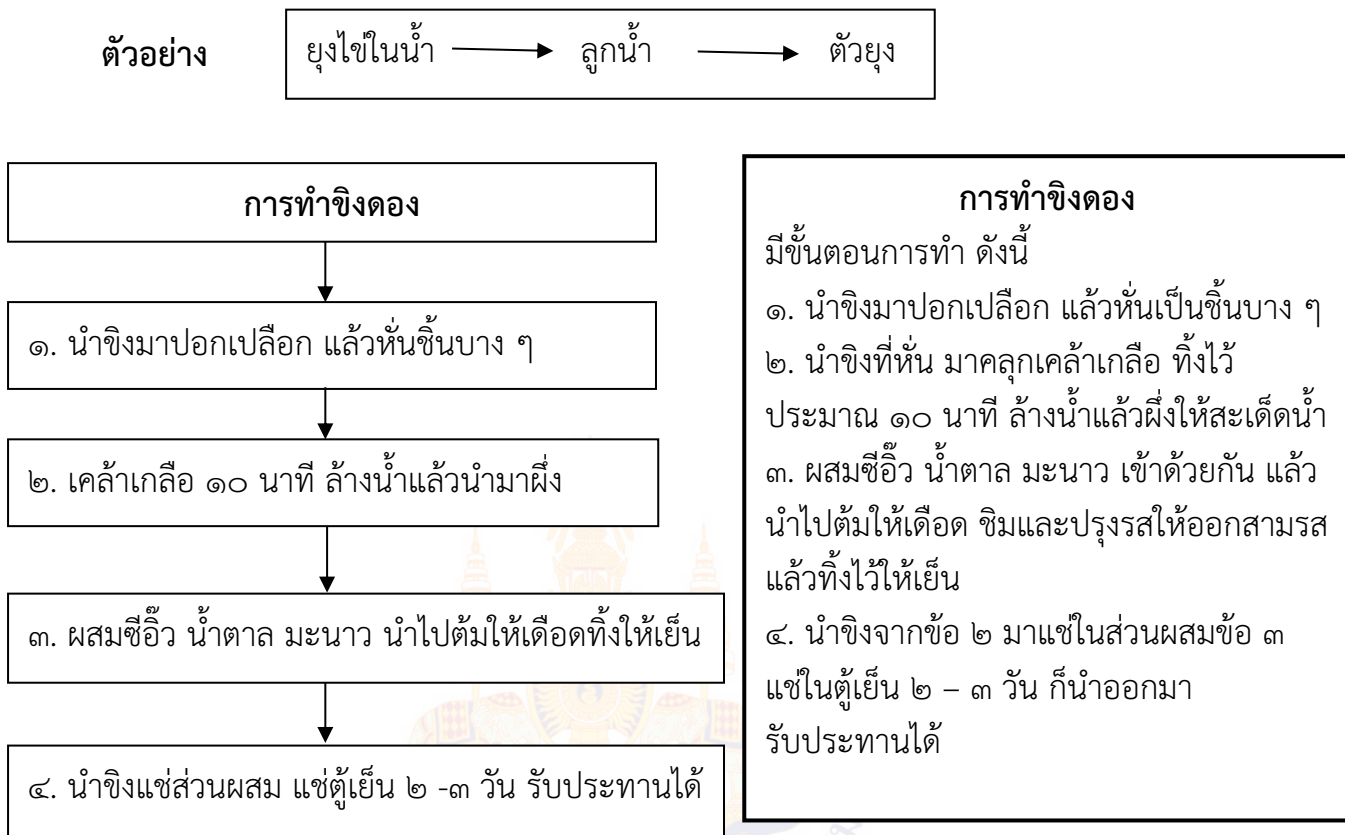
เรือแพ

เรือแพ คือร้านค้าริมน้ำ รวมทั้งเป็นที่อยู่อาศัยลอยน้ำ เคลื่อนที่ไปมาได้

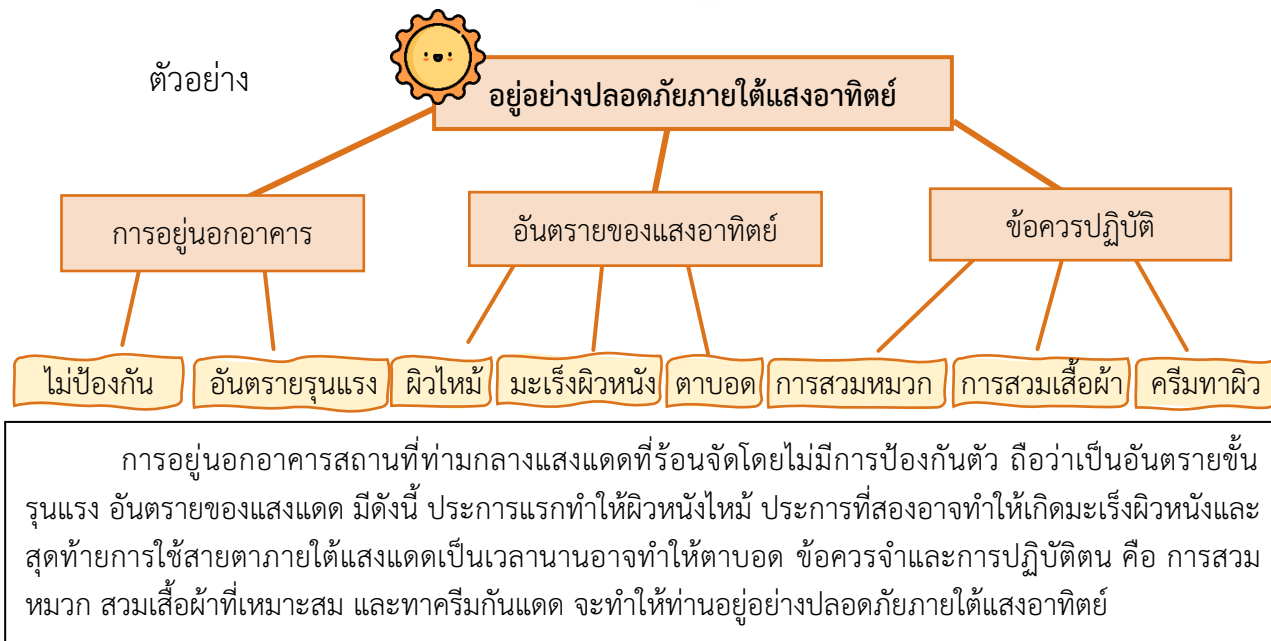
เรือแพมีลักษณะเหมือนเรือไทยแพด หลังในเป็นที่หลับนอน ส่วนหลังนอกเป็นร้านค้า ด้านหน้าเป็นระเบียงติดกับน้ำยาว ๓ ห้อง ด้านหลังเป็นครัว ด้านล่างเป็นเรือรับรอง มี ๒ ชนิด คือ แพลูกบวบ ใช้ไม้ไผ่ผูกเป็นแพ และโป๊ะใช้ไม้จริงต่อเป็นแพมีโครงอยู่ภายใน

เรือแพเป็นภูมิปัญญาของคนไทย ในการสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อการค้าขาย

๒. แผนภาพลำดับเหตุการณ์ ใช้บรรยายขั้นตอนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การเจริญเติบโตของยุง
เหตุการณ์ตามลำดับเวลา ขั้นตอนการทำชิงดอง

๓. แผนภาพแบบต้นไม้ ใช้เขียนแสดงสาเหตุและผลที่เกิด ที่หัวเรื่องมีความเชื่อมโยงหรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องหลัก

หลักการสร้างแผนภาพความคิด

๑. เขียนคำหลัก วางไว้กลางหน้ากระดาษเปล่าที่ไม่มีเส้นบรรทัด
๒. เขียนคำสำคัญสั้น ๆ บนเส้นที่แตกออกมาจากคำหลักในข้อ ๑ ไม่ควรเกิน ๘ เส้น
๓. เขียนคำหรือวลี บนเส้นที่แตกออกไป
๔. เขียนกรอบล้อมคำหรือวลี ตกแต่งแผนภาพความคิดให้มีสีสันสวยงาม น่าสนใจ

การเขียนแผนภาพความคิด เพื่อใช้ในการพัฒนางานเขียน มี ๔ ขั้นตอนดังนี้

๑. วางแผนหรือเตรียมการเขียน ตามจุดประสงค์ของการเขียนว่าจะเขียนเรื่องเพื่ออะไร และลักษณะงานเขียน เช่น การเขียนสารคดี เขียนเรื่องบันเทิงคดี จากนั้นจึงกำหนดชื่อเรื่อง กำหนดผู้อ่านว่าเป็นใคร
๒. เขียนเป็นแผนภาพความคิด โดยเลือกรูปแบบแผนภาพความคิดให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะเขียน เช่น เรื่องบรรยายใช้แผนภาพความคิดใยแมงมุม
๓. เขียนเรื่อง โดยนำหัวข้อหลัก หัวข้อรองจากแผนภาพความคิด มาเขียนและเพิ่มเติมรายละเอียดต่าง ๆ ให้สมบูรณ์
๔. ตรวจสอบการใช้คำ สำนวนภาษาและเนื้อความว่า ถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นปรับปรุงอีกครั้งให้เป็นงานเขียนที่สมบูรณ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑	เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
ตัวชี้วัด ป. ๖/๕	แต่งบทร้อยกรอง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแต่งกลอนสุภาพ เป็นการนำคำมาเรียบเรียงขึ้นให้เป็นบทร้อยกรองที่ไพเราะตามรูปแบบกลอนสุภาพ ควรคำนึงถึงลักษณะและข้อกำหนดของบทร้อยกรอง รู้จักเลือกสรรถ้อยคำที่มีความหมายและเสียงคล้องจองเหมาะสมมาใช้ จึงจะทำให้บทร้อยกรองนั้นไพเราะ สละสลวย คงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

๓. สาระการเรียนรู้

- การแต่งกลอนสุภาพ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- โยงคำสัมผัสในการแต่งกลอนสุภาพได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- อธิบายคุณค่าของการแต่งกลอนสุภาพ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด โดยคิดสร้างสรรค์คำนำมาหลอมรวมเป็นกลอนสุภาพได้อย่างสมบูรณ์ (๒.๒)
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยแต่งกลอนสุภาพได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (๔.๑)
- ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการสรรคำ เพื่อนำมาแต่งกลอนสุภาพได้อย่างเหมาะสม (๓.๕)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)					
หน่วยที่ ๖ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้งสรรค์ ู่่งานเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิด โดยคิดสร้างสรรค์ค่านำมา หลอมรวมเป็นกลอนสุภาพ ได้อย่างสมบูรณ์ (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต โดยแต่งกลอน สุภาพได้เหมาะสมกับ สถานการณ์ (๔.๑) - ความสามารถในการ แก้ปัญหา โดยการสรรคาคำ เพื่อนำมาแต่งกลอนสุภาพ ได้อย่างเหมาะสม (๓.๕) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการแต่งบทหรือ กรองประเภทกลอนสุภาพ ได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน ด้วยกลอนสุภาพ ดังนี้ <i>นักเรียนจำได้เวลาน่าสนุก เรามาปลูกความเป็นไทยในสมอง ช่วยกันคิดประดิษฐ์ทำคำคล้องจอง เข้าทำนองถูกถ้วนสำนวนความ</i></p> <p>๒. ครูนำบัตรคำติดบนกระดานดำเพื่อให้นักเรียน ทำกิจกรรม เรียงร้อยถ้อยอักษร โดยตั้งคำถาม นักเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : จากบัตรคำบนกระดาน นักเรียนจะทำ อย่างไรให้คำเหล่านี้ให้เรียงต่อกันอย่างสละสลวย อ่านแล้วมีความไพเราะ</p> <p>จากนั้น นักเรียนลงมือทำกิจกรรม</p> <p>๓. ครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียนว่า คำคล้องจองที่ สัมผัสกันนี้ มีทั้งสัมผัสสระ และสัมผัสอักษร ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานในการแต่งคำประพันธ์ พร้อมทั้งแจ้ง จุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องที่เรียนในวันนี้</p>	<p>๑. นักเรียนกล่าวทักทายครู และฟังครูทักทายด้วย ทำนองเสนาะ</p> <p>๒. นักเรียนสังเกตบัตรคำ เพื่อทำกิจกรรม เรียง ร้อยถ้อยอักษร และตอบคำถามกับครู ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : นำคำมาต่อกันให้มีสัมผัสคล้องจองกัน และลงมือปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูอธิบาย เพื่อเตรียมตัวในการ เรียนการสอนวันนี้</p>	<p>๑. กลอนสุภาพ</p> <p>๒. กิจกรรม เรียง ร้อยถ้อยอักษร</p> <p>๓. บัตรคำคล้องจอง</p> <p>๔. คำถาม</p> <p>๕. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง แต่งกลอน สุภาพ (๑)</p>	<p>การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)</p> <p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการแต่งกลอนสุภาพ เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการแต่งกลอนสุภาพ</p>	

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ถูงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- โยงคำสัมผัสในการแต่งกลอนสุภาพได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- อธิบายคุณค่าของการแต่งกลอนสุภาพ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๓. รักความเป็นไทย</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูยกตัวอย่างคำกลอนมา ๑ บท</p> <p><i>ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน แมนเกิดในใต้หล้าสุธาธาร ขอพบพานพิศวาสไม่คลาดคลา</i></p> <p>โดยให้นักเรียนอ่านทำนองเสนาะพร้อมกัน และสังเกตการสัมผัสของคำกลอน</p> <p>๒. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง คำสัมผัส</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักคำว่า “สัมผัส” หรือไม่ มีความหมายอย่างไร</p> <p>- ครู : ในบทกลอนมีการสัมผัสอย่างไรบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนลองค้นหาสัมผัสอักษรและสัมผัสสระจากบทกลอนข้างต้น เพื่อทดสอบความรู้เดิม</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านคำกลอนเป็นทำนองเสนาะ และสังเกตการสัมผัสของคำกลอน</p> <p>๒. นักเรียนร่วมสนทนากับครู ตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์ที่เคยศึกษามา (<i>รู้จัก หมายความว่า ต้องกัน, คล้องจองกัน เป็นต้น</i>)</p> <p>- นักเรียน : สัมผัสอักษรและสัมผัสสระ</p> <p>- นักเรียน : สัมผัสอักษร ได้แก่ <i>สิ้นสุด สมัครสมาน สุธาธาร พบพานพิศวาส คลาดคลา</i> สัมผัสสระ ได้แก่ <i>สมุทร-สุด รัก-สมัคร ใน-ใต้ หล้า-สุธา ธาร-พาน พิศวาส-คลาด</i></p>			

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้าางสรรค์ ฐานงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูกำหนดกลอนสุภาพให้นักเรียน ๒ บท แล้วสังเกตคำกลอนแต่ละบทว่ามีทั้งหมดประมาณกี่คำ ส่วนใดที่มีสัมผัสตรงกันบ้าง</p> <p>๔. ครูนักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง แผนผังกลอนสุภาพ และร่วมกันอภิปรายหลักการแต่งกลอนสุภาพ</p> <p>๕. ครูอธิบายเกี่ยวกับเรื่องหลักการแต่งกลอนสุภาพ เพิ่มเติมจากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช้ใจเราชอบ โดยให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำมาเติมในช่องว่าง และโยงคำสัมผัสใน และสัมผัสนอก ให้ถูกต้อง และสละสลวย</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนเขียนแผนผังกลอนสุภาพในสมุดบันทึกของตนเอง</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน โดยครูแนะนำเพิ่มเติม</p>	<p>๓. นักเรียนสังเกตจำนวนคำในบทกลอน และการสัมผัสในบทกลอน</p> <p>๔. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง แผนผังกลอนสุภาพ</p> <p>๕. นักเรียนนักเรียนฟังหลักการแต่งกลอนสุภาพจากครู เพื่อนำไปใช้ในการแต่งกลอนของตนเอง</p> <p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช้ใจเราชอบ</p> <p>๒. นักเรียนเขียนแผนผังกลอนสุภาพในสมุดบันทึกของตนเอง</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>	<p>๑. ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง แผนผังกลอนสุภาพ</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)</p>	<p>- ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช้ใจเราชอบ</p>	

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ถูงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การแต่งกลอนสุภาพที่มีสัมผัสคล้องจองไพเราะ ต้องทำอย่างไร - ครู : ถ้าเนื้อหาในบทกลอนไม่เชื่อมโยงกันจะเกิดผลเสียอย่างไร <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนพร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปคือ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒) โดยมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาเรื่อง “สถานที่ในดวงใจ” เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ตอบตามหลักการที่ได้ศึกษามา - นักเรียน : ตอบตามความรู้สึก โดยยึดหลักการแต่งกลอนสุภาพ <p>๒. นักเรียนกลับไปศึกษาเรื่อง “สถานที่ในดวงใจ” เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) กลอนสุภาพ
- ๒) กิจกรรม เรียงร้อยถ้อยอักษร
- ๓) บัตรคำคล้องจอง
- ๔) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)
- ๕) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง แผนผังกลอนสุภาพ
- ๖) ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช่ใจเราชอบ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช่ใจเราชอบ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - โยงคำสัมผัสในการแต่งกลอนสุภาพได้	- ประเมินการโยงสัมผัสกลอน	- แบบประเมินการโยงสัมผัสกลอน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - อธิบายคุณค่าของการแต่งกลอนสุภาพ	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยคิดสร้างสรรค์คำนำมาหลอมรวมเป็นกลอนสุภาพได้อย่างสมบูรณ์ (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยแต่งกลอนสุภาพได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (๔.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการสรรคำเพื่อนำมาแต่งกลอนสุภาพได้อย่างเหมาะสม (๓.๕)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการการคิด การใช้ทักษะชีวิต รวมถึงการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการ การคิด การใช้ทักษะชีวิต รวมถึงการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การโยงสัมพัสกลอนสุภาพ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
โยงคำสัมพัสใน กลอนสุภาพ	โยงคำสัมพัสในกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องทุกคำ	โยงคำสัมพัสในกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	โยงคำสัมพัสในกลอน สุภาพได้ถูกต้อง บางส่วน	โยงคำสัมพัสในกลอน สุภาพไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

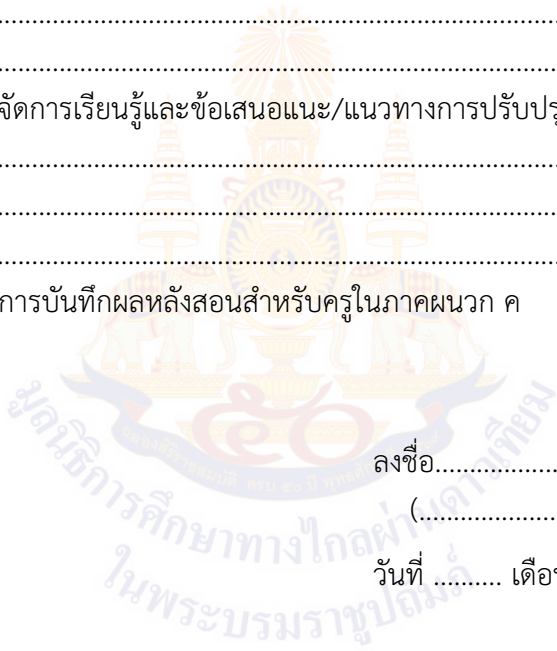
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

บัตรคำ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ครูอาจารย์

ลอยน้ำมา

มีรางวัล

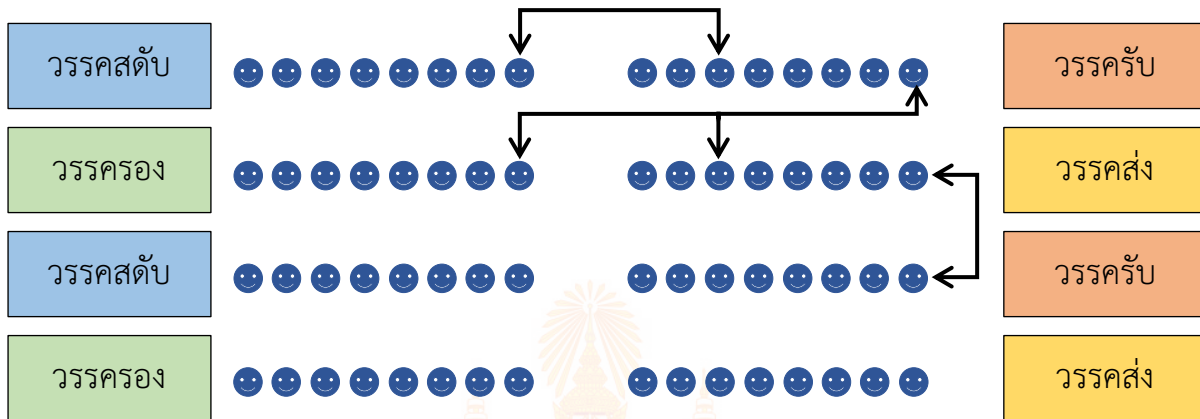
ปลาในน้ำ

จำได้ดี

ตั้งโต๊ะคอย

ชื่นใจจัง

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง แผนผังกลอนสุภาพ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

แผนผังกลอนสุภาพ

มีสัมผัสนอกหรือสัมผัสระหว่างวรรค เป็นสัมผัสบังคับ มีดังนี้
 คำสุดท้ายของวรรคที่หนึ่ง สัมผัสกับคำที่สามหรือที่ห้า ของวรรคที่สอง
 คำสุดท้ายของวรรคที่สอง สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม
 คำที่สามหรือที่ห้าของวรรคที่สี่ สัมผัสระหว่างบท
 คำสุดท้ายของวรรคที่สี่ เป็นคำส่งสัมผัสบังคับให้บทต่อไป

ลักษณะคำประพันธ์

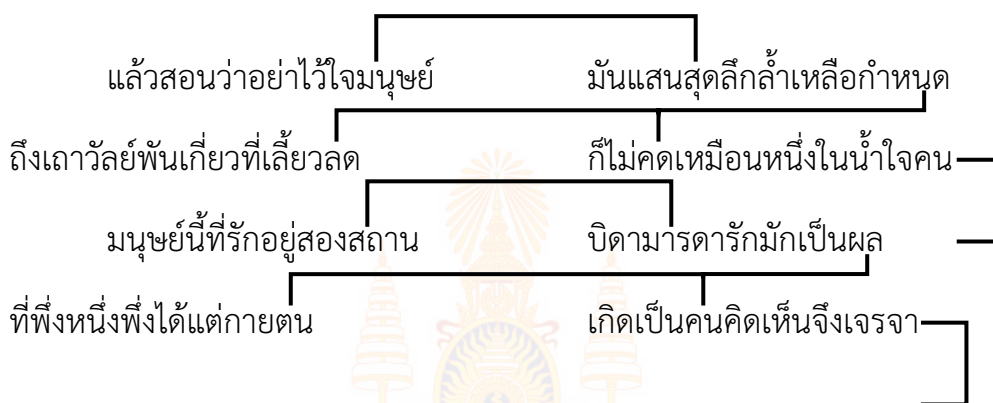
กลอนทุกประเภทจะกำหนดเสียงคำท้ายวรรคเป็นสำคัญ กำหนดได้ ดังนี้

คำท้ายวรรคระดับ	กำหนดให้ใช้ได้ทุกเสียง
คำท้ายวรรครับ	กำหนดห้ามใช้เสียงสามัญกับตรี
คำท้ายวรรครอง	กำหนดให้ใช้เฉพาะเสียงสามัญกับตรี
คำท้ายวรรคส่ง	กำหนดให้ใช้เฉพาะเสียงสามัญกับตรี

สัมพันธ์นอกหรือสัมพันธ์ระหว่างวรรค เป็นสัมพันธ์บังคับ มีดังนี้

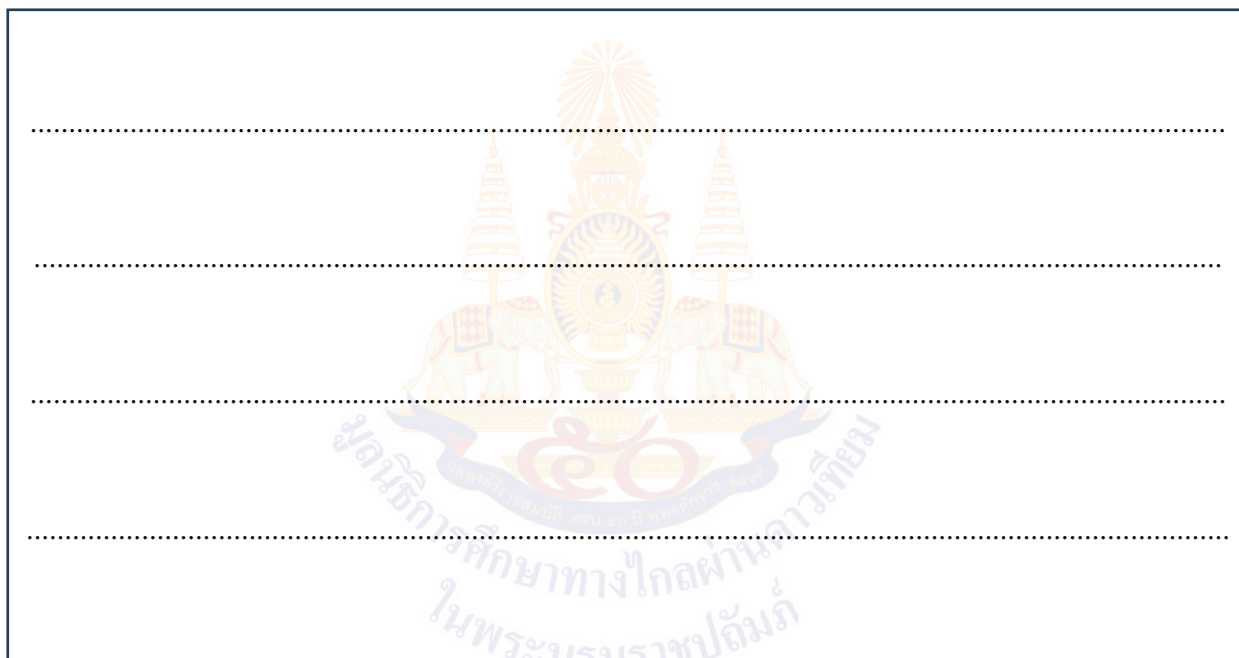
- คำสุดท้ายของวรรคที่หนึ่ง (วรรคดับ) สัมผัสกับคำที่สามหรือที่ห้าของวรรคที่สอง (วรรครับ)
 - คำสุดท้ายของวรรคที่สอง (วรรครับ) สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม (วรรครอง)
 - คำที่สามหรือที่ห้าของวรรคที่สี่ (วรรคส่ง) สัมผัสระหว่างบท คำสุดท้ายของวรรคที่สี่ (วรรคส่ง)
- เป็นคำสั่งสัมพันธ์บังคับให้บทต่อไป

ตัวอย่างกลอนแปด

ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช้ใจเราชอบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

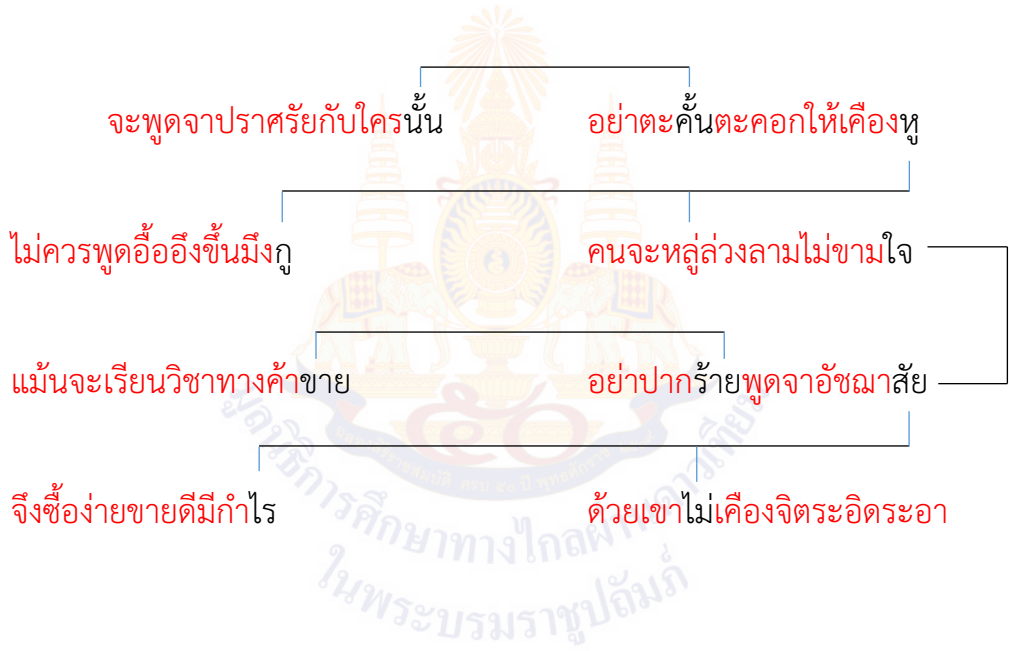
คำชี้แจง ให้นักเรียนคัดเลือกกลอนสุภาพที่ชอบ จำนวน ๒ บท แล้วนำมาเขียนลงในบรรทัดที่
ครูกำหนดให้ แล้วโยงเส้นสัมผัสให้ถูกต้องและเหมาะสม

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช้ใจเราชอบ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนคัดเลือกกลอนสุภาพที่ชอบ จำนวน ๒ บท แล้วนำมาเขียนลงในบรรทัดที่
 ครูกำหนดให้ แล้วโยงเส้นสัมพันธ์ให้ถูกต้องและเหมาะสม

ตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง คิดสร้างสรรค์ ฐานเขียน	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๕ แต่งบทร้อยกรอง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การแต่งกลอนสุภาพ เป็นการนำคำมาเรียบเรียงขึ้นให้เป็นบทร้อยกรองที่ไพเราะตามรูปแบบกลอนสุภาพ ควรคำนึงถึงลักษณะและข้อกำหนดของบทร้อยกรอง รู้จักเลือกสรรถ้อยคำที่มีความหมายและเสียงคล้องจองเหมาะสมมาใช้ จึงจะทำให้บทร้อยกรองนั้นไพเราะ สละสลวย คงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

๓. สาระการเรียนรู้

- การแต่งกลอนสุภาพ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกหลักการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- อธิบายคุณค่าของการแต่งกลอนสุภาพ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด โดยคิดสร้างสรรค์นำมาหลอมรวมเป็นกลอนสุภาพได้อย่างสมบูรณ์ (๒.๒)
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยแต่งกลอนสุภาพได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (๔.๑)
- ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการสรรคำ เพื่อนำมาแต่งกลอนสุภาพได้อย่างเหมาะสม (๓.๕)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒)					
หน่วยที่ ๖ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์ ชูงานเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิด โดยคิดสร้างสรรค์นำมา หลอมรวมเป็นกลอนสุภาพ ได้อย่างสมบูรณ์ (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต โดยแต่งกลอน สุภาพได้เหมาะสมกับ สถานการณ์ (๔.๑) - ความสามารถในการ แก้ปัญหา โดยการสรรคำ เพื่อนำมาแต่งกลอนสุภาพ ได้อย่างเหมาะสม (๓.๕) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการแต่งบทร้อย กรองประเภทกลอนสุภาพ ได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และให้นักเรียน ตัวแทนนำเสนอใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช่ ใจเรา ชอบ</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : คนไทยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด - ครู : นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่าง ความเป็นคน เจ้าบทเจ้ากลอนของคนไทย <p>๓. ครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียนว่า คนไทยชอบใช้ ถ้อยคำที่มีลักษณะเป็นบทกลอนหรือถ้อยคำที่มี ลักษณะเชิงวรรณศิลป์ มีเสียงสัมผัส มีการ เลือกสรรคำไพเราะ หรือชอบยกคำร้อยกรองที่ ไพเราะ มีถ้อยคำที่คล้องจองกัน พร้อมทั้งแจ้ง จุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องที่เรียนในวันนี้</p>	<p>๑. ตัวแทนนักเรียนนำเสนอใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช่ ใจเราชอบ</p> <p>๒. นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์ที่ตนเคยผ่าน มา (จริง/ไม่จริง เพราะ...) - นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์ที่ตนเคยผ่าน มา (การพูดจาปราศรัย, อุปนิสัยชอบแต่งบทร้อย กรอง, การรักในเสียงเพลง, ภาษาไทยเป็นภาษา แห่งดนตรี ฯลฯ) <p>๓. นักเรียนฟังครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อ เตรียมตัวในการเรียนการสอนวันนี้</p>	<p>๑. ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช่ ใจเราชอบ (ของ ทุกคน)</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง แต่งกลอน สุภาพ (๒)</p>		<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน ๒. ประเมินการ แต่งกลอนสุภาพ เครื่องมือวัด <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกต พฤติกรรมของ นักเรียน ๒. แบบประเมิน การแต่งกลอน สุภาพ

หน่วยที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คัดสร้งสรรค์ สูงงานเขียน รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายนักเรียนให้ฝึกแต่งกลอนสุภาพตามแนวบทร้อยแก้วที่เขียนไว้ อย่างน้อย ๒ บท ลงในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง เต็มคำสร้างสรรค์บทกลอน</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนนำเสนอผลงาน โดยมีครูและเพื่อนช่วยกันประเมินผลงาน ข้อดี ข้อควรปรับปรุงแก้ไข</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนคัดเลือกกลอนสุภาพของเพื่อน ๑ คน เพื่อร่วมกันอ่านเป็นทำนองเสนาะ</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนไปแต่งกลอนสุภาพจากสถานที่ในดวงใจให้เสร็จสมบูรณ์ พร้อมตกแต่งให้สวยงาม</p>	<p>๑. นักเรียนฝึกแต่งกลอนสุภาพ ลงในใบงานที่ ๑๐ เรื่อง เต็มคำสร้างสรรค์บทกลอน</p> <p>๒. นักเรียนนำเสนอผลงาน ประเมินผลงาน ข้อดี ข้อควรปรับปรุงแก้ไข</p> <p>๓. นักเรียนคัดเลือกกลอนสุภาพ เพื่ออ่านทำนองเสนาะ</p> <p>๔. นักเรียนกลับไปแต่งกลอนสุภาพให้เสร็จสมบูรณ์ พร้อมตกแต่งให้สวยงาม</p>		๒. ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง เต็มคำสร้างสรรค์บทกลอน	

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบงานที่ ๙ เรื่อง กลอนที่ใช่ ใจเราชอบ (ของทุกคน)
- ๒) เพลง แต่งกลอนวนจำ
- ๓) สถานที่ในดวงใจ (ของทุกคน)
- ๔) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒)
- ๕) ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง เต็มคำสร้างสรรค์บทกลอน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง เต็มคำสร้างสรรค์บทกลอน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพได้	- ประเมินการแต่งกลอนสุภาพ	- แบบประเมินการแต่งกลอนสุภาพ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - อธิบายคุณค่าของการแต่งกลอนสุภาพ	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยคิดสร้างสรรค์คำนำมาหลอมรวมเป็นกลอนสุภาพได้อย่างสมบูรณ์ (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยแต่งกลอนสุภาพได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (๔.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการสรรคำเพื่อนำมาแต่งกลอนสุภาพได้อย่างเหมาะสม (๓.๕)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการการคิด การใช้ทักษะชีวิต รวมถึงการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการ การคิด การใช้ทักษะชีวิต รวมถึงการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การแต่งกลอน สุภาพ	แต่งกลอนสุภาพได้ถูกต้อง ตาม ฉันทลักษณ์ เนื้อความมีเอกภาพ แสดงความคิดใน เชิงสร้างสรรค์ใช้ ถ้อยคำไพเราะ	แต่งกลอนสุภาพได้ถูกต้อง ตาม ฉันทลักษณ์ เนื้อความมีเอกภาพ แสดงความคิดใน เชิงสร้างสรรค์	แต่งกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องตาม ฉันทลักษณ์ เนื้อความมีเอกภาพ สัมพันธ์กับหัวข้อ	แต่งกลอนสุภาพ ได้ถูกต้องตาม ฉันทลักษณ์ สัมพันธ์กับหัวข้อ แต่เนื้อความ สับสน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๘ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕ - ๑๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๒ - ๑๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๐ - ๑๑	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

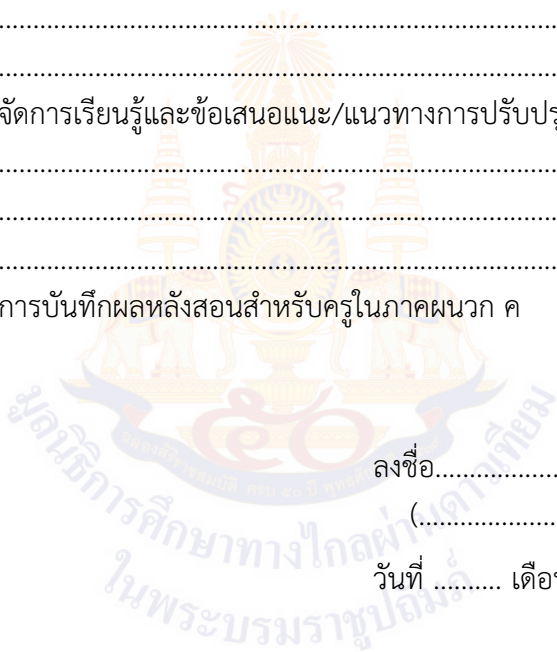
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เพลงแต่งกลอนวอนจำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑ เรื่องแต่งกลอนวอนจำขึ้นใจ
 เสียงทำนองต้องดูให้แน่
 วรรคหนึ่งนั้น เสียงสามัญ อย่าผันแปร
 ไม่เชื่อนแซ หาเสียงคำทิ้งดงาม

วรรคต่อมาหาเสียงดีดี
 สามัญตรีนั้นเป็นข้อห้าม
 วรรคสองนี้จัตวาตุ้งาม
 เอก โท ตาม เลือกสรรคำดีคำเดียว

แล้วต่อมาเป็นวรรคสามสี่
 สามัญ ตรี ลงได้แลเหลือย
 เสียงไพเราะเสนาะจริงเชียว
 คำที่ไม่ข้องเกี่ยว อย่าไปไขว่คว้า

เรื่องแต่งกลอนวอนกันสักที
 กลอนจะดีไม่มีขายหน้า
 ฝึกกันไว้ทุกวันเวลา
 เชื่อเถิดหนาไม่น้อยหน้าใครไหนเลย...ฯ๑

นายวิบูลย์ ศรีโสภณ
 ศึกษานิเทศก์ สพป. ลพบุรี เขต ๑

ใบบงานที่ ๑๐ เรื่อง เต็มคำสร้างสรรค์บทกลอน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำใบบงานทั้ง ๒ ตอน โดยอ่านคำชี้แจงของแต่ละตอน

๑. ฉันอยากเป็นนกน้อยลอยล่องฟ้า บิน.....ลอยลมชมเมฆขาว
 ร้องเพลงเล่นเย็นใจใกล้ดวง..... ที่พราง.....ผืนฟ้ายามราตรี
๒. น้ำจากฟ้าตกลงมาเรียกว่าฝน จากหยาด.....ระเหยไปในเวหา
 เป็นเมฆหมอกสีขาวพรางพราว..... แล้วตก.....เป็นฝนใหม่ให้ดื่มกิน
๓. ท้าวสามนต์ให้ธิดาหาคู่ครอง รจนาคณสุต.....นั้นผิดพี
 เลือกเจ้าเงาะไข่ม้าเป็น..... เพราะตา.....เห็นรูปทองผ่องโสภา
๔. ลักขุษาพานางหนี แต่โฉม.....ถูกลมกล้าพัดพาหาย
 พบอีกที่นางแสสร้งปลอมแปลง..... เป็นผู้.....ชื่อว่าอุณการรณ
๕.โอชา คุณค่ามาก หาไม่ยากอร่อยจับ.....หนอ
 มะม่วงเงาะลิ้นจี่..... รสชุ่มคอ..... ผลโตจริง

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง เติมคำสร้างสรรค์บทกลอน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำใบงานทั้ง ๒ ตอน โดยอ่านคำชี้แจงของแต่ละตอน

๑.	ฉันอยากเป็นนกน้อยลอยล่องฟ้า
ร้องเพลงเล่นเย็นใจใกล้ดวง...ดาว.....	บิน..... ปลาลอยลมชมเมฆขาว
ที่พราง.... พราวผืนฟ้ายามราตรี
๒.	น้ำจากฟ้าตกลงมาเรียกว่าฝน
เป็นเมฆหมอกสีขาวพรางพราว... ตา	จากหยาด.. ชล ..ระเหยไปในเวหา
แล้วตก.... มา ...เป็นฝนใหม่ให้ดื่มกิน
๓.	ท้าวสามนต์ให้ธิดาหาคู่ครอง
เลือกเจ้าเงาะใบ้าเป็น.... สามี	รจนาคณสุด.. ทอง ...นั้นผิดพี
เพราะตา.... ดี ...เห็นรูปทองส่องไสภา
๔.	ลักบุษบาพานางหนี
พบอีกทีนางแสร์ปลอมแปลง.. กาย ...	แต่โฉม.. ศรี ...ถูกลมกล้าพัดพาหาย
เป็นผู้.. ชายชื่อว่าอุณการรณ
๕.	ผลไม้ ...โอชา คุณค่ามาก
มะม่วงเงาะลิ้นจี่ ... มะละกอ	หาไม่ยากอร่อยจับ... ใจ ..หนอ
รสชุ่มคอ ... แตงโม ผลโตจริง

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คิดสร้างสรรค์ สู่งานเขียน

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. อธิบายข้อคิดจากนิทานที่อ่านได้					☐
๒. ใช้โวหารในการเขียนได้ถูกต้อง					☐
๓. เขียนเรื่องจากภาพได้ถูกต้อง					☐
๔. บอกข้อคิดจากวรรณกรรมที่อ่าน					☐
๕. เขียนเรียงความได้ถูกต้อง					☐
๖. แต่งกลอนสุภาพได้ถูกต้อง					☐
๗. บอกประโยชน์ของการแต่งกลอนสุภาพ					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗
สร้างสรรค์ภาษาพาสนุก

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๙ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ป.๖/๒

เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

ป.๖/๕

พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ

ป.๖/๖

มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป.๖/๒

ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ป.๖/๓

อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาไทยในบทเพลงเป็นการสร้างสรรค์ถ้อยคำในรูปแบบของการร้อง เช่น เพลงพื้นบ้าน ซึ่งจะต้องมีความรู้เรื่อง ระดับภาษา และหลักการใช้ระดับภาษาไทยให้ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล รวมถึงใช้ภาษาไทยในการแต่งคำขวัญหัวข้อต่าง ๆ เพื่อรณรงค์เชิญชวนให้ผู้อ่านคล้อยตามและปฏิบัติตามในสิ่งที่เขียน ตลอดจนสามารถพูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผลและได้วาทที่ได้อย่างมีหลักการพูดและ มีเหตุผลประกอบการพูด น่าเชื่อถือ

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกความหมายและลักษณะของเพลงพื้นบ้านได้
- ๒) บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้
- ๓) บอกหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารได้
- ๔) บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้
- ๕) บอกความหมายและหลักการแต่งคำขวัญได้
- ๖) บอกหลักการพูดโน้มน้าวใจได้
- ๗) บอกหลักการโต้ว่าที่โต้ได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) อธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้านได้
- ๒) จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา
- ๓) เขียนบทสนทนาโดยใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
- ๔) จัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง
- ๕) แต่งคำขวัญตามหัวข้อที่กำหนดได้
- ๖) พูดโน้มน้าวใจได้
- ๗) พูดโต้ว่าที่โต้แย้งมีเหตุผล

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) นำคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้ในชีวิตจริง
- ๒) ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
- ๓) ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
- ๔) เห็นความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง
- ๕) เห็นคุณค่าของการแต่งคำขวัญ
- ๖) มีมารยาทในการฟังและการพูด

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) ร้องเพลงพื้นบ้านอย่างภูมิใจ และเห็นคุณค่าของเพลงพื้นบ้าน (๑.๑)
- ๒) ใช้คำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)
- ๓) ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)
- ๔) เขียนคำขวัญโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสารที่ตรงประเด็นและเป็นประโยชน์ (๑.๑)
- ๕) พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)
- ๖) พูดโต้ว่าที่โต้แย้งมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) จัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง และเห็นความสำคัญในการใช้คำราชาศัพท์ (๒.๑)
- ๒) คิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการแต่งคำขวัญ เพื่อรณรงค์ตามจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (๒.๑)
- ๓) คิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการพูดโน้มน้าวใจ (๒.๑)

๔.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ๑) นำข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๔.๓)
- ๒) ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น และอยู่ในสังคมที่เห็นต่างได้ (๔.๔)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ มีวินัย
- ๕.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๓ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
- ๗) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
- ๘) ใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
- ๙) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอธิบาย คุณค่าของเพลง พื้นบ้าน	- อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ - อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ - อธิบายคุณค่า คุณค่าด้านสังคม และวัฒนธรรมได้	ขาดเพียง ๑ องค์ประกอบ	ขาดเพียง ๒ องค์ประกอบ	ขาดทั้งหมด ๓ องค์ประกอบ
๒. ตรงประเด็น	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดได้ถูกต้อง ตรงตามประเด็น	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดได้ถูกต้อง ตรงตามประเด็น เป็นส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดได้ถูกต้อง ตรงตามประเด็น เป็นเพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดไม่ถูกต้อง
๓. เนื้อหาถูกต้อง	เนื้อหาที่อธิบายมี ความถูกต้องตาม เรื่องทั้งหมด	เนื้อหาที่อธิบายมี ความถูกต้องตาม เรื่องเป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาที่อธิบายมี ความถูกต้องตาม เรื่องเพียงบางส่วน	เนื้อหาที่อธิบายไม่ ถูกต้อง
๔. อธิบายคุณค่า ด้านการนำไปใช้ในการ การดำเนินชีวิต	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตไม่ ถูกต้อง
๕. บอกประโยชน์ ของเพลงพื้นบ้าน	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องมากกว่า ๓ ประเด็นขึ้นไป	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องเพียง ๑ ประเด็น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี

คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ระดับภาษา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง	ใช้คำพูดได้ถูกต้อง ตามระดับภาษา ทั้งหมด	ใช้คำพูดได้ถูกต้อง ตามระดับภาษาเป็น ส่วนใหญ่	ใช้คำพูดได้ถูกต้อง ตามระดับภาษาเป็น เพียงบางส่วน	ใช้คำพูดไม่ถูกต้อง ตามระดับภาษา
๒. ใช้ภาษาได้ เหมาะสมกับระดับ บุคคล	- ใช้ภาษาเหมาะสม กับคนอายุน้อยกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสม กับคนอายุมากกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสม กับคนอายุเท่ากัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. ใช้ภาษาได้ เหมาะสมกับ กาลเทศะ	ใช้ภาษาในการ สื่อสารได้เหมาะสม กับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการ สื่อสารได้เหมาะสม กับกาลเทศะเป็น ส่วนใหญ่	ใช้ภาษาในการ สื่อสารได้เหมาะสม กับกาลเทศะเป็น เพียงบางส่วน	ใช้ภาษาในการ สื่อสารไม่เหมาะสม กับกาลเทศะ
๔. การจำแนก ระดับของภาษา	จำแนกคำและ ข้อความตามระดับ ภาษาได้ถูกต้องทั้ง ๑๐ ข้อ	จำแนกคำและ ข้อความตามระดับ ภาษาได้ถูกต้อง ๘-๙ ข้อ	จำแนกคำและ ข้อความตามระดับ ภาษาได้ถูกต้อง ๖-๗ ข้อ	จำแนกคำและ ข้อความตามระดับ ภาษาได้ถูกต้อง เพียง ๑-๕ ข้อ
๕. มีมารยาทใน การสื่อสาร	- ใช้ถ้อยคำสุภาพ - น้ำเสียงสุภาพ นุ่มนวล - มีกิริยาที่เรียบร้อย	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การแต่งบท สนทนา	- มีการตั้งชื่อเรื่อง - มีบทพูดตัวละคร - เนื้อหาตรงประเด็น - รูปแบบถูกต้อง	ขาด ๑ ประเด็น	ขาด ๒ ประเด็น	ขาด ๓ ประเด็น
๒. การใช้ระดับ ภาษาเพื่อการสื่อสาร	- ใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน เข้าใจง่าย - ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามหลักภาษา - ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับบุคคล และกาลเทศะ - ใช้ภาษาสุภาพ	ขาด ๑ ประเด็น	ขาด ๒ ประเด็น	ขาด ๓ ประเด็น
๓. ความน่าสนใจ	แต่งบทสนทนาได้ น่าสนใจ สร้างสรรค์ นำเสนอแนวคิดที่ดี	แต่งบทสนทนาได้ ค่อนข้างน่าสนใจ นำเสนอแนวคิดที่ดี	แต่งบทสนทนาไม่ น่าสนใจมากนัก แต่อ่านแล้วเข้าใจ	แต่งบทสนทนาไม่ น่าสนใจและไม่ สร้างสรรค์
๔. มารยาทใน การเขียน	เขียนด้วยลายมือที่ เป็นระเบียบและ อ่านง่าย	เขียนด้วยลายมือที่ เป็นระเบียบเป็น ส่วนใหญ่	เขียนด้วยลายมือที่ เป็นระเบียบเพียง บางส่วน	เขียนด้วยลายมือที่ ไม่เป็นระเบียบ
๕. การบอกข้อคิด ของบทสนทนา	เขียนระบุข้อคิดที่ได้ จากเนื้อหาของบท สนทนาได้ถูกต้อง และชัดเจน	เขียนระบุข้อคิดที่ได้ จากเนื้อหาของบท สนทนาได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เขียนระบุข้อคิดที่ได้ จากเนื้อหาของบท สนทนาได้ถูกต้อง เป็นเพียงบางส่วน	เขียนระบุข้อคิดไม่ ถูกต้องตามเนื้อหา ของบทสนทนา

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้องใน การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ผิดตั้งแต่ ๑-๒ คำ	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ผิดตั้งแต่ ๓-๔ คำ	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ผิดตั้งแต่ ๕ คำขึ้นไป
๒. ความรวดเร็ว	เสร็จก่อนเวลาที่ กำหนด	เสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑ นาที	เสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๒ นาที	เสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓ นาที ขึ้นไป
๓. ข้อมูลครบถ้วน	ไม่มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่แม้แต่ คำเดียว	มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่เพียง ๑-๒ คำ	มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่ ๓-๔ คำ	มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่ ตั้งแต่ ๕ คำขึ้นไป
๔. การทำงานเป็น ทีม	- มีความสามัคคี - ปรึกษาหารือกัน ภายในกลุ่ม - ทุกคนช่วยกันทำ กิจกรรม - ไม่ทะเลาะกัน - เคารพความ คิดเห็นของสมาชิก	ขาด ๑ ประเด็น	ขาด ๒ ประเด็น	ขาด ๓ ประเด็น
๕. การวางแผนการ ทำงาน	มีการวางแผน การทำงานอย่าง รอบคอบของลงมือ ทำกิจกรรม	มีการวางแผน การทำงานแต่ยังไม่ รอบคอบเท่าที่ควร	มีการวางแผน การทำงานแต่ไม่ รอบคอบ	ไม่มีการวางแผน การทำงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแต่งคำขวัญ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. สอดคล้องกับข้อหัว ที่กำหนด	เขียนคำขวัญได้ตรง และสอดคล้องกับ หัวข้อที่กำหนด	เขียนคำขวัญได้ตรง และสอดคล้องกับ หัวข้อเป็นส่วนใหญ่	เขียนคำขวัญได้ตรง กับหัวข้อเป็นเพียง บางส่วน	เขียนคำขวัญไม่ตรง กับหัวข้อที่กำหนด
๒. การใช้ถ้อยคำ	ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ สั้น กระชับ เข้าใจ สละสลวย อ่านแล้ว มีพลังและเกิดความ งามทางภาษา	ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เข้าใจ สละสลวย แต่อ่านแล้วยังไม่มี พลังมากนัก	ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เข้าใจง่าย แต่อ่าน แล้วยังไม่มีพลังและ มีสัมผัสคล้องจองกัน เพียงบางส่วน	ใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ และใช้ถ้อยคำที่ไม่มี ความหมาย ทำให้ อ่านคำขวัญแล้วไม่ เข้าใจ
๓. การเว้นวรรคตอน	เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง เหมาะสม ให้อ่านง่าย	เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ อ่านง่ายและ เข้าใจความหมาย	เขียนเว้นวรรคตอน ได้ค่อนข้างถูกต้อง เหมาะสม ทำให้อ่าน เข้าใจง่าย	เขียนเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้องและไม่ เหมาะสม ทำให้อ่าน เข้าใจยาก
๔. ความหมายและ ความคิดสร้างสรรค์	ความหมายถูกต้อง ตามหัวข้อ นำเสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์	ความหมายถูกต้อง ตามหัวข้อ นำเสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์ ได้ค่อนข้างดี	ความหมายถูกต้อง ตามหัวข้อ แต่เสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์ ได้ค่อนข้างน้อย	ความหมายไม่ ถูกต้องตามหัวข้อ ขาดการนำเสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์
๕. มารยาทในการเขียน	ไม่เขียนใส่ร้ายป้ายสี ผู้อื่นหรือเสียดสี สังคม อันก่อให้เกิด ความวุ่นวายหรือ ปัญหาตามมา	-	-	เขียนคำขวัญในทาง ที่ไม่ดีและไม่ สร้างสรรค์ ส่งผล ทางลบให้ผู้อื่นและ สังคมเสื่อมเสีย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี

คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดโน้มน้าวใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดโน้มน้าว	- พูดตรงประเด็น - เหตุผลน่าเชื่อถือ - กระตุ้นให้ผู้ฟัง คล้อยตามได้ - ชี้ให้เห็นประโยชน์ ของเรื่องที่พูด	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. การใช้ภาษา	- ใช้ภาษาที่สุภาพ - ภาษาสละสลวย - ใช้ภาษาที่ทำให้ ผู้ฟังคล้อยตามได้ - ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามไวยากรณ์	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. บุคลิกภาพ	- ใช้ท่าท่าเหมาะสม - พูดต่อเนื่องชัดเจน - สบตาผู้ฟังทั่วถึง - น้ำเสียงสุภาพ	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๔. เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้อง - เรียงลำดับเนื้อหา - เนื้อหาสร้างสรรค์ - เนื้อหาต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๕. มารยาทในการพูด	มีมารยาทในการพูด ไม่พูดตะโกนและมี ท่าทางที่สุภาพ	-	-	ขาดมารยาทใน การพูด

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การไต่वाที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การแปลหัวข้อ	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้องตรง ประเด็นทั้งหมด	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้อง เพียงเล็กน้อย	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อไม่ถูกต้อง
๒. การไต่वाที่	ไต่वाที่ตามญัตติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้ง สนับสนุน ฝ่ายตนเองได้ ถูกต้อง เหมาะสม	ไต่वाที่ตามญัตติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้งได้บ้างและ สนับสนุนฝ่าย ตนเองได้ค่อนข้างดี	ไต่वाที่ตามญัตติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้งได้น้อยมาก และสนับสนุนฝ่าย ตนเองได้น้อย	ไต่वाที่ตามญัตติ ที่กำหนดไม่ตรง ประเด็น และขาด เหตุผลในการโต้แย้ง
๓. เนื้อหา	เนื้อหาในการไต่वाที่ ตรงประเด็นถูกต้อง ชัดเจน มีการอ้างอิง ที่มาของข้อมูลและ มีความน่าเชื่อถือ	เนื้อหาตรงประเด็น ถูกต้องส่วนใหญ่ ชัดเจน มีการอ้างอิง ที่มาของข้อมูลเป็น ส่วนใหญ่	เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ แต่มีการ อ้างอิงที่มาของ ข้อมูลเป็นเพียง บางส่วน	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็น และไม่มี การอ้างอิงที่มาของ ข้อมูล
๔. น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูด	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด แต่อาจมีหลุดบ้าง	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด แต่มีหลุดบ่อยครั้ง	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดไม่สุภาพ
๕. เวลาในการพูด	พูดอยู่ในเวลาที่ กำหนด	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๓๐ วินาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๑ นาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๑.๓๐ นาที

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้
ในชีวิตจริง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงพื้นบ้านของไทย เป็นเพลงพื้นบ้านที่มีคุณค่า ข้อคิด ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ร้องสามารถนำข้อคิดที่ได้
ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- ความหมายและลักษณะของเพลงพื้นบ้าน
- คุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกความหมายและลักษณะของเพลงพื้นบ้านได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- อธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- นำคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้ในชีวิตจริง

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการสื่อสาร ร้องเพลงพื้นบ้านอย่างภูมิใจ และเห็นคุณค่าของเพลงพื้นบ้าน (๑.๑)
๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๔.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสงก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร ร้องเพลงพื้นบ้านอย่างภูมิใจ และเห็นคุณค่าของเพลงพื้นบ้าน (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต (๔.๓)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกความหมายและลักษณะของเพลงพื้นบ้านได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- อธิบายคุณค่าของเพลงพื้นบ้านได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจ้งว่า วันนี้จะนำเนื้อเพลงเพลงหนึ่ง มาให้นักเรียนได้อ่านและร้อง โดยเพลงที่นำมามีเนื้อหา ดังนี้</p> <p style="text-align: center;">โอ เฮา โอ เฮาเซ็ง เฮาโอ โอมพุทโธ นะโมเป็นเค้า ลูกสิว่า เรื่องเก่าโบราณ สืบตำนาน อีสาน บ้านเกิด ฮีดคองเลิศ แม่นเมือง ยโสธร เป็นตา ออนซอน ประเพณียิ่งใหญ่ บุญบักใหญ่ บั้งไฟหมื่น บั้งไฟแสน ชาทั่วแดน เมืองไทย เมืองเทศ</p> <p>๒. ครูตั้งคำถามชวนคิดจากเพลงพื้นบ้าน ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าเพลงพื้นบ้านที่ร้องกันเมื่อสักครู่นี้ เป็นเพลงพื้นบ้านของภาคใด เพราะอะไร</p> <p>- ครู : เพลงพื้นบ้านเพลงนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร</p> <p>- ครู : ข้อคิดของเพลงพื้นบ้านนี้คืออะไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอ่านเนื้อเพลงพื้นบ้าน และฝึก ร้องเพลงพื้นบ้านตามครู</p> <p style="text-align: center;">โอ เฮา โอ เฮาเซ็ง เฮาโอ โอมพุทโธ นะโมเป็นเค้า ลูกสิว่า เรื่องเก่าโบราณ สืบตำนาน อีสาน บ้านเกิด ฮีดคองเลิศ แม่นเมือง ยโสธร เป็นตา ออนซอน ประเพณียิ่งใหญ่ บุญบักใหญ่ บั้งไฟหมื่น บั้งไฟแสน ชาทั่วแดน เมืองไทย เมืองเทศ</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เป็นเพลงพื้นบ้านของภาคอีสาน เพราะใช้ภาษาอีสานในการแต่ง</p> <p>- นักเรียน : เนื้อหาเกี่ยวกับบุญบั้งไฟ</p> <p>- นักเรียน : ให้ข้อคิดเกี่ยวกับวิถีชีวิตผู้คนในภาคอีสานที่มีประเพณีบุญบั้งไฟ</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. เพลงพื้นบ้านภาคอีสาน</p> <p>“บุญบั้งไฟ”</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๑	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>- ครู : นักเรียนสนุกสนานกับการร้องเพลงหรือไม่อย่างไร</p> <p>๓. ครูแจ้งนักเรียนว่า วันนี้จะเรียนเรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย โดยฝึกร้องเพลงพื้นบ้านและอธิบายคุณค่าของเพลงพื้นบ้าน</p> <p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามชวนคิดเข้าสู่ประเด็นสำคัญ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่าเพลงพื้นบ้านคืออะไร</p> <p>จากนั้น ครูนำตัวอย่างเพลงพื้นบ้านมาให้ นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ เพื่อหาความหมายของเพลงพื้นบ้านร่วมกัน</p> <p>ตัวอย่าง เพลง พวงมาลัย ชาวบ้าน อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี แม่เพลง : เออระเหยลอมมา ลอยมาก็ลอยไป ลูกคู่ : เออระเหยลอมมา ลอยมาก็ลอยไป แม่เพลง : ได้ยินผู้ชายมาร้องเชิญ ไม่นั่งเนิ่นอยู่ทำไม นางหยิบเข็มขัดเข้ามารัดพุง</p>	<p>- นักเรียน : สนุกสนาน เพราะจังหวะสนุกสนาน ง่ายๆ และชวนให้เต้นออกท่าทาง</p> <p>๓. นักเรียนรับทราบเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนและเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p> <p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสนทนาและแสดงความคิดเห็นในประเด็น “ความหมายของเพลงพื้นบ้าน” จากตัวอย่างเพลงพื้นบ้านที่กำหนดให้</p> <p>ตัวอย่าง เพลง พวงมาลัย ชาวบ้าน อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี แม่เพลง : เออระเหยลอมมา ลอยมาก็ลอยไป ลูกคู่ : เออระเหยลอมมา ลอยมาก็ลอยไป แม่เพลง : ได้ยินผู้ชายมาร้องเชิญ ไม่นั่งเนิ่นอยู่ทำไม นางหยิบเข็มขัดเข้ามารัดพุง</p>	- เพลงพวงมาลัย		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>สองมือแม่ก็นุ่งผ้าลาย นางหยิบหัวน้อยเข้ามาสอยเสย ผมเผ้าแม่เลย กระจาย นางมายกเท้าก้าวกระดาก สวยน้องลงจากกะได พวงเจ้าเอ๋ยมาลัย ไม่ซ้ำไกลเลยเอ๋ย</p> <p>ลูกคู่ : พวงเจ้าเอ๋ยมาลัย ไม่ซ้ำไกลเลยเอ๋ย แม่เพลง : เออระเหยลอมมา ลอมมาก็ลอมไป ลูกคู่ : เออระเหยลอมมา ลอมมาก็ลอมไป</p> <p>จากนั้น ครูใช้วิธีการสอนแบบอุปนัย โดยให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างก่อน แล้วจึงค่อยให้นักเรียนสรุปความหมายทีหลัง</p> <p>๒. หลังจากนั้น ครูชี้ความหมายของเพลงพื้นบ้านบนหน้าจอสไลด์ และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ</p>	<p>สองมือแม่ก็นุ่งผ้าลาย นางหยิบหัวน้อยเข้ามาสอยเสย ผมเผ้าแม่เลย กระจาย นางมายกเท้าก้าวกระดาก สวยน้องลงจากกะได พวงเจ้าเอ๋ยมาลัย ไม่ซ้ำไกลเลยเอ๋ย</p> <p>ลูกคู่ : พวงเจ้าเอ๋ยมาลัย ไม่ซ้ำไกลเลยเอ๋ย แม่เพลง : เออระเหยลอมมา ลอมมาก็ลอมไป ลูกคู่ : เออระเหยลอมมา ลอมมาก็ลอมไป</p> <p>จากนั้น นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของเพลงพื้นบ้าน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูสรุปเกี่ยวกับความหมายของเพลงพื้นบ้าน</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า ลักษณะของเพลงพื้นบ้านเป็นอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า ถ้าแบ่งเพลงพื้นบ้านของไทยตามเขตพื้นที่หรือโซน จะแบ่งได้ทั้งหมดกี่ภาค</p> <p>๔. จากนั้น ครูนำเสนอสรุปเกี่ยวกับประเภทของเพลงพื้นบ้านไทย</p>	<p>๓. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ลักษณะของเพลงพื้นบ้านมีด้วยกันดังนี้ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ แต่งด้วยบทร้อยกรองอย่างง่ายไม่ที่จัดจังหวะคำและสัมผัสแบบง่าย ▪ ใช้ถ้อยคำที่เรียบง่าย ▪ ใช้ภาษาถิ่นของเขตพื้นที่นั้น ๆ ▪ มีเนื้อร้องและทำนองไม่ตายตัว <p>- นักเรียน : เพลงพื้นบ้านของไทย สามารถแบ่งได้ทั้งหมด ๔ ภาค ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ ภาคเหนือ ☐ ภาคกลาง ☐ ภาคอีสาน ☐ ภาคใต้ <p>๔. จากนั้น นักเรียนฟังครูนำเสนอสรุปเกี่ยวกับประเภทของเพลงพื้นบ้านไทย</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สรรสร้างศรัทธาภาษาพสกนุก
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูยกตัวอย่างเพลงพื้นบ้านไทยมาให้ให้นักเรียน ได้รู้จักและฝึกร้องเพลงร่วมกัน โดยครูพาร้องแล้ว นักเรียนเป็นผู้ร้องตาม ทุกคนปรบมือเข้าจังหวะ</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายคุณค่าและ ข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน จากนั้นครูชี้แจงการทำ กิจกรรมให้นักเรียนฟัง เพื่อให้เป็นไปในแนวทาง เดียวกัน</p> <p>๒. ครูเดินดูการทำงาน of นักเรียน และให้ คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนในการทำงาน</p> <p>๓. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงานการ อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านตามที่ กำหนดให้</p> <p>๔. ครูให้เพื่อน ๆ กลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันประเมินการ อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านของกลุ่ม ที่ออกมานำเสนอ</p>	<p>๕. นักเรียนฝึกร้องเพลงร่วมกัน โดยครูพาร้อง แล้วนักเรียนเป็นผู้ร้องตาม ทุกคนปรบมือเข้า จังหวะ</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับการทำกิจกรรมใน ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของ เพลงพื้นบ้าน</p> <p>๒. นักเรียนอ่านเพลงพื้นบ้านในใบงานที่ ๑ และ เขียนอธิบายคุณค่าและข้อคิดจากเพลงพื้นบ้าน</p> <p>๓. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานการ อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านตามที่ กำหนดให้</p> <p>๔. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันประเมินการอธิบาย คุณค่าและข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านของกลุ่มที่ ออกมานำเสนอ</p>	<p>- ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบาย คุณค่าและข้อคิด ของเพลงพื้นบ้าน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สรรสร้างศรัทธาภาษาพสกนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- ครู : ประโยชน์ของเพลงพื้นบ้านมีอะไรบ้าง</p> <p>- ครู : นักเรียนได้คุณค่าอะไรบ้างจากเพลงพื้นบ้าน</p> <p>๒. ครูถามนักเรียนว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนจะเผยแพร่เพลงพื้นบ้านของไทยให้ชาวต่างชาติรู้จักได้อย่างไรบ้าง</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามสรุปบทเรียน ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้ร้องและผู้อ่าน ช่วยทำให้ผ่อนคลายจากความเหน็ดเหนื่อยเมื่อได้ร้องและได้ฟังเพลงพื้นบ้าน และยังทำให้หวนคิดถึงอดีต เช่น ธรรมชาติถิ่นบ้านนา (เพลงเกี่ยวข้าว) ภาษาโบราณ (เพลงฉ่อย เพลงอีแซว) และอื่น ๆ</p> <p>- นักเรียน : สะท้อนวัฒนธรรมประเพณี ทำให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คนในอดีต ตามสังคมชนบท และมีความค่าแก่การอนุรักษ์เป็นมรดกของไทย</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น</p> <p>- นักเรียน : ทำเว็บไซต์เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านหรือทำวิดีโอการร้องเพลงพื้นบ้าน แล้วเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต แต่ต้องมีเนื้อหาที่ถูกต้อง</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย
- ๔) ตัวอย่างเพลงพื้นบ้านภาคอีสาน “เพลง บุญบั้งไฟ”
- ๕) ตัวอย่างเพลงพื้นบ้านภาคกลาง “เพลง พวงมาลัย”

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายและลักษณะของเพลงพื้นบ้านได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - อธิบายคุณค่าของเพลงพื้นบ้านได้	- ประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน	- แบบประเมินการอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - นำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ร้องเพลงพื้นบ้านอย่างภูมิใจ และเห็นคุณค่าของเพลงพื้นบ้าน(๑.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นำข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต(๔.๓)	๑. ประเมินสมรรถนะในการร้องเพลงพื้นบ้าน ๒. ประเมินสมรรถนะในการนำข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้	๑. แบบประเมินสมรรถนะในการร้องเพลงพื้นบ้าน ๒. แบบประเมินสมรรถนะในการนำข้อคิดจากเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การอธิบาย คุณค่าของเพลง พื้นบ้าน	- อธิบายคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ได้ - อธิบายคุณค่าด้าน เนื้อหาสาระได้ - อธิบายคุณค่า คุณค่าด้านสังคม และวัฒนธรรมได้	ขาดเพียง ๑ องค์ประกอบ	ขาดเพียง ๒ องค์ประกอบ	ขาดทั้งหมด ๓ องค์ประกอบ
๒. ตรงประเด็น	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดได้ถูกต้อง ตรงตามประเด็น	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดได้ถูกต้อง ตรงตามประเด็น เป็นส่วนใหญ่	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดได้ถูกต้อง ตรงตามประเด็น เป็นเพียงบางส่วน	อธิบายคุณค่าและ ข้อคิดไม่ถูกต้อง
๓. เนื้อหาถูกต้อง	เนื้อหาที่อธิบายมี ความถูกต้องตาม เรื่องทั้งหมด	เนื้อหาที่อธิบายมี ความถูกต้องตาม เรื่องเป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาที่อธิบายมี ความถูกต้องตาม เรื่องเพียงบางส่วน	เนื้อหาที่อธิบายไม่ ถูกต้อง
๔. อธิบายคุณค่า ด้านการนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องครบถ้วน ชัดเจน ทุกประเด็น	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องแต่ยังไม่ ครบถ้วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้ ถูกต้องเพียง บางส่วน	อธิบายคุณค่าด้าน การนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตไม่ ถูกต้อง
๕. บอกประโยชน์ ของเพลงพื้นบ้าน	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องมากกว่า ๓ ประเด็นขึ้นไป	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องเพียง ๓ ประเด็น	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องเพียง ๒ ประเด็น	บอกประโยชน์ของ เพลงพื้นบ้านได้ ถูกต้องเพียง ๑ ประเด็น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

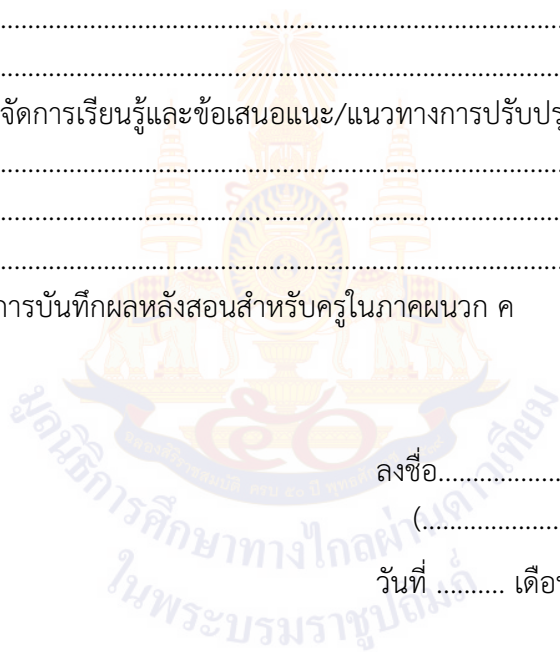
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาษาไทยในบทเพลง

การใช้ภาษาไทยของเราต้องมีศิลปะในการใช้ คือ ต้องรู้จักใช้ถ้อยคำให้เกิดความซึ่งความในที่นี้คือ “ความงามแห่งภาษา” ซึ่งงามทั้งเสียงของคำและความหมายของคำ สามารถเรียกง่าย ๆ ว่า “วรรณศิลป์” เราใช้ภาษาไทยแต่งเพลงจำนวนมาก เช่น เพลงลูกทุ่ง เพลงลูกกรุง เพลงมาร์ช และเพลงพื้นบ้าน ฯลฯ ซึ่งเพลงแต่ละประเภทย่อมมีความงามทางภาษาที่ต่างกัน

ความหมายของเพลงพื้นบ้าน

เพลงพื้นบ้าน คือ เพลงของท้องถิ่นที่ชาวบ้านจดจำสืบทอดกันมาแบบปากเปล่า ใช้ร้องเล่นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกโดยใช้ถ้อยคำที่ง่าย ๆ แต่ใช้โวหารหรือการเปรียบเทียบที่คมคาย เน้นเสียงสัมผัส และจังหวะการร้องเป็นสำคัญ

ประวัติของเพลงพื้นบ้าน

จากหลักฐานสมัยอยุธยา กล่าวถึงเพลงเรือ และเพลงเทพทอง ซึ่งพบว่ามีการเล่นเป็นมหรสพสมโภชมาจนถึงสมัยธนบุรี ครั้นสมัยรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ ๑ และรัชกาลที่ ๒ เพลงพื้นบ้านที่ใช้เล่นเป็นมหรสพสมโภชในงานฉลองต่าง ๆ มี ๒ ชนิด คือ เพลงปรบไก่ และเพลงเทพทอง จนถึงรัชกาลที่ ๓ ปรากฏหลักฐานในวรรณคดีที่กล่าวถึงงานลอยกระทงว่า มีการเล่นสั๊กวา เพลงเครื่องท่อน เพลงปรบไก่ และดอกสร้อย

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ ชาวบ้านนิยมร้องเพลงแฉ่วลาวกันมาก จึงทรงออกประกาศห้ามเล่นเพลงแฉ่วลาว และให้ฟื้นฟูเพลงพื้นบ้านของไทย เช่น เพลงเครื่องท่อน เพลงปรบไก่ เพลงสั๊กวา เพลงไก่อ่า เพลงเกี่ยวข้าว และในรัชกาลที่ ๕ - รัชกาลที่ ๗ เพลงพื้นบ้านยังเป็นมหรสพ ที่ได้รับความนิยมสืบเนื่องมาจนถึงรัฐบาล จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ควบคุมการละเล่นพื้นบ้านและสนับสนุนการรื้อฟื้นให้แพร่หลาย ทำให้เพลงพื้นบ้านดั้งเดิมค่อย ๆ เสื่อมความนิยมลง

ลักษณะของเพลงพื้นบ้าน

เพลงพื้นบ้านมีลักษณะเฉพาะ คือ เป็นงานของกลุ่มชาวบ้านที่สืบทอดจากปากสู่ปาก อาศัยการฟังและการจำ ไม่มีการจดบันทึก เป็นเพลงที่ไม่มีต้นกำเนิดแน่นอน เนื้อร้องใช้คำง่าย ๆ ไม่มีศัพท์ยากที่ต้องแปล ส่วนทำนอง จำนวนคำ และสัมผัสไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว แต่ให้ความสำคัญกับเสียงและจังหวะการร้องมากกว่า ชาวบ้านร้องและเล่น โดยใช้การปรบมือหรือมีเครื่องประกอบจังหวะง่าย ๆ ได้แก่ กรับ ฉิ่ง กลอง

ประเภทของเพลงพื้นบ้าน

แบ่งออกได้หลายประเภท ได้แก่ แบ่งตามกลุ่มวัฒนธรรม โอกาสที่ร้อง จุดประสงค์ในการร้อง จำนวนผู้ร้อง ความสั้นยาวของเพลง เพศของผู้ร้อง และวัยของผู้ร้อง ในที่นี้ขอกล่าวถึงเพลงพื้นบ้านโดยแบ่งตามเขตพื้นที่เป็นภาค ๔ ภาค คือ

๑. เพลงพื้นบ้านภาคกลาง

ส่วนใหญ่เป็นเพลงที่คนหนุ่มสาวใช้ร้องโต้ตอบเกี่ยวพาราสิกัน มักร้องกันเป็นกลุ่มหรือเป็นวง ประกอบด้วยผู้ร้องนำเพลงฝ่ายชาย และฝ่ายหญิง ที่เรียกว่า พ่อเพลง แม่เพลง ส่วนคนอื่น ๆ เป็นลูกคู่ร้องรับ ให้จังหวะด้วยการปรบมือ หรือการใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะง่าย ๆ เช่น กรับ ฉิ่ง แบ่งได้ ๕ กลุ่ม คือ

- เพลงที่นิยมร้องเล่นในฤดูน้ำหลาก หน้ากฐินและผ้าป่า และในช่วงเทศกาลออกพรรษา เช่น เพลงเรือ เพลงรำพาข้าวสาร เพลงร่อยภาษา

- เพลงที่นิยมเล่นในเทศกาลเก็บเกี่ยว เป็นเพลงที่ร้องเล่นในเวลาลงแขกเกี่ยวข้าวและนวดข้าว เช่น เพลงเกี่ยวข้าว เพลงต้นกำ เพลงสงค่อลำพวน เพลงสงฟาง เพลงซั๊ก กระดาน

- เพลงที่นิยมเล่นในเทศกาลสงกรานต์ เช่น เพลงพวงมาลัย เพลงพิชฐาน เพลงระบำ เพลงระบำบ้านไร่ เพลงเหย่อย เพลงเข้าผี

- เพลงที่ใช้ร้องเวลามารวมกันทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง เช่น เพลงโลกแบ่ง เพลงแห่นาคหรือสังนาค

- เพลงที่ร้องเล่นไม่จำกัดเทศกาล เช่น เพลงลำตัด เพลงฉ่อย เพลงอีแซว เพลงขอทาน เพลงสำหรับเด็ก

๒. เพลงพื้นบ้านภาคเหนือ

ชีวิตของผู้คนในภาคเหนือ หรือชาวล้านนา ผูกพันอยู่กับเสียงเพลงตั้งแต่วัยเด็ก วัยหนุ่มสาว จนถึงวัยชรา เพลงพื้นบ้านภาคเหนือ ที่ยังคงรู้จักและมีร้องเล่นกันอยู่บางแห่งจนถึงปัจจุบัน มี ๓ ประเภท คือ

- เพลงสำหรับเด็ก ได้แก่ เพลงกล่อมเด็ก (เพลงอ้อ ซา ซา) และเพลงร้องเล่น เช่น เพลงสิกก้องกอ เพลงสิกกุงจา เพลงร้องเล่นอื่น ๆ

- จ้อย เป็นเพลงพื้นบ้านที่เกิดจากประเพณีการพบปะพูดคุยเกี่ยวพาราสิในตอนกลางคืน เรียกว่า แอ่วสาว ร้องระหว่างที่หนุ่ม ๆ เดินไปเยี่ยมบ้านสาวที่หมายปองอยู่ การร้องจ้อยเป็นการจับทรวงและทำนองสืบทอดกันมา โดยไม่ต้องฝึกหัด อาจมีดนตรีประกอบหรือไม่มีก็ได้

- ซอ เป็นเพลงพื้นบ้านภาคเหนือที่ชายกับหญิงขับร้องโต้ตอบกัน ผู้ร้องเพลงขอหรือขับซอ เรียกว่า ช่างซอ เริ่มจากการร้องโต้ตอบกันเพียงสองคน ต่อมา พัฒนาเป็นวงหรือคณะ และรับจ้างเล่นในงานบุญ มีดนตรีประกอบ ได้แก่ ปี่ ซึง และสะล้อ

๓. เพลงพื้นบ้านภาคอีสาน

ภาคอีสาน เป็นแหล่งรวมกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันถึง ๓ กลุ่ม จึงมีเพลงพื้นบ้าน แบ่งเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

- เพลงพื้นบ้าน กลุ่มวัฒนธรรมไทย-ลาว ใช้ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน เพลงพื้นบ้าน ของกลุ่มวัฒนธรรมไทย-ลาว มี ๒ ประเภท คือ หมอลำ และลำเซิ้ง

- เพลงพื้นบ้าน กลุ่มวัฒนธรรมเขมร-ส่วย (กูย) ใช้ภาษาเขมร และภาษาส่วย (กูย) มีเพลงพื้นบ้านที่เรียกว่า เจริญ แบ่งได้ ๒ ลักษณะ คือ เจริญในวงกันตรึม มีวงดนตรีประกอบด้วย ปี่อ ปี่ซลัย กลองกันตรึม ฉิ่ง ฉาบ กรับ ร้องเนื้อหาให้เข้ากับงานหรือตามที่ผู้ฟังขอส่วนเจริญเป็น ตัวหลัก เล่นในวันเทศกาล เช่น เจริญตรุษ เจริญนอแรก (ร้องโต้ตอบชาย-หญิง)

- เพลงพื้นบ้าน กลุ่มวัฒนธรรมไทยโคราช คือ เพลงโคราช ในปัจจุบันพัฒนาจาก เพลงพื้นบ้านมาเป็นคณะเป็นวง มีการฝึกหัดเป็นอาชีพ รับจ้างแสดงในงานบุญ งานมงคล งานแก้ บน เนื้อร้องเป็นการโต้ตอบกันระหว่างชาย-หญิง ใช้ปรบมือตอนจะลงเพลง แล้วร้อง “ไซ ยะ”

๔. เพลงพื้นบ้านภาคใต้

เพลงพื้นบ้านภาคใต้มีจำนวนไม่มากนัก แต่มีหลายเพลงที่ยังคงรักษารูปแบบการร้องดั้งเดิม ไว้ได้อย่างดี เช่น

- เพลงเรือ เป็นเพลงพื้นบ้านประเภทหนึ่ง ใช้เล่นในเรือ นิยมเล่นในช่วงเดือน ๑๑ ถึงเดือน ๑๒ หลังออกพรรษาแล้ว ในงานประเพณีชักพระหรือแห่พระ มีเรือเพลงฝ่ายชายและฝ่าย หญิงร้องโต้ตอบกันด้วยปฏิภาณไหวพริบ ทั้งในเชิงเกี้ยวพาราสี โต้คารมและกระเช้าเข้าแห่กัน มักยกเหตุการณ์บ้านเมืองหรือสภาพแวดล้อม มาสอดแทรกในเนื้อร้องด้วย

- เพลงบอก เป็นเพลงพื้นบ้านที่นิยมเล่นในเทศกาลสงกรานต์ เพื่อบอกความหรือ ประกาศวันสงกรานต์ อาจเล่นในงานบุญต่าง ๆ หรืองานประจำปีก็ได้ ชาวบ้านจะรวมกลุ่มกัน ๕ - ๑๐ คน เครื่องดนตรีมีขลุ่ย ทับ ปี่ ฉิ่ง กรับ หรือเท่าที่จะหาได้ เดินร้องเพลงไปตามหมู่บ้าน เมื่อเจ้าของบ้านได้ยินเสียงเพลงก็จะเชื้อเชิญขึ้นบนบ้าน เลี้ยงอาหาร หมากพลูด้วยความยินดี เพราะคณะเพลงบอกจะร้องอวยพรปีใหม่ และสรรเสริญเยินยอเจ้าของบ้าน

- เพลงร้องเรือ หรือเพลงชาน้อง เป็นเพลงที่ใช้ร้องกล่อมเด็กให้นอน ลักษณะคำประพันธ์ ๑ บท มี ๘ วรรค ในแต่ละวรรคมี ๔ - ๑๐ คำ เพลงร้องเรือ หรือเพลงชาน้อง ส่วนมากมักร้องเกริ่นนำด้วยคำว่า “ฮาเอ้อ” และลงท้ายวรรคแรกด้วยคำว่า “เหอ” ส่วนเนื้อหา สาระนอกจากเป็นการขับกล่อมให้เด็กนอนหลับอย่างมีความสุขแล้ว หลายบทยังสอดแทรกคำสอน ในการประพฤติปฏิบัติตน หรือปลูกฝังคุณธรรมแก่เยาวชน และสะท้อนเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม อีกด้วย

แหล่งที่มาของข้อมูล : <https://www.saranukromthai.or.th>

มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน

ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน ในประเด็นตามที่กำหนดให้ จากนั้นฝึกร้องเพลงพื้นบ้านให้คล่องแคล่ว

.....เกี้ยว เกิดนะแม่เกี้ยว	ซ๊ะ ซ๊ะ เกี้ยว เกิดนะแม่เกี้ยว
อย่ามัวชะเง้อแลเหลียว	เดี๋ยวเคียวจะเกี้ยว กอยเอย
.....เกี้ยว เกิดนะพ่อเกี้ยว	ซ๊ะ ซ๊ะ เกี้ยว เกิดนะพ่อเกี้ยว
อย่ามัวชะเง้อแลเหลียว	เดี๋ยวเคียวจะเกี้ยว ก้อยเอย
.....ร่วมใจให้เป็นหนึ่งเดียว	ขอเชิญมาเกี้ยวข้าวกัน
แม่ชื่นใจฉัน	ดวงชีวันร่วมกันลงแรง
.....เชิญมารวมร่วมใจ	น้องอย่าได้ระแวง
อย่ามัวคลางแคลง	ขอแรงคนงาม เกี้ยวตามชอบใจ

๑. เพลงพื้นบ้านนี้ เป็นเพลงพื้นบ้านภาคใด เพราะอะไร

.....

๒. เนื้อหาของเพลงพื้นบ้านให้คุณค่าอย่างไร

.....

๓. ภาษาที่ใช้ในเพลงพื้นบ้านเพลงนี้มีความงามอย่างไร

.....

๔. เพลงพื้นบ้านเพลงนี้ สะท้อนสภาพวิถีชีวิตของสังคมไทยอย่างไร

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑ เรื่อง การอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เพลงพื้นบ้านสืบสานคุณค่ามรดกไทย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายคุณค่าและข้อคิดของเพลงพื้นบ้าน ในประเด็นตามที่กำหนดให้
 จากนั้นฝึกร้องเพลงพื้นบ้านให้คล่องแคล่ว

....เกี่ยว เกิดนะแม่เกี่ยว	ชะ ชะ เกี่ยว เกิดนะแม่เกี่ยว
อย่ามัวชะเง้อแลเหลียว	เดี๋ยวเคียวจะเกี่ยว กอยเอย
....เกี่ยว เกิดนะพ่อเกี่ยว	ชะ ชะ เกี่ยว เกิดนะพ่อเกี่ยว
อย่ามัวชะเง้อแลเหลียว	เดี๋ยวเคียวจะเกี่ยว ก้อยเอย
....ร่วมใจให้เป็นหนึ่งเดียว	ขอเชิญมาเกี่ยวข้าวกัน
แม่ชื่นใจฉัน	ดวงชีวันร่วมกันลงแรง
....เชิญมารวมร่วมใจ	น้องอย่าได้ระวาง
อย่ามัวคว้างแคว	ขอแรงคนงาม เกี่ยวตามชอบใจ

๑. เพลงพื้นบ้านนี้ เป็นเพลงพื้นบ้านภาคใด เพราะอะไร

ตอบ เป็นเพลงพื้นบ้านของภาคกลาง เพราะใช้ภาษาไทยมาตรฐาน หรือภาษาภาคกลาง

๒. เนื้อหาของเพลงพื้นบ้านให้คุณค่าอย่างไร

ตอบ ให้คุณค่าในเรื่องของการช่วยเหลือพึ่งพากันในการทำงานเกี่ยวข้าว และความสามัคคี

๓. ภาษาที่ใช้ในเพลงพื้นบ้านเพลงนี้มีความงามอย่างไร

ตอบ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ใช้คำคล้องจองเพื่อส่งเสริมสัมผัส ทำให้เกิดความงามทางภาษา

๔. เพลงพื้นบ้านเพลงนี้ สะท้อนสภาพวิถีชีวิตของสังคมไทยอย่างไร

ตอบ สะท้อนวิถีชีวิตของชาวนาในชนบทที่มีการลงแขกช่วยกันเกี่ยวข้าว แสดงถึงความร่วมแรง
 ร่วมใจซึ่งกันและกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมีหลายระดับ การมีความรู้เกี่ยวกับระดับภาษา จะช่วยให้สามารถพูดและเขียนภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาส กาลเทศะ และบรรลุผลตามจุดประสงค์ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

๓. สาระการเรียนรู้

- ระดับของภาษา

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร ใช้คำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษา กับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา					
หน่วยที่ ๗		ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สร้างสรรคภาษาพาสงูก	รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร ใช้คำในภาษาไทย สื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำแถบประโยคมาให้นักเรียนอ่านและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่ใช้</p> <p>แถบประโยค</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขาเวียน<u>ศิระชะ</u>จนเข้าโรงพยาบาล - แม่ปวด<u>หัว</u>กับลูกชายตัวดี - ยายปวด<u>กบาล</u>กับเด็กที่ดื้อชน <p>๒. ครูยกคำที่ขีดเส้นใต้มาตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : คำเหล่านี้มีความเหมือนหรือความแตกต่างกันอย่างไร <p>๓. ครูพานักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างของคำที่ขีดเส้นใต้</p> <p>๔. ครูแสดงความคิดเห็นสรุปท้ายและเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาที่เรียน และแจ้งนักเรียนว่า วันนี้จะเรียนเรื่อง ระดับของภาษา</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันอ่านประโยคที่ครูกำหนดแล้วสังเกตการใช้ภาษาในประโยค</p> <p>แถบประโยค</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขาเวียน<u>ศิระชะ</u>จนเข้าโรงพยาบาล - แม่ปวด<u>หัว</u>กับลูกชายตัวดี - ยายปวด<u>กบาล</u>กับเด็กที่ดื้อชน <p>๒. นักเรียนตอบคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เหมือนกันเพราะคำทั้ง ๓ คำนี้มีความหมายเดียวกัน - นักเรียน : ต่างกัน เพราะเขียนไม่เหมือนกัน และมีความสุภาพต่างกัน <p>๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำที่ขีดเส้นใต้</p> <p>๔. นักเรียนเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แถบประโยค</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	<p>- ใบงานที่ ๒</p>	<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. ประเมินการจำแนกข้อความตามระดับภาษา <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการจำแนกข้อความตามระดับภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา																				
หน่วยที่ ๗		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย															
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที															
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)															
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน																		
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้	ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูคำถามดังนี้ - ครู : นักเรียนทราบหรือไม่ว่าระดับภาษาคืออะไร ๒. ครูให้นักเรียนศึกษาความหมายและลักษณะของภาษาจากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา ๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดสรุปเกี่ยวกับลักษณะของภาษาแต่ละระดับ ๔. จากนั้นครูอธิบายขยายความและสรุปเพิ่มเติมและยกตัวอย่างคำในภาษาระดับต่าง ๆ เช่น	๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาและตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : ระดับภาษา คือ ภาษาที่มีการสื่อสารอย่างมีระดับ ๒. นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ เรื่อง ระดับภาษา โดยใช้ใบความรู้ที่ ๒ ประกอบการเรียนรู้ และอภิปรายว่า “ทำไมจึงแบ่งภาษาเป็น ๓ ระดับ” ๓. ตัวแทนแต่ละกลุ่มพูดสรุปลักษณะของภาษาทั้ง ๓ ระดับ ๔. นักเรียนฟังครูพูดสรุปเพิ่มเติมและร่วมสนทนากับครู และดูตัวอย่างของภาษาแต่ละระดับจากตารางที่ครูนำเสนอ	- ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา																	
<div style="text-align: center;"> <table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="3">ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ</th> </tr> <tr> <th>ไม่เป็นทางการ</th> <th>กึ่งทางการ</th> <th>ทางการ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>พ่อ</td> <td>คุณพ่อ</td> <td>บิดา</td> </tr> <tr> <td>ใบรับรอง</td> <td>ใบรับรอง</td> <td>หนังสือรับรอง</td> </tr> <tr> <td>ใบขับขี่</td> <td>ใบขับขี่</td> <td>ใบอนุญาตขับขี่</td> </tr> </tbody> </table> </div>						ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ			ไม่เป็นทางการ	กึ่งทางการ	ทางการ	พ่อ	คุณพ่อ	บิดา	ใบรับรอง	ใบรับรอง	หนังสือรับรอง	ใบขับขี่	ใบขับขี่	ใบอนุญาตขับขี่
ตัวอย่างคำในระดับภาษาต่าง ๆ																				
ไม่เป็นทางการ	กึ่งทางการ	ทางการ																		
พ่อ	คุณพ่อ	บิดา																		
ใบรับรอง	ใบรับรอง	หนังสือรับรอง																		
ใบขับขี่	ใบขับขี่	ใบอนุญาตขับขี่																		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูอธิบายสาเหตุความแตกต่างของระดับภาษา และยกตัวอย่างคำ เปรียบเทียบให้นักเรียนเข้าใจถึงความหมายของคำในแต่ละระดับภาษา</p> <p>๖. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม : “พาดันกลับบ้านที่” โดยการนำคำที่ครูกำหนดให้ใส่ลงในตารางให้ถูกต้องตามระดับภาษา</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา จากนั้นครูชี้แจงการทำกิจกรรมให้นักเรียนฟัง เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน</p> <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงานจากการวิเคราะห์ระดับภาษา</p> <p>๓. ครูให้เพื่อน ๆ กลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันประเมินความถูกต้องของผลงานของกลุ่มที่ออกไปนำเสนอ</p>	<p>๕. นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงสาเหตุของความแตกต่างของระดับภาษา</p> <p>๖. นักเรียนทำกิจกรรม : “พาดันกลับบ้านที่” โดยนำคำที่ครูกำหนดให้ ไปใส่ลงในตารางให้ถูกต้องตามระดับภาษา</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา เพื่อเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และลงมือปฏิบัติตามใบงานที่ ๒</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานการวิเคราะห์ระดับภาษา</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันประเมินความถูกต้องของผลงานของกลุ่มที่ออกไปนำเสนอ</p>	<p>- เกมพาดันกลับบ้านที่ / บัตรคำ</p> <p>- ใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา					
หน่วยที่ ๗		ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก	รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย			ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามเพื่อสรุปความรู้ ดังนี้ - ครู : นักเรียนจะนำความรู้เรื่อง ระดับภาษา ไป ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง</p> <p>๒. ครูพานักเรียนสรุปความรู้ เรื่อง ระดับภาษา เป็นแผนภาพความคิดบนหน้าจอสมาร์ทบอร์ด</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม สรุปความรู้ ดังนี้ - นักเรียน : ใช้ระดับภาษาสื่อสารกับผู้อื่นใน ชีวิตประจำวันให้ถูกต้องและเหมาะสมกับระดับ บุคคล โอกาส กาลเทศะ และบริบทต่าง ๆ เป็นต้น</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ เรื่อง ระดับภาษา เป็นแผนภาพความคิดบนหน้าจอสมาร์ทบอร์ด</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. แผนภาพ ความคิดสรุป ความรู้เรื่อง ระดับภาษา</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง ระดับภาษา
- ๔) แดบประโยค / บัตรคำ
- ๕) เกมพาดินกลับบ้านที่

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของภาษาแต่ละระดับได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จำแนกคำและข้อความได้ถูกต้องตามระดับภาษา	- ประเมินการจำแนกคำและข้อความตามระดับภาษา	- แบบประเมินการจำแนกคำและข้อความตามระดับภาษา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	- ประเมินจากการใช้คำในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสารใช้คำในภาษาไทยสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการสื่อสารโดยใช้ระดับภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ	- แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารโดยใช้ระดับภาษาให้ถูกต้องกับบุคคลและกาลเทศะ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง ระดับภาษา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาทั้งหมด	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นส่วนใหญ่	ใช้คำพูดได้ถูกต้องตามระดับภาษาเป็นเพียงบางส่วน	ใช้คำพูดไม่ถูกต้องตามระดับภาษา
๒. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับระดับบุคคล	- ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุน้อยกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุมากกว่า - ใช้ภาษาเหมาะสมกับคนอายุเท่ากัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นส่วนใหญ่	ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นเพียงบางส่วน	ใช้ภาษาในการสื่อสารไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
๔. การจำแนก ระดับของภาษา	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องทั้ง ๑๐ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๘-๙ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้อง ๖-๗ ข้อ	จำแนกคำและข้อความตามระดับภาษาได้ถูกต้องเพียง ๑-๕ ข้อ
๕. มีมารยาทในการสื่อสาร	- ใช้ถ้อยคำสุภาพ - น้ำเสียงสุภาพนุ่มนวล - มีกิริยาที่เรียบร้อย	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

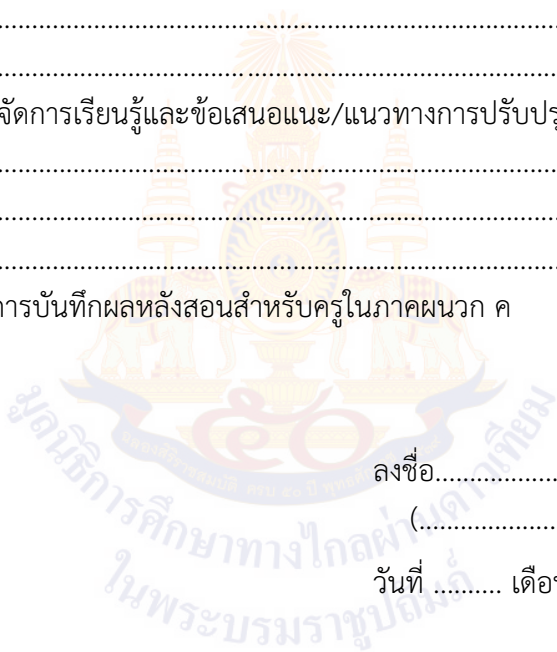
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของระดับภาษา

ระดับภาษา เป็นการแบ่งภาษาออกเป็นระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของการใช้ภาษากับบุคคลและกาลเทศะ ซึ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากผู้ใช้จะต้องคำนึงถึงการใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ กาลเทศะ สภาวะแวดล้อม และสัมพันธภาพระหว่างบุคคลแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง คือ ระดับภาษา ซึ่งอาจแบ่งภาษาเป็นระดับต่าง ๆ ได้หลายลักษณะเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๑. ภาษาระดับทางการ เป็นภาษาที่มีแบบแผน การใช้ภาษาระดับทางการส่วนใหญ่พบในการประชุมที่มีพิธีขึ้นไป การติดต่อกับทางราชการ หรือในตำราวิชาการ

๒. ภาษาระดับกึ่งทางการ เป็นภาษาที่ลดความเป็นทางการลงมา เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

๓. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ เป็นภาษาที่ใช้ในกลุ่มบุคคล เช่น กลุ่มเพื่อนสนิท ครอบครัว ชมรม หรือเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทางสังคม

ตัวอย่างการใช้ภาษาระดับต่าง ๆ

๑. ภาษาระดับทางการ

- น้ำเป็นส่วนประกอบที่มีปริมาณมากที่สุดในร่างกายมนุษย์
- ปลาจัดเป็นสัตว์เลือดเย็นที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ บางชนิดมีเกล็ดบางชนิดไม่มีเกล็ด
- ป่าที่อุดมสมบูรณ์คือป่าที่มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิดและมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่จำนวนมาก

๒. ระดับกึ่งทางการ

- ฉันมีขนมมากมายมาให้พวกเธอได้กิน
- คนที่คิดโกงบ้านเมืองย่อมได้รับเวรกรรมที่ตนเองทำไว้
- สังคมไทยไม่เจริญเพราะมีคนเห็นแก่ตัว

๓. ระดับไม่เป็นทางการ

- การปลุกกล้วยเป็นเรื่องกล้วย ๆ ที่ใครต่อใครก็สามารถทำได้
- การกินน้ำมีประโยชน์มากเลย แต่ถ้ากินที่ไม่มีคุณภาพก็เป็นผลเสียมากกว่าผลดี
- ยายคนนี้นิสัยซึ้งกุ่มไม่แบ่งของให้เพื่อน ๆ เลย ทั้ง ๆ ที่มีของเยอะแยะเต็มไปหมด
- เธอแกงฉันอีกแล้วนะ ทำแบบนี้ไม่แฟร์สำหรับฉันเลย

ตารางวิเคราะห์ระดับภาษา โอกาสและสถานที่ และลักษณะภาษาที่ใช้

ระดับภาษา	โอกาสและสถานที่	ลักษณะภาษาที่ใช้
๑. ภาษาระดับ ทางการ	๑. การเขียนหนังสือราชการ ๒. การประชุมทางวิชาการ ๓. การประกาศของทางราชการ ๔. เอกสารงานวิชาการต่าง ๆ	- เป็นภาษาที่มีแบบแผน - ใช้ในภาษาราชการ เช่น ประกาศ เอกสารทางราชการ งานวิชาการต่าง ๆ งานวิจัย
๒. ภาษาระดับกึ่ง ทางการ	๑. การประชุมกลุ่มย่อย ๒. การประชุมในโรงเรียน ๓. การประชุมกลุ่มนักศึกษา/ นักเรียน ๔. การพูดกับบุคคลทั่วไป ๕. การพูดรายงานข่าว	- ลดความเป็นทางการลงเล็กน้อย - เนื้อหามักเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับความรู้ทั่วไป - การพูดรายงานข่าวต่าง ๆ ยกเว้นข่าวในพระราชสำนักเพราะ ใช้ภาษาระดับทางการ
๓. ภาษาระดับไม่เป็น ทางการ	๑. สนทนากับบุคคลที่สนิทสนม ๒. การพูดในเฉพาะกลุ่ม ๓. การสนทนาทางเฟซบุ๊ก ๔. การสนทนาในครอบครัว ๕. การสนทนาในกลุ่มเพื่อน	- ภาษาที่ใช้จะเป็นลักษณะของ คำชี้แจงหรือเป็นคำที่เข้าใจ ความหมายตรงกันระหว่างกลุ่ม - บางคำเป็นคำคะนองที่ไม่สุภาพ - เป็นคำสแลง คำอุทานขานรับ

ใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในกรอบสี่เหลี่ยม จากนั้นวิเคราะห์ว่าเป็นภาษาระดับใด

๑. ป่าชายเลน คือ ระบบนิเวศที่ประกอบไปด้วยพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์หลายชนิด ดำรงชีวิตร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่เป็นดินเลน น้ำกร่อย และมีน้ำทะเลท่วมถึงอย่างสม่ำเสมอ

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๒. วันนี้ฉันจะไปเยี่ยมตาที่ยายที่บ้านนอก กว่าจะออกจาก กทม. ได้นั้น รถติดแทบแย่แต่สุดท้ายก็ออกมาจากเมืองกรุงได้ ตลอดการเดินทางได้พบเจอธรรมชาติที่สวยงาม

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๓. วงสนทนาของชาวบ้าน ได้กล่าวถึงเรื่อง ความสามัคคีในชุมชน โดยมีข้อสรุปว่า ทุกคนในหมู่บ้านจะต้องร่วมมือร่วมใจกันทำความสะอาดบริเวณทางเข้าหน้าหมู่บ้าน

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๔. น้ำเป็นส่วนประกอบที่มีปริมาณมากที่สุดในร่างกายของมนุษย์ และเป็นตัวกลางสำคัญในการเกิดปฏิกิริยาเคมีในกระบวนการเมตาบอลิซึมของร่างกาย

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๕. ใคร ๆ ก็รู้ว่า วันลอยกระทงตรงกับวันเพ็ญ เดือนสิบสอง ไม่ต้องบอกเลยว่า วันนี้จะมีกิจกรรมลอยกระทง ซึ่งเป็นประเพณีที่สำคัญของคนไทย ที่ทำต่อกันมาตั้งแต่โบราณแล้ว

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในกรอบสี่เหลี่ยม จากนั้นวิเคราะห์ว่าเป็นภาษาระดับใด

๑. ป่าชายเลน คือ ระบบนิเวศที่ประกอบไปด้วยพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์หลายชนิด ดำรงชีวิตร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่เป็นดินเลน น้ำกร่อย และมีน้ำทะเลท่วมถึงอย่างสม่ำเสมอ

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๒. วันนี้ฉันจะไปเยี่ยมตาที่ยายที่บ้านนอก กว่าจะออกจาก กทม. ได้นั้น รถติดแทบแย่แต่สุดท้ายก็ออกมาจากเมืองกรุงได้ ตลอดการเดินทางได้พบเจอธรรมชาติที่สวยงาม

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๓. วงสนทนาของชาวบ้าน ได้กล่าวถึงเรื่อง ความสามัคคีในชุมชน โดยมีข้อสรุปว่า ทุกคนในหมู่บ้านจะต้องร่วมมือร่วมใจกันทำความสะอาดบริเวณทางเข้าหมู่บ้าน

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๔. น้ำเป็นส่วนประกอบที่มีปริมาณมากที่สุดในร่างกายของมนุษย์ และเป็นตัวกลางสำคัญในการเกิดปฏิกิริยาเคมีในกระบวนการเมตาบอลิซึมของร่างกาย

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๕. ใคร ๆ เขาก็รู้ว่า วันลอยกระทงตรงกับวันเพ็ญเดือนสิบสอง ไม่ต้องบอกก็เข้าใจว่าวันนี้จะมีกิจกรรมลอยกระทง ซึ่งเป็นประเพณีตั้งแต่โบราณนานมาแล้ว

ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ ภาษาระดับไม่เป็นทางการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเลือกใช้คำทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนให้เหมาะสมกับระดับภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะแสดงว่า ผู้ใช้ภาษาเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนบทสนทนาโดยใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสงูก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนบทสนทนาโดยใช้ภาษาได้ เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- ใช้คำได้ เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนเรื่อง ระดับภาษา โดยขึ้นสไลด์ให้นักเรียนดูบนหน้าจอ และตั้งคำถามชวนคิดว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนจำเรื่อง ระดับภาษา ที่เรียนมาในช่วงนี้แล้วหรือมีใครจำได้ บอกครูและเพื่อน ได้หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูถามคำถามต่อไปว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า การใช้ภาษาสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ เพราะอะไร</p> <p>๓. ครูแสดงความคิดเห็นและเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนเกี่ยวกับการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบความหมายของระดับภาษาว่ามีความหมายอย่างไร</p> <p>- นักเรียน : ระดับภาษา คือ การแบ่งภาษาออกเป็นระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของการใช้ภาษากับบุคคลและกาลเทศะ</p> <p>๒. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบ</p> <p>- นักเรียน : เป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการแสดงถึงความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล และยังเป็น การแสดงความเคารพต่อผู้อื่นอีกด้วย</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระดับภาษาให้ถูกต้อง และเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๓	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูถามคำถามกระตุ้นความคิด เพื่อนำเข้าสู่ประเด็นสำคัญในการเรียนว่า</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักบทสนทนาหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูนำบทสนทนา จำนวน ๓ เรื่อง มาให้นักเรียนได้ศึกษาและอ่านพร้อมกัน ดังนี้</p> <p>บทสนทนาที่ ๑ ณ บ้านของแก้วตา</p> <p>พี่สาว : แก้วตาเอาผลไม้มาให้พี่หน่อยดิ พี่จะได้ล้างไว้กินตอนค่ำ</p> <p>แก้วตา : ได้จ้ะพี่ เดี่ยวเค้าจะช่วยพี่ล้างผลไม้ล่ะ</p> <p>พี่สาว : ล้างผลไม้เสร็จแล้วก็ล้างผักต่อเลยนะ</p> <p>แก้วตา : ได้จ้ะ</p> <p>บทสนทนาที่ ๒ ณ โรงเรียน</p> <p>แก้วตา : สวัสดีค่ะคุณครู ใ้หนูช่วยไหมคะ</p> <p>ครู : ขอบคุณค่ะ ถ้าเช่นนั้นแล้ว แก้วตาช่วยครูจัดหนังสือที่ชั้นวางให้เป็นระเบียบนะคะ</p> <p>แก้วตา : หนูจัดหนังสือเสร็จเรียบร้อยแล้วค่ะ</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามกระตุ้นความคิด เพื่อนำเข้าสู่ประเด็นสำคัญในการเรียน เช่น</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก เพราะเคยพบเห็นในการเรียนรายวิชาภาษาไทย</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันศึกษาและอ่านบทสนทนาพร้อมกัน ดังนี้</p> <p>บทสนทนาที่ ๑ ณ บ้านของแก้วตา</p> <p>พี่สาว : แก้วตาเอาผลไม้มาให้พี่หน่อยดิ พี่จะได้ล้างไว้กินตอนค่ำ</p> <p>แก้วตา : ได้จ้ะพี่ เดี่ยวเค้าจะช่วยพี่ล้างผลไม้ล่ะ</p> <p>พี่สาว : ล้างผลไม้เสร็จแล้วก็ล้างผักต่อเลยนะ</p> <p>แก้วตา : ได้จ้ะ</p> <p>บทสนทนาที่ ๒ ณ โรงเรียน</p> <p>แก้วตา : สวัสดีค่ะคุณครู ใ้หนูช่วยไหมคะ</p> <p>ครู : ขอบคุณค่ะ ถ้าเช่นนั้นแล้ว แก้วตาช่วยครูจัดหนังสือที่ชั้นวางให้เป็นระเบียบนะคะ</p> <p>แก้วตา : หนูจัดหนังสือเสร็จเรียบร้อยแล้วค่ะ</p>	<p>- บทสนทนาที่ ๑ ภาษาระดับไม่ เป็นทางการ</p> <p>- บทสนทนาที่ ๒ ภาษาระดับกึ่ง ทางการ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>บทสนทนาที่ ๓ ณ ที่ว่าการอำเภอ</p> <p>แก้วตา : สวัสดีค่ะคุณปลัด หนูนำหนังสือราชการมาเสนอต่อทางอำเภอค่ะ</p> <p>ปลัดอำเภอ : เป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องใดคะ</p> <p>แก้วตา : เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างสถานักเรียนกับฝ่ายปกครองของอำเภอค่ะ</p> <p>๓. จากนั้น ครูพานักเรียนวิเคราะห์การใช้ภาษาในบทสนทนา ตั้งแต่บทสนทนาที่ ๑ - ๓ ว่ามีการใช้ระดับภาษาอย่างไรบ้าง</p> <p>☛ การใช้ภาษาในบทสนทนาที่ ๑ เป็นการใช้ภาษาในระดับไม่เป็นทางการ เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลภายในครอบครัว คือ พี่สาวของแก้วตากับแก้วตา</p> <p>☛ การใช้ภาษาในบทสนทนาที่ ๒ เป็นการใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ เป็นการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งครูมีความเป็นอาวุโสกว่า</p> <p>☛ การใช้ภาษาในบทสนทนาที่ ๓ เป็นการใช้ภาษาระดับทางการ เป็นการติดต่อกับหน่วยงานราชการ จะต้องใช้ภาษาระดับทางการ</p>	<p>บทสนทนาที่ ๓ ณ ที่ว่าการอำเภอ</p> <p>แก้วตา : สวัสดีค่ะคุณปลัด หนูนำหนังสือราชการมาเสนอต่อทางอำเภอค่ะ</p> <p>ปลัดอำเภอ : เป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องใดคะ</p> <p>แก้วตา : เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างสถานักเรียนกับฝ่ายปกครองของอำเภอค่ะ</p> <p>๓. นักเรียนวิเคราะห์การใช้ภาษาในบทสนทนา ตั้งแต่บทสนทนาที่ ๑ - ๓ ว่ามีการใช้ระดับภาษาอย่างไรบ้าง</p> <p>ในขั้นนี้ นักเรียนร่วมกันตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นไปพร้อมกับครู</p>	<p>- บทสนทนาที่ ๓ ภาษาระดับ ทางการ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. เมื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาแต่ละระดับจากบทสนทนาเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนอภิปรายกลุ่มในประเด็น เรื่อง หลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องและเหมาะสม จากการศึกษาใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>๕. ครูให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>๖. ครูแสดงความคิดเห็นสรุปท้ายเกี่ยวกับหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการ เพื่อเข้าใจตรงกัน</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูแจกใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร และชี้แจงการทำกิจกรรมให้นักเรียนฟังเพื่อเข้าใจไปแนวทางเดียวกัน</p> <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงานและตรวจสอบความถูกต้องพร้อมกัน</p>	<p>๔. นักเรียนอภิปรายกลุ่มในประเด็นเรื่อง หลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องและเหมาะสม จากการศึกษาใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>๕. ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการอภิปรายเกี่ยวกับหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>๖. นักเรียนจดบันทึกประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการ</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับการทำกิจกรรมในใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเข้าใจไปแนวทางเดียวกัน</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานและตรวจสอบความถูกต้องพร้อมกัน</p>	<p>- ใบความรู้ที่ ๓ การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>- ใบงานที่ ๓ การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามนำสรุป ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนจะนำความรู้เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง</p> <p>๒. ครูพานักเรียนสรุปประโยชน์ของการเรียนเรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแผนภาพความคิดบนหน้าจอสมาร์ทบอร์ด</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : พูดและเขียนสื่อสารภาษาไทยได้ ถูกต้องเหมาะสมกับสัมพันธภาพของบุคคล โอกาส กาลเทศะและสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของผู้ส่งสารและผู้รับสาร</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ของการเรียน เรื่องการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแผนภาพความคิดบนหน้าจอสมาร์ทบอร์ด</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
- ๔) บทสนทนาที่ ๑ - ๓

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสารได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนบทสนทนาโดยใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	- ประเมินการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร	- แบบประเมินการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสารใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษากับบุคคลและกาลเทศะ (๑.๑)	- ประเมินสมรรถนะการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร	- แบบประเมินสมรรถนะการใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การแต่งบท สนทนา	- มีการตั้งชื่อเรื่อง - มีบทพูดตัวละคร - เนื้อหาตรงประเด็น - รูปแบบถูกต้อง	ขาด ๑ ประเด็น	ขาด ๒ ประเด็น	ขาด ๓ ประเด็น
๒. การใช้ระดับ ภาษาเพื่อการสื่อสาร	- ใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน เข้าใจง่าย - ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามหลักภาษา - ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับบุคคล และกาลเทศะ - ใช้ภาษาสุภาพ	ขาด ๑ ประเด็น	ขาด ๒ ประเด็น	ขาด ๓ ประเด็น
๓. ความน่าสนใจ	แต่งบทสนทนาได้ น่าสนใจ สร้างสรรค์ นำเสนอแนวคิดที่ดี	แต่งบทสนทนาได้ ค่อนข้างน่าสนใจ นำเสนอแนวคิดที่ดี	แต่งบทสนทนาไม่ น่าสนใจมากนัก แต่อ่านแล้วเข้าใจ	แต่งบทสนทนาไม่ น่าสนใจและไม่ สร้างสรรค์
๔. มารยาทใน การเขียน	เขียนด้วยลายมือที่ เป็นระเบียบและ อ่านง่าย	เขียนด้วยลายมือที่ เป็นระเบียบเป็น ส่วนใหญ่	เขียนด้วยลายมือที่ เป็นระเบียบเพียง บางส่วน	เขียนด้วยลายมือที่ ไม่เป็นระเบียบ
๕. การบอกข้อคิด ของบทสนทนา	เขียนระบุข้อคิดที่ได้ จากเนื้อหาของบท สนทนาได้ถูกต้อง และชัดเจน	เขียนระบุข้อคิดที่ได้ จากเนื้อหาของบท สนทนาได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เขียนระบุข้อคิดที่ได้ จากเนื้อหาของบท สนทนาได้ถูกต้อง เป็นเพียงบางส่วน	เขียนระบุข้อคิดไม่ ถูกต้องตามเนื้อหา ของบทสนทนา

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

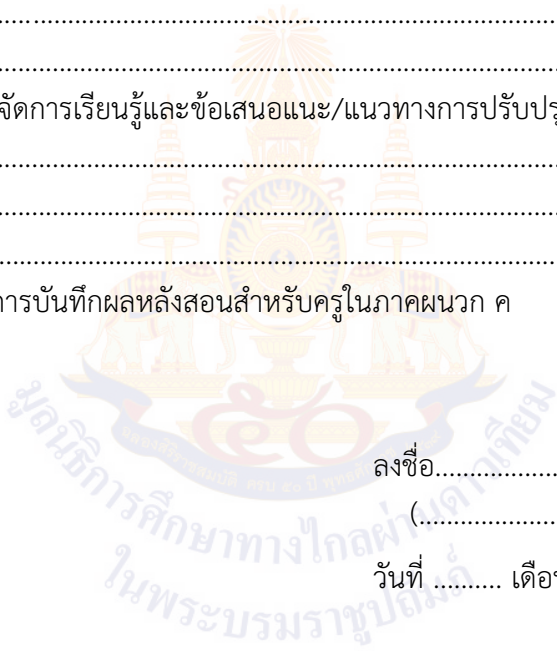
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสนุก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่ต้องใช้ระดับภาษาในการสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาส กาลเทศะ ซึ่งมีหลักการกว้าง ๆ ดังนี้

๑. การใช้ภาษาระดับทางการและระดับกึ่งทางการ

คำสรรพนามที่ใช้แทนตนเอง (สรรพนามบุรุษที่ ๑) มักใช้ กระผม ผม ดิฉัน ข้าพเจ้า คำสรรพนามที่ใช้แทนผู้รับสาร (สรรพนามบุรุษที่ ๒) มักจะใช้ ท่าน ท่านทั้งหลาย ส่วนภาษาระดับที่ไม่เป็นทางการและระดับกันเอง ผู้ส่งสารจะใช้สรรพนาม ผม ฉัน ดิฉัน กัน เราหนู ฯลฯ หรืออาจใช้คำนามแทน เช่น นิด ครู หมอ แม่ พ่อ พี่ ป้า ฯลฯ

๒. การใช้คำนามในการสื่อสาร

คำนามหลายคำ เราใช้เฉพาะในภาษาระดับกึ่งทางการ ระดับไม่เป็นทางการและระดับกันเองเท่านั้น หากนำไปใช้เป็นภาษาระดับทางการจะต่างกันออกไป เช่น

โรงจํานำ	>	สถานธนานุเคราะห์
โรงพัก	>	สถานีตำรวจ
หมู	>	สุกร
ควาย	>	กระบือ
รถเมล์	>	รถประจำทาง
หมา	>	สุนัข

๓. การใช้คำกริยาในบทสนทนา

คำกริยาที่แสดงระดับภาษาต่าง ๆ อย่างเห็นได้ชัด เช่น ตาย อาจใช้ ถึงแก่กรรม เสีย ล้ม กิน อาจใช้ รับประทาน บริโภค

๔. การใช้คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์บางคำใช้คำขยายกริยา มักใช้ในระดับภาษาไม่เป็นทางการและระดับกันเอง หรืออาจจะใช้ในภาระดับกึ่งราชการก็ได้ คำวิเศษณ์เหล่านี้มักเป็นมักเป็นคำบอกลักษณะหรือแสดงความรู้สึก เช่น เปรี้ยวจัด เย็นเจี๊ยบ วิ่งเต็มเหยียด ฟาดเต็มเหนี่ยว เยอะแยะ ภาษาระดับทางการขึ้น มีใช้บ้าง เช่น เป็นอันมาก มาก

การเขียนบทสนทนาจากสถานการณ์ต่าง ๆ

๑. การสนทนา คือ การพูดคุยกัน พูดจาหรือกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่าง ๒ คน หรือมากกว่า ๒ คนก็ได้

๒. จุดมุ่งหมายของการสนทนา ได้แก่ เพื่อความสนุกสนาน แลกเปลี่ยนความรู้สึกันคิด

๓. บทสนทนา เป็นการเขียนข้อความที่คู่สนทนา หรือสมาชิกที่ร่วมกลุ่มสนทนาจะพูดกัน โดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

การที่จะเขียนบทสนทนาได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายต่าง ๆ นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการสนทนานั้น ๆ ก่อน เช่น

- ๑) แม่สั่งให้ลูกสาวไปเชิญป้ามารับประทานอาหารที่บ้านในวันอาทิตย์
- ๒) พ่อไปแจ้งความที่สถานีตำรวจว่ารถจักรยานยนต์ถูกขโมย
- ๓) แม่บ้าน ๒ คนไปพบกันที่ตลาดสด แล้วยื่นสนทนากันเรื่องของแพง

ตัวอย่างบทสนทนา (ภาษาระดับกันเอง)

สถานการณ์ที่ ๑ แม่บอกให้ลูกสาวไปเชิญป้ามารับประทานอาหารที่บ้านในวันอาทิตย์

แม่ : หน้อย วันนี้หลังเลิกเรียนแล้ว มีกิจกรรมหลังโรงเรียนเลิกหรือเปล่า

หน้อย : ไม่มีค่ะ แม่มีอะไรจะใช้หน้อยรีคะ

แม่ : ดีแล้ว ถ้าอย่างนั้น เลิกเรียนแล้วแวะบ้านป้าด้วยนะ

หน้อย : แวะทำไมคะ แม่มีธุระอะไรหรือคะ

แม่ : อ้าว ! แวะไปเชิญป้ามาทานข้าวกลางวันที่บ้านเราในวันอาทิตย์นี้จ๊ะ

หน้อย : ค่ะ งั้นหนูไปโรงเรียนก่อนนะคะ

แม่ : ไปดีมาดีนะลูก

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่เขียนบทสนทนาในสถานการณ์ที่นักเรียนกำหนดขึ้นเอง

สถานการณ์ที่ ๑ แม่บ้าน ๒ คนไปพบกันที่ตลาดสด แล้วยืมสนทนากันเรื่องของแพง

ใช้ภาษาระดับใด ภาษาระดับไม่เป็นทางการ (ภาษาระดับกันเอง)

บทสนทนา

- ย้อย : สวัสดีจ้า แม่เยี่ยม มาตลาดแต่เช้าเชียวนะ
- เยี่ยม : สวัสดีจ้า แม่ย้อย ฉันชอบมาเข้า ๆ จ่ายของเสร็จก็รีบกลับไปทำงานบ้าน
- ย้อย : เธอซื้ออะไรบ้างละ ช่วงนี้ของขึ้นราคาจริง ๆ เลยนะ
- เยี่ยม : ฉันเพิ่งซื้อผักตบชวาสำหรับทำเป็นกับข้าวไว้กินกับข้าวต้ม เธอละซื้ออะไรบ้าง
- ย้อย : ฉันซื้อผักและผลไม้เกือบครบแล้ว
- เยี่ยม : วันนี้ไปไหนขึ้นราคาอีกแล้ว ไข่ไหมเธอ
- สุดใจ : ไข่ แต่เป็นราคาควบคุมนะ
- เนียน : ฉันก็พยายามประหยัดอยู่ และซื้อแต่พอดี

ข้อคิดจากบทสนทนา คือ

การใช้จ่ายประหยัด ไม่ควรซื้อของที่ไม่จำเป็น ควรซื้อแต่พอดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำราชาศัพท์ เป็นถ้อยคำที่ใช้สื่อสารสำหรับบุคคล ๕ ชั้น ได้แก่ กษัตริย์ เชื้อพระวงศ์ พระสงฆ์ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และสุภาพชน ซึ่งแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ เช่น หมวดคำนาม คำกริยา เครื่องใช้ กีฬา และอื่น ๆ การเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์จะทำให้เข้าใจและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับบุคคล

๓. สาระการเรียนรู้

- คำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- จัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการคิด จัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง และเห็นความสำคัญในการใช้คำราชาศัพท์ (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ ใฝ่เรียนรู้

๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

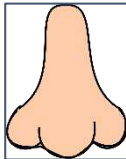
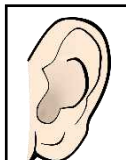

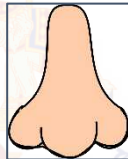

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

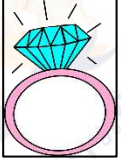
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิด จัดหมวดหมู่ของคำราชา ศัพท์ได้ถูกต้อง และเห็น ความสำคัญในการใช้คำ ราชาศัพท์ (๒.๑) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกความหมายของคำ ราชาศัพท์ได้ <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดหมวดหมู่ของคำราชา ศัพท์ได้ถูกต้อง <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เห็นความสำคัญของการ ใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนเล่นเกม “ทายคำราชาศัพท์” จากรูปภาพที่กำหนดให้ทั้งหมด ๕ ภาพ ดังนี้</p> <p>ภาพที่ ๑</p> <p>พระนาสิก หรือ พระโอษฐ์</p> <p>ภาพที่ ๒</p> <p>พระปราง หรือ พระกรรณ</p> <p>ภาพที่ ๓</p> <p>ฉลองพระเนตร หรือ ชับพระเนตร</p>	<p>๑. นักเรียนเล่นเกม “ทายคำราชาศัพท์” จากรูปภาพและตัวเลือกที่ครูกำหนดให้ ดังนี้</p> <p>ภาพที่ ๑</p> <p>พระนาสิก หรือ พระโอษฐ์</p> <p>ภาพที่ ๒</p> <p>พระปราง หรือ พระกรรณ</p> <p>ภาพที่ ๓</p> <p>ฉลองพระเนตร หรือ ชับพระเนตร</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. เกมทายคำราชาศัพท์</p> <p>๓. รูปภาพ</p> <p>๔. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ไปงานที่ ๔	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการจัดหมวดหมู่ของ คำราชาศัพท์</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการจัดหมวดหมู่ของ คำราชาศัพท์</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>ภาพที่ ๔</p> <p>ฉลองพระกร หรือ ฉลองพระบาท</p> <p>ภาพที่ ๕</p> <p>ทอดพระเนตร หรือ พระชำมรงค์</p>	<p>ภาพที่ ๔</p> <p>ฉลองพระกร หรือ ฉลองพระบาท</p> <p>ภาพที่ ๕</p> <p>พระขรรค์ หรือ พระชำมรงค์</p>			
	<p>๒. จากนั้น ครูพานักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของคำราชาศัพท์</p> <p>๓. ครูตั้งคำถามชวนคิด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนคิดว่าคำราชาศัพท์มีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร - ครู : คำราชาศัพท์มีกี่หมวด อะไรบ้าง - ครู : นักเรียนคิดว่าเรื่อง คำราชาศัพท์ ยากหรือไม่ เพราะอะไร 	<p>๒. จากนั้นนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของ เกม ทายคำราชาศัพท์</p> <p>๓. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : มีความสำคัญ เพราะใช้สื่อสารกับบุคคลที่มีระดับแตกต่างกัน - นักเรียน : มีใหญ่ ๆ อยู่ ๕ หมวด ได้แก่ ร่างกาย เครื่องใช้ เครื่องญาติ คำกริยา และคำสรรพนาม - นักเรียน : ยาก/ไม่ยาก เพราะ..... (ตามความคิดเห็นของนักเรียน) 			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

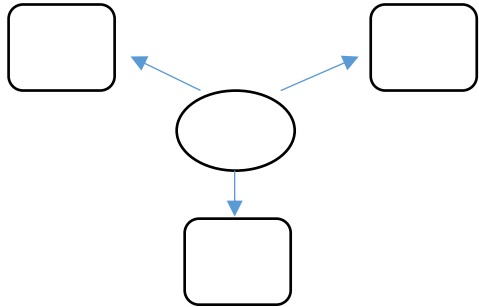
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูแสดงความคิดเห็นสรุปท้าย จากนั้น เชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน และพูดว่า การเรียนเรื่องคำราชาศัพท์นั้นไม่ยาก เพียงแค่นักเรียนศึกษาให้เข้าใจและจำหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์ให้ได้</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อมุ่งเข้าสู่ประเด็นสำคัญ ดังนี้</p> <p>- ครู : คำราชาศัพท์คืออะไร</p> <p>- ครู : นักเรียนเข้าใจความหมายของคำราชาศัพท์มากน้อยเพียงใด</p> <p>๒. ครูนำใบความรู้ที่ ๔ มาให้นักเรียนศึกษาและอภิปรายกลุ่มย่อย เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับความหมายของคำราชาศัพท์และลักษณะของคำราชาศัพท์</p>	<p>๔. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนในชั่วโมงนี้ และเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนพร้อมกัน</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : คำราชาศัพท์ คือ ถ้อยคำที่ใช้กับระดับชั้นบุคคล ตั้งแต่พระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุสงฆ์ ขุนนางหรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และสุภาพชน</p> <p>- นักเรียน : เข้าใจน้อยมาก เพราะเป็นเรื่องที่ยากและคำราชาศัพท์มีจำนวนมาก จำไม่หมด</p> <p>๒. นักเรียนอ่านใบความรู้ที่ ๔ และอภิปรายกลุ่มย่อย เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับความหมายของคำราชาศัพท์และลักษณะของคำราชาศัพท์</p>			
			- ใบความรู้ที่ ๔ คำราชาศัพท์น่ารู้		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. ครูยกตัวอย่างคำราชาศัพท์หมวดต่าง ๆ ที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ ดังนี้</p> <p>๑) หมวดเครื่องญาติ ๒) หมวดเครื่องใช้ต่าง ๆ</p> <p>๓) หมวดร่างกาย ๔) หมวดกริยา</p> <p>๕) หมวดคำสรรพนาม</p> <p>๔. ครูนำเกมจับคู่คำราชาศัพท์มาให้ให้นักเรียนช่วยกันจับคู่คำราชาศัพท์กับความหมาย</p> <p>๕. จากนั้น ครูอธิบายความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องกับกาลเทศะและบุคคล โดยนำเสนอว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นถ้อยคำที่เทิดทูนบุคคลที่เจริญด้วยชาติวุฒิและคุณวุฒิ - แสดงถึงความเคารพนับถือ การให้เกียรติ - เป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมทางภาษาของไทย 	<p>๓. นักเรียนศึกษาตัวอย่างของคำราชาศัพท์ที่ครูนำเสนอตามหมวดต่าง ๆ</p> <p>๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมจับคู่คำราชาศัพท์</p> <p>๕. นักเรียนสนทนากับครูเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องกับกาลเทศะและบุคคล และสรุปเป็นแผนภาพความคิด</p> 	<p>- บัตรคำ ราชาศัพท์</p> <p>- เกมจับคู่คำ ราชาศัพท์</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำกิจกรรมและแจกใบงานที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้</p> <p>๒. เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว ครูนำผลงานของกลุ่มนักเรียนที่ทำเสร็จมาให้ให้นักเรียนต้นทาง/ปลายทางดูพร้อมกัน และประเมินความถูกต้อง</p> <p>๓. ครูสรุปการทำกิจกรรม และบอกประโยชน์ที่ได้จากการจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามเพื่อสรุปบทเรียน ดังนี้ - ครู : นักเรียนคิดว่า การใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องนั้นมีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. จากนั้น ครูขึ้นสรุปความรู้บนหน้าจอ ดังนี้ “ในฐานะที่เราเป็นคนไทย ควรใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล”</p>	<p>๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงการทำกิจกรรมและทำใบงานที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้</p> <p>๒. นักเรียนต้นทาง/ปลายทางดูผลงานพร้อมกัน และร่วมกันประเมินความถูกต้องของการจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรม</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อสรุปบทเรียน</p> <p>- นักเรียน : มีความสำคัญ เพราะเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทยที่มีความงามด้านวัฒนธรรมทางภาษา</p> <p>๒. นักเรียนสรุปความรู้ร่วมกับครูบนหน้าจอ โดยเป็นการสรุปเพื่อให้เห็นความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องและเหมาะสม</p>	<p>- ใบงานที่ ๔ คำราชาศัพท์น่ารู้</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
- ๒) ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
- ๔) เกมทายคำราชาศัพท์ / รูปภาพต่าง ๆ ที่อยู่ในเกม
- ๕) บัตรคำราชาศัพท์

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายของคำราชาศัพท์ได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - จัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง	- ประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์	- แบบประเมินการจัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นความสำคัญของการใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิดจัดหมวดหมู่ของคำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง และเห็นความสำคัญในการใช้คำราชาศัพท์ (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์	- แบบประเมินสมรรถนะการจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้องใน การจัดหมวดหมู่	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ผิดตั้งแต่ ๑-๒ คำ	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ผิดตั้งแต่ ๓-๔ คำ	จัดหมวดหมู่ของคำ ราชาศัพท์ผิดตั้งแต่ ๕ คำขึ้นไป
๒. ความรวดเร็ว	เสร็จก่อนเวลาที่ กำหนด	เสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๑ นาที	เสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๒ นาที	เสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนด ๓ นาที ขึ้นไป
๓. ข้อมูลครบถ้วน	ไม่มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่แม้แต่ คำเดียว	มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่เพียง ๑-๒ คำ	มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่ ๓-๔ คำ	มีคำราชาศัพท์ หลงเหลืออยู่ ตั้งแต่ ๕ คำขึ้นไป
๔. การทำงานเป็น ทีม	- มีความสามัคคี - ปรีชาหาหรือกัน ภายในกลุ่ม - ทุกคนช่วยกันทำ กิจกรรม - ไม่ทะเลาะกัน - เคารพความ คิดเห็นของสมาชิก	ขาด ๑ ประเด็น	ขาด ๒ ประเด็น	ขาด ๓ ประเด็น
๕. การวางแผนการ ทำงาน	มีการวางแผน การทำงานอย่าง รอบคอบของลงมือ ทำกิจกรรม	มีการวางแผน การทำงานแต่ยังไม่ รอบคอบเท่าที่ควร	มีการวางแผน การทำงานแต่ไม่ รอบคอบ	ไม่มีการวางแผน การทำงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง	ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

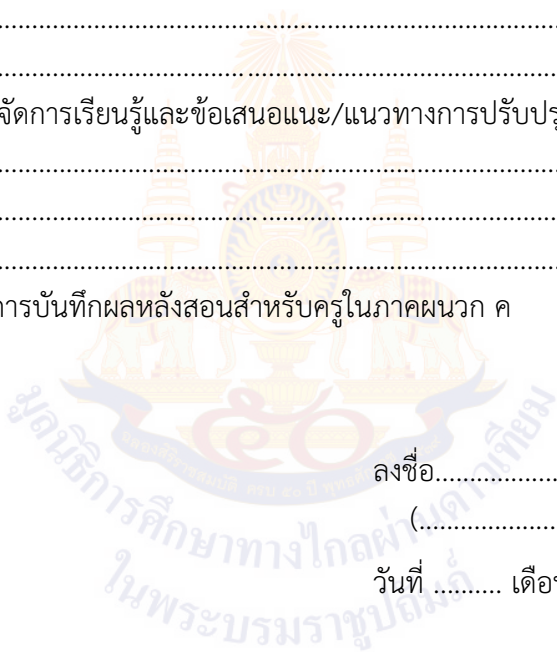
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของคำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ คือ ถ้อยคำที่กำหนดขึ้นใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นของบุคคล ไม่เฉพาะแต่พระมหากษัตริย์เพียงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงพระบรมวงศานุวงศ์ ตั้งแต่ชั้นหม่อมเจ้าลงมาถึงพระสงฆ์ ขุนนางหรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และสุภาพชน

ลักษณะของคำราชาศัพท์ เป็นคำเฉพาะที่ใช้สื่อสารเฉพาะบุคคล ซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย เพราะสังคมไทยมีระดับบุคคลที่ต่างกัน

คำราชาศัพท์ เป็นลักษณะการใช้ถ้อยคำที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาของไทยที่ชัดเจน อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากระบบและรูปแบบการปกครอง ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีลักษณะพิเศษ เพราะแจกแจงการใช้ถ้อยคำตามระดับชนชั้นของบุคคล เพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะและบุคคล

คำราชาศัพท์จึงเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญยิ่งของชนชาวไทย เราคนไทยจึงมีความจำเป็นต้องใช้คำราชาศัพท์ได้ทั้งในการพูดและการเขียน ตลอดจนเข้าใจความหมายของคำราชาศัพท์ทั้งในการอ่านและการฟังเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

การแบ่งลำดับชั้นการใช้คำราชาศัพท์

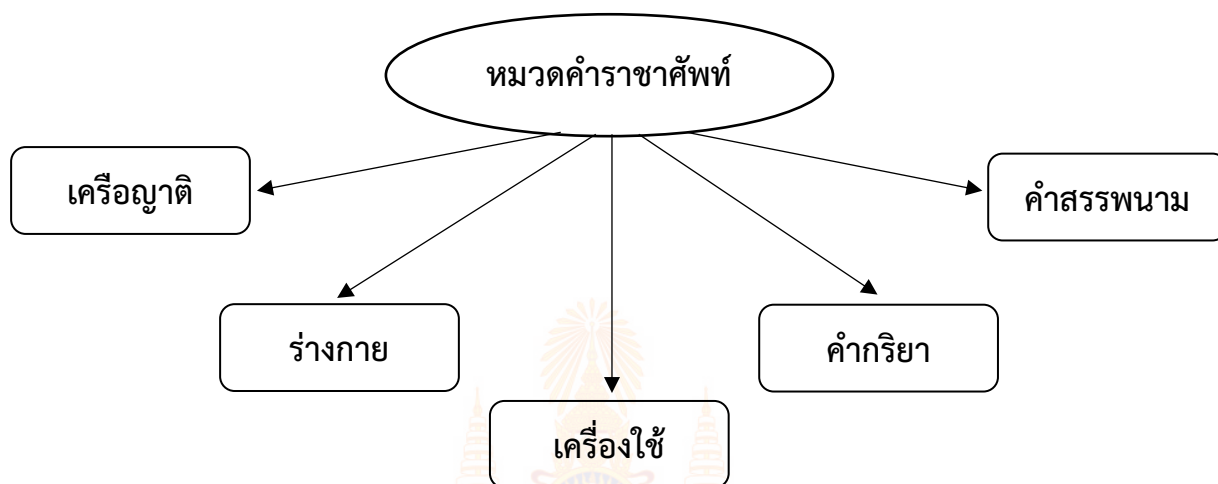
๑. พระมหากษัตริย์
๒. พระบรมวงศานุวงศ์
๓. พระสังฆราชเจ้าและพระสงฆ์
๔. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
๕. สุภาพชน

ลักษณะการใช้คำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ ใช้สำหรับสามัญชนพูดกับพระเจ้าแผ่นดิน พระราชินี และพระบรมวงศานุวงศ์ พระเจ้าแผ่นดิน พระราชินี และพระบรมวงศานุวงศ์จะใช้คำสามัญ ไม่ใช้คำราชาศัพท์ยกย่องพระองค์เอง พระเจ้าแผ่นดินจะใช้ราชาศัพท์กับพระบรมวงศานุวงศ์ที่ทรงศักดิ์สูงกว่าทางสืบสายโลหิตหรือทางการนับพระญาติ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลุง ป้า น้า อา พี่ และพระบรมวงศานุวงศ์ส่วนเจ้านายจะใช้ราชาศัพท์ระหว่างกัน เมื่อผู้พูดมีอิสริยยศต่ำกว่า เช่น เจ้านายมีศักดิ์เป็นลูกกับหลาน ซึ่งเป็นพระเจ้าแผ่นดิน

การแบ่งคำราชาศัพท์หมวดต่าง ๆ

การแบ่งหมวดหมู่คำราชาศัพท์ ออกเป็นหมวด ๆ นั้น เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำและการใช้ ถ้อยคำ เราจึงจัดเรียงคำราชาศัพท์ให้เป็นหมวดหมู่ โดยมีทั้งคำราชาศัพท์หมวดต่าง ๆ เช่น หมวดเครือญาติ หมวดเครื่องใช้ หมวดร่างกาย หมวดกริยา หมวดคำสรรพนาม เป็นต้น

คำราชาศัพท์หมวดเครือญาติ

คำราชาศัพท์	ความหมาย	คำราชาศัพท์	ความหมาย
พระปัยกา	ปู่ทวด ตาทวด	พระปัยยิกา	ย่าทวด ยายทวด
พระอัยกา พระอัยกี	ปู่ ตา	พระอัยยิกา	ย่า ยาย
พระชนก พระบิดา	พ่อ	พระชนนี พระมารดา	แม่
พระปิตุลา	ลุงหรืออา (ฝ่ายพ่อ)	พระปิตุจฉา	ป้าหรืออา (ฝ่ายพ่อ)
พระมาตุลา	ลุงหรือน้า (ฝ่ายแม่)	พระมาตุจฉา	ป้าหรือน้า (ฝ่ายแม่)
พระเชษฐา	พี่ชาย	พระเชษฐภคินี	พี่สาว
พระอนุชา	น้องชาย	พระกนิษฐา	น้องสาว
พระมเหสี พระชายา	ภรรยา	พระสวามี พระภักส์ดา	สามี
พระโอรส	ลูกชาย	พระธิดา	ลูกชาย
พระขามาดา	ลูกเขย	พระสุณิสา	ลูกสะใภ้
พระนัดดา	หลาน	พระปนัดดา	เหลน

คำราชาศัพท์หมวดร่างกาย

คำราชาศัพท์	ความหมาย	คำราชาศัพท์	ความหมาย
พระเกศา	ผม	พระกรรณ	หู
พระนลาฏ	หน้าผาก	พระเนตร	ตา
พระโอษฐ์	ปาก	ขอบพระเนตร	ขอบตา
ต่อมพระเนตร	ต่อมน้ำตา	ม่านพระเนตร	ม่านตา
พระขนง	คิ้ว	พระอัสสุชล	น้ำตา
พระทนต์	ฟัน	พระนาสิก	จมูก
พระชีวหา	ลิ้น	พระศอ	คอ
พระเขษะ	น้ำลาย	พระพักตร์	หน้า
พระอุทร	ท้อง	พระเสโท	เหงื่อ
พระองคุลี	นิ้วมือ	พระหนุ	คาง
พระหัตถ์	มือ	พระเศียร	ศีรษะ
ข้อพระหัตถ์	ข้อมือ	พระปราง	แก้ม
พระมังสา	เนื้อ	พระพาหา	ช่วงแขน
พระโลมา	ขน	พระพาหุ	ต้นแขน
พระอูระ	อก	พระกร	แขน
พระนาภี	สะดือ	พระบาท	เท้า
พระโสณี	สะโพก	ข้อพระบาท	ข้อเท้า
พระรากขวัญ	ไหปลาร้า	พระชานู	เข่า
พระกัจฉะ	รักแร้	พระขงฆ์	แข้ง
พระเพลา	ขาหรือตัก	พระดรรชนี	นิ้วชี้
พระชีพจร	ชีพจร	พระหทัย	ใจ
พระธมณี	เส้นประสาท	พระนขา	เล็บ
พระกำโบล	กระดูกงู	พระอัฐิ	กระดูก
พระวักกะ	ไต	พระทาลูชะ	เขี้ยว
พระอังสะ พระอังสา	ไหล่	พระกฤษฏี	สะเอว
พระผาสุกะ	ซี่โครง	พระปรีศว์	ซี่ข้าง

คำราชาศัพท์หมวดเครื่องใช้

คำราชาศัพท์	ความหมาย	คำราชาศัพท์	ความหมาย
ฉลองพระองค์	เสื้อ	พระสนับเพลา	กางเกง
ซับพระองค์	ผ้าเช็ดตัว	ซับพระพักตร์	ผ้าเช็ดหน้า
รัดพระองค์	เข็มขัด	ฉลองพระเนตร	แว่นตา
พระฉาย	กระจก	ฉลองพระบาท	รองเท้า
พระมาลา	หมวก	กระเป๋าทรง	กระเป๋าสตางค์
ธารพระกร	ไม้เท้า	พระเขนย	หมอน
พระวิสูตร	ม่านหรือมุ้ง	พระแท่น	เตียง
ลาดพระบาท	พรมทางเดิน	พระราชอาสน์	ที่นั่ง
แก้วน้ำเสวย	แก้วน้ำ	บัวพระโอบุษฐ์	กระโถน
ผ้าเช็ดพระหัตถ์	ผ้าเช็ดมือ	พระแสงกรรบิต	มีดโกน
นาฬิกาข้อมพระหัตถ์	นาฬิกาข้อมมือ	พระธำมรงค์	แหวน
พระจุฑามณี	ปิ่นประดับเพชร	พระกฤษณกล	ต่างหู
สร้อยพระศอ	สร้อยคอ	ทองพระกร	กำไลข้อมือ
พระปั้นเหน่ง	หัวเข็มขัด	กำไลข้อมพระบาท	กำไลข้อเท้า
พระกลด	ร่มขนาดใหญ่	สร้อยข้อมพระหัตถ์	สร้อยข้อมือ

คำราชาศัพท์หมวดคำกริยา

คำราชาศัพท์	ความหมาย	คำราชาศัพท์	ความหมาย
เสด็จ	ไป	พระราชดำเนิน	เดิน
สร่งน้ำ	อาบน้ำ	ประจวร	ป่วย
เสวย	รับประทาน	พระราชทาน	ให้
โปรด	ชอบ	กริ้ว	โกรธ
ประทับ	นั่ง	บรรทม	นอน
ตรัส	พูด	ทอดพระเนตร	ดู
ชำระพระหัตถ์	ล้างมือ	ทรงยื่น	ยื่น
ทรงม้า	ขี่ม้า	พระนิพนธ์	แต่งหนังสือ

คำราชาศัพท์หมวดคำสรรพนาม

สถานะในการพูด	คำราชาศัพท์	ใช้กับ
แทนชื่อผู้พูด (บุรุษที่ ๑)	ข้าพระพุทธเจ้า	พระมหากษัตริย์
	เกล้ากระหม่อม (ผู้ชาย)	เจ้านายชั้นรองลงมา
	เกล้ากระหม่อมฉัน (ผู้หญิง)	เจ้านายชั้นรองลงมา
	กระผม ดิฉัน	ผู้ใหญ่, พระสงฆ์
แทนชื่อผู้ที่เราพูดด้วย (บุรุษที่ ๒)	ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท	พระมหากษัตริย์
	ฝ่าพระบาท	เจ้านายชั้นสูง
	พระคุณเจ้า	พระสงฆ์ผู้ทรงสมณศักดิ์
แทนชื่อผู้ที่เรากล่าวถึง (บุรุษที่ ๓)	พระองค์	พระมหากษัตริย์
	ท่าน	พระสงฆ์

เกม จับคู่คำราชาศัพท์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

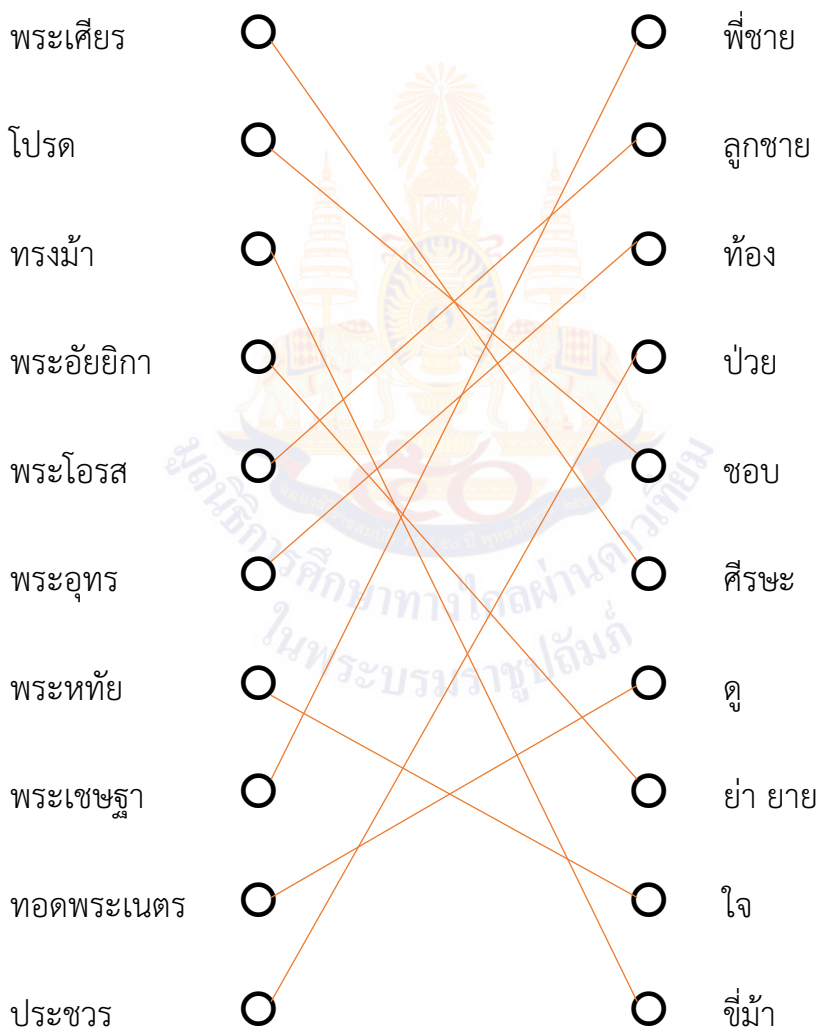
คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำราชาศัพท์กับความหมายให้ถูกต้อง

พระเศียร	☐	☐	พี่ชาย
โปรด	☐	☐	ลูกชาย
ทรงม้า	☐	☐	ห้อง
พระอัยยิกา	☐	☐	ป่วย
พระโอรส	☐	☐	ชอบ
พระอุทร	☐	☐	ศิระชะ
พระหทัย	☐	☐	ดู
พระเชษฐา	☐	☐	ย่า ยาย
ทอดพระเนตร	☐	☐	ใจ
ประจวร	☐	☐	ขี่ม้า

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบเกม จับคู่คำราชาศัพท์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สรรสร้างสรรคภาษาพาสนุก
 แผนการจัดการเรียนรู้อที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์นำรู้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำราชาศัพท์กับความหมายให้ถูกต้องสัมพันธ์กัน

ใบงานที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์จากคำที่กำหนดให้ถูกต้องตามหมวดต่าง ๆ

พระภรรณ	พระมาลา	บรรทม	พระนาภี
ประจวร	พระโอรส	พระกร	พระชนนี
ทรงม้า	ประทับ	ข้าพระพุทธเจ้า	สรองน้ำ
กระเป่าทรง	พระนัดดา	พระเสโท	พระอัยยิกา
พระองค์	พระชีวหา	สร้อยพระศอ	เกล้ากระหม่อม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำราชาศัพท์น่ารู้
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนจัดหมวดหมู่คำราชาศัพท์จากคำที่กำหนดให้ถูกต้องตามหมวดต่าง ๆ

พระภรรณ	พระมาลา	บรรทม	พระนาถี
ประจวร	พระโอรส	พระกร	พระชนนี
ทรงม้า	ประทับ	ข้าพระพุทธเจ้า	สรองน้ำ
กระเป่าทรง	พระนัดดา	พระเสโท	พระอัยยิกา
พระองค์	พระชีวหา	สร้อยพระศอ	เกล้ากระหม่อม

หมวดร่างกาย

พระภรรณ, พระกร, พระนาถี
พระเสโท, พระชีวหา

หมวดเครื่องใช้

กระเป่าทรง, สร้อยพระศอ
พระมาลา

หมวดเครือญาติ

พระชนนี, พระโอรส
พระอัยยิกา, พระนัดดา

หมวดคำกริยา

ประจวร, ประทับ, ทรงม้า
บรรทม, สรองน้ำ

หมวดคำสรรพนาม

พระองค์, ข้าพระพุทธเจ้า
เกล้ากระหม่อม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำขวัญ เป็นถ้อยคำที่แต่งขึ้นเพื่อเตือนใจหรือเพื่อเป็นสิริมงคล ซึ่งมีลักษณะเป็นการเชิญชวนหรือขอร้องให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังยึดเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเองและส่วนรวม

๓. สาระการเรียนรู้

- การแต่งคำขวัญ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกความหมายและหลักการแต่งคำขวัญได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - แต่งคำขวัญตามหัวข้อที่กำหนดได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นคุณค่าของการแต่งคำขวัญ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เขียนคำขวัญโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสารที่ตรงประเด็นและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น (๑.๑)
๒. ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการแต่งคำขวัญ เพื่อรณรงค์ตามจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาสนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร เขียนคำขวัญโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสารที่ตรงประเด็นและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการแต่งคำขวัญ เพื่อรณรงค์ตามจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกความหมายและหลักการแต่งคำขวัญได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- แต่งคำขวัญตามหัวข้อที่กำหนดได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามทบทวนความรู้ของนักเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักคำขวัญหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักคำขวัญอะไรบ้าง</p> <p>๒. หลังจากทบทวนความรู้ให้กับนักเรียนแล้ว จากนั้นครูยกตัวอย่างคำขวัญของกรุงเทพมหานครมาให้นักเรียนร่วมกันสังเกต ดังนี้</p> <p><u>คำขวัญกรุงเทพมหานคร</u></p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>กรุงเทพฯ ดุจเทพสร้าง เมืองศูนย์กลางการปกครอง วัดวังามเรืองรอง เมืองหลวงของประเทศไทย</p> </div> <p>- ครู : นักเรียนเข้าใจความหมายของคำขวัญกรุงเทพมหานครหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : คำขวัญกรุงเทพมหานครมีจุดเด่นอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนตอบคำถามทบทวนความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก เป็นข้อความที่เตือนใจ และให้กำลังใจแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง</p> <p>- นักเรียน : คำขวัญอนุรักษ์ธรรมชาติ, ประหยัดพลังงาน, รณรงค์เลือกตั้ง, รณรงค์ทำความดี ฯลฯ</p> <p>๒. นักเรียนอ่านคำขวัญของกรุงเทพมหานครและสังเกตเนื้อหาของคำขวัญว่ากล่าวถึงสิ่งใดเป็นสิ่งสำคัญ</p> <p><u>คำขวัญกรุงเทพมหานคร</u></p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>กรุงเทพฯ ดุจเทพสร้าง เมืองศูนย์กลางการปกครอง วัดวังามเรืองรอง เมืองหลวงของประเทศไทย</p> </div> <p>- นักเรียน : เข้าใจ โดยเป็นการกล่าวถึงความงามของกรุงเทพฯ และศูนย์กลางการปกครอง</p> <p>- นักเรียน : มีเนื้อหาหลายประเด็น</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. คำขวัญ กทม.</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๕	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการแต่งคำขวัญ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการแต่งคำขวัญ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นคุณค่าของการแต่งคำขวัญ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. รักความเป็นไทย</p>	<p>๓. ครูสนทนากับนักเรียนว่า การแต่งคำขวัญนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ยาก เพียงแค่ผู้แต่งสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจให้ได้ว่าเนื้อหาในคำขวัญนั้นมีอะไรบ้าง และมีสิ่งใดโดดเด่น</p> <p>๔. ครูแจ้งนักเรียนว่าชั่วโมงนี้จะเรียนเรื่อง การแต่งคำขวัญ ซึ่งการแต่งคำขวัญเป็นการใช้ถ้อยคำให้เกิดประโยชน์ด้านความงามทางภาษา และคำขวัญยังสามารถเตือนใจให้ข้อคิดแก่ผู้อ่านได้อีกด้วยและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด จากนั้น อภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ความหมายของคำขวัญ ☛ ลักษณะของคำขวัญ <p>๒. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความหมายและลักษณะของคำขวัญ จากนั้นสรุปร่วมกันอีกครั้ง</p>	<p>๓. นักเรียนสนทนาร่วมกันกับครูการแต่งคำขวัญนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ยาก เพียงสื่อความหมายให้ตรงประเด็นและเข้าใจง่าย</p> <p>๔. นักเรียนสนทนาร่วมกัน และเข้าสู่บทเรียน</p> <p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด จากนั้นอภิปรายกลุ่มในประเด็นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ความหมายของคำขวัญ ☛ ลักษณะของคำขวัญ <p>๒. นักเรียนตัวแทนกลุ่มนำเสนอความหมายและลักษณะของคำขวัญ จากนั้นสรุปร่วมกันอีกครั้ง</p>	- ใบความรู้ที่ ๕ คำขวัญชวนคิด		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. จากนั้นครูกล่าวว่า คำขวัญในประเทศไทยมีจำนวนมากและมีหัวข้อที่หลากหลาย ดังนั้นครูจึงยกตัวอย่างคำขวัญในหัวข้อต่าง ๆ มาให้นักเรียนได้ดู สังเกต และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เช่น</p> <p>◆ คำขวัญประจำจังหวัดบุรีรัมย์ เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รอยวัฒนธรรม เลิศล้ำเมืองกีฬา</p> <p>◆ คำขวัญประจำจังหวัดลำปาง ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้นงามตา นามล้ำค่านครพิงค์</p> <p>◆ คำขวัญรณรงค์ลดโลกร้อน ป่าไม่มีคุณ เกื้อหนุนชีวิต จงคิดรักษา ลดภาวะโลกร้อน</p>	<p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอ่านคำขวัญที่ครูยกตัวอย่างมาให้ดู จากนั้นสังเกตและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ เนื้อหา จุดเด่นของคำขวัญนั้น ๆ</p> <p>- นักเรียน : คำขวัญจังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย มีสัมผัสคล้องจอง เนื้อหาแสดงถึงเอกลักษณ์และสถานที่สำคัญของจังหวัด โดยรวมมีจุดเด่น คือ การยกเอาจุดเน้นในปัจจุบันคือการเป็นเมืองกีฬา</p> <p>- นักเรียน : คำขวัญจังหวัดเชียงใหม่ ใช้ถ้อยคำได้ไพเราะ ได้แก่คำว่า ศรี สง่า บุปผชาติ เนื้อหาได้กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ ดอยสุเทพ และบอกชื่อเดิม คือ นครพิงค์</p> <p>- นักเรียน : คำขวัญรณรงค์ลดโลกร้อน ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ผู้อ่านเข้าถึงเนื้อหาได้ดี เป็นการสร้างความตระหนักให้ทุกคนช่วยกันรักษาป่าเพื่อลดภาวะโลกร้อน</p>	<p>- แลกคำขวัญจังหวัดบุรีรัมย์</p> <p>- แลกคำขวัญจังหวัดเชียงใหม่</p> <p>- แลกคำขวัญรณรงค์ลดโลกร้อน</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>◆ <u>คำขวัญวันเด็ก ปี ๒๕๖๓</u> เด็กไทยยุคใหม่ รู้รักสามัคคี รู้หน้าที่พลเมืองไทย</p> <p>◆ <u>คำขวัญสวดดีศุขสุนทรภู่</u> ๒๖ มิถุนา น้อมจิตบูชา สุนทรภู่ครูกวี</p> <p>๔. หลังจากที่คุณให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างของ คำขวัญหัวข้อต่าง ๆ เสร็จแล้ว ครูพานักเรียนสรุป เกี่ยวกับคำขวัญ</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวน คิดเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน</p> <p>๒. ครูสุ่มคำขวัญของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยนำมา อ่านให้ทุกคนฟัง และประเมินความถูกต้อง</p>	<p>- นักเรียน : คำขวัญวันเด็ก ปี ๒๕๖๓ เป็นการเน้น ให้เด็กไทยมีความสามัคคี และรู้หน้าที่ของการเป็น พลเมืองไทย ซึ่งใช้คำเข้าใจง่าย กระชับ มี ความหมายรัดกุม</p> <p>- นักเรียน : คำขวัญสวดดีศุขสุนทรภู่ แม้จะไม่มี สัมผัสคล้องจองในแต่ละวรรค แต่จุดเด่นคือ เป็น การแสดงความเคารพต่อสุนทรภู่ และบอกว่าวัน สุนทรภู่ตรงกับวันที่ ๒๖ มิถุนายน ของทุกปี</p> <p>๔. นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการแต่ง คำ ขวัญ แต่งอย่างไรให้กินใจผู้อ่าน และแต่งอย่างไร ให้ไพเราะ น่าสนใจ</p> <p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับการทำใบงานที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด จากนั้นลงมือทำกิจกรรม</p> <p>๒. นักเรียนออกมานำเสนอผลงาน และประเมิน ความถูกต้องร่วมกัน</p>	<p>- แลกคำขวัญ วันเด็ก</p> <p>- แลกคำขวัญ สวดดีศุขสุนทรภู่</p> <p>- ใบงานที่ ๕ คำขวัญชวนคิด</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการเรียนรู้เรื่อง การแต่งคำขวัญ โดยตั้งคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <p>- ครู : การเขียนคำขวัญ มีความสำคัญอย่างไร</p> <p>๒. ครูสรุปบทเรียนเกี่ยวกับ เรื่อง การแต่งคำขวัญ ร่วมกับนักเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการเรียนรู้เรื่องการเขียนคำขวัญและตอบคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : มีความสำคัญ คือ ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเชิญชวน ข้อคิด และคำคล้องจองต่าง ๆ ให้ดีขึ้น</p> <p>๒. นักเรียนสรุปบทเรียนร่วมกับครูเกี่ยวกับ เรื่อง การแต่งคำขวัญ โดยเป็นการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในวันนี้ไปปรับใช้ในการแต่งคำขวัญเพื่อปลุกใจ ให้กำลังใจ เตือนใจผู้อื่นในสังคมไทย</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
- ๒) ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง คำขวัญชวนคิด
- ๔) ตัวอย่างคำขวัญหัวข้อต่าง ๆ

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การทำใบงานที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกความหมายและหลักการ แต่งคำขวัญได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - แต่งคำขวัญตามหัวข้อที่กำหนด หรือตามความสนใจได้	- ประเมินการแต่งคำขวัญ	- แบบประเมินการแต่ง คำขวัญ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าของการแต่งคำขวัญ	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร เขียนคำขวัญโดยใช้ภาษาที่ เหมาะสมในการสื่อสารที่ตรง ประเด็นและเป็นประโยชน์ต่อ ผู้อื่น (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์ การใช้ภาษาใน การแต่งคำขวัญ เพื่อรณรงค์ตาม จุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการใช้ ภาษาในการแต่งคำขวัญ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใด อย่างหนึ่ง	- แบบประเมินสมรรถนะ การใช้ภาษาในการแต่ง คำขวัญ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การแต่งคำขวัญ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. สอดคล้องกับข้อหัว ที่กำหนด	เขียนคำขวัญได้ตรง และสอดคล้องกับ หัวข้อที่กำหนด	เขียนคำขวัญได้ตรง และสอดคล้องกับ หัวข้อเป็นส่วนใหญ่	เขียนคำขวัญได้ตรง กับหัวข้อเป็นเพียง บางส่วน	เขียนคำขวัญไม่ตรง กับหัวข้อที่กำหนด
๒. การใช้ถ้อยคำ	ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ สั้น กระชับ เข้าใจ สละสลวย อ่านแล้ว มีพลังและเกิดความ งามทางภาษา	ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เข้าใจ สละสลวย แต่อ่านแล้วยังไม่มี พลังมากนัก	ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เข้าใจง่าย แต่อ่าน แล้วยังไม่มีพลังและ มีสัมผัสคล้องจองกัน เพียงบางส่วน	ใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ และใช้ถ้อยคำที่ไม่มี ความหมาย ทำให้ อ่านคำขวัญแล้วไม่ เข้าใจ
๓. การเว้นวรรคตอน	เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง เหมาะสม ทำให้อ่านง่าย	เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ อ่านง่ายและ เข้าใจความหมาย	เขียนเว้นวรรคตอน ได้ค่อนข้างถูกต้อง เหมาะสม ทำให้อ่าน เข้าใจง่าย	เขียนเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้องและไม่ เหมาะสม ทำให้อ่าน เข้าใจยาก
๔. ความหมายและ ความคิดสร้างสรรค์	ความหมายถูกต้อง ตามหัวข้อ นำเสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์	ความหมายถูกต้อง ตามหัวข้อ นำเสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์ ได้ค่อนข้างดี	ความหมายถูกต้อง ตามหัวข้อ แต่เสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์ ได้ค่อนข้างน้อย	ความหมายไม่ ถูกต้องตามหัวข้อ ขาดการนำเสนอ แนวคิดที่สร้างสรรค์
๕. มารยาทในการเขียน	ไม่เขียนใส่ร้ายป้ายสี ผู้อื่นหรือเสียดสี สังคม อันก่อให้เกิด ความวุ่นวายหรือ ปัญหาตามมา	-	-	เขียนคำขวัญในทาง ที่ไม่ดีและไม่ สร้างสรรค์ ส่งผล ทางลบให้ผู้อื่นและ สังคมเสื่อมเสีย

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

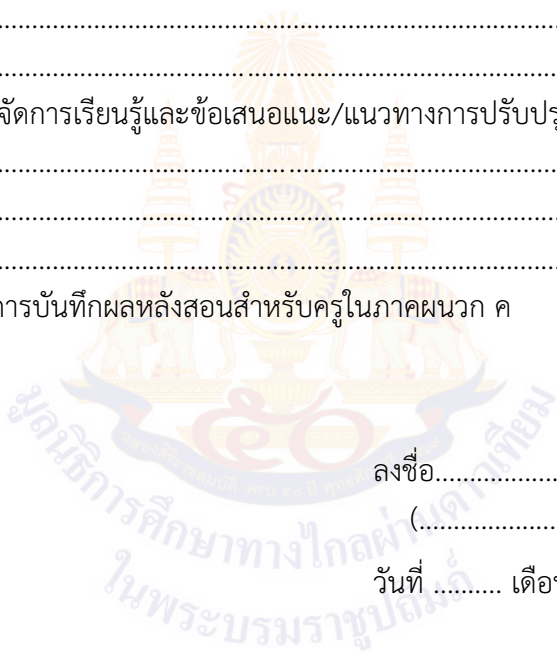
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การเขียนคำขวัญ

คำขวัญ คือ ถ้อยคำที่แต่งขึ้นเพื่อเป็นคติเตือนใจ เชิญชวน โน้มน้าว หรือขอร้องให้ผู้อ่านและผู้ฟัง ยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ถ้อยคำมักมีความคล้องจองหรือมีสัมผัสเป็นร้อยกรองสั้น ๆ เพื่อให้จดจำขึ้นใจ

หลักการเขียนคำขวัญ

๑. ใช้ถ้อยคำกะทัดรัด สละสลวย มีสัมผัสคล้องจองกัน
๒. ใช้ข้อความเชิงข้อคิดให้สอดคล้องกับโอกาส เช่น การต้อนรับนักเรียนใหม่ การเปิดกิจการ แต่ละโอกาสจำเป็นต้องใช้คติพจน์หรือคำขวัญแตกต่างกัน
๓. ใช้ข้อความและข้อคิดเหมาะสมแก่ฐานะของผู้ให้และผู้รับหรือของหมู่คณะ

ตัวอย่างคำขวัญ

- ❖ ทรัพยากรน้ำมีวันหมด ใช้ทุกหยดอย่างรู้คุณค่า
- ❖ น้ำประปามีค่าต่อชีวิต ประหยัดกันสักนิด ช่วยเศรษฐกิจได้
- ❖ ร่วมภูมิใจในเอกราช อนุรักษ์ชาติภาษาไทย
- ❖ ยึดมั่นในความดี สามัคคีรวมใจ สุจริตโปร่งใส ชาติไทยพัฒนา
- ❖ เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ
- ❖ รู้คิด รู้เท่าทัน สร้างสรรค์เทคโนโลยี
- ❖ รักในหลวง ห่วงลูกหลาน ร่วมกันต้าน ยาเสพติด
- ❖ เสียเหงื่อให้กีฬา ดีกว่าเสียน้ำตาให้ยาเสพติด

ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งคำขวัญอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งชื่อเรื่อง และวาดรูปประกอบ

คำขวัญ เรื่อง.....

๑. จุดประสงค์ในการแต่งคำขวัญ

เพื่อ.....

๒. เนื้อหา

.....

๓. ข้อคิดที่ได้จากคำขวัญ

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำขวัญชวนคิด
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งคำขวัญอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พร้อมตั้งชื่อเรื่อง และวาดรูปประกอบ

คำขวัญ เรื่อง **ปลูกป่าปลูกใจ**

๑. จุดประสงค์ในการแต่งคำขวัญ

ตอบ เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกรักษป่าไม้ ไม่ตัดไม้ทำลายป่า และช่วยกันปลูกต้นไม้

๒. เนื้อหา

ปลูกต้นไม้วันละนิด

ลดมลพิษทางอากาศ

สิ่งแวดล้อมของชาติ

โปรดช่วยกันรักษา

๓. ข้อคิดที่ได้จากคำขวัญ

ตอบ การปลูกต้นไม้และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชาติ เป็นสิ่งที่พลเมืองไทยทุกคนควรกระทำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๕ พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
 ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดโน้มน้าว เป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือนและคล้อยตามผู้พูดอย่างมีเหตุผล โดยผู้พูดต้องเตรียมตัวในการพูดด้วยสำนวนภาษาเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่ดี และมีการแสดงความจริงใจต่อผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังปฏิบัติตนในสิ่งที่ผู้พูดต้องการ

๓. สาระการเรียนรู้

- การพูดโน้มน้าว

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการพูดโน้มน้าวได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - พูดโน้มน้าวใจได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการฟังและการพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)
๒. ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการพูดโน้มน้าวใจ (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการพูดโน้มน้าวใจ (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการพูดโน้มน้าวใจได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พูดโน้มน้าวใจได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟังและการพูด</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง การพูด โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : อาชีพใดบ้างที่ต้องอาศัยการพูดโน้มน้าวใจให้ผู้อื่นคล้อยตามและปฏิบัติตาม</p> <p>- ครู : นักเรียนลองยกตัวอย่างอาชีพที่ต้องอาศัยประสบการณ์ในการพูดที่นักเรียนเคยพบเห็นในชีวิตประจำวัน</p> <p>๒. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจว่าการพูดโน้มน้าว เป็นการพูดหรือเชิญชวนให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกล้อยตามหรือเกิดกำลังใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการพูดโน้มน้าวนี้ผู้พูดต้องอาศัยการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ จากนั้นครูนำเข้าสู่บทเรียนเรื่องการพูดโน้มน้าวใจ</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนาเรื่อง การพูด และตอบคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : อาชีพค้าขาย ประชาสัมพันธ์ นักข่าว ผู้ประกาศข่าว พิธีกร ฯลฯ</p> <p>- นักเรียน : (ตอบคำถามตามประสบการณ์)</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แจงเกี่ยวกับการพูดโน้มน้าวและเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>	- ใบงานที่ ๖	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการพูดโน้มน้าวใจ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)					
หน่วยที่ ๗		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสงู		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูนำบทโฆษณาที่เป็นการพูดโน้มน้าวใจมาให้นักเรียนชม จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น</p> <p>๒. ครูตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยได้ยินบทโฆษณานี้หรือไม่ ถ้าเคย เคยได้ยินจากที่ใด</p> <p>- ครู : โฆษณานี้โน้มน้าวให้นักเรียนทำอะไร</p> <p>- ครู : นักเรียนจะปฏิบัติตามโฆษณานี้หรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสามารถ เพื่อศึกษาใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว และตัวอย่างการพูดโน้มน้าว</p> <p>๔. ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความรู้หลักการพูดโน้มน้าวร่วมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนดูและฟังบทเพลงโฆษณาที่เป็นการโน้มน้าวใจ ๑ เรื่อง จากนั้นให้แสดงความคิดเห็น</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เคย/ไม่เคย เพราะ.....</p> <p>- นักเรียน : ให้ช่วยกันประหยัดพลังงาน</p> <p>- นักเรียน : ปฏิบัติตาม เพราะเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องช่วยกันประหยัดพลังงาน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเนื้อหาใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าวใจ (๑)</p> <p>๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความรู้หลักการพูดโน้มน้าวร่วมกัน</p>	<p>- บทโฆษณา</p> <p>- ใบความรู้ที่ ๖ การพูดโน้มน้าวใจ (๑)</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสงู

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างการพูดโน้มน้าวและสนทนาร่วมกัน</p> <p>๖. ครูพานักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องการพูดโน้มน้าวจากประเด็นคำถามต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : บุคลิกภาพที่ดีในการพูดโน้มน้าวคืออะไร - ครู : ผู้พูดที่ทำให้ผู้ฟังประทับใจต้องมีลักษณะอย่างไร - ครู : นักเรียนมีหลักในการพูดโน้มน้าวอย่างไร <p>๗. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนเขียนร่างคำพูดการพูดโน้มน้าว ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ จากใบงานเรื่องการพูดโน้มน้าว</p>	<p>๕. นักเรียนดูตัวอย่างการพูดโน้มน้าวและสนทนาร่วมกัน</p> <p>๖. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง การพูดโน้มน้าวจากประเด็นคำถามต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : พูดจาฉะฉาน/หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส - นักเรียน : พูดจาได้สนุกสนานน่าสนใจและสอดแทรกข้อคิด - นักเรียน : ผู้พูดมีความจริงใจ ใช้ภาษากระตุนความสนใจ ใช้ท่าทางน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือ <p>๗. นักเรียนเตรียมตัวเขียนแบบร่าง</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑) ให้นักเรียนฟังเพื่อสร้างความเข้าใจในการเขียนแบบร่างการพูดโน้มน้าวใจที่ตรงกัน</p> <p>๒. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอแบบร่างการพูดโน้มน้าวใจเรื่อง ลดโลกร้อน ให้เพื่อน ๆ ฟัง</p> <p>๓. ครูพานักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความถูกต้องของผลงานและนำเสนอตัวอย่างแบบร่างการพูด</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การพูดโน้มน้าว โดยให้แสดงความคิดเห็นจากคำถามดังนี้</p> <p>- ครู : บุคลิกภาพและความมั่นใจมีผลต่อการพูดโน้มน้าวอย่างไร</p> <p>- ครู : การพูดโน้มน้าวมีประโยชน์อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑) เพื่อสร้างความเข้าใจในการเขียนแบบร่างการพูดโน้มน้าวใจที่ตรงกัน</p> <p>๒. ตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอแบบร่างการพูดโน้มน้าวใจเรื่อง ลดโลกร้อน ให้เพื่อน ๆ ฟัง</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความถูกต้องของผลงานและดูตัวอย่างแบบร่างการพูดของครู</p> <p>๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามสรุปความรู้ ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ทำให้การพูดเกิดความน่าเชื่อถือ</p> <p>- นักเรียน : ทำให้ผู้อื่นเข้าใจเจตนาและความต้องการของผู้พูด</p>	<p>- ใบงานที่ ๖ การพูดโน้มน้าวใจ (๑)</p> <p>๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
- ๒) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
- ๔) บทเพลงโฆษณาที่เป็นการพูดโน้มน้าวใจ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพูดโน้มน้าวได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดโน้มน้าวใจได้	- ประเมินการพูดโน้มน้าว ของนักเรียน	- แบบประเมินการพูด โน้มน้าว	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟังและการพูด	- ประเมินจากสังเกต พฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินจากสังเกต พฤติกรรมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผลและ มีมารยาทในการพูด (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการ พูดโน้มน้าวใจ (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการ พูดโน้มน้าวใจ	- แบบประเมินสมรรถนะ การพูดโน้มน้าวใจ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดโน้มน้าวใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดโน้มน้าว	- พูดตรงประเด็น - เหตุผลน่าเชื่อถือ - กระตุ้นให้ผู้ฟัง คล้อยตามได้ - ชี้ให้เห็นประโยชน์ ของเรื่องที่พูด	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. การใช้ภาษา	- ใช้ภาษาที่สุภาพ - ภาษาสละสลวย - ใช้ภาษาที่ทำให้ ผู้ฟังคล้อยตามได้ - ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามไวยากรณ์	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. บุคลิกภาพ	- ใช้ท่าทเหมาะสม - พูดต่อเนื่องชัดเจน - สบตาผู้ฟังทั่วถึง - น้ำเสียงสุภาพ	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๔. เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้อง - เรียงลำดับเนื้อหา - เนื้อหาสร้างสรรค์ - เนื้อหาต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๕. มารยาทในการพูด	มีมารยาทในการพูด ไม่พูดตะโกนและมี ท่าทางที่สุภาพ	-	-	ขาดมารยาทใน การพูด

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
 คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

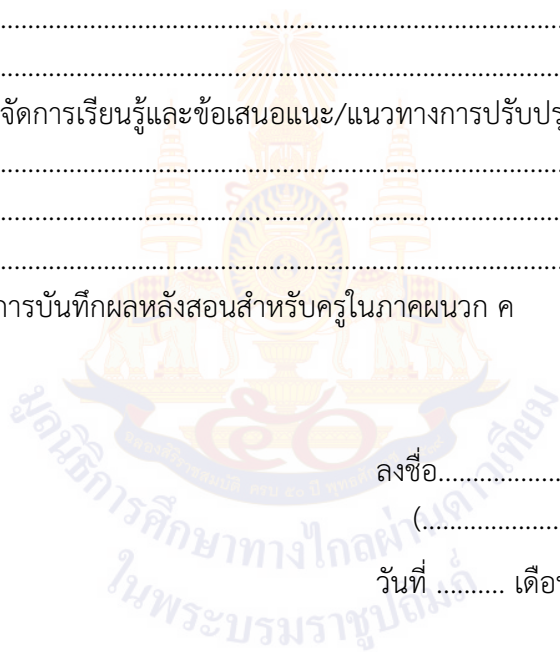
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการพูดโน้มน้าว

การพูดโน้มน้าว เป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือ หรือมีความเห็นคล้อยตาม เช่น เชิญชวนให้ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง พูดโฆษณาสิ่งของ หรือกิจกรรมที่ดี ๆ

หลักในการพูดโน้มน้าว

๑. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพูดให้ชัดเจน เช่น ต้องการให้ผู้ฟังเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร หรือต้องการเชิญชวนให้ผู้ฟังกระทำการใด

๒. จัดลำดับเนื้อหาที่จะพูด โดยแบ่งเป็น

- บทนำ
- เนื้อหา
- บทสรุป

๓. วิธีการพูด พูดด้วยความตั้งใจใช้น้ำเสียงให้หนักแน่น จริงจัง และใช้ภาษาในการพูด ทำนองเชิญชวน หรือวิงวอนให้ปฏิบัติตามมากกว่าการบังคับ

วัตถุประสงค์ของการโน้มน้าวใจ

การโน้มน้าวใจมีวัตถุประสงค์สำคัญโดยทั่วไป ๔ ประการ คือ

๑. เพื่อชักนำหรือโน้มน้าวใจให้เกิดความเชื่อถือ ศรัทธา ในเรื่องที่พูดหรือเขียน เช่น การชักนำให้ทำประกันชีวิต การโฆษณาคุณภาพของสินค้า การโน้มน้าวใจให้ศรัทธาในศาสนา เป็นต้น

๒. เพื่อกระตุ้นหรือเร้าใจให้เห็นความสำคัญของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การพูดให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ การพูดให้เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไทย การเขียนให้ประทับใจในการทำงานอย่างเสียสละของตำรวจตระเวนชายแดน เป็นต้น

๓. เพื่อปลุกใจให้เกิดความสำนึกและปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การปลุกใจให้รักชาติ การปลุกใจใช้สินค้าไทย การปลุกใจให้รวมพลังสามัคคี

๔. เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีความเห็นคล้อยตามและนำไปปฏิบัติ เช่น การโน้มน้าวใจให้รู้จักการวางแผนครอบครัว การโน้มน้าวใจให้รู้จักใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอดส์ การเชิญชวนให้เลิกสูบบุหรี่ เป็นต้น

ขั้นตอนในการพูดโน้มน้าวใจ

๑. ขั้นการสร้างความสนใจ ผู้พูดควรใช้ถ้อยคำ สำนวน ตลอดจนวิธีการพูดให้คมคายทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ และต้องการที่จะฟังต่อไป ท่วงท่าทางของผู้พูดต้องมีความกระตือรือร้น จะสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวผู้พูด

๒. ขั้นสร้างความต้องการ เป็นการชี้ให้เห็นความจำเป็น หมายความว่า ผู้พูดพยายามให้ผู้ฟังตระหนักถึงความจำเป็นบางอย่างที่ต้องทำ หรือปฏิบัติตามที่ผู้พูด

๓. ขั้นสร้างความพอใจ เป็นขั้นที่ผู้พูดทำให้ผู้ฟังเห็นจริงตรงกับใจผู้ฟัง ผู้พูดจะเสนอข้อคิดต่าง ๆ ถ้าเป็นการโฆษณาสินค้า ก็จะเป็นการเสนอผลิตภัณฑ์ต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่ “นี่เองคือผลิตภัณฑ์ที่ฉันต้องการ”

๔. ขั้นสร้างมโนภาพ ผู้พูดพยายามใช้ถ้อยคำให้ผู้ฟังมองเห็นภาพมองเห็นประโยชน์หรือโทษของสิ่งนั้น ๆ หรือผู้พูดพยายามยกตัวอย่าง อุปมาอุปไมย และเหตุการณ์ต่าง ๆ มาประกอบให้ผู้ฟังเห็นภาพตามที่ต้องการอย่างชัดเจน

๕. ขั้นเรียกร้องให้เกิดการกระทำเป็นขั้นสุดท้ายที่ผู้พูดเรียกร้องให้ผู้ฟังเชื่อถือ เกิดความคิดเห็นคล้อยตาม และกระทำตามที่ผู้พูดต้องการ เช่น ตัดสินใจเลือกซื้อ

ข้อควรปฏิบัติในการพูดโน้มน้าว

- ๑.๑ ใช้ภาษาเชิงเสนอแนะ ขอร้อง ไม่บังคับ
- ๑.๒ แสดงเหตุผลประกอบให้น่าเชื่อถือ
- ๑.๓ เสนอทางเลือกให้เห็นทั้งด้านดีและด้านเสีย
- ๑.๔ สร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน เครียด
- ๑.๕ พูดให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกอยากปฏิบัติตาม

มารยาทในการพูด

- ใช้คำทักทายผู้ฟังให้ถูกต้อง เหมาะสม
- ใช้คำพูดที่สุภาพไม่หยาบคาย
- ใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเรื่องที่พูด
- ไม่พูดข่มขู่หรือโอ้อวดตน
- ขณะทีผู้พูดควรมองหน้าสบตาผู้พูดอีกฝ่ายหนึ่ง และต้องตั้งใจฟังคำพูดของผู้อื่น

ใบงานที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแบบร่างการพูดโน้มน้าวใจ เพื่อเชิญชวนรณรงค์ลดโลกร้อน

แบบร่างการพูดโน้มน้าว เรื่อง ลดโลกร้อน

บทนำ (คำขึ้นต้น)

.....

.....

เนื้อหา (สิ่งที่จะพูด)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บทสรุป (คำลงท้าย)

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๒ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแบบร่างการพูดโน้มน้าวใจ เพื่อเชิญชวนรณรงค์ลดโลกร้อน

แบบร่างการพูดโน้มน้าว เรื่อง ลดโลกร้อน

บทนำ (คำขึ้นต้น)

สวัสดีค่ะท่านผู้ฟังทุกท่าน ดิฉันชื่อ เด็กหญิงพลอยใส มิ่งมิตร (นามสมมติ) กำลังศึกษาอยู่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาพูดโน้มน้าวในหัวข้อ “ลดโลกร้อน”

เนื้อหา (สิ่งที่จะพูด)

เป็นที่ทราบกันดีว่า ทุกวันนี้โลกของเรากำลังประสบวิกฤตการณ์เกี่ยวกับสภาวะ โลกร้อน
อันส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั่วโลก ซึ่งนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น
อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ฤดูกาลเปลี่ยนแปลงในหลายประเทศ ซึ่งรวมทั้งประเทศ
ไทยของเราด้วย

ท่านผู้ฟังคะ ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องร่วมมือกัน ช่วยกันแก้ปัญหาสภาวะโลกร้อนอย่างจริงจัง
ดิฉันขอเสนอวิธีหนึ่งที่เราสามารถทำได้ง่าย ๆ คือ การลดใช้ถุงพลาสติก ด้วยการใส่ถุงผ้าแทน
เพราะการผลิตถุงพลาสติกใช้พลังงานอย่างมหาศาล นอกจากนั้นการกำจัดถุงพลาสติกซึ่งเป็นขยะ
ก็ต้องใช้พลังงานอีกด้วย โปรดนำถุงผ้าติดตัวไปด้วยเมื่อซื้อของ และบอกพนักงานขายว่าไม่รับ
ถุงพลาสติก ฝีกการกระทำเช่นนี้จนติดเป็นนิสัย เพียงเท่านี้คุณก็จะได้ชื่อว่าเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนช่วย
ลดโลกร้อน

บทสรุป (คำลงท้าย)

สุดท้ายแล้วถ้าพวกเราไม่ช่วยกัน ใครเล่าจะช่วยเรา ดังนั้น อย่าลืมนะคะ ใส่ถุงผ้า ลดขยะ
ลดโลกร้อน เพื่อโลกที่น่าอยู่ของเราค่ะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๕
ป. ๖/๖

พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การพูดโน้มน้าว เป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตามผู้พูดอย่างมีเหตุผล โดยผู้พูดต้องเตรียมตัว ในการพูดด้วยสำนวนภาษาเหมาะสม มีบุคลิกภาพที่ดี และมีการแสดงความจริงใจต่อผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังปฏิบัติตน ในสิ่งที่ผู้พูดต้องการ

๓. สาระการเรียนรู้

- การพูดโน้มน้าว

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการพูดโน้มน้าวได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - พูดโน้มน้าวใจได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการฟังและการพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)
๒. ความสามารถในการคิด คติวิเคราะห์การใช้ภาษาในการพูดโน้มน้าวใจ (๒.๑)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสงูก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการพูดโน้มน้าวใจ (๒.๑)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการพูดโน้มน้าวใจได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พูดโน้มน้าวใจได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟังและการพูด</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูทบทวนหลักการพูดโน้มน้าวใจให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนร่วมกันทบทวนด้วยอีกครั้ง</p> <p>๒. ครูบอกกับนักเรียนว่า ชั่วโมงนี้จะให้นักเรียนออกมาพูดโน้มน้าวใจหน้าชั้นเรียน จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ขั้นสอน (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างการพูดโน้มน้าวใจและช่วยกันวิเคราะห์การพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอทัศน์ เรื่อง เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อจุดประกายความคิดในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมของนักเรียน</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มลองฝึกพูดโน้มน้าวใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสรุปการทำกิจกรรมเพื่อลงมือปฏิบัติจริง</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เกี่ยวกับหลักการพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>๒. นักเรียนเตรียมตัวพูดโน้มน้าวใจหน้าชั้นเรียน</p> <p>๑. นักเรียนดูตัวอย่างการพูดโน้มน้าวใจและช่วยกันวิเคราะห์การพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันดูวิดีโอทัศน์ เรื่อง เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อจุดประกายความคิดในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมของนักเรียน</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มลองฝึกพูดโน้มน้าวใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสรุปการทำกิจกรรมเพื่อลงมือปฏิบัติจริง</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p> <p>- ใบความรู้ที่ ๗ การพูดโน้มน้าวใจ (๒)</p>	- ใบงานที่ ๗	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการพูดโน้มน้าวใจ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)

หน่วยที่ ๗ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑
ภาคเรียนที่ ๑

รายวิชา ภาษาไทย
เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที)</p> <p>๑. ครูสุ่มนักเรียนออกมาพูดโน้มน้าวใจทีละคนไปเรื่อย ๆ จนครบ</p> <p>๒. ครูพานักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินการพูดโน้มน้าวใจ และให้คะแนนร่วมกัน</p> <p>๓. ครูพานักเรียนประเมินการพูด โดยที่ครูตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันให้ข้อเสนอแนะการพูดโน้มน้าวของแต่ละกลุ่ม ดังนี้</p> <p>- ครู : ใครพูดโน้มน้าวได้ดีที่สุด เพราะอะไร</p> <p>๔. ครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒) เกี่ยวกับการสรุปประโยชน์จากการพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>๕. ครูนำเสนอแนวคำตอบของใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒) ให้นักเรียนฟังและสรุปพร้อมกัน</p>	<p>๑. นักเรียนออกมาพูดโน้มน้าวใจตามหัวข้อที่ได้ฝึกซ้อมมาหน้าชั้นเรียนทีละคนจนครบ</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินการพูดโน้มน้าวใจ และให้คะแนนร่วมกัน</p> <p>๓. นักเรียนประเมินการพูดของเพื่อน ๆ ในห้อง</p> <p>- นักเรียน : กลุ่มที่.....เพราะ..... (เป็นความคิดเห็นของนักเรียน)</p> <p>- นักเรียน : กลุ่มที่.....เพราะ..... (เป็นความคิดเห็นของนักเรียน)</p> <p>๔. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒) เกี่ยวกับการสรุปประโยชน์จากการพูดโน้มน้าวใจ</p> <p>๕. นักเรียนตรวจใบงานไปพร้อมกัน</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูพานักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การพูดโน้มน้าวในประเด็น ต่อไปนี้</p> <p>- ครู : เราจะพูดโน้มน้าวอย่างไร ให้ผู้ฟังเชื่อและคล้อยตาม</p> <p>- ครู : การพูดโน้มน้าวมีความสำคัญเพราะอะไร และมีประโยชน์อย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การพูดโน้มน้าวในประเด็น ต่อไปนี้</p> <p>- นักเรียน : พูดด้วยความจริงใจ/ไม่เป็นการบังคับ</p> <p>- นักเรียน : การพูดโน้มน้าวเป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตามผู้พูดอย่างมีเหตุผล</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
- ๒) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
- ๔) ตัวอย่างการพูดโน้มน้าวใจ
- ๕) วิดีทัศน์ เรื่อง เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการพูดโน้มน้าวได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดโน้มน้าวใจได้	- ประเมินการพูดโน้มน้าว ของนักเรียน	- แบบประเมินการพูด โน้มน้าว	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟังและการพูด	- ประเมินจากสังเกต พฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินจากสังเกต พฤติกรรมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโน้มน้าวใจอย่างมีเหตุผลและ มีมารยาทในการพูด (๑.๑) ๒. ความสามารถในการคิด คิดวิเคราะห์การใช้ภาษาในการ พูดโน้มน้าวใจ (๒.๑)	- ประเมินสมรรถนะการ พูดโน้มน้าวใจ	- แบบประเมินสมรรถนะ การพูดโน้มน้าวใจ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การพูดโน้มน้าวใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การพูดโน้มน้าว	- พูดตรงประเด็น - เหตุผลน่าเชื่อถือ - กระตุ้นให้ผู้ฟัง คล้อยตามได้ - ชี้ให้เห็นประโยชน์ ของเรื่องที่พูด	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๒. การใช้ภาษา	- ใช้ภาษาที่สุภาพ - ภาษาสละสลวย - ใช้ภาษาที่ทำให้ ผู้ฟังคล้อยตามได้ - ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามไวยากรณ์	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๓. บุคลิกภาพ	- ใช้ท่าทาบเหมาะสม - พูดต่อเนื่องชัดเจน - สบตาผู้ฟังทั่วถึง - น้ำเสียงสุภาพ	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๔. เนื้อหา	- เนื้อหาถูกต้อง - เรียงลำดับเนื้อหา - เนื้อหาสร้างสรรค์ - เนื้อหาต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน	ขาด ๑ องค์ประกอบ	ขาด ๒ องค์ประกอบ	ขาด ๓ องค์ประกอบ
๕. มารยาทในการพูด	มีมารยาทในการพูด ไม่พูดตะโกนและมี ท่าทางที่สุภาพ	-	-	ขาดมารยาทใน การพูด

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๗ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๑๓ - ๑๖ หมายถึง ดี
 คะแนน ๙ - ๑๒ หมายถึง พอใช้
 คะแนน ๕ - ๘ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

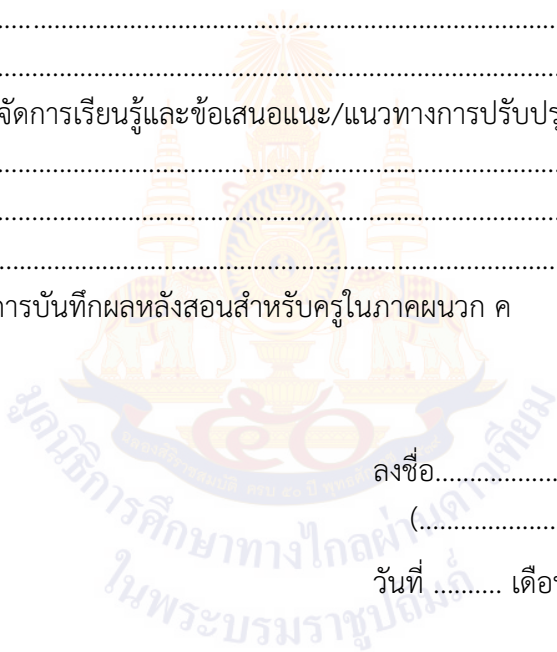
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หลักในการพูดโน้มน้าว

๑. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพูดให้ชัดเจน เช่น ต้องการให้ผู้ฟังเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร หรือต้องการเชิญชวนให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใด
๒. จัดลำดับเนื้อหาที่จะพูด โดยแบ่งเป็น
 - บทนำ
 - เนื้อหา
 - บทสรุป
๓. วิธีการพูด พูดด้วยความตั้งใจใช้น้ำเสียงให้หนักแน่น จริงจัง และใช้ภาษาในการพูด ทำนองเชิญชวน หรือวิงวอนให้ปฏิบัติตามมากกว่าการบังคับ

ข้อควรปฏิบัติในการพูดโน้มน้าว

- ๑.๑ ใช้ภาษาเชิงเสนอแนะ ขอร้อง ไม่บังคับ
- ๑.๒ แสดงเหตุผลประกอบให้น่าเชื่อถือ
- ๑.๓ เสนอทางเลือกให้เห็นทั้งด้านดีและด้านเสีย
- ๑.๔ สร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน เครียด
- ๑.๕ พูดให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกอยากปฏิบัติตาม

มารยาทในการพูด

- ใช้คำทักทายผู้ฟังให้ถูกต้อง เหมาะสม
- ใช้คำพูดที่สุภาพไม่หยาบคาย
- ใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเรื่องที่พูด
- ไม่พูดข่มขู่หรือโอ้อวดตน
- ขณะที่พูดควรมองหน้าสบตาผู้พูดอีกฝ่ายหนึ่ง และต้องตั้งใจฟังคำพูดของผู้อื่น

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปประโยชน์ของการพูดโน้มน้าวใจ เป็นข้อ ๆ อย่างน้อย ๓ ข้อ

สรุปประโยชน์ของการโน้มน้าวใจ

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การพูดโน้มน้าว (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปประโยชน์ของการพูดโน้มน้าวใจ เป็นข้อ ๆ อย่างน้อย ๓ ข้อ

สรุปประโยชน์ของการโน้มน้าวใจ

๑. ทำให้ผู้พูดได้ฝึกการพูด ฝึกการใช้ถ้อยคำ สำนวน ตลอดจนวิธีการพูดให้คมคายทำให้

ผู้ฟังเกิดความสนใจ

๒. ได้ฝึกใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร เพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

๓. ได้ฝึกมารยาทในการพูด ฝึกใช้น้ำเสียง และท่าทางประกอบการพูดที่เหมาะสม และมี

ความเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อผู้ฟัง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การโต้วาที เป็นการพูดโต้ตอบและหักล้างกันด้วยเหตุผล โดยการโน้มน้าวใจผู้ฟังให้เห็นด้วย หรือ คล้อยตามฝ่ายผู้พูดด้วยการพูดอย่างมีมารยาท

๓. สาระการเรียนรู้

- หลักการพูดโต้วาที

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการโต้วาทีได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการฟังและการพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)
๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น และอยู่ในสังคมที่เห็นต่างได้ (๔.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)					
หน่วยที่ ๗		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น และอยู่ในสังคมที่เห็นต่างได้ (๔.๔)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการโต้วาทีได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พูดโต้วาทีอย่างเหตุผล</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟังและการพูด</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดกับนักเรียน ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนรู้จักการโต้วาทีหรือไม่ อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยพูดโต้วาทีหรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. ครูพูดว่า การโต้วาทีเป็นการฝึกพูดแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง โดยใช้เหตุผล ข้อเสนอแนะของฝ่ายตนเอง เพื่อเอาชนะอีกฝ่าย จากนั้นครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียน</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนอภิปรายความรู้เกี่ยวกับหลักการโต้วาทีจากการศึกษาใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)</p> <p>๒. ครูกำหนดให้แต่ละกลุ่มออกมาพูดสรุปหลักการโต้วาทีให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้นเรียน</p>	<p>๑. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : รู้จัก/ไม่รู้จัก (ซึ่งเป็นการตอบตามประสบการณ์เดิมของนักเรียน)</p> <p>- นักเรียน : เคย/ไม่เคย (ซึ่งเป็นการตอบตามประสบการณ์เดิมของนักเรียน)</p> <p>๒. นักเรียนสนทนากับครูถึงการโต้วาที จากนั้นเข้าสู่บทเรียนพร้อมกัน</p> <p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายความรู้เกี่ยวกับหลักการโต้วาทีจากการศึกษาใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดสรุปหลักการโต้วาทีให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้นเรียน</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p> <p>- ใบความรู้ที่ ๘ การโต้วาที (๑)</p>	<p>- ใบงานที่ ๘</p>	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินผลการโต้วาที</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการโต้วาที</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓. ครูพานักเรียนเล่นเกม “สรุปหลักการโต้วาที” โดยให้แต่ละกลุ่มยกป้ายเครื่องหมาย ☒ สำหรับข้อที่กล่าวถูกต้อง และยกป้ายเครื่องหมาย ☐ สำหรับข้อที่กล่าวผิด จำนวน ๑๐ ข้อ จากนั้นครูสรุปผลการเล่นเกมและสรุปผลคะแนน ๓.๑ การโต้วาที เป็นการใช้คำพูดโต้ตอบของบุคคล ทั้ง ๒ ฝ่ายที่ใช้เหตุผลประกอบ ๓.๒ การโต้วาที มีบุคคล ๒ ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายเสนอ กับฝ่ายค้าน ๓.๓ ญัตติ คือ หัวข้อในการโต้วาที ๓.๔ จำนวนบุคคลของทั้งสองฝ่าย ไม่จำเป็นต้องเท่ากันก็ได้ ๓.๕ ผู้ดำเนินการโต้วาทีต้องเป็นกลาง ๓.๖ หัวข้อในการพูดต้องเอื้อฝ่ายค้านเสมอ ๓.๗ ต่างฝ่ายต่างยกเหตุผลของตนเองเพื่อมาหักล้างอีกฝ่าย ๓.๘ แต่ละฝ่ายต้องมีหัวหน้าทีม ๓.๙ ข้อมูลในการพูดควรมีความน่าเชื่อถือ ๓.๑๐ รักษาเวลาในการพูด	๓. นักเรียนเล่นเกม “สรุปหลักการโต้วาที” โดยให้แต่ละกลุ่มยกป้ายเครื่องหมาย ☒ สำหรับข้อที่กล่าวถูกต้อง และยกป้ายเครื่องหมาย ☐ สำหรับข้อที่กล่าวผิด จำนวน ๑๐ ข้อ ๓.๑ การโต้วาที เป็นการใช้คำพูดโต้ตอบของบุคคล ทั้ง ๒ ฝ่ายที่ใช้เหตุผลประกอบ ☒ ๓.๒ การโต้วาที มีบุคคล ๒ ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายเสนอกับฝ่ายค้าน ☐ ๓.๓ ญัตติ คือ หัวข้อในการโต้วาที ☒ ๓.๔ จำนวนบุคคลของทั้งสองฝ่าย ไม่จำเป็นต้องเท่ากันก็ได้ ☐ ๓.๕ ผู้ดำเนินการโต้วาทีต้องเป็นกลาง ☒ ๓.๖ หัวข้อในการพูดต้องเอื้อฝ่ายค้านเสมอ ☐ ๓.๗ ต่างฝ่ายต่างยกเหตุผลของตนเองเพื่อมาหักล้างอีกฝ่าย ☒ ๓.๘ แต่ละฝ่ายไม่ต้องมีหัวหน้าทีม ☐ ๓.๙ ข้อมูลในการพูดควรมีความน่าเชื่อถือ ☒ ๓.๑๐ รักษาเวลาในการพูด ☒	- แถบข้อความ ญัตติการโต้วาที		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูสรุปลักษณะของการโต้วาทีเป็นแผนภาพความคิดบนกระดานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๕. ครูอธิบายเกี่ยวกับการเขียนเหตุผลสนับสนุนข้อดีในการโต้วาที เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน</p> <p>๖. ครูยกตัวอย่างข้อดีในการโต้วาทีมาให้ให้นักเรียนได้ศึกษาเป็นแนวทางในการโต้วาที เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ชีรฉกรยานดีกว่ารถมอเตอร์ไซด์ ☛ กินผักดีกว่ากินเนื้อ ☛ ควรให้นักเรียนมีมือถือในโรงเรียนหรือไม่ ☛ อยู่บ้านหลังใหญ่ดีกว่าอยู่บ้านหลังเล็ก ☛ ชนบทดีกว่าในเมือง <p>๗. ครูแนะนำวิธีการเลือกหัวข้อในการโต้วาทีและการบอกเหตุผลในการเลือกหัวข้อ</p> <p>๘. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอทัศน์ตัวอย่างการโต้วาทีและอภิปรายผลเกี่ยวกับการโต้วาทีร่วมกัน</p>	<p>๔. นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของการโต้วาทีเป็นแผนภาพความคิดบนกระดานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๕. นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนเหตุผลสนับสนุนข้อดีในการโต้วาที</p> <p>๖. นักเรียนดูตัวอย่างข้อดีในการโต้วาทีเพื่อเป็นแนวทางในการโต้วาที</p> <ul style="list-style-type: none"> ☛ ชีรฉกรยานดีกว่ารถมอเตอร์ไซด์ ☛ กินผักดีกว่ากินเนื้อ ☛ ควรให้นักเรียนมีมือถือในโรงเรียนหรือไม่ ☛ อยู่บ้านหลังใหญ่ดีกว่าอยู่บ้านหลังเล็ก ☛ ชนบทดีกว่าในเมือง <p>๗. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อในการโต้วาทีและบอกเหตุผลในการเลือกหัวข้อนั้น ๆ</p> <p>๘. นักเรียนดูวิดีโอทัศน์ตัวอย่างการโต้วาทีและอภิปรายผลเกี่ยวกับการโต้วาทีร่วมกัน</p>			
			- วิดีทัศน์ตัวอย่างการโต้วาที		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)					
หน่วยที่ ๗		ชื่อหน่วยการเรียนรู้	สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก	รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย			ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๑๐ นาที)</p> <p>๑. ครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑) โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปรึกษากันว่าจะเลือก ญัตติใดในการโต้วาที</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอญัตติที่สนใจ กลุ่มละ ๑ ญัตติ เพื่อให้นักเรียนร่วมกันโหวต เพื่อโต้วาทีในช่วงต่อไป</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การโต้วาที โดยการให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : จุดประสงค์หลักของการพูดโต้วาทีคืออะไร - ครู : นักเรียนคิดว่าการโต้วาทีมีประโยชน์อย่างไร <p>๒. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มเตรียมตัวในการโต้วาที โดยเป็นฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน</p>	<p>๑. นักเรียนฟังครูชี้แจงการทำใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑) โดยปรึกษากันว่าจะเลือกญัตติใดในการโต้วาที</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอญัตติที่สนใจ กลุ่มละ ๑ ญัตติ เพื่อร่วมกันโหวตเพื่อโต้วาทีในช่วงต่อไป</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การโต้วาที โดยการให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : พูดให้ผู้อื่นเชื่อและคล้อยตาม - นักเรียน : เป็นการฝึกใช้ปฏิภาณไหวพริบและรู้จักการใช้เหตุผลประกอบการพูด <p>๒. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มเตรียมตัวในการโต้วาที โดยเป็นฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน</p>	<p>- ใบงานที่ ๘ การโต้วาที (๑)</p> <p>๑. คำถาม ๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
- ๒) ใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การโต้วาที (๑)
- ๔) แล็บข้อความยุติการโต้วาที
- ๕) วิดีทัศน์ตัวอย่างการโต้วาที

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การทำใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการโต้วาทีได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล	- ประเมินการโต้วาที	- แบบประเมินการโต้วาที	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟังและการพูด	- ประเมินจากสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินจากสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสารพูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น และอยู่ในสังคมที่เห็นต่างได้ (๔.๔)	- ประเมินสมรรถนะการโต้วาที	- แบบประเมินสมรรถนะการโต้วาที	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การไต่वाที่

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การแปลหัวข้อ	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้องตรง ประเด็นทั้งหมด	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้อง เพียงเล็กน้อย	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อไม่ถูกต้อง
๒. การไต่वाที่	ไต่वाที่ตามสถิติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้ง สนับสนุน ฝ่ายตนเองได้ ถูกต้อง เหมาะสม	ไต่वाที่ตามสถิติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้งได้บ้างและ สนับสนุนฝ่าย ตนเองได้ค่อนข้างดี	ไต่वाที่ตามสถิติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้งได้น้อยมาก และสนับสนุนฝ่าย ตนเองได้น้อย	ไต่वाที่ตามสถิติ ที่กำหนดไม่ตรง ประเด็น และขาด เหตุผลในการโต้แย้ง
๓. เนื้อหา	เนื้อหาในการไต่वाที่ ตรงประเด็นถูกต้อง ชัดเจน มีการอ้างอิง ที่มาของข้อมูลและ มีความน่าเชื่อถือ	เนื้อหาตรงประเด็น ถูกต้องส่วนใหญ่ ชัดเจน มีการอ้างอิง ที่มาของข้อมูลเป็น ส่วนใหญ่	เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ แต่มีการ อ้างอิงที่มาของ ข้อมูลเป็นเพียง บางส่วน	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็น และไม่มี การอ้างอิงที่มาของ ข้อมูล
๔. น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูด	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด แต่อาจมีหลุดบ้าง	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด แต่มีหลุดบ่อยครั้ง	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดไม่สุภาพ
๕. เวลาในการพูด	พูดอยู่ในเวลาที่ กำหนด	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๓๐ วินาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๑ นาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๑.๓๐ นาที

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

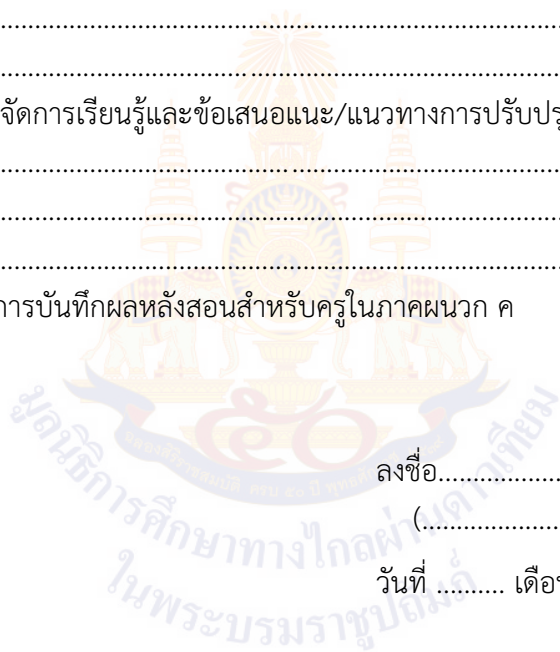
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการโต้วาที

การพูดโต้วาที เป็นการใช้คำพูดโต้ตอบของบุคคล ๒ ฝ่าย ที่ใช้เหตุผลประกอบ เพื่อหักล้างเหตุผลของอีกฝ่ายหนึ่ง และพยายามใช้คำพูดเพื่อโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้มีความคิดคล้อยตาม และสนับสนุนเหตุผลของตน การโต้วาทีเป็นการแข่งขัน มีการตัดสินแพ้ชนะตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

องค์ประกอบของการโต้วาที มีดังนี้

๑. ญัตติ หรือหัวข้อเรื่องที่ใช้ในการโต้วาที

ญัตติ คือ ประเด็นหรือหัวข้อของการโต้วาที ซึ่งต้องเป็นญัตติกลาง ๆ ที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้ โดยที่ฝ่ายเสนอหรือฝ่ายค้านไม่ได้เปรียบหรือเสียเปรียบกันมากนัก ก้ำกึ่งชนิดที่แต่ละฝ่ายสามารถหาเหตุผลที่ดีกว่ามาชนะอีกฝ่ายหนึ่งได้

ญัตติที่ดีควรมีลักษณะต่อไปนี้

- ๑.๑ ควรเป็นญัตติที่คนทั่วไปสนใจ อยู่ในความสนใจของสังคม
- ๑.๒ มีประโยชน์ต่อผู้โต้วาทีและคนฟัง
- ๑.๓ เป็นญัตติที่เป็นกลาง ทั้งสองฝ่ายสามารถหาเหตุผลมาหักล้างกันได้ไม่เป็นภัยต่อสังคมและไม่ขัดต่อศีลธรรม

ตัวอย่างญัตติ

“น้ำท่วมดีกว่าฝนแล้ง”

“ชนบทดีกว่าในเมือง”

“รับราชการดีกว่าทำงานเอกชน”

“ภัยธรรมชาติร้ายกาจกว่าภัยมนุษย์”

การตีญัตติ คือ การแปลญัตติ หรือการแปลความหมายของหัวข้อหรือประเด็นที่ใช้โต้วาทีนั่นเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก โดยเป็นหน้าที่หลักของหัวหน้าทีมทั้งสองฝ่ายเมื่อขึ้นพูดในรอบแรก เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตของเรื่อง ตีกรอบญัตติให้เป็นประโยชน์กับฝ่ายตนมากที่สุด จนบางครั้งผลการแพ้ชนะอาจอยู่ที่การตีญัตติเลยทีเดียว

๒. คณะบุคคลที่ดำเนินการโต้วาที

๒.๑ ประธานในการโต้วาที (หรือผู้ดำเนินการโต้วาที) มีหน้าที่กล่าวเปิดการโต้วาที ประกาศญัตติ ระเบียบการพูดให้ผู้พูดและผู้ฟังทราบ กล่าวแนะนำผู้โต้ทั้งสองฝ่าย เชิญผู้โต้ขึ้นโต้ตามลำดับ

๒.๒ ผู้โด้วาทิ ซึ่งประกอบด้วยบุคคล ๒ ฝ่าย คือ

- ฝ่ายเสนอ ทำหน้าที่เสนอข้อมูลและค่านฝ่ายค่าน ประกอบด้วย หัวหน้าและผู้สนับสนุน

๒-๓ คน

- ฝ่ายค่าน ทำหน้าที่ค่านข้อมูลฝ่ายเสนอและเสนอข้อมูลที่ดีกว่า ประกอบด้วย หัวหน้าและผู้สนับสนุน ๒-๓ คน

๒.๓ กรรมการตัดสิน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เข้าใจในการโด้วาทิและเชื่อถือได้ มีหน้าที่ให้คะแนน ปกติมักมีจำนวนเป็นคี่ ประมาณ ๓-๕ คน ในการโด้วาทิที่ไม่เป็นทางการ เพื่อความสนุกสนานหรือเชื่อมความสัมพันธ์ มักให้ผู้ดำเนินการขอเสียงปรบมือจากผู้ฟัง

๓. ผู้ฟัง ควรรู้จักพิจารณาถ้อยคำที่ได้ ตอนใดผู้โด้วาทิพูดดีเป็นที่ประทับใจควรปรบมือให้

คุณสมบัติของผู้โด้วาทิ

๑. ต้องมีทักษะในการโด้วาทิ คือ มีความมั่นใจในตนเอง ใช้ลีลาท่าทางน้ำเสียงได้ดี มีสำนวนโวหารดี มีลูกเล่นและมีอารมณ์ขัน

๒. ต้องเตรียมตัวดี คือ เตรียมข้อมูลมาดี เลือกประเด็นที่จะนำเสนอดี แบ่งข้อมูลในการนำเสนอดี เตรียมค่านได้ดี และเตรียมอุปกรณ์ประกอบได้ดี

๓. ต้องเป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณดี คือ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ดักทางฝ่ายตรงข้ามเก่ง มีการใช้มุขแห่งหรือมุขสดเก่ง แก้ต่างได้อย่างลื่นไหล และรู้จักใช้ข้อมูลของฝ่ายตรงข้ามย้อนศรกลับไป

๔. ต้องเป็นผู้มีใจคอหนักแน่น คือ ไม่หวั่นไหว ไม่โกรธ ไม่หงุดหงิด มองโลกในแง่ดี และมีอารมณ์ขัน

๕. ต้องรู้จักทำงานเป็นทีม คือ มีการตั้งทีม ก ทีม ข เพื่อซุ่มโต้กัน แบ่งกันหาข้อมูลหา คำนคมหรือมุขตลกและหาข้อมูลของฝ่ายตรงข้าม ที่สำคัญต้องซุ่มกันอย่างจริงจัง

มารยาทในการพูด

- ใช้คำทักทายผู้ฟังให้ถูกต้อง เหมาะสม

- ใช้คำพูดที่สุภาพไม่หยาบคาย

- ใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเรื่องที่พูด

- ไม่พูดข่มขู่หรือโอ้อวดตน

- ขณะที่พูดควรมองหน้าสบตาผู้พูดอีกฝ่ายหนึ่ง และต้องตั้งใจฟังคำพูดของผู้อื่น

ใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเสนอหัวข้อในการโต้วาที คนละ ๑ หัวข้อ จากนั้นพูดคุยกันในกลุ่มตนเอง และสรุปให้ได้เพียง ๑ หัวข้อเท่านั้น จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมระบุเหตุผล

หัวข้อที่สนใจ คือ.....

เพราะ.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเสนอหัวข้อในการโต้วาที คนละ ๑ หัวข้อ จากนั้นพูดคุยกันในกลุ่มตนเอง และสรุปให้ได้เพียง ๑ หัวข้อเท่านั้น จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมระบุเหตุผล

หัวข้อที่สนใจ คือ

“นั่งรถประจำทางดีกว่าปั่นจักรยานไปทำงาน”

เพราะประหยัดเวลา และไม่เหนื่อย

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
๕๐
ในพระบรมราชูปถัมภ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๕ พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การโต้วาที เป็นการพูดโต้ตอบและหักล้างกันด้วยเหตุผล โดยการโน้มน้าวใจผู้ฟังให้เห็นด้วย หรือ คล้อยตามฝ่ายผู้พูดด้วยการพูดอย่างมีมารยาท

๓. สาระการเรียนรู้

- หลักการโต้วาที

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการโต้วาทีได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - มีมารยาทในการฟังและการพูด

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)
๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น และอยู่ในสังคมที่เห็นต่างได้ (๔.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์ภาษาพจนานุกรม

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑)</p> <p>๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น และอยู่ในสังคมที่เห็นต่างได้ (๔.๔)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการโต้วาทีได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- พูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- มีมารยาทในการฟังและการพูด</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการโต้วาทีของนักเรียน</p> <p>- ครู : วันนี้ นักเรียนจะต้องโต้วาทีแต่ละกลุ่มเตรียมความพร้อมกันอย่างไรบ้าง</p> <p>๒. ครูทบทวนความรู้เรื่อง ขั้นตอนในการพูดโต้วาทีและนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ขั้นสอน (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูขออาสาสมัครตัวแทนนักเรียน</p> <p>- ครู : นักเรียนส่งตัวแทน กลุ่มละ ๑ คน ออกมาเป็นคณะกรรมการในการตัดสินการแข่งขันการโต้วาทีและให้ศึกษาหน้าที่และเกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนหลักการโต้วาที</p> <p>- ครู : การโต้วาทีต้องมีหลักการและขั้นตอนในการพูดอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสนทนากันเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการโต้วาที</p> <p>- นักเรียน : เตรียมข้อมูล หาเหตุผล เตรียมอุปกรณ์ประกอบการพูด และฝึกพูด</p> <p>๒. นักเรียน : มีการเตรียมตัวเพื่อโต้วาทีตามญัตติที่เตรียมไว้</p> <p>๑. นักเรียนส่งตัวแทนเป็นกรรมการตัดสิน</p> <p>- นักเรียน : ส่งตัวแทนออกมาเป็นกรรมการตัดสินและรับทราบแนวทางในการตัดสิน</p> <p>๒. นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามความรู้ที่สรุปได้จากการที่เคยศึกษามาในช่วงเวลาที่แล้ว</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p> <p>๓. ใบความรู้ที่ ๙ การโต้วาที (๒)</p>	- ใบงานที่ ๙	<p>วิธีวัด</p> <p>๑. การสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินผลการโต้วาที</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการโต้วาที</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๓. ครูให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากเพื่อจับคู่แข่งขัน และการเป็นฝ่ายเสนอหรือฝ่ายค้าน</p> <p>- ครู : ในระหว่างที่เพื่อนออกมาพูดโต้วาที เราควรปฏิบัติตนอย่างไร</p> <p>- ครู : ให้เวลา ๕ นาที ในการเตรียมตัวพูดโต้วาที</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดโต้วาทีหน้าชั้นเรียน</p> <p>- ครู : นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการตัดสินให้คะแนนและรวบรวมคะแนน</p> <p>- ครู : นักเรียนที่เป็นผู้ฟัง ให้จดบันทึกประเด็นสำคัญจากการฟังการพูดโต้วาทีในใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที</p> <p>๒. หลังจากที่ได้จบการพูดโต้วาทีแล้ว คณะกรรมการสรุปคะแนนและประกาศผลการแข่งขัน ครูชมเชยนักเรียนกลุ่มที่ชนะ ให้กำลังใจและเสนอแนะข้อบกพร่องกับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยกว่า เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป</p>	<p>๓. ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากเพื่อจับคู่แข่งขัน และการเป็นฝ่ายเสนอหรือฝ่ายค้าน</p> <p>- นักเรียน : มีมารยาทในการฟัง ดู และพูด</p> <p>- นักเรียน : เตรียมตัวในการพูดโต้วาที</p> <p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาพูดโต้วาทีหน้าชั้นเรียน</p> <p>- นักเรียน : นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการตัดสินให้คะแนนและรวบรวมคะแนน</p> <p>- นักเรียน : นักเรียนที่เป็นผู้ฟัง ให้จดบันทึกประเด็นสำคัญจากการฟังการพูดโต้วาทีในใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที</p> <p>๒. คณะกรรมการสรุปคะแนนและประกาศผลของการแข่งขัน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป</p>			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)

หน่วยที่ ๗

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

สร้างสรรค์ภาษาพาสุนุก

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๓. หลังจากโต้วาทีเสร็จ ครูมอบหมายให้นักเรียนไปทำใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒) เป็นการบ้าน</p> <p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสะท้อนคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการพูดโต้วาที ด้วยคำถาม ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนได้อะไรจากการโต้วาทีครั้งนี้ และจะนำไปประยุกต์ใช้กับตัวเองอย่างไร</p>	<p>๓. นักเรียนนำไปใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒) เป็นการบ้าน</p> <p>๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสะท้อนคิดและสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน เรื่อง โต้วาที</p> <p>- นักเรียน : ได้ความรู้เกี่ยวกับการโต้วาทีและได้ฝึกพูดแสดงเหตุผลของตนเอง ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น</p>	<p>- ใบงานที่ ๙ การโต้วาที (๒)</p> <p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point</p>		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)
- ๒) ใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)
- ๓) สื่อ PowerPoint เรื่อง การโต้วาที (๒)

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การทำใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการโต้วาทีได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - พูดโต้วาทีได้อย่างมีเหตุผล	- ประเมินการโต้วาที	- แบบประเมินการโต้วาที	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - มีมารยาทในการฟังและการพูด	- ประเมินจากสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินจากสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสารพูดโต้วาทีอย่างมีเหตุผล และมีมารยาทในการพูด (๑.๑) ๒. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่น และอยู่ในสังคมที่เห็นต่างได้ (๔.๔)	- ประเมินสมรรถนะการโต้วาที	- แบบประเมินสมรรถนะการโต้วาที	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การไต่वाທີ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การแปรญัตติ	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้องตรง ประเด็นทั้งหมด	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อได้ถูกต้อง เพียงเล็กน้อย	ให้คำนิยามหรือ ความหมายของ หัวข้อไม่ถูกต้อง
๒. การไต่वाທີ	ไต่वाທີตามญัตติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้ง สนับสนุน ฝ่ายตนเองได้ ถูกต้อง เหมาะสม	ไต่वाທີตามญัตติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้งได้บ้างและ สนับสนุนฝ่าย ตนเองได้ค่อนข้างดี	ไต่वाທີตามญัตติ ที่กำหนดได้ตรง ประเด็น ใช้เหตุผล โต้แย้งได้น้อยมาก และสนับสนุนฝ่าย ตนเองได้น้อย	ไต่वाທີตามญัตติ ที่กำหนดไม่ตรง ประเด็น และขาด เหตุผลในการโต้แย้ง
๓. เนื้อหา	เนื้อหาตรงประเด็น ถูกต้อง ชัดเจน มีการอ้างอิงที่มา ของข้อมูลและมี ความน่าเชื่อถือ	เนื้อหาตรงประเด็น ถูกต้องส่วนใหญ่ ชัดเจน มีการอ้างอิง ที่มาของข้อมูลเป็น ส่วนใหญ่	เนื้อหาถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ แต่มีการ อ้างอิงที่มาของ ข้อมูลเป็นเพียง บางส่วน	เนื้อหาไม่ตรง ประเด็น และไม่มี การอ้างอิงที่มาของ ข้อมูล
๔. น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูด	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด แต่อาจมีหลุดบ้าง	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดมีความ สุภาพตลอดการพูด แต่มีหลุดบ่อยครั้ง	น้ำเสียงและท่าทาง ในการพูดไม่สุภาพ
๕. เวลาในการพูด	พูดอยู่ในเวลาที่ กำหนด	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๓๐ วินาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๑ นาที	พูดเกินเวลาที่ กำหนด ๑.๓๐ นาที

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๗ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๓ - ๑๖	หมายถึง ดี
คะแนน ๙ - ๑๒	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๕ - ๘	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

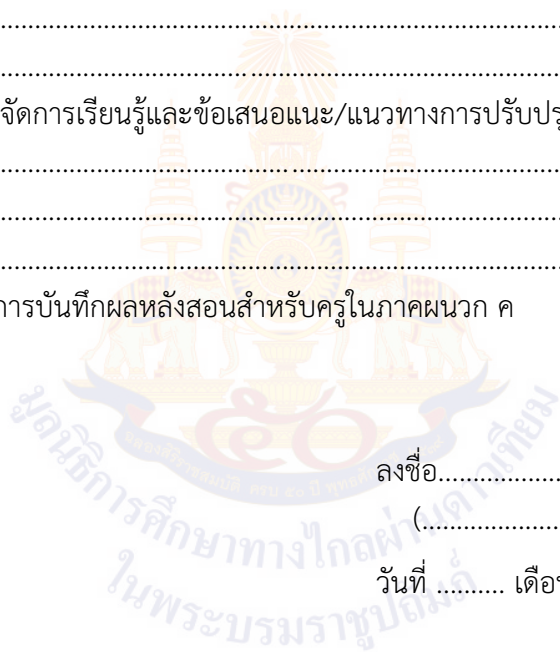
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

*หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เทคนิคการโต้วาที

กลวิธีการเสนอ

๑. เสนอข้อมูลหลัก ๆ ที่หนักแน่น น่าเชื่อถือ และเสริมประเด็นหลักให้หนักแน่นมากขึ้น
๒. เสนอข้อมูลที่เป็นผลลบกับฝ่ายตรงข้าม แต่ต้องไม่เป็นการใส่ร้ายป้ายสีฝ่ายตรงข้าม
๓. เสนอประเด็นที่ไม่สำคัญหรือไม่เกี่ยวข้องเพื่อหลอกล่อให้ฝ่ายตรงข้ามเกิดความสับสน

กลวิธีการค้าน

๑. หัวใจของการค้าน คือ ถ้าค้านเขตกเหมือนยกเราขึ้น จะทำให้ถือไฟเหนือกว่าฝ่ายเสนอ
๒. ต้องค้านอย่างมีเหตุผล มีข้อมูล และมีหลักฐานประกอบการพูดที่น่าเชื่อถือ
๓. ต้องรู้จักค้านล่วงหน้าหรือดักทางฝ่ายตรงข้าม
๔. อะไรที่ค้านไม่ได้ให้ปล่อยไป ยกเว้นประเด็นที่เข้าตากรรมการหรือได้รับเสียงปรบมือจากผู้ชมต้องค้านแบบข้าง ๆ คู ๆ

เคล็ดวิชาในการโต้วาที

๑. เมื่อเริ่มพูด ต้องทักทายผู้ดำเนินรายการ คณะกรรมการ ฝ่ายตรงข้าม และผู้ชม
๒. ต้องขึ้นต้นให้น่าสนใจและลงท้ายให้จับใจโดยใช้เพลง กลอน หรือคำคม
๓. ต้องมีสไตล์หรือจุดเด่นเป็นของตนเอง
๔. ต้องทำให้ผู้ชมและคณะกรรมการเชื่อเราและกลายมาเป็นพวกเราให้มากที่สุด
๕. ห้ามนำเรื่องเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มาพูดถึงหรืออ้างอิงเพราะเป็นการไม่สมควร และไม่พูดในสิ่งที่ผิดศีลธรรม
๖. พูดให้น่าเชื่อถือที่สุด มีหลักฐานอ้างอิงที่เหนือกว่าฝ่ายตรงข้าม
๗. ใช้เวลาให้พอดีและคุ้มค่าให้มากที่สุด
๘. ข้อนี้สำคัญที่สุด คือต้องมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ เพราะผลแพ้ชนะไม่ได้สำคัญเท่าการที่เราได้ทำหน้าที่ของตัวเองอย่างดี และสามารถสร้างความเพลิดเพลินและให้สาระที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ชม

กติกาและมารยาทในการโต้วาที

๑. แต่ละทีมจะมีสมาชิก ๓ หรือ ๔ เท่า ๆ กัน
๒. แต่ละทีมจะมีหัวหน้าทีม ๑ คน ที่เหลือจะเป็นผู้สนับสนุน
๓. เวลาในการโต้วาที หัวหน้าทีมมีเวลา ๔ นาที ส่วนผู้สนับสนุนแต่ละคนมีเวลา ๓ นาที และหัวหน้าทีมสรุปอีกคนละ ๓ นาที
๔. ก่อนหมดเวลา ๓๐ วินาที จะมีเสียงสัญญาณเตือน ๑ ครั้ง เมื่อหมดเวลาจะมีสัญญาณเตือน ๒ ครั้ง และเมื่อเวลาเกินไปทุก ๆ ๓๐ วินาทีจะมีสัญญาณเตือน ๑ ครั้ง
๕. ถ้าพูดสั้นกว่าเวลาที่กำหนด ๓๐ วินาที หรือพูดเกินเวลาที่กำหนดทุก ๓๐ วินาทีจะถูกหักคะแนน
๖. การโต้วาทีจะเริ่มจากหัวหน้าฝ่ายเสนอ หัวหน้าฝ่ายค้าน ตามมาด้วยผู้สนับสนุนฝ่ายเสนอ และฝ่ายค้านสลับกันไปจนหมด สำหรับในรอบสรุป หัวหน้าฝ่ายค้านจะสรุปก่อนหัวหน้าฝ่ายเสนอ

ใบงานที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การโต้วาที (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปประโยชน์ ประสพการณ์ และข้อเสนอแนะในการโต้วาที

“ประโยชน์” จากการโต้วาที

.....

.....

“ประสพการณ์” จากการโต้วาที

.....

.....

“ข้อเสนอแนะ” จากการโต้วาที

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบใบงานที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การโต้วาที (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปประโยชน์ ประสบการณ์ และข้อเสนอแนะในการโต้วาที

“ประโยชน์” จากการโต้วาที

เกิดความเข้าใจในหลักการ เหตุผล หรือแนวคิด ได้เรียนรู้วิธีแสดงเหตุผลแบบต่าง ๆ จากผู้โต้วาที เกิดประสบการณ์ที่แปลกใหม่ มีโอกาสเรียนรู้การใช้ถ้อยคำและสำนวนมากขึ้น รู้จักพิจารณาเหตุผล เสริมสร้างระบอบประชาธิปไตย

“ประสบการณ์” จากการโต้วาที

เป็นคนยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น แม้ว่าผู้อื่นจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากตนเอง และยังทำให้เราเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น

“ข้อเสนอแนะ” จากการโต้วาที

ควรมีการโต้วาทีในหัวข้อที่แปลกใหม่ สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ เช่น การปรับตัวเมื่อโลกร้อนขึ้น โดยฝ่ายเสนอ เสนอให้ปรับตัว ส่วนฝ่ายค้าน บอกว่าไม่จำเป็นต้องปรับตัว

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนัข

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. การร้องเพลงพื้นบ้านไทย					☐
๒. การจำแนกระดับภาษา					☐
๓. การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร					☐
๔. คำราชาศัพท์					☐
๕. คำขวัญชวนคิด					☐
๖. การพูดโน้มน้าว					☐
๗. การโต้วาที					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘
อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖รายวิชา ภาษาไทย
ภาคเรียนที่ ๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๘ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป. ๖/๘ อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ
- ป. ๖/๖ อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและการปฏิบัติตาม

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน
- ป. ๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล
- ป. ๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

- ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

๒. สารสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผู้อ่านต้องรู้จักหนังสือประเภทต่าง ๆ และหลักการเลือกหนังสืออ่าน เพื่อเลือกหนังสือที่ดีมีคุณค่า เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน มีความยากง่ายตรงตามความสนใจของผู้อ่าน การอ่านงานเขียนที่มุ่งอธิบาย ออกคำสั่ง หรือแนะนำให้ปฏิบัติตามเป็นการอ่านในชีวิตประจำวันและควรมีมารยาทในการอ่านด้วย ทักษะการเขียนที่จำเป็นในปัจจุบัน ได้แก่ การเขียนย่อความ ซึ่งเป็นการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และถูกต้องตามรูปแบบของย่อความแต่ละประเภท และการเขียนประกาศ ซึ่งเป็นการเขียนให้สาธารณชนทราบข่าวสารเรื่องเดียวกันอย่างแพร่หลาย โดยอาศัยสื่อสารธารณะชนิดใดชนิดหนึ่ง

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑) บอกหลักการเลือกหนังสือตามความสนใจได้
- ๒) บอกหลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตามได้
- ๓) บอกหลักการเขียนย่อความได้
- ๔) อธิบายหลักการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้
- ๕) บอกหลักในการอ่านประกาศได้
- ๖) บอกหลักการวิเคราะห์การเขียนประกาศได้
- ๗) อธิบายหลักการท่องจำบทอาขยานได้

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑) เขียนสรุปข้อคิดจากนิทานได้
- ๒) รวบรวมงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง และข้อเสนอแนะได้
- ๓) ปฏิบัติตามคำอธิบาย คำสั่ง และข้อเสนอแนะได้ถูกต้อง
- ๔) เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านได้
- ๕) เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบ
- ๖) วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้
- ๗) อ่านประกาศที่เป็นทางการและประกาศไม่เป็นทางการได้
- ๘) ตอบคำถามจากประกาศได้
- ๙) เขียนประกาศอย่างง่ายได้
- ๑๐) ท่องจำบทอาขยานผู้ชนะได้

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

- ๑) เห็นถึงความสำคัญของการเลือกอ่านหนังสือ
- ๒) อภิปรายความสำคัญของการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และการปฏิบัติตามได้
- ๓) เห็นประโยชน์ของการเขียนย่อความ
- ๔) เห็นประโยชน์ของการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้
- ๕) เห็นถึงประโยชน์ของการอ่านประกาศ
- ๖) บอกความสำคัญของการเขียนประกาศได้
- ๗) เห็นคุณค่าของการท่องจำบทอาขยาน

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๔.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณาได้ (๑.๓)
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร สามารถอ่านประกาศอย่างเข้าใจ และสื่อสารถ่ายทอดข้อมูลได้ (๑.๓)
- ๓) ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถสื่อสารได้เหมาะสม และมีจริยธรรมในการสื่อสาร (๑.๔)

๔.๒ ความสามารถในการคิด

- ๑) ความสามารถในการคิด โดยวิเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการเลือกอ่านหนังสือตามที่ตนสนใจได้ (๒.๑)
- ๒) ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์งานเขียน และปฏิบัติตามได้ (๒.๑)
- ๓) ความสามารถในการคิด โดยจำแนกข้อมูลเพื่อย่อความได้ใจความสมบูรณ์ (๒.๑)
- ๔) ความสามารถในการคิด สร้างสรรค์ผลงานอย่างเหมาะสม (๒.๒)

๔.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา

- ๑) ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถลงมือแก้ปัญหา และปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้ (๓.๓)

๔.๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ๑) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสืบค้นหนังสือตรงกับความต้องการของตนเองได้ (๔.๒)
- ๒) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถยอมรับวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการย่อความ (๔.๔)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างเหมาะสม (๔.๔)
- ๔) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยนำข้อคิดมาจัดการในการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม (๔.๔)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๕.๒ มีวินัย
- ๕.๓ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๔ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๕.๕ รักความเป็นไทย

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง การพบบั๊กกระดาษ
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ
- ๔) ใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน
- ๕) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา
- ๖) ใบงานที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ
- ๗) เขียนประกาศเชิญชวนให้ช่วยกันรักษาความสะอาดในโรงเรียน
- ๘) ใบงานที่ ๘ ท่องจำอาขยาน
- ๙) ท่องบทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การเลือกอ่าน หนังสือตามความ สนใจ	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์และเหมาะสมกับ วัย จับใจความจากเรื่อง ที่อ่านได้ครบถ้วน แสดง ความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผลน่าสนใจ	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์ และเหมาะสม กับวัย จับใจความจากเรื่อง ที่อ่านได้ครบถ้วนแสดง ความคิดเห็นได้ดี มีเหตุผล น่าสนใจ	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์และ เหมาะสมกับวัย จับใจความจากเรื่องที่ อ่านได้เกือบสมบูรณ์ แสดงความคิดเห็น ได้ มีเหตุผลที่สัมพันธ์กัน	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์ และ เหมาะสมกับวัยได้เมื่อมี ผู้แนะนำ จับใจความ จากเรื่องที่อ่านได้ คร่าว ๆ แสดงความ คิดเห็นได้แต่เหตุผล ไม่ชัดเจน
องค์ประกอบ บันทึกการอ่าน	มีองค์ประกอบบันทึก การอ่านครบถ้วน	ขาดองค์ประกอบการ บันทึกการอ่าน ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ บันทึกการอ่าน ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ บันทึกการอ่าน เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

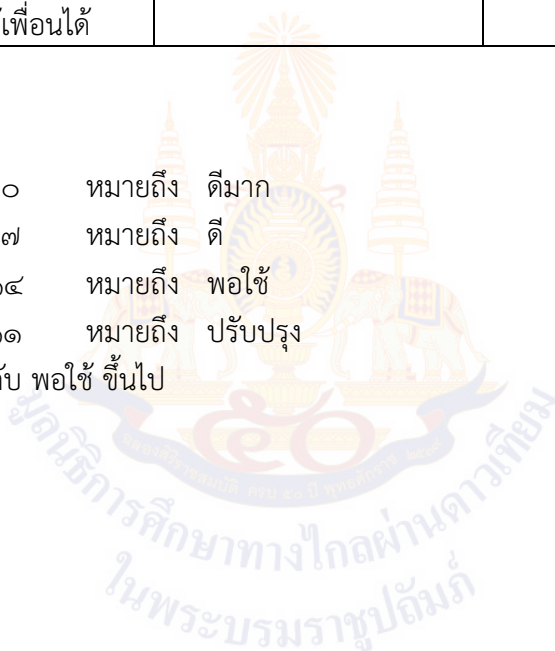
เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การปฏิบัติตามงานเขียนเชิงอธิบาย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอ่านงานเขียน เชิงอธิบายและการ ปฏิบัติตาม	- ปฏิบัติได้ถูกต้องตาม คำอธิบาย - มีการวางแผนในการ ทำงาน - เก็บวัสดุอุปกรณ์เรียบร้อย	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป
ความประณีตใน การทำงาน	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลายำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนย่อความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ของรูปแบบ	เขียนรูปแบบ การเขียนย่อความ ได้ถูกต้อง สรุปล ใจความสำคัญ จากเรื่องได้ ครบถ้วนชัดเจน โดยใช้ภาษาของ ผู้ย่อความเอง ลายมือสวยงาม เป็นระเบียบ	เขียนรูปแบบการ เขียนย่อความได้ ถูกต้อง สรุปล ใจความสำคัญจาก เรื่องได้ครบถ้วน โดยใช้ภาษาของผู้ย่อความ เองเป็น ส่วนใหญ่	เขียนรูปแบบการ เขียนย่อความได้ ถูกต้อง สรุปลใจความ สำคัญ จากเรื่องได้ ครบถ้วนแต่ ข้อความที่นำมา ย่อความเป็น ข้อความจากการ นำเรื่องที่ย่อมา ตัดต่อกันโดยใช้ คำเชื่อม	เขียนย่อความ ถูกต้องตาม รูปแบบ แต่เป็น การคัดลอก ข้อความมาทั้งหมด
๒. การใช้ภาษา และความถูกต้อง ของเนื้อหา	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลากำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

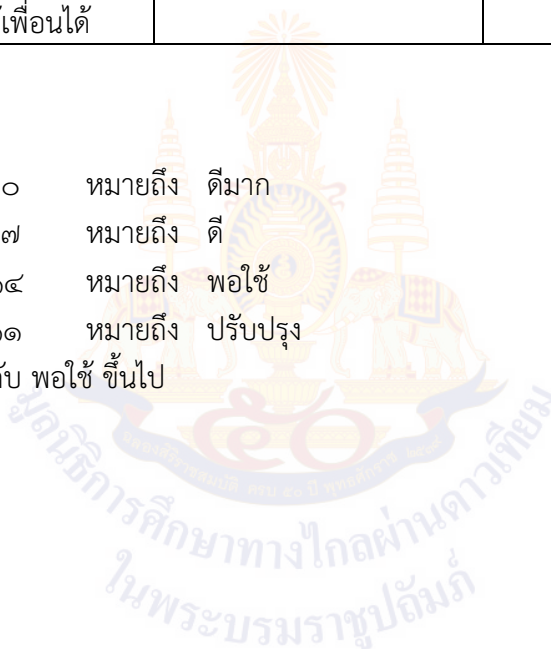
เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือจาก สื่อโฆษณา	วิเคราะห์ทุกประเด็นได้ ถูกต้อง อธิบายอย่างชัดเจน สามารถยกตัวอย่าง ประกอบให้เห็นจริง	วิเคราะห์ทุกประเด็นได้ ถูกต้อง อธิบายอย่าง ชัดเจนสามารถยกตัวอย่าง ประกอบให้เห็นจริง แต่ไม่มีการยกตัวอย่าง	วิเคราะห์ ทุกประเด็นได้ ถูกต้องแต่ ไม่ละเอียด	วิเคราะห์ได้ บางประเด็นและ อธิบายสั้น ๆ บางประเด็นต้อง ให้ผู้อื่นแนะนำ
ความประณีตใน การทำงาน	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลายำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

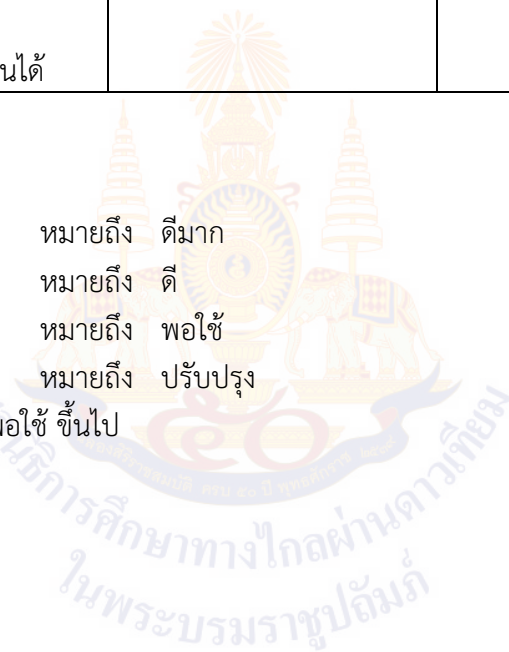
เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านประกาศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอ่านประกาศ	อ่านประกาศโดยใช้ภาษา ถูกต้องเหมาะสม เนื้อความ ของประกาศระบุ รายละเอียดชัดเจน	อ่านประกาศโดยใช้ภาษา ถูกต้องเหมาะสม เนื้อความ ของประกาศยังระบุ รายละเอียดบางส่วน	อ่านประกาศโดยมี ข้อบกพร่อง เรื่อง ภาษา เนื้อความของ ประกาศไม่มี รายละเอียดมากนัก	ต้องปรับปรุงเรื่องการ ใช้ภาษาในการอ่าน ประกาศ และการเรียบ เรียงข้อความส่วน เนื้อความของประกาศ สั้นมากไม่มีรายละเอียด
ความประณีตใน การทำงาน	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลายกหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนประกาศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การเขียนประกาศ อย่างเป็นทางการ	เขียนประกาศโดยใช้รูปแบบ ถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย ใช้ ภาษาถูกต้องเหมาะสมทุก แห่ง แบ่งย่อหน้าอย่าง เหมาะสม เนื้อความของ ประกาศระบุรายละเอียด ชัดเจน	เขียนประกาศโดยใช้ รูปแบบถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย ใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสมทุกแห่ง แบ่งย่อ หน้าอย่างเหมาะสม เนื้อความของประกาศยัง ระบุรายละเอียดบางส่วน	เขียนประกาศโดยใช้ รูปแบบถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย มี ข้อบกพร่อง เรื่อง ภาษา และการแบ่งย่อ หน้าเล็กน้อยและ เนื้อความของประกาศ ไม่มีรายละเอียดมาก นัก	เขียนประกาศโดยใช้ รูปแบบถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย ต้องปรับปรุง เรื่องการใช้ภาษาและ การเรียบเรียงข้อความ ส่วนเนื้อความของ ประกาศสั้นมากไม่มี รายละเอียด
ความถูกต้องของ เนื้อหา	ตรงตามเนื้อหาที่กำหนด คำศัพท์และโครงสร้างภาษา สมบูรณ์	ตรงตามเนื้อหาที่กำหนด ผิดไม่เกิน ๒ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๔ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิด มากกว่า ๔ แห่ง
ความสามารถใน การเขียน	ประโยคมีส่วนขยาย ใจความ ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เขียน ตัวสะกด ใช้เครื่องหมาย และ เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง	ประโยคมีส่วนขยาย ใจความต่อเนื่อง เขียน ตัวสะกด ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ได้ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ประโยคมีใจความไม่ ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ประโยคมีใจความไม่ ต่อเนื่อง ใช้เครื่องหมาย ไม่ถูกต้อง
ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ ครบถ้วน	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ที่ เรียนเป็นส่วนใหญ่	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ที่ เรียนพอสมควร	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ที่ เรียนน้อย
ความคิด สร้างสรรค์	เป็นชิ้นงานที่แปลกใหม่ ไม่ เหมือนตัวอย่าง ตกแต่ง สวยงาม ประณีต มี รายละเอียดมาก	เป็นชิ้นงานที่ไม่แปลกใหม่ คล้ายตัวอย่าง ตกแต่ง สวยงามรายละเอียด ค่อนข้างสมบูรณ์	เป็นชิ้นงานที่ปรับปรุง ดัดแปลงเล็กน้อยจาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่เหมือน ตัวอย่างรายละเอียดไม่ ครบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การท่องเที่ยวอาชยาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอ่านถูกต้อง ตามลักษณะบังคับ ของคำประพันธ์	การแบ่งจังหวะจำนวนคำ สัมผัสเสียงวรรณยุกต์ เสียง หนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	การแบ่งจังหวะจำนวนคำ สัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนักเบาถูกต้อง ร้อยละ ๗๐-๗๙	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนัก เบา ถูกต้องร้อยละ ๖๐-๖๙	การแบ่งจังหวะจำนวน คำสัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนัก เบา ถูกต้องร้อยละ ๕๐-๕๙
การอ่านออกเสียง ร ล คำ ควบกล้ำ	อ่านออกเสียง ร ล คำควบ กล้ำชัดเจน ร้อยละ ๘๐ ขึ้น ไป	อ่านออกเสียง ร ล คำควบ กล้ำชัดเจนร้อยละ ๗๐-๗๙	อ่านออกเสียง ร ล คำ ควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๖๐-๖๙	อ่านออกเสียง ร ล คำ ควบกล้ำชัดเจนร้อยละ ๕๐-๕๙
ศิลปะใน การใช้เสียง เอื้อน เสียง และทอด จังหวะ	มีการเอื้อนเสียง และทอด จังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	มีการเอื้อนเสียง และทอด จังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๗๐-๗๙	มีการเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๖๐-๖๙	มีการเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๕๐-๕๙

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ป. ๖/๘ อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ เป็นการเลือกหนังสืออ่านให้ตรงตามจุดประสงค์ เลือกหนังสือที่ดีมีคุณค่า เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน มีความยากง่ายตรงตามความสนใจของผู้อ่าน ส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียน และควรคำนึงถึงมารยาทในการอ่านด้วย

๓. สาระการเรียนรู้

- การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเลือกหนังสือตามความสนใจได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เลือกหนังสือและเขียนบันทึกการอ่านจากหนังสือได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นถึงความสำคัญของการเลือกอ่านหนังสือ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ ความสามารถในการคิด โดยวิเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการเลือกอ่านหนังสือตามที่ตนสนใจได้ (๒.๑)

๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสืบค้นหนังสือตรงกับความสนใจของตนเองได้ (๔.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๖.๓ อยู่อย่างพอเพียง

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นถึงความสำคัญของการเลือกอ่านหนังสือ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. อยู่อย่างพอเพียง</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูนำหนังสือหลาย ๆ ประเภท เช่น แบบเรียน นิทาน นวนิยาย หนังสือพิมพ์ หนังสือสารคดี มาแสดงหน้าชั้นเรียน แล้วคำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : หนังสือที่วางบนโต๊ะมีหนังสืออะไรบ้าง - ครู : นักเรียนชอบอ่านหนังสือประเภทใดมากที่สุดเพราะเหตุใด - ครู : หนังสือที่นักเรียนชอบมีประโยชน์อย่างไร - ครู : การอ่านมีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไร <p>๒. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการเลือกอ่านหนังสือ และมารยาทในการอ่าน</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับหลักการเลือกอ่านหนังสือ แล้วเขียนสรุปเป็นผังความคิดในสมุด</p>	<p>๑. นักเรียนศึกษาหนังสือประเภทต่าง ๆ และตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ตอบตามหนังสือที่ได้เห็น - นักเรียน : ตอบตามความรู้สึกของนักเรียน - นักเรียน : ตอบตามความคิดของตนเอง (เช่น ชอบแบบเรียน เพราะได้ศึกษาหาความรู้จากแบบเรียนนั้น ๆ) - นักเรียน : ทำให้มีองค์ความรู้เรื่องต่าง ๆ เพิ่มขึ้น <p>๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการเลือกอ่านหนังสือ และมารยาทในการอ่าน</p> <p>๓. นักเรียนสรุปหลักการเลือกอ่านหนังสือ โดยเขียนสรุปเป็นผังความคิดลงในสมุด</p>	<p>๑. หนังสือประเภทต่าง ๆ</p> <p>๒. คำถาม</p> <p>๓. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการเลือกอ่านหนังสือ และมารยาทในการอ่าน</p>		

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการเลือกอ่านหนังสือที่สนใจ แล้วร่วมกันสรุปหลักในการพิจารณาเลือกอ่านหนังสือ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการเลือกหนังสือที่ตนเองสนใจ</p> <p>๕. ครูอธิบายหลักการเขียนบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านหนังสือ ตามหัวข้อต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อเรื่อง - ผู้แต่ง - เหตุผลที่อ่าน - เนื้อหาโดยย่อ - คุณค่าที่ได้รับ <p>๖. ครูให้นักเรียนร่วมกันบอกข้อปฏิบัติของการอ่านหนังสืออย่างมีมารยาท จากนั้นครูเสนอแนะการแสดงมารยาทที่เหมาะสมในการอ่าน</p>	<p>๔. นักเรียนร่วมกันสรุปหลักในการพิจารณาเลือกอ่านหนังสือ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) มีเนื้อหาที่ส่งเสริมความรู้มีประโยชน์ ๒) เนื้อหากระตุ้นให้เกิดความสนใจ เกิดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ ๓) เนื้อหาไม่น่าเชื่อถือไม่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรม ๔) เนื้อหาเหมาะสมกับวัย <p>๕. นักเรียนศึกษาหลักการเขียนบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่าน</p> <p>๖. นักเรียนบอกมารยาทในการอ่าน โดยแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม</p>	<p>๔. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ</p>		

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนเข้าไปศึกษาค้นคว้าหนังสือที่ตนสนใจในห้องสมุด เพื่อบันทึกการอ่าน และเป็นการรู้จักความพอเพียงในการยืมหนังสือ โดยไม่ต้องซื้อให้เสียค่าใช้จ่าย</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนนำเสนอผลงานของตนเอง หากมีเวลา เพื่อเป็นการให้เพื่อนได้รับความรู้จากเรื่องที่แต่ละคนได้ไปศึกษามาด้วย</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ</p> <p>๒. นักเรียนเข้าไปศึกษาค้นคว้าหนังสือที่ตนสนใจในห้องสมุด เพื่อบันทึกการอ่าน</p> <p>๓. นักเรียนนำเสนอผลงาน</p>		<p>๑. ใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ</p>	

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ ดังนี้</p> <p>- ครู : การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่าการปลูกฝังและสร้างนิสัยรักการอ่านที่ดี ควรเริ่มต้นด้วยการปฏิบัติอย่างไร</p> <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมบันทึกการอ่าน พร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปคือ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้</p> <p>- นักเรียน : ช่วยให้เกิดผลการเรียนรู้ และการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด</p> <p>- นักเรียน : เริ่มอ่านจากเรื่องง่าย ๆ ที่ตนเองสนใจ / ฝึกอ่านทุกวันให้ติดเป็นนิสัย</p> <p>๒. นักเรียนเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการเลือกอ่านหนังสือ และมารยาทในการอ่าน
- ๒) หนังสือประเภทต่าง ๆ
- ๓) เพลงหนังสือของพ่อ
- ๔) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
- ๕) ใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเลือกหนังสือตามความสนใจได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เลือกหนังสือและเขียนบันทึกการอ่านจากหนังสือได้	- ประเมินการเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ	- แบบประเมินการเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงความสำคัญของการเลือกอ่านหนังสือ	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยวิเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการเลือกอ่านหนังสือตามที่ตนสนใจได้ (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถสืบค้นหนังสือตรงกับความสนใจของตนเองได้ (๔.๒)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการการคิด การใช้ทักษะชีวิตอย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการ การคิด การใช้ทักษะชีวิตอย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน ๓. อยู่อย่างพอเพียง	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การเลือกอ่าน หนังสือตามความ สนใจ	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์และเหมาะสมกับ วัย จับใจความจากเรื่อง ที่อ่านได้ครบถ้วน แสดง ความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผลน่าสนใจ	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์ และเหมาะสม กับวัย จับใจความจากเรื่อง ที่อ่านได้ครบถ้วนแสดง ความคิดเห็นได้ดี มีเหตุผล น่าสนใจ	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์และ เหมาะสมกับวัย จับใจความจากเรื่องที่ อ่านได้เกือบสมบูรณ์ แสดงความคิดเห็น ได้ มีเหตุผลที่สัมพันธ์กัน	เลือกอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์ และ เหมาะสมกับวัยได้เมื่อมี ผู้แนะนำ จับใจความ จากเรื่องที่อ่านได้ คร่าว ๆ แสดงความ คิดเห็นได้แต่เหตุผล ไม่ ชัดเจน
องค์ประกอบ บันทึกการอ่าน	มีองค์ประกอบบันทึก การอ่านครบถ้วน	ขาดองค์ประกอบการ บันทึกการอ่าน ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ บันทึกการอ่าน ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ บันทึกการอ่าน เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

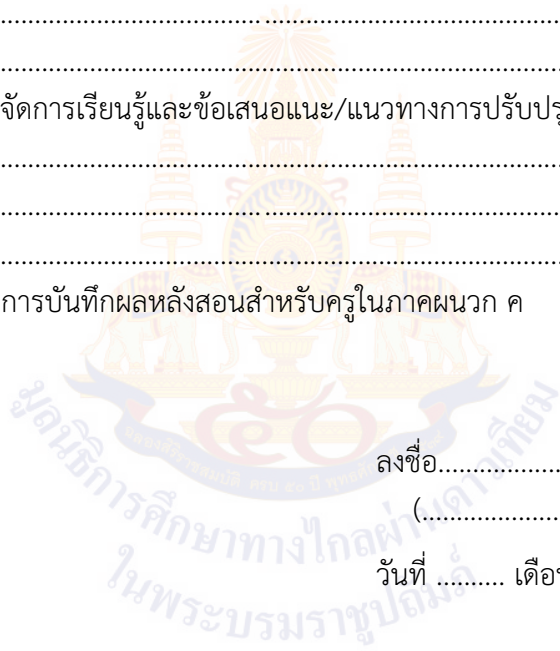
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง หลักการเลือกอ่านหนังสือ และมารยาทในการอ่าน
 หน่วยงานเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการอ่าน

การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ ซึ่งเป็นการรับรู้ว่า ผู้เขียนคิดอะไร และพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลีเข้าใจประโยค เข้าใจแต่ละย่อหน้า

ลักษณะของนักอ่านที่ดี

๑. มีสมาธิและมีความสามารถในการอ่าน	๒. อ่านหนังสือเร็ว
๓. มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาดี	๔. มีนิสัยรักการอ่าน ชอบบันทึก
๕. มีความจำดี	๖. มีความรู้เรื่องการใช้ห้องสมุด
๗. หมั่นทบทวนติดตาม เรื่องที่อ่านสม่ำเสมอ	๘. มีวิจารณ์ญาณในการอ่าน
๙. อ่านทวน อ่านเป็น	

หลักการเลือกหนังสือ

การเลือกหนังสือ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการอ่าน และต้องสัมพันธ์กับการเลือกใช้หนังสือ หรือวัสดุในห้องสมุด ได้แก่

๑. การอ่านเพื่อความรู้ เช่น ตำราวิชาการ หนังสือเรียน ความรู้ในสาระการเรียนรู้
๒. การอ่านเพื่อความบันเทิงใจ เช่น นวนิยาย การ์ตูน เรื่องสั้น
๓. การอ่านเพื่อเป็นกำลังใจ เสริมสร้างปัญญา เช่น หนังสือจิตวิทยา หนังสือธรรมะ
๔. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การทำอาหาร การทำงานอดิเรกหนังสือ

การเตรียมพร้อมเพื่อการอ่าน

๑. สถานที่เหมาะกับการอ่าน ควรมีความเงียบสงบ มีอุณหภูมิและแสงสว่างที่เหมาะสม
๒. จัดท่าทางในการอ่าน ตำแหน่งของหนังสือควรอยู่ห่างประมาณ ๓๕-๔๕ เซนติเมตร หน้าหนังสือต้องตรงอยู่กลางสายตา ควรนั่งหลังตรงไม่ควรนอนอ่าน
๓. จัดอุปกรณ์ช่วยในการอ่าน เช่น กระจกสำหรับบันทึก ดินสอ ปากกา ดินสอสี
๔. จัดเวลาที่เหมาะสม หากต้องการทบทวนบทเรียน ควรอ่านในช่วงที่ไม่ดีเกินไป เนื่องจากร่างกายยังไม่อ่อนล้าเกินไปนัก หรืออ่านในตอนเช้า ๕.๐๐-๖.๓๐ น.
๕. เตรียมตนเอง ได้แก่ ทำจิตใจให้แจ่มใส มุ่งมั่น ตั้งใจ และมีสมาธิในการอ่าน นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ มีสุขภาพสายตาที่ดีแบ่งเวลาให้ถูกต้อง และมีวินัยในชีวิต

ขั้นตอนในการอ่าน

๑. **ขั้นตอนการอ่านออกเสียง** ความเร็วจะเท่ากับความสามารถในการเปล่งเสียงออกมาแต่ละคำ การอ่านลักษณะนี้มักเป็นของเด็กเล็กที่ครูให้อ่านออกเสียงเพื่อพัฒนาการอ่าน

๒. **ขั้นตอนการอ่านในใจ** ต้องอาศัยความแม่นยำในการมองดูตัวหนังสือ การเคลื่อนไหวสายตา การแบ่งช่วงวรรคตอน ซึ่งต้องฝึกให้เกิดความแม่นยำและรวดเร็วจึงจะ สามารถเก็บได้ครบทุกคำ วิธีฝึกการอ่านในใจ มีดังนี้

- ๑) กวาดสายตา มองตัวอักษรให้ได้ช่วงประมาณ ๕-๖ คำ เป็นอย่างน้อย
- ๒) ไม่ควรทำปากขมูขมิบในขณะที่อ่าน ต้องฝึกเรื่องอัตราความเร็วของตาและสมอง
- ๓) ไม่ควรอ่านย้อนหลังไปมา ควรอ่านจากซ้ายไปขวาโดยตลอด
- ๔) อ่านข้อความง่าย ๆ ไม่มีคำศัพท์มาก ไม่ซับซ้อน ยาวประมาณ ๑ หน้า
- ๕) จับเวลาที่ใช้ในการอ่านข้อความนั้น
- ๖) ตั้งคำถามเพื่อถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อความที่อ่าน
- ๗) สำรวจตนเองว่าตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้มากเพียงใด
- ๘) อ่านข้อความนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง พยายามทำเวลาในการอ่านให้น้อยลง
- ๙) ตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอีกครั้งว่าตอบได้ดีกว่าครั้งแรกหรือไม่

การกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน

๑. **อ่านเพื่อความรู้อื่นพื้นฐาน** เป็นการอ่านเพื่อรู้เรื่องโดยสังเขป เช่น อ่านเพื่อรวบรวมสิ่งพิมพ์ที่จะใช้ในการค้นคว้าและเขียนรายงาน

๒. **อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูล** เป็นการอ่านให้เข้าใจในเนื้อหาสาระ และจัดลำดับความคิดได้เพื่อสามารถรวบรวม และบันทึกข้อมูลสำหรับเขียนรายงาน

๓. **อ่านเพื่อหาแนวคิด** เป็นการอ่านเพื่อรู้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีแนวคิดหรือสาระสำคัญอย่างไร จะนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ ในลักษณะใด เช่น อ่านบทความ และสารคดีเพื่อหาหัวข้อสำหรับเขียนโครงร่างรายงาน

๔. **อ่านเพื่อวิเคราะห์หรือวิจารณ์** เป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจลึกซึ้ง ที่จะนำความรู้ไปใช้ หรือแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ เช่น อ่านบทความที่แสดงความคิดเห็น การอ่านตารางและรายงาน

๕. **อ่านเพื่อความบันเทิงและจรรโลงใจ** เป็นการอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่านหากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน หนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน วรรณคดีประเพณีอากรมณ์ เป็นต้น

มารยาทในการอ่านหนังสือ

๑. มีสมาธิในการอ่าน อ่านอย่างตั้งใจ ควรนั่งอ่านในท่าทางสบาย ตัวตรง ไม่เล่นกันขณะอ่านหนังสือ ไม่ทำกิจกรรมอื่น ๆ ระหว่างอ่านหนังสือ เช่น การฟังเพลง ดูโทรทัศน์ เป็นต้น
๒. อ่านในใจไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น เพราะรบกวนและสร้างความรำคาญแก่ผู้อื่น
๓. ไม่อ่านสิ่งที่เป็นงานเขียนส่วนตัวของผู้อื่นก่อนได้รับอนุญาต เช่น จดหมาย บันทึกรส่วนตัว เอกสารข้อมูลความลับต่าง ๆ เป็นต้น
๔. เลือกเวลาในการอ่านให้ถูกต้องตามกาลเทศะ ไม่อ่านในเวลาที่ไม่ควรอ่าน เช่น ขณะเรียนหนังสือ ฟังครูสอน ฟังการบรรยาย เป็นต้น
๕. ไม่รับประทานอาหารระหว่างอ่านหนังสือ เพราะจะทำให้หนังสือเปื้อนสกปรก
๖. ใช้หนังสือด้วยความระมัดระวัง ไม่พับหน้าหนังสือ ไม่ฉีกส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือ
๗. ไม่แย่งหนังสือของผู้อื่นมาอ่าน เมื่ออ่านหนังสือเสร็จควรเก็บไว้ให้เป็นที่เป็นทาง

ประโยชน์ของการอ่าน

๑. เป็นการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมที่ง่าย และตรงตามความต้องการ
๒. ช่วยให้อบรู้อันเหตุการณ์และพัฒนาด้านวิชาการ นักพูดและนักเขียนที่ประสบความสำเร็จมักเป็นผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน และเป็นผู้แสวงหาความรู้อยู่เสมอ
๓. เป็นการช่วยส่งเสริมความคิด ช่วยให้ได้รู้รูนานาทัศนะในสาขาวิชาต่าง ๆ จากทัศนะของผู้เขียนหลาย ๆ คนในประเด็นเดียวกัน
๔. ช่วยให้เกิดพัฒนาการด้านความคิดของตัวผู้อ่านเอง สามารถคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และมีข้อสนับสนุนจากการอ่านเพียงพอ เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น

คุณค่าของการอ่าน

๑. การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน
๒. การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียน ทั้งในระบบและนอกระบบ คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะเป็นคนที่อ่านหนังสือเก่ง เพราะการอ่านช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ และสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้
๓. การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ทำให้เกิดความรู้อยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เกิดความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาความคิดให้ก้าวหน้า
๔. การอ่านทำให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้รับความเพลิดเพลินและพักผ่อนหย่อนใจ

สรุปจากหนังสือ “ภาษาไทยสื่อแห่งความงามทางวัฒนธรรม”

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านหนังสือตามความสนใจ ๑ เรื่อง แล้วบันทึกตามประเด็นต่อไปนี้

๑. ชื่อเรื่อง

๒. ชื่อผู้แต่ง

๓. ปีที่พิมพ์สำนักพิมพ์.....

๔. ประเด็นสำคัญของเรื่อง

.....

.....

.....

๕. ความรู้ที่ได้รับ

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๑ เรื่อง เขียนบันทึกการอ่านตามความสนใจ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านหนังสือตามความสนใจ ๑ เรื่อง แล้วบันทึกตามประเด็นต่อไปนี้

๑.

ชื่อเรื่อง **เล่มนี้ที่ผมอ่าน**

๒.

ชื่อผู้แต่ง **กอบพร ธิรเจริญสกุล**

๓.

ปีที่พิมพ์**๒๕๕๔**.....สำนักพิมพ์.....**แพรวเยาวชน**.....

๔.

ประเด็นสำคัญของเรื่อง

**เด็กคนหนึ่งถูกทำโทษเพราะสอบตก พ่อแม่จึงส่งไป
 อยู่กับปู่ที่ต่างจังหวัด บ้านปู่ไม่มีคอมพิวเตอร์ให้เล่น ไม่มี
 ห้างสรรพสินค้าให้เดิน มีแต่ห้องสมุดและหนังสือ จากเด็กที่
 ชอบเล่นเกม จึงต้องอยู่กับหนังสือรอบตัว**

๕.

ความรู้ที่ได้รับ

**ได้เห็นประโยชน์ของการอ่านหนังสือ คุณค่าของหนังสือ
 และทำให้รู้ว่า หนังสือไม่น่าเบื่ออย่างที่คิด**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๖ อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและการปฏิบัติตาม

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย เป็นการอ่านงานเขียนที่มุ่งอธิบาย ออกคำสั่ง หรือแนะนำให้ปฏิบัติตาม ผู้เรียนควรปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม โดยสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตามได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
๑. รวบรวมงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง และข้อเสนอแนะได้
 ๒. ปฏิบัติตามคำอธิบาย คำสั่ง และข้อเสนอแนะได้ถูกต้อง
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- อภิปรายความสำคัญของการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และการปฏิบัติตามได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์งานเขียน และปฏิบัติตามได้ (๒.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถลงมือแก้ปัญหา และปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้

(๓.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์งานเขียน และปฏิบัติตามได้ (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถลงมือแก้ปัญหา และปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้ (๓.๓) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่งข้อแนะนำ และปฏิบัติตามได้ 	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และสนทนากับนักเรียนเรื่องข้อตกลงในห้องเรียน โดยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : ในห้องเรียนของนักเรียนมีข้อตกลงหรือไม่ - ครู : ใครเป็นผู้กำหนดข้อตกลงในห้องเรียน - ครู : นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลงหรือไม่ เพราะเหตุใด - ครู : ถ้านักเรียนไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงจะเกิดผลเสียอย่างไร <p>๒. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่าข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในห้องเรียน เป็นการเขียนเชิงอธิบาย ที่มุ่งให้ผู้อ่านปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบในห้องเรียน</p> <p>๓. ครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียนว่า งานเขียนเชิงอธิบาย เป็นการเขียนสื่อสารให้เกิดความเข้าใจกระจ่างแจ้งในเรื่องเรื่องหนึ่ง โดยผู้เขียนต้องเขียนให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน</p>	<p>๑. นักเรียนสนทนากับนักเรียนเรื่องข้อตกลงในห้องเรียน และร่วมตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : มี / ไม่มี - นักเรียน : นักเรียนทุกคน - นักเรียน : ปฏิบัติตามเพราะเป็นข้อตกลงของคนในห้อง - นักเรียน : ห้องเรียนไม่เป็นระเบียบ/เกิดความวุ่นวาย <p>๒. นักเรียนฟังครูอธิบายเพิ่มเติม เพื่อสร้างความเข้าใจ</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเตรียมตัวในการเรียนการสอนวันนี้</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย</p>		<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการปฏิบัติตามงานเขียนเชิงอธิบาย <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการปฏิบัติตามงานเขียนเชิงอธิบาย

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>๑. รวบรวมงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง และข้อเสนอแนะได้</p> <p>๒. ปฏิบัติตามคำอธิบาย คำสั่ง และข้อเสนอแนะได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- อภิปรายความสำคัญของการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และการปฏิบัติตามได้</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูสนทนากับนักเรียนถึงประสบการณ์ในการอ่านงานเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านปฏิบัติตามจากประเด็นคำถามต่อไปนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยอ่านงานเขียนใดบ้างที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านปฏิบัติตาม</p> <p>- ครู : เมื่อนักเรียนอ่านงานเขียนประเภทดังกล่าวแล้วสามารถปฏิบัติตามได้หรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละคนศึกษาใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายประเภทต่าง ๆ</p> <p>๓. ครูสุ่มนักเรียน ๒ – ๓ คนออกมาช่วยเขียนเป็นแผนผังความคิดเรื่อง หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายบนกระดานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๔. ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมและยกตัวอย่างการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายประเภทต่าง ๆ พร้อมให้นักเรียนจดสรุปสาระสำคัญลงในสมุด</p>	<p>๑. นักเรียนเล่าถึงประสบการณ์ในการอ่านงานเขียน</p> <p>- นักเรียน : ฉลากยา/มารยาทในการเข้าห้องสมุด/การทำอาหาร/การพับกระดาษ</p> <p>- นักเรียน : ได้/ไม่ได้/ เพราะเข้าใจ/ไม่ได้เพราะไม่เข้าใจ</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านและการเขียนเชิงอธิบายประเภทต่าง ๆ</p> <p>๓. นักเรียนเขียนผังความคิด เรื่อง หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย</p> <p>๔. นักเรียนฟังครูอธิบาย และจดบันทึกสาระสำคัญ ลงในสมุดของตนเอง</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายประเภทต่าง ๆ</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย</p>		

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพบบั๊ก</p> <p>๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนพบบั๊กกระดาษ โดยศึกษาวิธีการจากใบความรู้ เรื่อง การพบบั๊ก</p> <p>๓. ครูให้นักเรียนนำกั๊กกระดาษที่สำเร็จแล้วของทุกคน ตัดลงในกระดาษแผ่นใหญ่ เพื่อนำไปจัดป้ายนิทรรศการห้องเรียนต่อไป</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอผลงานการพบบั๊กกระดาษ เพื่ออภิปรายปัญหาอุปสรรคในการพบบั๊ก พร้อมแนวทางในการแก้ปัญหา</p>	<p>๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ให้เข้าใจ ขั้นตอนและวิธีการ</p> <p>๒. นักเรียนพบบั๊กกระดาษ ตามขั้นตอนและวิธีการจากใบความรู้</p> <p>๓. นักเรียนนำกั๊กกระดาษของตนเองไปติดลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ที่ครูเตรียมไว้ให้ เพื่อที่จะนำไปจัดป้ายนิทรรศการในชั้นเรียน</p> <p>๓. นักเรียนนำเสนอผลงาน เพื่ออภิปรายสิ่งที่เกิดขึ้นในชั่วโมงเรียนนี้</p>	<p>๑. ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพบบั๊ก</p> <p>๒. กระดาษ</p> <p>๓. กระดาษแผ่นใหญ่</p>	- การพบบั๊ก กระดาษ	

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนมีหลักในการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายอย่างไร</p> <p>- ครู : การอ่านงานเขียนเชิงอธิบายมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนสามารถนำความรู้จากการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมบันทึกการอ่าน พร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปคือ เรื่อง การเขียนย่อความ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้</p> <p>- นักเรียน : ต้องอ่าน และทำความเข้าใจให้ชัดเจน</p> <p>- นักเรียน : ทำให้เข้าใจ และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง</p> <p>- นักเรียน : เป็นแนวทางในการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติตาม</p> <p>๒. นักเรียนเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายประเภทต่าง ๆ
- ๒) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพบบัญ
- ๓) กระดาษ (สำหรับพบบัญ)
- ๔) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย
- ๕) กระดาษแผ่นใหญ่

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- การพบบัญกระดาษ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตามได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. รวบรวมงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง และ ข้อเสนอแนะได้ ๒. ปฏิบัติตามคำอธิบาย คำสั่ง และ ข้อเสนอแนะได้ถูกต้อง	- ประเมินการปฏิบัติ ตามงานเขียนเชิง อธิบาย	- แบบประเมินการปฏิบัติ ตามงานเขียนเชิงอธิบาย	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - อภิปรายความสำคัญของการอ่านงานเขียน เชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และการปฏิบัติ ตามได้	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยสามารถวิเคราะห์ งานเขียน และปฏิบัติตามได้ (๒.๑) - ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยสามารถลง มือแก้ปัญหา และปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้ (๓.๓)	- ประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ การคิด การใช้ทักษะ การแก้ปัญหาได้อย่าง เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ การคิด การใช้ทักษะการแก้ปัญหา ได้อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การปฏิบัติตามงานเขียนเชิงอธิบาย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอ่านงานเขียน เชิงอธิบายและการ ปฏิบัติตาม	- ปฏิบัติได้ถูกต้องตาม คำอธิบาย - มีการวางแผนในการ ทำงาน - เก็บวัสดุอุปกรณ์เรียบร้อย	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป
ความประณีตใน การทำงาน	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลากำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ – ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ – ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ – ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ – ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

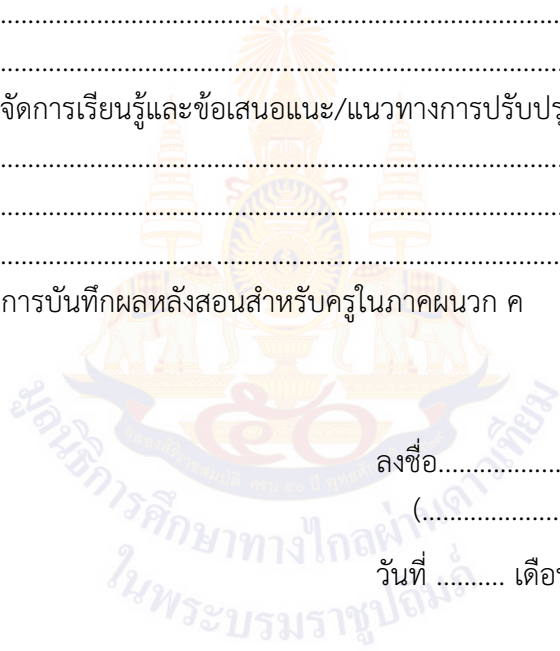
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบายประเภทต่าง ๆ
 หน่วยงานเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

หลักการอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และข้อปฏิบัติ มีดังนี้

๑. อ่านอย่างละเอียด อ่านทุกส่วนของเอกสาร ข้อปฏิบัติ หรือคู่มือ
๒. ตั้งใจอ่าน อย่างมีสมาธิเพื่อเก็บรายละเอียดของข้อปฏิบัติ และขั้นตอนการใช้งาน
๓. ควรจดบันทึกขั้นตอนการใช้งาน ทำเป็นบทสรุปการปฏิบัติ หรือย่อแนวการปฏิบัติงาน

หลักการเขียนอธิบายเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และข้อปฏิบัติ

เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้และความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ อย่างละเอียดและถูกต้อง ด้วยกลวิธีที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา มีแนวการเขียน ดังนี้

๑. การเขียนอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติ หรือวิธีการ จะต้องเขียนตามลำดับขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ แล้วได้ผลงานหรือทำได้ตามขั้นตอนนั้น ๆ
๒. การเขียนแนะนำสถานที่ เป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ เผยแพร่ข้อมูล ชักชวนให้รู้จัก และคล้อยตาม โดยเขียนเนื้อเรื่องสั้น ๆ แต่ข้อความชัดเจน ภาษากระชับ ย้ำข้อความสำคัญ
๓. การเขียนข้อปฏิบัติ เป็นการชักจูงให้ปฏิบัติตาม ควรเขียนเป็นข้อ ๆ ชัดเจนปฏิบัติได้

ตัวอย่างงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และข้อปฏิบัติ

ตัวอย่างที่ ๑ วิธีการทำไข่ตุ๋น

ไข่ตุ๋นวุ้นเส้นต้นทุนต่ำทำกินแก้จัน สูตรในการทำ “ไข่ตุ๋น” ที่เจ๊กุ่นชายในราคาโถละ ๓๐ บาท จะใช้ไข่ไก่ ๒ ฟอง หมูสับ ๕๐ กรัม วุ้นเส้น เห็ดทอดหั่น กระเทียมเจียว ผักชี พริกชี้ฟ้า สุก (แดง) เขามีเทคนิคในการทำหรือปรุง โดยเอาไข่ไก่ตีเข้ากับน้ำซุ๊ป (น้ำต้มกระดูกหมูหรือกระดูกไก่ก็ได้) โดยใช้สูตรน้ำซุ๊ปครึ่งแก้วต่อไข่ไก่ ๒ ฟอง (มากไปไข่ตุ๋นเหลว น้อยไปไข่ตุ๋นแข็งกระด้าง) ตีจนเข้ากัน จากนั้นก็ใส่ซอส ซีอิ๊วขาว พริกไทย (ไม่ใส่น้ำปลาจะทำให้เกิดกลิ่นคาว) เมื่อเครื่องปรุง ไข่ตุ๋นเสร็จแล้วเอาวุ้นเส้นใส่เข้าไปคนให้เข้ากัน แล้วเอาเห็ดหอม พริกชี้ฟ้า ใส่เข้าไปคล้าย ๆ กับโรยหน้าแล้วนำไปนึ่งในซึ้งนานประมาณ ๒๐ นาที ไข่ตุ๋นก็จะสุกพอดีรับประทานพอยกออกมาจากซึ้งแล้วโรยด้วยผักชี ตักกินร้อน ๆ อร่อย...เป็นอาหารเสริมสุขภาพ ตามคำขวัญที่ว่า ... บริโภคไข่ไก่ พลานามัยสมบูรณ์ (ข้อสำคัญอย่าใส่ผงชูรส)

ที่มา : ปัญญา เจริญวงศ์. “ทำได้ไม่จน.” ไทยรัฐ, ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ , หน้า ๗

ตัวอย่างที่ ๒ ข้อควรปฏิบัติในการใช้ห้องสมุด

๑. แต่งกายสุภาพ
๒. ให้นำกระเป๋าใส่หนังสือ แฟ้มเอกสาร ถุงใส่ของ วางไว้ในที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ
๓. ห้องสมุดไม่รับฝากสิ่งของมีค่า และไม่รับผิดชอบต่อสิ่งของมีค่าที่สูญหายกรณีวางทิ้งไว้
๔. ห้ามนำอาหาร ขนม และเครื่องดื่มเข้าห้องสมุด
๕. ห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณห้องสมุด
๖. ใช้ห้องสมุดด้วยความสำรวม ไม่ส่งเสียงดังหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นที่รำคาญแก่ผู้อื่น
๗. การอ่านหนังสือภายในห้องสมุด ผู้อ่านจะต้องอ่าน ณ ที่ซึ่งจัดไว้โดยเฉพาะ
๘. ผู้ใช้สามารถหยิบหนังสือเล่มที่ต้องการจากชั้นได้เอง เมื่ออ่านเสร็จให้วางไว้ที่ชั้นพักหนังสือที่ใกล้ชั้นวางหนังสือมากที่สุด
๙. หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารเมื่ออ่านเสร็จแล้วให้เก็บคืนตามป้ายชื่อของสิ่งพิมพ์ที่ติดอยู่บนชั้นวาง
๑๐. ห้ามขีด เขียน ตัด ฉีก ทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด
๑๑. ห้ามนำทรัพยากรสารสนเทศใด ๆ ของห้องสมุดออกจากห้องสมุดโดยไม่ได้รับอนุญาต

ตัวอย่างที่ ๓ มารยาทในการชมการแสดง

๑. ไม่ควรส่งเสียงรบกวนผู้อื่นขณะกำลังชมการแสดง ทำให้ผู้อื่นเกิดความรำคาญ และอาจทำให้ผู้แสดงไม่มีสมาธิในการแสดง
๒. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่ ไม่ควรสวมหมวกขณะชมการแสดง
๓. ไปถึงสถานที่ก่อนเวลาแสดง เพื่อจะได้ศึกษารายละเอียดของงานก่อนชมการแสดง เช่น การอ่านเอกสารประกอบการแสดง เพื่อให้เข้าใจการแสดงได้ง่ายขึ้น เป็นต้น
๔. ปฏิบัติตนตามระเบียบของสถานที่ เช่น นั่งประจำที่ก่อนการแสดงจะเริ่ม และให้เกียรติผู้แสดงโดยการปรบมือก่อนการแสดงและหลังจบการแสดง เป็นต้น
๕. ให้ความสนใจ และมีอารมณ์ร่วมกับผู้แสดง เช่น สนุกสนาน หัวเราะ ปรบมือเพราะจะทำให้ผู้แสดงแสดงได้อย่างเต็มที่ และมีกำลังใจในการแสดง
๖. ไม่ลุกเดินไปมาบ่อย ๆ เพราะจะทำให้เกิดความวุ่นวาย และเป็นการทำลายสมาธิในการชมการแสดงของผู้อื่นด้วย

ใบงานที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนประเภทเชิงอธิบายแสดงขั้นตอน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านขั้นตอนการล้างมือ แล้วปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

7 ขั้นตอน
ล้างมือ

15 ตุลาคม วันล้างมือโลก
 (Global Handwashing Day)

มหาวิทยาลัยมหิดล
 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
 ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก

ขอบคุณข้อมูล : กรมอนามัย
 รูป : www.freepik.com

- 1 ฝ่ามือถูกัน
- 2 ฝ่ามือถูหลังมือ และนิ้วถูขอกัน
- 3 ฝ่ามือถูฝ่ามือ และนิ้วถูขอกัน
- 4 หลังนิ้วมือ ถูฝ่ามือ
- 5 ถูนิ้วหัวแม่มือ ด้วยฝ่ามือ
- 6 ปลายนิ้วมือ ถูขว่างฝ่ามือ
- 7 ถูรอบข้อมือ

ที่มาของรูปภาพ : ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนย่อความ เป็นการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ให้ถูกต้องตามรูปแบบของย่อความ แต่ละประเภท ควรศึกษารูปแบบและหลักการเขียนย่อความ เพื่อเขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบ และปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

๑. การเขียนย่อความ
๒. รูปแบบและหลักการเขียนย่อความ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนย่อความได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นประโยชน์ของการเขียนย่อความ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการคิด โดยจำแนกข้อมูลเพื่อย่อความได้ใจความสมบูรณ์ (๒.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถยอมรับวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการย่อความ

(๔.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการคิด โดยจำแนกข้อมูลเพื่อย่อ ความได้ใจความสมบูรณ์ (๒.๑)</p> <p>- ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต โดยสามารถ ยอมรับวิธีการต่าง ๆ ที่ นำมาใช้ในการย่อความ (๔.๔)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักการเขียนย่อ ความได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม “ย่น ๆ ย่อ ๆ แต่ พอเข้าใจ” โดยอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้ว เขียนสรุปให้เป็นข้อความที่สั้นกะทัดรัด <i>ตำรวจรัวปืนยิงคนร้ายตายคาที่หมดทุกคน ด้วยกระสุนปืนของตำรวจไม่มีใครรอดชีวิตเลย น้องใช้มือจับช้อนจากนั้นก็อ้าปากกินข้าวที่ อยู่ในช้อนนั้น รถของนายสวัสดิ์ ซึ่งแล่นมาด้วยความเร็ว สูง แหกโค้งระหว่างเลี้ยวจึงเสียหลักพลิกคว่ำเท กระจัดลงข้างทาง</i></p> <p>๒. ครูชี้แนะให้นักเรียนเข้าใจว่า การใช้ภาษา สื่อสารไม่ควรใช้คำฟุ่มเฟือยควรใช้คำที่สั้น กะทัดรัด</p> <p>๓. ครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียนว่า มีความสำคัญใน ชีวิตประจำวันทั้งในทางตรง และทางอ้อม เพราะ ในชีวิตบุคคลทั่วไป มีโอกาสและความจำเป็นที่ จะต้องย่อสิ่งที่ฟังหรืออ่าน เพื่อเก็บสาระและ จดจำหรือไว้เป็นความรู้ หรือนำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>๑. นักเรียนทำกิจกรรม “ย่น ๆ ย่อ ๆ แต่พอ เข้าใจ”</p> <p>- นักเรียน : ตำรวจยิงคนร้ายตายหมด</p> <p>- นักเรียน : น้องใช้ช้อนตักข้าวกิน</p> <p>- นักเรียน : รถของนายสวัสดิ์พลิกคว่ำลงข้างทาง</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แนะ</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อ เตรียมตัวในการเรียนการสอนวันนี้</p>	<p>๑. แถบข้อความ</p> <p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อ ความ (๑)</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ เขียนย่อความ เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติ กรรมของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การเขียนย่อความ</p>

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ - เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - เห็นประโยชน์ของการเขียนย่อความ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ชั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่อง “ครอบครัวตัวอย่าง” แล้วทำใบงานที่ ๒ เรื่อง ย่อความตามประสบการณ์เดิม</p> <p>๒. ครูสุ่มตัวแทนนักเรียน ๒ - ๓ คน ออกมาอ่านผลงานให้เพื่อน ๆ ฟัง</p> <p>๓. ครูแนะนำความรู้เพิ่มเติมเรื่องการย่อความโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน ดังนี้ - ครู : นักเรียนรู้อะไรจากการทำกิจกรรมนี้</p> <p>๔. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความและตัวอย่างการเขียนย่อความ จากนั้นร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปความรู้ เรื่อง หลักการย่อความ</p> <p>๕. ครูอธิบายเกี่ยวกับการเขียนย่อความ หลักการเขียน และรูปแบบการเขียนย่อความประเภทต่าง ๆ ให้นักเรียนฟังเพิ่มเติม จากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)</p>	<p>๑. นักเรียนอ่านเรื่องครอบครัวตัวอย่างและทำใบงานที่ ๒ เรื่อง ย่อความตามประสบการณ์เดิม</p> <p>๒. นักเรียนนำเสนอผลการย่อความหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. นักเรียนฟังครู และตอบคำถามกับครู</p> <p>- นักเรียน: ได้รู้ว่าการย่อความต้องเปลี่ยนสรรพนาม</p> <p>๔. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความและตัวอย่างการเขียนย่อความ</p> <p>๕. นักเรียนฟังครูอธิบายหลักการเขียนย่อความ จากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)</p>	<p>๑. คำถาม</p> <p>๒. ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความและตัวอย่างการเขียนย่อความ</p> <p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)</p>	<p>๑. ใบงานที่ ๒ เรื่อง ย่อความตามประสบการณ์เดิม</p>	

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ</p> <p>๒. ครูแนะนำวิธีการทำใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ โดยให้นักเรียนอ่านเรื่อง วิ่งเปี้ยว แล้วเขียนย่อความตามรูปแบบ</p> <p>๓. ครูให้คำแนะนำขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>๔. ครูคัดเลือกตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน เพื่อประเมินผลการย่อความของนักเรียน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ</p> <p>๒. นักเรียนอ่านเรื่อง วิ่งเปี้ยว และฝึกเขียนย่อความ</p> <p>๓. นักเรียนซักถามครู เมื่อเกิดข้อสงสัย</p> <p>๔. นักเรียนนำเสนอผลงาน</p>		๑. ใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ	

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้เรื่อง การเขียนย่อความ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนมีหลักในการย่อความอย่างไร</p> <p>- ครู : การเขียนย่อความมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมบันทึกการอ่าน พร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในช่วงต่อไปคือ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒) เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้เรียนในวันนี้</p> <p>- นักเรียน : อ่านเรื่อง / จับประเด็นสำคัญที่เป็นข้อเท็จจริง/เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ ๑ เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๓ /ใช้สำนวนภาษาของตนเอง/เขียนย่อความตามรูปแบบ</p> <p>- นักเรียน : การเขียนย่อความ ช่วยในการทบทวนความรู้</p> <p>๒. นักเรียนเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความและตัวอย่างการเขียนย่อความ
- ๒) ใบงานที่ ๒ เรื่อง ย่อความตามประสบการณ์เดิม
- ๓) ใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ
- ๔) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนย่อความได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนย่อความจากเรื่องที่สามารถอ่านได้	- ประเมินการเขียนย่อ ความ	- แบบประเมินการเขียนย่อ ความ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์ของการเขียนย่อความ	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยจำแนกข้อมูลเพื่อ ย่อความได้ใจความสมบูรณ์ (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดย สามารถยอมรับวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการ ย่อความ (๔.๔)	- ประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ การคิด การใช้ทักษะ ชีวิตได้อย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ การคิด การใช้ทักษะชีวิตได้อย่าง เหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนย่อความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ของรูปแบบ	เขียนรูปแบบการเขียนย่อ ความได้ถูกต้อง สรุปล ใจความสำคัญจากเรื่อง ได้ครบถ้วนชัดเจนโดยใช้ ภาษาของผู้ย่อความเอง ลายมือสวยงามเป็น ระเบียบ	เขียนรูปแบบการเขียนย่อ ความได้ถูกต้อง สรุปล ใจความสำคัญจากเรื่อง ได้ครบถ้วนโดยใช้ภาษา ของผู้ย่อความเองเป็น ส่วนใหญ่	เขียนรูปแบบการเขียนย่อ ความได้ถูกต้อง สรุปล ใจความสำคัญจากเรื่อง ได้ ครบถ้วนแต่ข้อความที่ นำมาย่อความเป็น ข้อความจากการนำเรื่อง ที่ย่อมาตัดต่อกันโดยใช้ คำเชื่อม	เขียนย่อความถูกต้องตาม รูปแบบ แต่เป็นการ คัดลอกข้อความมา ทั้งหมด
๒. การใช้ภาษา และความถูกต้อง ของเนื้อหา	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลายำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้น ไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

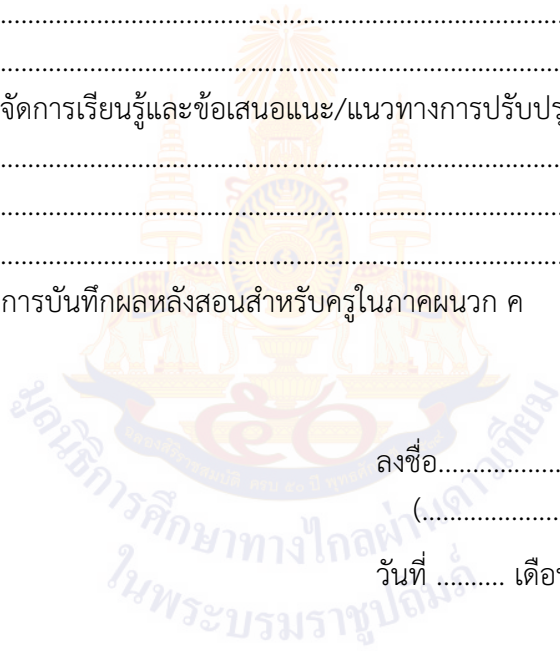
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความและตัวอย่างการเขียนย่อความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การย่อความ หมายถึง การเก็บสาระสำคัญของเนื้อเรื่องให้ครบถ้วน แล้วนำข้อความที่ยังไม่จัดระเบียบมาเรียบเรียงใหม่ให้กะทัดรัด ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง มีใจความสำคัญครบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้สะดวกรวดเร็ว

หลักการเขียนย่อความ มีดังนี้

๑. อ่านหรือฟังเรื่องที่จะย่อตั้งแต่ต้นจนจบอย่างน้อย ๒ ครั้ง ครั้งแรกเป็นการอ่านสำรวจคร่าว ๆ แล้วให้อ่านรอบที่สอง เพื่อให้รู้ว่า
 - เรื่องนี้กล่าวถึงอะไร
 - ใครทำอะไร ทำกับใคร ที่ไหน เมื่อไร ผลเป็นอย่างไร
 - เจตนาของผู้เขียนต้องการถ่ายทอดเรื่องอะไรแก่ผู้อ่าน
๒. ย่อความเฉพาะข้อความที่เป็นจริง ความรู้ ข้อเท็จจริง ไม่นำข้อคิดเห็น ความรู้สึกมาเขียนในย่อความ
๓. พิจารณาเรื่องที่จะย่อความว่าเป็นงานเขียนประเภทใด เช่น นิทาน บทความ เรียงความ ถ้าเรื่องที่จะย่อเป็นบทร้อยกรองต้องถอดความเป็นร้อยแก้วก่อน แล้วจึงจับใจความสำคัญ
๔. นำใจความสำคัญมาเขียนเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเองที่กะทัดรัด สละสลวย โดยไม่ให้ใจความสำคัญเปลี่ยนไป
๕. ตรวจสอบการใช้สรรพนาม เปลี่ยนการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ ๑ หรือบุรุษที่ ๒ เช่น ฉัน คุณ ท่าน เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๓ เช่น เขา เธอ และไม่ใช้อักษรย่อ
๖. การย่อคำพูด/คำสนทนาของบุคคล ให้ย่อโดยไม่ต้องใส่เครื่องหมาย (“ ”)
๗. ถ้าเรื่องเดิมมีการใช้คำราชาศัพท์ เมื่อย่อแล้วก็ต้องใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องเหมือนเดิม
๘. ถ้าเรื่องเดิมมีหลายย่อหน้า ใจความที่ย่อแล้วให้เขียนรวมเป็นย่อหน้าเดียว
๙. การย่อความไม่ควรมีความยาวมากกว่าครึ่งหนึ่งของเนื้อความเดิม
๑๐. ให้เขียนขึ้นต้นตามรูปแบบของย่อความก่อน เพื่อให้รู้ที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อ แล้วจึงเขียนย่อความให้สมบูรณ์

ตัวอย่าง รูปแบบการเขียนย่อความ

๑. การย่อนิทาน

ย่อนิทานเรื่อง.....ผู้แต่ง.....
จากหนังสือ.....ความว่า
.....
.....

๒. ย่อบทความทางวิชาการ

ย่อบทความเรื่อง.....ผู้แต่ง.....
จากหนังสือ.....ฉบับที่.....หน้า.....ความว่า
.....
.....

๓. ย่อคำสอน

ย่อคำสอนเรื่อง.....ผู้แต่ง.....
จากหนังสือ.....หน้า.....ความว่า
.....
.....

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน .๒๕๕๑. คู่มือการเรียนรู้การสอนภาษาไทย คิดและเขียน
เชิงสร้างสรรค์ : เรียงความ ย่อความ และสรุปความ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.)

ใบงานที่ ๓ เรื่อง ย่อความตามประสบการณ์เดิม
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “ครอบครัวตัวอย่าง” แล้วเขียนย่อความตามรูปแบบให้ถูกต้อง

ครอบครัวตัวอย่าง

ผลการคัดเลือกรับรางวัลครอบครัวตัวอย่างประจำอำเภอชะอำปีนี้ ได้แก่ครอบครัวของ พลโทเด่น คลีบาน ภรรยาชื่อชอนกลิ่น คลีบาน ซึ่งมีลูก ๓ คน เป็นชาย ๒ คน หญิง ๑ คน ภรรยาของพลโทเด่น คลีบาน เป็นพยาบาลแผนกฉุกเฉินที่มีความขยันใส่ใจดูแลผู้ป่วยทุกคนอย่างเต็มที่ หลังเลิกงานคุณชอนกลิ่นจะเป็นแม่บ้านแม่เรือนที่ดี ครอบครัวนี้มีความหวังอยากให้ลูกชายทั้งสองเป็นทหาร ส่วนลูกสาวคนเล็กอยากให้เป็นพยาบาลเหมือนแม่ พลโทเด่น คลีบาน ภูมิใจในภรรยาและลูก ๆ มาก ใคร ๆ ก็ชมว่าเป็นครอบครัวตัวอย่าง

จากหนังสือผู้ที่ได้รับรางวัลครอบครัวตัวอย่าง จังหวัดเพชรบุรี

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกย่อความ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนย่อความตามรูปแบบ

วิ่งเปี้ยว

วิ่งเปี้ยวเป็นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่เด็ก ๆ นิยมเล่นกันมายาวนาน เป็นการละเล่นที่ต้องใช้กำลังความแข็งแรงของร่างกายในการวิ่งให้เร็วที่สุด วิธีเล่นง่ายและไม่ต้องมีอุปกรณ์อะไรมีเพียงผ้าผืนเล็ก ๆ ๒ ผืนเท่านั้น มีวิธีการเล่น ดังนี้ จำนวนผู้เล่นไม่จำกัด โดยแบ่งผู้เล่นออกเป็น ๒ ฝ่าย ๆ ละ เท่า ๆ กันอาจมีผู้เล่นประมาณ ๕ - ๑๐ คน ไม่ควรมากหรือน้อยไปกว่านี้ เพราะจะทำให้ไม่สนุกเท่าที่ควร โดยเตรียมกรวยหรือปักหลัก ๒ ข้างหรือใช้คนนั่งเป็นหลัก ข้างละหลักระยะห่างประมาณ ๘ - ๑๐ เมตร มีกรรมการตัดสิน ๑ คน เริ่มต้นพร้อมกันทั้งสองข้างยืนต่อแถวกันที่กรวยหรือหลักของฝ่ายตนเอง ต้องวิ่งอ้อมหลักให้ทันกันให้คนแรกมือถือผ้าคนละผืน เมื่อถึงฝ่ายของตนก็ส่งผ้าให้คนต่อไป เป็นเช่นนี้จนวิ่งทันกัน ฝ่ายไล่ทันต้องใช้ผ้าที่ถืออยู่ตีอีกฝ่ายหนึ่ง ถือว่าฝ่ายนั้นชนะ ข้อห้ามในระหว่างเล่น คือ ห้ามทำผ้าตกพื้นหากทำตกต้องวิ่งกลับไปเก็บผ้าแล้วจึงวิ่งต่อไป ห้ามวิ่งขวางฝ่ายตรงข้าม ห้ามจงใจเตะกรวยหรือหลักของฝ่ายตรงข้าม

ที่มา : ศิลปะชาวบ้าน ของ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ หน้า ๔๓

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกย่อความ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนย่อความ (๑)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนย่อความตามรูปแบบ

วิ่งเปี้ยว

วิ่งเปี้ยวเป็นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่เด็ก ๆ นิยมเล่นกันมายาวนาน เป็นการละเล่นที่ต้องใช้กำลังความแข็งแรงของร่างกายในการวิ่งให้เร็วที่สุด วิธีเล่นง่ายและไม่ต้องมีอุปกรณ์อะไรมีเพียงผ้าผืนเล็ก ๆ ๒ ผืนเท่านั้น มีวิธีการเล่น ดังนี้ จำนวนผู้เล่นไม่จำกัด โดยแบ่งผู้เล่นออกเป็น ๒ ฝ่าย ๆ ละ เท่า ๆ กันอาจมีผู้เล่นประมาณ ๕ – ๑๐ คน ไม่ควรมากหรือน้อยไปกว่านี้ เพราะจะทำให้ไม่สนุกเท่าที่ควร โดยเตรียมกรวยหรือปักหลัก ๒ ข้างหรือใช้คนนั่งเป็นหลัก ข้างละหลักระยะห่างประมาณ ๘ – ๑๐ เมตร มีกรรมการตัดสิน ๑ คน เริ่มต้นพร้อมกันทั้งสองข้างยืนต่อแถวกันที่กรวยหรือหลักของฝ่ายตนเอง ต้องวิ่งอ้อมหลักให้ทันกันให้คนแรกมือถือผ้าคนละผืน เมื่อถึงฝ่ายของตนก็ส่งผ้าให้คนต่อไป เป็นเช่นนี้จนวิ่งทันกันฝ่ายไล่ทันต้องใช้ผ้าที่ถืออยู่ที่อีกฝ่ายหนึ่ง ถือว่าฝ่ายนั้นชนะ ข้อห้ามในระหว่างเล่น คือห้ามทำผ้าตกพื้นหากทำตกต้องวิ่งกลับไปเก็บผ้าแล้วจึงวิ่งต่อไป ห้ามวิ่งขวางฝ่ายตรงข้าม ห้ามจงใจเตะกรวยหรือหลักของฝ่ายตรงข้าม

ที่มา : ศิลปะชาวบ้าน ของ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ หน้า ๔๓

ย่อบทความเรื่อง วิ่งเปี้ยว

ผู้แต่ง วิบูลย์ ลี้สุวรรณ

จากหนังสือศิลปะชาวบ้าน หน้า ๔๔ – ๔๕ ความว่า

วิ่งเปี้ยวการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ผู้เล่นใช้กำลังความแข็งแรงในการวิ่งให้เร็วที่สุด วิธีเล่นง่าย มีอุปกรณ์ผ้าผืนเล็ก ๆ ๒ ผืน ไม่จำกัดจำนวนผู้เล่น แบ่งผู้เล่นเป็น ๒ ฝ่ายเท่ากัน และมีกรรมการตัดสิน ๑ คน คนแรกของแต่ละฝ่ายถือผ้าคนละผืน วิ่งส่งผ้าให้คนต่อไป เป็นเช่นนี้จนวิ่งทันกัน ฝ่ายไล่ทันใช้ผ้าที่ถืออยู่ที่อีกฝ่ายหนึ่ง ถือว่าฝ่ายนั้นชนะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนย่อความ เป็นการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ให้ถูกต้องตามรูปแบบของย่อความแต่ละประเภท ควรศึกษารูปแบบและหลักการเขียนย่อความ เพื่อเขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบ และปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

๑. การเขียนย่อความ
๒. รูปแบบและหลักการเขียนย่อความ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
 - บอกหลักการเขียนย่อความได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
 - เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบ
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
 - เห็นประโยชน์ของการเขียนย่อความ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการคิด โดยจำแนกข้อมูลเพื่อย่อความได้ใจความสมบูรณ์ (๒.๑)
- ๕.๒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถยอมรับวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการย่อความ

(๔.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒) หน่วยที่ ๘ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยจำแนกข้อมูลเพื่อย่อความได้ใจความสมบูรณ์ (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถยอมรับวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการย่อความ (๔.๔) ด้านความรู้ - บอกหลักการเขียนย่อความได้	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน พร้อมให้นักเรียนนำใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ ขึ้นมาเพื่อใช้ในการศึกษาเรื่องย่อความ ๒. ครูขอใบงานเรื่องการเขียนย่อความเรื่อง วึ่งเปี้ยว ของอาสาสมัครนักเรียนตัวแทน ๒ คน มาให้นักเรียนดูแล้วใช้คำถามเพื่อสนทนาและทบทวนความรู้ ดังนี้ - ครู : การเขียนย่อความนี้ถูกต้องตามรูปแบบหรือไม่ - ครู : เมื่ออ่านย่อความนี้แล้วเข้าใจเรื่องราวหรือไม่ - ครู : นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้ดีเหมือนตัวอย่างนี้หรือไม่ - ครู : นักเรียนมีข้อเสนอแนะในการเขียนย่อความหรือไม่ ๓. ครูชี้แจงจุดประสงค์เรื่องที่จะเรียนในชั่วโมงนี้	๑. นักเรียนนำใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ ขึ้นมาเพื่อใช้ในการศึกษาเรื่องย่อความ ๒. นักเรียนตัวแทนส่งใบงาน เพื่อให้เพื่อนร่วมกันศึกษา และร่วมตอบคำถาม ดังนี้ - นักเรียน : ถูก / ไม่ถูก - นักเรียน : เข้าใจ / ไม่เข้าใจ - นักเรียน : ได้ / ไม่ได้ - นักเรียน : (ตอบคำถามตามความคิดเห็นของนักเรียน) ๓. นักเรียนฟังครูชี้แนะ เพื่อเตรียมตัวในการเรียนการสอนวันนี้	๑. ใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ		วิธีวัด ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการเขียนย่อความ เครื่องมือวัด ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการเขียนย่อความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นประโยชน์ของการเขียนย่อความ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูขออาสาสมัครนักเรียนออกมาเล่านิทานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนจับคู่ แล้วผลัดกันเล่าเรื่องย่อจากนิทานที่ได้ฟังแล้วแสดงความคิดเห็นว่า ในคู่ของตนเองนั้นได้เล่าถึงใจความสำคัญของนิทานได้สมบูรณ์ หรือดำเนินเรื่องตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องหรือไม่</p> <p>๓. ครูสุ่มเรียกตัวแทนนักเรียน ๒-๓ คู่ ออกมาเล่าเรื่องย่อนิทานให้เพื่อนฟัง</p> <p>๔. ครูตั้งประเด็นคำถามแล้วให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>- ครู : การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง สมบูรณ์หรือไม่</p> <p>- ครู : ความต่อเนื่องของเรื่องเป็นไปตามลำดับหรือไม่</p> <p>- ครู : การใช้ภาษาในการย่อความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่</p>	<p>๑. นักเรียนเล่านิทานหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. นักเรียนเล่าเรื่องย่อจากนิทานที่ได้ฟังให้เพื่อนที่จับคู่กันฟัง</p> <p>๓. นักเรียนตัวแทนเล่าเรื่องย่อนิทานให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม ตอบความเข้าใจของตนเองที่ได้ทำกิจกรรมมา</p> <p>- นักเรียน : สมบูรณ์/ไม่สมบูรณ์ เพราะ...</p> <p>- นักเรียน : ต่อเนื่อง/ไม่ต่อเนื่อง เพราะ...</p> <p>- นักเรียน : ใช้ภาษาเหมาะสม/ไม่เหมาะสม เพราะ...</p>	<p>๑. นิทาน</p> <p>๒. คำถาม</p>		

หน่วยที่ ๘
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูอธิบายให้นักเรียนทราบว่า การเล่าเรื่องย่อจากนิทาน เป็นอีก รูปแบบหนึ่งของการย่อความจากการอ่าน หรือการฟัง</p> <p>๖. ครูให้นักเรียนชมวีดิทัศน์เรื่องการย่อความเพื่อทบทวนความรู้เรื่องการเขียนย่อความ</p> <p>๗. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนย่อความจากนิทาน</p> <p>๘. ครูยกตัวอย่างการย่อความจากนิทานเรื่อง กระจ่ากับกบ และให้คำแนะนำเพิ่มเติมเรื่องการย่อความจากนิทาน</p> <p>๙. ครูให้นักเรียนตั้งคำถามเรื่องการเขียนย่อความ คนละ ๑ คำถามแล้วเขียนลงในกระดาษสลากร คำถามแล้วนำมาใส่กล่องคำถาม</p> <p>๑๐. ครูหยิบสลากรคำถามแล้วสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>๑๑. ครูทบทวนเรื่องการเขียนย่อความ ให้นักเรียนอีกครั้ง เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้จากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)</p>	<p>๕. นักเรียนฟังครูอธิบาย</p> <p>๖. นักเรียนชมวีดิทัศน์ เรื่อง การย่อความ</p> <p>๗. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนย่อความ</p> <p>๘. นักเรียนฟังครูให้คำแนะนำ</p> <p>๙. นักเรียนตั้งคำถามที่ตนสงสัยในเรื่องการเขียนย่อความ แล้วเขียนลงในกล่องคำถาม</p> <p>๑๐. นักเรียนตอบคำถามร่วมกันกับครู</p> <p>๑๑. นักเรียนฟังครูทบทวนเรื่องการเขียนย่อความ</p>	<p>๓. ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนย่อความ</p> <p>๔. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)</p>		

หน่วยที่ ๘
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน</p> <p>๒. ครูคัดเลือกตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานการย่อความหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนนำไปปรับแก้ไขผลงานให้ดีขึ้น</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน</p> <p>๒. นักเรียนนำเสนอผลงาน</p> <p>๓. นักเรียนปรับปรุงผลงานของตนเอง</p>		๑. ใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒) หน่วยที่ ๘ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อสรุปความรู้เรื่อง การเขียนย่อความ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนมีวิธีการพัฒนาการเขียนย่อความของตนเองให้ดีขึ้นอย่างไร - ครู : การเขียนย่อความ ช่วยในการทบทวนความรู้ได้จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมบันทึกการอ่าน พร้อมแจ้งเรื่องที่จะเรียนในชั่วโมงต่อไปคือ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนย่อความ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : เขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนย่อความ - นักเรียน : ได้ เพราะเป็นการทบทวนความรู้ด้วยการอ่านเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องนั้นๆ ในเวลาที่รวดเร็ว <p>๒. นักเรียนฟังครูแจ้งเรื่องที่จะเรียนครั้งต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อม</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) นิทาน
- ๒) ใบงานที่ ๓ เรื่อง ฝึกย่อความ
- ๓) ใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน
- ๔) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนย่อความ
- ๕) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการเขียนย่อความได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนย่อความได้ถูกต้องตามรูปแบบ	- ประเมินการเขียนย่อความ	- แบบประเมินการเขียนย่อความ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์ของการเขียนย่อความ	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการคิด โดยจำแนกข้อมูลเพื่อย่อความได้ใจความสมบูรณ์ (๒.๑) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยสามารถยอมรับวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการย่อความ (๔.๔)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการคิด การใช้ทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการคิด การใช้ทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนย่อความ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความถูกต้อง ของรูปแบบ	เขียนรูปแบบ การเขียนย่อความ ได้ถูกต้อง สรุปล ใจความสำคัญ จากเรื่องได้ ครบถ้วนชัดเจน โดยใช้ภาษาของ ผู้ย่อความเอง ลายมือสวยงาม เป็นระเบียบ	เขียนรูปแบบการ เขียนย่อความได้ ถูกต้อง สรุปล ใจความสำคัญจาก เรื่องได้ครบถ้วน โดยใช้ภาษาของผู้ย่อความ เองเป็น ส่วนใหญ่	เขียนรูปแบบการ เขียนย่อความได้ ถูกต้อง สรุปลใจความ สำคัญจากเรื่องได้ ครบถ้วนแต่ ข้อความที่นำมา ย่อความเป็น ข้อความจากการ นำเรื่องที่ย่อมา ตัดต่อกันโดยใช้ คำเชื่อม	เขียนย่อความถูกต้อง ตามรูปแบบ แต่เป็น การคัดลอกข้อความมา ทั้งหมด
๒. การใช้ภาษา และความถูกต้อง ของเนื้อหา	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลากำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

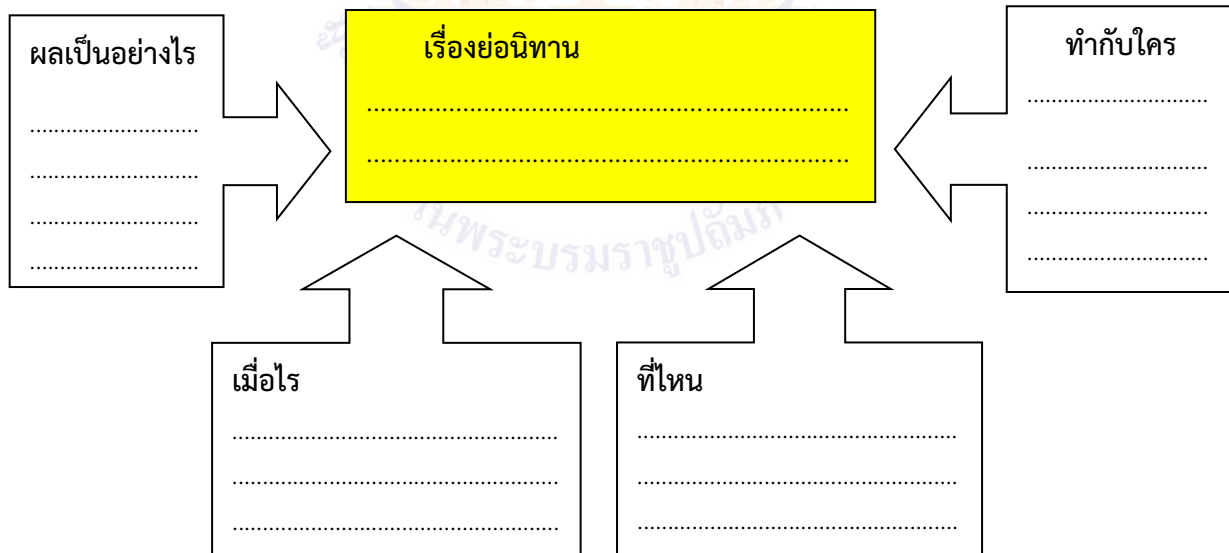
ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความจากนิทาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การเขียนย่อความจากนิทาน

นักเรียนจะต้องอ่านนิทานหรือฟังเรื่องที่จะย่อให้ตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ และทำความเข้าใจเรื่อง/นิทานนั้น ดังต่อไปนี้

๑. อ่านเรื่องและหาคำตอบว่า “เรื่องอะไร ใครเป็นตัวละครเอกในนิทาน ใคร ทำอะไร ทำกับใคร ที่ไหน เมื่อไร ผลเป็นอย่างไร”
๒. ลำดับความคิดจากคำตอบให้ง่ายต่อการเข้าใจ
๓. เขียนย่อเรื่องด้วยถ้อยคำสั้น ๆ รัดกุม ใช้คำเชื่อมข้อความเพื่อให้ความต่อเนื่อง
๔. กรณีมีคำศัพท์ยาก ให้เปลี่ยนเป็นคำสามัญ หรือเลือกใช้คำราชาศัพท์ที่ได้ใจความตรงกันและสั้นกว่าเดิมก็ได้

แผนภาพเพื่อการเขียนย่อนิทาน

ตัวอย่าง การเขียนย่อความจากนิทาน

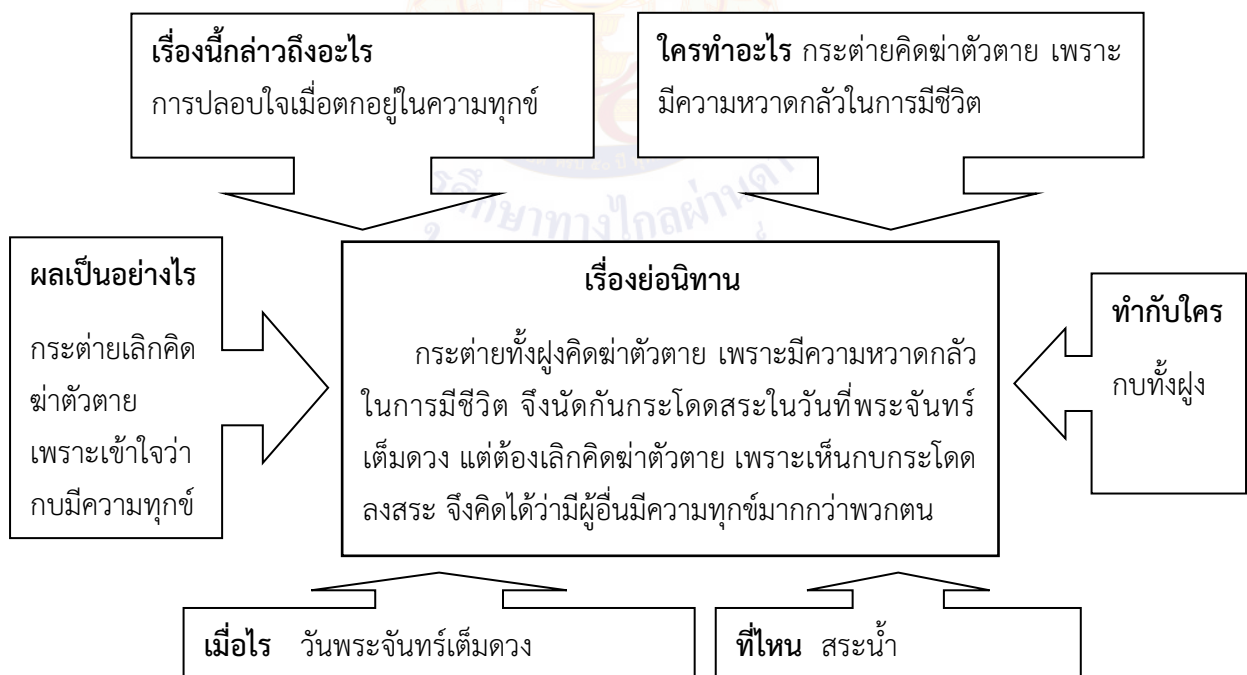
นิทานเรื่อง กระต่ายกับกบ

กระต่ายฝูงหนึ่งมาประชุมกันและพากันร้องให้คร่ำครวญว่า พวกมันมีชีวิตอยู่อย่างหมิ่นเหม่ต่ออันตราย และตกอยู่ในความหวาดกลัวตลอดเวลา เพราะตกเป็นเหยื่อของคน สุนัข นกอินทรี และสัตว์อื่น ๆ ในที่สุดพวกมันก็ตัดสินใจว่า ควรตายเสียดีกว่าที่จะทนทุกข์ทรมานต่อไป หลังจากนั้นพวกมันตกลงใจที่จะวิ่งไปยังสระน้ำ เพื่อกระโดดน้ำตายในวันที่พระจันทร์เต็มดวง รอบสระน้ำเป็นที่อยู่ของกบฝูงหนึ่ง พอได้ยินเสียงผีเท้ากระต่ายวิ่งมา กบทั้งหมดก็กระโจนลงน้ำด้วยความตกใจ ในเวลาเดียวกันกระต่ายตัวหนึ่งเห็นกบกระโจนลงสระ จึงพูดกับพรรคพวกว่า หยุดก่อนพวกเรา อย่าเพิ่งทำอะไรหุนหันพลันแล่น คุณนั่นสิ ยังมีสัตว์ที่ทนทุกข์ทรมานด้วยความกลัวมากกว่าพวกเราอีกเห็นไหม

สิ่งที่ปลอบประโลมใจ ผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์ได้อย่างดีประการหนึ่ง คือ การได้เห็นผู้อื่นที่มีความทุกข์มากกว่าตนเอง

ผู้แต่ง มหาอำมาตย์โท พระยาเมธาธิบดี หน้า ๑๐๒

แผนภาพเพื่อการเขียนย่อนิทาน

ย่อ นิทานเรื่อง กระต่ายกับกบ
จากหนังสือ นิทานอีสป หน้า ๑๐๒

ผู้แต่ง มหาอำมาตย์โท พระยาเมธาธิบดี
ความว่า

กบทั้งฝูงคิดฆ่าตัวตายเพราะมีความหวาดกลัวในการมีชีวิต จึงนัดกันกระโดดสระในวันที่พระจันทร์เต็มดวง แต่ต้องเลิกคิดฆ่าตัวตาย เพราะเห็นกบกระโดดลงสระ จึงคิดว่ามีผู้อื่นที่มีความทุกข์มากกว่าพวกมัน

ใบงานที่ ๕ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ชายหัวล้านกับแมลงวัน” แล้วเขียนย่อความให้ถูกต้อง

ชายหัวล้านกับแมลงวัน

กาลครั้งหนึ่ง มีชายหัวล้านคนหนึ่ง นั่งพักอย่างร้อนระอุของฤดูร้อน ไม่นานนักมีแมลงวันบินตัวหนึ่งบินมาตอมหัวของเขา มันบินตอมโฉบไปมาบนหัวเขาไม่หยุดชายหัวล้านรู้สึกคันและรำคาญเจ้าแมลงวัน ที่มาขัดขวางการพักผ่อนสบายของเขา เขาจึงพยายามตบเจ้าแมลงวันนั้นหากแต่ไม่ว่าเขาจะพยายามตบที่ไรก็ไม่โดนเจ้าแมลงวันเสียที จนครั้งสุดท้ายชายหัวล้านปล่อยให้เจ้าแมลงวันตอมหัวเขาสักพัก ชายหัวล้านจึงเหวี่ยงมือเต็มแรงไปที่เจ้าแมลงวันหวังว่าจะเด็ดจิกมันได้อย่างแน่นอน “โธ้ย” ชายหัวล้านอุทานด้วยความเจ็บ เขาตีหัวตนเองอย่างแรง เจ้าแมลงวันกลับหนีรอดไปอย่างเช่นทุกครั้ง ชายหัวล้านที่โมโหและเจ็บใจจึงละความพยายามและเดินจากที่ตรงนั้นไป

นิทานอีสป

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๔ เรื่อง ฝึกเขียนย่อความจากนิทาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ (๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ย่อนิทานเรื่อง ชายหัวล้านกับแมลงวัน ผู้แต่ง – ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

จาก นิทานอีสป ความว่า

ชายหัวล้านคนหนึ่ง รำคาญแมลงวันที่บินมาตอมหัวล้านของเขา และขัดขวางการพักผ่อนของเขา เขาพยายามตบแมลงวัน แต่ตบที่ไรก็ไม่โดนสักที จนสุดท้ายชายหัวล้านก็ปล่อยให้แมลงวันตอมหัวเขาอยู่สักพัก จากนั้นเขาจึงเหวี่ยงมือเต็มแรงไปที่แมลงวัน แต่สุดท้ายตีโดนหัวตนเองอย่างแรง ส่วนแมลงวันนั้นหนีรอดไปได้ เขาโมโหและเจ็บใจจึงละความพยายามและเดินจากที่ตรงนั้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด ป. ๖/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

สื่อโฆษณา เป็นสื่อที่สามารถดึงดูดใจผู้ฟังและผู้ดูได้สูง การรับสื่อเหล่านี้ ควรรู้จักวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ และข้อเท็จจริงของสื่อก่อนตัดสินใจเชื่อข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณา

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- อธิบายหลักการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นประโยชน์ของการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณาได้ (๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ อยู่อย่างพอเพียง

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณาได้ (๑.๓)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- อธิบายหลักการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอทัศน์สื่อโฆษณาที่น่าสนใจในปัจจุบัน</p> <p>๒. ครูตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ดังนี้</p> <p>- ครู : สื่อโฆษณานี้เชื่อถือได้หรือไม่</p> <p>- ครู : คลิปวิดีโอโฆษณาดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายอย่างไร</p> <p>- ครู : นักเรียนมีหลักในการพิจารณาสื่อโฆษณาดังกล่าวอย่างไร</p> <p>๓. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า การฟัง หรือการดูสื่อโฆษณาสินค้าจะต้องรู้จักวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่ได้ระบุไว้ว่าเชื่อถือได้หรือไม่ พร้อมแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนวันนี้</p>	<p>๑. นักเรียนทำความเคารพครู และดูวิดีโอทัศน์สื่อโฆษณา</p> <p>๒. นักเรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็น และร่วมตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : เชื่อถือได้/เชื่อถือไม่ได้ / เพราะ...</p> <p>- นักเรียน : เพื่อนำมาใส่ใจผู้ฟังให้ปฏิบัติตาม</p> <p>- นักเรียน : พิจารณาว่าโฆษณาเกินจริงหรือไม่ น่าเชื่อถือหรือไม่</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แนะ เพื่อเตรียมตัวในการเรียนการสอนวันนี้</p>	๑. วิดีทัศน์สื่อโฆษณา		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นประโยชน์ของการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>๑. มีวินัย</p> <p>๒. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๓. อยู่อย่างพอเพียง</p>	<p>ขั้นสอน (๑๕ นาที)</p> <p>๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นจากประเด็นต่อไปนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนคิดว่า สื่อโฆษณามีผลต่อการตัดสินใจซื้อหรือใช้บริการหรือไม่เพราะเหตุใด</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา จากใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาสื่อโฆษณาสินค้า</p> <p>๓. ครูตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเรื่องหลักการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา ดังนี้</p> <p>- ครู : โฆษณาคืออะไร</p> <p>- ครู : จุดประสงค์ของการโฆษณาคืออะไร</p> <p>- ครู : นักเรียนมีหลักในการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณาอย่างไร</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น</p> <p>- นักเรียน : มี เพราะสื่อโฆษณาช่วยโน้มน้าวใจได้</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>- นักเรียน : คือการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อเชิญชวนชักจูงให้คล้อยตามและใช้บริการ</p> <p>- นักเรียน : แนะนำสินค้า/กระตุ้นความสนใจ</p> <p>- นักเรียน : ฟัง / ไตร่ตรอง/ศึกษาข้อมูลรายละเอียดของสินค้า/คุณสมบัติของสินค้า/พิจารณาความน่าเชื่อถือ</p>	<p>๑. ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>๒. คำถาม</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๔. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมเรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณาและยกตัวอย่างประกอบจากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>๕. ครูนำโฆษณาจากสื่อสิ่งพิมพ์ ๕ - ๖ รายการให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกสื่อโฆษณากลุ่มละ ๑ รายการ แล้ววิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสื่อ โดยติดโฆษณาในกระดาษแผ่นใหญ่ที่ครูกำหนดให้แล้วเขียนวิเคราะห์ตามประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้ข้อมูล - คุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ - ข้อความในโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่ - ข้อความหรือภาพในโฆษณาขัดต่อศีลธรรมหรือประเพณีหรือไม่ ในเรื่องใด 	<p>๔. นักเรียนฟังครูอธิบาย</p> <p>๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกสื่อโฆษณากลุ่มละ ๑ รายการ แล้ววิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณา</p>	<p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>๔. สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>๒. ครูคัดเลือกตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงานการย่อความหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนนำไปปรับแก้ไขผลงานให้ดีขึ้น</p>	<p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>๒. นักเรียนนำเสนอผลงาน</p> <p>๓. นักเรียนปรับปรุงผลงานของตนเอง</p>		<p>๑. ใบงานที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p>	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา ดังนี้</p> <p>- ครู : ถ้านักเรียนจะโฆษณาสินค้าชนิดหนึ่งให้น่าเชื่อถือจะทำอย่างไร</p> <p>- ครู : การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณามีประโยชน์อย่างไร</p> <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมบันทึกการอ่าน พร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปคือ เรื่อง การอ่านประกาศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา</p> <p>- นักเรียน : บอกรายละเอียดของสินค้าให้ชัดเจน ไม่โฆษณาเกินจริง</p> <p>- นักเรียน : ช่วยให้เลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพหรือใช้บริการตามที่ต้องการและปลอดภัย</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูแจ้งเรื่องที่จะเรียนครั้งต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อม</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) วัตทัศน์สื่อโฆษณา
- ๒) ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา
- ๓) สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
- ๔) ใบงานที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา
- ๕) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ใบงานที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายหลักการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้	- ประเมินการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา	- แบบประเมินการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นประโยชน์ของการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาได้	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อโฆษณาได้ (๑.๓)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. อยู่อย่างพอเพียง	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือจาก สื่อโฆษณา	วิเคราะห์ทุกประเด็นได้ ถูกต้อง อธิบายอย่าง ชัดเจนสามารถ ยกตัวอย่างประกอบให้ เห็นจริง	วิเคราะห์ทุกประเด็นได้ ถูกต้อง อธิบายอย่าง ชัดเจนสามารถ ยกตัวอย่างประกอบให้ เห็นจริงแต่ไม่มี การยกตัวอย่าง	วิเคราะห์ทุกประเด็นได้ ถูกต้องแต่ไม่ละเอียด	วิเคราะห์ได้บางประเด็น และอธิบายสั้น ๆ บาง ประเด็นต้องให้ผู้อื่น แนะนำ
ความประณีตใน การทำงาน	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลาดำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของโฆษณา

โฆษณา คือ การเผยแพร่ข้อความไปยังสาธารณชน ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในทางการค้า เป็นการเชิญชวน ชักจูง โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังสนใจ นิยมใช้สินค้า หรือสิ่งที่โฆษณา และคล้อยตามการโฆษณานั้น

จุดประสงค์ของการโฆษณา คือ

๑. เพื่อแนะนำสินค้าหรือบริการให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้า
๒. เพื่อให้ลูกค้ายอมรับคุณภาพของสินค้า
๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้สินค้า หรือสนใจ นิยมใช้สินค้า
๔. เพื่อย้ำความทรงจำของลูกค้า ให้เกิดความต้องการจะซื้อสินค้า
๕. เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีขององค์การ ในความรู้สึกของลูกค้า

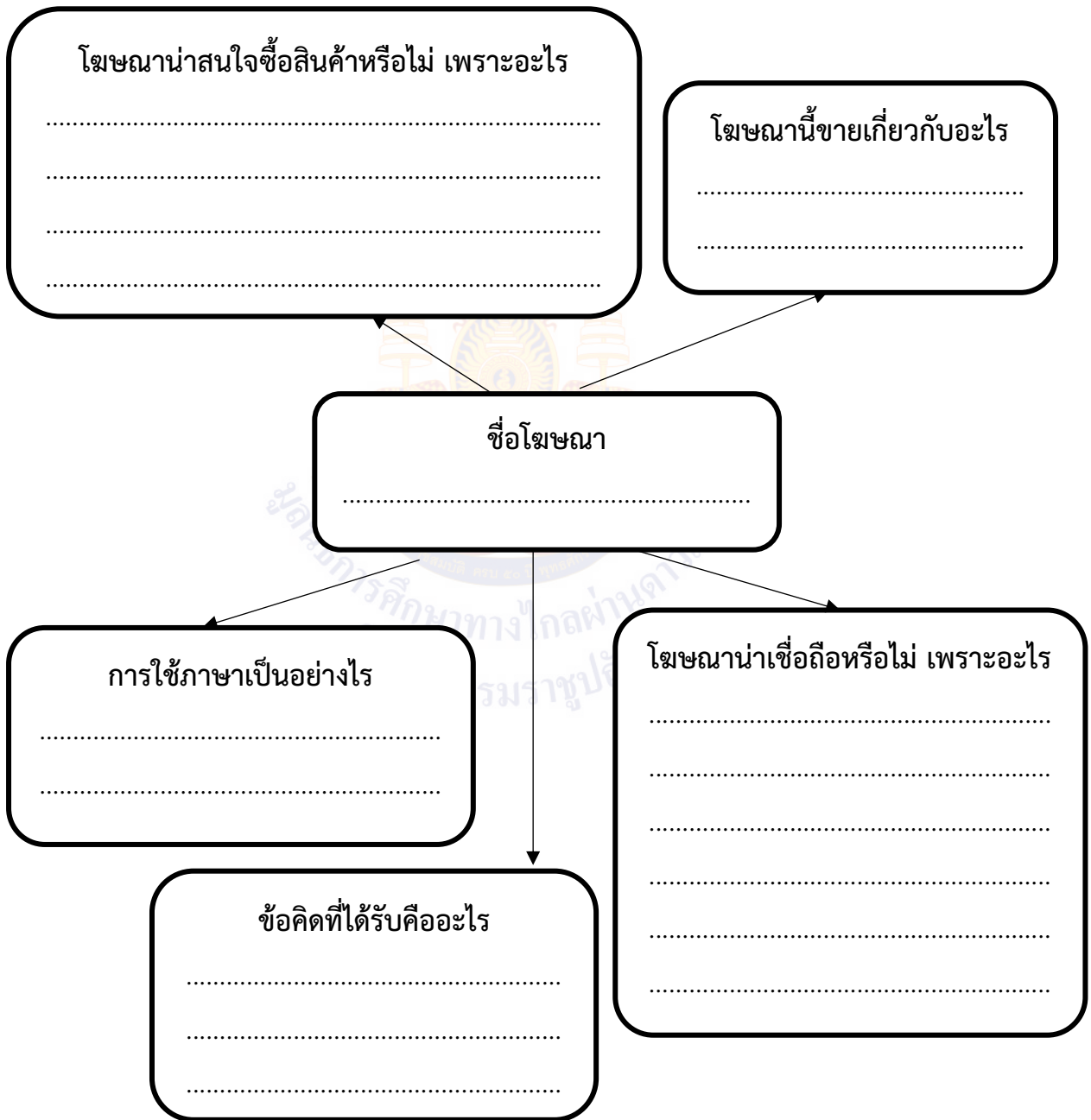
การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา

การฟังและการดูสื่อโฆษณา ต้องรู้จักพิจารณาไตร่ตรองเนื้อหาของโฆษณาที่นำเสนอ โดยใช้ข้อมูลและเหตุผลประกอบ เพื่อวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ ซึ่งมีแนวทางการวิเคราะห์ดังนี้

๑. การให้ข้อมูลมีรายละเอียดของสินค้าหรือบริการครบถ้วนหรือไม่ เช่น คุณสมบัติ ราคา ความสะดวกสบาย
 ๒. คุณสมบัติของสินค้าหรือบริการนั้นเป็นอย่างไร รู้จักวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ข้อควรซื้อหรือไม่ควรซื้อ
 ๓. สื่อโฆษณานั้นเกินความเป็นจริงหรือไม่ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่
 ๔. ไม่ขัดต่อศีลธรรม หรือเสื่อมเสียต่อประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม
- แนวทางดังกล่าวจะทำให้วิเคราะห์สื่อโฆษณานั้นได้ว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงใด เพื่อจะเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพหรือใช้บริการตามที่ต้องการ

ใบงานที่ ๖ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังและดูโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณและวิเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนด

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประกาศ เป็นข้อความการบอกความต้องการ หรือข้อเท็จจริงของหน่วยงานหรือบุคคล เพื่อให้ทราบ
ทั่วกันอย่างกว้างขวาง มี ๒ ประเภท คือ ที่ไม่เป็นทางการ และเป็นทางการ ควรมีความเข้าใจในประกาศ
และหลักการอ่านประกาศ เพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่างเหมาะสม

๓. สาระการเรียนรู้

- การอ่านประกาศ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักในการอ่านประกาศได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
๑. อ่านประกาศที่เป็นทางการและประกาศไม่เป็นทางการได้
 ๒. ตอบคำถามจากประกาศได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- เห็นถึงประโยชน์ของการอ่านประกาศ

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการสื่อสาร สามารถอ่านประกาศอย่างเข้าใจ และสื่อสารถ่ายทอดข้อมูลได้ (๑.๓)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ อยู่อย่างพอเพียง

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ					
หน่วยที่ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที	
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการสื่อสาร สามารถอ่านประกาศอย่างเข้าใจ และสื่อสารถ่ายทอดข้อมูลได้ (๑.๓)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- บอกหลักในการอ่านประกาศได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>๑. อ่านประกาศที่เป็นทางการและประกาศไม่เป็นทางการได้</p> <p>๒. ตอบคำถามจากประกาศได้</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และสนทนากับนักเรียน เรื่อง ประกาศต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยเห็นประกาศอะไรบ้างในชีวิตประจำวัน</p> <p>- ครู : ประกาศนั้นนักเรียนเคยเห็นที่ไหน</p> <p>- ครู : ประกาศนั้นประกาศเกี่ยวกับเรื่องอะไร</p> <p>๒. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า ประกาศ เป็นการแจ้งข่าวสาร หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้น ให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคคลทั่วไปได้ทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในประกาศนั้น พร้อมแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนวันนี้</p>	<p>๑. นักเรียนทำความเคารพครู และอภิปรายแสดงความคิดเห็น และร่วมตอบคำถาม ดังนี้</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์</p> <p>- นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูชี้แนะ เพื่อเตรียมตัวในการเรียนการสอนวันนี้</p>	- คำถาม		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการอ่านประกาศ</p> <p>เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมินการอ่านประกาศ</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>๕. ครูอธิบายหลักการอ่านประกาศให้นักเรียนได้เข้าใจจากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอ่านประกาศ</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านประกาศ</p> <p>๒. ครูคัดเลือกตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอใบงานเรื่องการอ่านประกาศหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. ครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนนำไปปรับแก้ไขผลงานให้ดีขึ้น</p>	<p>๕. นักเรียนฟังครูอธิบายเรื่อง การอ่านประกาศ</p> <p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านประกาศ</p> <p>๒. นักเรียนนำเสนอผลงาน</p> <p>๓. นักเรียนปรับปรุงผลงานของตนเอง</p>	<p>๓. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอ่านประกาศ</p>	<p>- ใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านประกาศ</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ

หน่วยที่ ๘

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑

รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้ เรื่อง การอ่านประกาศ ดังนี้</p> <p>- ครู : นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องการอ่านประกาศประเภทต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมบันทึกการอ่าน พร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปคือ เรื่อง การเขียนประกาศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การอ่านประกาศ</p> <p>- นักเรียน : ทำให้เราเข้าใจเนื้อหาในประกาศนั้น ๆ และนำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้</p> <p>๒. นักเรียนฟังครูแจ้งเรื่องที่จะเรียนครั้งต่อไปเพื่อเตรียมความพร้อม</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ตัวอย่างประกาศ
- ๒) ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การอ่านประกาศ
- ๔) ใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านประกาศ

๙. การประเมินผลรวบยอด

- ชิ้นงานหรือภาระงาน
- ใบงานที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักในการอ่านประกาศได้ - เห็นถึงประโยชน์ของการอ่านประกาศ	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) ๑. อ่านประกาศที่เป็นทางการและประกาศไม่ เป็นทางการได้ ๒. ตอบคำถามจากประกาศได้	- ประเมินการอ่าน ประกาศ	- แบบประเมินการอ่าน ประกาศ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นถึงประโยชน์ของการอ่านประกาศ	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร สามารถอ่าน ประกาศอย่างเข้าใจ และสื่อสารถ่ายทอดข้อมูล ได้ (๑.๓)	- ประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ สื่อสารได้อย่าง เหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. อยู่อย่างพอเพียง	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การอ่านประกาศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอ่านประกาศ	อ่านประกาศโดยใช้ภาษา ถูกต้องเหมาะสม เนื้อความ ของประกาศระบุ รายละเอียดชัดเจน	อ่านประกาศโดยใช้ภาษา ถูกต้องเหมาะสม เนื้อความ ของประกาศยังระบุ รายละเอียดบางส่วน	อ่านประกาศโดยมี ข้อบกพร่อง เรื่อง ภาษา เนื้อความของ ประกาศไม่มี รายละเอียดมากนัก	ต้องปรับปรุงเรื่องการ ใช้ภาษาในการอ่าน ประกาศ และการเรียบ เรียงข้อความส่วน เนื้อหาของประกาศ สั้นมากไม่มีรายละเอียด
ความประณีตใน การทำงาน	- มีความประณีตงดงาม - ถูกต้องตามวิธีการ - ตั้งใจทำให้เสร็จ ภายใน เวลายกกำหนด - เป็นต้นแบบให้เพื่อนได้	ขาดองค์ประกอบ ไป ๑ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบ ไป ๒ องค์ประกอบ	ขาดองค์ประกอบการ เกิน ๓ องค์ประกอบ ขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐	หมายถึง ดีมาก
คะแนน ๑๕ - ๑๗	หมายถึง ดี
คะแนน ๑๒ - ๑๔	หมายถึง พอใช้
คะแนน ๐ - ๑๑	หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การอ่านข่าวสารทางราชการ เป็นการสื่อสารข้อความจากหน่วยงานราชการถึงประชาชนบุคคลทั่วไป อาจจัดทำในรูปแบบต่าง ๆ

จุดมุ่งหมายของการอ่านข่าวสารของทางราชการ มีดังนี้

๑. อ่านเพื่อรับทราบ
๒. อ่านเพื่อนำไปปฏิบัติ

ประกาศ เป็นข้อความที่แจ้งเรื่องราวให้ผู้อื่นทราบ เช่น ประกาศทางราชการ ประกาศบริษัท ห้างร้าน

การเขียนประกาศ เป็นการบอกความต้องการ หรือข้อเท็จจริงของหน่วยงานหรือบุคคล เพื่อให้ทราบ ทักกันอย่างกว้างขวาง มี ๒ ประเภท คือ ประกาศที่ไม่เป็นทางการ และประกาศที่เป็นทางการ

๑. ประกาศที่ไม่เป็นทางการ

เป็นการเขียนแจ้งเรื่องให้ผู้อื่นทราบและให้ปฏิบัติตามความต้องการของผู้ประกาศ โดยจะบอกความต้องการและหรือจุดประสงค์ และให้รายละเอียดประกอบตามความจำเป็นภาพ หรือคุณลักษณะที่เด่นชัด

ตัวอย่าง รูปแบบการประกาศสัตว์เลี้ยงหาย

ใครพบเห็นมีรางวัล

สุนัขพันธุ์.....อายุ.....ปี

ลักษณะพิเศษ.....

.....

.....

ผู้พบเห็นกรุณาติดต่อที่

บ้านเลขที่.....

โทรศัพท์.....

ที่มาของรูปภาพ : www.freepik.com

๒. ประกาศที่เป็นทางการ ส่วนใหญ่เป็นประกาศทางราชการ มีหลักการเขียนที่สำคัญคือ
๑. บอกใจความสำคัญให้ครบถ้วนว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม”
 ๒. ลำดับความจากเหตุไปหาผล หรือบอกความต้องการ แล้วให้ผู้เกี่ยวข้องทำตาม
 ๓. ใช้ถ้อยคำที่กระชับ ชัดเจน ภาษาที่เป็นแบบแผน/กึ่งแบบแผน ไม่ใช่ภาษาพูด
 ๔. การเขียนตามรูปแบบของประกาศ

รูปแบบ ประกาศทางราชการ

ประกาศ...(ชื่อหน่วยงานราชการที่ออกประกาศ)

เรื่อง...(ชื่อเรื่องที่ประกาศ)

(ย่อหน้า).....อ้างเรื่องที่ประกาศ.....

(ย่อหน้า).....จุดประสงค์สำคัญ รายละเอียด เงื่อนไขต่าง ๆ และขั้นตอนการปฏิบัติ

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลายมือชื่อ

(ชื่อเต็มของเจ้าของลายมือ)

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่าง

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เรื่อง อนุญาตให้ใช้สื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำหนังสือเรียน รายวิชา
พื้นฐานภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ กลุ่มสาระ การเรียนรู้
ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้ในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๓

ชินภัทร ภูมิรัตน์

(นายชินภัทร ภูมิรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านประกาศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประกาศตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามที่ละประเด็น

ประกาศกรมประมง ปิดอ่าวไทยตอนกลาง ปี ๒๕๖๖

กรมประมง ประกาศใช้มาตรการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำมีไข่ วางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน บริเวณอ่าวไทยตอนกลาง (มาตรการปิดอ่าว) โดยครอบคลุมเขตพื้นที่บางส่วนของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี เป็นเวลา ๒ ช่วง

ช่วงแรก ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ - ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ (ระยะเวลา ๙๐ วัน) ตั้งแต่ปลายแหลมเขาม่องลาย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถึงอำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่ ๒๖,๔๐๐ ตารางกิโลเมตร เพื่อคุ้มครองพ่อแม่พันธุ์ปลาทุได้วางไข่

ช่วงที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พ.ค. - ๑๔ มิ.ย. ๒๕๖๖ (ระยะเวลา ๓๐ วัน) อาณาเขตตามแผนที่แนบท้ายของประกาศปิดอ่าวไทยตอนกลางและเขตต่อเนื่องตั้งแต่ปลายแหลมเขาม่องไล่ ถึงอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พื้นที่ ๕,๓๐๐ ตารางกิโลเมตร เพื่อให้ลูกปลาทุได้มีโอกาสเจริญเติบโตเดินทางเข้าสู่พื้นที่อ่าวไทยรูปตัว ก เพื่อให้ปลาทุสาวได้เจริญเติบโตเป็นพ่อแม่พันธุ์ต่อไป โดยมีการควบคุมการทำประมงเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงและส่งผลกระทบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ ข้อกำหนด

ช่วงแรก *ห้าม* ใช้เครื่องมือที่มีผลกระทบต่อพ่อแม่พันธุ์และลูกพันธุ์สัตว์น้ำวัยอ่อน และอนุญาตให้ใช้เฉพาะเครื่องมือประมงบางชนิดของกลุ่มเรือประมงขนาดเล็กซึ่งไม่กระทบกับมาตรการปิดอ่าวไทย

ช่วงที่ ๒ (๑๖ พ.ค. - ๑๔ มิ.ย. ๒๕๖๖) มีข้อกำหนดที่เป็นรายละเอียดมากกว่าข้างต้น ดังนี้

๑. อนุญาตให้เครื่องมืออวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนลากคานถ่าง ไม่ได้จำกัดความยาวของเรือที่ใช้ทำการประมง และเวลาในการทำการประมง ทำการประมงนอกเขตทะเลชายฝั่งของพื้นที่บางส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และสุราษฎร์ธานี

๒. เครื่องมืออวนครอบ อวนซ้อน หรืออวนยกปลากระตัก ที่ใช้ประกอบเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (เครื่องปั่นไฟ) ประกอบเรือกลที่มีขนาด ๑๐ ตันกรอส อนุญาตให้ทำการประมงได้นอกเขตทะเลชายฝั่ง เฉพาะบริเวณเขตต่อเนื่องปลายแหลมเขาม่องไล่ ถึงอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

อธิบดีกรมประมง

ตอบคำถามจากการอ่านประกาศ

๑. หน่วยงานที่ออกประกาศคือหน่วยงานใด

.....

๒. เรื่องที่ออกประกาศคือเรื่องใด

.....

๓. ทำไมต้องมีการออกประกาศฉบับนี้

.....

๔. ผู้ได้รับผลกระทบตามข้อความในประกาศคือใคร

.....

๕. เงื่อนไขและขั้นตอนการปฏิบัติคืออย่างไร

.....

๖. ประกาศนี้น่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๗ เรื่อง การอ่านประกาศ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง การอ่านประกาศ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประกาศตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามทีละประเด็น

๑. หน่วยงานที่ออกประกาศคือหน่วยงานใด

กรมประมง

๒. เรื่องที่ออกประกาศคือเรื่องใด

ประกาศกรมประมง ปิดอ่าวไทยตอนกลาง ปี ๒๕๖๖

๓. ทำไมต้องมีการออกประกาศฉบับนี้

บริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำมีไข่ วางไข่ เพื่อเลี้ยงตัวอ่อน

๔. ผู้ได้รับผลกระทบตามข้อความในประกาศคือใคร

ชาวประมง

๕. เงื่อนไขและขั้นตอนการปฏิบัติคืออย่างไร

ห้ามใช้เครื่องมือที่มีผลกระทบต่อพ่อแม่พันธุ์และลูกพันธุ์สัตว์น้ำวัยอ่อน

๖. ประกาศนี้น่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

น่าเชื่อถือ เพราะเป็นประกาศจากหน่วยงานราชการ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนประกาศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๒ การเขียน

- มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- ตัวชี้วัด ป. ๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนประกาศ เป็นการเขียนที่ทำให้สาธารณชนทราบข่าวสารเรื่องเดียวกันอย่างแพร่หลาย โดยอาศัยสื่อสารธารณะชนิดใดชนิดหนึ่ง ควรเขียนประกาศโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตได้

๓. สาระการเรียนรู้

- การเขียนประกาศ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
- บอกหลักการวิเคราะห์การเขียนประกาศได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
- เขียนประกาศอย่างง่ายได้
- ๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)
- บอกความสำคัญของการเขียนประกาศได้

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถสื่อสารได้เหมาะสม และมีจริยธรรมในการสื่อสาร (๑.๔)
- ๕.๒ ความสามารถในการคิด สร้างสรรค์ผลงานอย่างเหมาะสม (๒.๒)
- ๕.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างเหมาะสม (๔.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ อยู่อย่างพอเพียง

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนประกาศ					
หน่วยที่ ๘		ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา		รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖		ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถสื่อสารได้เหมาะสม และมีจริยธรรมในการสื่อสาร (๑.๔) - ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ผลงานอย่างเหมาะสม (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างเหมาะสม (๔.๔) <p>ด้านความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกหลักการวิเคราะห์การเขียนประกาศได้ 	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน จากนั้นนำตัวอย่างประกาศมาติด แล้วให้สมาชิกแต่ละกลุ่มพิจารณาข้อความบนประกาศ (ประกาศรับสมัครงาน / ขอย้าย / เชิญชวนเที่ยวงาน ฯลฯ)</p> <p>๒. ครูตั้งประเด็นคำถามให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : นักเรียนเคยเห็นประกาศที่ใดบ้าง - ครู : นักเรียนเคยอ่านประกาศตามสถานที่ที่พบเห็นหรือไม่ เพราะเหตุใด - ครู : นักเรียนคิดว่าการใช้ภาษาในการเขียนประกาศมีความสำคัญหรือไม่ <p>๓. ครูเชื่อมโยงคำตอบของนักเรียนจากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนเรื่องการเขียนประกาศ</p>	<p>๑. นักเรียนทำความเข้าใจและดูตัวอย่างประกาศ</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและร่วมตอบคำถาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ป้ายข้างทาง/หน้าโรงเรียน/เสาไฟฟ้า - นักเรียน : เคย เพราะอยากทราบว่าเป็นประกาศอะไร หรือ ไม่เคย เพราะประกาศเหล่านั้นไม่น่าสนใจ - นักเรียน : สำคัญเพราะสามารถโน้มน้าวใจผู้อ่านได้ <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แนะ เพื่อเตรียมตัวในการเรียนการสอนวันนี้</p>	<p>๑. ตัวอย่างประกาศต่าง ๆ</p> <p>๒. คำถาม</p>		<p>วิธีวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. สังเกตวิธีการตอบคำถามของนักเรียน ๒. ประเมินการเขียนประกาศ <p>เครื่องมือวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. แบบสังเกตพฤติ กรรมของนักเรียน ๒. แบบประเมินการเขียนประกาศ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนประกาศ หน่วยที่ ๘ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านทักษะกระบวนการ - เขียนประกาศอย่างง่ายได้ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม - บอกความสำคัญของการเขียนประกาศได้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. อยู่อย่างพอเพียง	ชั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง หลักการเขียนประกาศ ๒. ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมเรื่องประเภทของประกาศและหลักการเขียนประกาศ จากสื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนประกาศ ๓. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการและวิเคราะห์การใช้ภาษาในประกาศลงในสมุดของตนเอง	๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง หลักการเขียนประกาศ ๒. นักเรียนฟังครูอธิบายเกี่ยวกับเรื่องประเภทของประกาศและหลักการเขียนประกาศ - นักเรียน : ตอบตามประสบการณ์ (เหมือนกัน/ต่างกัน) ๓. นักเรียนสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเขียนประกาศลงในสมุด	๑. ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง หลักการเขียนประกาศ ๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนประกาศ		

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนประกาศ</p> <p>หน่วยที่ ๘ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที</p>					
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนประกาศ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : การใช้ภาษาในการเขียนประกาศ มีความสำคัญอย่างไร - ครู : มารยาทที่ดีในการเขียนประกาศ ควรเป็นอย่างไร - ครู : การเขียนประกาศมีความสำคัญอย่างไร <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมบันทึกการอ่าน พร้อมแจ้งเรื่องที่เรียนในชั่วโมงต่อไปคือ เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ) เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนชั่วโมงถัดไป</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนประกาศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ทำให้ประกาศน่าสนใจ/สื่อสารได้เข้าใจ - นักเรียน : ใช้ภาษาสุภาพ - นักเรียน : เป็นการแจ้งข้อเท็จจริงหรือความต้องการของบุคคลหรือหน่วยงานให้คนทั่วไปรับรู้ข้อมูลเหล่านั้นโดยทั่วกัน <p>๒. นักเรียนฟังครูแจ้งเรื่องที่จะเรียนครั้งต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อม</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ตัวอย่างประกาศต่าง ๆ
- ๒) ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง หลักการเขียนประกาศ
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง การเขียนประกาศ
- ๔) เขียนประกาศเชิญชวนให้ช่วยกันรักษาความสะอาดในโรงเรียน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- เขียนประกาศเชิญชวนให้ช่วยกันรักษาความสะอาดในโรงเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกหลักการวิเคราะห์การเขียนประกาศได้	- ประเมินจากการตอบ คำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - เขียนประกาศอย่างง่ายได้	- ประเมินการเขียน ประกาศ	- แบบประเมินการเขียน ประกาศ	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - บอกความสำคัญของการเขียนประกาศได้	- ประเมินการตอบ คำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร โดยสามารถ สื่อสารได้เหมาะสม และมีจริยธรรมในการ สื่อสาร (๑.๔) - ความสามารถในการคิด สร้างสรรค์ผลงาน อย่างเหมาะสม (๒.๒) - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต จัดการกับ ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างเหมาะสม (๔.๔)	- ประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการ สื่อสาร การคิด และ การใช้ทักษะชีวิตได้ อย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะใน การใช้ทักษะในการสื่อสาร การคิด และการใช้ทักษะ ชีวิตได้อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. อยู่อย่างพอเพียง	- สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การเขียนประกาศ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การเขียนประกาศ อย่างเป็นทางการ	เขียนประกาศโดยใช้รูปแบบ ถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย ใช้ ภาษาถูกต้องเหมาะสมทุก แห่ง แบ่งย่อหน้าอย่าง เหมาะสม เนื้อความของ ประกาศระบุรายละเอียด ชัดเจน	เขียนประกาศโดยใช้ รูปแบบถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย ใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสมทุกแห่ง แบ่งย่อ หน้าอย่างเหมาะสม เนื้อความของประกาศยัง ระบุรายละเอียดบางส่วน	เขียนประกาศโดยใช้ รูปแบบถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย มีข้อบกพร่อง เรื่อง ภาษา และการแบ่งย่อ หน้าเล็กน้อยและ เนื้อความของประกาศ ไม่มีรายละเอียดมาก นัก	เขียนประกาศโดยใช้ รูปแบบถูกต้อง สะอาด เรียบร้อย ต้องปรับปรุง เรื่องการใช้ภาษาและ การเรียบเรียงข้อความ ส่วนเนื้อความของ ประกาศสั้นมากไม่มี รายละเอียด
ความถูกต้องของ เนื้อหา	ตรงตามเนื้อหาที่กำหนด คำศัพท์และโครงสร้างภาษา สมบูรณ์	ตรงตามเนื้อหาที่กำหนด ผิดไม่เกิน ๒ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิดไม่เกิน ๔ แห่ง	ตรงตามเนื้อหาที่ กำหนด ผิด มากกว่า ๔ แห่ง
ความสามารถใน การเขียน	ประโยคมีส่วนขยาย ใจความ ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เขียน ตัวสะกด ใช้เครื่องหมาย และ เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง	ประโยคมีส่วนขยาย ใจความต่อเนื่อง เขียน ตัวสะกด ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ได้ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ประโยคมีใจความไม่ ต่อเนื่อง ใช้ เครื่องหมายต่าง ๆ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ประโยคมีใจความไม่ ต่อเนื่อง ใช้เครื่องหมาย ไม่ถูกต้อง
ความสมบูรณ์ของ งาน	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ ครบถ้วน	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ที่ เรียนเป็นส่วนใหญ่	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ที่ เรียนพอสมควร	ชิ้นงานมีรายละเอียด ครอบคลุมวงคำศัพท์ที่ เรียนน้อย
ความคิด สร้างสรรค์	เป็นชิ้นงานที่แปลกใหม่ ไม่ เหมือนตัวอย่าง ตกแต่ง สวยงาม ประณีต มี รายละเอียดมาก	เป็นชิ้นงานที่ไม่แปลกใหม่ คล้ายตัวอย่าง ตกแต่ง สวยงามรายละเอียด ค่อนข้างสมบูรณ์	เป็นชิ้นงานที่ปรับปรุง ดัดแปลงเล็กน้อยจาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงานที่เหมือน ตัวอย่างรายละเอียดไม่ ครบ

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

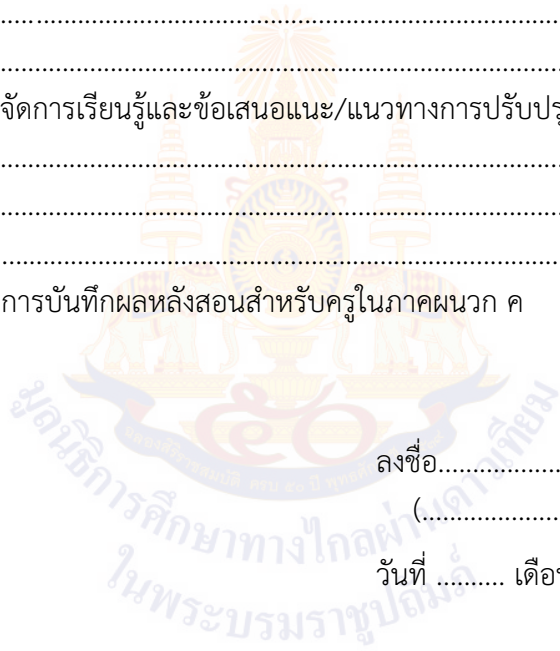
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง หลักการเขียนประกาศ
 หน่วยงานเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การเขียนประกาศ
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ความหมายของการประกาศ

การประกาศ คือ การทำให้สาธารณชนทราบข่าวสารเรื่องเดียวกันอย่างแพร่หลาย โดยอาศัยสื่อสารธารณะชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประกาศสาธารณะ ข่าวสารนั้นอาจเป็นเพียงแจ้งให้ทราบ หรือแจ้งให้ทราบแล้วให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติ เช่น ประกาศรับสมัครงาน ประกาศนามนักกีฬาดีเด่นประจำปี เป็นต้น

โดยทั่วไปประกาศอาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด คือ ประกาศอย่างเป็นทางการ ประกาศอย่างไม่เป็นทางการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๔ : ๑๔๘)

ประกาศอย่างเป็นทางการ

ประกาศอย่างเป็นทางการมักจะเป็นประกาศขององค์การและหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประกอบด้วยส่วนสำคัญต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๔ : ๑๔๙) คือ

- ๑) ชื่อหน่วยงานหรือองค์การที่ออกประกาศ
- ๒) เรื่องที่ประกาศ
- ๓) เนื้อความที่ประกาศ ซึ่งมีอย่างน้อย ๒ ส่วน คือ
 - เหตุผลหรือความเป็นมา
 - จุดประสงค์สำคัญ ซึ่งมีทั้งรายละเอียดและเงื่อนไขต่าง ๆ รวมทั้งขั้นตอนปฏิบัติ
- ๔) วัน เดือน ปีที่ประกาศ
- ๕) ลงนามผู้ออกประกาศ

ประกาศอย่างไม่เป็นทางการ

ประกาศอย่างไม่เป็นทางการมักเป็นประกาศส่วนบุคคล มีแต่เนื้อหาที่สำคัญ หรือบางทีก็มีแต่จุดประสงค์ที่สำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๔ : ๑๔๙)

ประกาศเป็นการสื่อสารประเภทที่มีข้อจำกัดอยู่อย่างหนึ่ง คือ ผู้ประกาศส่งสารไปยังผู้รับแล้ว ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจข้อความตอนใด ก็ไม่สามารถสอบถามผู้ประกาศได้โดยสะดวก ซึ่งต่างกับการสนทนา ฉะนั้น การเขียนประกาศจึงต้องแสดงจุดประสงค์ให้แน่ชัดและมีรายละเอียดเพียงพอให้ผู้รับสารเข้าใจจุดประสงค์ของประกาศได้อย่างแจ่มแจ้ง การใช้คำในการประกาศต้องกระชับและสื่อความหมายโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๔ : ๑๔๙)

ตัวอย่างประกาศ

ประกาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลปอกระดาน

ขอแจ้ง **ปิด** การให้บริการ (เป็นการชั่วคราว)

วันที่ 27-29 กันยายน 2564

และจะเปิดให้บริการตามปกติ

ในวันที่ 30 กันยายน 2564

เนื่องจากพบการติดเชื้อ COVID-19 เพิ่มเติมจำนวน 2 ราย
เพื่อเป็นการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลสาकु

ประกาศปิดเรียน

เปิดเรียนเฉพาะรูปแบบเรียนที่บ้าน ทุกชั้นเรียน

4-14 ม.ค. 2565

**หากนักเรียนหรือผู้ปกครองมีอุปสรรคในการเรียนรูปแบบเรียนที่บ้าน
ให้แจ้งคุณครูประจำชั้นเพื่อหาแนวทางในการดูแลและให้ความช่วยเหลือ

ประกาศ ณ วันที่ 4 ม.ค. 2565

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘	เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา	
รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑	รายวิชา ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	ภาคเรียนที่ ๑	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด ป. ๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความ
สนใจ

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

บทอาขยาน เป็นบทท่องจำร้อยกรองที่มีความไพเราะ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ การท่องจำบทอาขยาน ควรพัฒนาการอ่าน ความจำ และการเห็นคุณค่าของบทร้อยกรอง ตลอดจนการนำข้อคิดที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. สาระการเรียนรู้

- การท่องบทอาขยานเรื่อง ผู้ชนะ

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- อธิบายหลักการท่องจำบทอาขยานได้

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ท่องจำบทอาขยานผู้ชนะได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- เห็นคุณค่าของการท่องจำบทอาขยาน

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยนำข้อคิดมาจัดการในการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม (๔.๔)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ รักความเป็นไทย

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)

หน่วยที่ ๘ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน</p> <p>- ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต โดยนำข้อคิด มาจัดการในการใช้ชีวิต อย่างเหมาะสม (๔.๔)</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>- อธิบายหลักการท่องจำ บทอาขยานได้</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>- ท่องจำบทอาขยานผู้ชนะ ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม</p> <p>- เห็นคุณค่าของการ ท่องจำบทอาขยาน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียน จากนั้นทบทวนบท ร้อยกรองจากเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอนกำเนิด พलयงาม</p> <p>- ครู : นักเรียนเคยท่องบทอาขยานจากเรื่องอะไร มา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖</p> <p>๒. ครูให้นักเรียนลองท่องบทอาขยานพร้อมกัน เพื่อเป็นการทบทวน</p> <p>๓. ครูกล่าวนำเข้าสู่การท่องจำบทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ</p>	<p>๑. นักเรียนทำความเข้าใจและดูตัวอย่าง ประกาศ</p> <p>- นักเรียน : ท่องบทอาขยานจากเรื่องขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพलयงาม</p> <p>๒. นักเรียนท่องบทอาขยานพร้อมกัน (แม่รักลูก... ยี่นตะลิ่ง)</p> <p>๓. นักเรียนฟังครูชี้แนะ เพื่อเตรียมตัวในการเรียน การสอนวันนี้</p>	<p>๑. บทอาขยาน จากเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพलयงาม</p> <p>๒. คำถาม</p>		<p>วิธีวัด</p> <p>๑. สังเกตวิธีการ ตอบคำถามของ นักเรียน</p> <p>๒. ประเมินการ ท่องบทอาขยาน เครื่องมือวัด</p> <p>๑. แบบสังเกต พฤติ กรรม ของ นักเรียน</p> <p>๒. แบบประเมิน การท่องบท อาขยาน</p>

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. รักความเป็นไทย	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนศึกษาบทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ - ครู : เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว เข้าใจเนื้อหาทั้งหมดหรือไม่ ถ้าไม่เข้าใจทั้งหมด เป็นเพราะอะไร และจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้เข้าใจในเนื้อหา ๒. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามกระบวนการ Gang of four เพื่อช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทหรือย่อกรอง เรื่อง ผู้ชนะ เป็นแผนผังความคิด ๓. นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ๔. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาแนวทางวิธีท่องจำบทอาขยาน แล้วนำเสนอผลงาน - ครู : บอกปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาที่พบในการท่องจำบทอาขยาน - ครู : ผลการฝึกท่องจำบทอาขยาน	๑. นักเรียนศึกษาบทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ แล้วอภิปรายร่วมกันกับครู - นักเรียน : ไม่เข้าใจทั้งหมด เพราะไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ วิธีการคือค้นหาคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจความหมายจากพจนานุกรม ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทหรือย่อกรอง เรื่อง ผู้ชนะ ๓. นักเรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง - นักเรียน : ตอบตามความจริงที่เกิดขึ้นในกลุ่ม - นักเรียน : ตอบตามความจริงที่เกิดขึ้นในกลุ่ม	๑. บทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ		

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ / แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน / ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>๕. ครูอธิบายหลักการท่องจำบทอาขยาน จากสื่อ นำเสนอ Power Point เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)</p> <p>ขั้นปฏิบัติ (๒๕ นาที)</p> <p>๑. ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ทำใบงานที่ ๘ ท่องจำอาขยาน และท่องบทอาขยาน “ผู้ชนะ” พร้อมกันให้ครูและเพื่อนกลุ่มอื่นๆ ฟัง พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม</p> <p>๒. ครูให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องบทอาขยานเพิ่มเติม</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากบทอาขยาน ผู้ชนะ โดยให้ผู้แทนนักเรียนออกมาสรุปคำตอบเป็นแผนภาพความคิด</p>	<p>๕. นักเรียนฟังครูอธิบายหลักการท่องจำบทอาขยาน</p> <p>๑. นักเรียนทำใบงานที่ ๘ ท่องจำอาขยาน และท่องบทอาขยาน “ผู้ชนะ”</p> <p>๒. นักเรียนฟังคำแนะนำจากครู</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่องข้อคิดที่ได้จากบทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ และออกไปสรุปเป็นแผนภาพความคิด</p>	<p>๒. สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)</p>	<p>๑. ใบงานที่ ๘ ท่องจำอาขยาน</p> <p>๒. ท่องบทอาขยาน ผู้ชนะ</p>	

หน่วยที่ ๘ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)
 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ รายวิชา ภาษาไทย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<p>ขั้นสรุป (๕ นาที)</p> <p>๑. ครูตั้งประเด็นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปความรู้ เรื่อง การท่องบทอาขยาน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครู : บทอาขยาน ผู้ชนะ มีคุณค่าอย่างไร - ครู : ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องจำบทอาขยาน ผู้ชนะ ได้แก่เรื่องใดบ้าง - ครู : นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากบทอาขยาน ผู้ชนะ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างไร <p>๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมการท่องบทอาขยาน และกล่าวให้กำลังใจให้โอวาทนักเรียน ก่อนปิดภาคการศึกษา</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การท่องบทอาขยาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน : ตอบตามความรู้สึก - นักเรียน : ตอบตามที่สังเคราะห์ได้ - นักเรียน : ตอบตามที่ตนเองวิเคราะห์ได้ <p>๒. นักเรียนฟังครูและนำข้อคิดจากครูไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต</p>	- คำถาม		

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- ๑) บทอาขยานจากเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม
- ๒) บทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ
- ๓) สื่อนำเสนอ Power Point เรื่อง ท่องบทอาขยาน (ผู้ชนะ)
- ๔) ใบงานที่ ๘ ท่องจำอาขยาน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. ใบงานที่ ๘ ท่องจำอาขยาน
๒. ท่องบทอาขยาน เรื่อง ผู้ชนะ

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - อธิบายหลักการท่องจำบทอาขยานได้	- ประเมินจากการตอบคำถามของนักเรียน	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) - ท่องจำบทอาขยานผู้ชนะได้	- ประเมินการท่องบทอาขยาน	- แบบประเมินการท่องบทอาขยาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) - เห็นคุณค่าของการท่องจำบทอาขยาน	- ประเมินการตอบคำถาม	- คำถาม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน - ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยนำข้อคิดมาจัดการในการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม (๔.๔)	- ประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม	- แบบประเมินสมรรถนะในการใช้ทักษะชีวิตได้อย่างเหมาะสม	- ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. รักความเป็นไทย	- สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง การท่องเที่ยวอาชยาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การอ่านถูกต้อง ตามลักษณะบังคับ ของคำประพันธ์	การแบ่งจังหวะจำนวนคำ สัมผัสเสียงวรรณยุกต์ เสียง หนักเบา ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	การแบ่งจังหวะจำนวนคำ สัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนักเบาถูกต้อง ร้อยละ ๗๐-๗๙	การแบ่งจังหวะ จำนวนคำสัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนัก เบา ถูกต้องร้อยละ ๖๐-๖๙	การแบ่งจังหวะจำนวน คำสัมผัสเสียง วรรณยุกต์ เสียงหนัก เบา ถูกต้องร้อยละ ๕๐-๕๙
การอ่านออกเสียง ร ล คำ ควบกล้ำ	อ่านออกเสียง ร ล คำควบ กล้ำชัดเจน ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	อ่านออกเสียง ร ล คำควบ กล้ำชัดเจน ร้อยละ ๗๐-๗๙	อ่านออกเสียง ร ล คำ ควบกล้ำชัดเจน ร้อยละ ๖๐-๖๙	อ่านออกเสียง ร ล คำ ควบกล้ำชัดเจนร้อยละ ๕๐-๕๙
ศิลปะใน การใช้เสียง เอื้อน เสียง และทอด จังหวะ	มีการเอื้อนเสียง และทอด จังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	มีการเอื้อนเสียง และทอด จังหวะ ถูกต้องร้อยละ ๗๐-๗๙	มีการเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๖๐-๖๙	มีการเอื้อนเสียง และ ทอดจังหวะ ถูกต้อง ร้อยละ ๕๐-๕๙

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน ๑๘ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๑๕ - ๑๗ หมายถึง ดี

คะแนน ๑๒ - ๑๔ หมายถึง พอใช้

คะแนน ๐ - ๑๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

๑๐. บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....
.....

ความสำเร็จ

.....
.....

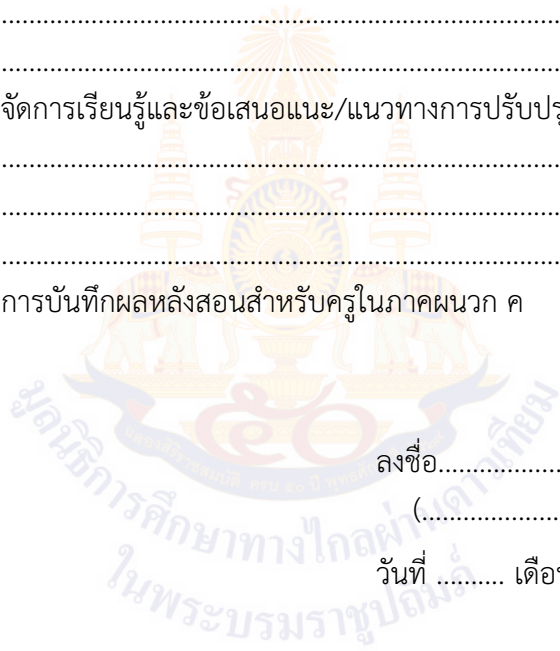
ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

* หมายเหตุ : ดูแนวคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๑. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๘ ท่องจำบทอาขยาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องจำบทอาขยาน (ผู้ชนะ)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกท่องบทอาขยานทำนองเสนาะ และบอกข้อคิดที่ได้จากบทอาขยาน

ผู้ชนะ	
เมื่อทำการสิ่งใดด้วยใจรัก	ถึงงานหนักก็เบาลงแล้วครึ่งหนึ่ง
ด้วยใจรักเป็นแรงที่เร้าจริง	ให้มุ่งมั่นฟันถึงซึ่งปลายทาง
เมื่อทำการสิ่งใดใจบากบั่น	ไม่ไหวหวั่นอุปสรรคเป็นขวากขวาง
ถึงเหนื่อยยากพากเพียรไม่ละวาง	งานทุกอย่างเสร็จเพราะกล้าพยายาม
เมื่อทำการสิ่งใดใจจดจ่อ	คอยเติมต่อตั้งใจไม่คิดขาม
ทำด้วยใจเป็นชีวิตคอยติดตาม	บังเกิดผลงอกงามตามต้องการ
เมื่อทำการสิ่งใดใคร่ครวญคิด	เห็นถูกผิดแก้ไขให้พ้นผ่าน
ใช้สมองตรองตรึกคิดพิจารณา	ปรากฏงานก้าวไกลไม่ลำเค็ญ
ความสำเร็จจะว่าไกลก็ใช่ที่	จะว่าไกลฤก็มีอยู่ให้เห็น
ถ้าจริงจั่งตั้งใจไม่ยากเย็น	และจะเป็นผู้ชนะตลอดกาล
	ผู้แต่ง บุญเสริม แก้วพรหม

ข้อคิดที่ได้จากบทอาขยานบทนี้ คือ.....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวคำตอบ ใบงานที่ ๘ ท่องจำบทอาขยาน
 หน่วยงานเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ท่องจำบทอาขยาน (ผู้ชนะ)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกท่องบทอาขยานทำนองเสนาะ และบอกข้อคิดที่ได้จากบทอาขยาน

	ผู้ชนะ
เมื่อทำการสิ่งใดด้วยใจรัก	ถึงงานหนักก็เบาลงแล้วครึ่งหนึ่ง
ด้วยใจรักเป็นแรงที่เร้าจริง	ให้มุ่งมั่นฟันถึงซึ่งปลายทาง
เมื่อทำการสิ่งใดใจบากบั่น	ไม่ไหวหวั่นอุปสรรคเป็นขวากขวาง
ถึงเหนื่อยยากพากเพียรไม่ละวาง	งานทุกอย่างเสร็จเพราะกล้าพยายาม
เมื่อทำการสิ่งใดใจจดจ่อ	คอยเติมต่อตั้งใจไม่คิดขาม
ทำด้วยใจเป็นชีวิตคอยติดตาม	บังเกิดผลงอกงามตามต้องการ
เมื่อทำการสิ่งใดใคร่ครวญคิด	เห็นถูกผิดแก้ไขให้พ้นผ่าน
ใช้สมองตรองตรึกคิดพิจารณา	ปรากฏงานก้าวไกลไม่ลำเค็ญ
ความสำเร็จจะว่าไกลก็ใช่ที่	จะว่าไกลฤก็มีอยู่ให้เห็น
ถ้าจริงจั่งตั้งใจไม่ยากเย็น	และจะเป็นผู้ชนะตลอดกาล
	ผู้แต่ง บุญเสริม แก้วพรหม

ข้อคิดที่ได้จากบทอาขยานบทนี้ คือ

ให้แก่งคิดและแนวทางนำไปสู่ความสำเร็จ คือ หากทำสิ่งใดต้องทำด้วยความ ตั้งใจ ไม่ย่อท้อ
 ต่ออุปสรรคต่าง ๆ คิดก่อนทำเสมอ รู้ถูก รู้ผิด ก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านคิดเขียน เรียนรู้ภาษา

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑. บอกสาระน่ารู้จากหนังสือที่อ่านได้					☐
๒. อ่านงานเขียนเชิงอธิบายได้เข้าใจชัดเจน					☐
๓. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านได้					☐
๔. อ่านประกาศและเข้าใจในสิ่งที่อ่าน					☐
๕. ปฏิบัติตามประกาศที่อ่านได้ถูกต้อง					☐
๖. ท่องจำบทอาขยานได้ถูกต้อง					☐
๗. บอกคุณค่าของบทอาขยานได้					☐

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

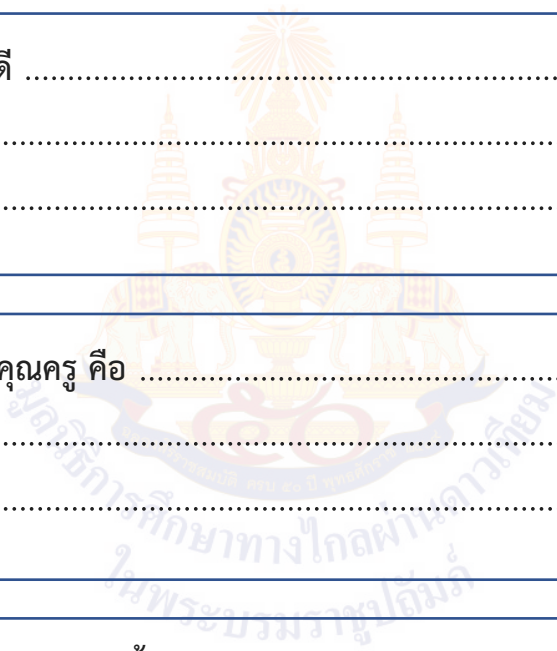
สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานี้ในปลายภาคเรียน คือ
.....
.....

สิ่งที่ฉันชอบ / ทำได้ดี
.....
.....

สิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณครู คือ
.....
.....

สิ่งที่ฉันควรปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น คือ
.....
.....

ฉันน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่านี้หาก
.....
.....

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (๒๕๕๑). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จินตนา ไบกาซูยี. (๒๕๔๓). **การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : ศิลปะบรรณาการ
- ชวลิต ชูกำแหง. (๒๕๕๑). **การประเมินการเรียนรู้**. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๒). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒**. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์.
- วินัย รอดจ่าย. (๒๕๔๐). **การเขียนและการจัดสื่อทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อนแถมมี.
- วิริยะ สิริสิงห. (๒๕๕๑). **วรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (๒๕๕๓). **แนวปฏิบัติและการวัดผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุนทร สิ้นธพานนท์. (๒๕๕๓). **นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒) หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ภาคผนวก ก

แบบประเมินรวม

- แบบประเมินการเรียนรู้
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

เกณฑ์การประเมินมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ระดับคะแนน เกณฑ์การประเมิน	๔	๓	๒	๑
มารยาทในการฟัง การดูและการพูด	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูดอยู่ เสมอจนเป็นนิสัย สามารถประเมินและ ปรับปรุงตนเองได้ รวมทั้งแนะนำให้ผู้อื่น ปฏิบัติด้วย	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด อยู่เสมอจนเป็นนิสัย สามารถประเมิน และปรับปรุงตนเอง ได้	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด เกือบตลอดเวลาแต่ ไม่สามารถประเมิน ตนเองเพื่อปรับปรุง ข้อบกพร่องได้ต้อง ให้ผู้อื่นแนะนำ	มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด เป็นบางเวลา และ รู้สึกตัวเมื่อมีผู้อื่น แนะนำ

เกณฑ์การประเมินการอ่านในใจ

ระดับคะแนน เกณฑ์การประเมิน	๔	๓	๒	๑
การวางการจับหนังสือ ถูกต้อง	ลักษณะท่าทางการ วางและการจับ หนังสือถูกต้อง	ลักษณะท่าทางการ วางและการจับ หนังสือถูกต้องเป็น ส่วนมาก	ลักษณะท่าทางการ วางและการจับ หนังสือถูกต้องเป็น ส่วนน้อย	ลักษณะท่าทางการ วางและการจับ หนังสือไม่ถูกต้อง
การกวาดสายตา	กวาดสายตาจากซ้าย ไปขวาได้ถูกต้อง สม่ำเสมอ และ รวดเร็ว	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้องสม่ำเสมอ แต่ช้า	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้องสม่ำเสมอ แต่ช้ามาก	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ค่อนข้างถูกต้องไม่ สม่ำเสมอ และช้า มาก
ไม่ใช้มือชี้ตามตัวอักษร	ไม่ใช้มือชี้ตาม ตัวอักษรขณะที่อ่าน ในใจตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	ใช้มือชี้ตามตัวอักษร บ้างบางครั้งขณะที่ อ่านในใจตลอดทั้ง เรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ	ใช้มือชี้ตามตัวอักษร บ่อยครั้งขณะที่อ่าน ในใจตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	ใช้มือชี้ตามตัวอักษร ตลอดเวลาขณะที่ อ่านในใจตั้งแต่ต้น จนจบเรื่อง
ไม่ส่ายหน้าไปมาในขณะที่ อ่าน	ไม่ส่ายหน้าไปมา ในขณะที่อ่านในใจ ตลอดทั้งเรื่องตั้งแต่ ต้นจนจบ	ส่ายหน้าไปมา บางครั้งขณะที่อ่าน ในใจตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	ส่ายหน้าไปมา บ่อยครั้งขณะที่อ่าน ในใจตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	ส่ายหน้าไปมา ตลอดเวลาขณะที่ อ่านในใจตั้งแต่ต้น จนจบเรื่อง

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓	๒	๑
๑. คณะทำงาน	มีประธาน เลขานุการ ผู้นำเสนอ ผู้ร่วมงาน	ขาดองค์ประกอบ ๑ อย่าง	ขาดองค์ประกอบ ๒ อย่าง ขึ้นไป
๒. ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่	สมาชิกมีความรับผิดชอบ และปฏิบัติหน้าที่ของตนจน สำเร็จทุกคน	สมาชิกไม่มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติหน้าที่ของตนไม่ สำเร็จ เป็นบางคน	สมาชิกไม่มีความ รับผิดชอบ และปฏิบัติ หน้าที่ของตนไม่สำเร็จ
๓. ขั้นตอนการทำงาน	๑) คัดเลือกเรื่องตาม ความสนใจของกลุ่ม ๒) มีการวางแผน ๓) เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ๔) ปฏิบัติตามแผน และพัฒนางาน	ขาดขั้นตอน ๑ ขั้นตอน หรือไม่ชัดเจน	ขาดขั้นตอน ๒ ขั้นตอนขึ้นไป หรือไม่ชัดเจน
๔. ความร่วมมือ ในการทำงาน	สมาชิกมีส่วนร่วมทุกคน และให้ความร่วมมือในการ ทำงานอย่างเต็มที่	สมาชิกมีส่วนร่วมทุกคน แต่ มีบางคนให้ความร่วมมือใน การทำงานไม่เต็มที่	สมาชิกมีส่วนร่วมเป็นบาง คนและให้ความร่วมมือใน การทำงานไม่ครบทุกคน
๕. การปฏิบัติงาน อย่างมีความสุข	สมาชิกร่วมกันปฏิบัติงาน อย่างมีความสุขทุกคน	สมาชิกบางคนไม่มีความสุข ในการปฏิบัติงาน	สมาชิกทุกคนไม่มีความสุข ในการปฏิบัติงาน
๖. เวลา	งานเสร็จตามกำหนดเวลา และมีคุณภาพ	งานเสร็จไม่ทันตาม กำหนดเวลาแต่ทำงานมี คุณภาพ	งานเสร็จไม่ทันตาม กำหนดเวลาและงานไม่มี คุณภาพ

ภาคผนวก ข
ผังกราฟิก

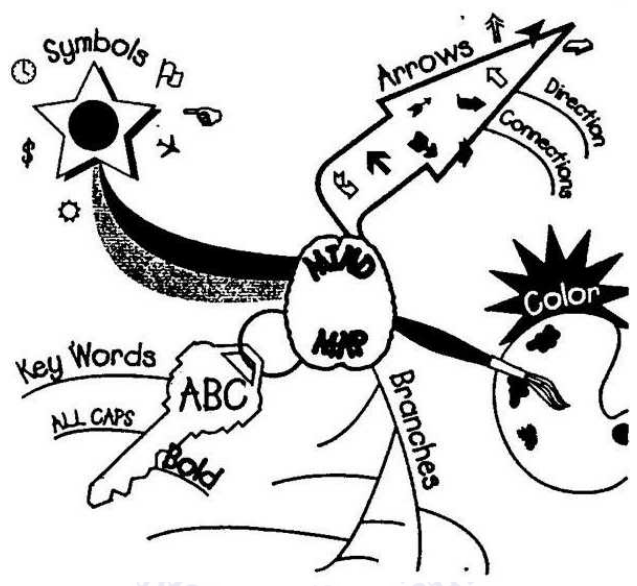
(Graphic Organizers)

ผังกราฟิก

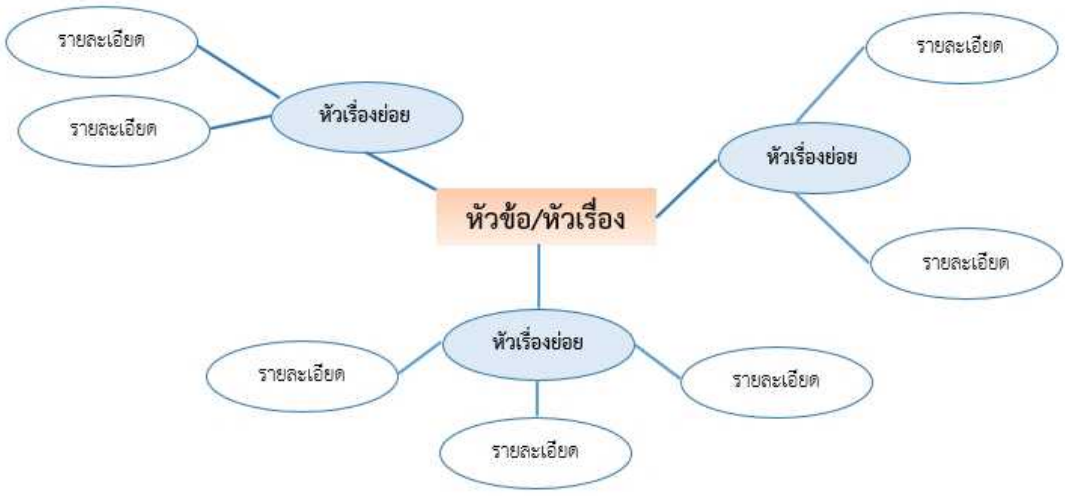
(Graphic Organizers)

๑. ผังกราฟิกประเภทนำเสนอข้อมูลที่เป็นมโนทัศน์ (Concept Development Organizers)

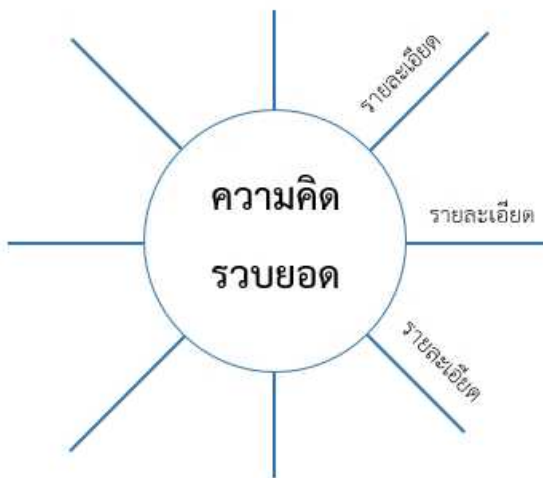
★ ผังความคิด (Mind Map)

★ ผัง Word Web

★ ผังมโนทัศน์ (Concept Map)

★ ตารางมโนทัศน์ (Concept Charts)

ใคร - Who
อะไร - What
ที่ไหน - Where
เมื่อไหร่ - When
ทำไม - Why

5W Chart

รูป/เห็น - Looks
รสชาติ - Tastes
กลิ่น - Smells
เสียง - Sounds
สัมผัส - Feels

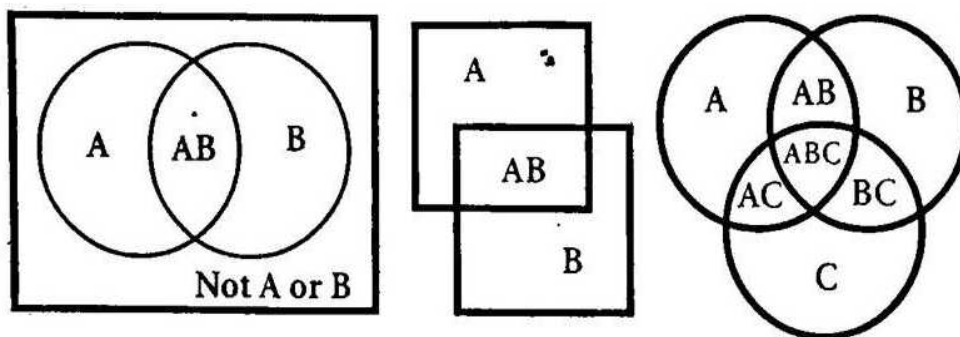
Senses Chart

รู้อยู่แล้ว Know	อยากรู้ Wonder	เรียนรู้ Learned

KWL (Know - Wonder - Learned Chart)

๒. ผังกราฟิกประเภทนำเสนอข้อมูลที่เป็นกรเปรียบเทียบ (Compare/Contrast Organizers)

★ เวนน์ไดอะแกรม (Venn Diagrams)

★ ตารางเปรียบเทียบ (Comparison charts)

ความเหมือน	ความต่าง

T-Chart

รายการที่ 1	รายการที่ 2
คุณลักษณะที่ 1	
	คุณลักษณะที่ 2
	คุณลักษณะที่ 3

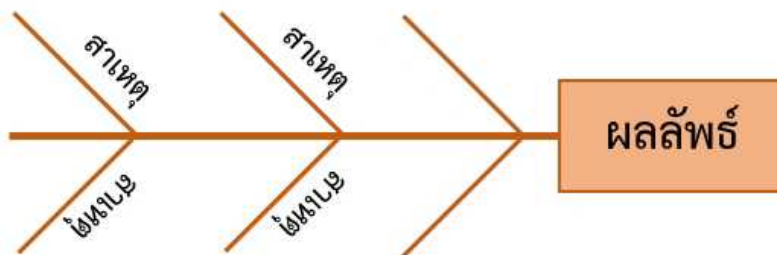
Compare or Contrast Chart

รายการที่ 1	รายการที่ 2	รายการที่ 1	รายการที่ 2
Compare		Contrast	
คุณลักษณะที่ 1		คุณลักษณะที่ 1	
คุณลักษณะที่ 2		คุณลักษณะที่ 2	
คุณลักษณะที่ 3		คุณลักษณะที่ 3	

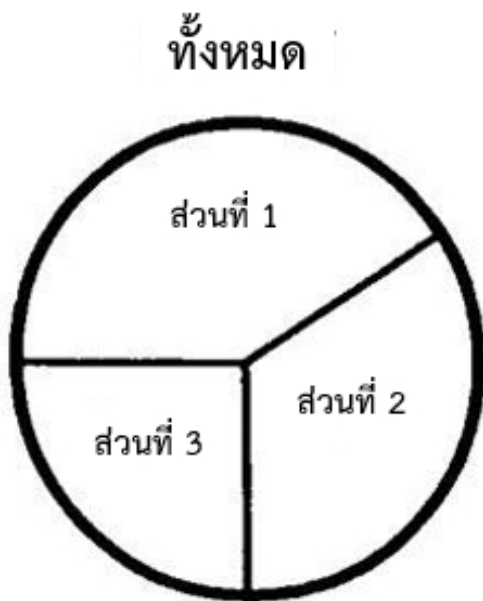
Compare & Contrast Chart

๓. ผังกราฟิกประเภทนำเสนอข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผล (Relational Organizers)

★ ผังก้างปลา (Fish Bone)

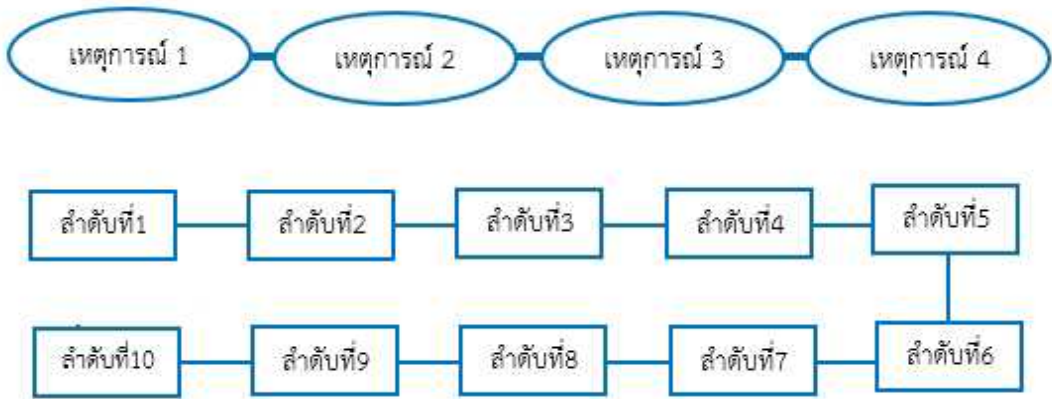

★ แผนภูมิรูปพาย (Pie Chart)

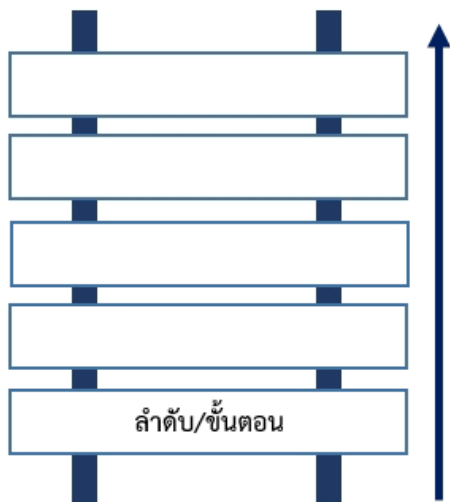

๔. ผังกราฟิกประเภทนำเสนอข้อมูลที่เป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์/ขั้นตอน (Sequence Organizers)

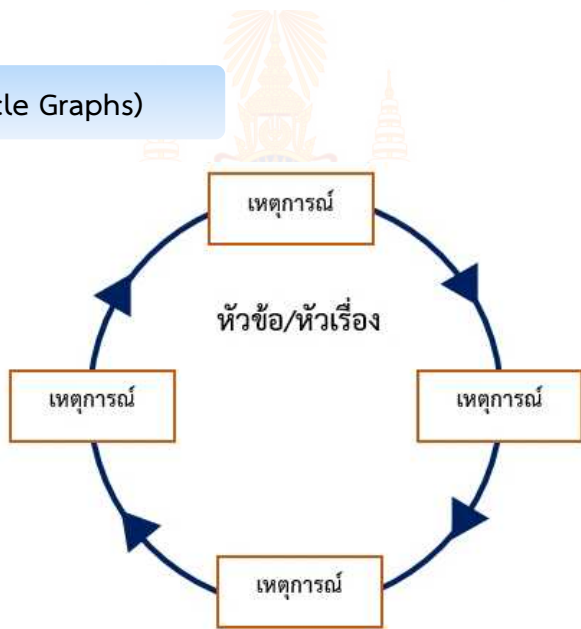
★ ผังลูกโซ่ (Chains)

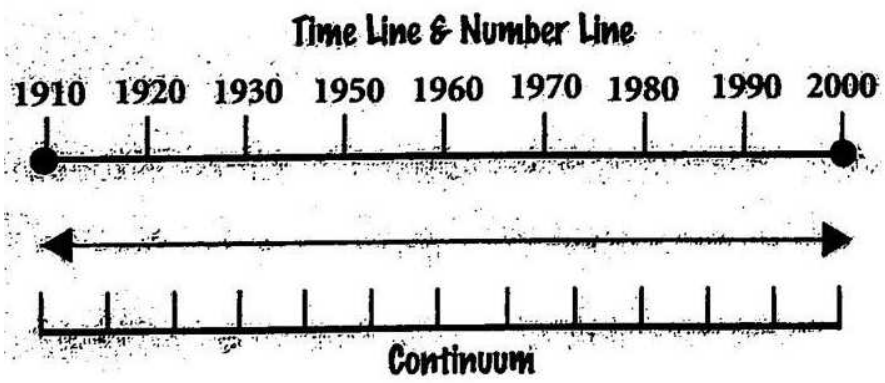
★ ผังขั้นบันได (Ladder)

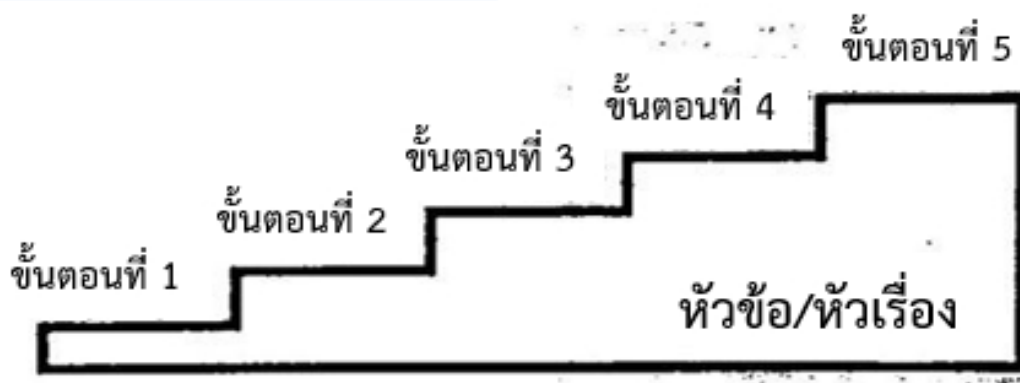
★ ผังวัฏจักร (Cycle Graphs)

★ ผังกราฟเส้น (Line Graphs)

★ ตารางขั้นบันได (Step Chart)

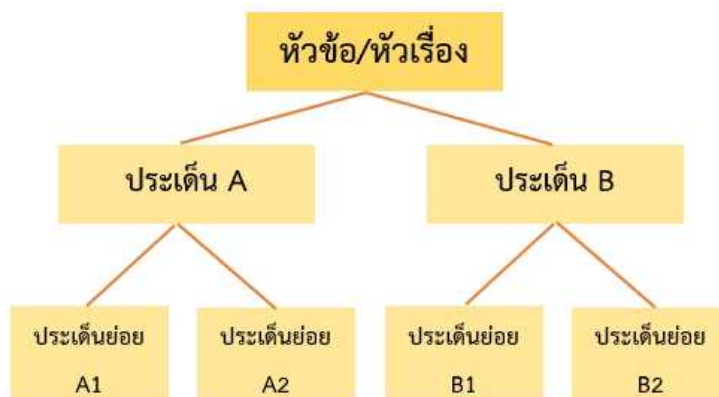

★ ผังแผนภาพ/การ์ตูน (Cartoon & Picture Strips)

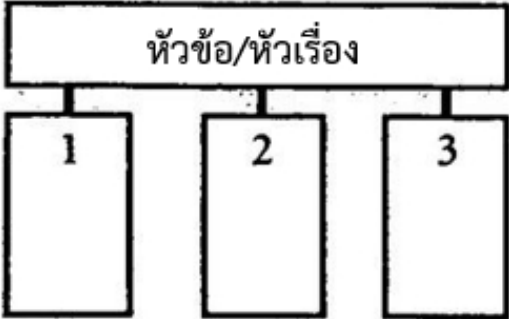

๕. ผังกราฟิกประเภทนำเสนอข้อมูลที่เป็นการจัดหมวดหมู่/การแบ่งประเภท
(Categorize/Classify Organizers)

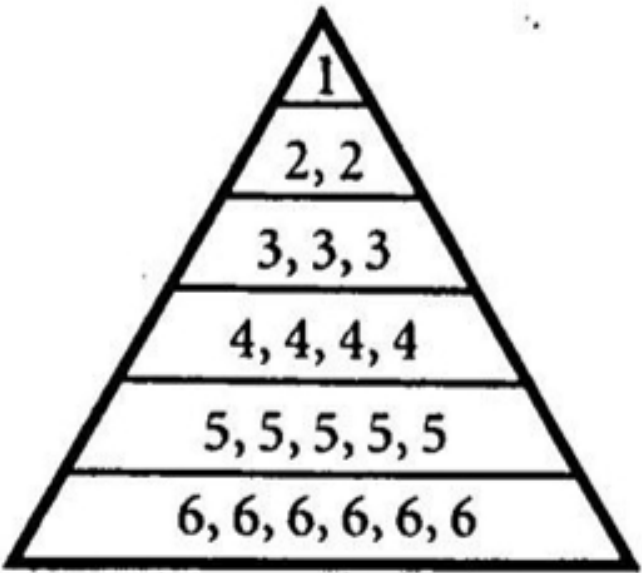
★ ผังต้นไม้ (Tree)

★ ผังประเภท/หมวดหมู่ (Categories)

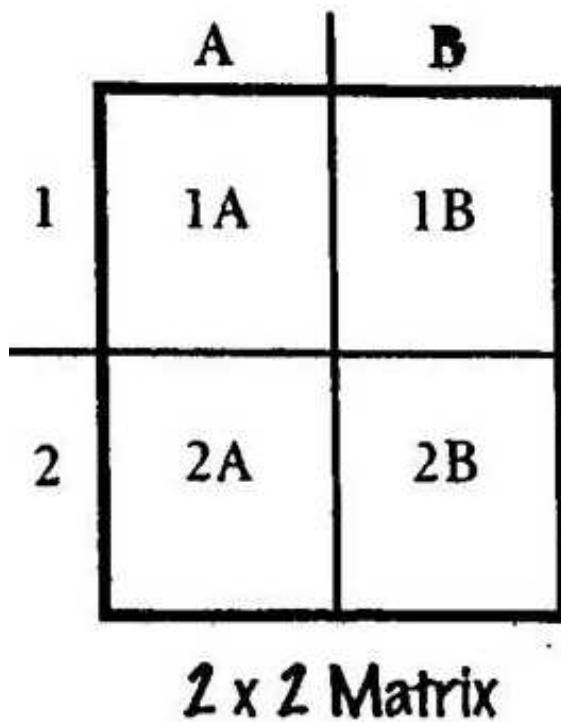

★ ผังพีระมิด (Pyramid)

จัดลำดับตามความสำคัญ

★ ผังเมทริกซ์ (Matrix)

๖. ผังกราฟิกประเภทนำเสนอข้อมูลที่เป็นการประเมินผล (Evaluation Organizers)

★ Evaluation Charts

- PMI Chart

P	M	I
สิ่งที่ดี (Plus)	สิ่งที่ไม่ดี (Minus)	สิ่งที่น่าสนใจ (Interesting)

PMI Chart

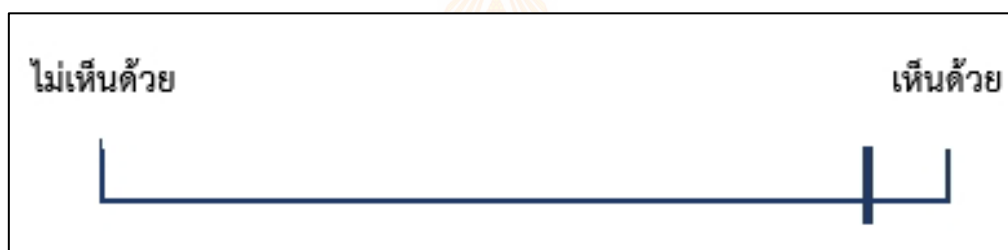
- Plus/Minus Chart

+	-
บวก หรือ ชอบ หรือ เห็นด้วย	ลบ หรือ ไม่ชอบ หรือ ไม่เห็นด้วย

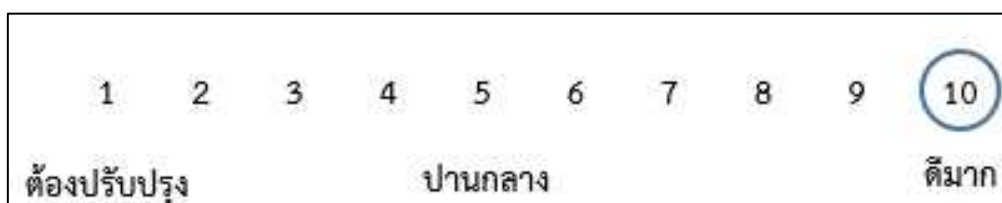
Plus/Minus T-Chart

★ Scales

- Agreement Scales

- Evaluation Scales

ภาคผนวก ค

- แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)
- แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Logs)
- แนวคำถามการบันทึกผลหลังการสอนสำหรับครู (Reflection Question)

การประเมินตนเอง (Self Reflection) และการทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการประเมินตนเอง/บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จาก เนื้อหา บทเรียน หรือวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้ของตน การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สะท้อนการเรียนของผู้เรียนและการค้นพบปัญหาการเรียนรู้อย่างรวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม

แนวทางการใช้แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)/แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ก่อนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความหมายของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ลักษณะของการบันทึกประโยชน์ ความยาวของการบันทึก การเรียนรู้ที่เขียนในแต่ละครั้ง เกณฑ์การเขียน การกำหนดเวลาส่งบันทึกการเรียนรู้ การยกตัวอย่างของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนวางแผนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ของตนเองได้ ทั้งนี้ในครั้งแรกครูควรให้เวลากับการทำแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน โดยทำร่วมกับนักเรียนเพื่อแนะนำวิธีการประเมิน/การบันทึกแบบสะท้อนคิด

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ในระยะเริ่มต้น ควรให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน เพราะสามารถเขียนได้ง่ายกว่า จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการบันทึกการเรียนรู้

การให้ผลสะท้อนกลับของครูต่อนักเรียนควรทำด้วยความเต็มใจ ครูอ่านบันทึกการเรียนรู้แล้วพูดหรือเขียนตอบกลับไปบนบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนในทันที สิ่งที่ครูตอบกลับควรเป็นการแนะนำแนวทางการให้ความคิดเห็น การให้กำลังใจ การชมเชย หรือตอบกลับปัญหาที่นักเรียนถาม รวมไปถึงการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้มีการคิดและตอบกลับมายังครูผู้สอน หากครูมีเวลาควรอ่านบันทึกการเรียนรู้และตอบกลับในชั้นเรียน และควรอ่านสิ่งที่นักเรียนบันทึกพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะในเชิงบวกและสร้างสรรค์

การประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนคิดสิ่งที่เรียนรู้ทั้งที่ทำได้ดีและยังต้องพัฒนา นักเรียนทำแบบประเมินตนเองหลังจบการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้ย่อย และทำแบบบันทึกการเรียนรู้ในช่วงกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน/หลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยประเมินตนเองตามประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่องของแต่ละวิชา และเพื่อให้ครูได้นำข้อมูลจากแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ไปพัฒนาการสอนของตนเองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

สิ่งที่ฉันได้ทำ

☆☆☆ ฉันทำได้ดี ☆☆ ฉันทำได้บ้าง ☆ ฉันยังทำได้ไม่ดี

ระบายสีลงใน ☆ ตามระดับที่ทำได้ และ ✓ ลงใน □ สิ่ง que ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้	สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
๑.	☆☆☆	□
๒.	☆☆☆	□
๓.	☆☆☆	□
๔.	☆☆☆	□
๕.	☆☆☆	□
๖.	☆☆☆	□
๗.	☆☆☆	□

*หมายเหตุ : ครูเติมประเด็นที่สอดคล้องกับสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
 หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

๑. กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่ฉันทำได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และสิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น

สิ่งที่ฉันทำได้ทำ	ระดับที่ฉันทำได้				สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้น
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	
๑.					☐
๒.					☐
๓.					☐
๔.					☐
๕.					☐
๖.					☐
๗.					☐

*หมายเหตุ : ครูเติมประเด็นที่สอดคล้องกับสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๒. สิ่งที่ฉันทำได้ดีและภูมิใจ (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

.....

๓. สิ่งที่ฉันยังไม่เข้าใจ / ยังทำได้ไม่ดี คือ..... (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

.....

๔. สิ่งที่ฉันตั้งใจจะทำให้ดีขึ้นในการเรียนหน่วยต่อไป (สามารถเขียนได้มากกว่า ๑ อย่าง)

.....

.....

.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....
.....
.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

สิ่งที่ฉันชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันไม่ชอบในการเรียนวิชานี้ คือ

.....
.....
.....

สิ่งที่ฉันจะทำให้ดีขึ้น คือ

.....
.....
.....
.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

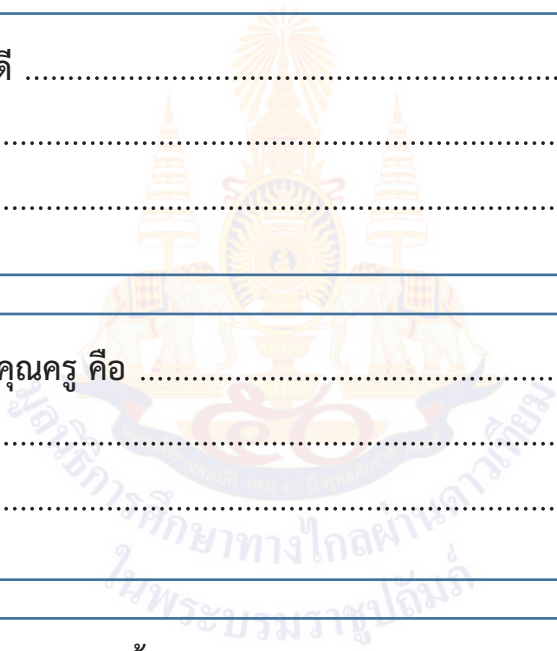
สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานี้ในกลางภาคเรียน คือ
.....
.....

สิ่งที่ฉันชอบ / ทำได้ดี
.....
.....

สิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณครู คือ
.....
.....

สิ่งที่ฉันควรปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น คือ
.....
.....

ฉันน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่านี้หาก
.....
.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ประจำ : กลางภาค ปลายภาค หน่วยการเรียนรู้ที่.....

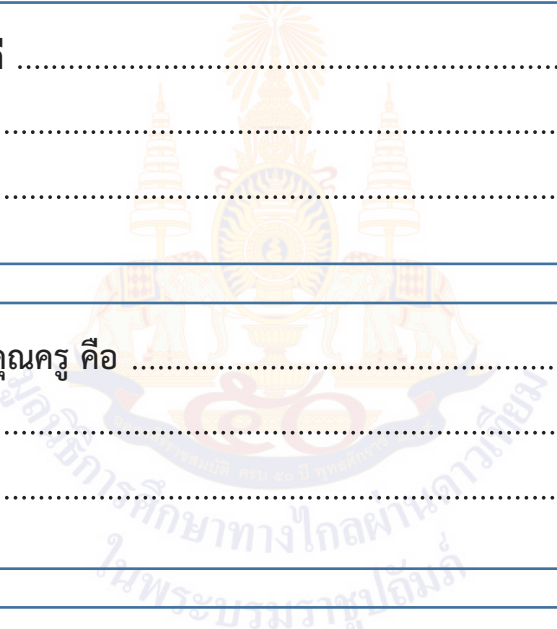
สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการเรียนวิชานี้ในปลายภาคเรียน คือ
.....
.....

สิ่งที่ฉันชอบ / ทำได้ดี
.....
.....

สิ่งที่ฉันอยากจะบอกคุณครู คือ
.....
.....

สิ่งที่ฉันควรปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น คือ
.....
.....

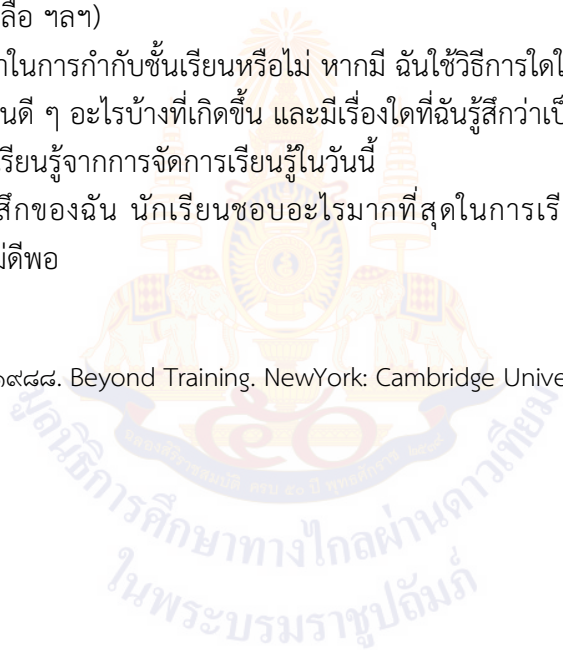
ฉันน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่านี้หาก
.....
.....

คำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูปลายทาง

๑. การเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนของฉันกระตือรือร้น กับบทเรียนที่จะเรียนต่อไปหรือไม่ เพียงใด
ฉันมีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงกับบทเรียนหรือไม่ อย่างไร
๒. วันนี้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ในบทเรียน
ต่อไปฉันควรจะทำอย่างไร เพื่อสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น
๓. การจัดกิจกรรมในวันนี้ราบรื่นดีหรือไม่ ฉันพอใจกับการจัดกลุ่มของนักเรียนในระดับใด เพราะเหตุใด
มีสิ่งใด/เทคนิคใดที่ควรปรับให้การจัดการราบรื่น/ดีขึ้นกว่าเดิม
๔. วันนี้ฉันดูแลนักเรียนทั่วถึงและเป็นไปตามความแตกต่างของนักเรียนในชั้นหรือไม่ อย่างไร
๕. ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่น่าสนใจหรือแตกต่างในระหว่างการเรียนรู้จากที่ผ่านมาหรือไม่ อย่างไร
๖. ในวันนี้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนของฉันในรูปแบบใดบ้าง (เช่น ให้กำลังใจ กล่าวชมเชย
ให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ)
๗. วันนี้ฉันมีปัญหาในการกำกับชั้นเรียนหรือไม่ หากมี ฉันใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา
๘. ในช่วงนี้มีส่วนดี ๆ อะไรบ้างที่เกิดขึ้น และมีเรื่องใดที่ฉันรู้สึกว่าเป็นไปตามความคาดหวัง
๙. สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้ในวันนี้
๑๐. ตามความรู้สึกของฉัน นักเรียนชอบอะไรมากที่สุดในการเรียนวันนี้ และสิ่งใดที่นักเรียน
ยังตอบสนองไม่ดีพอ

(ปรับจาก Richards, J.C. ๑๙๘๘. Beyond Training. New York: Cambridge University Press. หน้า ๑๖๙-๑๗๐.)

ภาคผนวก ง

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑. ความสามารถในการสื่อสาร

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๑.๑ ใช้ภาษา ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และทักษะของตนเอง ด้วยการพูดและการเขียน	พูดหรือเขียนคำสั้นๆ เพื่อถ่ายทอดความคิดจากประสบการณ์ของตนเอง เพื่อให้ผู้อื่น เข้าใจ พูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากประสบการณ์ของตนเอง	พูดและเขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสารที่ได้รับ เพื่อให้ผู้อื่น เข้าใจ พูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากประสบการณ์ของตนเอง อย่างเป็นเหตุเป็นผล	พูดและเขียนถ่ายทอดข้อมูลหรือข้อเท็จจริง จากสารที่ได้รับ เพื่อให้ผู้อื่น เข้าใจ	พูดและเขียนถ่ายทอดความรู้ ประเด็นสำคัญ มุมมอง/แนวคิดจากสารที่ได้รับ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	พูดและเขียนถ่ายทอดความรู้ ประเด็นสำคัญ มุมมอง/แนวคิดจากสารที่ได้รับ อย่างเป็นเหตุเป็นผล เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	พูดและเขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร และประโยชน์ที่ได้รับจากสารให้ผู้อื่นเข้าใจ
๑.๒ พูดเจรจาต่อรอง	-	พูดขอความช่วยเหลือหรือพูดแสดงความต้องการของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ	พูดอธิบายความคิดเห็นของตนเองเพื่อให้ผู้อื่นยอมรับโดยใช้เหตุและผล	พูดเจรจาโน้มน้าวตามความคิดเห็นของตนเอง เพื่อให้ผู้อื่นคล้อยตาม	พูดเจรจาโน้มน้าวเพื่อให้ผู้อื่นคล้อยตามหรือพูดเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดหรือลดปัญหาความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล	พูดเจรจาโน้มน้าวหรือพูดเจรจาต่อรอง อย่างเป็นเหตุเป็นผล เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
๑.๓ เลือกรับ หรือไม่รับข้อมูล ข่าวสาร	ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ (การสัมผัส การมองเห็น การได้ยิน การรับกลิ่น	บอกประโยชน์และโทษของ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลใกล้ตัว	เลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งข้อมูล	แยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น และเลือกรับ	วิเคราะห์ ประเมินและเลือกรับข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์หรือเลือก	ตรวจสอบและประเมินความน่าเชื่อถือของ ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
	การ <u>ชิมรส</u> ในการรับสารจากแหล่งข้อมูลใกล้ตัว		ต่าง ๆ โดย <u>ระบุเหตุผลได้</u> <u>อย่างสมเหตุสมผล</u>	ข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นที่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือหรือไม่รับข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นที่ <u>ไม่มี</u> หลักฐานที่น่าเชื่อถือ <u>พร้อมให้เหตุผล</u> ในการตัดสินใจ	ไม่รับข้อมูล ข่าวสารที่ไม่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ	หลากหลาย เพื่อเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสาร
๑.๔ เลือกใช้วิธีการสื่อสาร	ใช้สื่อใกล้ตัว และเลือกวิธีการสื่อสารโดยใช้คำพูด ภาพ เสียง สัญลักษณ์ ท่าทาง หรือการเคลื่อนไหว	ใช้สื่อใกล้ตัว และเลือกวิธีการสื่อสารโดยใช้ ภาษา ภาพ เสียง สัญลักษณ์ ท่าทาง หรือการเคลื่อนไหวให้ <u>เหมาะสมกับข้อมูลที่</u> <u>ต้องการสื่อสาร</u>	<u>เลือกใช้สื่อที่หลากหลาย</u> และเลือกวิธีการสื่อสารโดยใช้ภาษา ภาพ เสียง สัญลักษณ์ หรือท่าทางให้ <u>เหมาะสมกับบุคคลที่</u> <u>ต้องการสื่อสาร</u>	เลือกใช้สื่อที่หลากหลาย เข้าใจผลกระทบของสื่อที่มีต่อตนเอง กำหนดจุดมุ่งหมายในการสื่อสารแบบง่าย ๆ สามารถ <u>เลือกใช้สื่อและวิธีการ</u> <u>สื่อสารให้เหมาะสมกับ</u> ข้อมูล หรือบุคคลที่ <u>ต้องการสื่อสาร</u> เพื่อให้ <u>เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้</u>	<u>เลือกใช้สื่ออย่าง</u> <u>ระมัดระวัง</u> เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อตนเองในเบื้องต้น กำหนดจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร สามารถสร้างสื่อและ <u>เลือกใช้วิธีการสื่อสารที่</u> <u>เหมาะสมกับข้อมูล</u> มี <u>มารยาทในการสื่อสาร</u> เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง <u>และกลุ่ม</u>	เลือกใช้สื่ออย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อตนเอง <u>และ</u> <u>ผู้อื่น</u> กำหนดจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร สามารถสร้างสื่อ และเลือกใช้วิธีการ สื่อสารที่เหมาะสมกับข้อมูล หรือบุคคลที่ <u>ต้องการสื่อสาร</u> มี <u>จริยธรรมในการสื่อสาร</u> เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง <u>และกลุ่ม</u>

๒. ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
<p>๒.๑ คิดพื้นฐาน (คิดวิเคราะห์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จำแนกข้อมูลจัดหมวดหมู่ จัดลำดับ <p>ความสำคัญของข้อมูล และเปรียบเทียบข้อมูลในบริบทที่เป็นสิ่งใกล้ตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่พบเห็นในบริบทที่เป็นสิ่งใกล้ตัว - ระบุรายละเอียดคุณลักษณะ และความคิดรวบยอดของข้อมูลต่างๆ ที่พบเห็นในบริบทที่เป็นสิ่งใกล้ตัว 	<p><u>เปรียบเทียบ</u> เรียงลำดับ <u>ความเหมือนและความแตกต่าง</u> ของข้อมูลที่ใกล้ตัวตามที่กำหนด พร้อมทั้งระบุรายละเอียดของข้อมูล</p>	<p><u>เรียบเรียง</u> จำแนกข้อมูล <u>จัดหมวดหมู่</u> ของข้อมูลที่กำหนด พร้อมทั้งระบุรายละเอียดของข้อมูล</p>	<p><u>วิเคราะห์</u> จัดลำดับ <u>ความสำคัญ</u> เปรียบเทียบข้อมูลตามที่กำหนดให้ และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ ได้ พร้อมทั้งบอกและเขียนรายละเอียดของคุณลักษณะของข้อมูล</p>	<p>วิเคราะห์ จำแนกข้อมูลจัดหมวดหมู่ จัดลำดับ <u>ความสำคัญ</u> <u>เปรียบเทียบ</u> <u>ข้อมูล</u>ตามที่กำหนดให้ สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ใกล้ตัว พร้อมทั้งบอกและเขียนรายละเอียดของคุณลักษณะของข้อมูลต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน</p>	<p>วิเคราะห์ จำแนกข้อมูลจัดหมวดหมู่ จัดลำดับ <u>ความสำคัญ</u> เปรียบเทียบ <u>ข้อมูล</u>ในชีวิตประจำวัน ได้ อย่างสมเหตุสมผลและสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งระบุรายละเอียดของคุณลักษณะและความคิดรวบยอดข้อมูลต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน</p>	<p>วิเคราะห์ จำแนกข้อมูลจัดหมวดหมู่ จัดลำดับ <u>ความสำคัญ</u>ของข้อมูล และเปรียบเทียบข้อมูลได้อย่างสมเหตุสมผล และมี <u>แนวคิด</u>ที่หลากหลายและสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลได้หลายมิติ พร้อมทั้งระบุรายละเอียดคุณลักษณะ และความคิดรวบยอดข้อมูลต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน</p>
<p>๒.๒ คิดขั้นสูง</p> <ul style="list-style-type: none"> - คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ความรู้ หรือสารสนเทศ - คิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ 	<p>เสนอความคิดอิสระ ผลิตชิ้นงานตามจินตนาการ ภายใต้งานง่าย ๆ บอกความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับ</p>	<p>เสนอความคิดอิสระคิดคล่องแคล่วรวดเร็ว ผลิตชิ้นงานในรูปแบบที่ <u>แตกต่าง</u>จากต้นแบบ หา <u>คำตอบ</u>ได้หลายประเภท และหลายทิศทางจาก</p>	<p><u>ทำผลงาน</u>ที่เป็นชิ้นงาน <u>หรือคิดหาวิธีการ</u>เพื่อ <u>แก้ปัญหา</u>อย่างง่ายและไม่ซับซ้อน โดยใช้การ <u>ดัดแปลง</u>จากความคิดเดิม</p>	<p><u>แสดง</u>ความคิดเห็นง่าย ๆ <u>รวบรวม</u>ข้อมูล จัดกระทำ <u>ข้อมูล</u>มาสรุปเป็นประเด็นสำคัญ หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผนประกอบการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับตนเอง</p>	<p>คิดสร้างสรรค์ คิดสังเคราะห์ รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวมสรุปเป็นองค์ความรู้ หรือสารสนเทศ เพื่อวางแผน</p>	<p>คิดสร้างสรรค์ คิดสังเคราะห์ รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาหลอมรวมสรุปเป็นองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อวางแผน</p>

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
<p>ความรู้ใหม่ หรือ สารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม</p> <p>- คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>สิ่งของหรือสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่คุณเคยใน เวลาจำกัด</p> <p>บอกเหตุผลความเข้าใจ ของตนเองเกี่ยวกับ สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน</p>	<p><u>และมีการตรวจสอบ ผลงานเบื้องต้น</u></p> <p><u>ตัดสินใจเลือกหลักฐาน เพื่อสนับสนุนความเข้าใจ ของตนเอง</u></p>	<p><u>ได้ และสร้างชิ้นงาน คิดหาวิธีการเพื่อแก้ปัญหา ด้วยการผสมผสานและ ตัดแปลงจากความคิดเดิม ในเวลาที่กำหนด และมีการตรวจสอบผลงานในเบื้องต้น</u></p> <p><u>ตัดสินใจเลือกหลักฐาน เพื่อสนับสนุนความเข้าใจ ของตนเอง พร้อมแสดง การแปลความหมายข้อมูล เพื่อสนับสนุนความเข้าใจ ของตนเอง</u></p>	<p><u>ประกอบการตัดสินใจที่เกี่ยวกับตนเองได้ และพัฒนาชิ้นงานหรือคิดหาวิธีการเพื่อแก้ปัญหาได้</u></p> <p><u>หลากหลายวิธี หรือนำสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่ขาดได้ ประเมินผลงานจากเกณฑ์</u></p> <p><u>บอกความเข้าใจที่</u></p> <p><u>หลากหลายจาก สถานการณ์ต่าง ๆ และตัดสินใจเลือกคำตอบ</u></p> <p><u>เพียงคำตอบเดียว พร้อม ประเมินความเหมาะสม ของคำตอบ พร้อมแสดง การแปลความหมายข้อมูล เพื่อสนับสนุนความเข้าใจ ของตนเอง</u></p>	<p><u>ประกอบการตัดสินใจที่เกี่ยวกับตนเองและสังคมได้ และพัฒนาชิ้นงานหรือคิดหาวิธีการแก้ปัญหาได้</u></p> <p><u>หลากหลายในเวลาที่กำหนด หรือนำสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งที่ขาดได้ มีการคิดแจกแจงรายละเอียดของวิธีการ</u></p> <p><u>และมีการ ประเมินผลงานจากเกณฑ์ตัดสินใจเลือกคำตอบ</u></p> <p><u>เพียงคำตอบเดียว พร้อม ประเมินความเหมาะสม ของคำตอบพร้อมแปล ความหมายข้อมูล และสามารถสรุปคำตอบได้อย่างถูกต้อง</u></p>

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๓.๑ วิเคราะห์ปัญหา - ระบุปัญหา - ระบุสาเหตุของปัญหา - การจำแนกและจัดหมวดหมู่ปัญหา	ระบุปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง	ระบุปัญหาและ <u>สาเหตุของปัญหา</u> จากสถานการณ์ใกล้ตัวและบอกรายละเอียดของปัญหาได้	ระบุ <u>สาเหตุ</u> ของปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ <u>และจำแนกหมวดหมู่</u> สาเหตุของปัญหา	ตั้งคำถามอย่างง่ายและระบุปัญหาจากการสังเกตสิ่งต่างๆรอบตัวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน <u>และสามารถคิดวิเคราะห์</u> จัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างมีเหตุผล	ตั้งคำถามโดยระบุแบบแผนพฤติกรรมจากสถานการณ์ต่าง ๆ และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง <u>และผู้อื่น</u>	ระบุปัญหาจากสถานการณ์ต่าง ๆ และ <u>ประเมินความสำคัญของปัญหา</u> โดยพิจารณาจากสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น
๓.๒ วางแผนแก้ปัญหา	กำหนดข้อมูลของปัญหา	เลือกใช้ข้อมูลที่กำหนดให้มาออกแบบวิธีแก้ปัญหา	เลือกใช้ข้อมูลที่กำหนดให้มาออกแบบวิธี <u>แก้ปัญหาได้หลายทางเลือก</u> พร้อมระบุเหตุผล	<u>เลือกใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้</u> และออกแบบวิธีแก้ปัญหาได้หลายทางเลือก พร้อม <u>ระบุเหตุผลที่สอดคล้องกับบริบทของปัญหา</u>	ออกแบบวิธีแก้ปัญหาได้หลายทางเลือก พร้อม <u>ระบุข้อดีและข้อเสีย และประเมิน ตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล</u>	ออกแบบวิธี <u>แก้ปัญหาได้หลายทางเลือก</u> พร้อม <u>ระบุข้อดีและข้อเสีย และประเมิน ตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่สร้างสรรค์</u>
๓.๓ การดำเนินการแก้ปัญหาและตรวจสอบผลการแก้ปัญหา	ลงมือแก้ปัญหาตาม แผนที่ออกแบบไว้	ลงมือแก้ปัญหาตามแผนที่ออกแบบ จนปัญหาได้รับการแก้ไข	ลงมือแก้ปัญหาตาม แผนที่ออกแบบไว้ และตรวจสอบความถูกต้องของการแก้ปัญหา	ลงมือแก้ปัญหาตาม แผนที่ออกแบบไว้ <u>ตรวจสอบวิธีการแก้ปัญหา</u> และ ผลการแก้ปัญหา	ลงมือแก้ปัญหาตาม แผนที่ออกแบบไว้ ตรวจสอบ <u>วิธีการแก้ปัญหา</u> และผล การแก้ปัญหา <u>ระบุประเด็นที่ทำให้ แก้ปัญหา</u>	ลงมือแก้ปัญหาตาม แผนที่ออกแบบไว้ ตรวจสอบ <u>วิธีการแก้ปัญหา</u> และผล การแก้ปัญหา <u>ปรับปรุงวิธีการ และเลือกใช้เทคโนโลยีในการ</u>

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
					ได้สำเร็จ หรือประเด็นที่สามารถพัฒนาให้ดีขึ้น	แก้ปัญหาจนปัญหาได้รับการแก้ไข
๓.๔ สรุปและรายงานผลการแก้ปัญหา	พูดสรุปผลการแก้ปัญหาด้วยภาษาของตนเอง	พูดหรือเขียนสรุปผลการแก้ปัญหาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย	พูดหรือเขียนสรุป และ รายงานผลการแก้ปัญหาในรูปแบบที่กำหนดให้ได้ อย่างถูกต้อง	เขียนสรุปและรายงานผลการแก้ปัญหาในรูปแบบที่เข้าใจง่าย	เขียนสรุปและรายงานผลการแก้ปัญหาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนและเข้าใจง่าย	เลือกรูปแบบการสรุปและ รายงานผลการแก้ปัญหา อย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ
๓.๕ ผลลัพธ์ของการแก้ปัญหา	ได้ชิ้นงาน หรือ คำตอบของการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง	ได้ ชิ้นงาน หรือ คำตอบของการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ใกล้ตัว และ แสดงให้เห็นถึงการใช้ กระบวนการแก้ปัญหา	ได้ชิ้นงาน หรือ คำตอบของการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมีการตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ สมเหตุสมผล	ได้ ชิ้นงาน หรือ คำตอบของการแก้ปัญหาโดย แสดงให้เห็นถึงการใช้ กระบวนการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนด และเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลและคุณธรรม	ได้ ชิ้นงาน หรือ คำตอบของการแก้ปัญหาจาก สถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสมโดยคำนึงถึง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง หรือผู้อื่น และผ่าน กระบวนการแก้ปัญหา	ได้ ชิ้นงาน หรือ คำตอบของการแก้ปัญหาจาก สถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง ผู้อื่น สังคมหรือสิ่งแวดล้อม และผ่าน กระบวนการแก้ปัญหา

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๔.๑ นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่ หลากหลายมาสร้าง ชิ้นงาน/สิ่งของ/เครื่องใช้ และสามารถนำมา แก้ปัญหาในการดำเนิน ชีวิตประจำวันได้อย่าง เหมาะสม	<u>สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ เพื่อขยายความสามารถ ของตนเองในการเล่น ทำงาน และใช้ชีวิตอย่าง สะดวก</u>	<u>สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ และทักษะเพื่อขยาย ความสามารถของตนเอง ในการเล่น ทำงาน และใช้ ชีวิตอย่างสะดวก และ แก้ปัญหาได้</u>	<u>สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ และทักษะเพื่อขยาย ความสามารถของตนเอง ในการเล่น ทำงาน และใช้ ชีวิตอย่างสะดวก และ แก้ปัญหาได้เหมาะสม</u>	<u>สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการ เพื่อขยายความสามารถ ของตนเองในการเล่น ทำงาน ใช้ชีวิตอย่าง สะดวก และแก้ปัญหาของ ตนเองในชีวิตประจำวัน ได้ อย่างเหมาะสม</u>	<u>สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการ เพื่อขยายความสามารถ ของตนเองในการเล่น ทำงาน ใช้ชีวิตอย่าง สะดวก และแก้ปัญหาของ ตนเองในชีวิตประจำวัน และสถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม</u>	<u>สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการ เพื่อขยายความสามารถ ของตนเองในการเล่น ทำงาน ใช้ชีวิตอย่าง สะดวก และแก้ปัญหาของ ตนเองในชีวิตประจำวัน และสถานการณ์ปัจจุบัน ได้อย่างเหมาะสม โดย คำนึงถึงผลกระทบต่อ สังคมและสิ่งแวดล้อม</u>
๔.๒ เรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	สอบถามข้อมูลข่าวสาร หรือความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่ กำหนดให้	<u>สืบค้นข้อมูลข่าวสาร หรือ ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่ กำหนดให้หรือแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดให้</u>	<u>สืบค้นข้อมูลข่าวสาร หรือ ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่ กำหนดให้ หรือแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ และสามารถ ระบุที่มาของข้อมูล</u>	<u>สืบค้นข้อมูลข่าวสาร หรือ ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่ สนใจจากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือและ สามารถระบุที่มาของ ข้อมูล</u>	<u>สืบค้นข้อมูลหรือใช้วิธีการ อื่น ๆ ในการหาข้อมูลหรือ ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่ เรียน และเรื่องที่สนใจ เพิ่มเติมจากบทเรียนจาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ น่าเชื่อถือและ สามารถ ระบุที่มาของข้อมูลได้</u>	<u>สืบค้นข้อมูลหรือใช้วิธีการ อื่น ๆ ในการหาข้อมูลหรือ ความรู้ เพิ่มเติมจาก บทเรียน จนได้ข้อมูลหรือ ความรู้ที่น่าเชื่อถือและนำ ความรู้ที่ได้มาเชื่อมโยง กับบทเรียนและนำเสนอ องค์ความรู้</u>

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๔.๓ ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข	รู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติงานตามที่ตนเองได้รับมอบหมายได้ บรรลุผลสำเร็จตามข้อตกลง สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองจากประสบการณ์ และใช้ทรัพยากรอย่างถูกต้อง จัดเก็บและดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวได้ตามคำชี้แนะ	รู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม โดยใช้จุดเด่นของตนเองในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายได้ บรรลุผลสำเร็จตามข้อตกลง สามารถแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความรู้ที่เรียนมา และใช้ทรัพยากรอย่างถูกต้อง จัดเก็บและดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ส่วนรวมได้ตามคำชี้แนะ	แบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มและปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายได้ บรรลุผลสำเร็จตามข้อตกลง และสามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อหาทางเลือก และตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และใช้ทรัพยากรต่างๆ รับผิดชอบ จัดเก็บและดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวได้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน	รับผิดชอบบทบาทหน้าที่ของตนเองและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม และสามารถแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการหาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างรู้คุณค่า จัดเก็บและดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวได้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน	แบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ยอมรับบทบาทหน้าที่ของตนเองและของเพื่อนในกลุ่ม ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม สามารถแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการหาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สะท้อนผลการปฏิบัติงานของตนเองและรู้จักใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนอย่างคุ้มค่าและสร้างสรรค์	สะท้อนผลการปฏิบัติงานของตนเอง และของกลุ่ม สามารถยอมรับการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่เพื่อให้งานพัฒนาและสำเร็จ และรู้จักใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนอย่างรู้คุณค่า โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๔.๔ จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	เมื่อพบปัญหาและความขัดแย้ง และปฏิบัติตนตามข้อตกลงในการทำกิจกรรมโดยบอกทางเลือกและตัดสินใจในการแสดงออกได้อย่างเหมาะสม	เมื่อพบปัญหา และความขัดแย้ง พร้อมระบุปัญหาที่เกิดขึ้นและปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำกิจกรรม และใช้กิริยาท่าทาง น้ำเสียงที่สุภาพในการแก้ปัญหา	เมื่อพบปัญหาพร้อมระบุประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นและปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำกิจกรรม พร้อมทั้งนำเสนอความคิดในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ด้วยกิริยา ท่าทาง น้ำเสียงสุภาพ	รู้สาเหตุของปัญหา และหาทางออกร่วมกับผู้อื่นในการแก้ปัญหา หรือลดความขัดแย้งในการทำกิจกรรมอย่างมีเหตุผล และบอกได้ว่าสถานการณ์ที่เป็นปัญหา	บอกผลของทางเลือกที่ตัดสินใจในการจัดการปัญหา และหาทางออกร่วมกับผู้อื่น หรือลดความขัดแย้งอย่างมีเหตุผล โดยใช้การปรึกษาหารือตามวิถีประชาธิปไตย	ยอมรับวิธีการจัดการแก้ปัญหาที่แตกต่างของผู้อื่น เพื่อหาทางออกในการแก้ปัญหา หรือลดความขัดแย้งและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผลโดยใช้การปรึกษาหารือตามวิถีประชาธิปไตยและรับรู้ได้ถึงสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือก่อให้เกิดปัญหา
๔.๕ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม	บอกข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและบอกอารมณ์ความรู้สึกพื้นฐาน	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและและบอกอารมณ์ความรู้สึกของตนเองทั้งทางบวกและทางลบอย่างมีเหตุผล	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและและควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองทั้งทางบวกและทางลบอย่างมีเหตุผล	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและและบอกวิธีการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองทั้ง	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและและจัดการวิธีการควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของตนเองทั้ง	ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับตนเองและและแสดงออกถึงการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองทั้ง

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
				ทางบวกและทางลบอย่าง มีเหตุผล	ทางบวกและทางลบอย่าง มีเหตุผล	ทางบวกและทางลบอย่าง มีเหตุผล
๔.๖ หลีกเลียงพฤติกรรม ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผล กระทบต่อตนเองและผู้อื่น	บอกความรู้สึก อารมณ์ พื้นฐานของตนเอง และ ปฏิบัติตามกติกาหรือ ข้อตกลงโดยบอกสิ่งที่ ตนเองสนใจและทำได้ดี โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ภายใต้การดูแลของผู้อื่น	บอกความรู้สึก อารมณ์ พื้นฐานของตนเอง และ ปฏิบัติตามกติกาหรือ ข้อตกลงโดยระบุ ความสามารถของตนเอง ได้โดยไม่ทำให้ผู้อื่น เดือดร้อนภายใต้การดูแล ของผู้อื่น	ควบคุมอารมณ์และ ความรู้สึกของตนเอง และ ปฏิบัติตามกติกาหรือ ข้อตกลงโดยระบุ ความสามารถของตนเอง และเพื่อนได้โดยไม่ทำให้ ผู้อื่นเดือดร้อนภายใต้การ ติดตามของผู้อื่น	ควบคุมอารมณ์และ ความรู้สึกของตนเอง และ ปฏิบัติตามกติกาหรือ ข้อตกลงโดยระบุ ความสามารถของตนเอง และเพื่อนได้โดยไม่ทำให้ ผู้อื่นเดือดร้อนภายใต้การ ติดตามของผู้อื่น	ควบคุมอารมณ์และ ความรู้สึกของตนเอง และ ปฏิบัติตามกติกาหรือ ข้อตกลงโดยสามารถ ควบคุมตนเองโดยกิจวัตร ประจำวันอย่างสม่ำเสมอ	ควบคุมอารมณ์และ ความรู้สึกของตนเอง และ ปฏิบัติตามกติกาหรือ ข้อตกลงโดยบอกจุดแข็ง และลักษณะนิสัยด้าน วิชาการและกระตือรือร้น รวมทั้งเกาะติดกับงาน และการเรียนตนเอง

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
<p>๕.๑ เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและ สังคม</p> <p>- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม</p> <p>- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม</p> <p>- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการทำงานและนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม</p> <p>- การเลือกและใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม</p>	<p>เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ รู้จักการใช้เทคโนโลยีเบื้องต้น</p>	<p><u>เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทำงานและแก้ปัญหาอย่างง่ายตามสถานการณ์ที่กำหนด</u></p>	<p>เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ใช้เทคโนโลยีเพื่อเรียนรู้และทำงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน</p>	<p>เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ <u>สืบค้น ข้อมูล สื่อสารและทำงานได้ตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์</u> ต่อตนเอง</p>	<p>เลือกและใช้เทคโนโลยีในการค้นหา จัดการ และนำเสนอข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างเป็นลำดับขั้นตอน อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม</p>	<p>เลือกและใช้เทคโนโลยีในการค้นหา จัดการ สื่อสาร และนำเสนอข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและสร้างสรรค์ผลงาน อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม</p>

ตัวชี้วัด	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
๕.๒ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี	แสดงขั้นตอนการแก้ปัญหาโดยการบอกเล่าหรือวาดภาพ	แสดงขั้นตอนการแก้ปัญหาที่กำหนดให้ โดยการบอกเล่า การเขียน การวาดภาพ และใช้สัญลักษณ์	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ และใช้อัลกอริทึมในการแก้ปัญหาอย่างง่าย	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ รวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีหรือการใช้ซอฟต์แวร์ในการออกแบบอย่างง่าย ประมวลผลจนเกิดขึ้นงาน และประเมินชิ้นงาน	กำหนดปัญหาได้อย่างชัดเจน ใช้เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ในการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ การออกแบบและการแก้ปัญหา รวมถึงการประมวลผลจนเกิดขึ้นงาน และประเมินชิ้นงาน	กำหนดปัญหาได้อย่างชัดเจน และใช้เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ในการรวบรวมข้อมูล การออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการประมวลผลจนเกิดขึ้นงาน และประเมินประสิทธิภาพของชิ้นงาน

คณะผู้จัดทำคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา

คณะจัดทำคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ (ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑)

ที่ปรึกษามูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ	ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์นราพร จันทร์โอชา	รองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่าน ดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ พูเจริญ	ผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ปรึกษาสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

นายสมเกียรติ ชอบผล	ที่ปรึกษาสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ	ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นายบุญรักษ์ ยอดเพชร	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายณรงค์ แผ้วพลสง	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวอุษณีย์ ธโนศวรรย์	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสุกัญญา งามบรรจง	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายอัมพร พินะสา	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายสนธิ แยมเพชร	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นางปราณี ปรารับรูปู	ข้าราชการบำนาญ
นางสาวละเอียด สดคมขำ	ข้าราชการบำนาญ
นางภารดี พรขจรกิจกุล	ข้าราชการบำนาญ
นายสมบุญรณ์ ศรีวิชาสร้อย	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๑
นายพิเชษฐ์ นนท์พละ	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
นายมนโน ชุนดี	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางนิรมล ตูจินดา	ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้
------------------	---

คณะทำงาน

๑. นางนิรมล ตูจินดา	ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้	ประธาน
๒. นางสุรียรัตน์ ฤกษ์ห่อราย	ข้าราชการบำนาญ	สพป.นครสวรรค์
๓. นางมาลินี พันธุ์เทพ	ข้าราชการบำนาญ	สพป.นครสวรรค์
๔. นางสาวสมพร ชัดขจร	ครูโรงเรียนวัดนิเทศวุฒาราม	สพป.นครสวรรค์
๕. นางสาวญาณิศา เบ้าเงิน	ครูโรงเรียนวัดบ้านมะเกลือ	สพป.นครสวรรค์
๖. นางรุ่งทิพา เรือนไทย	ครูโรงเรียนวัดบางมะฝ่อ	สพป.นครสวรรค์
๗. นายสมพร เรือนไทย	ครูโรงเรียนบ้านเนินเวียง	สพป.นครสวรรค์
๘. นายเชต บุญมี	ข้าราชการบำนาญ	สพป.อ่างทอง
๙. นางวันเพ็ญ จันทร์ทอง	ข้าราชการบำนาญ	สพป.อ่างทอง
๑๐. นางชะเอม ปรากฏผล	ครูโรงเรียนวัดหลักแก้ว	สพป.อ่างทอง
๑๑. นางนิตยา จันพร	ครูโรงเรียนอนุบาลแสวงหา	สพป.อ่างทอง
๑๒. นางสมจิตร์ เพชรสุวรรณ	ครูโรงเรียนวัดห้วยคันแหลน	สพป.อ่างทอง
๑๓. นางสาวสุภาวดี รอดเสียงล้ำ	ครูโรงเรียนบ้านดอนดาวง	สพป.อ่างทอง
๑๔. นางศรีนวล ศรีอ่ำ	ครูโรงเรียนอนุบาลวัดนางใน	สพป.อ่างทอง
๑๕. นางวชิราภรณ์ ธรรมลี	ครูโรงเรียนอนุบาลวัดนางใน	สพป.อ่างทอง
๑๖. นายบัญชา รัตนมาลี	ศึกษานิเทศก์	สพป.นครนายก
๑๗. นางธันติยา พรหมประเสริฐ	ข้าราชการบำนาญ	สพป.นครนายก
๑๘. นางสาวศิริรัตน์ หน่ยมี	ครูโรงเรียนวัดวังปลาจืด	สพป.นครนายก
๑๙. นางมณฑนา บำรุงจิตต์	ครูโรงเรียนอนุบาลนครนายก	สพป.นครนายก
๒๐. นางอรัญญา สุชาติโนบล	ครูโรงเรียนวัดสันตยาราม	สพป.นครนายก
๒๑. นางวลาวัลย์ อุดมศิลป์	ครูโรงเรียนชุมชนวัดเขี้ยวโอสถ	สพป.นครนายก
๒๒. นางเปรมจิตต์ วงศ์วัชรานนท์	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ	สพป.นครสวรรค์
๒๓. นางสาวปุณณิศา แสงอุทัย	นักวิชาการพัสดุชำนาญการพิเศษ	สพป.นครสวรรค์
๒๔. นางเบญจมา คุรุธรรมานนท์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	สพป.นครสวรรค์
๒๕. นางประจวบ กล่ำชัย	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ	สพป.นครสวรรค์
๒๖. นางปรีดา สุขเสวี	เจ้าพนักงานพัสดุชำนาญงาน	สพป.นครสวรรค์
๒๗. นางสาวธัญญพัทธ์ ศรีประพจน์	ข้าราชการบำนาญ	สพป.นครสวรรค์
๒๘. นางสาวธิดา ทองแฉล้ม	เจ้าหน้าที่ธุรการ	สพป.นครสวรรค์
๒๙. นางจรรยา เรืองมาลัย	ข้าราชการบำนาญ สพป.นครสวรรค์ เขต ๑	เลขานุการ
๓๐. นางจารุณี ปานเดช	ศึกษานิเทศก์ สพป.อ่างทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓๑. นางวาสิรินทร์ รัตนมาลี	ศึกษานิเทศก์ สพป.นครนายก	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๓)

ที่ปรึกษามูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ	ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์นราพร จันทร์โอชา	รองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ ฟูเจริญ	ผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	คณะกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นายอัมพร พินะสา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายกวิทร์เกียรติ นนท์พละ	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางผานิต ทวีศักดิ์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการดำเนินงาน

รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	ประธานคณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นายอนุสรณ์ ฟูเจริญ	รองประธานคณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขาธิการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางสาวกุศลีน มุสิกกุล	คณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
รองศาสตราจารย์สนธิดา เกยูรวงศ์	คณะกรรมการ
เจ้าหน้าที่สมทบ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางราตรี ศรีไพรวรรณ	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางวิภา แจ่มฤทธิ	คณะกรรมการ
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ ฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางวิภา ตันทุลพงษ์	คณะกรรมการและเลขานุการ
รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	

คณะทำงานปรับปรุงคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ ๖๐ พรรษา และชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒)

๑. นางกรรณิกา สุวรรณธาดา	ข้าราชการบำนาญ	สพป.กทม.
๒. นายวิบูลย์ ศรีโสภณ	ข้าราชการบำนาญ	สพป.ลพบุรี เขต ๑
๓. นางสมบัติ ฤกษ์ขจรนามกุล	ข้าราชการบำนาญ	สพป.กทม.
๔. นางมณีนรัตน์ โสมละคร	ข้าราชการบำนาญ	สพป.กทม.
๕. นางมยุรี เหลืองสินศิริ	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัยฯ	สพป.กทม.
๖. นางอุมาพร กังแฮ	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๗. นางสาวฉันทนา เกษทอง	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๘. นางสาวชุตินันท์ พรหมสาร	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๙. นางสาวบุณยาพร สีเมฆ	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๐. นางสาวชนันรัตน์ บุญคง	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๑. นางสาวนันทริกา ชื่นชม	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๒. นางสาวพรนภา ผามบน	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๓. นางเกศวลี มะลิโชติ	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๔. นายอนุชา อินทร์พ่วง	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๕. นางสาววรรณรี วุฒินุรักษ์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๖. นายธีระพล แก้วคำจันทร์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๗. นางพัชรินทร์ ภูชนะศรี	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๘. นายชลภักดิ์ คงกำเนิด	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๙. นางสาววิไลพร วิไลลักษณ์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๒๐. นายปรเมษฐ ศรีกำเนิด	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	

คณะทำงานตรวจและแก้ไขคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ ๖๐ พรรษา และชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒)

๑. นางกรรณิกา สุวรรณธาดา	ข้าราชการบำนาญ	สพป.กทม.
๒. นางวิภา ตัญกุลพงษ์	รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๓. นางสมบัติ ฤกษ์ขจรนามกุล	ข้าราชการบำนาญ	สพป.กทม.
๔. นายวิบูลย์ ศรีโสภณ	ข้าราชการบำนาญ	สพป.ลพบุรี เขต ๑
๕. นางสาวศิรินทิพย์ บุญเต็ม	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนราชวินิตประถม	สพป.กทม.
๖. นางอรชร กันภูมิ	ครู โรงเรียนอนุบาลปทุมราชวงศา	สพป.อำนาจเจริญ เขต ๑
๗. นางสาวอมรทิพย์ พรหมไชย	ครู โรงเรียนบ้านปากบาง	สพป.สงขลา เขต ๓
๘. นางวรรณิ์ จันทร์พ่วง	ครู โรงเรียนวัดตุ้มหู	สพป.สิงห์บุรี
๙. นางสาวกฤษณะ รับประยูร	ครู โรงเรียนวัดคงคาสวรรค์	สพป.สงขลา เขต ๓

๑๐. นางมยุรี เหลืองสินศิริ	ครู โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัยฯ	สพป.กทม.
๑๑. นางสุพัตรา บัทรประโคน	ครู โรงเรียนบ้านโคกกลอย	สพป.บุรีรัมย์ เขต ๒
๑๒. นางสาวปยุณาพร สีเมฆ	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๓. นางอุมาพร กังแฮ	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๔. นางสาวชนันรัตน์ บุญคง	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๕. นางสาวพรนภา ผามบน	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๖. นายอนุชา อินทร์พ่วง	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๗. นายธีระพล แก้วคำจันทร์	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๘. นายชลภักดิ์ คงกำเนิด	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๙. นางพัชรินทร์ ภูชนะศรี	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๒๐. นางสาววิไลพร วิไลลักษณ์	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๒๑. นายปรเมษฐ ศรีกำเนิด	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	

คณะทำงานตรวจ/บรรณาธิการคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ ๖๐ พรรษา และชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๒)

๑. นางกรรณิกา สุวรรณธาดา	ข้าราชการบำนาญ	สพป.กทม.
๒. นางสาวศิรินทิพย์ บุญเต็ม	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนราชวินิตประถม	สพป.กทม.
๓. นางวิภา ตัญกุลพงษ์	รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๔. นางสมบัติ ฤกษ์ขจรนามกุล	ข้าราชการบำนาญ	สพป.กทม.
๕. นายวิบูลย์ ศรีโสภณ	ข้าราชการบำนาญ	สพป.ลพบุรี เขต ๑
๖. นางมยุรี เหลืองสินศิริ	ครู โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัยฯ	สพป.กทม.
๗. นางสาววิไลพร วิไลลักษณ์	ครู โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๘. นางศิริรัตน์ มูลไชยศรี	นักทรัพยากรบุคคล มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๙. นางสาวทิพจุฑา ชุนเกษา	นักทรัพยากรบุคคล มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๐. นางสาววรรณวิษา ภูพานทอง	นักวิชาการศึกษา มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
๑๑. นางสาวณัฐพร เผื่อจันทิก	นักวิชาการศึกษา มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	

**คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๖)**

ปรึกษามูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ	ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์นราพร จันทร์โอชา	รองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ ฟูเจริญ	ผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	คณะกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นายอัมพร พินะสา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวจตุรฤทัย แจบไธสง	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการดำเนินงาน

รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	ประธานคณะกรรมการ กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ ฟูเจริญ	รองประธานคณะกรรมการ ผู้ช่วยเลขาธิการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นางสาวกฤษลิน มุสิกกุล	คณะกรรมการ กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นางราตรี ศรีไพรวรรณ	คณะกรรมการ ผู้อำนวยการโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
นางสาววิไลพร วิไลลักษณ์	คณะกรรมการ
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ ฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางวิภา ตันทุลพงษ์	คณะกรรมการและเลขานุการ
รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	

คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ ๖๐ พรรษา และชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓)

๑. นายวิบูลย์ ศรีโสภณ	ข้าราชการบำนาญ สพป.ลพบุรี เขต ๑
๒. นางสมบัติ ฤกษ์ขจรนามกุล	ข้าราชการบำนาญ สพป.กรุงเทพมหานคร
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร อังศรีพวง	อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ช่อนกลิ่น วิรัตน์โยสินทร์	อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
๕. นางวิภา ตันกุลพงษ์	รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๖. นางสาววรรณรี วุ่นนุรักษ์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๗. นางอุมาพร กังแฮ	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๘. นางสาวพัฒนิตา แก้วกระจาย	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๙. นางสาวชนันรัตน์ บุญคง	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๐. นางสาวพรนภา ผามบน	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๑. นายอนุชา อินทร์พ่วง	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๒. นายธีระพล แก้วคำจันทร์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๓. นางสาววาสนา โพธิวงศ์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๔. นางสาวคณิตา หนูอนันต์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๕. นายชลภักดิ์ คงกำเนิด	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๖. นายปรเมษฐ ศรีกำเนิด	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการตรวจและแก้ไขคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ ๖๐ พรรษา และชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓)

๑. นายวิบูลย์ ศรีโสภณ	ข้าราชการบำนาญ สพป.ลพบุรี เขต ๑
๒. นางสมบัติ ฤกษ์ขจรนามกุล	ข้าราชการบำนาญ สพป.กรุงเทพมหานคร
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร อังศรีพวง	อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ช่อนกลิ่น วิรัตน์โยสินทร์	อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
๕. นางวิภา ตันกุลพงษ์	รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๖. นางสาววรรณรี วุ่นนุรักษ์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๗. นางอุมาพร กังแฮ	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๘. นางสาวพัฒนิตา แก้วกระจาย	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๙. นางสาวชนันรัตน์ บุญคง	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๐. นางสาวพรนภา ผามบน	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๑. นายอนุชา อินทร์พ่วง	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

๑๒. นายธีระพล แก้วคำจันทร์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๓. นางสาววาสนา โพธิวงศ์	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๔. นางสาวคณิดา หนูอ่อนนันท	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๕. นายชลภักดิ์ คงกำเนิด	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์
๑๖. นายปรเมษฐ ศรีกำเนิด	ครูโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะทำงานตรวจ/บรรณาธิการคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อ ๖๐ พรรษา และชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๓)

๑. นางวิภา ตันกุลพงษ์	รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๒. นางศิริรัตน์ มูลไชยศรี	นักทรัพยากรบุคคล มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๓. นางสาวทิพจุฑา ชุนเกษา	นักทรัพยากรบุคคล มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๔. นางสาวณัฐพร เผือกจันทิก	นักวิชาการศึกษา มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๕. นางสาวนิสาชล แสงฟ้า	นักวิชาการศึกษา มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๖. นางสาวรณัฐ ศรีอรัญ	นักวิชาการศึกษา มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๗. นายไพศาล ตรีนิธิรัตน์	หัวหน้าฝ่ายสื่อการสอน สถาบันวิทยุการศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียม
๘. นางสาวอนุสรรา มลคล้า	นักเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันวิทยุการศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียม
๙. นางสาวกัญจรมณี สำราญอินทร์	นักเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันวิทยุการศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียม
๑๐. นางสาวชิตพิรุณ กาญจนนา	นักเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันวิทยุการศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียม
๑๑. นายสมพงษ์ ธรรมาภรณ์ชัย	นักเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันวิทยุการศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียม
๑๒. นายมะลอซี ดอหล่อ	นักเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันวิทยุการศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียม
๑๓. นางพิมพ์วัลย์ บำรุงวงศ์	นักเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันวิทยุการศึกษาทางไกลผ่าน
ดาวเทียม

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
โครงการจัดทำสื่อ ๖๐ พรรษา เณลินพระเกียรติ

